

Giới thiệu Y Gia Truyền Kỳ

Bạn đang theo dõi tác phẩm Y Gia Truyền Kỳ được viết từ tác giả Đồng Quy Ninh.

Yêu du lịch, không thích xuyên không.

Yêu nắm, nhưng là không thích hoàng tử.

Ta không phải Carol,

Cũng không phải người thám hiểm sông Nile.

Ta là nữ xuyên không tỉnh nữ truyền,

Nhưng không giống như người ta tưởng tượng.

Ta là Ynanna,

Ta thích nhất —— chính là yêu nhau đến chết ~

Này chính là quyển sách thanh xuân gửi đến cho mỗi chúng ta sau này. Mời bạn cùng đọc truyện và cảm nhận.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Du Ngoạn Đến Biên Giới

Giữa năm 2012, nằm ở biên giới trên sườn núi Cao Lê Cống huyện Đặng Trung.

Một chiếc xe việt dã Mitsubishi Pajero dừng ở trên đường cái náo nhiệt nhất của thị trấn, trên lớp vỏ xe màu xanh thẫm phủ một lớp bụi thật dày, người sáng suốt vừa thấy liền biết xe vừa trải qua không ít xóc nảy. Nhưng xe việt dã nhập khẩu ở tại Vân Nam cũng được xem như một loại phương tiện giao thông chạy vượt đường núi vô cùng xa xỉ, thu hút không ít người chú ý tới.

Tại thời điểm cửa xe mở ra toàn thể một trận yên ắng, những người khách từ trên xe bước xuống lại có thể khiến cho nhóm hương dân ở trấn biên thùy nhỏ như này không ngừng reo hò, mừng thầm trong lòng.

Từ xe bước xuống đầu tiên là hai trai một gái, quần áo giống nhau nhưng mỗi người một màu vô cùng bắt mắt, kéo theo sau là những cái túi màu đen tựa như ba lô nhưng có thêm dây buộc ngang thắt lưng tuần tự đeo lên người, sau đó chỉnh lại trang bị trên người.

Người lái xe đeo kính đen che mặt cũng bước xuống, tuôn ra một câu bằng tiếng Hán nói: “Nhà của tôi ở ngay gần đây, đêm nay tôi sẽ lái xe về nhà nghỉ ngơi, sáng mai sẽ đến đón mọi người, rồi chúng ta đi thẳng ra bến cảng Phiến Mã.”

Một chàng trai có thân hình cao lớn, gương mặt ngăm đen trong ba người lên tiếng sáng khoái nói: “Được rồi, chúng tôi đi tìm chỗ dựng trại, ngày mai anh nhớ đến đúng giờ.”

Ông ta thích nhất người sáng khoái này, nếu có thể giao tiền sớm một chút thì tốt, lần này về nhà một chuyến cũng không sợ lão bà ở nhà lải nhải, người lái xe tên Kampot vỗ vỗ vai anh ta cười nói: “Các người là người Hán, nên nhìn thử đâu là biên giới, thật không biết vì sao các người lại kêu du ngoạn rất tốt. Lần sau có cơ hội tôi sẽ mời mọi người đến nhà, ngay tại bờ sông bên cạnh vách núi đen, còn có suối nước nóng, vừa tắm vừa ngắm hoa roi, đây mới gọi là phong cảnh hữu tình, rất hưởng thụ nha~!”

Một chàng trai khác nhìn có vẻ hào hoa phong nhã tựa như người thích đọc sách, cười nhìn bạn mình nói: “Tiểu Mã, mau đem số tiền còn lại giao ra, đừng để anh ấy chậm trễ về nhà.”

Từ hơn mười năm gần đây điều kiện cuộc sống dần tốt lên, du khách đến Vân Nam càng nhiều, dân bản xứ liền nổi lên ý định mua xe và nhận chõ thuê. Nhất là những người có tiền mua xe việt dã hàng hiệu, vào mùa du lịch liền có rất nhiều người tìm tới, thường thì sẽ là một hai tháng cũng không về nhà. Mặc dù có về nhà cũng nghỉ không đến hai ngày, đem xe đi bảo dưỡng một chút, rồi lại phải đi tranh khách với những người khác.

Nói thì nói vậy, bản thân người lái xe những lúc nghỉ ngơi cũng sẽ có tâm tư nói chuyện phiếm, nhận lấy tiểu Mã đưa qua một xấp nhân dân tệ, cứ dựa theo 800 đồng một ngày để tính, một nửa chỗ đó cũng đã muốn có hơn một vạn đồng, một chuyến đi này thật đúng là lời. Ông ta vừa đi vừa chỉ điểm qua loa, gặp những người quen biết nhận ra liền chào hỏi tiếp đón, còn có người ở trong khách sạn đi ra vây hỏi khách nhân có phải muốn dừng chân.

Này nhìn qua vài lần liền biết là kẻ có tiền, đều là khách đeo ba lô nhãn hiệu nổi tiếng. Lái xe Kampot có lòng cùng người quen cũ Vương đại thăm giới

thiếu mỗi làm ăn, chàng trai có diện mạo nhìn qua có vẻ nhả nhặn không có gì dị nghị liền quyết định, không nói hai lời nhìn Vương đại thẩm gật gù đầu, hành động phóng khoáng đó liền rất nhanh chiếm được cảm tình của những dân bản xứ nơi đây.

Châu Kiệt ngồi trên băng ghế nhỏ ở một bên nhìn xem đồ cả mất, nhà cậu cũng có mở một nhà khách nhỏ, từ khi thấy chiếc xe này chạy trên đường cái, cậu đã luôn dõi theo đến cả mất cũng không chớp lấy một cái.

Vài năm nay, người Hán bắt đầu lưu hành những thể loại thám hiểm phiêu lưu, bộ hành, thật không thể hiểu nổi có cái gì hay dễ ngoạn. Từ nhỏ Châu Kiệt đã sống ở núi Cao Lê Cống, trên bờ sông ngay cạnh vách núi đen, những người Hán này ở trong mắt cậu thật đúng là già mồm lão sù, đã nói thích núi cao sông lớn, liền lưu lại lâu dài đi, nào có thể loại cứ ngoạn mười ngày nửa tháng liền than khổ than mệt muốn trở về đây?

Tháng trước thật vất vả khuyên can mãi ông ta mới đưa tới một nhóm sinh viên, nào ngờ bọn họ không đến ở trọ, mà là mượn khoảng sân cỏ trước cửa nhà khách dựng lều trại. Nhà khách của gia đình Châu Kiệt một gian phòng chỉ thu phí có một trăm đồng một ngày, hai mươi tư giờ luôn cung cấp năng lượng mặt trời cùng nước ấm, nhưng đám sinh viên quý quái này thà là bỏ ra năm mươi đồng mua nơi dựng lều trại cũng không chịu thuê phòng, khiến cho Châu Kiệt tức giận thẩn mẩn suốt mấy ngày.

Người có tiền cũng không phải là mỗi ngày đều có thể gặp được, Châu Kiệt nhìn dọc theo quốc lộ một đường chỉ thấy được đại hán râu mép cặn bã, còn có một nhóm người tốp năm tốp ba đang ở ngoài cổng thôn ăn hiếp một học sinh nghèo, còn có một chiếc xe bán bánh mì Kim Bôi giá rẻ và một người gây guộc đi cùng, cũng không biết sản xe thấp như vậy làm thế nào tiến vào, hay là vào không được liền muốn băng ngang sông đi.

Cậu cũng nhận ra người lái xe kia, chính là Kampot ở vùng lân cận thôn, Kampot là người làm kinh doanh du lịch đầu tiên ở vùng này, hiện tại gia sản đã lên đến vài chục vạn. Nghe nói cái loại chuyện thám hiểm phiêu lưu kia trên mạng rất nổi tiếng, ông ta chuyển này đi ra ngoài cũng hơn nửa tháng, khách từ trên xe xuống tuyệt đối là người có tiền.

Châu Kiệt rất kích động, nếu như trong nhà có khách nhân đến ở lâu vài lần, nói không chừng năm nay cậu có thể sắm được một cái máy tính, đến lúc đó cũng có thể dựa vào cái gọi là thám hiểm, phiêu lưu kia mà đạt được cái thanh danh.

Kết quả cậu còn chưa kịp bước chân đã bị ông cậu, Thứ Nhân Đức Cát đang ngồi ở một bên gọi lại.

“Châu Kiệt! Đừng nghĩ đi tranh cùng Vương đại thẩm.” lão gia từ lấy giấy gỗ trong tay gõ đầu tiểu tử nhà mình.

Châu Kiệt cảm thấy không phục cố nói, cậu còn đang có ý muốn mua máy tính nha: “Mười lần thì có đến tám lần là nhà bà ta, cũng nên đến phiên ta chứ.”

Thứ Nhân Đức Cát biết cậu vẫn còn là một đứa trẻ, cũng lười nói: “con là không chấp nhận đi, nhưng là nhóm người này rất phiền toái, con ngoan ngoan ở nhà cho ta.”

Nói xong, ông liền đem đứa cháu của mình đẩy vào trong một căn phòng, Thứ Nhân Đức Cát mặc dù lớn tuổi, nhưng sức lực cũng không nhỏ, một tiểu tử choai choai như Châu Kiệt là không thể tránh thoát.

Bạn xem người khác là quý, người khác nhìn bạn cũng là quý. Người trên ngọn núi xem người trong thành phố là hoa thơm cỏ lạ, nhưng giữa những người ở trên núi cũng không hẳn là không có ngoạn hồ tàng long.

Thứ Nhân Đức Cát vào năm trước lúc giải phóng cũng đã từng cùng quân viễn chinh đi qua Myanmar, tuy rằng hiện tại những người trẻ tuổi so với các thế hệ trước đã vượt xa hơn rất nhiều, nhưng là nếu nói về kỹ năng quan sát, vẫn là Thứ Nhân Đức Cát rành hơn.

“Đồ ngốc!” ông vỗ vỗ đầu Châu Kiệt nói: “Những người này cũng không giống như đến du ngoạn.”

Châu Kiệt ôm đầu đau đớn, không hiểu lão gia từ đang nói cái gì.

“Núi Cao Lê Cống cũng không phải là dễ đi, nhưng những người này đều không mang theo gậy dài bằng kim loại.” Thứ Nhân Đức Cát không hiểu gây leo núi nói như thế nào: “Bọn họ ngay cả đi dạo một vòng cũng khó, nhìn những người có tiền này, cũng không giống bộ dáng thường hay leo núi.”

Châu Kiệt cứng rần cãi lại: “Trên núi có rất nhiều cây, tùy tiện bẻ một cành cũng được mà!”

Thứ Nhân Đức Cát lại hạ một cái tát ở sau gáy cậu, tiểu tử Châu Kiệt này thật ngốc, lại không có mắt quan sát “Bọn họ còn thiếu cái gì?”

Châu Kiệt nghe thế mới mở to mắt cẩn thận nhìn: “Ồ, hình như là thiếu cái gì... Bọn họ không có máy chụp ảnh, giàu có như vậy, nào có chuyện đi ra ngoài chơi mà không chụp ảnh nha?”

Đây là sở thích đang lưu hành của người Hán, luôn luôn mang nó ở trên cổ để khoe khoang, ông kính phóng to hình ảnh so với ống nhòm của nhà mình còn muốn dài hơn, Châu Kiệt biết, cái ống kính kia càng dài thì người mang nó trên cổ càng đắc ý. Nửa năm trước có người để quên ở đây một cái, cũng không có thấy quay lại lấy, nghe nói cái đó cũng đáng giá mấy vạn đồng.

“Bọn họ ở bên dưới bàn luận có vẻ như một lát còn muốn đi tiếp, con ở trong nhà đừng có ra ngoài.” Thứ Nhân Đức Cát hướng đứa cháu vẫy vẫy tay: “Đi đem rượu lúa mì thanh khoa ở phía sau mức ra, ngày mai mang đến cửa hàng ở ngã tư bán.”

Châu Kiệt đối với lời của gia gia nửa tin nửa ngờ, nhưng là nghĩ đến cái máy tính mà bản thân đã ước ao nhiều năm, cậu vẫn chưa có ý định từ bỏ, nói cho có lệ: “Đi ngay! Đi ngay đây!”

Vừa nói xong liền chạy đi, còn lên mở cửa sổ nhìn ra ngoài xem những người có vẻ kì quái theo lời của gia gia nói kia.

Bọn họ hình như đang cùng Vương đại thẩm thương lượng, nhưng những hành lý được kéo ra bên ngoài, lại không có bao nhiêu, ngay cả Châu Kiệt cũng cảm thấy quá ít.

Đột nhiên cậu nhìn thấy một loại "hành lý" kì quái, hai trai một gái đang đỡ một cô gái tóc dài đáng người lung lay đứng cũng không vững từ trong xe ra, thế mới khiến cho Châu Kiệt giật mình: Hóa ra bọn họ có bốn người.

Vương đại thẩm thân thiết hỏi: "Em gái này bị sao vậy?"

Kampot giải thích nói: "Không quen đi đường núi nên bị say xe, cả ngày cứ trầm mê, không có gì quan trọng, bọn họ sẽ tự lo được."

Vương đại thẩm nghe vậy mới nhẹ thở ra, chàng trai nhả nhặn cả cười nói: "Thân thể cô ấy không tốt, đi hết Phiến Mã chúng tôi liền trở về."

Sau đó anh nói với cô gái tóc ngắn đang đứng gần đó: "A Khiết, cô đỡ Nana vào trong đi."

Vương đại thẩm nhìn thoáng qua một chút cô gái đang nhắm mắt trầm mê, tóc dài rối loạn che phủ ở trên mặt, môi có chút trắng bệch, trên trán có vài giọt mồ hôi, nhưng sắc mặt rất tốt, nhìn qua cứ như người đẹp từ trên núi Tuyết xuống.

Nhưng không biết tại sao, bà lại không dám nhìn nhiều, chàng trai nhả nhặn nhìn thấy ánh mắt của Vương đại thẩm liền khách khí nói: "Đại thẩm! Di cứ gọi tôi là lão Cố, có chuyện gì thắc mắc cứ nói với tôi, đêm nay chúng tôi còn phải phiên đi chiếu cố nhiều."

Vương đại thẩm dời đi sự chú ý nói: "Em gái này có cần thuốc gì không? Tôi đi mua cho các người?"

Ánh mắt của lão Cố phía sau trông kính tràn đầy ý cười cảm tạ nói: "Thế xin cảm phiền mua giúp chúng tôi hai bình cao hồng Cảnh Thiên*, và đem hộ các túi hành lý vào bên trong là được."

*bình cao hồng Cảnh Thiên: thuốc được làm từ mỡ động vật.

"Ai..." đáp lại một tiếng thở dài, Vương đại thẩm cảm thấy bản thân đã suy nghĩ nhiều, nhón người này nhìn qua đều có vẻ hào khí lại sáng khoải, chỗ tiền này chắc là trong sạch, liền quay đầu bảo người trong nhà ra đón tiếp và an trí cho khách hàng, bản thân thì ra ngoài đi tìm hiệu thuốc.

Cố Bắc Khôn vừa từ trong phòng đi ra, A Khiết cùng Mã Từ nghe được thanh âm mở cửa ở cách vách, cũng lập tức ở một gian phòng khác đi ra, anh tiến đến nói với Mã Từ: "Cậu cùng tôi ra ngoài xem đi, nhìn thử xem đường đi như thế nào, sẵn tiện mang com chiều về cho A Khiết cùng Nana."

Sau đó anh chuyển ánh mắt sang A Khiết: "Cô qua phòng tôi chăm sóc Nana, 'được' còn bao nhiêu?"

A Khiết xuyên qua khe hở cửa phòng phía sau Cố Bắc Khôn nhìn đến Nana vô lực nằm ở trên giường, đầu cô vùi vào trong gối nằm, tóc dài phủ mặt nhìn không rõ lắm, chỉ là ngẫu nhiên tay chân sẽ cử động một chút, dọa người ta giật mình, A Khiết cảm thấy trên người có chút rét run nói: "Thư nhạc còn đủ, thất hảo còn có hai ống." **

**Thư nhạc: một loại thuốc an thần, thuốc ngủ.

Thất hảo: một loại chất kích thích gây nghiện như thuốc phiện, ma túy.

Cố Bắc Khôn phát hiện ánh mắt A Khiết, biết Nana mấy ngày nay chịu tội, nhưng anh cũng không thương tiếc, biên giới đã ở ngay trước mắt, vượt qua liền xong chuyện, sau đó nghiêm mặt nói rồi đi ra ngoài: "Qua ngày mai liền ổn, đừng làm hồng việc. Lúc chúng tôi ra ngoài nếu cô ấy có tình huống gì, cô liền dựa theo bệnh trạng mà cho thuốc."

Cổ họng A Khiết có chút chua xót, bệnh trạng? Cô biết ý tứ của Cố Bắc Khôn, nếu là phát nghiện, liền cho một ống thuốc ngủ. Nếu mức độ nghiện phản ứng lớn, sợ làm kinh động đến người khác, thì cho một ít thất hảo, Ynanna liền an phận.

Loại bệnh trạng này làm cho người ta nổi cả da gà, cũng không kém hơn bệnh nan y bao nhiêu, đều là muốn đem người ta ra giày vò đến chết mới thôi.

Nhưng cô ta dù sao cũng là người của lão Cố, anh ta bảo thế nào, thì Nana phải thế.

Một đêm này ở Đẳng Trùng, cô gái kia vẫn cứ hôn mê bất tỉnh ở trên giường, chàng trai sau khi trở về thì ngồi ở bên giường nhìn cô gái đến hơn nửa đêm, sau đó lại hung hăng dập tắt đèn thuốc trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Vực Sâu Vạn Trượng

Xe của bọn họ trời chưa sáng đã chờ ở trước cửa, còn không đợi Vương đại thẩm gọi điện thoại trong phòng đánh thức, liền thấy cửa trên lầu mở ra, Tiểu Mã vươn đầu ra ngoài hành lang, mở to miệng hô: “Đại thẩm! Di kêu lái xe chờ một lát, chúng tôi mau chóng rửa mặt rồi xuống ngay.”

Wương đại thẩm nghe liền nói được, nghĩ bọn họ từng nói không muốn ăn cháo loãng, liền tự thân lấy ra vài cái bánh bao mang đến.

Bình minh vừa nổi lên trên cao nguyên, không khí hơi se lạnh, Vương đại thẩm nói cho Kampot bọn họ sẽ ra ngay lập tức, một bên lại vô cùng ngạc nhiên nói: “Đây thật sự là nhóm người có tiền? Trả thù lao thông khoái, lại còn sớm đã rời giường?”

Kampot khôn khéo cười nói: “Cho nên ta mới nói kèo lần này rất thơm a.”

Bọn họ đang nói thì bốn người kia đã đi ra, Vương đại thẩm liền chạy đến đem bánh bao nóng hổi đem đưa qua.

Lúc này là lão Cố ôm cô gái kia, thoát nhìn vẫn là bộ dáng nửa tỉnh nửa mê, tựa vào bên tai lão Cố lắng lắng nghe không rõ, Vương đại thẩm nhìn liền không thể ngừng cười nói: “Đây chắc là vợ của cậu đi? Nếu đã không thoải mái, các người đi đến Phiến Mã liền nhanh trở lại đi, cũng không có gì hay ho, không phải chỉ là vài cái tảng đá hình người của Myanmar thôi sao.”

Cố Bắc Khôn ngẩn ra, rừ mắt nhìn Nana ý thức mơ hồ không rõ đang tựa vào vai anh, nhiệt độ cơ thể hai người ở tại trong tiết trời se lạnh của bình minh lại có chút nóng khác thường, làm anh lơ đãng nhớ tới khoảng thời gian tốt đẹp trước kia.

Vì thế anh nở nụ cười một chút nói: "Dạ, cô ấy là vợ tôi, tôi sẽ sớm mang cô ấy về nhà."

Wương đại thẩm cũng nở nụ cười, nhưng mà Mã Tử cùng A Khiết lại bất an nhìn chằm chằm Cố Bắc Khôn.

Bọn họ là về nhà không sai, bất quá là một nhà khác ở bên kia biên giới mà thôi; Cố Bắc Khôn nhận Nana là vợ, chẳng qua người đang ở trong lòng anh ta nhất định sẽ không thừa nhận. Nếu lão Cố cảm thấy trước kia bọn họ đã có một khoảng thời gian tốt đẹp, như vậy đối với Nana mà nói, đại khái từ đầu tới đuôi chính là một con ác mộng.

A Khiết là phụ nữ, cũng đã tận mắt nhìn thấy mọi khúc mắc của hai người này từ đầu tới đuôi, cô có chút không đành lòng nhắm mắt lại.

Hiện tại là đầu hạ, nhưng lại không cảm thấy nóng. Xe chạy xóc nảy một ngày, cuối cùng cũng đến cửa khẩu Phong Tuyết nằm ở độ cao 3153m trên sườn núi.

Lúc tới nơi thì trời đã gần chạng vạng, trên núi phủ sương mù làm thu hẹp tầm nhìn, lái xe ngược lại cho xe gia tăng tốc độ. Bởi vì cả đường đi đều là sơn đạo, mọi người đều ở trên xe suốt một ngày, không nói đến khoảng choáng váng đầu thì cũng chưa từng nhắm mắt, lái xe đã thấy từ lâu nhưng cũng không thể trách, khách nhân lần này cũng không phải là dạng vừa lên xe liền ngủ ngà trái ngà phải.

Chính là trong thời tiết ác liệt, lái xe lại gia tốc, khiến A Khiết không ngừng oán hận: "Đại ca à, anh chạy chậm một chút."

Kampot trong lòng đều hiểu rõ, vừa tiếp tục bẻ tay lái lúc trái lúc phải vừa cười nói: "Thời tiết không tốt, trời đã sắp tối, chạy chậm càng nguy hiểm, mọi người đừng sợ."

Cả đoạn đường này A Khiết đều muốn phun hết những thứ trong dạ dày ra, cô thế nhưng có chút hâm mộ Nana hôn mê không biết gì, bất quá "được" của Nana cho dù có cho mười lá gan cô cũng không dám chạm vào, đành phải đem cái túi ngày hôm qua nhờ Vương đại thẩm mua mờ ra, lấy một viên cho vào miệng, đem cổ choáng váng đầu ghê tởm đang sinh sôi kia đè ép xuống.

Khi xe vào trấn Phiến Mã đã là 6 giờ rưỡi tối, vắn vẹn đi hơn 12 giờ, nhìn xuống núi có thể thấy được ánh sáng của hoàng hôn tươi đẹp.

Xe một đường đi qua tòa nhà chính phủ của trấn cùng một trường tiểu học nơi biên giới, đến trước cửa một nhà khách thì dừng lại, Cố Bắc Khôn để Mã Tử cùng người lái xe bắt đầu công việc dừng chân, bản thân thì nhìn lướt qua bên cạnh Phiến Mã gần trong gang tấc, rồi mau chóng thu hồi tầm mắt, giả vờ nhìn quanh đường núi rồi hướng sự chú ý đến một sơn trang nằm ở vùng đất trũng, bên trong có vài mảnh đồng ruộng và căn nhà nhỏ, khi ánh chiều tà chiếu đến lại tạo nên một khung cảnh vô cùng an bình.

Kampot là khách quen của nơi này, luôn có phòng bị sẵn. Sau khi cùng Cố Bắc Khôn bàn bạc thời gian ngày mai trở về, liền đi ra ngoài tìm người quen ôn chuyện.

Đoàn người lão Cố như bình thường tìm một tiệm ăn nhỏ dùng cơm chiều, trở về phòng liền muốn ngủ sớm.

Rạng sáng vào khoảng 2 giờ, bỗng nhiên có hai cánh cửa sổ nhẹ mở ra ở lầu một của nhà khách. Bởi vì các phòng ở đều tựa lưng vào sườn dốc của đất trũng, cho nên không có người đi ý, với cả nơi đây dân tình thuần phong chất phác, ngoài cửa sổ cũng không có lắp hàng rào phòng trộm.

Chỉ thấy hai cái bóng đen một lớn một nhỏ đầu tiên là bám trên cửa sổ rồi áp sát vào vách tường, sau đó vừa buông tay, cả thân người liền trượt một đường theo con dốc xuống dưới, chỉ phát ra âm thanh “xoạt” rất nhỏ, tựa như tiếng gió đêm thổi không ai để ý.

Mã Tử cùng A Khiết ở dưới đáy dốc tầng lầu tiếp ứng, Cố Bắc Khôn mang theo một người ở trên lưng, động tác không khỏi có chút cồng kềnh, cũng may có người ở dưới giúp đỡ, mới không có chuyện gì, nhưng thực ra anh cũng có lão đảo một chút.

Mã Từ làm cái động tác tay ý bảo anh đi vào chỗ núp, nhưng lại bị Cổ Bắc Khôn cự tuyệt, chỉ nói đi mau.

Ba người di chuyển nhẹ nhàng mau lẹ xuyên qua vùng đất trũng, chỉ có dựa vào ánh trăng mới có thể soi thấy bóng dáng mờ ảo của bọn họ.

Đường biên giới kéo dài từ bến cảng Phiến Mã cho đến dọc theo lưng núi Cao Lê Cống, mỗi một ngọn đèn là một trạm canh gác. Những người đi đường đối với vấn đề này sớm đã tập thành thói quen, bọn họ đều là người buôn bán ở biên cảnh, đối với bến cảng đã rõ tường tận.

Bọn họ cũng không phải lần đầu đến Phiến Mã, ba người chạy vội xuống chân núi, tìm được con đường nhỏ của dân bản xứ thường đi, liền men theo sườn dốc quen thuộc đi tới, hành động vô cùng nhanh chóng.

Nửa giờ sau, ba người đã đi qua đỉnh núi, đi xuống sườn dốc tiến đến con lộ bên ngoài, con đường nhỏ này là cầu treo bắc ngang qua trên vách núi đen, do người dân bản xứ trước kia dựng lên, ngẩng đầu nhìn lên hơn năm thước bên trên vách núi đá mờ hồ có thể nhìn thấy ánh sáng mờ nhạt của ngọn đèn bên ngoài trạm gác.

Dưới chân là dòng sông chảy xiết ngang qua, hơn trăm ngàn năm qua vẫn giữ nguyên tốc độ kinh người như có thể nuốt chửng hết tất cả, A Khiết mò mẫm vách núi, đi từng bước chân cẩn thận dò đường, các giác quan đều trở nên mẫn cảm cơ hồ có thể cảm nhận được dòng nước mạnh mẽ chảy qua bên dưới khiến đất đá run chuyển.

Khác xa so với vùng trung tâm, ở nơi xa xôi này quản lý khá lỏng lẻo, cho dù là hơn nửa đêm phát hiện có người vượt biên phi pháp, cũng sẽ không bị tử tội, người dân ở biên cảnh đều biết, những người liều chết như vậy toàn là các thương nhân làm ăn lớn.

A Khiết cùng Mã Từ phát hiện ngọn đèn đã rời đi, mới dám lên tiếng ý bảo an toàn, nhưng lại không biết người ở trên lưng có ý không để Cổ Bắc Khôn nghe được.

Cả vùng sông Giận là một mảnh tối đen, bên tai cơ hồ toàn là tiếng nước chảy xiết ầm ầm, những vì sao nhỏ trên cao cũng không thể soi sáng xuống đến hang động tối đen trong khe núi.

Cổ Bắc Khôn muốn mang Nana trên lưng đi qua không khó, khi anh mười lăm tuổi đã đi đến biên cảnh ở xa luyện tập không ít lần, thân thủ cũng có thể nói là rất giỏi, bằng không cũng không leo được đến vị trí hiện nay. Nhưng là hôm nay trên lưng anh có một người, hơn nữa người nọ cho đến nay đều không nghe lời.

Anh nhìn thấy bóng dáng A Khiết cùng Mã Từ ngày càng cách xa bản thân, thẳng về phía trước chính là đường sông, phía sau là vực sâu vạn trượng, nhưng anh lại đột nhiên bất động.

Sau một lúc lâu, anh hơi nghiêng đầu, kề sát bên lỗ tai người nọ ở sau lưng khẽ thở dài, giọng nói có vẻ mệt mỏi và thờ dốt: “Nana, tôi cảnh cáo em, đừng có giờ thói đùa giỡn với tôi.”

Ynanna khi ở trên máy bay và xe lửa đều không tìm được cơ hội, hiện tại ở trong không gian chật hẹp này bỗng nảy lên ý định chạy trốn, nếu không chạy là đồ ngốc. Cổ Bắc Khôn mặc dù thấy cô có vẻ nhu thuận nghe lời, nhưng cũng không dám thả lỏng tâm trí với việc canh chừng cô, anh cũng không hoàn toàn tin tưởng A Khiết, cả quãng đường đều là bản thân ăn cùng ở cùng với Ynanna.

Trước kia những lúc Ynanna chạy trốn bằng đường cửa sổ nhà tắm ở khách sạn, luôn luôn bị sự cảnh giác của anh bắt lại ngay tại cửa.

Cô nhớ được cái đêm mà cô trộm theo tư liệu bỏ trốn, chính là lúc Cổ Bắc Khôn cho người đến canh chừng cô, sau đó anh mang đến thất bại làm hại cả cuộc đời cô.

Vì thế lúc ở trong phòng tắm, sau khi vượt qua hai tháng sống không bằng chết với độc dược, Cổ Bắc Khôn đem cô đặt ở trong bồn tắm lớn lại tiêm cho cô một mũi độc dược.

Anh không nghĩ đem cô hại đến như vậy, nhưng đối với một phụ nữ không chịu nghe lời, anh không để ý dùng độc và sức mạnh đến tra tấn, chinh phục cô.

Chỉ cần trong tay anh có thất bại, Ynanna vĩnh viễn chạy không thoát, trên đời này cho đến nay cũng chưa có ai có thể thành công bỏ hẳn thứ thuốc bột còn quý hơn cả hoàng kim kia.

Cổ Bắc Khôn lo lắng Ynanna ở trên đường sẽ phát độc, để lộ manh mối cho người ngoài để ý, liền cho cô dùng thư nhạc yên ổn hai ngày. Bởi vì luôn luôn hôn mê không thể nào ăn uống, môi Ynanna đã sớm khô nứt nẻ lên da.

Thất bại bị trói chặt ở trên người Cổ Bắc Khôn, cả người nằm sấp ở trên lưng anh, im lặng một đường không có động tĩnh.

Đội Cổ Bắc Khôn đi dọc theo vách núi thật vất vả mới tìm được một chỗ ổn định trụ chân nghỉ xả hơi, lúc này anh mới phát hiện ở sau thất bại có một cái vật thể có đỉnh bén nhọn, dễ dàng giết chết người, chỉ có thể là mã tấu Thụy Sĩ ở trong lưng quần anh mà thôi.

Nhưng ở tại nơi nhỏ hẹp này, anh hành động vô cùng bất tiện, ngay cả khống chế một người phụ nữ đang hấp hối cũng không làm được.

Một hồi lâu sau khi anh nói lời uy hiếp, Ynanna vẫn không chịu buông tay.

Cổ Bắc Khôn cười khê hai tiếng, tiếng cười vừa phát ra liền bị tiếng gió lấn át, Ynanna cả người đều trụ tại trên người anh, anh gần từng tiếng đều khiến cho cô nghe được rành mạch: "Nana, làm vậy không thể khiến tôi chết, hay là đợi đến vùng Bắc bộ, tôi cho em một cơ hội, tôi sẽ không mang bất cứ vật phòng thân nào, em liền sẽ chiếm thế thượng phong, thử nhìn xem đến cuối cùng là em giết chết tôi, hay vẫn là tôi giết chết em?!"

Ynanna nghe anh nói vô si như vậy, khê cắn cắn môi ép buộc bản thân phải trấn định, những lỗ kim tiêm trên cánh tay làm cô chết lặng, cho nên tay cô tựa như hóa gỗ không nhúng nhích, thậm chí còn hướng đến trước hai tắc.

Đầu dao nhỏ nhỏ đâm vào trong da thịt, dù không thể chết người nhưng cũng gây đau đớn, Cổ Bắc Khôn âm thầm kêu một tiếng, tựa người vào trên thạch bích gần nhất, trong lòng khó hiểu nói: "Em... cô gái không có đầu óc này, chẳng lẽ còn nghĩ có thể trở về làm cảnh sát? Liền tính em mang theo mọi thứ về tôi trong những năm nay ghi nhớ ở trong đầu, trở về lấy công chuộc tội với thượng cấp, kết cục cũng chỉ được an bày một chỗ điều trị độc mà thôi. Nana, những thứ tôi đưa cho em đều là thứ tốt, thất hảo, giá chợ đen cũng hơn một ngàn kim tệ, tôi không phải là cho em tận hai gói sao?"

Đó là nỗi đau cả đời của Ynanna, từ khi thứ kia theo ống tiêm tiến vào máu của cô, cô liền bị thoát ly khỏi thế giới tươi đẹp. Cổ Bắc Khôn lại nói tiếp cái gì chưa từng để cô chịu khổ, ngăn chặn vào sinh ra tử cũng không quên mang theo cô.

Ở trong mắt chàng trai này, anh biết cha mẹ Ynanna đều đã mất, tiền đồ cũng bị hủy, hai người cũng không phải không có cảm tình, anh tự nhận đã dùng những thủ đoạn phi thường để chặn đứt mọi đường lui của Ynanna, ép buộc người vừa không nói đạo lý vừa không nghe lời như cô cùng bản thân anh đi lưu lạc chân trời.

Hơn nữa bản thân anh cũng buông tha cho quyền lực và địa vị đã phấn đấu nhiều năm qua, chỉ vì muốn giữ Nana ở bên người, phần tâm ý này dù là người mù cũng thấy rõ.

Một người nếu như không có tín niệm, muốn chinh phục chính là quá dễ dàng.

Nếu như Ynanna là một người phụ nữ dễ dàng đầu hàng, thì Cổ Bắc Khôn sẽ không cố giữ cô lại bên người.

Cô gái vô lực tựa vào trên lưng anh giọng khàn khàn cười hai tiếng, nhưng lại bị gió thổi cuốn đi nghe qua vô cùng thê lương: "Cổ Bắc Khôn! Anh nghĩ là tôi không có chỗ để đi, chỉ có thể dựa vào anh sao?"

Cổ Bắc Khôn không trả lời, nhưng Ynanna biết anh nhất định tự tin cho là đúng như thế, phía trước bỗng truyền đến động tĩnh, là A Khiết cùng Mã Từ phát hiện Cổ Bắc Khôn vẫn chưa đi lên, quay đầu lại tiếp ứng.

Ynanna biết rõ lúc này chính là cơ hội giải thoát cho cuộc đời của bản thân, phía dưới chân là dòng nước chảy xiết, phía trước mặt cũng giống như nơi này đều tối đen, cô kề sát bên tai Cổ Bắc Khôn nói: "Lúc trước khi thượng cấp tuyên chọn người nắm vùng, là tôi chủ động yêu cầu đến bên cạnh anh. Cổ Bắc Khôn! Từ hơn mười năm trước tôi đã biết đến anh!"

Dù Cổ Bắc Khôn là nhân vật hồ mưa gọi gió ở Bắc bộ mấy năm, khi nghe được Ynanna nói về một đoạn quá khứ mà anh không biết đến, cũng không khỏi hồ nghi sửng sò.

Ngay tại một khoảnh khắc chớp mắt lúc đó, Ynanna sử dụng khí lực toàn thân, vươn tay ra chống ở trên thạch bích đầy mạnh, kéo theo Cổ Bắc Khôn đang ở trong tình trạng bị cột cùng bản thân, hai người cứ thế xoay một vòng ở trong không trung rồi rồi rồi thẳng xuống bên dưới.

A Khiết hoảng hốt vừa muốn kêu lên, đã bị Mã Từ một phen bưng kín miệng, tiếng la chặt chẽ bị nuốt trở vào họng, chỉ có nước mắt ấm nóng chảy đến trên tay Mã Từ là chứng tỏ tất cả đều đã không thể cứu vãn.

A Khiết cực kỳ bị thương, mà linh canh gác biên phòng không hề để ý, ngọn đèn mờ nhạt tịch liêu mà dờ dẫm le lói ở trên đỉnh đầu bọn họ.

Hai người kia biến mất ngay trước mắt bọn họ, rơi vào vực thăm lờng lờng gió đêm, dưới chân là dòng nước chảy xiết như vực sâu không đáy, không nhìn thấy được bọt nước bắn tung tóe khi hai người rơi xuống, cũng không nghe thấy âm thanh rơi xuống nước, tựa hồ âm thanh như bị che lấp lơ lửng ở trong dòng nước xiết, sông Giận như muốn nuốt chửng hết thảy tất cả sinh mệnh đang ở trong lòng nó.

Mẫu truyện nhỏ

Sông Nile: A Giận à, người như thế nào lại đem người của người đến nơi của ta vậy?

Sông Giận: A Nile người thật là keo kiệt nha! Hiện tại đang thịnh hành các loại quyến rũ lôi kéo khách, người đôi mới một chút đi.

Sông Nile: Bản thân ta không phải là đang chơi với một người Mỹ rồi sao.

Sông Giận: Cái người kia là ngực phẳng, còn người ta đưa tới là cup C, lại nói sau này sinh ra đứa nhỏ mang dòng máu lai hỗn huyết rất thông minh nha.

A Nile quay đầu, bắt lấy Carol, dòng nước xoáy cuồng nàng xuyên qua bụi cây biến mất...

Kì thực sau này A Nile cùng A Giận phát hiện, bởi vì nguyên nhân là hai người mãi lo truyền âm nhập mật trò chuyện, nên Ynanna từ C cũng biến thành A, hơn nữa cô cũng không có đi đến sông Nile, mà lạc đến tận sông Hồng...

Thở: cả hai rơi xuống sông cùng nhau xuyên đến thế giới 3000 năm trước, Nana sẽ trôi đến sông Hồng và nhìn thấy những cảnh tượng thiên nhiên hùng vĩ của Cappadocia, nhưng lại vô cùng đáng khinh đối với những bạn trẻ có tâm hồn đen tối, còn về lão Cố xuyên đến đâu thì về sau các bạn trẻ sẽ rõ ~

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Cố Bắc Khôn! Anh Đúng Là Vương-Bát-Đản!

Sóng nước nhẹ nhàng chậm chạp mà có tiết tấu đánh lên mặt Ynanna, cùng với ánh mặt trời xuyên thấu qua khe hở của rừng cây rậm rạp chiếu xuống, lưu lại những quang ảnh màu vàng loang lổ ở trên người Ynanna.

Trong rừng rậm có những chú chim kêu ngân nga uyển chuyển, khi chợt ngừng khi lại vô cùng dồn dập, gây ồn ào não loạn màng tai Ynanna. Cô vươn tay về phía trước mò mẫm, lại chỉ chạm đến một đám bùn nhão bên sông cùng với cỏ dại, thảo điệp thô ráp đâm vào trong lòng bàn tay làm cô cảm thấy đau đớn.

Ynanna gian nan muốn ngẩng đầu lên xua tiếng ồn, vừa mới mở miệng liền có một cỗ hỗn hợp giữa nước cạn và phù sa tràn vào đầy miệng cô.

Ynanna ho đến tê tâm liệt phế, nước vào trong cổ họng theo miệng và mũi sặc sụa phun ra, cảm giác hít thở không thông cùng đau đớn làm cô tỉnh táo, chòm dậy đặt móng ngồi ở trong nước.

Cảm nhận vô cùng rõ ràng trong miệng có thứ gì đó khác thường, Ynanna che miệng mạnh mẽ ho khan hai hồi, liền phun ra mấy thứ màu đỏ như bùn nhão, mùi vị sắt rỉ vô cùng nồng liệt, phảng phất giống như máu tươi làm cho người ta cảm thấy buồn nôn.

Bụng cô trống rỗng, ngờ ngác ngồi ở trong lòng sông, sau một hồi lâu mới dùng nước rửa sạch tay chân, lau mặt, chống tay tựa vào những phiến nham thạch bên bờ sông đứng lên, cả người nhỏ nước đi lên trên bãi đất bên sông, suy yếu ngã vào dưới một thân cây nghi ngại.

Cô hẳn là đã hôn mê rất lâu, mặt trời lúc này đã treo cao ở trên đỉnh đầu, sức nóng kinh người, Ynanna cả thân thể ướt đẫm không thông khí tốt cùng với ánh mặt trời vừa nóng vừa ẩm vô cùng khó chịu, nguyên bộ áo giữ ẩm bởi vì thấm nước mà trở nên nặng trĩu treo ở trên người, thật giống như cô đang đeo vài túi nước muối. Ynanna nhìn thấy bốn bề vắng lặng, liền đem quần áo trên người cởi ra treo lên phơi, chỉ mặc một bộ áo thể thao bên trong, cũng không lạnh lắm.

Hiện tại chỉ chờ quần áo khô ráo, cô sẽ lập tức mặc vào và tìm kiếm đường ra.

Dựa vào thân cây nghi ngại một lát, đầu óc Ynanna dần dần tỉnh táo lại.

Cố Bắc Khôn cùng cô một đường từ trên cao vách núi đen rớt xuống sông Giận, hai người cũng không có va chạm vào vách tường nham thạch bích nào nhô ra, nhưng mà từ trên cao rơi xuống mạnh mẽ như vậy cùng với dòng nước chảy xiết bên dưới, khi Ynanna tiến vào lòng sông trong nháy mắt liền đau đến hôn mê bất tỉnh.

Độ cao tại nơi cô rơi vào trong nước, cùng với nơi cô nằm trên nước cạn đất bùn kia là không giống nhau, điều này nếu nói là liều mạng tất nhiên cũng không phải là nói chơi.

Ynanna ý thức đột nhiên thanh tỉnh, Cố Bắc Khôn có chết hay không rất khó nói, bản thân cô chưa từng thắng được hấn lần nào, mà nhiều năm qua hấn luôn tập trung rèn luyện cơ thể ở biên cảnh, càng cho thấy khả năng hấn may mắn sống sót có tỉ lệ khá cao.

Trái lại bản thân cô, chẳng những thân thể suy yếu, lúc đó còn bị tiêm chất độc nồng độ cao, lại ở trong trạng thái bị cho dùng thuốc an thần, cô tuyệt nhiên là không có khả năng sống sót ở trong sông Giận.

Nghĩ đến chuyện này, Ynanna liền quan sát hoàn cảnh xung quanh một chút, nơi này là một mảnh đất trên bãi sông nằm sâu trong khe núi cực kì xa lạ, hai bên đều là vách núi cao ngất, nếu không phải là đang giữa trưa, ánh mặt trời căn bản là không thể chiếu đến, nếu như ngày ngốc ở chỗ này vào buổi tối thật có khả năng sẽ bị đông lạnh chết.

Cô bỗng cảm thấy rùn mình, trên người có chút rét run, liền đưa tay sờ soạng quần áo ở một bên, thật may là đã khô bảy tám phần.

Kì thực lúc này quần áo ướt đẫm dính ở trên người nên không để ý, hiện tại Ynanna đột nhiên nhận ra quần áo hình như có vẻ hơi rộng.

Từ khi biết cô không chết, bắt đầu tỉnh lại ở cái nơi hoàn toàn xa lạ này, cô còn tự thuyết phục bản thân từ tận đáy lòng rằng, cô chỉ là bị nước sông đẩy tới một nơi hoang vắng xa lạ của Vân Nam, cô còn nghĩ sau khi khôi phục thể trạng sẽ đi ra bên ngoài, tìm đến các trạm gác ở biên cảnh cầu cứu, sau đó liền có thể trở về cuộc sống bình thường. Một ngày nào đó, nếu phát hiện Cố Bắc Khôn không chết, bản thân có thể đưa hấn ra trước công lý.

Nhưng hiện tại cô lại gặp thêm một chuyện kì quái, Ynanna theo bản năng vén tay áo lên, để lộ ra một cánh tay trắng nõn tinh tế, đây rõ ràng là cánh tay của một bé gái, nhưng mà bên trên cũng không có những vết kim tiêm đã làm cô thống khổ kia.

Ynanna đã một ngày chưa có dùng cơm, đột ngột đứng dậy làm cô đầu vầng mắt hoa cả lên, chân vừa bước liền vấp phải một hố cỏ rêu trơn trượt. Nhưng là cô không thể chống đỡ, trực tiếp té bổ nhào vào bên bờ sông.

Nước sông tuy rằng hơi phiền hồng, nhưng lại trong suốt cực kì hiếm có được so với các con sông hiện nay, nước nhẹ gọn sóng, có thể nhìn thấy ẩn ẩn nơi đó soi ra một gương mặt người.

Ynanna quỳ gối trong đám bùn bên bờ sông, kinh ngạc nhìn chăm chăm ảnh ngược của gương mặt kia. Cô vươn tay khẽ chạm vào mặt sông rồi vội thu trở về.

Cô sợ đánh vỡ mộng đẹp vô cùng thực tế này, thế nhưng động tác tay vươn ra cũng xuất hiện ảnh ngược giống như vậy.

Ynanna nhìn thấy quần áo rộng rãi buông lỏng vắt ở trên đầu vai, cổ áo để lộ cái cổ tinh tế, mà gương mặt trên cổ kia rõ ràng chính là bản thân cô lúc còn học tại trung học tính tình trẻ con thích đọc sách.

Chỉ có ánh mắt kia, ánh mắt hai màu trắng đen rõ rệt từng có rất nhiều hi vọng khát khao cùng tuyệt vọng khốn cùng, chính là thuộc về Ynanna ở tuổi hai mươi lăm.

Đối với bóng dáng trong sông mà kinh thần cùng tò mò không phải là tác phong của Ynanna, cho dù là ông trời cấp cho cô cơ hội làm lại từ đầu, trước mắt cô cũng phải tìm hiểu rõ ràng bản thân hiện đang ở nơi nào đã.

Bằng không cho dù có trở lại lúc còn là thiếu nữ tuổi thanh xuân, nhưng là ở cái nơi quỷ quái xung quanh không một bóng người này, thì tất cả đều không có gì tốt.

Ynanna hạ quyết tâm, đem cái áo có công dụng giữ ấm giặt ở bên hông, xắn lên tay áo cùng ống quần, tùy tay bẻ lấy một cành cây, tính toán đi dọc theo hướng dòng chảy của con sông. Nếu có thể tìm được nhà dân tá túc là tốt nhất, nếu như trước khi trời tối mà không thể đi ra khỏi dãy núi cao này, thật sự có khả năng cô phải tìm một cái động ở qua đêm.

Nước để uống tuy không thiếu, nhưng thức ăn lại là vấn đề lớn, trong vòng ba ngày nếu như không tìm được cách, cảnh tượng Ynanna sẽ trải qua là vô cùng khó coi.

Nghĩ đến đây, cô bình tĩnh suy xét tự cứu chính mình, nhắc chân ngồi xuống, bắt đầu tìm kiếm túi tiền của bản thân.

Nhìn qua có vẻ như túi tiền trong tay có vẻ rất nặng, cội lòng cô tràn đầy hi vọng cho bàn tay vào, lại đụng phải một vật cứng mòng lạnh như băng. Vừa lấy ra liền thấy kia chính là cái mã tấu Thụy Sĩ mà Cố Bắc Khôn đem theo, thứ này lúc đó không lấy được mạng của hắn, lại cùng bản thân cô đi đến nơi kì quái này.

Ynanna chán ghét đem mã tấu ném lên trên cát, lại tiếp tục thăm dò, lần này cô ý thức được trong túi áo là không tìm thấy cái gì, mà bên trong túi áo đã không có, hiện tại chỉ còn một tia hi vọng đó chính là túi quần.

Ynanna nghĩ rồi cho tay vào túi quần ở hai bên, cảm giác tay phải đụng đến vài thứ như những bao nhỏ làm bằng plastic.

Cô mừng rỡ vội vàng lấy ra xem, đó là vài cái bao bạc nhỏ, Ynanna nhìn chăm chăm một lúc lâu, sau đó bắt đầu cười, rồi lại vừa cười vừa khóc, cô tức giận đem những thứ đó ném lên trên đất cát phát tiếng, rồi nâng lên gương mặt đầy nước mắt ở giữa rừng rậm róng to: “Cố Bắc Khôn! Anh đúng là vương-bát-đàn*!”

*vương-bát-đàn: từ dùng để chỉ những người vô lại, háo sắc, lưu manh.

Trong rừng rậm yên tĩnh đã lâu không nghe thấy tiếng động, giọng của Ynanna có động tĩnh lớn như vậy thực khiến cho mấy chú chim hót hoảng mà bỏ chạy.

Lại nói đầu sở gây nên việc này, bất quá chính là vài cái bao cao su bị ném trên đất.

Ynanna nằng nặc vài tiếng, nhưng đáng tiếc là Cố Bắc Khôn không có khả năng nghe được. Cô nghiêng răng nghiêng lợi lấy tay áo bị ố bẩn lau nước mắt, cũng không để ý mặt bị biến thành chỗ đen chỗ trắng.

Nghĩ lại thì những thứ thừa thãi trên người này cũng không thể tùy tiện vứt đi, cô oán hận nhặt mã tấu lên cho vào trong túi áo, tiếp theo cô do dự một lúc lâu, cuối cùng vẫn là thu những bao bạc để lại vào túi quần, rồi dường như vẫn còn rất tức giận, cả người bỗng tràn đầy sinh lực chống cây gậy nhỏ bắt đầu di chuyển.

Mãi cho đến khi mặt trời khuất sau vách núi không còn có thể nhìn thấy, mảnh đất ở giữa khe núi dần trở nên âm lạnh. Ynanna chân thấp chân cao một mình bước đi ở nơi sơn cốc hoàn toàn không có một bóng người ở, thực sự là làm cho người ta có chút sợ hãi.

Cô đem khóa kéo của áo khoác kéo lên, tay áo cũng buông thả xuống, trong lòng không ngừng tính toán nếu thật sự cô phải ở lại trong sơn động một đêm, cũng không biết áo giữ ấm trên hông có thể nào giúp bản thân tránh khỏi bị lạnh chết hay không.

Cũng may không lâu sau khe núi dần dần hẹp đi, thẳng cho đến khi nước sông phiếm hồng chảy vào trong đất đá không còn có thể nhìn thấy được. Ynanna dùng sức bám trên vách đá leo lên, cây gậy nhỏ không chịu được lực đạo của cô, bỗng chốc liền thoát khỏi tay cô bay ra ngoài, cô cũng không có giữ lại.

Cô dồn hết khí lực đặt chân lên chỗ từng có dấu vết đường đi nhỏ không biết là của động vật hay người chặn cừu, hướng về phía trước mà đi tiếp.

Nơi đây là một dãy núi có đất màu vàng khá cao, Ynanna đi theo con dốc từ từ hướng lên trên cao, thảm thực vật rậm rạp ở đây như có ý che đi tầm mắt của cô, làm cô không thể quan sát hết toàn cảnh nơi kì quái xa lạ này.

Mãi cho đến khi con sông bị tách rời giữa khe núi và trên đồi núi hợp vào với nhau, chỉ còn để lại khe hở chỉ đủ cho một người có thể đi. Ynanna theo khe hở hẹp đi qua, phía cuối khe núi lại bị một vật lớn chặn ngang đường đi.

Ynanna lại muốn ngửa mặt lên trời mắng Cổ Bắc Khôn, cô vừa mới lòi từ trong túi quần ra vài cái bao cao su, hiện tại còn có cái thứ gì đáng khinh như vậy xuất hiện ở trước mắt đây?

Đó là một cột đá to và thô, Ynanna đại khái nhìn ra có thể là do dòng nước chảy xói mòn tạo ra, theo năm tháng và các thời kì trôi qua dòng nước không ngừng xói mòn thân cột đá, hơn nữa việc ngăn chặn dòng nước đó là điều người ta không thể nào tưởng tượng.

Đỉnh đầu cột đá là một cái nham thạch có hình dạng kì quái và phủ đầy màu đen, cùng với nền đất màu vàng phía dưới có vẻ như là dính chặt với nhau, ở bên dưới còn có một ao nước, đỉnh chóp nham thạch kia tựa hồ là có người đặt lên bên trên chứ không hoàn toàn là một thể.

Nhưng Ynanna nghĩ, rốt cục là người nơi nào mới có thể đem địa hình của nơi này tạo nên cảnh tượng đáng khinh như vậy, nhìn qua trông cực kì giống với một bộ phận ở hạ thân của nam nhân, chẳng lẽ đây là nơi sùng bái sự sinh sản nguyên thủy?

Ynanna rung mình một cái, cô thực sự chưa có chuẩn bị để nói chuyện cùng người hoang dã, mang theo sự không cam lòng không tự nguyện, cô men theo khe hở nhỏ bên dưới cột đá đang chặn đường để đi ra bên ngoài, sau đó mới chợt bừng tỉnh đại ngộ hóa ra bản thân đang đứng ở trên đỉnh núi.

Mà cột đá thô bỉ hèn mọn cô nhìn thấy trước khi đến nơi này tuyệt đối không có khả năng là do con người tạo ra, bởi vì ngay lúc này dãy núi phập phồng không bằng phẳng dưới chân cô, có rất nhiều khe rãnh ngang dọc tung hoành, giống như bề ngoài của Mặt Trăng là một mảnh đất hoang vắng trải dài đến tận chân trời, mà trên vùng bình nguyên đất vàng này, có hàng vạn cột đá nham thạch giống như vậy đứng sừng sững đón gió không thể đếm hết được, thật giống như có hàng vạn nam nhân đang ra sức điều võ dương oai.

Trước khi Ynanna đến nơi này, truyền thông và internet không ngừng thảo luận thế giới đã sắp sửa tận thế. Trong số những cuốn tiểu thuyết viết linh tinh để giải trí cô cũng có đọc qua mấy quyển.

Tình cảnh đang diễn ra trước mắt, làm cô không khỏi suy đoán rằng liệu có phải tình tiết tiểu thuyết tạo ra biến thành hiện thực hay không, cô theo nước sông chảy xuôi dòng vượt qua mấy thế kỷ, cho nên cuộc sống ở tinh cầu của cô mới có thể biến thành kì quái và thể lương như thế.

Cô thậm chí còn đoán bản thân có phải đã bị đưa đến bên ngoài tinh cầu, ví dụ như trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng ngân hà liên minh cùng chòm nhân mã tinh vân thứ năm cùng đánh hành tinh xanh.

Ynanna không thể xác định bản thân có phải ở trên địa cầu hay không, cô cũng không biết thần sông vĩ đại thần kỳ vốn không có đưa cô đến tương lai.

Cô không biết cô hiện đang ở trên mảnh đất quen thuộc, chỉ là đã cách xa hơn vạn dặm.

Cô không biết cô hiện đang đứng ở nơi mà tại một ngàn năm sau sẽ bị người Ba Tư chinh phục, lấy tên là Cappadocia, ý nghĩa là vùng đất của những con ngựa xinh đẹp.

Cô không biết lại một ngàn năm sau, đây là nơi vô số giáo đồ Cơ Đốc giáo bị hãm hại đến ảm thân, từ đó xây dựng một căn cứ địa khổng lồ, chính là Địa Hạ thành, cả một thành thị nằm bên dưới lòng đất vô cùng bí ẩn khó tìm thấy.

Cô càng không biết lại hơn một ngàn năm sau, các đạo diễn có tên tuổi lớn George, Lucas đã tại trên mảnh đất này làm ra một bộ điện ảnh lịch sử kinh điển tên là ——《 Star Wars 》.

Lời tác giả: Giới thiệu bối cảnh một chút:

Sông Hồng bởi vì có chứa hàm lượng chất sắt / thiết cao cho nên nước sông có màu hồng và gọi là Hồng, okie ~ nữ chủ sau khi bò ra bên ngoài khe núi chính là nhìn thấy một dãy núi đá trùng trùng điệp điệp, là nơi duy nhất có diện mạo giống như bề mặt của Mặt Trăng, chính là danh lam thắng cảnh du lịch nổi tiếng được UNESCO công nhận - Cappadocia.

Cho nên là Ynanna sẽ gặp được Vương tử, chính xác mà nói thì cô sẽ đến Hittite trước, phiên dịch tôn trọng ngôn ngữ cổ, kì thực Hittite chính là Hitato trong Nữ hoàng Ai Cập hoặc là Hatti, tùy tiện kêu như thế nào cũng được.

Thỏ: Nana đã leo lên đỉnh núi và nhìn xuống thung lũng Cappadocia, nhưng sau Nana sẽ có cơ hội sử dụng “ba con sói” vì mục đích sinh tồn và lần lẻ bỏ lết băng qua thung lũng Cappadocia đi đến thung lũng bỏ cầu để tìm chỗ ngủ qua đêm.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Biệt Thự Thời Tiên Sử

Ynanna đứng ở trên cao nhìn dãy núi hùng vĩ đẹp đẽ mà hoang vắng trước mắt hồi lâu, trong lòng không ngừng nghĩ loạn lên, liệu bản thân nàng có thể tự mình rời khỏi vùng đất thần kỳ xa lạ này hay không, mà hiện tại, nàng cũng không có chuẩn bị sẵn tinh thần để giao tiếp cùng người hoang dã hay người ngoài hành tinh đầu nhá.

Nàng ngăn người suy nghĩ nhìn mặt trời từ khi còn ở trên cao cho đến khi nó ngã về tây, vẫn chưa có dấu hiệu gì thay đổi.

Có vậy Ynanna mới cảm thấy bình tĩnh một chút, quỹ đạo vận hành của mặt trời không thay đổi, nghĩa là có thể nàng vẫn còn ở trên địa cầu, nhưng biết đầu địa cầu đã bị người ngoài hành tinh xâm chiếm thì sao đây?

Nàng sau khi đi một đường dài từ khe núi lên trên đỉnh núi, cổ họng đã vô cùng khát nước, nàng nhìn thấy dưới chân núi là một khe núi khác rộng lớn hơn, ở đó còn có chút màu xanh lá của cây cỏ, liền nghĩ cách đi nhanh đến nơi đó trước khi trời tối. Nếu không nàng buộc phải quay lại nơi cũ, bằng không thì nàng không khát chết cũng là phiền chán chết.

Đường xuống núi dễ đi hơn rất nhiều, nhưng bởi vì không có người lui tới nên sườn núi cực dốc, chân Ynanna bị cọ xát với đỉnh gầy thể thao theo từng bước chân dần tạo nên cảm giác đau đớn. Nếu như gặp phải tảng đá nhám thạch tương đối bằng phẳng, nàng liền tiến đến leo lên ngồi nghỉ ngơi với dáng vẻ vô cùng chật vật.

Tuy rằng như vậy có vẻ nguy hiểm nhưng hiệu suất lại cao hơn, khi mặt trời chỉ còn lại một đường thẳng ở phía chân trời, Ynanna đã tiến vào trong khe núi sâu.

Dựa vào ánh sáng phát ra từ ánh chiều tà, Ynanna vô cùng thất vọng khi phát hiện trong khe núi sâu cũng không hề có vết chân. Ngoại trừ những vật có tạo hình kì lạ hao hao giống những cột đá nhám phong dáng khinh ở ngoài kia, trong cốc ở khe núi sâu lại không có hoang vắng cần cỗi như bình nguyên bên ngoài, mà là một thảm thực vật dày đặc.

Nhưng là so với bên ngoài thì đường đi lại càng khó đi hơn, Ynanna cẩn thận tránh đi những cỏ dại cản đường, đi thẳng vào bên trong.

Nàng không ngừng đi thẳng về phía trước cho đến khi phát hiện một dòng suối nhỏ ở ngoài tảng đá ngay lối ra mới dừng bước chân. Có nước, nghĩa là hôm nay nàng sẽ không chết khát, nhưng nàng lại không dám uống nhiều, hệ tiêu hóa của người hiện đại căn bản không thể ngay lập tức hấp thụ được những nguồn nước ngoài hoang dã.

Ynanna ngồi xổm bên dòng suối cẩn thận nâng nước lên uống hai ngụm, lau mặt, rồi quan sát xung quanh tìm nơi có thể ở qua đêm, đột nhiên nàng phát hiện cách đó không xa có một cái động bên trên một mỏm đá nhám phong, nhưng mà trong tiết trời hoàng hôn dần tối không thể thấy rõ là có dấu vết của con người hay không.

Nhưng dù là không có thì Ynanna cũng đã cao hứng muốn phát điên lên rồi.

Nàng tuy rằng mệt mỏi, nhưng trong nháy mắt cả người lại tràn ngập lực lượng, ba bước cũng thành hai bước chạy nhanh đến phía trên mỏm đá nhám phong, cong thắt lưng chui vào trong sơn động.

Ánh sáng mặt trời tuy không đủ để chiếu sáng toàn bộ bên trong sơn động, nhưng Ynanna vẫn có thể nhận ra ở đây có dấu vết do con người tạo ra. Trong động bố trí vô cùng đơn sơ, đơn giản là đào ra hai cái động nhỏ có không gian giống nhau, liên thông với nhau bằng một vách tường có khoảng hở, bên cạnh còn có thứ nhô ra nhìn như một cái cầu thang nhỏ giản dị. Ở phòng mà Ynanna đang đứng còn có một vật thể bằng đá được tạc sơ sài, tựa như là ghế dựa.

Trên mặt đất được đào ba cái hố có đáy bằng phẳng, bên trong đen như mực, Ynanna đoán đã có người từng dùng nó để nhóm lửa.

Nàng bỗng chốc trở nên phấn chấn, nếu nơi này có người ở lại, như vậy gặp được bọn họ chỉ còn vấn đề thời gian, mà bản thân nàng chỉ cần cố kiên trì cho đến khi tìm được người giúp đỡ là được.

Sau khi hạ quyết tâm, nàng ở trong hai gian phòng đi lại vài vòng, tìm được hai nhánh cây tùng, bó củi đốt cùng một nhóm lá khô. Nàng ôm mấy thứ này về đến trước lối vào gian phòng kia, cho một nhánh tùng vào đáy hố, một cái để ở bên cạnh dự phòng. Sau đó vắt óc nghĩ nhóm lửa như thế nào, đầu tiên là nàng nhặt lên hai cục đá đầy góc cạnh, đánh vào nhau. Nhưng mà cho đến tận khi hai bàn tay bị đá ma sát đến huyết nhục mơ hồ, cũng chưa thấy được một tia lửa.

Ynanna không còn cách nào, lấy ra cây mã tấu Thụy Sĩ tùy thân, dùng phần thân đao bằng thiết đánh vào vách nham thạch, liền xuất hiện tia lửa, nhưng là chưa rơi xuống trên đồng củi đã tan biến.

Ynanna chưa từng bỏ ý định, lại đề sát vào một chút, chịu đựng đau đớn trên tay tiếp tục thử, lại thêm nhiều lần thất bại sau đó mới thành công đốt được một đồng lửa nhỏ. Nàng lại sợ gió đêm thổi tắt mất lửa vừa vất vả đốt được, vội vàng đứng dậy và ngồi vào chỗ ở đầu gió che chắn, tay không ngừng đem nhánh cây khô cùng đám lá khô ném vào bên trong.

Nơi quý quai này ngày và đêm chênh lệch nhiệt độ thật lớn, vừa rồi Ynanna đã đem tất cả quần áo cùng xuyên theo mặc lên người vẫn còn run run, hiện tại nhóm thành công đồng lửa mới cảm thấy có chút ấm áp. Nhưng mà cảm giác đói bụng vô cùng khó chịu, tựa như có một cây búa đang không ngừng gõ vào bụng. Ynanna không kiềm chế được vươn tay về phía đồng lá vàng khô, rốt cục vẫn là nắm một nắm ném vào đồng lửa mà không phải miệng chính mình.

Khi trời tờ mờ sáng, nàng bị đông lạnh mà tỉnh lại, phát hiện đồng lửa bởi vì không có người thêm củi đã sớm tắt, bản thân lại cuộn tròn cả người lại một chỗ nằm trên mặt đất lạnh lẽo, bụng đã sớm đói đến không còn cảm giác, cổ họng lại bắt đầu cảm thấy khát.

Ynanna trong bụng trống trơn, đầu vàng mắt hoa, suy yếu bám vào vách tường ngồi dậy. Sau một đêm nghỉ ngơi đầu óc trở nên thanh tỉnh một chút, nàng tự nhủ chỉ cần càng sớm tìm được dấu chân người, càng có cơ hội sống sót.

Nghĩ như vậy, nàng dồn sức vào hai chân cố gắng khiến bản thân đứng lên, chậm rãi men theo hang động có phong cách giống như “khách sạn” thời cổ đại đi ra ngoài.

Sắc trời còn chưa sáng hoàn toàn, gió đêm thổi qua cô đại và thảo điệp phát ra âm thanh “sàn sạt” dị thường khiến người nghe túng quẫn, Ynanna lại không rảnh bận tâm, nghỉ hoặc nhìn con đường phía trước ở bên ngoài khe núi sâu, nàng sợ dẫm vào vết xe đổ ngày hôm qua một đường muốn chết khát, trong son động lại không tìm ra chai lọ gì có thể dùng. Nàng rồi rầm suy nghĩ một chút, lấy trong túi quần ra vài cái bao bạc.

Chăm bì, hoa văn, dạ quang nàng đều để qua một bên, cuối cùng bắt đầu đi chọn một cái có vị dâu tây, xé túi bạc, để vào suối nước rửa sạch sẽ những thứ thuốc bôi trơn được dính vào bên trong, sau đó hứng đầy nước vào trong, tạo thành một cái “túi nước”, mang theo bên người.

Mặc dù nhìn những thứ bao cao su này cùng những tảng đá nham thạch đáng khinh kia nhìn qua thật xứng đôi, nhưng tại thời điểm sinh tồn ở nơi hoang dã, nó vẫn còn có thể trọng dụng được.

Nhất thời oán giận của Ynanna đối với Cổ Bắc Khôn giảm đi đôi chút, nhưng sau đó nghĩ tới anh ta chính là đầu xỏ gây nên tất cả mọi chuyện, nàng lại không nhịn được hung hăng phỉ nhổ hai tiếng cái tên ác ôn hiện không rõ sống chết kia.

Vận khí của Ynanna ở ngày thứ hai có vẻ tốt hơn, nàng men theo khe núi sâu đi càng lúc càng xa, những hang động nham thạch xuất hiện càng ngày càng nhiều. Thậm chí Ynanna nhìn thấy ở ven đường có một cái cửa động tương đối lớn, bên trong có vài cái son động tựa như những “biệt thự thời tiền sử”, điều này làm cho nàng càng kiên định với ý tưởng tìm đến nơi có người.

Qua giữa trưa trời đúng là oi bức không chịu nổi, Ynanna bị mất nước vô cùng lợi hại, bởi vì đường máu trong cơ thể quá thấp nên ngay cả đi cũng lung lay không vững, trước mắt không còn nhìn rõ, nàng mơ hồ nhìn thấy được vài giàn nho nghiêng nghiêng vẹo vẹo.

Nho sớm đều đã bị hái gần hết, chỉ còn lại một ít lưu lại ở trên cao, cơ hồ đã bị phơi khô hết nước, lớp da bên ngoài cũng khô nứt cả, Ynanna nhón chân lên cố gắng hái xuống tất cả những lọn nho đã khô quắt kia, cũng không có để ý cổ mùi hôi gay mũi, dùng “túi nước” rửa qua loa cho sạch, liền nhắm mắt cho vào miệng nuốt.

Ynanna thật sự là đói gấp đến mức hổng, sinh ra ở xã hội văn minh hiện đại nàng khi nào thì ăn qua những thứ mốc meo đến biến chất như vậy. Để tránh bản thân vì buồn nôn mà nôn ra, nàng liền ăn cũng không ăn mà trực tiếp nuốt xuống.

Từ xưa đến nay trên vùng cao nguyên này chủ yếu đều sản xuất những hoa quả có nhiều nước tươi ngon, vị thật tuyệt vời, chỉ tiếc Ynanna hiện tại không có lộc ăn.

Sau khi ăn qua loa cho no bụng, lọn nho cũng không còn. Ynanna bắt đầu tính toán xem đêm nay sẽ nghỉ ở nơi nào, cho đến lúc màn đêm buông xuống thì nàng đã men theo khe núi sâu đi được gần một ngày, nhưng vẫn không có dấu hiệu của người nào thường lui tới, phẳng phất giống như cả vùng đất rộng mênh mông vô bờ này chỉ có bản thân nàng là người sống. Loại cảm giác này cho dù là đang đi giữa ánh mặt trời ban trưa của mùa hạ, cũng làm cho người ta lạnh run đến sơn tóc gáy.

Nàng vừa hướng các vị thần phương đông hay phương tây nào đó không biết tên khấn cầu giúp nàng mau chóng gặp được người nào đó, vừa đánh giá cái “khách sạn” mà đêm nay nàng sẽ nghỉ ngơi ở đó.

Bởi vì các hang động nham thạch xuất hiện càng ngày càng nhiều, Ynanna càng có cơ hội lựa chọn đường sống. Nàng nhìn trúng một cái hang động gần sát vách đá có thể dễ dàng trèo lên kia. Xem ra chủ nhân của hang động này thật có nhiều tinh thần dựng nhà ở, cửa ra vào cao thấp cùng lối đi bên sườn dốc làm rất tốt, ngẫu nhiên còn có thể đoán ra được có vài phòng sinh hoạt. Trừ bỏ căn phòng trước mắt Ynanna nhìn quá giản dị cùng các hồ dùng để nhóm lửa vô cùng thô thiển, nàng phát hiện chủ nhân động này còn ở trên vách tường tạo ra mấy cái động nhỏ, tiện để đặt này nọ.

Ynanna bĩu môi, động này chẳng lẽ còn có củi gạo dầu muối và các chai lọ cần dùng giá để đồ sao? Nhưng rõ ràng cả một đường đi tới, lúc đầu nàng còn nghĩ muốn vờ vét một chút, nhanh chân đi qua vài cái động, lại nhìn thấy trong động chỉ có bốn bức tường, sạch sẽ gọn gàng như bị nước lớn cuốn qua.

Chẳng lẽ người sống ở động này là người giai cấp tư sản sao?

Sắc trời vẫn còn sớm, nàng thừa dịp ánh sáng của mặt trời vẫn còn chiếu rọi, quan sát trước sau hang động nhiều lần. Cũng là hai gian phòng, nhưng phòng bên trong phía sau không phải là vách tường mà là một khoảng không trống rỗng, Ynanna sau khi chui ra ngoài thì phát hiện ngoài động có một nơi để đặt chân, đối diện là vách tường của khe núi sâu. Nhưng chỗ vách tường nhám thạch kia khác xa so với những chỗ khác, tảng đá được làm cho trở nên vô cùng bằng phẳng, bên trên được đào thành những hình lục giác lớn nhỏ khác nhau, nhìn giống như tổ ong.

Ynanna trong lòng cảm thấy kỳ quái, nhưng lại không nhìn ra vách tường nhám thạch giống như tổ ong này có công dụng gì, hiện thời việc cấp vách chính là nghĩ cách nhóm lửa lên, bình an vượt qua đêm thứ hai.

Nghĩ đến đây, Ynanna lại cảm thấy đói bụng, nàng hoài nghi không biết ngày mai liệu có thể tìm được vài lạp nhỏ giống như hôm nay không, tuy rằng hệ tiêu hóa trong bụng rất kén chọn, nhưng nếu trước mặt lại xuất hiện một thứ như thế, đối với tình huống hiện tại đang gặp rủi ro chật vật đến không thể chịu nổi của Ynanna mà nói chính là trần tu mỹ thực.

Nàng quan sát cái “khách sạn” mộc mạc như hai bàn tay trắng, thật vất vả mới tìm ra một cái bình từ trong góc xó. Nghĩ đến bản thân đã mấy ngày không có rửa mặt sạch sẽ, ban đêm gió lạnh cũng có thể uống một ít nước đã nấu chín để ấm bụng, nghĩ rồi nàng lấy cái bình để đứng lên rồi nhìn xem.

Sau khi Ynanna lấy nước trong “túi nước” đổ vào cái bình, đang muốn lập lại trò cũ, trước khi trời tối phải nhóm được đồng lửa, thì nàng nghe được ở phía dưới truyền đến một trận tiếng chuông du dương cùng tiếng chân của động vật, cũng xen lẫn tiếng nói chuyện nghe không rõ nội dung.

Ynanna đặt cái bình tựa vào trên tường, đang định bước ra cửa động ở gian ngoài quan sát bên dưới, bên tai lại nghe được tiếng bước chân nhanh nhẹn mạnh mẽ hướng bên trên trèo lên.

Trong nháy mắt đó, trong lòng Ynanna không ngừng nghĩ ra mọi loại tình huống, mắt thấy tiếng bước chân đang đến gần, liền biết nhóm người xa lạ đó đã nhìn trúng gian phòng ở nàng lựa chọn tối nay. Hiện tại mặt trời cũng sắp xuống núi, nàng cũng không biết lai lịch của đối phương, Ynanna cắn cắn môi nhặt lên tiểu đao của bản thân rồi chui vào phòng trong, thẳng đến khoảng thiên nhiên trống rỗng ở phía sau, liền đến núp sau một vách đá nhỏ nhô ra ngoài.

Phía dưới tiếng người càng lúc càng ồn ào, còn rất nhiều tiếng kêu của động vật và tiếng vật nặng đập xuống mặt đất, vị khách không mời mà đến đã tiến vào hang động, mà không phải chỉ có một người, Ynanna gắt gao nắm chặt tiểu đao, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nàng không biết thứ đang chờ đợi bản thân là gì, chẳng lẽ là dị nhân?

Cầu trời, đừng cho nàng gặp những chiến sĩ khát máu.

Lời tác giả: Công dụng lớn nhất của “ba con sói”: có thể dùng để chứa nước lúc cần thiết.

Vương tử chương sau sẽ xuất hiện, điểm mấu chốt ở đây là gian phòng này là của ai nha~

Tảng đá tổ ong kỳ thực chính là dùng để nuôi dưỡng bò câu, đây là nhà của ai đại khái mọi người cũng đoán được đi?

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Bị Phát Hiện

Ynanna cả người kẻ sát vách đá, ngồi xổm ở trên khoảng sân nhỏ, lỗ tai áp sát vào trong nghe ngóng, muốn biết những người từ bên ngoài xâm nhập vào này rốt cục có lai lịch thế nào. Nếu là người tốt, nàng liền nhảy ra cầu cứu, nếu vận khí không tốt có khả năng nàng sẽ ở ngoài đây hứng gió lạnh cả đêm.

Nghĩ đến đây, Ynanna bỗng nhiên đối với những người đột ngột xuất hiện này nghiêng rằng nghiêng lợi một phen.

“Vương tử, xin ngài cẩn thận.” một giọng nói khàn khàn của thiếu niên truyền đến, kèm theo đó là tiếng bước chân “loạt xoạt”, hình như có người đi qua cái vách ngăn của gian ngoài chui vào phòng trong.

Ynanna sửng sốt, người này dùng ngôn ngữ gì nàng không biết, nhưng bản thân lại có thể nghe hiểu, mặc dù là phải cố gắng hết sức, phải ngưng một chút mới có phản ứng. Cái loại cảm giác này thật giống như người nghe được là nhờ thính lực tốt, tuy rằng có thể nghe hiểu, nhưng là vì không phải tiếng mẹ đẻ cho nên phải ở trong đầu suy nghĩ một chút.

Chưa nói đến việc ngôn ngữ này Ynanna chưa từng nghe qua, cho dù là thần sông có rộng lòng ban cho nàng phép thuật kỳ diệu, thì đầu óc con người cũng không thể thích ứng nhanh như vậy.

Sau khi Ynanna sừng sốt, mới ý thức đến trong nhóm người kia có một người gọi là vương tử.

Vương tử? Nàng chỉ từng thấy qua Ả rập vương tử, vương thất Châu u vương tử ở trên mạng, nhưng căn cứ theo những phỏng đoán này nàng không thể tưởng tượng về tình cảnh của bản thân, chẳng lẽ là vương tử của một tiểu hành tinh ngoài hệ ngân hà kia sao?

Nàng liếc mắt áp vào vách đá nhám nhai không dám thò đầu ra, chỉ có thể sống chết nương theo ánh sáng mờ mờ trong phòng liếc mắt nhìn xem, chỉ thấy đang kéo lê trên mặt đất là một mảnh áo choàng tuyết trắng được bóng lửa ánh vàng soi rọi.

Ynanna tự thuyết phục bản thân, đã là người mặc áo choàng, hẳn nên là Ả rập vương tử. Ả rập vương thất tuy rằng con cháu đông đúc, nhưng người người đều là tuấn nam mỹ nữ, chớ bản thân xác định không có gì nguy hiểm sẽ chạy ra hướng bọn họ cầu cứu, nói không chừng còn có thể cùng soái ca vương tử chụp ảnh chung lưu niệm.

Nàng mãi miên man suy nghĩ, nhưng vô tình lại đem gió đêm có thể thổi đông lạnh chết người quảng ở sau đầu quên mất.

“Luka! Đây là nhà của ngươi?” một thanh âm của nam tử cất lên hỏi, thanh âm kia giống như thanh âm của dòng suối chảy róc rách mà Ynanna đã từng nghe qua ở trong rừng, âm luật mạnh mẽ, một câu hỏi đơn giản như vậy nhưng xuất phát từ hần lại phảng phất tựa như những người mặc quần áo duyên dáng đọc diễn cảm thơ ca trên truyền hình, nhưng mà giữa những câu chữ lại ẩn chứa một phần cao quý uy nghiêm, cơ hồ làm cho người ta hận không thể không quỳ ở bên chân hần mà đáp lời.

Ynanna vừa nghĩ, quả nhiên liền có người quỳ xuống, người tùy tùng trẻ tuổi gọi là Luka kia “phanh” một tiếng rõ ràng lưu loát quỳ gối bên chân vương tử đáp lời:

“Vương tử điện hạ, chủ nhân của ta, cảm tạ ngài đại giá quang lâm”

Vị vương tử kia cũng không có ý bảo hần đứng dậy, lại còn hỏi một câu: “Tại sao một đường đến đây không thấy những người khác đâu?”

Luka vội vàng ngẩng đầu đáp lời: “Vương tử điện hạ, một tháng trước ta nhận được mệnh lệnh của ngài, trước khi khởi hành đi Hattusa, có thương nhân Ashur tìm đến quan giám sát báo cáo ở phía đông phát hiện tung tích của bọn người Khurrites còn sót lại (là dân của vương quốc Mitanni đã bị Hittite tiêu diệt). Quan giám sát ra quyết định rất nhanh, yêu cầu mọi người trước khi mùa đông đến phải mang theo hoa quả lương thực đã thu hoạch được đi Địa hạ thành trước, để tránh cho công sức một năm kiếm được toàn bộ bị người Khurrites cướp bóc.”

Vương tử không lên tiếng, nhưng lại có một giọng của nam tử trung niên trả lời: “Luka, ngươi cũng có điểm quá nhất gan đi, vương tử cũng không có trách tội ngươi mà. Quan giám sát làm vậy cũng chỉ là đề phòng hoạn chưa xảy ra, nếu như để người Khurrites bao vây bốn phía cướp bóc một phen rồi rồi đi thì năm nay các ngươi lấy cái gì đề tiến cống đến vương thành? Vương thế nhưng thích nhất rượu nho được sản xuất ở nơi này, nếu toàn bộ rơi vào tay người Khurrites, còn không phải muốn vương nổi giận?”

Luka vội vàng dạ, thế nhưng vương tử không quan tâm vấn đề nho mà lại hỏi: “Người toàn bộ đều đi xuống Địa hạ thành, vậy còn có người trông nom bò câu sao?”

“Có, có.” Luka chỉ ra bên ngoài: “Nơi đây là trạm trung chuyển của tất cả bò câu được sử dụng để các thám tử đưa tin của nước ta, ta còn yêu cầu quan giám sát mỗi ngày đều phải phái người đến chăm sóc tổ bò câu, kiểm kê số lượng, trông chừng cẩn thận, xin vương tử yên tâm”

Nói xong lại cúi đầu bái xuống, cho đến tận khi cái trán áp xuống đến trên sàn đất đầy cát, mới không cảm thấy hổ thẹn với sự phớt lờ của vương tử.

Ynanna thật vất vả mới hiểu rõ hết nội dung bên trong, thế mới hiểu cái tảng đá lớn hình tổ ong ở ngoài kia thì ra là chuồng bò câu, nhưng mà cái người trẻ tuổi bên trong kia tại sao lại hạ thấp bản thân như thế, mà đầu năm nay thế nhưng còn có gián điệp dùng bò câu đưa tin để truyền tin tức, Ynanna nghĩ như thế nào cũng không thấy hợp lý, thân thể bỗng nhiên cứng đờ, nhẹ nhàng rút đầu trở về, cuộn mình tựa vào trên bãi đá ở ngoài sân.

Nhưng nàng lại không biết bản thân vì thế mà vô tình để lộ hành tung.

Sau khi vương tử trầm mặc hồi lâu, lại hỏi Luka: “Tất cả mọi người đều đã đi Địa hạ thành?”

“Đúng vậy.” Luka không rõ tình huống đáp: “Quan giám sát lúc rời đi sẽ kiểm tra số người, còn yêu cầu quân phòng vệ cam đoan không để lại bất kì người nào trong thôn trang, để tránh bị người Khurrites bắt lấy và tiết lộ vị trí của Địa hạ thành. Hơn nữa cho đến mùa xuân năm sau, ngoại trừ binh lính được quan giám sát cử đến cho ăn và chăm sóc bò câu đưa tin, thì không thể có người từ địa hạ thành đi ra.”

Vương tử gật gù đầu, lại nhìn về phía vách tường ở một bên, Luka cảm thấy kỳ quái cũng nhìn qua xem, nếu không phải Hazas tướng quân ném cho hần một cái ánh mắt giữ im lặng, hẳn đã muốn kêu to lên.

Hần vừa mới bẩm báo với vương tử nơi này không có một bóng người, hiện tại tình huống này xảy ra tựa như hần tự tát vào mặt mình.

Thời tiết ở thung lũng bò câu luôn khô ráo, cho dù là một tháng trước hần quên dọn dẹp sạch sẽ trong nhà, thì bình chứa nước cũng sớm nên cạn mới phải. Nhưng lúc này, cái bình đang an ổn tựa vào cạnh tường ở kia, trên mặt còn lưu lại dấu vết một mảng ẩm ướt, rõ ràng là vừa có người cho nước vào bình.

Luka nuốt một ngụm nước miếng, dần dần lấy lại bình tĩnh. Hần hiểu rõ gian phòng của chính mình nhất, trong phòng vốn chỉ có bốn bức tường, nơi mà người có thể trốn chỉ có một, hiện tại lối ra đã sớm bị binh lính canh gác, như vậy vị khách không mời mà đến kia chỉ có thể đang ở ngoài động, chính là

trên khoảng sân nhỏ mà bản thân hẳn dùng để nuôi và chăm sóc bò cừu.

Hắn nhìn về phía vương tử, thấy vương tử gật đầu với hắn, liền giống như một chú nai con linh hoạt nhảy bật lên trên vách đá, nắm chặt thanh đoản kiếm bằng đồng tiến đến gần cửa hang, trong lúc đó không hề phát ra một tiếng động nào, đủ để cho thấy hắn đã được huấn luyện bài bản.

Ynanna hiện đang vắt hết óc suy nghĩ làm thế nào sống sót qua đêm nay, mặc kệ nàng cố gắng kéo quần áo che kín người như thế nào, gió đêm lạnh lẽo vẫn cứ giống như một cái máy quạt gió thổi đến trên người nàng, làm cả người nàng lạnh cóng gần như chết lặng.

Ngay tại lúc Ynanna chà sát tay hà hơi giữ ấm, nguy hiểm đang cận kề bên người cũng không cảm giác được, nàng đột nhiên bị người nắm lấy cổ áo, túm lên cao tựa như đang xách một con gà tím vào bên trong và ném xuống đất.

Nhưng vào thời khắc sinh tử nàng lại phản ứng cực nhanh, trong nháy mắt bị ném lên trên mặt đất thân người liền hướng về phía trước lăn một vòng kịp thời né tránh mũi nhọn của thanh đoản đao bằng đồng vung tới, vội vàng quơ tay lung tung bắt được một bó củi đốt ở cạnh tường chặn lại nhát đao thứ hai vung tới liền sau đó.

Thanh đao bằng đồng không đủ sắc bén, không thể chém đứt bó củi đốt. Nhưng với sức lực quá lớn kia, vẫn là làm cho Ynanna cả người suy yếu bị chế trụ ở trên mặt đất.

Ynanna nằm vật trên đất không ngừng há mồm thở dốc, đầu óc hỗn loạn trước mắt tựa như sao bay đầy trời, ngay cả kẻ tập kích là ai cũng không nhìn rõ, lại càng không có khí lực để đứng lên, chỉ còn chờ đối phương bỏ xuống một đao liền sẽ mất mạng. Nhưng lại cố tình trong thời khắc chỉ mảnh treo chuông kia, bụng nàng lại không biết tốt xấu liên tục vang lên âm thanh “Co o o”. Sau đó nàng lại nghe được tiếng nam tử cười nói: “Luka, dừng tay.”

Ynanna lúc này mới ý thức được người lấy đao chém nàng chính là chủ của gian phòng, nghĩ một chút ở nước Mỹ thế nhưng còn cho phép chủ nhà có quyền nổ súng bắn kẻ xâm nhập, bản thân nàng thế này nếu bị giết chết cũng không phải oan uổng.

Luka lo lắng nhìn vương tử, trong đầu không hiểu vì sao vương tử không cho bản thân hạ độc thủ, người Khurrites còn sống sót luôn đối với quốc gia của họ như hổ rình mồi, mà người có quyền thừa kế vương vị xếp ở vị trí thứ hai công chúa Mitamune lại mất tích ở Ai Cập, quốc gia hiện tại đang loạn trong giặc ngoài, loại phản tử khả nghi xuất hiện lúc nửa đêm này, nên một đao kết liễu để phòng trừ tai họa đáng tiếc về sau.

Ynanna hiểu rõ bản thân tạm thời có thể bảo toàn tính mạng, nói không chừng có thể thỏa thuận tìm được đường sống.

Nàng đang muốn chống người đứng dậy, lại chạm đến một mảng ẩm ướt, vừa nhìn mới biết cái bình lúc nãy chính bản thân đổ nước vào đã sớm bị lộ, mà nó chính là thủ phạm bắn trúng bản thân nàng.

Ynanna sau khi hiểu rõ liền trừng mắt nhìn người đứng ở phía trên bản thân nàng, cái tên tiểu tử kia còn không chịu hạ bả đao, hẳn thế nhưng còn có vẻ mặt bất mãn, tựa như không thể giết được nàng là vô cùng ủy khuất, nàng vừa mới nghĩ muốn mắng to một tiếng, người cái tên nghèo đáng chết ngàn vạn lần này ngay cả cái bình duy nhất trong nhà cũng phá bể được.

Nhưng là khi thanh âm ra khỏi miệng, lại chỉ phát ra tiếng ú ớ như tạp âm, tựa như cái thứ Anh ngữ phổ biến nàng vốn đã học rất nhiều năm nhưng tại lúc này lại không thể nào mở miệng nói ra như những người khác.

Chính tại lúc nàng không biết làm sao mở miệng, chỉ nghe thấy thanh âm nhẹ nhàng tao nhã của nam tử vang lên, nhưng lại làm cho nàng kinh hãi đến lông tơ dựng thẳng: “Luka, đem nàng đến cho ta xem.”

Ynanna chưa kịp phản kháng, đã bị Luka túm lấy tóc đem nàng kéo tới trước mặt vị vương tử kia.

Người gọi là “Vương tử” đứng ở trong chỗ tối, da đầu Ynanna bị kéo đau nên không thể nhìn rõ bộ dáng của hắn, cũng không nhìn thấy vẻ mặt của hắn, chỉ nhìn thấy trước mắt bản thân lúc này là một khoảng vải dệt trường bào màu trắng thêu chỉ vàng uốn lượn, trong lòng Ynanna không tự chủ bỗng dâng lên cảm giác sợ hãi.

Nàng nghe thấy người nam tử trước mặt nói với người nam tử trung niên: “Lấy cây đuốc đến đây.”

Lập tức có một binh lính đang bảo vệ cửa ra chạy vào nói: “Hazas tướng quân, cây đuốc ngài cần đây.”

Lão tướng quân kia cũng không cần chờ vương tử ra lệnh, liền bảo người kia tiến tới chế trụ tay chân Ynanna, bản thân thì đưa mặt nàng hướng tới gần vương tử, đưa cây đuốc đến cách mặt của Ynanna không đến một ngón tay, làm Ynanna sợ đến mức lộn xộn lập tức muốn đứng lên, nhưng nàng làm sao chống lại nổi khí lực của hai nam nhân.

Nàng sợ tới mức muốn kêu cũng không kêu được, nhiệt độ của cây đuốc áp tới như muốn nướng mặt nàng, cảm giác nóng rất gần như muốn thiêu cháy da thịt nàng.

Ynanna hoảng sợ mở to hai mắt, nước mắt dâng trào trong đôi mắt phân biệt trắng đen rõ rệt kia, nhưng lại kim ben không rơi lệ.

Nàng tro mắt nhìn vị vương tử tôn quý kia đưa mắt đến, ánh mắt lãnh khốc đánh giá nàng từ đầu đến chân, lại còn nhìn kỹ gương mặt của nàng, rồi bảo Hazas tướng quân kiểm tra xem nàng có giấu thứ gì ở trong quần áo và tay chân không.

Ynanna sợ tới mức tay chân chết lặng, nàng cũng biết hiện tại chỉ có thể phối hợp theo, bằng không ba nam nhân kỳ lạ này và nhóm binh lính vừa rồi đến đây, mỗi người một kiếm cũng đủ cho nàng chịu đau đớn thống khổ đến chết.

Mà hiện tại nàng rốt cục nhìn thấy rõ vị vương tử kia, mái tóc của hắn có màu bạc tựa như ánh trăng đang soi sáng bên ngoài trời kia, ánh mắt màu vàng so với hồ phách còn muốn lấp lánh hơn, còn có khoe miệng đang mỉm cười lạnh lẽo tựa như gió đêm đang thổi trong thung lũng.

Cả đời này đây là lần đầu tiên Ynanna nhìn thấy có nam nhân như vậy, vừa gặp đã làm cho người ta động tâm, gặp lại liền làm cho người ta sợ hãi.

Lời tác giả muốn nói: Nana xác thực vận khí không tốt chạy đến ngay nhà Luka, vừa vận bị bắt, hahaha~

Người Khurtites vương quốc Mitanni chính là quốc gia của vị hắc thái tử trong 《Dòng sông huyền bí》, các bạn trẻ có nhớ cái người đã si tình với tỷ tỷ của chính mình không?

Lại nói ngôn ngữ của Hittite vốn có tận tám loại, chúng ta nên tạm quên đi vấn đề về ngôn ngữ, Carol và Yuri làm sao hiểu, hay Nana làm sao hiểu đi (tiếng Hittite, tiếng Lô Duy, tiếng Palaic, tiếng Khurrites, tiếng Ashur cùng với các tiếng ngôn ngữ của người dân bản địa vùng Anatolia).

Nhận xét về Luka: mặc nam trang suốt ba mươi năm, không phai màu không có nếp nhăn không sợ hư hỏng, quan trọng nhất là có thể mặc đến chết (Chú thích: Hắn chưa từng thay đổi quần áo...); được nuôi dưỡng suốt ba mươi năm, dùng để làm gián điệp, khi chủ tử tán gái làm người giữ cửa một bước không rời, khi đi lữ hành là công cụ truyền tin thiết yếu.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hóa Thành Nữ Nhân Cẩm Diệc Đến Từ Dị Quốc

Nhưng vị vương tử anh tuấn bất phàm này lại hiển nhiên không có lòng thương hại, hắn dường như rất thích ý muốn nhìn thấy bộ dáng sợ hãi nước mắt giàn dụa của nữ nhân xa lạ này.

Không để tâm đến cây đuốc đặt kề bên mặt Ynanna, hắn có vẻ hứng thú mở miệng nói: “Ta từng nghe Labaru lão sư đề cập qua, ở một nơi nằm ở rất xa về phía Đông, xuyên qua rừng rậm Lebanon cùng thành Ashur và thành Babylon, là nơi mà ngay cả Labaru lão sư cũng chưa từng đặt chân tới. Dựa vào ghi chép của hoàng gia Harappa (Ấn Độ ngày nay) ghi lại, nếu vượt qua một dải núi cao vô cùng hiểm yếu, băng qua dòng sông Xích Hoàng chảy xiết, sẽ nhìn thấy một quốc gia có thể sản xuất ra vải dệt tinh diệu nhất trên đời.”

Hazas cùng Luka hiển nhiên không nghĩ tới vương tử sẽ nói đến chuyện này, khi Ynanna nghe vào trong tai thì tâm cũng không tự chủ đập loạn nhịp cả lên.

Vương tử chăm chú nhìn gương mặt của Ynanna, tuy rằng không quá chắc chắn nhưng vẫn tiếp tục nói: “Theo Harappa quốc ghi lại, ở phía Đông của quốc gia bọn họ, nơi mà chúng ta chưa bao giờ đặt chân tới, thật sự có một quốc gia như vậy. Có thể làm ra những đồ vật vô cùng tinh mỹ và không lồ bằng đồng đen, lại có thể sản xuất ra rượu ngon, chăn nuôi dê và trâu bò, bọn họ có thể chế tác ra những vải dệt so với lông chim còn nhẹ hơn, cho dù có tiền cũng không thể cầu được. Mà người nơi đó có dáng người bé nhỏ, làn da màu ngà, tóc đen mắt đen, tay chân linh hoạt, tâm tư xảo diệu.”

Nếu không phải có cây đuốc đặt sát bên mặt, Ynanna nhất định sẽ nhảy lên hô to: Vương tử ngài thật sự là có kiến thức uyên bác nha, cảm tạ ngài đã ca ngợi nhân dân Thiên triều!

Hazas tướng quân cũng cẩn thận quan sát gương mặt của Ynanna, miệng lẩm bẩm nói: “Vương tử, người này chẳng lẽ theo như lời Labaru đại sư nói chính là từ quốc gia ở phương Đông đi đến nước ta?”

“Việc này chỉ sợ cần Labaru lão sư tự mình xem qua mới biết được.” vương tử ngồi trở lại trên cái ghế đá duy nhất trong gian phòng, tinh tế suy nghĩ một chút mới nói tiếp: “Người xem cách ăn mặc trên người nàng, y phục và trang sức so với hai bên bờ Đại Lục Hải (Địa Trung Hải ngày nay) đều không giống, chỉ sợ thật sự là từ nơi xa xôi mà đến. Nhưng cũng không có đạo lý một cái nữ tử đơn độc có thể tự mình vượt qua từng ấy quốc gia đến nơi này, nàng dường như không thể nói chuyện, chẳng lẽ là bởi vì cẩm diệc nên bị các thương nhân bán đến đây làm nô lệ dị quốc?”

Nói như vậy có vẻ khá là hợp lý, liền ngay cả Hazas tướng quân cùng Luka cũng gật đầu đồng ý.B.u.n.n.y

Ynanna nghĩ đến vừa rồi bản thân nàng ở bên ngoài nghe lén chuyện của Địa hạ thành và việc nuôi dưỡng bò câu đưa tin, lại ý thức được vương tử đang nghĩ bản thân nàng là người câm điếc, mà người câm điếc thì không có cách nào tiết lộ bí mật, liền quyết định chủ ý kỹ ngăn chặn âm thanh phát ra từ miệng của chính mình. Nếu không có khả năng để lộ bí mật, có lẽ bọn họ sẽ bỏ qua cho nàng cũng không chừng.

Nghĩ đến đây nàng liền khôi phục tinh thần, giả vờ vô tội nhìn ngắm chế phục của ba người nam tử, có lẽ làm một người câm điếc lại nghe lời thuận theo có thể chiếm được cơ hội sống sót.

Vương tử luôn luôn là người đứng trên vạn người, lớn lên dưới sự dạy dỗ của đế vương, luôn phải ứng phó với những hoàng thân quốc thích lòng dạ khó lường và những đại thần âm hiểm cáo già, cặp mắt trắng đen rõ ràng ẩn chứa kinh hi cùng giáo hoạt kia của Ynanna, liền ngay cả một cái chớp mắt cũng

không cách nào thoát được khỏi ánh mắt của hắn.

Nhưng cả đoạn đường đi không có gì thú vị, trong lòng hắn lại vì muội muội của bản thân mà lo lắng, không tránh khỏi sinh ra cảm giác buồn chán.

Nghĩ vậy, hắn hất cảm ý bảo buông ra nữ nhân đang nằm trên đất, sau đó hướng Luka phân phó: “Người nữ tử này thân thủ cũng coi như nhanh nhẹn, nếu không phải là sắp chết đói, chỉ sợ là còn có thể đỡ được mấy chiêu của ngươi, đi lấy vài cái bánh bột ngô đến đây.”

Ynanna vừa thoát khỏi kiềm chế, liền sử dụng tay chân chạy đến góc tường cách xa ba người nam tử nhất, cảnh giác nhìn đám người xa lạ đột nhiên xuất hiện lúc nửa đêm.

Ngoại trừ cái tên tuần tú liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra là vương tử có xuất thân không tầm thường kia, đứng bên người hắn còn có hai người tùy tùng một già một trẻ, người trẻ tuổi kia vẫn còn là thiếu niên, dáng người tinh tế, mái tóc màu lá cọ cột gọn ở sau đầu, mặc áo ngắn cùng áo choàng được chế tác từ vải thô, giữa ban đêm lạnh lẽo như vậy còn để lộ hai bắp đùi, Ynanna cũng không có nhìn thấy quần lót tồn tại, nhất thời bị một màn vô tình để lộ ra cảnh sắc bên dưới hạ thân của nam nhân làm cho hoa mắt.

Còn người lớn tuổi kia không có gì đặc sắc, chính là đôi mắt sắc bén tựa như điều hâu không hề buông tha nhất cử nhất động nào của Ynanna, tựa hồ chỉ cần nàng làm ra động tĩnh gì, liền có thể bay nhanh đến bắt lấy vết hầu của nàng.

Lối ra duy nhất đã bị một đám binh lính mặc giáp đeo kiếm canh giữ cẩn thận, Ynanna phát hiện chỉ có cái lỗ nhỏ lúc trước nàng từng trốn chính là lối duy nhất có khả năng chạy thoát.

Nhưng là trừ khi nàng có thể quyết tâm liều mạng cứu tử nhất sinh nhảy xuống, nếu không chính là cảm cầm chắc cái chết.

Người thiếu niên lộ đùi kia nghe lệnh đi ra ngoài một lát lại trở về, cầm cái bao bố trên tay đi về phía Ynanna, Ynanna không có cách nào khác chỉ có thể tiếp tục lui về phía góc tường, cho đến khi mã tấu Thụy Sĩ lạnh lẽo nằm ở trong túi đâm đến bên hông nàng, nàng mới nhớ tới bản thân còn có một cái vũ khí có thể một dao giết chết người như vậy.

Nếu tình huống thật sự nguy cấp, nàng cũng chỉ có thể dùng đến nó.

Ynanna đã co tay đứng đến bên hông, nhưng không nghĩ tới người thiếu niên kia vốn không có hứng thú chỉ đánh giá thân thể và mặt của nàng có vẻ vô cùng bản, cho nên không có tới gần, mà đem bao bố trong tay ném tới trước mặt Ynanna.

Bao bố rơi xuống đất dấy lên một trận bụi bặm, tạo ra một tầng ánh lửa mờ nhạt lấp lánh, làm cho những cái bánh màu trắng từ bên trong lăn ra tựa như vàng rực rỡ sáng lên.

Ynanna vừa trông thấy đồ ăn bình thường liền cảm thấy một trận đầu vàng mắt hoa, cũng không quan tâm thứ này là ai đưa tới, có an toàn hay không, trong bụng như có con sâu tham ăn đang vô cùng hưng phấn khát khao, nàng liền cầm bánh lên vồ vồ qua loa lớp bụi bên trên, liền nhét vào trong miệng.

Bánh bột ngô kia nhìn qua không có gì đặc biệt, lại vừa vặn đã được nướng qua, mang theo hương vị vô cùng ngon miệng, bên trong lại có một thứ trong veo mềm mại có cổ hương vị của mật nhàn nhạt, dạ dày của Ynanna đã lâu chưa có hoạt động, mới vừa ăn hai cái bánh bột ngô một lát đã bị tắc nghẽn, tuy rằng bị nghẹn đến trợn trắng mắt, nhìn chặt vật không chịu nổi, nhưng nàng cũng không muốn lãng phí một chút nào. Cat

Người thiếu niên tên là Luka đứng ở bên cạnh mặt không có biểu cảm quan sát, ngầm cho phép Ynanna tiếp cận cái bình nước đã bán đứng nàng khi nãy kia, đem nước còn thừa lại ở bên trong một hơi uống sạch.

Ynanna suy nghĩ rất đơn giản, liền tính đây là bữa ăn cuối cùng trước khi bị phán quyết tử hình, nàng cũng không muốn làm một con quỷ chết đói, mặc kệ thế nào chỉ cần ăn no có lại khí lực, chính là lại có cơ hội để giãy dụa tìm đường sống.

Quả nhiên khi vương tử kia thấy tay chân nàng đã khôi phục một ít khí lực, tư thế ngồi dưới đất cũng không phải hữu khí vô lực như trước, liền phân phó Luka: “Thử lại xem!”

Ynanna trải qua lần đánh lén lúc nãy, liền biết bản thân cho dù có phòng bị tốt cũng vô dụng. Người thiếu niên trước mắt này chính là lớn lên ở ngọn núi này, phản ứng cùng động tác nhanh nhẹn tựa như những động vật sống trong rừng rậm, khí lực của bản thân nàng nhất định đánh không lại, chỉ có thể chờ hắn xuất thủ, thừa cơ tìm được sơ hở, mới có cơ hội đột phá vòng vây.

Lệnh vừa dứt, Luka đã vung đao chém tới, này cũng không phải là đang làm dáng đùa bỡn, cho dù lúc này Ynanna thông minh giờ hai tay đầu hàng, chỉ sợ cũng sẽ bị đao cắt ngang cổ, máu tươi phun ra vương vãi khắp trần nhà tựa như tranh vẽ trên đá.

Ynanna tính toán chớp lấy thời cơ tránh thoát một đao vung tới gần thân thể, sử dụng khí lực bình sinh vốn đã cạn kiệt chộp lấy cổ và phần eo của người thiếu niên, dùng trọng lượng của thân thể đè ép người thiếu niên ở trên đất.

Luka bị một phát hung hăng đập vào lưng và đầu, bỗng chốc ánh mắt lóe lên tia sáng, theo trực giác tay liền vung đao lên hướng đến trên lưng Ynanna chém đao thứ hai, Ynanna nhanh chóng buông tay ra hướng bên hông hắn lăn một vòng, một tiếng “xoạt” phát ra khi đao nhỏ đâm xuyên qua áo khoác Ynanna.

Sợi vải áo khoác cực mảnh và dai, thanh đao bằng đồng không có khả năng trong nhất thời có thể rút ra khỏi nó, Ynanna mắt thấy vũ khí Luka bị chế trụ, liền nắm chắc cơ hội túm một góc áo vung lên, đao nhỏ liền rời khỏi tay hắn văng đến trên đất cách đó không xa vang lên tiếng “loảng xoảng”.

Vương tử cùng Hazas tướng quân mặc dù không lên tiếng, nhưng đám binh lính đã có người không chịu nổi cười ra tiếng, Luka mặt trưởng lên đỏ bừng, trước mặt là một nữ nhân, lại là một nô lệ, hẳn lại trong hai ba chiêu đã bị tước vũ khí, việc này đối với người từ tám tuổi đã được được vương tử thu giữ huấn luyện như hân quả thực là vô cùng nhục nhã, không thể không muốn nghĩ biện pháp chuyển bại thành thắng, đến lúc đó lại hướng vương tử tạ tội sau.

Luka hét lớn một tiếng, theo trên đất nhảy lên bắt lấy quần áo rộng thùng thình kia của Ynanna, dựa thế đứng lên, tay kia liền hướng đến chế trụ cổ của nàng.

Chỉ thấy Ynanna không chút hoang mang, thân mình linh hoạt xoay người liền đem áo khoác cởi ra, một tay bắt lấy cái tay Luka vừa vươn tới, chế trụ vòng ra sau lưng và kéo gót áo siết chặt cổ hân, Luka tự mua dây buộc mình liền khó thở ho khan một tiếng.

Ynanna dễ dàng chế trụ hân, lại từ phía sau lưng hân đập một cước, làm người thiếu niên toàn thân quỳ rạp trên mặt đất.

Tuy rằng chiêu nào cũng nguy hiểm, nhưng từ xưa đã luôn có câu nói nam nhân tốt không cùng nữ nhân đấu, mà hân lại càng muốn cùng nàng thân là một nữ nhân đánh nhau, như vậy không nên trách nàng tâm ngoan thủ lạt.

Sau lưng bỗng vang lên tiếng của binh lính huyền thuyên, tựa như cảnh tượng ồn ào trong lớp học Anh văn, căn bản nàng không hiểu rõ bọn họ đang nói cái gì, Ynanna đang muốn quay đầu nhìn xem có phải bản thân đã tạo ra cơ hội chạy trốn, bất ngờ lại bị đập vào sau gáy một phát, nửa ngày cũng không nhắc lên được.

Hazas tướng quân là một lão nhân đã lăn lộn ở trên chiến trường nhiều năm, không giống như Luka chưa từng động đao làm tổn thương ai, ông vừa lau vết máu trên chuôi đao, vừa ngoan độc đá Luka một cước nói: “Đứng lên!”

Luka luống cuống tay chân kéo mở quần áo siết ở trên cổ, mặt trưởng hồng như sắp chết, vừa định đứng lên lại đột nhiên quỳ rạp xuống, hân không để ý ánh sáng mặt trời soi rọi mà phủ phục trên mặt đất, những vết thương bị bám phủ cát vàng trông vô cùng thê thảm.

Vương tử liền nhìn hân một cái, phẩy tay nói: "Quỳ ở nơi đó đi."

Hazas tướng quân một tay nắm chặt Ynanna chỉ còn áo giữ ấm bên trong, một tay nhặt lên áo khoác đã rách nát kia, lại một lần nữa đem nàng kéo tới trước mặt vương tử.

Tình huống hiện tại tựa như mèo vờn chuột, bắt được cũng không lập tức ăn, lại muốn đem con chuột chơi đùa cho đến khi mất hết khả năng phản kháng mới tốt.house

Vương tử trước đó cũng không để ý đến nàng, chỉ chăm chú nhìn áo khoác màu lam của nàng, chỉ là nhìn tới nhìn lui cũng không có phát hiện ra huyền cơ gì, cũng không biết khóa kéo cùng túi trong là cái gì, cuối cùng liền quyết định để qua một bên.

Hazas tướng quân thấy vương tử thần sắc ngưng trọng, dè dặt cẩn trọng hỏi: "Vương tử, nữ nô này thân thủ mạnh mẽ, chỉ sợ là gian tế của quốc gia khác, chuyên đi lừa gạt của chúng ta là tuyệt mật, cho nên không cần đề lại phiền toái."

Ynanna có thể hiểu được lão nhân này đã động sát ý với bản thân nàng, nhưng là sau gáy nàng vẫn là từng cơn đau nhức, chất lỏng ẩm ướt không ngừng chảy xuống, chắc chắn là đã bị ông ta xuống tay ngoan độc tàn phá da đầu nàng, hiện tại nàng ngay cả khí lực để nâng đầu lên cũng không có.

Ynanna nản lòng thoái chí nghĩ cứ như vậy chờ một đao mất mạng, không nghĩ tới vương tử kia lại nói: “Người này hiện tại rất đáng kinh ngạc, ta còn muốn để Labaru lão sư nhìn qua một chút, nếu không có gì đáng ngại, chờ ta lần này tìm được Mitamune về, an bài ở bên người nàng một nữ nô có thân thủ cao cường cũng tốt, cũng có thể làm cho mẫu hậu yên tâm hơn nhiều.”

Hazas tướng quân lại không cho là đúng nói: "Ngài cũng nhìn thấy bộ dáng nàng cùng Luka đánh nhau, chỉ sợ sẽ không dễ dàng nghe lời như vậy."

Vương tử lại "hắc hắc" nở nụ cười nói: "Hazas tướng quân, có phải người đã già rồi không, ta nhưng là cảm thấy nàng có một đôi mắt rất tốt, nếu như nàng có thể dễ dàng phục tùng, vậy mới là không có ý nghĩa."

Ynanna vừa nghe liền biết vương tử có tính toán muốn lưu lại bản thân, nhưng vì muốn tránh bị tra tấn, không thể không chịu khuất phục. Nàng nghĩ thật là tốt, nhưng lại không nghĩ tới người ta vốn không cho nàng cơ hội, cũng không cho nàng thử xem cái gì gọi là hư tình giả ý.

Vương tử cũng không cần hỏi ý kiến của ai, nói với thuộc hạ bên người: “Trước tiên xem thử nàng có thực sự là nữ nô hay không.”

Bởi vì nữ nô cũng có điểm đặc thù, ở thời đại này thường làm một cái dấu hiệu trên người nữ nô, đa số đều là khắc dấu ấn ở tứ chi và sau thắt lưng.

Hazas tướng quân nghe vậy, liền hướng đao tới trên thân thể Ynanna đang ở tư thế nằm sấp, từ sau lưng cắt bỏ quần áo trên người nàng, Ynanna nghĩ nàng sắp bị một bọn đàn ông nhìn thấy cơ thể, lại muốn trước tiên khuất phục để sau này đào thoát, liền cắn răng chịu đựng, cũng không biết là máu tươi nóng ẩm ở trên đầu hay là nước mắt làm hai mắt nàng mờ hồ.

Lời tác giả muốn nói: Mấy chương đầu này Nana trải qua tương đối thống khổ, mọi người cố gắng lướt qua cũng tốt rồi.

Khoảng thời gian này chính là lúc vương tử lần đầu tiên đi đến Ai Cập, tìm kiếm muối muối Mitamune, hân xuất phát từ vương thành Hattusa của Hittite

(thủ đô Ankara của Thổ Nhĩ Kỳ ngày nay), đi đến nơi Nana xuyên không qua là Cappadocia. Cái này phải cảm tạ bản đồ của Google đại ca.

HMA: Chương sau YY liền bị bắt thoát y trước mặt vương tử, bị đóng lên lưng con dấu của nô lệ. Cả hai người đều không thể ngờ được từ thời khắc đó trở về sau, bọn họ lại vĩnh viễn dây dưa với nhau không dứt.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Từ Nay Về Sau, Ta Chính Là Chủ Nhân Của Ngươi!

Hazas tướng quân lúc này cũng vô cùng rối rắm, nhưng lại nghĩ đến chuyện ông là vì vương tử mà làm việc, cho dù sợ sau khi trở về thủ đô Hattusa sẽ bị người nữ nhân hung hãn trong nhà níu chặt râu quở trách, ông cũng muốn gánh lấy loại chuyện xấu này.

Khi đao thứ nhất của ông cắt qua cái áo cotton trắng thuần dùng để giữ ấm của Ynanna, động tác trên tay thật lưu loát; khi đao thứ hai cắt qua áo trong màu đen cùng quần thể thao màu lam của Ynanna, lại có một chút chần chừ; đợi đến khi đao thứ ba muốn cắt qua nội y màu đỏ thắm của nàng, rốt cục dừng lại, cũng may vương tử bảo ông dừng tay bằng không ông cũng không biết làm sao.

Ở niên đại này, vải á ma được dệt từ sợi thực vật là thứ mà người dân các quốc gia ở xung quanh Đại Lục Hải mặc hằng ngày, ngoại trừ màu trắng thì chính là màu đen hoặc màu lá cọ, những loại vải dệt khác muốn có đều phải mua từ các thương nhân, những người có gia cảnh bình thường sẽ không thể nào mua nổi để mặc.

Áo khoác màu lam trên người Ynanna tự nhiên dễ dàng có thể nhìn thấy, ở niên đại này người Ai Cập đã phát minh dựa theo màu chàm của lá ản trong màu lam của tùng, dùng phương pháp lên men cùng dung hòa để tách ra màu chàm, dùng màu lam làm thuốc nhuộm, nhưng tuyệt nhiên không thể có được loại này tựa như màu của bầu trời xanh thẳm trên cao, lại càng không cần phải nói đến màu đỏ thắm vô cùng hút hồn trên nội y của Ynanna.

Người Ai Cập lúc này chỉ có thể từ vỏ cứng của côn trùng cùng cỏ xuyên tạo ra màu đỏ làm thuốc nhuộm, cho dù nhuộm ra vải có màu sắc loang lổ khắp nơi chỉ có thể xem là thứ phẩm, nhưng lại là vải dệt dùng để làm cống phẩm cho các vương thất.

Mặc dù bản thân hấn sinh ra ở cao nguyên Anotolia, là vương tử của đế quốc máu lạnh uy chấn toàn bộ vùng ven bờ Đại Lục Hải, cũng chưa từng thấy qua màu sắc thuần túy đáng kinh ngạc như vậy, chẳng lẽ quốc gia nằm ở phương Đông xa không thể tới được kia, lại có kĩ thuật dệt in nhuộm cao siêu như thế, liền ngay cả nô lệ bị bán đến tận đây cũng có thể mặc trên người toàn bộ là vải dệt trân quý như thế?

Tuy trên người Ynanna chỉ còn mỗi một bộ nội y nho nhỏ, nhưng nàng vẫn nắm chặt tay không rên một tiếng.

Máu tươi màu đỏ bình thường ở dưới ánh lửa lúc sáng lúc tối soi rọi, lại vô tình làm nổi bật từng nấc da thịt kiều diễm trắng hồng như hoa lựu, này màu hoa lựu tuy có nhiều ở Tây Á, nhưng lại là thứ mà ở trên cao nguyên Anatolia hàng năm băng hàn cực kỳ khó có được.

Bởi vì thủ đô Hattusa nằm ở trên cao nguyên Anatolia, khí hậu vô cùng khắc nghiệt, mùa đông đặc biệt kéo dài, khiến cho người sinh sống ở nơi đó không người nào là không có gương mặt quanh năm đón sương gió lại vô cùng cứng rắn. Mặc dù là vương tử cao quý, nhưng vì làm gương cho binh sĩ, phải đảm nhiệm trọng trách thay mặt quốc vương đi khắp các quốc gia thu thập tin tức cho nên cũng không khá hơn.

Vương tử năm nay tuy rằng chỉ mới 19 tuổi, nhưng là bên trong vẻ tao nhã bên ngoài cũng là vẻ mặt sắc bén, làn da tuy rằng sống an nhàn sung sướng không lộ ra thô ráp, nhưng cũng không phải trắng nõn như được nuông chiều từ nhỏ.

Liền ngay cả những nữ quyến trong cung Hattusa, quanh năm dùng dầu vùng và nhũ sương xoa bóp bảo dưỡng da thịt toàn thân, nhưng đại khái cũng không có một người so được với nữ nô này.

Vương tử ở Hattusa là học theo tư tưởng của đế vương, sau lại đi theo Labaru đại sư học chân lý của những người đi trước, hiếm khi có lúc trông thấy sự kiều diễm này, hơn nữa trước kia vương hậu cũng nghiêm cấm những nữ nhân không có ý tốt tiếp cận vương tử.

Bởi thế cho nên khi vương tử nhìn chăm chăm bên cạnh đồng lửa, khi nhìn thấy làn da nhẵn nhụi trắng mịn tựa như thời khắc giữa thủ đô Hattusa trải đầy tuyết trắng lại nở hoa hồng lựu kia, cùng với Hazas tướng quân đều sửng sờ.

Mãi cho đến khi binh lính canh giữ ở cửa cũng nhìn không được chòm người đưa đầu vào nhìn, vương tử mới tỏ vẻ không vui liếc mắt lườm bọn họ một cái, thấy bọn họ lại đứng ngay thẳng mới cảm thán một tiếng: “Thật sự là hiếm có, ta nghĩ phụ vương nhất định sẽ rất hứng thú.”

Giọng điệu không có hảo ý kia làm Ynanna sợ hãi cả người hơi run run, vương tử tựa hồ như hiểu rõ nói: “Bất quá ban cho Mitamune nói không chừng còn có nhiều chỗ dùng hơn, xem ra còn phải đặt một cái tên mới được.”

Hấn lấy tay cho vào trong áo choàng, lấy ra một cái túi nhỏ bằng len màu tím được làm từ lông cừu, đổ ra một thứ màu đen trông có vẻ không nhẹ nhìn tựa như một chiếc nhẫn đưa cho Hazas, Hazas tướng quân vừa nhìn thấy liền rung mình, vô cùng cung kính tiếp nhận vật kia, từ bên hông rút ra một

thanh chủy thủ nhỏ ghim ở mặt trên, rồi đưa vào giữa đồng lửa thiêu cho nóng.

Ynanna cái gì cũng đều không nhìn thấy, chỉ nghe thấy trong đồng lửa ngẫu nhiên phát ra tiếng “đồm độp” và tia lửa văng ra làm cho hết hồn, nhưng điều duy nhất nàng có thể làm là cắn chặt răng, tự nhủ với bản thân là tạm thời phải nhẫn nại.

Mắt thấy lửa bén tới, vương tử vươn ra một ngón tay, nhẹ nhàng theo trên hai cánh hoa tuyết nện một đường trượt đến vùng trơn nhẵn khít khao ở trên lưng, tựa như đang vuốt ve thâm da cừu non mới được thượng công cho hân nếm vừa rồi.

Ynanna bị đầu ngón tay lạnh lẽo nhẹ nhàng chạm vào mang đến một trận kích thích khẽ run lên, làn da tuyết trắng ónh nhuận liền ở dưới ánh lửa run lên như vậy, tuy là đáng người cứng nhắc của một thiếu nữ còn chưa phát dục tốt, lại tinh tế hoàn mỹ làm cho người ta không đành lòng phá hư.

Nhưng thân là một người có thân phận cao quý, vương tử đã gặp qua vô số thứ xinh đẹp mà dễ tiện, cho dù là một nữ nô hiếm có như vậy, bất quá cũng xem tựa như là cùng thương nhân tiền cống vải dệt phương Đông hoặc thậm chí cao lương.

Tại niên đại này, nếu không đóng lên một cái ấn, bọn họ tùy thời có thể chạy mất.

Hắn thu tay, ngồi qua một bên, nhìn Hazas tướng quân kêu Luka hỗ trợ chế trụ tay chân của người chuẩn bị làm nữ nô này, dùng chủy thủ đang ghim chiếc nhẫn đã được nung nóng chậm rãi tiếp cận làn da như tuyết mịn ở Hattusa, hung hăng hướng chỗ trên lưng cách hông một tấc ấn lên. Đầu Ynanna bị Luka ấn trên mặt đất, trong cổ họng phát ra tiếng kêu mơ hồ không nghe rõ vô cùng thảm thiết.

Hazas tướng quân ngoảnh mặt làm ngơ, cầm chủy thủ dè dặt cẩn trọng đè xuống ấn quanh một vòng, nhìn hoa văn trên nhẫn hoàn chỉnh xuất hiện trên da mới vừa lòng bỏ qua.

Lấy xuống nhẫn còn dính một ít vụn nhỏ của làn da bị cháy đen bên trên, Hazas tướng quân cung kính cáo lui, đi ra ngoài sân xử lý nhẫn.

Ynanna bị Luka dùng lực ném tới góc tường, bị đóng dấu ấn chỉ là bước đầu tiên, Luka dựa theo phương thức như trước kia ở mắt cá chân của nàng tìm chỗ tạo ra một cái lỗ thật dài, đau nhức ở sau thắt lưng cùng trên chân làm Ynanna bảo trì thanh tỉnh, biết rõ khả năng chạy trốn trong mấy ngày tới đã không còn, này chính là thủ đoạn tiên quyết của bọn hắn để chế phục bản thân, để cho nô lệ mất đi năng lực chạy trốn, tiếp theo chỉ có thể phục tùng.

Miệng vết thương trên mắt cá chân nhìn cũng biết là thủ pháp của người trong nghề, Ynanna thử cử động mắt cá chân, phát hiện không có bị tổn thương đến gân cốt, nhưng việc di chuyển lại là vấn đề lớn, nàng nhìn nhìn cái bình bên người còn có cái “túi nước” chưa chảy hết bị nàng ném ở một bên, đem “túi nước” đặt ở trên miệng vết thương, bởi vì chất liệu co giãn từ dung dịch kết tủa của nó, có khả năng cầm máu cực kỳ hiệu quả, máu rất nhanh đã ngừng chảy.

Sau đó Ynanna tựa vào trên vách tường, đau đớn làm cả người đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, quần áo bị cắt ở phía sau lưng treo ở trên người, giống như mạng vây cảm giác không được tự nhiên, ần ần còn có mùi thịt khét bay ra, làm Ynanna vừa mới ăn hai cái bánh sắp nôn mửa.

Vương tử và Luka cùng quan sát nhưng không nói một câu, nhưng là thủ pháp Ynanna cầm máu cho bản thân đều thể hiện rõ trong mắt bọn họ, càng khiến cho bọn họ này sinh hứng thú với nàng.

Trăng đã lên cao, Hazas tướng quân giúp vương tử thu hồi nhẫn, cũng thỉnh hắn đi xuống vách đá bên ngoài tiến vào lều trại nghỉ ngơi. Vương tử bước đi nhanh ra ngoài, tuy rằng một thân trường bào rườm rà, nhưng lại di chuyển cực kỳ nhẹ nhàng. Ynanna ban đầu bước đi cũng thực nhẹ nhàng, nhưng do mắt cá chân bị thương, binh lính lại ở phía sau thúc giục, nàng dường như là một đường lặn xuống bên dưới, cuối cùng ngã vào lùm cây bị Luka tóm lấy ném vào lều trại của vương tử.

Trong lều trại trải thảm nhưng cao lương thật dày, bị chân Ynanna dẫm nát bên trên liền lưu lại dấu chân màu đen cùng đốm máu dơ bẩn, nàng cẩn thận nhìn vương tử đang tựa người trên giường lớn mềm mại, dựa vào trụ dựng lều trại chậm rãi ngồi xuống.

Vương tử nhìn thăm dò không nói gì, nhưng ánh mắt có vẻ không vui như muốn lập tức đem thảm quý giá này ném đi, Ynanna trong lòng thầm khinh bỉ, nhưng cũng đành phải đối với thăm nói một tiếng xin lỗi. Dù sao ở quốc gia của nàng, muốn mua được tấm thảm lông dê thuần khiết như vậy, phải có thật nhiều tiền vốn cùng thế lực, lại còn dễ gặp phải gian thương, tựa như “họa sĩ Da Vinci” gì đó, như vậy thật sự là lỗ vốn đến độ đường về nhà cũng không tìm thấy.

Lúc này Luka ở ngoài lên tiếng thông báo, vén màn lều trại tiến vào, cầm quần áo màu trắng chui đầu ném tới bên chân Ynanna, sau đó cáo lui ra ngoài.

Ynanna đưa tay nhặt lên quần áo, là một loại vải dệt thứ cấp vô cùng thô ráp, nhưng cũng may là nó khá dày, kiểu dáng vô cùng đơn sơ, chỉ là một bộ quần áo vải suông bình thường, hơn nữa nếu so với thân thể Ynanna lúc này, chẳng khác gì cái bao tải. Đây là quần áo của nam nhân, nhưng cũng may không có mùi lạ, chắc là còn mới...

Nàng nghĩ nghĩ, đưa tay cầm quần áo xé thành vài miếng. Luka canh giữ ở ngoài trường hiển nhiên nghe được thanh âm, lại tiến vào xem thì phát hiện nàng đang xé quần áo, trên mặt liền nổi lên sự phẫn nộ, nhưng vương tử chưa lên tiếng, hắn cũng không thể chỉ trích, đành phải thờ phỉ phỉ lại cầm tới một bộ, làm Ynanna không khó đoán được có lẽ quần áo này chính là của tên tiểu tử kia, bản thân trong một lúc liền chiếm của hắn hai bộ, hắn không sinh khí mới là lạ.

Ynanna quay đầu lại nhìn vương tử đang nằm trên giường, tư thế lười nhác mà cao quý trời sinh trông đẹp mắt vô cùng, đáng vẻ tà mị tựa ở đầu giường, cầm trên tay một quyển trục, ánh mắt lại đang nhìn chằm chằm nàng, một soái ca như vậy ở xã hội dân chủ nhất định sẽ khiến cho người người đều tranh nhau muốn cùng hắn kết duyên, nhưng lại nghĩ đến hắn mới vừa rồi đem bản thân nàng biến thành một nửa phế nhân mà mắt cũng không chớp một cái, Ynanna quyết định vẫn là kính nhi viễn chi* mà nghe lời thì có lẽ sẽ tốt hơn.

*Kính nhi viễn chí: ý là vừa kính trọng vừa tránh xa.

Nàng đem một mảnh nhỏ đã được xé ra bao ở trên chân, lại lấy một mảnh khác lớn hơn một chút đặt ở trên đất, đem hai bộ quần áo đã được xé ra để ở bên trên, sau đó kéo cái chân bị thương, cẩn thận không để động đến phần eo lê lét đến phía sau cây cột thô to, mục đích là muốn ngăn cản tầm mắt của vương tử, tiếp theo lại tự chắn an bản thân và cởi xuống quần lót, dùng hai mảnh vải dài cuốn lấy hạ thân và buộc lại làm quần lót tạm thời.

Mặc kệ nàng gặp phải hoàn cảnh gì, mặc đồ lót là thói quen không thể bỏ được. Tuy rằng nàng cũng thật muốn thỉnh cầu cho phép nàng đem quần áo của bản thân giặt sạch rồi mặc lại, nhưng là nàng cũng không thể ở trước mặt nam nhân, còn là một đám nam nhân xa lạ đi giặt đồ lót của bản thân và phơi nắng cho khô, đành phải tự an ủi bản thân rằng chờ khi nào có cơ hội, liền đem tất cả đi giặt sạch.

Toàn bộ quần áo trên người đều bị nàng cởi ra đóng thành một cái gói, sau đó nàng lấy bộ quần áo vải thô thứ hai mặc nhanh lên người, lại lấy một mảnh vải được xé dài buộc ở bên hông, tự nói với bản thân là vương tử cái gì cũng chưa nhìn thấy, mới chậm chạp đi chuyển ra ngoài.

Vương tử tất nhiên cái gì cũng nhìn thấy, nữ nhân Anatolia đều sinh ra và lớn lên ở vùng đất quanh năm giá lạnh và có tuyết, thân thể cường tráng, ăn rất nhiều thịt trâu và dê, cũng sinh rất nhiều hài tử, thường thì khi họ vừa mới trở thành thiếu nữ liền lập gia đình và sinh con, nhanh chóng biến thành một phụ nhân.

Bộ ngực to mọng, cái mông căng phồng lên giống như dây đồi A Lạc sơn, Ynanna ở trong mắt hẳn bắt quá là một tiểu nữ hài chưa trưởng thành, thứ đáng quan tâm nhiều nhất cũng chỉ có làn da trắng mịn dẹt thường tươi mới.

Mà vương tử lúc này cũng không biết nữ nhân có ý nghĩa gì, càng chưa từng cùng nữ nhân có tiếp xúc gần gũi qua.

Hắn chỉ cảm thấy nữ nô này cũng không làm cho người ta chán ghét, thậm chí lại làm cho người ta dâng lên tính tò mò, nhưng là cách phục tùng của bốn phận nô lệ thì vẫn còn kém xa.

Đội Ynanna thu thập xong, Luka canh thời gian chuẩn xác tiến vào, nhìn nàng một thân chẳng ra gì cùng cái chân bị bao lại, hẳn nhìn không nói gì, lấy đến đây thừng nhanh tay trói tay chân của nàng lại, cột vào trên cột của lều trại.

Nghĩ đến người nữ nô mới là một người cầm điếu, Luka cũng không lấy xương dê đã bị binh lính ăn sạch nhét vào chặn miệng của nàng.

Ynanna trấn định nhìn vương tử chậm rãi từ trên giường xuống đến, trên tay là chiếc nhẫn màu đen đã làm cho người ta thống khổ, thần sắc của Luka trong nháy mắt cũng trở nên vô cùng cung kính, hắn liền quỳ xuống đồng thời một cước đá ngã Ynanna, làm nàng cũng nằm sấp nghe lệnh, mà Ynanna bị trói thành một đoàn, lẫn ở trên đất cũng không thêm đứng dậy.

Chân cùng áo bào của vương tử xuất hiện ở trước mắt nàng, thanh âm thanh lãnh kèm theo vẻ vui sướng từ phía trên truyền đến: “Ngẩng đầu lên!”

Ynanna xoay đầu hướng lên trên nhìn, trong lều trại được chiếu sáng bằng nhựa thông, mắt thấy rõ chiếc nhẫn màu đen đã tàn phá da thịt nàng đang nằm trên ngón tay của vương tử, mơ hồ có thể nhìn thấy bên trên hình như được người điêu khắc, là hình linh ưng cùng thái dương, mà sau khi vết thương ở trên lưng nàng kết vảy, hình dạng giống như vậy sẽ xuất hiện ở trên người nàng, trừ phi nàng dùng dao cắt đi hoặc khắc dấu một lần nữa, bằng không vết thương nhục nhả này sẽ theo nàng cả đời.

Nhìn thấy trong ánh mắt nữ nô ẩn chứa phẫn nộ, tâm tình vương tử vô cùng tốt: “Đây là hắc thiết con dấu trên đời chỉ có Hittite (tức Hitato hoặc Hittite đế quốc) mới có, thuộc loại vinh quang nhất cao nguyên, ta Izumin vương tử tự là “Tuhukanti” của Hittite, từ nay về sau, ta chính là chủ nhân của ngươi!”

Lời tác giả muốn nói: Con dấu đóng lên thịt heo...

Văn thư của Hittite bình thường sẽ sử dụng văn tự hình chiêm, bất quá con dấu khắc ấn đại diện thường sẽ dùng chữ tượng hình do người đó tự nghĩ ra, bình thường đều khắc ở trên thư tín quan trọng, có hình dạng tựa như con ấn của soái ca Kail trong 《Dòng sông huyền bí》.

Thỏ: Chương sau YY phải chịu đựng thống khổ chân bị thương máu chảy không ngừng lê lét thân mình chạy theo sau lạc đà của Luka băng qua sa mạc nắng nóng gay gắt, chỉ cần chậm chân một tí liền sẽ bị tha trên mặt đất, va đập vào những tảng đá sắc nhọn ẩn trong biển cát...

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Chết, Cũng Là Một Loại Giải Thoát.

Nếu như Ynanna so với người bình thường có nhiều hơn một chút hiểu biết lịch sử, biểu cảm của nàng sẽ không kì lạ như vậy, cũng sẽ không bị người

xem là bất kính, trên thực tế sự hiểu biết lịch sử của nàng cũng chỉ như trình độ người bình thường.

Điều này cũng không thể trách nàng, Hittite quốc được lưu lại trong lịch sử của bất quá chỉ có vài trăm năm ở thế kỷ 20, còn khoảng thời gian trước đó, nó vẫn luôn luôn lặng yên ngủ say trong lòng Anatolia mà chưa có người nào phát hiện ra những di tích cổ xưa.

Nếu ta hỏi ở năm 1870 học giả người Hittite giàu có vang danh nhất lịch sử lúc đó là ai, bọn họ cũng chỉ có thể căn cứ theo « hiệp ước xưa » nói đôi câu, phỏng đoán bọn họ là một nhóm người thuộc bộ tộc sinh sống ở vùng Palestine.

Vương tử điện hạ tôn quý, hẳn có thể nói cho Ynanna biết bản thân hẳn là phó tổng thống nước cộng hòa Thổ Nhĩ Kỳ, là người kế thừa của đế quốc Sudan hoặc là hoàng thái tử của đế quốc Byzantine, nhưng hẳn lại nói chính mình là vương tử Hittite quốc, là người duy nhất thừa kế danh hiệu “Tuhukanti” vinh quang, đó thật sự là gây khó xử cho một người hiện đại như nàng.

Cho dù Izumin vương tử không phải là loại người tự cao kiêu ngạo, nhưng từ nhỏ hẳn đã cùng Menfuisu ở bên kia bờ Đại lục hải giống nhau, được người đời coi là hai người thừa kế vương vị kiệt xuất nhất đương thời.

Duy nhất chỉ có một điểm không giống là, hiện tại Menfuisu đã trở thành Pharaoh làm chủ cả một quốc, mà Izumin vương tử vẫn còn duy trì trạng thái dưới một người trên vạn người, bất quá không cần nghi ngờ, hẳn đối với phụ vương của hẳn chưa bao giờ có chút ý nghĩ bất kính.

Hắn cũng không thích người người đối với hẳn a đua nịnh hót, nhưng là không nghĩ đến lại đối diện với một vẻ mặt không hề hay biết đến làm cho người ta không vui như vậy, còn đi đảm đương cái gì gọi là lão sư thuyết giải lịch sử.

Ynanna cũng cảm thấy không khí không thích hợp, chỉ có thể phủ phục trên mặt đất không dám động, nàng nếu biết trước được ngày mai sẽ gặp phải tình cảnh cái gì, thì nhất định sẽ rất nhu thuận đi dùng môi hôn lên cái cằm trên đầu ngón tay vương tử kia, tựa như sự thành kính của những giáo đồ đối với giáo hoàng Vatican của bọn họ.

Vương tử không nói gì, gọi người tiến vào thắp ngọn đuốc bằng nhựa thông, vào thời khắc trăng treo cao trên bầu trời, trong doanh địa ngoại trừ những binh lính tuần tra gác đêm, tất cả như lâm vào một mảnh yên tĩnh.

Ynanna chậm rãi hô hấp, bởi vì bị trói mà toàn thân không thể động, chỉ có thể nằm ngả nghiêng xuống đất, nàng đặt lỗ tai sát xuống thảm trên đất, cảm thụ từng chấn động đến từ bên ngoài.

Binh lính tuần tra chia thành hai người một tổ, cụ thể có mấy tổ thì nàng không biết, doanh địa cũng không lớn, nhiều lắm chỉ cách tầm nửa phút di chuyển sẽ vòng trở về. Tay Ynanna có thể chạm đến gối đồ, nếu là từ từ vươn tay đến lấy ra dao nhỏ không phải là việc gì khó, nhưng nàng lại lựa chọn bỏ qua.

Cả buổi tối này những biến cố phát sinh trên người Ynanna, từ đầu đến cuối vương tử không hề ra tay, mà toàn là từ thủ hạ đứng bên cạnh, nhưng Ynanna nhìn ra được cái loại người như vương tử này tuy đáng ghét nhưng lại rất có khí chất, tuyệt đối không phải là hạng người tầm thường tay trái gài không chặt.

Bên ngoài lều trại là trùng trùng binh lính vây quanh, đối với địa hình ở nơi này nửa đêm chạy trốn tuyệt đối không có lợi, nếu bọn họ đã không có lập tức giết chết bản thân, còn khắc một con dấu, như vậy có thể nghĩ là cho dù là heo thì họ cũng muốn chờ dưỡng cho đầy thịt béo mập mới động tay lần nữa, Ynanna nghĩ bản thân còn dư dả thời gian, không bằng cứ tiếp tục yên lặng quan sát và tính toán đường lui.

Nhưng ở tại nơi mà đội ngũ xung quanh toàn là nam nhân như vậy, Ynanna cũng có chút lo lắng về thân phận nữ nhân của mình. Bất quá nghĩ đến vị vương tử kia ngầm đồng ý cho nàng xé quần áo quần lấy thân thể, có lẽ vị quý nhân này so với nàng tưởng tượng tựa hồ còn có một chút đáng nể.

Dù sao xung quanh đều là những cây đại thụ đã hơn mấy trăm năm, vô cùng cao lớn, cho dù Ynanna có muốn tìm một mảnh vải treo lên để thất cổ cũng không với tới.

Bên trong núi sâu ban đêm yên tĩnh đến đáng sợ, u ám dọa người, những người ở bên trong đều không ngủ được, nhưng Ynanna trải qua hai ngày bốn ba sớm đã sức cùng lực kiệt, đầu áp lên trên thảm lông dê mềm mại, tất cả thần kinh cũng cơ bắp không tự giác đều thả lỏng ra, một lát sau liền có tiếng ngáy khe khẽ truyền ra ngoài.

Ngay ở bên ngoài trước là Luka đang bọc áo lông quanh người ngã ra đất nghỉ ngơi, nghe thấy tiếng nữ nô kia đang ngáy ngủ mới nhẹ nhàng thở ra, trong lòng lại thầm mắng tên hạ nhân kia lại dám ngủ ngáy, quấy nhiễu đến vương tử.

Một đêm nhanh chóng trôi qua, Ynanna đang ở trong mộng cảm thấy có người đang lay nàng, nàng muốn đẩy cái tay kia ra, lại đụng đến một cái chân. Nàng sợ tới mức vội ngồi bật dậy, thấy Luka đang dùng một đôi mắt đầy vẻ chán ghét nhìn bản thân.

Ynanna quyết định không so đo với hẳn, bởi vì nàng phát hiện ra bản thân đã được mở trói, bằng không cả đêm bị trói khẳng định đã tê dại hết.

Nàng xoa cổ tay đau nhức, không đề phòng lại bị Luka đá một cước, Ynanna vừa liếc mắt liền thấy vương tử đã chuẩn bị xong đang ngồi ở đầu giường, nhưng vẫn để chân trần dẫm đạp trên thảm, màu trắng lông dê tựa như đang làm bẩn đôi bàn chân mạnh mẽ thon dài kia. Luka lại ho khan một tiếng, Ynanna thấy có một đôi hài da miễn cưỡng có thể bao trọn bàn chân, đầu nhọn cao cao nhếch lên hình dạng kì quái đang đặt ở tại cuối giường.

Nàng một bên tự thôi miên bản thân coi như là đang làm công ở nhà tắm công cộng, một bên lê lét thân thể từng bước từng bước đem hài đến bên chân vương tử, Luka cũng lập tức một tắc không rời đi theo đến.

Ynanna cho rằng Luka muốn nhận lấy, không nghĩ tới hẳn không hề có ý đó, nếu nói trông cậy vào vương tử tự động thủ là không có khả năng, nàng

chợt nghĩ đến miệng vết thương còn nóng bừng ở sau lưng, cắn răng cúi đầu, nhẹ nhàng nâng chân của vương tử nhét vào trong hải, rồi nhanh nhẹn buộc lại dây kết, sau đó đi qua một bên ngồi xuống.

Nàng biết rõ vị vương tử này không thể nhìn thấu, khảo nghiệm không phải là sự phục vụ của nàng, mà là thái độ của nàng.

Thừa dịp vương tử cùng Luka đều đi ra ngoài không có mặt, Ynanna liền nhanh chóng đem tay hung hăng chà lau hai cái ở trên thảm lông.

Mặt trời từ trên đỉnh núi dần lộ rõ, các lều trại đều được thu dọn lại buộc ở trên lưng lạc đà, cả doanh địa được dọn dẹp triệt để không thể nhìn ra dấu vết có người từng hạ trại, Ynanna ngồi trên tảng đá vuốt xuống một ngum cuối cùng của bánh bột trắng, tiếp theo vội vuốt nước bọt nhìn xuống cảm giác đói, ở dưới ánh mắt uy hiếp của Luka, cầm gói đồ nhỏ của bản thân đi theo sau.

Luka nắm lấy lạc đà của mình, trong đang cầm một sợi dây thừng như muốn buộc Ynanna, Ynanna vội lấy lòng nhìn hẩn cười cười, giờ lên gói đồ trong tay, không đợi Luka nói gì liền nhanh chóng nhét vào đồng hành lí của hẩn đang được buộc trên người lạc đà.

Luka phát hít sâu hai cái mới nhìn xuống được cảm giác mới sáng sớm tinh mơ đã muốn đối với nữ nô được một tát lại tiến một thước này phát hỏa, cho nên lúc hẩn trối cổ tay nàng dùng khí lực không nhỏ, Ynanna yên lặng chịu đựng, cho đến lúc Luka xoay người trèo lên trên lạc đà Ynanna mới cảm thấy có gì đó không đúng.

Rốt cuộc nhìn thấy Ynanna trong nháy mắt sắc mặt trở nên khó coi, Luka đem một đầu khác của dây thừng cột vào trên lạc đà, ngăn đầu ưỡn ngực thôi thúc lạc đà đi về phía trước.

Mặc dù Ynanna đã chọn thủ pháp cầm máu hữu hiệu nhất, lại còn tự băng bó vết thương cho bản thân, nhưng mà một không có được hai không thể nằm xuống dưỡng thương, sau một đoạn đường bị trối ở phía sau lạc đà nghiêng ngả chao đảo bước đi, miệng vết thương của Ynanna liền hở ra, máu thấm ướt ra cả bên ngoài vài thớ băng bó.

Giữa bình nguyên rộng lớn mặt trời đã ở trên đỉnh đầu, Ynanna sớm đã mồ hôi ướt đầm, màu trắng của áo vải bó ở ngực và sau lưng nàng đã dần nhuộm màu ẩm ướt, hai tay bị trối nàng chỉ có thể miễn cưỡng giờ lên mu bàn tay lao mồ hôi, nếu vô ý không đi theo kịp lạc đà tiến về phía trước nàng nhất định sẽ bị ngã và kéo lê trên mặt đất, lại nói nếu như không kịp nhanh chóng đứng lên, sẽ không biết từ nơi nào dưới đất lộ ra những viên đá bén nhọn lấy mất cái mạng nhỏ.

Chân cùng tay của Ynanna bởi vì muốn chống đỡ cho thân thể không ngã sấp xuống, nên sớm đã làm đầu gối cùng khuỷu tay toàn bộ máu tươi đầm đìa, sau lại thấm ướt mồ hôi, càng thêm nóng rát đau đớn.

Thật vất vả chịu đựng đến giữa trưa, đội ngũ mới chọn một vùng có bóng râm mát và nguồn nước để nghỉ tạm, Luka chợt nhớ tới muốn nhìn xem nàng cố gắng thể nào nên liếc mắt nhìn một cái, quả thật nhìn thấy được một cái bóng người máu chảy đầm đìa.

Bởi vì không nghe thấy tiếng kêu thảm thiết cầu xin tha thứ quen thuộc, nên hẩn cứ vậy hoàn toàn đem nữ nô này quăng ở sau đầu quên mất, những người khác trong đội nhìn thấy cũng nhũn mày, nếu như nữ nô này vào lúc không ai chú ý bị ngã tha chết, thì một đường đi kéo theo người chết chẳng phải rất xúi quẩy.

Hazas tướng quân gọi Luka đến bảo hẩn cẩn thận chiếu cố một chút, tuy rằng vương tử không để tâm đến sống chết của một tên nô lệ, nhưng là lại có một chút hứng thú với nàng, cho nên những người đầy tớ sẽ phải đem cái loại người nhỏ bé ti tiện này ở dưới mí mắt chủ nhân cho chiếu cố tốt.

Luka khó xử sờ sờ đầu, nghe xong giáo huấn liền cầm bánh cùng nước đến, nói lòng hai tay Ynanna, bảo nàng mau chóng dùng bữa.

Không nghĩ tới Ynanna lại đã sức cùng lực kiệt ngồi ở dưới tàng cây, thà rằng liếm môi khô khốc của bản thân, cũng không liếc mắt nhìn Luka lấy một cái.

Luka hiện tại thực phần nộ, thật ra hẩn dưới sự gọi ý của Hazas tướng quân, đã tính toán chờ cho nữ nô này ăn xong bữa, sẽ bảo nàng rửa sạch sẽ tay chân, để lạc đà mang nàng đi hoàn lộ trình còn lại hôm nay. Nàng có thể không nghe quản giáo không thèm nhìn hẩn, nhưng là nữ nô này cứ bất tuân như vậy nhất định sẽ uy hiếp đến sự an toàn của vương tử.

Nếu nàng đã không thể toàn tâm toàn ý phụng sự vương tử, hẩn liền chẳng sợ bị vương tử trách tội, muốn đích thân trừ bỏ nàng.

Hẩn không còn sức nhẫn nại, đem bánh bột ngô trắng cùng nước ném ở trước mặt nàng, lại thấy Ynanna không có phản ứng, đột nhiên muốn làm khó dễ đem mặt của nữ nô ấn xuống đến bánh bột trắng bên dưới và không ngừng nghiêng răng nói: “Ăn hay không? Không ăn người sau này cũng không cần ăn nữa.”

Những người khác trong đội ngũ đều quay đầu lại nhìn xem náo nhiệt, Luka càng cảm thấy không thể để bản thân mất đi uy tín, bằng không thể nào cũng sẽ phụ lại sự đối đãi của vương tử.

Bánh bị đè lập tức vỡ nát, đầu Ynanna trực tiếp bị đập vào trên tảng đá, nàng vừa đói khát vừa mất nước, cả người đều bị thương, thậm chí nàng đã nghĩ muốn cứ như thế này rồi chết đi, cũng là một loại giải thoát. Nàng lựa chọn thời cơ này để nháo tuyệt thực kháng nghị, chính là vì không muốn để bản thân chết ở đoạn đường sắp tới, nhưng nếu như bản thân ăn thứ gì, có khí lực để đi tiếp, nhất định sẽ không được thương hại.

Hazas tướng quân nhìn xem lắc đầu, tiến đến ngăn Luka lại, chỉ vào Ynanna đang ngã nghiêng ở một bên nói: “Luka, từ khi người đi theo vương tử, võ nghệ đã tiến bộ không ít, nhưng chừng nào đầu óc người mới có thể thông minh hơn một chút?”

Hắn nghĩ nữ nô này cũng có một chút thân thù, giáo đường tựa hồ cũng không sai, xem ra cũng là vì bất hạnh mà lưu lạc đến hoàn cảnh làm nô. Mà đối đãi với người như vậy, Luka dùng thủ đoạn thô bạo đơn giản là không thể đạt được mục đích, nếu bọn họ càng ngồng nghênh, người càng muốn đánh gãy xương cốt của bọn họ, làm cho bọn họ đau tận xương tủy, người như thế cho đến bây giờ vẫn luôn không thể nắm bắt được nhược điểm.

“Luka, có đánh nàng thì nàng cũng sẽ không ăn.” Hazas tướng quân chỉ vào Ynanna đang thở phì phò trên mặt đất: “Nàng đã không muốn ăn bánh bột ngô trắng, thì để cho nàng ăn càng hương đi.”

Lời tác giả muốn nói: Ngày hôm qua tôi nhìn thấy một câu nói như thế này: Cho tôi một người như Mary Sue, tôi có thể đảo loạn toàn bộ Địa cầu.

Ynanna không có vận khí tốt như Carol vậy, nàng giờ phút này nguyện vọng lớn nhất chính là tìm được biện pháp để về nhà, chính là vì xã hội chế độ nô lệ thật hỗn tạp không tốt lắm a, thật sự là thô bạo, rất thô bạo...

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Làm Quen Với Thân Phận Nữ Nô

Luka nhìn theo hướng ngón tay của Hazas tướng quân chỉ qua, chỉ thấy trên đất là một đồng phân còn đang bốc hơi nóng vừa mới ra lò của lạc đà, hắn lập tức liền hiểu Hazas tướng quân muốn làm gì.

Hắn kéo Ynanna qua, đem mặt nàng hướng đến trên đồng phân ẩn xuống, một cổ một thối mãnh liệt xông tới làm Ynanna đang ngăn người chột bưng tỉnh, bắt đầu điên cuồng mà đẩy tay Luka đang túm lấy nàng, miệng không ngừng kêu “ô ô”, bả vai chống ở trên mặt đất, chết cũng không chịu áp vào cái thứ đáng ghê tởm kia.

Luka nhìn phản ứng của Ynanna liền cảm thấy thỏa mãn, lại e sợ nữ nô này nếu dễ dàng bỏ qua sau sẽ lại chứng nào tật nấy, lực đạo trong tay không buông, miệng còn buông lời uy hiếp: “Đừng sợ, đây chính là thứ tốt, ở trong sa mạc này người người đều dùng nước tiểu lạc đà để gội đầu đấy, nhìn người cả người đều bẩn, vừa vặn dùng thứ này của lạc đà để diệt trùng rửa trên người.”

Mất thấy Ynanna không thể địch nổi khí lực của Luka sắp bị ấn đến thứ ghê tởm kia, Hazas tướng quân lúc này lại đứng ra làm người tốt: “Được rồi Luka, này chính là một cái nữ nô, người tức giận với nàng làm cái gì?”

Luka lúc này mới thu tay, hắn xoa xoa nắm tay, lại cảm thấy trên tay ẩm ướt, mới thấy Ynanna quỳ rạp trên mặt đất hai mắt đang nhắm lệ, hắn có chút áy náy, nhưng lại càng nói thêm lời hung ác: “Đem cơm của người ăn hết!”

Ynanna mặt nghiêm lại như khúc gỗ đứng lên, trở về ngồi dưới tàng cây, ngón tay khẽ từng chút từng chút bánh vụn vỡ vụn bỏ vào trong miệng nhắm nuốt một cách máy móc, mãi cho đến khi trên tảng đá trụi lủi rốt cuộc không còn nhìn thấy những mảnh vụn màu trắng mới thôi, nàng lại lấy một lọ nước uống cạn, không lưu một giọt, máu trên trán hòa cùng nước chảy vào miệng, nhưng nàng giống như không có cảm giác gì.

Luka đột nhiên nhớ tới lúc bản thân tám tuổi còn làm việc tại mỏ đá, lưng hắn cơ hồ lúc nào cũng vác những tảng đá cao hơn nửa người, còn bị người trông coi quát roi bắt ép đi về phía trước. Hắn không biết là bản thân so với Ynanna là hơn hay thua, nhưng tâm hắn hết lòng trung thành đối với vương tử, hắn cũng muốn làm cho nữ nô này chịu nghe lời của vương tử.

Nhưng là hiện tại Ynanna trông vô cùng bẩn, hắn đem nàng đến bên một bờ nước nhỏ, bảo nàng tranh thủ thời gian đem mặt cùng tay chân tẩy rửa sạch sẽ, còn ném cho nàng một ít thảo dược, bảo nàng tự nhai nát đắp lên trên miệng vết thương.

Izumin vương tử nhìn thấy hết thấy mọi chuyện, cảm thấy có vẻ vừa lòng, liền phân phó Hazas tướng quân: “Nữ nô kia giao cho Luka trông giữ, hắn cũng không thể chỉ dùng để nuôi dưỡng bồ câu, hiện thời là lúc nên học thêm việc.”

“Rõ.” Hazas tướng quân trình lên một bản đồ được vẽ đơn giản bằng bút chì lau thấm mực đen: “Vương tử, Cathy đã ở hải cảng chờ lệnh.”

“Thật không tốt...” Izumin nghĩ nghĩ nói: “Hiện tại đã cách rừng rậm Lebanon không xa, ta còn nghĩ thuận đường đi tìm lão sư.”

Hazas tướng quân vừa nghe liền nghĩ nếu chỉ vì một cái nữ nô lại tìm đến Labaru lão sư không khỏi là dạng chuyện bé xé ra to, nhưng Izumin nhìn ra băn khoăn của ông liền nói: “Ta làm thế là có dụng ý của ta, Mitamune mất tích đã lâu, một khi... tình thế ở trong nước chắc chắn sẽ sinh ra biến hóa, phụ vương tuy rằng không có nghĩ đến khả năng sẽ để cho công chúa kế vị, chỉ muốn đem Mitamune làm người được chọn dùng để liên hôn giữa các nước. Nhưng nếu ta thật sự trở thành người nối dõi duy nhất của người, ta... vẫn là cần Labaru lão sư chỉ điểm.”

Hazas tướng quân có vậy mới bưng bình đại ngộ, nhưng ông là lão thần tử đã theo phụ tá cho Hittite vương cùng vương tử, cũng có lời trung thành muốn nói: “Vương tử, về việc kế thừa vương vị, vương sẽ không nghĩ đến ai khác ngoài ngài, ngài đối với vương luôn luôn cung kính, lúc trước thế nào sau này cũng như vậy, đến tột cùng cũng là phụ tử, vương tuyệt sẽ không hoài nghi lòng trung thành của ngài.”

“Ta tất nhiên là trung thành đối với phụ vương.” Izumin vuốt ve chiếc nhẫn hắc thiết trên tay, đây là vật tượng trưng của người kế thừa vương quốc, ngoài cái hân sở hữu ra cũng chỉ còn một cái duy nhất chính là ở trong tay Hittite quốc vương, cha của hắn.

Đây chính là bí mật tối cao trong việc Hittite có thể xưng bá trên cao nguyên Anatolia, hắc thiết lúc đó có giá trị gấp sáu mươi lần hoàng kim, cho dù là Hittite vương, bất quá cũng chỉ có được hắc thiết đủ để làm một thanh đoản kiếm cùng một pho tượng trên vương tọa mà thôi.

Những bảo vật vô giá này chung quy chính là dùng để khuếch đại lãnh thổ đế quốc, chứ không phải để phô bày sự xoa hoa của vương thất.

Hazas nghe ra sự bất đắc dĩ của vương tử, nghĩ hắn từ lúc còn nhỏ tuổi đã vì tội hiềm mà dần thân đi chu du tứ phương thu thập tình báo, hiện thời vương còn đang trong những năm hưng thịnh, mà vương tử cũng đã dần dần trưởng thành, chỉ sợ sau này lại càng nom nớp lo sợ.

Ông liền trở về đề tài cũ: “Như vậy phía Cathy làm sao bây giờ?”

“Bảo hắn giữ nguyên kế hoạch xuất phát, đi một chuyến đến Phenici, vợ vết vài vốc thương phẩm trân quý...” vương tử khẽ cười nói: “Chúng ta sau khi cáo biệt Labaru lão sư, sẽ đi xuyên qua sa mạc Syria, hội ngộ cùng Cathy ở bên ngoài Ai Cập.”

Hazas tướng quân ngạc nhiên nói: “Bảo Cathy đi vợ vết kỳ trân dị bảo, chỉ sợ người lỗ mẫn như hắn không tiện hành động.”

Izumin lạnh nhạt nói: “Đã ra về là thương nhân, không bằng phần cho giống một chút, trên thuyền trang trí nhiều thứ tốt một chút, cũng tiện lấy tên tiến cống để lẫn vào hoàng cung Ai Cập. Phenici là nơi có nhiều thứ quý giá nhất Đại Lục Hải, hàng hóa Hittite sản xuất chỉ sợ người khác khó lòng có thể coi trọng trong mắt.”

Nhưng sau khi nói xong, đôi mắt màu hổ phách của Izumin lại trở nên âm trầm: “Hành trình hiện tại có thể sẽ bị trì hoãn vài ngày so với kế hoạch, bảo những thám tử lúc trước phái đến Ai Cập không được lời lung, tiếp tục thám thính tin tức của Mitamune.”

Hazas tướng đáp “Rõ”, nhưng cũng ngậm thờ dài.

Ynanna vừa trải qua một kiếp, đối với ảnh ngược trong hồ nước âm thầm hạ quyết tâm, vì sớm ngày chạy thoát khỏi những người này, hiện tại chỉ có thể cắn chặt răng cố chịu thiên nan vạn khổ, càng phải nhớ cho thật kỹ chết từ tế không bằng vẫn còn sống, tiếp tục khuất phục như vậy để sống sót, so với bị đặt bên trên phân của lạc đà hít thở không thông còn tốt hơn.

Nghĩ đến đây, nàng dùng tay áo lau sạch sẽ mặt cùng tay, rất nghe lời quay trở lại trong đội ngũ, ý muốn bảo với Luka bản thân đã tốt hơn.

Mọi người đều liếc mắt nhìn nàng một cái, Izumin vương tử phát hiện nữ nô này sau khi tẩy rửa sạch sẽ, ngũ quan thật sự cùng với những người hân đã từng nhìn thấy qua quả nhiên không giống. Tóc của nàng đen giống như khói bụi than bị tắm nước âm ướt, không giống với những người sống ở bên bờ Đại Lục Hải là màu lá cọ, đồng tử ở mắt của nàng cũng vậy, có vẻ như có thể phân biệt rõ trắng đen, từ trong con ngươi phảng phất có thể tỏa ra một cỗ linh khí hấp dẫn người.

Làn da không thể nói là trắng như tuyết, mà là vẻ trắng ngần giống như được soi rọi dưới ngọn đèn ngà voi, lộ ra vẻ oánh nhuận thanh thuần. Ánh mắt không to nhưng lại có làn mi cong tuyệt hảo, khóe mắt hơi hơi nhếch lên, cái mũi hơi thấp, dáng người cứng nhắc, chỉ có thể xem là nhìn thuận mắt, lại có chút phong tình dị quốc.

Nhưng muốn để nữ nô này trong mắt hay dùng vào những việc đúng đắn thật không dễ dàng, ngoài trừ trên người nàng có điểm kỳ quái đáng ngờ, thì cứ như vậy ném vào trong cung làm quân cờ có vẻ là cách dàn xếp tốt nhất, nói không rõ một ngày nào đó được phụ vương coi trọng cũng chưa biết chừng.

Hắn vẫy tay bảo Luka đi qua, nhẹ giọng phân phó muốn hắn ta chiếu cố tốt quân cờ nhỏ này.

Khi trời hơi ngã về tây, toàn bộ đội ngũ lại tranh thủ thời gian xuất phát.

Ynanna lúc này có hơn tốt hơn một chút, nàng bị trói ở một bên chuyên dùng để treo hành lý trên người lạc đà, cả lưng người đè lên trên một cuộn thảm dày, bụng bị dẫn từng trận muốn buồn nôn, đầu cúi xuống dưới, làm nàng không ngừng bị choáng đầu hoa mắt, mà cứ tiếp tục như vậy hai ngày, rốt cuộc nàng cũng có thể nhìn thấy dấu hiệu có người cùng rừng rậm.

Nàng cũng không có may mắn có thể được ngủ trên thảm lông dê kia, vương tử luôn đem nàng đuổi ra khỏi lều trại, nàng chỉ có thể ngủ ở sau lưng Luka sống qua ngày. Từ khi nàng đối với Luka tốt một chút theo nguyên tắc chấp hành hết những mệnh lệnh được giao, thiếu niên này liền không còn hung ác đối với nàng, thậm chí còn ngầm cho phép nàng buổi tối có thể thả dây trói, cho nàng ngủ ở phía sau lưng hắn, gần nơi có đồng lửa, có thể giúp nàng ngăn cách gió đêm rét lạnh cùng ánh mắt của các binh lính khác.

Nàng cũng có thói quen hằng ngày trời còn chưa sáng sẽ cùng Luka rời giường, thu thập mọi thứ, giúp vương tử chuẩn bị dụng cụ rửa mặt cùng nước ấm, Ynanna đã có thể thành thạo việc giúp vương tử mặc y phục, tùy rằng bình thường chỉ là ngoại bảo. Hiện tại các loại trường hợp cần quỹ lạy nàng đều vô cùng thông thuận, chỉ vì mục đích nhằm nhìn đến một ngày nào đó có thể đường đường chính chính thẳng lưng mà đi.

Ynanna quỳ trên mặt đất, hai tay giơ lên đai lưng, vương tử nhận lấy mặc lên người, lại từ chỗ dưới gối đầu lấy ra một thanh đao bằng bạc đeo ở thắt lưng.

Bà đạo này vương tử cũng không có để người nào cầm qua, đều là tự bản thân đeo lên hoặc cỡi xuống, Ynanna lặng yên không một tiếng động thuận thực giúp vương tử mang hài vào, thấy bộ dáng hần khi đeo vào thắt lưng, quả nhiên có phong tư tuấn tú cơ hồ muốn người ta hoa cả hai mắt, Ynanna dường như mỗi ngày sáng sớm đều sẽ phải thưởng thức một lần như vậy, nếu không phải trước kia đã từng nhìn thấy qua rất nhiều soái ca mỹ nam ở trên tivi, sợ là nàng cũng sẽ giống như các thôn cô ở phụ cận lớn mật hát tình ca.

Lúc này Luka xốc rèm cửa tiến vào, bùng lên một thao nước ấm có hoa tươi từ trong cung giúp vương tử rửa tay, sau đó theo giúp vương tử dùng bữa sáng. Ynanna đợi đến khi hai bóng người kia đi ra ngoài, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đi theo ra ngoài.

Bởi vì ngày hôm qua lúc đóng quân dừng trại trời đã tối muộn, cho nên lúc này Ynanna mới phát hiện ra bản thân nàng hiện tại đã đi đến nơi càng lúc càng hoang vu, xa xa có thể nhìn thấy sa mạc Syria mà Luka từng nói qua, nàng từ lúc sinh ra cho đến nay chưa bao giờ tận mắt nhìn thấy qua vùng đất cằn cỗi sỏi đá có thể dễ dàng cắn nuốt sinh mệnh như thế này.

Nơi này là một ốc đảo nhỏ bên cạnh lối vào sa mạc, lúc trước khi bị Hittite vây khốn, đây là nơi giao tiếp giữa người Khurrites của Mitanni quốc cùng với Babylon và Ashur, còn một chỗ khác chính là rừng rậm Lebanon của Phoenici đại phú đại quý, là con đường mà thương nhân thường xuyên đi qua.

Nhất là thương nhân Ashur từ lúc nên văn minh của lưu vực sông Lưỡng hà quật khởi từ hơn một ngàn năm trước, liền mở rộng giao thương, giúp bản thân và những người xung quanh mang đi nào là lông dê, lúa mạch, rượu ngon, kim loại đồng đã được tinh luyện và đồng nguyên chất. Bọn họ có thể lớn gan mà bày mưu tính kế làm giàu cho bản thân, vừa không ngại sa mạc khô cằn cũng không sợ dã thú trong rừng rậm, nếu như sau này có một quốc gia nào đó phát sinh rối loạn làm chính trị rung chuyển cũng không thể nào lay động được tầm quan trọng của thương nhân Ashur, bởi vì những bậc vương giả cần bọn họ, những người bình dân cũng cần bọn họ.

Sau khi Hazas tướng quân cùng một thương nhân Ashur đầu trục thương nghị thật lâu, liền khiến một con hươu vừa mới bị giết giao cho Luka.

Luka giờ tay chém xuống tiểu sinh linh bé nhỏ để lấy máu, trong đám người ở nơi này cũng chỉ có mình Ynanna gọi nó là tiểu sinh linh, vì những người khác tâm đều đang muốn lập tức đi vào sa mạc, nhưng lại thăm nghĩ nên dùng một ít thịt để bổ sung chút thể lực.

Hazas tướng quân lại đến chỗ thương nhân mua một chút thịt tươi sống được bảo quản kỹ đến lên trên chỗ hành lý của bản thân, Luka lúc này mới đem hươu đi nướng thịt tạo nên tiếng vang “đom đốp” dụ người, từng giọt từng giọt vàng óng ánh nước mỡ nhỏ xuống trên đồng lửa, lại tạo ra từng đợt tia lửa đom đốp vang lên. Các nam nhân nhanh chóng rút ra dao ở thắt lưng, bắt đầu phân sẻ hươu con. Mà Luka lại bụng đến một cái bàn bằng bạc, đem đồ nướng thơm ngào ngạt đã cắt thành từng miếng mỏng manh như lưỡi hươu đặt lên, lại đem một miếng thịt hươu phần trên lưng đã cắt lúc trước đó đã qua xử lý thơm ngon, đặt ở trước mặt vương tử.

Tiếp theo Luka lại từ trong hành lý lấy ra một bộ dụng cụ bằng đồng đen, giống như bát đĩa, sau khi đã rửa sơ sạch sẽ qua, liền đặt lên trên bàn, Luka lại lấy một ít lựu tươi mới cùng một chiếc cốc đưa qua, Ynanna vô cùng thông minh liền nhanh tay bắt đầu vắt lựu lấy nước.

Nàng đương nhiên là không có phúc phận hưởng dụng, này một chén nước trái cây thơm ngon cuối cùng cũng bị đưa đến trong tay vương tử, lúc nàng ôm lấy cái thứ “đồ vắt nước tay” đi ra ốc đảo rửa sạch, mới lên lút ném thử thử chất lỏng còn sót lại một ít, đây là lựu tươi mới vừa được hái từ trên cao nguyên ngọt ngào hương thơm, hòa duyên trong miệng, là thứ hương vị mà Ynanna chưa bao giờ được thể nghiệm qua, làm cho nàng uống đến hốc mắt đỏ cả lên, lại cảm thấy cuộc sống đau khổ luôn phải nghĩ một đằng nói một nẻo, nhớ tới trước kia trong siêu thị nàng luôn thuận tay mua cho dù xa xỉ, nhưng mùi vị lại còn không bằng cả nước trái cây nhập khẩu, trong lòng nàng lại là một trận chua xót, âm thầm mắng vương tử cùng bọn gian thương đều không phải là thứ gì tốt lành.

Tuy rằng mắng như vậy, nhưng khi nàng quay lại, nhìn vương tử vẫn là đang dùng động tác tao nhã cao quý từ tốn dùng bữa, nhìn thấy chén nước màu đỏ như máu bên cạnh hần, còn có khối thịt vàng óng ánh trên bàn, hương vị làm cho Ynanna không ngừng nuốt nước bọt.

Bởi vì đã lâu không được ăn no, sắc mặt của nàng có chút thể hiện rõ ràng, cho nên nói cho dù là ma thì đáng sợ nhất chính là ma đói, bản thân Ynanna không hề hay biết gì, nhưng lại thật sự làm cho vương tử cảm thấy mất khẩu vị.

Đáng tiếc những thứ này nàng hiện tại không thể nghĩ đến, cho dù là con hươu chỉ còn lại bộ xương trên đồng lửa cũng không phải là nàng có thể nghĩ đến.

Luka thấy vương tử không yên lòng ăn, trong lòng cảm thấy khản trương, liền kéo Ynanna sang một bên phát cho nửa cái đầu hươu, Ynanna tận lực không nhìn đến hốc mắt tối om trên đầu con hươu, chỉ chuyên tâm ăn phần thịt của bản thân, lâu lâu bắt chợt lại rải lên trên một ít muối. Món ăn đồng quê như vậy, cho dù không có gia vị, vẫn sẽ là thứ thơm ngon hương nồng dụ người.

Thẳng đến khi nuốt xuống miếng thịt cuối cùng, nàng liền đem túi nước bên cạnh uống sạch sẽ, Ynanna lúc này mới duỗi chân tay, cột chặt hài đang mang dưới chân, chính thức bắt đầu nghênh đón chuỗi hành trình chân ướt chân ráo trong sa mạc của bản thân.

Lời tác giả muốn nói: Nước lựu vùng Anatolia, bạn có thử uống một ngụm đi, liền sẽ hiểu được mùi vị gì gọi là “quỳnh tương ngọc dịch”, tôi là tôi nhất định sẽ lấy một cái chai đi hứng ngay.

Ngon đến ngà voi là gì? Không có hình ảnh được lưu lại, bởi vì đây là tôi lấy ra từ trong phim phóng sự, ở đại sảnh của cung điện thường có một ngọn đèn ngà voi được mạ một lớp vàng... ta phải nói... vương tử thật sự là kẻ rất có tiền...

Thỏ: Chương sau các bạn sẽ được chứng kiến một công dụng khác của “ba con sói” mà ngay cả Izumin cũng xem là thánh vật, mọi người cứ chờ xem kkk =))

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Giữa Đêm Trong Sa Mạc Tạo Ra Nước Trong. Bật Khóc.

Trong đội ngũ của Izumin đều là những người hằng năm luôn đi cùng hãn du ngoạn qua các quốc gia rộng lớn, sa mạc, đầm lầy, rừng rậm và núi cao cũng chỉ là một phần nhỏ trong cuộc sống hằng ngày mà bọn họ đã trải qua mà thôi. Cả đội ngũ đi đường cũng không quá vất vả, hành trình luôn luôn đúng theo kế hoạch, một khi tiếp viện đưa tiếp tế đến không đủ, thì chẳng mấy chốc ốc đảo sẽ xuất hiện ngay trước mắt. Ngoại trừ việc ngày nóng gắt đêm rét lạnh, thì loại lữ hành này nhìn qua cũng không có gì nguy hiểm.

Nhưng Ynanna cứ tiếp tục là một phần trong đội lữ hành như vậy, ắt về sau sẽ càng gian khổ rất nhiều.

Ở trong sa mạc nước là vô cùng trân quý, nàng chỉ được phân cho một ít, mỗi ngày chỉ có thể gấp môi vài cái, dường như đều phải ở trong tình trạng mất nước mà tiếp tục qua ngày, không được vài ngày cả người nàng liền trở thành vừa đen vừa gầy. Một khi tiến vào sa mạc liền không có chỗ che chỗ tránh, nàng lại không thể rời khỏi tầm mắt của Luka, như vậy việc đi đại tiện tiểu tiện liền trở thành vấn đề nan giải nhất.

Là một người Trung Quốc, để ý nhất chính là lòng hổ thẹn. Cho nên nàng luôn phải nhẫn nhịn, thường thì chờ đến ban đêm, liền chui vào phía sau lưng lều trại mà giải quyết.

Những việc đó Luka đều nhìn thấy, cảm thấy có chút không biết làm sao, liền lên cùng Hazas tướng quân trao đổi qua, tại một nơi mà đại đa số nữ nhân mặc quần áo cũng như không có mặc này, nữ nhân Ai Cập ở thời đại này thậm chí còn có thể đứng mà đi tiểu tiện, bọn họ vô cùng thắc mắc một vấn đề khó hiểu là vì sao Ynanna lại phải chờ đến đêm, còn chui vào phía sau lều trại để giải quyết.

Hazas tướng quân thậm chí còn tỏ vẻ ngạc nhiên nói “Khó trách vương tử muốn đi tìm Labaru đại sư, vị khách lạ phương xa này hành vi thật sự rất quái dị.”

Luka cũng tiếp lời nói phải, nhưng bọn họ cũng không nghĩ lấy cái vấn đề tầm thường như thế đi nói với vương tử gây phiền phức, dò hỏi ý của vị trẻ tuổi nhiều tri thức kia nguyên nhân tại sao nữ nô này lại có thể chịu khó cố gắng áp chế cảm giác sinh lý như thế.

Hazas tướng quân cuối cùng cũng chỉ phân phó cho Luka đi nhìn xem cái nữ nô kia, vào lúc thích hợp có thể gây khó dễ một chút, nhìn cho rõ xem nàng phản ứng như thế nào, cũng tiện đường thăm dò một chút về nàng.

Đây là thời đại của việc phục tùng tuyệt đối, bảo Luka gây khó dễ liền gây khó dễ, từ lúc ở ốc đảo xuất phát đã qua hơn mười ngày, mà ốc đảo kế tiếp vẫn còn chưa nhìn thấy, túi nước cứ như vậy dần dần vơi đi, Luka nhìn chăm chăm Ynanna cổ họng vừa nuốt xuống một cái, liền giặt đi túi nước.

Ynanna biết rõ, nếu cứ tiếp tục như vậy mà qua ngày, bản thân nàng chắc chắn sẽ bởi vì thiếu nước mà suy yếu, ở dưới tình huống không có khả năng sẽ được thương hại này, nàng chỉ có một con đường là chết. Nhưng mà ở trong sa mạc nước rất nhiều, chỉ là mắt người không thể nhìn thấy mà thôi.

Lúc trời chạng vạng bắt đầu hạ trại, Ynanna hỏi xin Luka một cái lọ sành, ngồi trên mặt đất lấy hai tay đào một cái hố, đem lọ sành đặt xuống. Lại lấy cái bao cao su lúc trước dùng để đựng nước cầm máu ra, dưới ánh mắt giám sát của Luka hỏi mượn một cái dao nhỏ cắt một chút, phù trùm lên trên miệng hố, lại lấy cát đè lên xung quanh cho cố định chắc chắn.

Lại mò mẫm nhặt lên một cục đá đặt ở giữa miếng màng mỏng, làm cho nó kéo trùng xuống ngay bên trên miệng bình thành một cái dạng như hình phễu. Đây là cách mà lúc trước Ynanna vẫn thường dùng mỗi khi đi dã ngoại sinh tồn ở phía nam, nếu theo như lý thuyết, vào đêm nhiệt độ không khí sẽ trở lạnh làm cho hơi nước trong hố bay lên đọng ở trên bao cao su và ngưng kết thành bọt nước chảy vào trong lọ, ngày mai trong lọ sành nhất định sẽ có một vỏ nước trong, hơn nữa còn là nước cất tuyệt đối an toàn và sạch.

Nếu như hướng dẫn kia là gạt người, hoặc nàng thao tác không đúng, vậy cái hố kia có lẽ sẽ là mồ của chính mình.

Làm xong việc, Ynanna cố chịu đựng cơn khát như hỏa thiêu trong cổ họng, ngã đầu liền ngủ. Luka một chút cũng không rõ nàng đang làm cái gì, cũng không nhìn ra có vẻ gì nguy hiểm, thấy nàng muốn đi ngủ sớm, trói tay chân nàng xong liền không nghĩ gì nhiều.

Ngày thứ hai khi trời còn chưa sáng, Luka đã bị Ynanna lấy người đánh thức, hãn có chút khó hiểu, phải biết rằng nữ nô này lười thật, nhưng để bản thân đi gọi nàng lại tuyệt đối không có khả năng.

Luka sau khi cởi trói cho nàng, nàng liền lập tức chạy vội đến nơi đặt lọ sành ngày hôm qua, bao cao su đã không còn chịu nổi sức nặng đã chui vào

trong miệng bình, Ynanna hai mắt sáng lên, nhanh chóng đảo cái bình ở dưới hồ cát lên, cầm trong tay lắc lắc, nghe được thanh âm chất lỏng va chạm vào thành bình, nhất thời nàng có cảm giác như vừa được trùng sinh sống lại, vui vẻ nhẹ nhàng uống liên tục mấy ngụm to.

Nàng uống quá nhanh, miệng bình lại quá lớn, rơi ra rất nhiều trên mặt cát. Luka ở bên cạnh trợn mắt há mồm một trận, mới giật mình tỉnh ngộ nhanh tay đoạt lấy lọ sành ôm vào trong ngực, miệng mắng “Nữ nhân chết tiết, người có biết nước ở sa mạc là trân quý như thế nào không! Há? Người tại sao lại có thể để rơi trên mặt cát?”

Ynanna lại khoan khoái nhìn hân, vô cùng đắc ý, ánh mắt kia giống như đang nói: Chính ta đã lãng phí thì lại như thế nào?

Trải qua mấy ngày bị áp bức tra tấn, Ynanna rốt cục đã có thể danh chính ngôn thuận mà hãnh diện.

Nàng hiện tại có tư cách nói những lời này, bởi vì nàng có thể tạo ra nước, nàng có thể tự cung ứng cho bản thân, nàng không cần lại phải đợi bọn họ mỗi ngày ban cho một ngụm, có thì tốt, không có cũng không sao, sau đó lại tàn nhẫn đem vận mệnh của bản thân ném cho vùng đất cát vàng này quyết định.

Luka tức khí, tay muốn bắt lấy nàng, Ynanna liền nhanh chóng nhảy vọt sang một bên, Luka tức giận la hét muốn nàng đứng lại, hai người bọn họ một gây ra một trận âm ỉ, làm cho toàn bộ doanh trại đều tỉnh giấc, ngay cả vương tử cũng phải phủ thêm áo choàng bước ra ngoài xem xét.

Izumin nhìn Ynanna, ở trên đất cát sa mạc mà nàng vẫn linh hoạt giống như trên đất đá, ở trên cồn cát không ngừng nhảy quay lại tránh né Luka, vừa linh nắn vừa khéo léo, nhưng đến tột cùng vẫn là không quen thuộc hoàn cảnh, không lâu sau lại bước hụt vào trong hồ cát lao đảo, từ trên đỉnh cồn cát lăn thẳng xuống, cả nửa ngày vẫn chưa thấy trèo lên tới.

Luka sợ nàng ngã đập đầu, vội vươn người qua nhìn, lại thấy Ynanna ngo ngắc ôm chân của bản thân, trên chiếc giày hình thù kì quái có một vết rạn nứt ở mũi chân, ngón chân cũng vì vậy mà lộ ra ngoài.

Những năm này, giày là một vật phẩm tương đối quý trọng, những người bình dân thường trực tiếp đi chân trần, người có gia cảnh giàu có thì có bện một chiếc giày rom, chỉ có vương công quý tộc mới có khả năng mang giày dùng da trâu hoặc dùng vải dệt chế tác thành.

Giày hỏng rồi sẽ có chút khổ sở, nhưng mà theo Luka, Ynanna khóc như vậy có cảm giác giống như bản thân lúc còn nhỏ khóc tang cha mẹ.

Nàng hơi nâng chân, một bộ dáng nước mắt giàn giụa, vừa bắt đắc dĩ vừa buồn cười.

Không chỉ Luka, còn có những người ở nơi này đều không thể hiểu được suy nghĩ của Ynanna. Từ khi tỉnh lại ở con sông kia, cảnh ngộ của Ynanna liền càng ngày càng thảm. Nàng lúc đầu không biết bản thân ở nơi nào, nàng có thể tự nhủ với bản thân nàng đi lạc ra nước ngoài là được.

Cho đến khi nàng gặp một nhóm người như thế này, một tên vương tử khó hiểu, một nước mà nàng không biết tên, một nơi lạc hậu nhưng luôn dùng những thủ đoạn tàn nhẫn, còn có khoảnh khắc quý dị khi nhìn thấy gương mặt của chính mình trẻ lại, nàng tuy rằng luôn mạnh mẽ không thừa nhận, nhưng trong đáy lòng cũng ngầm biết rõ thời đại này có gì không đúng rồi.

Đối với một nữ tử độc thân, nếu như đội ngũ lữ hành có mục đích khó lường này không tính giết hại nàng, thì mặc dù chịu chút tra tấn, nhưng nàng cũng đồng thời có được sự che chở. Ynanna trong lòng còn đang nghĩ muốn tìm hiểu thêm chi tiết cho rõ ràng về thế giới này, hy vọng xa vời sẽ tìm được đường về nhà.

Có thể chứng minh cho bản thân đã từng sống ở thời hiện đại văn minh, cũng chỉ có bản thân nàng cùng quần áo của nàng mặc lúc đó.

Hiện tại đôi giày thể thao đã theo nàng đi vào trong khe núi, đi xuyên qua bình nguyên và rốt cục ở trong sa mạc đã bung keo hỏng hóc không còn có thể cứu vãn, nàng đột nhiên cảm thấy hy vọng trở về của bản thân cũng theo đôi giày không còn thuốc chữa này mà giảm đi một phần, mà những sợ hãi và ỷ khuất mấy ngày qua không hẹn mà cùng nhau kéo đến khiến nàng bật khóc.

Nàng vẫn nhớ rõ nguyên tắc của bản thân nhất định không thể mở miệng nói chuyện, rốt cuộc cảm giác bị thống nức nở lại bị kìm nén hóa thành nôn khan, không ngừng ở từ trong cổ họng phát ra.

Hazas tướng quân cau mày, ngoan độc vỗ đầu cấp dưới nói “Người lại làm gì vậy?!”

Luka lần này quả thực có chút vô tội, hân đành phải đem lọ sành trong tay đưa cho Hazas tướng quân, ông vừa nhìn thấy một bình nước trong đầy, cũng không có hỏi Luka từ đâu có, liền ôm đến quỳ gối trước mặt vương tử nói “Vương tử! Là nước! Đây thực sự là nước! Đây rõ ràng chính là thần của sa mạc ban cho ta con đường sống!”

Cũng không kì lạ tại sao cả Hazas tướng quân và Luka đều luống cuống như vậy, tuy rằng thời đại này con người vô cùng tin tưởng thờ phụng thần linh, nhưng là phần lớn đều là những lời tán dương từ trong miệng, nào có ai thật sự thấy qua cái gì do thần tạo ra.

Nhưng hiện tại chỉ trong một đêm, ngay tại khu đất ở trung tâm sa mạc, trong lọ sành lại có thể biến ra nước trong đầy vung, ngoại trừ là được thần linh chiếu cố, những người lúc đó chỉ sợ cũng không thể nghĩ ra lời giải thích nào tốt hơn.

Izumin vương tử mất lạnh nhìn một màn hỗn loạn này, không hề để ý Hazas tướng quân đang nước mắt lưng tròng, cũng không nghĩ đến muốn trở về giết năm mươi đầu dê hiến tế cho nữ thần thái dương Aline, lại trực tiếp hỏi Luka “Thế này là sao?”

Luka kỳ thực cũng nghĩ đến sẽ giết năm mươi cái đầu dê, nhưng hân cũng hiểu rõ, một cái chân dê cũng sẽ không thể hiến ra, đành phải mang về mặt đau

khó đem sự tình một năm một mười tự kỹ càng thuật lại cho vương tử, bao gồm cả những hành động kỳ quái mà Ynanna đã làm tới hôm qua. Hấn cảm thấy Ynanna có thể là dựa vào những thứ đạo cụ đơn giản đó mà làm một nghi thức khẩn cầu một vị thần thần bí, đạt được sự từ bi của thần linh.

Izumin vương tử nghe Luka hồ ngôn loạn ngữ suy đoán nói, cùng với tiếng khóc như muốn đình tai nhức óc ở dưới cồn cát, liền ra lệnh cho binh lính mang nữ nô khiến đến trước mặt bản thân.

Ynanna đã khóc rồi tỉnh rồi mù cả mắt, cả người đều dính đầy hạt cát, Izumin vương tử cũng không có cẩn thận chú ý nhìn nàng mấy lần, nhưng lần nào thì ấn tượng của nàng không phải bản thì cũng chính là chặt vật.

Hấn lấy qua lọ sành Hazas tướng quân ôm chặt trong tay, giơ lên đỉnh đầu của Ynanna, đem nước trong bình đổ hết lên người nàng, ở trong sa mạc tắm rửa mà nói ở thời đại này so với lấy hắc thiết làm nồi còn muốn xa xỉ hơn, Hazas tướng quân quý gồi ở trước mặt vương tử nhưng không kịp ngăn cản, nhìn Ynanna trở nên ướt sũng, nhìn nước không ngừng thấm vào trong cát không thể thu lại, bị phần cấu đùi của bản thân.

Izumin vương tử lại vẫn giữ thần sắc bất động giống như người vừa mới vùng dậy như rác không phải là hấn, thái dương vừa mới mọc lên ở trên sa mạc liền mang theo sự oi bức, nhưng lời nói của vương tử lại khiến cho người ta có cảm giác như gió lạnh thấu xương, hấn nói với Luka “Lần sau, không cho phép nữ nô này vẫn bản như vậy xuất hiện ở trước mặt ta.”

Nhưng Ynanna sau khi bị tạt nước đã sạch sẽ hơn, tuy rằng vẫn chặt vật như trước, nàng vừa hoảng sợ vừa khó hiểu đưa mắt nhìn vương tử, nhìn xem vị vương tử này tại sao đột nhiên ra tay hào phóng cho bản thân tắm rửa như vậy.

Sau đó chỉ thấy vương tử giật giật khoe môi, vẫn giữ nét mặt ôn hòa, nhưng là loại ôn hòa này lại không hề thực tâm, hấn nói với nàng “Nữ nô kia, người nếu nghĩ muốn uống nước liền tự bản thân biến ra nước, nếu người biến không ra, lại không muốn khát chết mà nói...” hấn cười lạnh liếc mắt nhìn lạc đà đang quỳ trên đất “Lạc đà sẽ cho người thứ người muốn.”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Lần Đầu Gặp Mặt Labaru Đại Sư

Vì lí do sinh tồn, Ynanna bị bắt ép ở nơi này lúc chạng vạng làm lại trò cũ một lần nữa, Luka mở to hai mắt ra gác suốt đêm, không dám chớp mắt lấy một cái. Nhưng lại không có cái gì được gọi là ánh sáng vàng thần thánh như trong truyền thuyết thần thoại hay xuất hiện lời của thần, hấn chỉ thấy trên lớp mỏng manh kỳ quái trống rỗng kia bỗng nhiên xuất hiện bọt nước, sau đó chậm rãi rơi vào trong lọ sành.

Ngày thứ hai hấn xuất hiện với hai mắt thâm quầng, đem chi tiết mọi việc bẩm báo với vương tử, thuận tay trình lên cái phiến mỏng manh kia, cũng gọi Ynanna đến để đối chất.

Ynanna đã bị hư gãy, mặt trời đã khuất nhưng sa mạc vẫn còn nóng như than lò, có thể làm lòng bàn chân người nóng ran, Luka lại xuất hiện một loại tâm lý kinh sợ không rõ, nhường nàng cười lạc đà, một ngày trôi qua, nhìn sắc mặt vẫn rất tốt, có thể đem đến trước mặt vương tử.

Chờ nàng thu xếp chỗ ngủ rồi đi vào lều trại, nhìn thấy chính là vương tử đang cầm phiến lá mỏng kia, giương tay sờ ở đỉnh đầu, đánh giá hết sức chăm chú, mặt Ynanna co rút một chút, yên lặng quỳ ở một bên chờ đợi người hỏi.

Quả nhiên, vương tử hỏi nàng “Đây là cái gì?”

Bàn tay hấn đưa đến trước mặt nàng, lòng bàn tay ở ra, phiến mỏng manh kia đang lẳng lặng nằm ở trên bàn tay hấn, ánh mặt trời chiếu xuyên vào lều, chiếu lên trên phiến mỏng manh kia một tầng màu vàng lóng lánh trông rất đẹp mắt, thật đúng là có chút giống những đồ vật của thần khác.

Ynanna nhanh chóng vận động đầu óc, muốn nghĩ ra một cách giải thích hợp lý. Thành thật mà nói thì khẳng định là không thể, chẳng lẽ nói cho bọn họ cái này chính là dùng để phủ lên trên bộ phận thích ngoạn kia của nam nhân? Việc này không phải là nói cho vương tử biết buổi sáng hôm nay thứ bọn họ uống chính là nước ở nơi kia của nam nhân sao?

Nàng không không chế được ánh mắt liếc nhìn nơi kia của vương tử một cái, nhưng đáng tiếc bào phục của hấn quá dày và nặng, không thể nhìn ra manh mối gì.

Trong đầu nàng thoáng xuất hiện một ý nghĩ, vội chỉ về phía mặt trời, rồi quỳ xuống đất lạy thật thấp đầu, sau đó chỉ vào quần áo trên người bản thân, trong miệng không ngừng “ồ ồ” như đang vội vàng giải thích.

Vương tử nhìn điệu bộ của nàng suy đoán nói “Người nói đây chính là vật của thần Thái dương? Là thiên y trên người của thần?”

Ynanna ước gì vương tử có thể sửa lời, nhưng hấn đã nghĩ như vậy, nàng cứ liều mạng gật đầu là được.

Chính là nàng không nghĩ tới vương tử cứ như vậy mà trân trọng thứ kia, chỉ nghe hấn thương lượng với Hazas tướng quân rằng “Dựa theo bản đồ, hai ngày sau chúng ta có thể tới được chỗ của ốc đảo cuối cùng, vậy vật trân quý kia hay là muốn thu giữ lại, nếu như hỏi qua Labaru đại sư cũng xác nhận

không có gì đáng ngại, ta sẽ đem thứ này về hiến kính cho phụ vương.”

Ynanna vừa nghe mặt không ngừng co rút, thân là vương tử, lại hiến kính một cái bao cao su cho lão cha của mình, là đang muốn nhắc nhở lão cha chú ý không nên nơi nơi gieo mầm, uy hiếp đến thân phận người thừa kế duy nhất của bản thân sao?

Tất nhiên Ynanna sẽ không nói thật, cho dù có cho phép nàng cũng không thể nói.

Lúc Ynanna lại cười lên trên lạc đà, nàng giả vờ như lơ đãng đưa tay với vào hành lý trong túi, lấy ra tiểu đao của bản thân cùng vài miếng áo mưa còn thừa lại, nhét vào trong đai lưng.

Quả nhiên lúc đến lần nghỉ chân tiếp theo, Luka liền đem cái bao nhỏ của nàng xuống, đưa vào trong lều trại của vương tử, sau đó cũng không có đem ra.

Ynanna từ lúc mất đi đôi giày, lại nhớ đến những thứ của bản thân đã mất đi rồi kia, một cái áo khoác, một cái quần, một cái áo thun còn có đồ lót, rồi nghĩ đến những tên nam nhân luôn quan sát nàng làm nàng không thể tắm rửa, có khả năng là quần áo đã bóc ra mùi kì dị, nàng liền vô cùng thương tâm, đành phải lấy tấm vải bố che nắng trên thân cũng phủ lên trên mặt mình che đi, thật không dám gặp người.

Bởi vì nhân dân Thiên triều luôn truyền dạy cho con cháu lễ nghi đạo đức là sống phải biết hổ thẹn, Luka phát hiện Ynanna suốt dọc đường có vẻ an phận, hẳn không khỏi mừng thầm nghĩ có phải nữ nô này đã nghĩ thông suốt?

Nhưng mà trên đời này xác thực có học giả, khi Ynanna nhìn thấy Labaru đại sư ở trong rừng rậm Lebanon, cho dù không bị chùm râu bạc dày cộm của lão dọa, cũng bị đôi ánh mắt đã già mà vẫn vô cùng cơ trí kia hấp dẫn.

Mất mặt cũng không chỉ có một mình nàng, mà vị vương tử luôn uy nghiêm lạnh lùng suốt dọc đường đi kia cũng giống như là tiểu hài tử gặp được người thân, vô cùng kích động tiến đến đỡ lấy tay lão giả, hai người ngồi trên ghế tựa trong căn nhà gỗ, nhiệt liệt hỏi đáp “Sư phụ, con đã lâu không thấy người. Con biết người đang bận làm ra 《 Sách chân lý 》, cho nên cũng không dám vội vàng đến quấy rầy, nhưng người lại cố tình chọn nơi hoang dã này làm chỗ dừng chân, thật làm cho con vô cùng lo lắng.”

Labaru vuốt râu cười nói “Izumin, lão già ta là người theo đuổi chân lý, ở nơi nào cũng vậy. Con nếu như nhớ đến sư phụ, khoảng cách cũng không là vấn đề gì, hiện tại không phải con đã đến rồi sao?”

Ynanna oán thầm ông lão này nói chuyện lảm nhảm lại ra vẻ thần bí, một bên lòng không cam tâm không nguyện bị Luka lôi kéo vào trong phòng, Luka còn đem thứ đã được đặt trong tráp trên tay đặt trước mặt Labaru đại sư.

“Đây là?” Labaru nhìn thấy trong tráp là một miếng gì đó rất mỏng manh, ngừng đầu hỏi Izumin.

Vương tử chỉ chỉ Ynanna đứng ở gần đó nói “Đây là nô lệ con bắt được ở trong khe núi sâu của sông Hồng, nàng không giống như người của nước ta hay một quốc gia nào đó ở Đại Lục Hải, còn mang theo bên người thứ này, là bảo vật có thể ở trong sa mạc tạo ra nước. Sư phụ người nhớ lúc con còn nhỏ người đã từng nói đến truyền thuyết về một quốc gia ở phương đông, con đoán rằng nô lệ này cùng thứ trong tráp kia rất có thể là có liên quan tới quốc gia thần bí ở phương đông kia.”

Labaru tỉ mỉ nhìn qua Ynanna cùng thứ trong tráp, mới cẩn thận đáp “Năm đó ta từ bán đảo Tây Nại đi thẳng một đường về phía đông, vượt qua một sa mạc rộng lớn dường như không có giới hạn (sa mạc Arabian), đi đến Harappa đế quốc, đó chính là nơi xa nhất ta từng đi đến. Lại nói ở hướng đông, cũng chỉ có hai con đường, một là ngọn núi cao chót vót hiểm thấy trên đồi, một là nơi ở của bọn độc xà trùng, ta cũng chỉ có thể bỏ qua ý định đi tiếp, tất cả mọi chuyện đều là nghe học giả của Harappa đế quốc thuật lại. Nếu như nói về độ chân thực của việc này, chỉ sợ phán đoán của ta cũng không đủ độ tin tưởng.”

Labaru suy nghĩ xong, lại quay đầu nói với Ynanna “Ta hỏi người mấy vấn đề, nếu người đã không thể nói được, vậy chỉ cần gật đầu hoặc lắc đầu. Người có phải từ một quốc gia ở rất xa phía đông đến đây? So với Harappa đế quốc còn xa hơn?”

Ynanna thật sự không biết Harappa đế quốc là nước nào, hiện tại Ấn Độ cùng Bà La Môn giáo đều còn chưa có sinh ra đâu! Nhưng Trung Quốc đích thực là ở Đông Á, gần sát Thái Bình Dương, nàng gật đầu là không sai đi?

Labaru lại hỏi “Người vì sao lại đến nơi này?”

Điều này muốn nói cho rõ ràng thực sự rất khó khăn, bởi vì bản thân Ynanna cũng không biết, nàng liền dùng hai mắt trong suốt nhìn thẳng ông lão, tỏ vẻ yếu đuối đáng thương, Labaru đại sư thờ dài nói “Thế này thì đáp án đã quá rõ ràng, có ai mà muốn rời xa quê hương mà đi đến cái nơi cả cuộc đời cũng không có cơ hội quay về này, chỉ sợ nữ hài tử này cũng không phải là tự nguyện làm một thân nô lệ.”

Ynanna lại nghĩ đến dấu ấn ở sau thắt lưng của bản thân, cảm thấy giống như gặp được tri âm, nhưng nàng cũng không dám để lộ ra một chút vui sướng nào, chỉ e sợ vương tử sẽ lại đối phó với bản thân.

Labaru đại sư lập tức hỏi ra một vấn đề cuối cùng “Đây chính là thần vật?”

Ynanna chần chờ một chút rồi gật đầu, nhưng lại làm một cái động tác tay, nắm chặt cổ họng của bản thân rồi lại chỉ chỉ cái thứ trong tráp, ý bảo chỉ có những lúc thiếu nước thì nó mới có thể tạo ra phép màu, vương tử cũng gật đầu “Từ lúc ra khỏi sa mạc, thần vật này cũng không còn linh nghiệm nữa, con liền bỏ qua ý nghĩ muốn hiến kính cho phụ vương.”

“Cẩn thận là quan trọng nhất.” Labaru đại sư khen “Izumin, con phải nhớ kỹ con dù sao cũng là vương tử, lễ quân thần cần phải giữ, nhưng tình cảm phụ tử ôn nhu gắn bó lâu dài mới là chuyện tất yếu.”

Izumin cũng biết lời Labaru nói là đúng, nhưng cứ nghĩ đến cái vị phụ vương thô lỗ bạo ngược, hoang dâm vô độ kia, liền cảm thấy vô cùng phản cảm, phản ứng của hắn Labaru cũng nhìn thấy, liền hiểu hắn trên con đường chính trị còn chưa đủ thấu triệt thành thực. Nhưng chuyện này cũng không hẳn là không tốt, nếu như có một ngày Izumin lại học dùng hư tình giả nhân giả nghĩa lấy lòng chính phụ vương của hắn, thì điều đó mới gây ra nghi ngờ hắn muốn tạo phản.

Ông cũng không có chỉ điểm gì, Izumin nếu như chưa đến bước đường cùng, thì có thuyết giáo cũng vô ích, Labaru ngược lại hỏi “Con lần này vì sao lại phải đi xa như vậy? Ngoại trừ lúc đi theo ta học tập tu hành vài năm, ta nhớ hình như con đã bố trí mật thám ở khắp các quốc gia, rất ít khi lấy thân mạo hiểm”

“Đó là do mẫu hậu con yêu cầu, thân là con trai duy nhất của người, từ nhỏ đến lớn đều phải sống trong tầm mắt của người. Phụ vương con đã không thể trấn an tâm của người, thân làm con trai con lúc nào cũng phải an ủi người mới tốt.” Izumin không vòng vo nhiều mà nói thẳng “Mấy tháng trước, Mitamune được phụ vương ban cho thân phận sứ giả, tiến tới Ai Cập tham gia lễ mừng Menfuisu đăng cơ.”

“Labaru hiểu ý nói “Tuy rằng tuổi cũng ngang nhau, nhưng xem ra quốc vương muốn để cho công chúa Mitamune ngồi lên ngôi vị vương phi Ai Cập, từ đó ở phía bên kia bờ Đại Lục Hải sẽ thiếu đi một kinh địch và nhiều thêm một đồng minh, nhưng nghe báo quốc vương Menfuisu lại là một vị vương trẻ tuổi, coi như cũng là xứng đôi cùng công chúa Mitamune a.”

“Xứng đôi...” Izumin nghiền ngẫm từng chữ này, trong lòng không khỏi có chút bi thương nói “Sư phụ, Mitamune mất tích đã lâu.”

“Việc này...” Labaru đại sư kinh ngạc đứng dậy, từng bước thông thả đến trước cửa sổ “Việc này không đúng, Ai Cập không có khả năng sẽ gây bất lợi cho công chúa Mitamune, ngày xưa khi tội nhân Hitari giết chết Ai Cập tiên vương, đã làm cho người Nubia đuối lý không thể cãi, nhưng hiện tại Ai Cập chính là đang ở thời kì phổ trương thanh thế, sẽ không thể cùng phe chúng ta trở mặt. Thế lực của thần miếu Ai Cập lại đang trên đà phát triển cường đại bất thường, cơ hồ có thể sánh ngang cùng địa vị của Pharaoh, Menfuisu vừa mới lên ngôi, việc nội chính vẫn chưa ổn và họa ngoại xâm vẫn chưa trừ, hắn không thể có lá gan gây rối với công chúa Mitamune.”

Izumin vương tử trầm chấp nhận nhưng vẫn thắc mắc nói “Sư phụ, nhưng việc này hết sức kỳ quái, ta mới muốn tự thân đi thăm dò xem sao. Không đối gạt gì người, nước ta cũng đã mấy lần cử sứ giả đi truyền quốc thư, muốn tra hỏi Ai Cập nơi Mitamune đang ở. Nhưng Ai Cập đều đáp lại là Mitamune đã sớm rời khỏi Ai Cập, cho dù muốn hỏi thêm bao nhiêu lần, thái độ của Ai Cập họ cũng bắt đầu trở nên khinh mạn tỏ vẻ không vui, con thân là huynh trưởng, tất nhiên muốn dốc toàn lực tìm cho được muội muội của con trở về.”

Izumin từ nhỏ đã là một người am hiểu đạo lý rất sâu sắc, là một người trẻ tuổi ôn hòa nhưng cẩn thận, việc này cũng là nguyên nhân Labaru đại sư đã nhận hắn làm đệ tử khi cứu hắn lên ở sông Hồng, Izumin từ trước đến nay chưa từng làm cho ông thất vọng, mà có một vị quân chủ tương lai như vậy, chính là phúc phận vô cùng to lớn của Hittite quốc.

Labaru có chút vui mừng nói “Izumin, việc này cần phải cẩn thận, nhưng khi ta xem tinh tượng ban đêm, thấy Thiên Lang tinh đã ẩn ẩn hiện lên, chỉ sợ con đường đi phía trước sẽ có một hồi chiến sự phong ba. Con hãy vì dân chúng mà suy nghĩ, nếu có thể thì nên tránh mới tốt.”

Đối với chuyện quốc sự, Izumin có suy nghĩ của chính mình, Labaru đại sư là một học giả, thường hay có tư tưởng hòa bình thân thiện. Nhưng Hittite rộng lớn luôn luôn duy trì hơn ba mươi vạn quân thường trực, là dân tộc máu lạnh luôn rong ruổi trên lưng ngựa, sẽ không sợ đánh nhau với giặc, hơn nữa loại đại sư bậc này, cũng sẽ có Hittite quốc vương làm chủ, Izumin chỉ có thể ngồi nghe phân phó.

Nhưng hắn vẫn là gạt đầu đồng ý để giải tỏa tâm tình của Labaru đại sư “Sư phụ, nếu như Thiên Lang tinh đã dâng lên, vậy chắc chắn nữ thần Ishtar sẽ phù hộ đất nước ta.”

Lời tác giả muốn nói:

Labaru đại sư: đi hành thiện cứu người hơn ba mươi năm, mới cứu ra một tên vương tử.

Izumin lúc tám tuổi bị cô của mình cùng em họ mưu hại, mới có thể được Labaru đại sư cứu lên ở sông Hồng, sau đó đi theo chu du khắp các chư quốc, học tập chân lý và tri thức. Hiện đang kể chuyện của những năm gần đây cho nên có một số nhân vật chúng ta sẽ không thấy được.

Thò: Chương sau đến Phoenici rồi, con đường tiến đến Ai Cập của đoàn người Izumin ngày càng gần, Menfuisu, Asisu và Carol bánh bèo cũng sắp xuất hiện ra mắt các bạn đọc giả rồi. Các bạn có hóng hót không ????

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Đến Phoenici, Nền Văn Minh 3000 Năm Trước Dân Hiện Hữu Trước Mắt.

Izumin sau khi cùng Labaru đại sư cáo biệt, chuyển đi xuyên qua rừng rậm Lebanon cũng vô cùng thuận lợi.

Thứ được gọi là thần vật cũng bị Izumin để lại ở chỗ Labaru đại sư, không thể nào mang về làm trò cười cho người khác, thứ dùng để dựng thần vật là do Luka chém cành cây tuyết tùng chế thành. Trong rừng rậm Lebanon những cây tuyết tùng có hình dáng cao to có thể che cả ánh mặt trời, đối với những người lữ hành mà nói là một chướng ngại vô cùng vĩ đại. Mà đối với sự sản xuất của con người lúc bấy giờ mà nói, việc chặt cây và thu hoạch để làm việc khác cũng không thể ảnh hưởng mấy đến mảng rừng rậm vốn có.

Vì vậy ở trong rừng rậm Lebanon ban ngày cũng giống như đêm tối, mà dã thú ở bên trong lại càng có số lượng vô cùng đông đảo, Izumin vương tử mang theo đội ngũ của hắn, suốt dọc đường đánh đuổi không ít bầy sói, gấu, lợn rừng, sài lang và một ít động vật khác, cũng có người thường xuyên đề phòng bị xà trùng cắn bị thương dưới chân.

Ynanna đặc biệt vô cùng nghe lời đi sát bên người Luka, không sợ gặp phải đại nạn gì, mà giống như là nàng đang đi dạo quanh trong vườn bách thú hoang dại vô cùng kích thích, còn được ăn rất nhiều món ăn thôn quê hoang dã, tuy rằng đều là phần còn thừa lại.

Những người bị thương sẽ để cho lạc đà đeo đi, cứ như thế một đường vô cùng náo nhiệt cho đến vùng duyên hải thành thị Phoenici.

Một đường đi miệng ăn toàn là cát sa mạc, khi đi ra bên ngoài rốt cuộc các nam nhân này cũng có thể bỏ xuống vũ khí phòng bị, sau khi nghe lệnh ban bố cho nghỉ ngơi hai ngày khôi phục khí lực từ Hazas tướng quân, thì liền tràn ngập phấn khởi ôm lấy túi tiền chạy đến trên đường tìm nữ nhân khoái hoạt.

Sau khi hơn hai mươi cá thể háo sắc chạy đi mất, Ynanna mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng hiện tại tuổi nàng còn nhỏ, đáng người cũng khá là tinh tế, không phù hợp với mắt thẩm mỹ của đám cô nhân chỉ nhìn thấy ngực to mông cong kia, nhưng là trước sau cũng đã qua hơn một tháng, làm người nữ nhân duy nhất trong đội ngũ như nàng vẫn cứ luôn không ít thì nhiều cảm nhận được có một số ít ánh mắt không hề có hảo ý, nhưng là may thay đội ngũ này lại được lãnh đạo bởi một vị có khí chất soái ca đang cầm dục, cho nên những người ở bên dưới cũng chỉ có thể ghen đến khổ, hahaha.

Vương tử nghiêm lệnh cho Luka phải giám sát chặt chẽ nàng, tuy rằng như thế làm cho Ynanna không có cơ hội chạy thoát, nhưng cũng không phải là chuyện gì xấu.

“Hazas tướng quân.” vương tử đưa tay chỉ Phoenici hải cảng cách đó không xa “Ông đi liên lạc với Cathy, đưa thuyền đến ngừng ở khu chợ gần bến cảng nhất, tìm vài người đem những người bị thương đưa đi tìm thầy thuốc điều trị, ta đi khu chợ nhìn qua một chút.”

Vương tử không chỉ tên nói muốn ai trong số họ đi theo, nhưng Ynanna lại phát hiện trong đội ngũ hiện tại chỉ còn Hazas tướng quân, Luka, và hơn mười bảy con lạc đà đang đeo người bị thương, cùng với chính mình, nàng cùng Luka liền thật tự giác đi theo phía sau vương tử.

Giờ phút này bọn họ hiện đang ở Phoenici - quốc gia nhỏ bé ở ven bờ Đại lục hải nhưng lại vô cùng giàu có, quốc gia này được phân tán thành rất nhiều bang, mỗi một bang lại tự thành lập một quốc gia, những quốc gia này tựa lưng vào dãy núi Lebanon, không thể phát triển nông nghiệp, cho nên chỉ có thể từ ở bờ biển giao thương mậu dịch và đáp ứng các thỏa mãn sinh tồn để mưu sinh, ngành thủ công nghiệp và buôn bán vô cùng phát đạt, bởi vì giàu có và đông đúc, cho nên mặc dù chỉ là một quốc gia nhỏ bé như viên đạn, cũng có thể làm cho những quốc gia xung quanh kiêng kỵ không thôi.

Ynanna mặc dù không biết Ashur là nơi nào, cũng chỉ nghe nói ở phía Tây Hittite (Châu u ngày nay) hiện tại vẫn còn là một mảnh đất rừng rậm hoang sơ, tuy rằng nàng từng nghe nói qua về Babylon, nhưng đó là do trước kia nàng lên nhìn lướt sơ qua tập truyện tranh 《Tokyo Babylon》, bây giờ nó cũng không thể giúp gì nhiều cho nàng.

Nàng vẫn đang lẩn quẩn trong vòng mơ hồ, cho đến khi bị đưa đến Phoenici, Ynanna mới tin tưởng bản thân thực sự đã đến thế giới ba ngàn năm trước kia.

Bởi vì lúc này Phoenici giống như trong lịch sử kể lại vô cùng phồn vinh ở ven bờ phía đông Đại lục hải, mà lúc này mỗi họa lớn để quốc La Mã căn bản vẫn còn chưa xuất hiện ở đại lục u Á, càng chưa có phát động sự kiện ba lần chiến tranh lớn, vị tướng lĩnh Hannibal đã đi vào lịch sử là vẫn còn phải chờ hơn một ngàn năm sau mới sinh ra trên cõi đời.

Để quốc La Mã được thành lập vào thế kỷ IX TCN, cho nên Ynanna hiện đang đứng ở nơi này chính là vùng đất cách thời đại của nàng ít nhất ba ngàn năm lịch sử. Nơi này là thành thị Tyre lớn nhất Carthage, tụ tập tất cả những món hàng thủ công mỹ nghệ của các thương nhân ở khắp tứ hải, Tyra giàu có đến mức khiến cho các nhóm thi nhân cổ đại đều phải dùng những từ ngữ hoa lệ cao thâm để mà ca ngợi, từ ngữ tuy rằng có chút trống rỗng, nhưng nếu như dùng những ngôn ngữ hiện đại để khái quát lại, đại khái có thể nói “khắp cả Tyre đều là hoàng kim”.

Izumin vương tử bảo cho mọi người đều phủ thêm áo choàng, chen vào trong đám người đông đúc ở chợ Tyre. Nhóm bán hàng rong đang triển lãm những bình hoa thủy tinh đến từ Ai Cập, những đồ trang sức đến từ Ashur và những dụng cụ bằng kim loại, còn có cả những thanh đao kiếm bằng đồng được chế tác tinh mỹ sắc bén tựa như dao nhỏ hiện đại, còn có các loại cá biển và oliu của Minoa, những đồ đồng đồ kim loại đã được tinh chế, tạo đủ kiểu dáng, thậm chí còn nghe nói có cả những nô lệ trắng như ngà voi hay đen như than bị đem về từ biển đen.

Khu chợ này luật lệ cũng tương tự như ở hiện đại, nhưng là ở kỹ thuật hàng hải lạc hậu của ba ngàn năm trước, người dân Phoenici đã đi muốn nát cả đại lục u Á, khắp cả nửa Địa cầu, có khả năng gần trăm năm sau sẽ tạo thành một tổ hợp chế quy định phân bổ nô lệ cho các cường quốc.

Nhưng Izumin vương tử vẫn nhìn không chớp mắt, hẳn chính là muốn kiểm thử cơ bản có thể khiến cho Phoenici giàu có. Phoenici theo như trong tiếng Hy Lạp thì có nghĩa là “quốc gia màu đỏ tía”, bởi vì nó có thể tạo ra vô số thuốc nhuộm màu hồng tím mà nổi tiếng. Người Phoenici bắt nô lệ phải lặn xuống sâu dưới biển để thu thập ngọc trai, và lấy nó để chế tạo ra thứ thuốc nhuộm cao cấp màu hồng tím, dùng để nhuộm vải dệt và hướng đến các quốc gia xung quanh buôn bán, bởi vì thành phẩm rất ít, cho nên đa số đều chỉ dành riêng cho hoàng thất sử dụng.

Hiện tại toàn bộ phục bào mà bản thân Izumin vương tử sở hữu đều là dùng giấy mạ vàng Tyre chế cùng vải dệt màu tím, nhưng là bởi vì Hittite cố ý che giấu bí mật cùng kỹ xảo chế tạo ra hắc thiết cùng dã thiết, cho nên khi cùng Phoenici giao dịch cũng không bị hạn chế vấy trong thế yếu, hàng năm khi Hittite vương phê chuẩn nhiều nhất là những vụ giao dịch gang hạng nặng cỡ năm cái đầu trâu, là cũng đủ để cho thương nhân các quốc gia phải tranh nhau đổ máu.

Mà những vũ khí được thiết chế ra hoàn toàn rơi vào trong tay vương thất, chỉ làm những thủ đoạn ngoại giao mà không hề mất đi lợi ích, như vậy chẳng những vừa có mặt mũi trong việc ngoại giao, mà còn có thể đạt được mục đích đó là uy hiếp.

Nơi buôn bán vải dệt ở nơi này nằm ở vị trí trung tâm khu chợ, kiến trúc bên ngoài đều được tạo ra từ gỗ của những cây tuyết tùng, phối với những bậc thềm đá sắc hoa hồng, dưới đáy của những bậc thềm lại dùng những bông tuyết bằng thạch cao làm nổi lên bông bành ngăn cách giữa những cái ao có màu sắc sắc sỡ, còn có một loại hương thơm từ xa xa lan tràn đến làm say lòng những người đang hít thở ở bên trong.

Hai vị nữ tử vận váy á ma bạc xinh đẹp mỹ mào, dùng vải dệt hoàng kim màu hồng tím quấn quanh ở bên hông vô cùng tinh tế che khuất những vị trí nhạy cảm, tay đang nâng những ly rượu nhỏ lướt qua lại trước ngực, phần eo nhẹ nhàng lay động, dáng vẻ vô cùng phong tình vạn chủng từ từ đem thứ chất lỏng ở bên trong đổ vào trong ao.

Theo tiếng “phốc phốc” vang lên chất lỏng rơi vào trong bể rượu, hương rượu nồng đậm dần dần phiêu tán vào trong không khí, làm những người đi ngang qua đều phải dừng lại nơi đây và đắm chìm trong phong cảnh rượu thuần mỹ nhân.

Tuy rằng thời đại này vẫn còn chưa có xuất hiện các loại hình quảng cáo gì đó, nhưng là từ xưa thương nhân Phoenici đã luôn có ý nghĩ là dùng mọi cách để buôn bán, cho nên còn có cái gì có thể sánh bằng rượu ngon hơn là mỹ nhân đây? Lại nói hai vị đứng làm phát ngôn kia cũng thật làm hết mọi phận sự.

Thấy đám người Izumin vương tử tiến đến, trong đó có một nữ tử liền vội vàng nâng rượu đưa đến bên người vị anh tuấn thiên hạ kia, tự động đem Luka cùng Ynanna ở phía sau vương tử xem như là không khí.

Ynanna nhìn thứ ở trước mặt vận y phục tương đương như không có mặc, phảng phất như đang khoác lên một lớp gọi là nữ nhân “vẫn còn tươi”, nàng kia giờ hai tay đem ly rượu đưa đến trước mặt vương tử, đôi gò bồng đảo bị đè ép ở giữa hai cánh tay, giống như ngay lập tức sẽ chịu không nổi mà nảy ra. Theo sự vận vận của cơ thể, khe thâm sâu kia cũng bị đè ép, so với ao rượu kia có vẻ còn muốn sâu không thấy đáy.

Vương tử cho tới bây giờ vẫn giữ diện mạo anh tuấn, dù đã từng gặp qua không ít nữ tử to gan, nhưng chưa từng thấy qua loại rõ ràng như vậy.

Nhưng khả năng tự chủ của hắn rất cao siêu, cuối cùng vẫn chỉ là nhẹ nhàng cười ôn hòa, không có tiếp lấy ly rượu, nàng kia cũng không có vẻ tức giận, chỉ là lắc mông bỏ đi, trước khi đi còn liếc mắt nhìn Ynanna một cái, tận lực đẩy đẩy nâng bộ ngực vĩ ngạn, trong mắt lộ rõ sự khinh bỉ có thể dễ dàng nhìn thấy.

Ynanna lại nhớ tới nội y đáng thương của bản thân kia cũng bởi vì ngâm nước mà không thể nâng đỡ được đôi bầu ngực, đành cắn chặt răng, quay đầu đi chỗ khác.

Nhưng Luka thì ngược lại, nhìn một thứ tuyệt mỹ như vậy quỳ gối ở trước mắt, bởi vì là xuất thân nghèo khổ chưa từng có qua cái gì gọi là thể diện, nay ánh mắt nhất thời không biết để ở chỗ nào, xấu hổ đến nổi cả vẻ mặt đều đỏ bừng.

Vương tử trong lòng cũng biết rõ ràng, chỉ vào cái ao kia nói “Luka, người nếu như muốn vui vẻ thì hãy đi uống một chén, chơi một chút cũng không sao. Suqammumu, người theo ta đi vào trong.”

Suqammumu là tên mới cho thân phận nô lệ của Ynanna, ở trong tiếng Sumer hay Akkad, thì có ý nghĩa là trầm mặc, đồng dạng câm điếc. Ynanna đối với tên mới cũng không có phản cảm, vương tử thích kêu thế nào là quyền của hắn, mà nàng cũng sẽ không mang theo tên này hết cả đời.

Tốt nhất là lúc rời đi, còn có thể mang theo những vật dụng của bản thân, đem những thứ rách nát trên người ném trả vào mặt tên vương tử kia mới tốt, cuối cùng sẽ dâng tặng cho hắn một cái danh hiệu “mặt người dạ thú”.

Luka nghe vương tử bảo cho hắn chơi một chút, mặc dù có thứ tuyệt mỹ đang ở trước mặt, hắn cũng sẽ không thể vì nữ nhân mà rời khỏi bên người vương tử, chẳng thiếu niên liều mạng lác đầu và tự giải thích rằng bản thân không cần chơi, vương tử mỉm cười ý bảo hắn cùng nhau đi vào trong.

Bên trong cửa sớm đã có những thị nữ mặc y phục á ma bạc xuyên thấu quấn quanh thất lưng giống như vậy đứng nghênh đón khách quý, có rất nhiều nhóm thương nhân từ phương xa đến đang nâng ly rượu thưởng mỹ nhân ở trong đại sảnh.

Đại sảnh này cũng giống như bên ngoài được trang trí bằng tuyết tùng, lại có hành trăm hàng ngàn hoa văn chạm rồng, từ trên trần nhà kéo dài đến dưới sàn, lại nói những hoa văn ở đây đều được khảm những trân châu, vỏ sò, con đồi mồi, san hô đại dương màu sáng trong như đá quý của biển, hai bên là những nhánh cây được làm từ hoàng kim, cành rủ xuống những lông vàng, và tất nhiên cũng có những hương thơm lượn lờ thoang thoảng.

Nghe được những loại hơi thở nồng liệt mà cam khổ, Ynanna cực kỳ không quen ngửi loại hương vị đặc biệt này của phương Tây, là hương vị nồng đậm được đốt mỗi khi khoái hoạt, mùi vị mãnh liệt này làm cho người ta có ấn tượng khắc sâu, người dân Trung Đông nói chung sau khi làm những việc đó

trên người đều sẽ có mùi vị như vậy.

Ynanna nhìn không được muốn hắt xì, nhanh chóng lấy áo choàng che lại mũi miệng, có như thế mới thoáng giảm bớt, nàng cũng không để tâm thị nữ bên cạnh lấy ánh mắt khinh bỉ nhìn nàng như dân quê.

Ba người Izumin vương tử cùng những người khác nhìn qua không quá giống nhau, vừa không vì phòng ốc tráng lệ mà động tâm, cũng không có tâm nhăm nháp món ngon rượu ngon, cứ như vậy liền lọt ngay vào trong mắt những người có tâm.

Vài người thị nữ cầm rô tiến lên chỗ lan can ở phía trên bắt đầu rải cánh hoa có hương thơm, từng nhóm nam nô bộc từ phía sau cửa bước ra, cầm một dải vải dệt màu hồng tím vô cùng tinh mỹ ra triển lãm trước mắt những người mua. Theo như thường lệ là một kiện thảm lông lạc đà treo tường, vải bố á ma Ai Cập, đến đặc sản của Ashur là da dê con Nineveh so với da thịt trẻ con còn muốn trắng hơn, vải bông của Harappa quốc, hay từ thậm chí là tơ lụa nhẹ tựa như lông chim của quốc gia thần bí phương Đông, còn có những thứ được lưu hành ở hai bờ lưu vực Lưỡng hà là váy viền hoa văn cùng dây kết khóa tập khó.

Đứng ở phía sau đám người, Izumin vương tử nhưng lại không hề cảm thấy hứng thú, thân là vương tử, những thứ này đều là đồ vật tầm thường bị hấn đạp dưới chân, trên chiến trường, cho dù có mặc giáp trụ hoa lệ cũng không thể bảo đảm người sẽ đánh thắng trận.

Theo những thứ vải dệt phi phàm kia từng loại xuất ra triển lãm, hấn lại lưu tâm biểu cảm của Ynanna. Nàng không có kinh ngạc, cũng không có tham vọng muốn có được, có chăng chỉ là biểu cảm tò mò hay thuần túy là xem náo nhiệt, mà hiện đang để ở trước mặt nàng rõ ràng chính là những thứ mà cả đời này người bình thường đều không thể nào sờ vào được, ngay cả giới quý tộc cũng xem là chí bảo trân phẩm tôn quý.

Tâm trạng của Izumin trầm đi, hấn lại một lần nữa nghi ngờ quê hương của Ynanna, rốt cuộc là phát đạt giàu có và đông đúc đến mức độ nào, mà có thể cho một nô lệ như nàng có thể diện nhìn qua nhiều thứ như vậy.

Mà một nô lệ không thể nói chuyện như nàng, phải sử dụng những thủ đoạn nào, mới có khả năng làm cho nàng đem những thứ đã biết toàn bộ kính dâng cho Hittite.

Trong lúc hấn trầm tư, có người lại chủ động đến nói chuyện cùng bọn họ, đây là một nam nhân khoác trên mình một kiện vải dệt màu hồng tím, mái tóc đen quần dài đến cẳng cổ, trên mặt mà một đám râu rậm rạp, nhưng qua ánh mắt màu nâu đậm kia cho thấy hấn vẫn còn rất trẻ, lại còn vô cùng khôn khéo. Trong lúc nói đùa, hấn lại lộ ra là một thương nhân gian xảo, mở miệng đều là những lời châm chọc.

“Những khách nhân từ phương xa đến này.” nam tử kia ra vẻ thân phận chủ nhân nói “Các người đến nơi này để làm cái gì, tại sao đối với một căn phòng đầy xa hoa này mà không có một chút hứng thú?”

Hấn chỉ tay ra ngoài cửa “Đó là ao rượu ngon ta dùng để chiêu đãi những khách nhân, màu đỏ là rượu lựu đến từ cao nguyên Anotolia, màu đỏ tía là rượu nho đến từ núi Moses của Ai Cập, màu vàng là rượu mật nhưỡng từ mùa xuân của Mitanni, màu vàng ngà là rượu mạch của Ashur, màu đen là rượu ủa quả hải tang của Babylon, còn có bia ngọt, rượu Garaba, rượu Vallier, là tại vì sao mà ngay cả cốc các người cũng không nguyện cầm lấy đây? Tại trong tòa thành Tyre này, còn chưa có ai dám cự tuyệt qua những ao rượu này của ta.”

Luka nhận ra đi theo phía sau nam tử kia là hai gã nô lệ cao lớn người da đen, cơ bắp màu đen cuộn cuộn sáng bóng phẳng phát như hắc diệu thạch đặc sản của cao nguyên, hấn nuốt một ngụm nước miếng, lại nhìn sắc mặt vương tử, tay siết chặt thành nắm, kiềm chế cảm giác muốn vươn tay sờ đến đao trên thắt lưng.

Lời tác giả muốn nói: Nơi này chần chệm ra giường màn chiếu gì đó thật là nhiều a, chương kế là đến Ai Cập rồi, kịch tính cũng sắp bắt đầu, kkk.

Về vấn đề cảm xúc của nữ chính, đó chỉ là diễn kịch một chút a, người làm nàng nói câu đầu tiên chính là nữ vương Asisu của Ai Cập.

Phoenici có rất nhiều vải dệt màu hồng tía, có thể xem như là hàng độc quyền, ví như khi Yuuri ở trong chiến tranh với Mitanni quốc, đôi chị em song sinh đã bảo nàng còi quần áo ra trao đổi, bởi vì lúc đó loại vải dệt màu hồng này, là được làm từ màu vỏ sò biển, chỉ có những người cao quý hoặc giàu có mới có thể mặc.

Thỏ: Chương sau đến Ai Cập rồi, chuyện hay bây giờ mới bắt đầu, các nàng có hóng không nè ^^

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Sơ Nhập Ai Cập (Mới Đến Ai Cập)

Nguyên bản tất cả đang ngợp trong vàng son, không khí hân hoan của khách và chủ trong nháy mắt bị phá vỡ, hai tên nô lệ da đen xoát xoát tiến lên phía

trước một bước, nhất thời không khí trở thành giương cung bạt kiếm.

Người nam nhân nói chuyện tên là Sarru trên mặt có chút đắc ý, thân là cháu ruột của quốc vương thành Tyre, hắn nắm hơn một ngàn nô lệ mạnh mẽ, cơ hồ là một thương nhân lớn nắm giữ toàn bộ quyền kiểm soát việc buôn bán vải dệt ở Tyre.

Bởi vì luôn có nô lệ ở bên cạnh sớm tối hầu hạ, lại nắm trọn quyền phân bổ người và quyền chính trị, mặc dù đối thủ cạnh tranh của hắn luôn có chút không phục, nhưng cũng không thể không thừa nhận hàng hóa của hắn luôn luôn là thứ bán chạy nhất, tốt nhất.

Ynanna nhìn xuống dưới chân hắn, ngay cả giày của hắn cũng là dùng vải dệt màu tím cùng kim tuyến mà làm, rõ ràng chính là đang đem hai khối vàng dầm nát dưới lòng bàn chân.

Izumin vương tử là nghĩ không quá phức tạp, hắn không phải là tới buôn bán cũng không phải tới bãi tập, hắn chính là đến để tìm minh chứng cho những hoài nghi của bản thân, hiện tại mục đích đã đạt được, cũng không cần phải gây rối.

Hắn khách khí đến gần vài bước, một bộ dạng tướng mạo tuấn lãng mà khiêm tốn, dùng một loại khẩu khí vô cùng chân thành mà có sức thuyết phục vạn phần nói “Ta tên là Ymir, chỉ là một thương nhân du hành trên biển, hôm nay quả thật là được mở rộng tầm mắt. Chỉ tiếc không phải là ta không nghĩ, mà là không thể, bản thân ta có xứng với những vật này hay không đây?”

Sarru thấy hắn nói chuyện lưu lại cho người ta một bậc thềm, liền xử sự tương đương khéo đưa đẩy, cũng không nghĩ ra những người này là đến để mua hàng, không khỏi nổi lên một tia hứng thú “Thế các vị đến đây là muốn mua gì?”

Izumin cười mà không nói, nâng tay chỉ chỉ thăm lông lạc đà trên đài, còn có á ma bố, da dê cùng tơ lụa “Thuyền của ta đậu ở ngoài hải cảng, nếu như hiện tại có thể lập tức vận chuyển hàng hóa, ta cũng ngay lập tức đưa vàng.”

Sarru lấp bắp kinh hãi, lấy quyền thế tiền tài cùng địa vị của hắn, hắn cũng chưa từng gặp qua thương nhân nào chơi cao tay như vậy, nhưng những người này bình thường đều sẽ là vì vương thất mà đi mua hàng hóa, hắn tò mò hỏi nhiều một câu “Đích đến của các vị là?”

“Ai Cập.” Izumin cũng không giấu diếm.

Sarru liền hiểu rõ nở nụ cười “Ai Cập vương vừa đăng cơ, các quốc gia tiến cống không ngừng, nhưng những thứ này của ta đều là những món mà cho dù tìm cả một năm cũng khó tìm ra, vô cùng quý hiếm, xem ra lần này các vị tất có thể ở trong cung điện Ai Cập thoải mái tham quan một phen.”

Hắn vươn tay ở không trung vỗ vỗ hai cái, liền có người đi theo Izumin vận chuyển hàng hóa lấy tiền, tuy rằng giao dịch đã thành, nhưng hắn vẫn đối với bóng lưng rời đi của Izumin nhìn một hồi lâu.

Lúc này Hazas tướng quân đang ở trong khoang thuyền mắng to với Cathy “Người đứng là đồ ngu ngốc, người mua Chén hồ phách cùng thủy tinh để làm gì?! Đó vốn là sản vật của Ai Cập. Còn nữa, những thứ vải dệt màu tím này, ném vào trong nước liền phai màu, rõ ràng là dùng cỏ nhuộm màu hạ đẳng làm thành, người đứng là ngu ngốc, để mất trắng nhiều tiền như vậy!”

Lúc vương tử cúi người bước vào khoang thuyền, Hazas tướng quân vẫn còn đang mắng hăng say, Luka ho khan một tiếng, ông mới phản ứng lại, đẩy Cathy đang e ngại nghe mắng đứng ở một bên.

“Xem ra lần này ta đi chợ vẫn là quyết định sáng suốt.” vương tử bảo đám nô lệ chuyển hàng hóa vào trong khoang thuyền, nhìn chằm chằm Cathy đứng tránh ở một bên nói “Người ngay cả việc này cũng không làm tốt được sao?”

Cathy có gương mặt góc cạnh, là một nam tử hán da đen tục tũn, sợ hãi kém chút nữa chân mềm nhũn quỵ xuống, Hazas tướng quân lấy chuỗi kiếm chống lại ngay thất lung hắn, hắn mới lao đao đứng lên, không để mắt mặt trước những ở người ngoài.

Izumin vương tử cũng biết bảo người chỉ biết múa kiếm phi tên như Cathy lo liệu việc này đúng là khó, nhưng hắn lại không nghĩ tới ông ta sẽ ngốc đến như vậy, tức thời sắc mặt trở nên vô cùng lạnh nhạt.

Luka từ trong bọc hành lý riêng của vương tử lấy ra một túi vàng đưa cho người tổng quản đi theo tới từ cửa hàng, lại nghe vị tổng quản kia nín nọt “Lần sau lại đến ghé nhé.” âm thanh lấy lòng còn chưa dứt, chợt nghe vương tử phân phó nói “Bảo bọn lính trước khi trời tối phải tập hợp ở trên thuyền, không cần phải tiếp tục nghỉ ngơi hồi phục một ngày nữa, ngày mai chúng ta liền xuất phát.”

Chiếc thuyền buôn này ở mũi tàu đặt một thanh đồng đúc thành một con hùng ưng, công nhận nhìn vô cùng đẹp mắt, thân thuyền ở tại hải cảng đang thả neo này có thể nói là thuộc loại cao cấp đáng để người ta chú ý, nhưng trên thực tế so với hiện đại thì chỉ bằng một chiếc thuyền đánh cá dạng trung của những người ngư dân bình thường mà thôi, khi đi ở trên biển lớn sẽ vô cùng xóc nảy.

Ynanna ở trên thuyền hơn mười ngày, luôn luôn là bám lấy mạn thuyền mà nôn mửa, tần suất phóng uế lớn nhỏ thay phiên không dứt. Về sau không còn nôn nữa, là bởi vì nàng đã không còn sức để mà nôn.

Thuyền đi được hơn hai mươi ngày, rốt cục cũng tiến vào vùng châu thổ sông Nile, bởi vì Thiên Lang tinh xuất hiện, ở hạ Ai Cập lúc này bởi vì nước sông Nile dâng tràn mà đã gần như biến thành biển.

Giương mắt nhìn ra xa, chỉ còn thấy một mảnh đại dương mênh mông cùng bùn nhão hoang vu, toàn bộ hạ Ai Cập tựa như một vũng bùn chết lớn, trên sông bớt chọt trôi nổi một ít cỏ lau cùng thi thể động vật, còn có rất nhiều những mảnh vụn gỗ nổi lềnh bềnh.

Luka chỉ vào những cái mảnh gỗ gỗ ghề kia, cảnh cáo Ynanna ngàn vạn lần không nên tò mò đưa tay với lấy, bằng không sẽ bị lũ cá sấu nguy trang ngoạm lấy tha xuống sông mà phân thây.

Mà ngay trong hoàn cảnh ác liệt như vậy, Izumin vương tử vô cùng kinh ngạc khi phát hiện không ngừng có từng nhóm từng nhóm binh lính Ai Cập bốn ba khắp nơi trên sông tìm người, giống như không hề nhìn thấy lũ cá sấu cùng với những đám lau tùng bên bờ có khả năng có sư tử hay linh cẩu ẩn núp.

Mà hẳn sau khi trải qua trạm đầu tiên kiểm tra văn thư thông hành, lại bị tiểu đội trưởng tóm lại hỏi một vấn đề vô cùng kỳ quái “Có từng gặp qua một nữ tử tóc màu hoàng kim hay không?”

Sau khi nhận được câu trả lời phủ định, họ còn đem thuyền buôn của hắn kiểm tra nghiêm cẩn qua thêm một lần, ngoài trừ một đám nam nhân cao to thô kệch cùng một nữ hài tử tóc đen vừa nhỏ vừa gầy, cùng hai khoang thuyền chứa hàng hóa thì không có gì khả nghi, cuối cùng họ cũng cho đi.

Bởi vì không muốn gây ra nghi ngờ, cho nên khi Izumin vương tử tiến vào bên trong Ai Cập liền hạ lệnh thả chậm tốc độ thuyền, lại đi tiếp hơn nửa tháng mới đến được thượng Ai Cập, kinh đô Thebes.

Khi bọn họ rời thuyền lên bờ, liền đưa mắt đánh giá thứ mà trên đời này chưa có một quốc gia nào sánh bằng, kinh đô Thebes được mệnh danh là “Bách môn chi đô”.

Người Ai Cập dùng mỗi một khối là đá thạch hoa cương nặng mấy chục tấn, màu sáng bóng, chất thành tường thành cao đến hơn mười tầng lầu, trên tường thành song song hai bên đường đi là bốn chiếc chiến xa, nước từ cửa ở hướng nam có hình dạng sư tử đầu người chảy vào, vòn quanh tường thành Thebes chảy qua hơn mười dặm, có lớn nhỏ tổng cộng gần một trăm cái cửa.

Về sau ở Hy Lạp đại thi hào Homer đã tặng cho nó một cái tên thật đẹp gọi là “Bách môn chi đô”, mà người Arab cũng ghi lại vào trong sử sách về một tòa cung điện thành thị hoa mỹ như vậy.

Mà đối diện cửa thành Thebes, có một con sông chia cách bờ phía Tây, đó chính là nơi mà Pharaoh các đời yên nghỉ - đế vương cốc.

Nhân gian chi thành (thành của người sống) cùng địa hạ chi thành (thành của người chết) cách nhau bởi con sông hướng vọng, những người sống ở Amun thần điện luôn cầu xin cho kiếp sau sẽ có cuộc sống mới, còn nhóm Pharaoh đã chết đi thì đặt vào trong quan tài đi xuyên qua cửa dành cho người chết tiến vào lăng mộ đế vương, để có thể cảm thụ được không khí sôi động và khát vọng của Thebes suốt đời.

Giữa nơi sinh tử tương đối giao hòa, lại có vẻ an bình hài hòa đến kỳ diệu.

Izumin vương tử để một nửa nhóm người lưu ở ngoài thành, dẫn lạc đà của bản thân và nhóm người còn lại đi xuyên qua cửa thành bằng đồng cao ngất của Thebes, đập vào mắt chính là điện thờ thần Amun kim bích huy hoàng. Những dân chúng Ai Cập tụ tập rất đông, người thì mang theo gà vịt nhà mình, còn có người thì ôm những bó hoa sen trắng đã dậy từ sáng sớm để hái lấy trên sông Nile, trên lá sen còn lăn xuống những giọt sương tươi mới, họ cùng nhau quỳ gối trên bậc thềm trước cửa thần điện, cầu vị tư tề đầu trọc giúp đem những thứ này dâng cho người con gái của sông Nile.

Tên tư tề đầu trọc mập mạp kia nhìn thấy những thứ này không đáng giá tiền, liền cau có đôi mày không có lông mày, kéo kéo xiêm áo làm một bộ dạng vô cùng ghét bỏ, không muốn quan tâm.

Izumin vương tử cảm thấy tình cảnh này rất chi là kỳ quái, nhưng lại không có thời gian do dự, sau khi đi qua khỏi thần điện liền thẳng đến khu bình dân, mang theo người lên vào một chỗ không người.

Đây là nơi ẩn nấp của nhóm người Hittite cài làm mật thám, sớm đã có người đưa tới tin tức, tất cả mọi người đều có mặt đợi vương tử đại giá quang lâm. Vương tử cũng không bắt bẻ những lễ tiết nhỏ nhặt, vào phòng liền gọi người trưởng nhóm mật thám hỏi thăm tin tức mới nhất.

Ynanna liếc mắt một cái liền nhận ra trên mặt tên mật thám kia có vẻ khó xử, liền khẳng định chắc chắn có sự tình không tốt phát sinh, chỉ thấy hắn cẩn thận từ trong túi bên hông lấy ra một cái gì đó đen tuyền đưa cho vương tử.

Bởi vì đứng ngay bên người vương tử, Ynanna nhìn thấy thật rõ ràng, được trình lên là một thứ giống như chuỗi vòng cổ, nhưng mà không biết vì sao lại bị cháy đen bong ra từng mảng nhìn thấy ghê người, liền tưởng một chút cũng biết chủ nhân của chiếc vòng cổ có khả năng đã xảy ra chuyện rất thê thảm, Ynanna bỗng dưng cảm thấy đầu ớn trên lưng lại ớn ớn có cảm giác đau nhói.

Izumin vương tử nhận đến trên tay, cẩn thận đánh giá một chút, rồi đột nhiên đứng bật dậy hét lớn một tiếng, hai tay gắt gao nắm chặt cái vòng cổ kia, sức tay cực lớn đến nỗi làm cho một viên đá quý “lạch cạch” một tiếng, bay vèo ra ngoài.

Mọi người nhìn thấy trên trán vương tử nổi gân xanh, ánh mắt như đang hàm chứa lửa giận ngập trời, đều sợ hãi quỳ rạp xuống trên đất.

Vương tử tựa hồ như không nhìn thấy đám thuộc hạ đang hoảng sợ, hắn gắt gao nắm chặt vòng cổ trong tay, thấp giọng thì thào “Đây là ngân bạch kim chi có Lydia quốc thuộc địa của Hittite mới sản xuất ra, là vật trang sức bất ly thân của Mitamune.”

Mà hắn thấy rõ vật trang sức vô cùng tốt này lại có thể bị cháy đến đen như vậy, mà vết bắn loang lổ bên trên chính là máu người chết đã khô lại, cho thấy rõ ràng mọi người của bản thân đã gặp phải bất trắc, mà người Ai Cập, còn cả thành Thebes này, lại là một mảnh ca múa mừng cảnh thái bình, không hề hay biết ở nơi phương xa trên đỉnh núi cao có một quốc gia đang muốn dấy lên ngọn lửa giận báo thù.

Izumin vương tử đã sớm lão luyện thành thục, hơn nữa trong lòng hắn đã sớm có sự chuẩn bị, hắn thở mạnh hỗn hển hai lần rồi ngồi trở lại, bình tĩnh hỏi “Thứ này là từ nơi nào mà có?”

“Là do bọn nô lệ trong cung trộm lấy đem ra bán, thuộc hạ lừa mua lấy, còn sai người âm thầm trói lại tên nô lệ đó, nhưng tên ấy đến chết cũng không có khai ra một manh mối nào có giá trị.” tên mật thám kia quỳ trên mặt đất đáp “Chúng ta cũng không có cách nào tiến vào được trong hoàng cung Ai Cập để tra xét, chỉ có thể chờ vương tử ngài đến quyết định.”

Izumin nghĩ đến khi chuyện kỳ quái sau khi bản thân tiến vào Ai Cập đã đụng phải kia, liền lưu tâm hỏi “Gần đây Ai Cập có phát sinh chuyện lớn gì sao?”

Tên mật thám kia giống như máy hát bị xúc động, thao thao bất tuyệt bẩm báo “Đúng là có một chuyện rất lớn, mấy tháng trước công chúa Mitamune viết thư về nước, báo với vương của ta rằng nàng oán giận Pharaoh Ai Cập Menfuisu làm tổn thương lòng của nàng, vương giận không thể nguôi, liền mệnh cho sứ giả ở trong cung thả rắn hổ mang có ý định ám sát hân. Nhưng không nghĩ tới, Menfuisu vương bị cắn lại không chết, mà theo lời đồn đại là được con gái của nữ thần sông Nile dùng thần lực cứu sống.”

Chất độc rắn hổ mang giống với kịch độc potassium cyanide, có thể gây chết người rất nhanh, chưa từng cứu kịp, việc này không khỏi làm cho Izumin vương tử kinh hãi “Con gái của nữ thần sông Nile?! Đó rốt cuộc là người phương nào?!”

Nói đến người có thể sáng tạo ra thần tích, ngay cả tên mật thám của Hittite quốc cũng trở nên kính trọng “Nữ tử này mấy tháng trước bỗng dưng xuất hiện tại Ai Cập, thuộc hạ từng xen lẫn ở trong đoàn sứ giả đứng ở xa xa có nhìn thấy qua một lần, giống như lời đồn đại trong dân chúng, nàng có mái tóc màu hoàng kim tự nhiên, ánh mắt màu lam như bầu trời, làn da tuyết trắng, trí tuệ hơn người. Theo đồn đại thì chính nàng đã cứu sống Menfuisu vương đang trong lúc trúng kịch độc, rồi vào ngày Thiên Lang tinh xuất hiện nàng đã trầm mình vào lòng sông Nile và biến mất, mấy ngày trước lại từ dưới đáy sông bất ngờ nổi lên, thi triển khả năng “rạch nước lấy nước trong” như trong thần tích. Hiện tại dân chúng Ai Cập đều tin tưởng, cung phụng vị con gái của nữ thần sông Nile này, Menfuisu càng đối với nàng tình nồng mật thắm, ngay cả hôn ước cùng với vương tỷ là nữ hoàng Asisu cũng chẳng thêm quan tâm.”

Chuyện như vậy, lúc ở hạ Ai Cập bị kiểm tra cũng có thể coi là giải thích hợp lý, Izumin vương tử cũng không thật tin tưởng chuyện này, lấy mắt lướt đến Ynanna đang quỳ gối ở một bên không rên một tiếng liếc mắt một cái, miệng châm chọc nói “Rạch nước lấy nước trong sao? Hừ!”

Hazas tướng quân tự nhiên nghĩ thông suốt, liền khuyên nhủ “Thuộc hạ cảm thấy, Menfuisu vương dùng chiêu này thật cao minh.”

Là người hơi có am hiểu một chút chính trị đều hiểu ý tứ của Hazas tướng quân, ở cách Menfuisu mấy đời trước, từng xuất hiện qua một vị có cách hành xử khác người là Pharaoh Ai Cập Amenhotep đệ tứ, hân ngang nhiên công khai đoạn tuyệt với thần Amun, giết hại tư tế của thần điện, thậm chí rời bỏ kinh đô phồn hoa Thebes, mang theo vương hậu Nefertiti cùng con trai con gái dời đô vào trong sa mạc Akhenaten, yêu cầu thần dân phải thờ phụng thần ánh sáng Aten.

Nhưng vị Pharaoh này lại không sống được bao lâu, sau khi hân chết, thế lực của điện thờ thần Amun liền ngóc đầu trở lại, và trở nên vô cùng cường đại, trong đó bao gồm cả con rể của Amenhotep, Tutankhamun, còn có vài vị Pharaoh có danh tiếng đều không cùng chung chí hướng.

Mà hiện tại, lại bởi vì một vị không rõ lai lịch, con gái của nữ thần sông Nile thần bí khó lường xuất hiện, mà dân chúng lại có thần tượng mới để mà theo đuổi tín ngưỡng, nay ở trong tay Menfuisu nắm giữ chính là một quân bài tốt để đối kháng cùng thế lực của thần điện, hơn nữa lấy danh nghĩa thâm tình, đem con gái của thần buộc chặt cùng bản thân, sẽ làm cho nữ vương Asisu người đứng đầu thế lực thần điện ở hạ Ai Cập không còn có khả năng chạm đến ngôi vị vương phi.

Izumin vương tử cười lạnh, trong giọng nói ẩn chứa thù hận làm cho người ta nghe không rét mà run “Menfuisu nghĩ thật tốt, thù lớn của công chúa Mitamune nước ta còn chưa trả, như thế nào có thể để cho Ai Cập ngày càng phát triển mở rộng bờ cõi?! Hân nếu như đã làm cho phụ vương ta, mẫu hậu ta đau lòng thống khổ, ta nhất định phải làm cho hân có cuộc sống ngày ngày không yên ổn!”

Lời tác giả muốn nói: Mọi người à, kịch tính đã bắt đầu, mau chóng báo thù đi thôi.

Menfuisu nguyên lai chắc hẳn chính là Tutankhamun, lúc đó đang ở trong thời kì cải cách tôn giáo tương đối kịch liệt, quan hệ giữa Menfuisu và Kapta hân là cũng tương đối mâu thuẫn.

Vương hậu Nefertiti chính là chị gái của hắc thái tử, bắt quá lai lịch của bà không rõ, cho dù nói là Mitanni công chúa cũng chỉ là bịa đặt, nhưng bà thật sự là một mỹ nhân a~ những ảnh bán thân của bà được trưng bày ở trong Berlin, Shinohara Chie cũng từng tự suy diễn chỉ đôi hoa tai thủy tinh trên người bức tượng chính là vật tượng trưng cho thân phận của bà và em trai, mỗi người đều có một cái, cho nên nếu như mọi người vẫn chưa nhìn thấy hình ảnh, thì có thể thử tưởng tượng nha.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14: Gặp Qua Con Gái Sông Nile

Hazas tướng quân nhìn sắc mặt vương tử, lên tiếng nói “Menfuisu vương vừa đăng cơ, lại có thể nghị ra chủ ý tuyệt diệu như vậy, thật sự là anh tài trời

sinh. Ai Cập nếu như cùng Hittite ta giao hảo thì cũng tốt, nhưng hiện thời xem ra, thù lớn của công chúa còn chưa trả, nếu hai nước trở mặt, vương tử người tất phải cẩn thận đề phòng.”

“Chỉ sợ vị tể tướng Imhotep cơ trí kia cũng ở phía sau bày mưu tính kế, ông ta cùng đại thần quan Kapta của Ai Cập sớm đã có lời đồn đãi hai người bằng mặt không bằng lòng.” Izumin vương tử chuyển mình nhìn Ynanna, nửa thật nửa giả hỏi “Suqammumu, người thấy vị con gái sông Nile kia là như thế nào? Hà người có thể ở trong sa mạc tạo ra nước trong, Suqammumu?”

Tầm mắt của mọi người đều bị những lời của vương tử hấp dẫn đến trên người Ynanna, nhất là những tên mật thám lần đầu tiên nhìn thấy Ynanna.

Bởi vì từ năm vương tử mười hai tuổi đã bắt đầu đi chu du khắp các quốc gia bên bờ Đại Lục Hải, mà trong đội ngũ của hắn chưa bao giờ từng xuất hiện qua nữ nhân. Lúc đầu những người này còn suy đoán rằng vương tử có phải hay không đã thông suốt, nhưng Ynanna hiển nhiên lại là một cái nữ hài tử thân mình còn chưa có nẩy nở, bất luận nhìn như thế nào cũng không giống như bộ dáng của một nữ nhân đã được sủng ái.

Hiện tại nghe lời vương tử vừa nói, mọi người mới có phản ứng lại, sau đó là một tràng âm thanh chúc mừng nói “Đây chính là phúc của Hittite ta!!!”

Vương tử lại thờ ơ, chỉ nhìn chăm chăm Ynanna hỏi “Theo lời đồn vị con gái sông Nile kia ở trong mỏ đá, vì nô lệ mà rạch nước lấy ra nước trong, người có làm được?”

Thân thể Ynanna bỗng nhiên cứng đờ, không biết vương tử muốn làm cái gì, đành phải cúi thấp xuống, nhẹ nhàng gật đầu.

“Làm xem thử.” Bởi vì Ynanna không thể nói chuyện, vương tử có ý bảo Luka đi hỗ trợ cho nàng.

Ynanna tìm đến một cái sọt được bện chắc bằng cỏ lau, ở đáy khoét một cái lỗ nhỏ, từ dưới lên trên theo thứ tự bỏ vào cát trắng, đá sắc và than chì, rồi lại đổ vào một bát nước bùn, chỉ trong chốc lát sau ở cái lỗ nhỏ dưới đáy sọt liền chảy ra nước trong.

Mọi người vừa nhìn thấy liền hiểu ra cái này cũng không phải là cái gì thần tích, mà chỉ là chút tài mọn, bất quá phải thừa nhận rằng việc này vô cùng xảo diệu.

Hazas tướng quân là một người chuyên bàn luận âm mưu liền nói “Vương tử, cái thần tích này xem ra thật thực dụng, có thể đem đi gạt người khác, khó trách tại sao Menfuisu lại tự tìm cho bản thân một thiếu nữ có dung mạo hiếm hoi khó gặp, ở phía sau lưng điều khiển, lường gạt những người dân có suy nghĩ đơn giản.”

“Nói có lý.” vương tử gật đầu đồng ý “Về phần độc rắn hổ mang kia, cũng có thể chỉ là phô trương thanh thế, nếu như có thể bắt được vị lừa đảo kia, lấy rắn hổ mang cho cắn một phát là biết ngay.”

“Ý của vương tử là?” Hazas tướng quân tựa hồ đã ý thức được tiếp theo nên hành động như thế nào.

Izumin cười lạnh nói “Nếu như Menfuisu muốn củng cố vương quyền, ta càng không để cho hắn được như ý, hắn hiện tại chính là lợi dụng uy vọng của con gái sông Nile trong lòng dân chúng, chèn ép thế lực của điện thờ thần Amun, cũng muốn nâng nàng ta lên vị trí vương phi Ai Cập, để một là củng cố vinh dự của bản thân, hai là tước đi quyền lực trên tay vương tử Asisu, thống nhất toàn bộ Ai Cập. Nếu như để cho hắn thuận lợi thì hành kế hoạch, Ai Cập tất sẽ đạt được quân dân một lòng, quốc lực gia tăng, trở thành cường địch của nước ta.”

Hazas tướng quân liên tục nói đồng ý, đang muốn cùng mọi người hợp lại tìm biện pháp bắt cóc con gái sông Nile, không nghĩ đến vương tử bỗng quay đầu lại.

Hắn cúi người, níu cằm làm cho Ynanna ngẩng đầu, để mặt nàng ở đối diện bản thân, ánh mắt màu hổ phách hơi nheo lại, tựa như muốn nhìn thấu lòng nàng mà nói “Thế nào, Suqammumu? Cùng là người dị quốc, con gái sông Nile kia lại ở trong vương cung Ai Cập sống cuộc sống thoải mái tự tại, được nhận kính ngưỡng của vạn dân chúng, còn người lại phải quỳ trên mặt đất làm một nữ nô, có phải rất hâm mộ hay không? Có muốn nước ta cũng biết đến một cái nữ nhân được nữ thần sông Hồng đưa đến như người hay không, hắc hắc hắc.”

Ynanna rung mình cả người, nàng tất nhiên biết rõ câu hỏi của vương tử đương nhiên không thể nghĩ là thật, nói không chừng rõ ràng chính là không có hảo ý, nàng vội vã liếc mắt lác đác, ánh mắt thể hiện rõ ràng cự tuyệt phản “hư vinh” kia.

Izumin chợt mắt hứng nói “Người thật là thông minh, người nếu không có dã tâm thì có thể được trọng dụng. Nhưng người dù sao cũng không thể nói chuyện, có rất nhiều bất tiện. Hazas tướng quân, sau khi về nước, ông tìm người dạy nàng tất cả văn tự nước ta, để nàng vì nước ta mà xuất ra trợ lực.”

“Vương tử anh minh!” Hazas tướng quân vui vẻ lĩnh mệnh, nếu không nói đến thân phận của Ynanna thì năng lực của nàng rất đặc biệt, nếu như ở sau lưng Ai Cập cũng có người làm ra thần tích giống như vậy, sẽ làm cho người ta nghi ngờ, Hittite quốc chẳng phải tự rước lấy nhục? Với Izumin vương tử anh minh, tuyệt sẽ không làm việc ngu ngốc này trợ giúp cho Ai Cập mặt mũi.

Vương tử anh minh sớm đã nghĩ xong kế hoạch tiếp theo nói “Ngày mai mọi người chia làm ba đội, một đội cùng ta thăm dò trên đường, Hazas tướng quân dẫn người vào trong vương cung Ai Cập triển lãm vài vóc trước, Cathy chuẩn bị một đội nhân mã, mượn cơ hội ám sát Ai Cập vương, tùy thời quan sát nghe ngóng mọi động tĩnh. Con gái sông Nile sống ở trong thâm cung, nói không chừng sẽ biết chuyện tình vụ mật tích của Mitamune.”

Mọi người sớm đã chờ thời khắc này, liền ào ào xoa tay, chuẩn bị tặng cho Ai Cập một đòn đánh phủ đầu.

Hôm sau, Ynanna cùng một nhóm nhỏ cải trang binh lính đi theo Izumin vương tử trên đường, ở trong khu chợ lớn nhất của thành Thebes đi đi lại lại.

Khu chợ này có quy mô to lớn là dựa vào điện thờ Kamak khổng lồ, tụ tập vô số người. Thời tiết Ai Cập khá nóng bức, nhưng người dân lại tràn đầy ra trên sông Nile khiến cho trời càng trở nên nóng ẩm khó chịu, ở trong chợ người nhiều đến nỗi khó có thể hít thở, tầm mắt thì càng khó có thể diễn tả thành lời.

Ynanna một đường từ bắc đến nam vượt qua bao nhiêu quốc gia đến đây, lần đầu tiên có thể nhìn thấy một buổi thịnh yến triển lãm da thịt to lớn đến như vậy. Người Ai Cập dường như đem lông mao toàn bộ tẩy sạch, cả người nữ nhân được bao bọc bởi một lớp vải bạc á ma, có chút lộ ra rõ ràng những đường nét trên thân thể, đôi phong nhu đầy đặn không ngừng đong đưa kích thích thị giác. Ở phía dưới đáng lẽ ra nên có chỗ rậm rạp cùng quần áo che khuất nơi tươi mát, nhưng cũng có thể dễ dàng nhìn xuyên qua giống như trên người vốn không có một mảnh vải nào che thân, hoàn toàn lộ rõ không sót đến một ngọn cỏ.

Các nam nhân toàn bộ đều để lỏa nửa thân trên, bên dưới chỉ mặc một mảnh vải quấn quanh hông che lấy hạ thân, bình thường thì cũng không có cái gì lộ ra. Nhưng chỉ cần vừa nhắc chân lên bước đi, hoặc xoay người, phong cảnh bên dưới lần vậy liền hiện ra rõ rệt.

Ynanna không được tự nhiên kéo kéo áo choàng che phải che trái, thuận tiện che cả miệng mũi, ngăn chặn mùi vị nặng nề phát ra ở nơi này, mùi thối của đồ oi ửu, mùi thối của thịt súc vật gia cầm, còn có mùi mồ hôi của người. Izumin sớm đã quen với những hành động quái dị của nàng, chỉ thoáng liếc nhìn một chút, cũng không có ý kiến gì.

Điều này là cho Ynanna vô cùng hoài nghi vị vương tử kim tôn ngọc quý này có phải hay không bị viêm mũi nha, lại có đủ khả năng chịu được cái mùi vị ở nơi làm cho người ta muốn bệnh này.

Suốt đường đi, Ynanna cũng dần hiểu rõ tại sao Pharaoh Ai Cập lại đem thế lực thần điện xem là kẻ địch lớn nhất, khu chợ này là dựa vào điện thờ Kamak, nếu như muốn làm ăn buôn bán ở đây mỗi ngày thì đều phải hướng đến thần điện dâng tặng một số lượng sản vật nhất định gọi là phí mở quán.

Mà những món đồ hiếm có của thương nhân nơi đây, cũng đã bị qua tay người của thần điện, xem như là phí vào cửa để trao đổi hàng hóa và buôn bán.

Tuy rằng những dân chúng bình thường không chịu ảnh hưởng từ những việc đó, nhưng hơn một nửa số người sau khi đi vào khu chợ đều muốn một thứ gì đó trong tay đến thần điện hiến tế.

Những khu chợ như vậy ở quanh Thebes còn có gần năm sáu cái, còn tính trên toàn Ai Cập thì nhiều không thể đếm xuể, thần điện chiếm ưu thế là chuyện vô cùng rõ ràng, mà Pharaoh Ai Cập trên danh nghĩa là người quản lý quốc gia, lại chẳng chiếm được một chút tiện nghi nào.

Đã là nơi tập trung nguồn thu nhập vô cùng to lớn từ thuế, phí bảo hộ cùng quyền sở hữu đất đai, thì cho dù Pharaoh Ai Cập có chí khí thế nào cũng phải cùng người tranh ta đoạt nhất định giành lấy.

Ynanna nghẹn khí nín thở chờ đợi Izumin vương tử xem cho tận hứng, không nghĩ đến đám người dân đột nhiên xôn xao đứng nép vào hai bên đường. Dân chúng đó hai mắt hưng phấn bắt đầu lớn tiếng hò reo “Con gái sông Nile đến! Con gái sông Nile đến!”

Cũng không rõ có người ngoại quốc nào hỏi xem đó là ai vậy, liền có người kích động đến vô pháp vô thiên tự mình nước miếng tung tóe kể rõ đầu đuôi cái chuyện kia lặp lại hàng trăm lần, làm cho lỗ tai người kia tê dại phải ghi nhớ rõ cái người đạ tạo ra thần tích đó.

Lúc Ynanna đang nghe thám tử miêu tả nàng ta, liền hoài nghi cái vị con gái sông Nile kia là một đồng bạn người ngoại quốc, nhưng là nghĩ đến Izumin vương tử đang lập đại kế báo thù, nàng vẫn là làm bộ như không biết thì tốt hơn, đỡ cho bị xem là đồng đảng, không thể chết từ tế.

May mắn nàng sớm đã đem bản thân che kín, như vậy mới không để lộ ra vẻ chột dạ.

Caraol đang bị Menfuisu dùng cường thế theo đuổi làm cho đầu óc nàng mệt nhọc hết sức, từ sau khi bị Asisu mang đến Ai Cập, nàng một mặt say mê không thể rời nên văn hóa vô cùng cổ đại này, một mặt lại vì không muốn trở thành một phần trong lịch sử mà buồn rầu.

Ở suốt trong vương cung ngày ngày làm nàng vô cùng nhàm chán, đành phải dẫn theo đội trưởng thị vệ Unasu ra ngoài dạo vài vòng, trong lòng không ngừng cân nhắc làm thế nào có thể tách khỏi hần ta.

Lúc chưa có Unasu cùng các binh lính theo sát, Pharaoh cùng con gái của nữ thần luôn luôn là người tìm ta trốn đến độ biến thành gà bay chó sủa, nhưng Carol cố tình lại là một người không chịu an phận, nhưng trí tuệ của nàng đã sớm vang danh dần dần trong khắp Ai Cập, cho nên mỗi lần hộ tống nàng ra ngoài, Unasu đều phải nâng cấp thần lên đến tận hai vạn lần, để phòng ngừa thích khách cùng thám tử của các quốc gia khác đến tác quái.

Ynanna mắt thấy Izumin vương tử lấy xuống một cuộn vải dệt, nhắm chuẩn ném ra ngoài, hoàn toàn chính xác bay đến bên chân Carol, kỹ thuật diễn của hần cực kì tự nhiên xuất hiện ở trước mặt con gái sông Nile, không hề để ý đột nhiên xuất hiện vài tên binh lính Ai Cập, mà trấn định tự nhiên đợi vị thiếu nữ nhàm chán kia bắt chuyện.

Carol chính là đang nghĩ cách làm thế nào để tránh xa Menfuisu, liền nhìn thấy vị khách du mục này, một thương nhân anh tuấn lại rất có kiến thức, liền lưu rú hỏi hần “Người tên là gì? Kể cho ta nghe một chút chuyện lữ hành của người đi!”

Vị con gái sông Nile này nhiệt tình như thế cũng nằm ngoài dự đoán của Izumin vương tử, nhưng hần phản ứng cực nhanh mượn nước đẩy thuyền, còn giả bộ ăn cần, vừa lòng nhìn Carol cẩn thận từng bước đi bị đội ngũ dẫn dắt hộ tống trở về.

Các tùy tùng đều vì vương tử mà sợ vài mồ hôi, nhìn thấy hần bình an vượt qua đều nhẹ nhàng thở ra, vương tử nghĩ đến sự tình thuận lợi như thế liền cảm thấy đại cuộc đã định, mà một màn vừa rồi sớm đã lọt vào trong mắt người có tâm, trải sẵn cho hần một con đường.

Vương tử mang theo nhóm người rời khỏi khu chợ, đến trước cửa nhỏ vương cung hợp mặt cùng Hazas tướng quân, thị nữ Ari bên cạnh nữ vương Asisu vừa thấy người thương nhân vừa cùng Carol mất đi mây lại chủ động xuất hiện trước mặt, không khỏi mừng rỡ, sáng khoái mua lấy hàng hóa của hắn, còn bảo cho hắn biết ngày mai ở cửa Tây chờ.

Vào đêm, Ari liền cho người bí mật mang theo tờ giấy cùng vải dệt đưa đến phòng Carol, giả vờ xưng là thương nhân vải dệt Ymir hẹn nàng gặp mặt, dụ dỗ Carol chạy ra khỏi vương cung, hết thấy mọi thứ diễn ra hoàn hảo giống như được thần linh trợ giúp.

Ngày thứ hai, trong vương cung trở thành một mảnh hỗn loạn, Cathy thành công ám sát Menfuisu, làm đổ thương vai của hắn.

Izumin mang theo vài người tâm phúc, ở mặt sau phía tây vương cung, chờ tiểu bạch thỏ thiên chân hồn nhiên chui đầu vào lưới.

Luka cùng Ynanna bởi vì kinh nghiệm đối địch chưa được phong phú, cho nên vì đề phòng có chuyện xấu xảy ra mà được an bày ở bến tàu, chỉ chờ vương tử phát tín hiệu thành công, liền giương buồm xuất phát, thu hút sự chú ý của đám binh lính Ai Cập.

Ngày hôm nay, trên sông xuất hiện rất nhiều thuyền quý tộc loại nhỏ của Ai Cập, đi xuyên qua những đám cỏ lau tưng, khi quay về cảm theo rất nhiều vịt bầu vịt hoang đã săn được, trên bãi sông vang lên vô số tiếng vịt hoang kêu thảm thiết, Luka cùng Ynanna chờ ở trên bãi sông, cũng thường hay đánh lui lũ vịt bầu bắt chợt bay tới bay lui ở trên đỉnh đầu bọn họ, còn có một đám vịt chết chồng chất như núi bên cạnh.

Trong lúc những con vịt kêu thảm thiết, ở cửa thành Thebes có mấy con lạc đà chạy như bay phóng ra, sau đó một tiếng kèn ngân nga thanh thúy, Hazas tướng quân đang chờ ở trên thuyền liền ra mệnh lệnh lập tức giương buồm xuất phát.

Ynanna động tác nhanh nhạy mau chóng nhảy lên thuyền, mà Luka lại bị Hazas tướng quân yêu cầu ở lại Ai Cập, tùy thời thông báo tình hình của người Ai Cập.

Luka lưu luyến không rời nhìn thuyền càng lúc càng đi xa, mặt trời chiều dần ngã về tây, thẳng đến khi không còn nhìn thấy bóng dáng chiếc thuyền, hắn mới đứng dậy dự tính trở về khu dân cư trong thành, mà hoạt động săn vịt trên sông Nile cũng đã gần đến hồi kết thúc.

Một nam nhân đội khăn trùm che kín đầu chạy tới, bắt đầu kiểm kê số vịt săn được, chỉ trong chốc lát sau liền truyền đến tiếng rống giận dữ của hắn “Là ai? Ai đem đầu lưỡi của vịt đều rút? A?! Có phải là xú tiểu tử nhà ngươi hay không, ta nhìn người ngồi ở chỗ này lâu như vậy, liền biết ngươi không có lòng tốt!”

Luka bị một đội gia nô quý tộc đuổi chạy loạn, lúc này hắn mới nhớ đến vì sao mới vừa rồi Ynanna lại đến ngồi gần đám vịt chết này. Hắn cho rằng nàng thật sự nhầm chán nên không hề để ý, hóa ra nàng đem đầu lưỡi của tất cả vịt đều rút đi a a a!!!

Lời tác giả muốn nói: Đây là cảnh Menfuisu mang theo Carol đi săn vịt, săn vịt mang về so bì số lượng là trò giải trí đang được lưu hành lúc bấy giờ của giới quý tộc.

Ynanna đối với Luka làm một chút báo thù nhỏ, tôi nói cho các bạn biết lúc viết chương này tôi chính là đang ăn lưỡi vịt nướng tấm gia vị a.

Mọi người cứ bình tĩnh tiếp tục theo dõi, kịch tính đã sắp bắt đầu, không cần phải hỏi tôi a.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hóa Ra Người Âu Mỹ Cũng Có Ngực Phẳng!

Trong lúc Luka bị truy đuổi chạy loạn trên đường, thì cùng lúc đó Ynanna chính là đang cảm thấy mỹ mãn ngồi ở trên thuyền, ôm túi tiền căng phồng bên hông.

Bởi vì khi đi trên thuyền nàng không thể giúp được việc gì, sau khi hỏi qua Hazas tướng quân, nàng liền chiếm được một chút tự do nho nhỏ. Vì đề phòng ngựa lưỡi vịt biến chất, Ynanna hỏi xin binh lính khô lương mấy khối muối ăn, trước tiên lấy muối thoa lên những lưỡi vịt một lớp mỏng manh ướp tạm. Chờ đến buổi tối khi nhóm lửa nấu cơm, là có thể nướng thử vài cái nếm thử mùi vị.

Sau khi đêm xuống, việc tìm kiếm và lục soát của Ai Cập liền trở nên gắt gao. Hazas tướng quân đem thuyền đến nơi trước đó đã hẹn với vương tử là cảng Abydos neo đậu, thành công tiếp ứng cho nhóm người cười lạc đà và ngựa.

Quân nhân Hittite có tác phong sắt đá mạnh mẽ kiên cường, không cần làm gì liền nghi ngại chinh đồn mọi thứ, thuyền đi suốt đêm liền rất nhanh đến được hạ Ai Cập, dưới hồng phúc của nữ vương Asisu, Nakuto tướng quân dưới trướng nữ vương liền giả vờ công tác tìm kiếm cho có lệ, thả thuyền nhỏ dễ dàng vượt qua cửa kiểm soát tiến ra Đại Lục Hải, hoàn toàn chạy thoát khỏi Ai Cập.

Mọi chuyện vừa an ổn, Izumin vương tử liền an tâm thoải mái nhớ đến việc tra hỏi Carol. Nhưng là dù Carol rõ ràng biết được chân tướng công chúa

Mitamine bị Asisu giam cầm và thiêu chết, nhưng nàng luôn cảm thấy nếu nói ra sẽ khiến cho hai nước đại chiến, gây ra sinh linh đồ thán, vì không muốn để cho những người vô tội bị cuốn vào chiến tranh, nàng kiên quyết cắn chặt răng không hề ra nửa lời.

Carol thật sự rất anh dũng rất ngoan cố, cho dù có dọa giết chết cũng không cạy được miệng nàng. Ynanna ngồi ở đuôi thuyền, trong lỗ tai nghe “chát chát” tiếng roi, thừa dịp không có người nhìn, lại lén lút ăn một hai cái lưỡi vịt.

Luka không có mặt ở đây, liền không có ai ở bên cạnh canh chừng nàng, nàng cũng không có gốc đến mức muốn đi nhảy xuống biển, cứ như vậy thích ý đem lưỡi vịt từ từ ăn không còn một mảnh, ngoại trừ âm thanh roi phá không quát ở trên thịt người ra, thì giờ khắc này đại khái là khoảng thời gian tốt đẹp nhất từ khi nàng xuyên không tới nay.

Nhưng là ngày yên ổn luôn không quá lâu dài, vương tử chỉ một lát sau liền gọi nàng đến phía trước khoang thuyền.

Lần trước lúc ở khu chợ nhìn thấy vị con gái sông Nile này, liền nhận ra nàng ta là người Âu Mỹ tóc vàng mắt xanh, nhưng lúc đó Ynanna chỉ lo nhìn ngực của nàng ta: Ai nha, hóa ra người Âu Mỹ cũng có ngực phẳng a!

Hiện tại, sau khi quân y đem thuốc trị thương do roi gây ra đưa vào tay nàng, nàng mới bùng được và tí mỉ đánh giá vị chắc chắn là người xuyên không giống mình, thật lâu sau mới cảm thán một tiếng: Ai nha, hóa ra là cúp A nha!

Bất quá nàng không phải là nam nhân, nhìn thì cứ nhìn rồi thôi, nghiên cứu sâu xa làm chi a, ngấm lại bản thân sau khi thời gian đảo ngược bị biến nhỏ lại một cách khó hiểu, cùng vị trước mắt đang hôn mê bất tỉnh cũng là cùng một cup giống nhau khó có thể phân biệt, liền cảm thấy bản thân cũng không có tư cách đi khinh thường người khác a!

Bất quá những gì đã mất đi, sau này nhất định nàng sẽ bổ sung lại!

Hai mắt liếc nhìn lưng Carol trông vô cùng thâm thắm, máu tươi đầm đìa, bởi vì còn chưa có bôi thuốc, cho nên vết máu lan rộng ra toàn bộ thân thể, còn có một ít lan xuống đến trên khăn trải giường.

Ynanna nhìn thấy đáng thương, vô lực thở dài, cầm khăn bố sạch sẽ thấm nước trước lau sạch vết máu cho Carol, lại lấy được của quân y tí mỉ vẽ loạn theo từng vết roi.

Ynanna vừa vẽ loạn vừa đếm, vết roi chẳng chịt, làm cho trên lưng vị kia triển đồ màu máu như mạng nhện, vương tử quả thật không có lòng thương hương tiếc ngọc, nhưng lại không muốn giết chết con tin đáng quý này, nên đã dùng roi ngựa được làm từ gân bò, mà chưa dùng đến roi chuyên dùng để tra tấn, dĩ nhiên đó là đã thủ hạ lưu tình.

Có thể là bởi vì được có tác dụng mạnh, Carol liền chậm rãi theo đau đớn mảnh liệt trên lưng dần tỉnh lại, nàng tròn mắt ra nhìn, không dự đoán được lại là một nữ hài trẻ tuổi đang chiều cổ bản thân.

Carol ở thế kỷ 20 cũng có thể coi là một nhà khảo cổ có tài, nhưng nàng lại tập trung sâu vào lịch sử Ai Cập cùng Tây Á, đối với nền văn minh ở nơi tận cùng phía đông của phương Đông không hề có nghiên cứu, bất quá nàng vẫn là có mắt quan sát. Diện mạo của Ynanna, nàng liếc mắt một cái liền nhìn ra có điểm không thích hợp.

Carol: “Cô là người da vàng?”

Ynanna: Đúng.

Carol: “Ồ niên đại này, người da vàng không có khả năng xuất hiện ở đây, con đường tơ lụa phải ở tận hơn một ngàn năm sau mới xuất hiện a!”

Ynanna: Không sai.

Carol kích động bắt lấy bờ vai nàng “Cô có phải cũng là người đến từ thế kỷ 20 hay không?”

Ynanna đẩy tay nàng ra: Không phải, ta là từ thế kỷ 21 đến. Còn nữa đừng có làm như quen biết ta, nếu bị vương tử nhìn thấy, sẽ hại chết ta.

Đúng vậy, từ lúc ở bên ngoài Ynanna đã chuẩn bị sẵn tâm lý, nàng vốn đã chuẩn bị sẽ không cùng Carol nhận người quen, cho nên đã làm một bộ mặt thờ ơ đáng vẻ nghe không hiểu gì, làm Carol thất vọng không thôi, chẳng lẽ nữ hài trước mặt thật sự chính là người cổ đại phương Đông đã lưu lạc qua mấy lục địa đến tận đây?

Đúng lúc này, cửa khoang bị đẩy ra, Izumin vương đứng ngay ở cửa, ánh mắt màu hổ phách sắc bén lướt qua lại giữa hai người.

Carol kinh hãi kêu lên một tiếng, vội vàng nắm lấy khăn trải giường che khuất trước ngực, chỉ trong một thời gian ngắn như vậy, Izumin vương tử đã đi đến trước mắt, Ynanna đem thuốc trị thương đặt ở một bên, lùi lại quỳ xuống một bên.

Nhìn xem Ynanna động tác thông minh như vậy, chính là làm cho người đồng bào Carol kia hiển nhiên không cách nào tiếp cận nhìn nhận nàng, nhưng Izumin nhìn thấy bộ dáng buồn bực này của nàng liền cảm thấy vô cùng sáng khoái lòng người “Suqammumu là tôi tớ trung thành của ta, nữ nhi sông Nile? Người làm sao có thể ngu ngốc đến mức nghĩ muốn mượn sức của nàng?”

Carol giật mình, ở hiện đại các nhà lịch sử học đã biên soạn những từ ngữ Sumer, Akkad thường dùng tổng cộng cũng chỉ có bảy trang, là một học sinh chuyên ngành khảo cổ học, nàng lập tức có thể hiểu Ynanna là một người cầm điếu.

Ynanna vạn phần cảm tạ Izumin vương tử đã kịp thời xuất hiện, nếu Carol nói thêm nhiều lời kỳ quái, khó có khả năng sẽ có câu nào đó lọt vào trong tai vị vương tử có chí số thông minh vô cùng cao này, làm hấn hoài nghi lai lịch của bản thân. Từ lúc trước khi gặp được hấn, nàng nhưng một chút cũng không nghĩ sẽ giẫm lên vết xe đổ, thậm chí chỉ là suy nghĩ cũng chưa bao giờ nghĩ, vài ngày nay ản nhĩn cũng không thể vì một con nhóc ngoại quốc liền bị phá hủy.

Tiếng kinh hi kêu to bên ngoài phá vỡ bầu không khí khiến cho người ta hít thở không thông bên trong khoang thuyền, có binh lính hô lớn “Đến rồi! Đến Hittite rồi!”

Hittite là một quốc gia nằm ở cao nguyên, dân tộc này tự tay xây dựng thủ đô trung tâm nằm ở trên đỉnh núi, và xây dựng một dải trường thành dài bao vây thủ đô. Ngay cả những thành thị nhỏ cũng sẽ được tu kiến kĩ càng, dân chúng đều mang trong lòng ý nghĩ luôn luôn đề phòng có người ngoài xâm nhập vào bên trong quốc gia.

Ynanna nhìn ngắm Sarigale hải cảng nằm ở ranh giới phía nam Hittite, đây là điểm quốc phòng trên biển được tạo ra trong những năm gần đây của Hittite, trước đây lực lượng quân sự trên biển của Hittite không được chú trọng đến, nhưng sau khi Ai Cập bắt đầu gây dựng hải quân và Phoenici quật khởi thành thị trên biển, hải quân liền trở thành lực lượng cần phải chú trọng nhiều nhất. Mà những thương nhân trong nước và hắc thiết của hoàng thất Hittite cần giao dịch, cũng cần có sự bảo hộ mạnh mẽ của hải quân trên biển.

Sarigale cung điện xây dựa vào núi, cây cối hoa cỏ rậm rạp che phủ cơ hồ đem tòa hải cảng này thành mê cung bí ẩn, phải trèo lên hơn mấy trăm bậc thang, mới có thể nhìn thấy tòa cung điện giữa tường thành to lớn.

Ở ngay ngoài cửa thành là quốc vương Hittite và vương hậu dẫn theo chúng quần thần, đi nghênh đón nhi tử từ phương xa trở về. Carol thống khổ ôm phía sau lưng, bị binh lính thúc giục đi theo bên người vương tử.

Ynanna thầm nghĩ hai vị này chính là nhân vật chính của nghi thức hoan nghênh hôm nay, cho nên nàng tự động làm như không có việc gì lùi về sau hai bước, đến phía sau lưng Hazas tướng quân, Hazas tướng quân ý vị thâm trường nhìn nàng một cái, lại thấy nàng có vẻ thức thời, nghĩ về sau nên dụng tâm dạy nàng tốt hơn.

Ngay lúc này, bỗng nhiên có một thanh âm khoan khoái truyền đến, Ynanna chợt thấy hoa mắt, chỉ thấy một nữ tử mặc áo tunic dài tay cùng váy dài thêu họa hồ điệp, trên vai quai một cái áo choàng lông dê to lớn lao về phía vương tử, thoắt một cái đã nắm chặt lấy tay vương tử, trong mắt dào dạt hưng phấn thần tình, không để những người ở sau lưng vào mắt.

Nhưng sau cùng khi cô nương một đầu tóc quấn màu bạc xinh đẹp kia vừa nhìn thấy bên người vương tử là Carol tóc vàng mắt xanh, da trắng như tuyết, dung mạo như hoa, sắc mặt lập tức tựa như sắp nổi phong ba.

Nhưng hiện tại không có ai rảnh mà bận quan tâm tâm tình của nàng, bởi vì đôi phu thê nắm giữ địa vị tối cao của Hittite kia đang tiến đến nghênh đón vương tử, sau khi nhận được tin dữ Mitamune gặp nạn, tất cả bị phản liên trút xuống trên người Carol, mà hiển nhiên quốc vương Hittite đối với mỹ nữ Ai Cập khó gặp này lại ngầm có suy nghĩ không đứng đắn.

Ynanna nhớ đến lời uy hiếp của vương tử đối với nàng khi còn ở trong son động, lại liếc mắt nhìn vị quốc vương một mặt dữ tợn, đầy râu, ánh mắt sắc bén như mèo, liền rung mình cả người một cái.

Bởi vì Carol là con tin quan trọng, cho dù người Hittite có phần hận, cũng phải để tâm đến tính toán của vương tử, cuối cùng vẫn là quyết định đem nàng ta đi giam cầm lại. Nhưng mà vào lúc này, hộ vệ trung thành của Carol là Unasu đã trà trộn vào trong binh lính Hittite, đang nghĩ cách và đợi chờ thời cơ để cứu lấy con gái sông Nile.

Ynanna gần đây không có nhiều cơ hội ở cùng với vương tử, mà đối với vương tử nàng chỉ là một nữ nô có chút thân thủ có cũng được mà không có cũng chẳng sao, trước mắt công dụng của nàng chính là coi chừng Carol.

Lúc này nàng thật bội phục dự kiến trước của vương tử, bởi vì vị con gái sông Nile kia thật sự không hề chịu an phận.

Nàng bắt quá mới đi ra ngoài uống miếng nước, Carol không biết từ nơi nào tìm được một tấm vải nhỏ cột chặt hai thanh đồng trên khung cửa sổ, đem một khúc gỗ nhét vào giữa và bắt đầu xoay tròn, không lâu sau liền thấy thanh đồng làm khung cửa sổ kia bắt đầu phát ra tiếng “kẽo kẹt” và dần bị bẻ cong.

Ynanna đứng ở cửa lặng nhìn, trong lòng thầm buồn cười. Con nhóc này cũng không biết là từ nơi nào đến mà gà như vậy, nếu như nàng ta làm ướt tấm vải và chỗ đồng kia trước, thì mảnh vải và thanh đồng sẽ có độ dẻo cao hơn, hiệu suất cũng sẽ theo đó mà cao hơn.

Bất quá nàng cũng chỉ là nhìn rồi cười cười, cũng không nghĩ sẽ đi nhắc nhở Carol, so với một con nhóc ngoại quốc tùy thời có thể kéo nàng xuống nước, thì kế hoạch tiếp tục yên lặng như hiện tại có vẻ an ổn hơn, vì thế Ynanna liền xoay người đi gọi thị vệ mời vương tử tới.

Carol vừa vặn bị vương tử Izumin bắt lấy, lúc bị kéo tay từ bên cửa sổ ném đến trên đất, Carol có cảm giác như xương tay của mình dường như muốn bị lực đạo mạnh mẽ kia làm cho bẻ gãy.

Nhưng mà Izumin vương tử lại không có tức giận, chỉ là dùng ánh mắt thâm trầm nhìn chằm chằm con gái sông Nile đang chặt vật kia, đột nhiên phát hiện bản thân thế nhưng lại đi đánh giá cao Menfuisu, bởi vì Carol dường như thật sự có một chút thông minh, không giống như phán đoán của bản thân rằng nàng đơn giản chỉ là con rối gỗ của vương quyền Ai Cập.

Mà theo lời của mật thám vừa thoát chết trong gan tấc từ Ai Cập trở về bẩm báo, vị con gái sông Nile này lại biết cách tạo ra thép, hơn nữa là ngay tại lúc hần bị quốc vương Menfuisu nghiêm hình tra khảo liền thể hiện ra cho mọi người xem. Mật thám này liệu cả tính mạng trốn thoát trở về, chính là vì để nói cho vương tử biết ý đồ bí mật chế tạo vũ khí hắc thiết để bá chủ của Hittite quốc trong tương lai, có khả năng đã bị vị nữ hải nho nhỏ này phá hỏng.

“Thật sự là kỳ diệu.” vương tử xoa xoa gương mặt tuyết trắng tựa như đóa hoa sen trắng trên sông Nile của Carol “Nữ tử thông minh lại quật cường này, hiện tại ngay cả ta cũng không muốn buông tha nàng.”

Nữ tử xinh đẹp rất yêu quý vương tử mà lúc trước Ynanna nhìn thấy, thị nữ Tyra bên cạnh vương hậu lúc này lại đến tìm vương tử, trông thấy một màn như vậy trên mặt không khỏi trở nên u ám, làm cho Ynanna đứng ở một bên cảm thán vô cùng những người này vừa giả tạo vừa khoa trương diễn tuồng thật là đáng sợ, bởi vì giả vờ căm tức, nàng đành phải ở trong lòng vụng trộm nhớ lại một chút ca từ của ca khúc 《biển lớn》 kinh điển.

Sau này vào một ngày nọ, dưới tàng cây của một gốc cây táo ở Hattusa, Hazas tướng quân lâm sư phụ của Ynanna, hỏi nàng nguyên nhân vì sao lúc đó cự tuyệt vương tử về chuyện của “nữ thần sông Hồng”.

Ynanna cũng không có trả lời, mà cầm lên bút cò lau, ở trên sàn đất dùng văn tự hình chêm mới học được khắc lại một đoạn nói: Một nữ nhân không nên hấp dẫn quá nhiều sự chú ý, cho dù chỉ là một cái tên nổi trội, nếu như bị treo ở trên miệng của hàng ngàn hàng vạn người, cũng sẽ bị chèn ép đến chết.

Đây là đạo đức nhân xử thế của một người nữ nhân Trung Quốc, ở thời đại này ngoại trừ Ynanna tất nhiên không có ai khác từng đọc qua truyện của Trương Ái Linh.

Quốc vương Ai Cập vì ước vọng có thể đoạt lại Carol về trong tay, một lần lại một lần lãng phí rất nhiều nhân lực cùng tài lực; mà nữ vương Asisu mỹ danh vang xa khắp ven bờ Đại Lục Hải, sau khi lâm vào tình cảnh mất đi tình yêu thương của đệ đệ mình cùng quyền thống trị hạ Ai Cập đã đi tha hương; mà bản thân Ynanna tuy rằng nhìn thấu tất cả, nhưng thần sông đã đưa nàng đến đây, cho nên nàng cũng không thể nào trốn tránh sự an bài của vận mệnh.

Lời tác giả muốn nói: Carol kì thực là một đứa trẻ đáng yêu, nhưng khi mọi người trưởng thành liền thay đổi ánh mắt nhìn nhận nàng, có không ít người bắt đầu thấy chán ghét loại bánh bèo như nàng.

Chẳng hạn như, tất cả nam nhân nhìn thấy nàng đều yêu nàng, cần lắm một nam nhân không yêu thương nữ chính a!!!!

Chẳng hạn như, nàng nói bản thân không hề nghĩ sẽ thay đổi lịch sử, nhưng nàng lại thật tâm muốn gả cho Menfuisu.

Chẳng hạn như, nàng thật thiện lương nói không muốn có chiến tranh làm bị thương người vô tội, nhưng chính việc nàng chinh lý lại một quyền sách mà biết bao nhiêu binh lính Ai Cập đã chết vì không hoàn thành được công vụ, dâng nước nhấn chìm thành Ashur đã làm chết bao nhiêu người dân, thiêu hủy tháp Babel lại chết bao nhiêu người?

Kỳ thật bạn có thể giả vờ thiện lương mà lén lút gian ác, nhưng ngàn vạn lần không nên lớn tiếng hô hào tuyên dương bản thân thật lương thiện a...

Y phục mà tổng quân Tyra mặc, là áo tunic dạng như áo sơ mi dài quá thân cùng với áo choàng lông dê mỏng khoác bên ngoài, là trang phục điển hình của người Hittite quốc, mà trang phục của vương tử cũng rất đẹp *cười*

Chương sau Carol sẽ nghĩ biện pháp một lần nữa thử vượt ngục a.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Izumin Và Menfuisu Chạm Mặt. Sarigale Hải Cảng Chiến Bại

Hazas tướng quân để Luka ở lại Ai Cập theo dõi hành động, quả nhiên lập tức có hiệu quả tích cực.

Ở trên bờ cầu đưa tin mới vừa thu được, Luka báo cáo tình huống cho vương tử biết, Pharaoh Ai Cập Menfuisu làm đại diện cùng toàn thể nhóm tư tế, hướng đến thần Amun tiến hành cầu nguyện cho chiến tranh, vài ngày nữa sẽ tiến quân đến Hittite.

Vào ban đêm, quốc vương Hittite, vương tử cùng vài vị đại thần, suốt cả đêm hội họp thương thảo việc đối chiến, Ai Cập là quốc gia sa mạc, hải quân thực lực không đáng kể, mà Hittite lại càng kém hơn một bậc, nhưng Izumin vương tử lại bắt được con gái sông Nile làm con tin quan trọng, có thể khi đối chiến chính diện chưa hẳn sẽ thật sự chịu thiệt.

Khi nói đến người này, Hazas tướng quân liền chú ý đến vương tử trên mặt nở nụ cười, lão hồ ly này cũng giả vờ ra vẻ không biết, nhưng trong lòng sớm đã kinh hải tột cùng.

Bởi vì Izumin vương tử có ý đem Ynanna giao cho Hazas tướng quân dạy viết chữ, nàng lại mang thân phận nữ tử dễ dàng ra vào nội cung, bởi vậy lúc Hazas tướng quân nhìn thấy Ynanna, liền hỏi một chút tình huống bên trong.

Ynanna thăm than trong lòng, ở trong nội cung đang trình diễn một màn kịch giả tạo lại vô cùng khoa trương. Mira ái mộ vương tử, mà vương tử lại đối với Carol có một chút gì đó mờ ám, Carol thì lại đang cực lực phản kháng.

Nhưng nếu như người nói Carol thích Menfuisu, thì lúc đó tại sao nàng ta lại mắc bẫy của vương tử? Mà từ khi ở trong cung phát hiện ra nội gián, Carol dưới sự trợ giúp của Unasu kém chút nữa là có thể nhảy xuống biển đào tẩu, bị vương tử dùng lưới đánh cá bắt trở về, sau đó ở trong cung liền đối với nàng ta càng cạnh giữ nghiêm ngặt hơn.

Ynanna đến cùng cũng không có hầu hạ ở bên người hai người, nhưng nàng nhìn ra được Izumin vương tử đối với Carol làm ra những hành động quá mức thân mật đi.

Ynanna tuy rằng không thể nói chuyện, nhưng mà làm động tác ôm ôm thân thiết vẫn là có thể dùng tay biểu đạt rõ ràng, vì thế nét mặt già nua của Hazas tướng quân cũng đỏ lên.

Nhưng thân là một lão giả sống cả đời trên chiến trường kinh nghiệm vô cùng phong phú, ông rất nhanh ý thức được vấn đề bên trong “Vương tử này thái độ cũng thật không ổn, nếu như hắn chỉ muốn lợi dụng tài năng của con gái sông Nile, tại sao có thể đối với nàng tỏ vẻ thân mật, như thể chỉ làm cho nữ nhân kia càng không biết sợ là gì! Nếu như là vương tử thật sự có lòng, thì nên đem nàng chiếm làm vật sở hữu, cứ như vậy, lòng của nàng tự nhiên sẽ hướng về phía nam nhân của nàng.”

Ynanna nghe ra được đạo lý rõ ràng, không nghĩ tới vị lão tướng quân này lại là người trong nghề a.

Hazas tướng quân lại có chút đau đầu, biểu hiện của vương tử như vậy chính là còn chưa đủ thành thực, đối phó với nữ nhân thì phải dùng roi, tựa như khi còn ở trên thuyền vậy. Vương tử ở dưới sự khiêu khích của con gái sông Nile luôn tìm cách đào thoát kia, thế nhưng lại còn có tâm tình đi nói chuyện yêu đương, như vậy đội đến khi hai quân chân chính giằng co, khó tránh khỏi sẽ không nở xuống tay làm lỡ đại sự.

Nietzsche nếu biết có người ở ba ngàn năm trước đem câu danh ngôn của ông “muốn nữ nhân phục tùng phải dùng roi” nói ra, nhất định sẽ cho ông ta làm tri kỷ và cảm động rơi lệ đầy mặt.

Tiếc rằng định luật Murphy có nói, sợ cái gì thì cái đó đến.

Mạn đầu thuyền vang tiếng nổ phá vang, tên bay lạc đạn tràn ngập trên boong thuyền, Hittite trong tay nắm giữ con gái sông Nile cao quý làm con tin, khiến cho Pharaoh Ai Cập ở dưới tình huống đang chiếm ưu thế, liền như chuột sợ võ đồ, cuối cùng không thể không dừng lại cuộc tiến công.

Khi Hittite đang đắm chìm trong sự vui sướng vì sách lược thành công, quân đội Ai Cập lại cùng Carol nội ứng ngoại hợp, dưới sự dẫn dắt của Unasu lần trước đã may mắn chạy thoát, đánh thẳng vào Sarigale hải cảng.

Mà một trận chiến này, ở trong lòng Izumin vương tử trẻ tuổi là một trận đau xót thật sâu. Sarigale cung điện trên đỉnh núi cao đã biến thành một mảnh biển lửa, tường thành trên cao dần xiêu vẹo đổ vách, từ rừng cây ở tây bắc đến tận nơi neo đậu thuyền đều chìm nghỉm, những nhóm thi thể của các nam nhân cao nguyên chất đồng như núi, vợ con bọn họ ở Hattusa xa xôi nước mắt đông đầy đau thương cõi lòng bị thống cuối cùng rơi vào trong sông Hồng, lại chảy về phía biển lớn đang nhuộm dần vô số máu tươi.

Đứng trước mặt hắn lúc này, đang cùng hắn đồ kiếm chính là Pharaoh Ai Cập Menfuisu, mà con gái sông Nile trúng một kiếm trên lưng ngã vào giữa hai người đang nằm trong vũng máu, cầm ở miệng vết thương chính là đao mang ở thắt lưng xưa nay chưa bao giờ rời khỏi hông của hắn.

Izumin lửa giận ngập trời, nếu bản thân hắn đã không chiếm được, thì người khác cũng không thể chiếm được, nhưng khi hắn nhìn thấy thiếu nữ bé bỏng khó chiều kia khàn cấp muốn thoát khỏi bản thân, đao của hắn liền phóng tới, mục tiêu lại không phải là trái tim nàng, mà chính là bả vai của nàng!

Giờ khắc này hắn lại thủ hạ lưu tình, liền để cho Menfuisu có cơ hội nhảy đến trước mặt Izumin quyết một trận sinh tử.

Vương tử Hittite, Pharaoh Ai Cập, bọn họ là đối thủ trời sinh, từ khi sinh ra đã bắt đầu, bọn họ liền biết nhau, bọn họ vì quốc gia của bản thân, mà không lúc nào là không tự nói với bản thân rằng không thể bại trong tay của đối phương.

Nhưng hiện tại cũng là lần đầu tiên Izumin cùng Menfuisu giáp mặt, hai vị tuần kiệt trẻ tuổi này lần đầu gặp mặt lại chính là quần hùng tranh đấu. Bọn họ đều giống nhau, cả hai đều đã nổi gân xanh, cơ bắp cuộn cuộn vận khởi cánh tay cầm kiếm chiến sĩ, bọn họ đều có tám lưng hùng hậu hữu lực, bọn họ đều có cơ ngực căng cứng no đủ mạnh mẽ, bọn họ cũng đều có đường nét cơ thể gấp khúc tinh tế, đầu gối trần trọc thẳng tắp, bọn họ đều tuấn mỹ vô cùng, quyền thế kinh người, là cường quốc ven bờ Đại Lục Hải, được vạn dân triều bái, hưởng thụ vinh quang là những đứa con cưng của thần Thái Dương.*

*P/s: đoạn này dịch tầm bậy tầm bậy thôi, vì từ ngữ nó khá là rắc rối khó hiểu, mong mọi người bỏ qua cho.

Bọn họ đều tự đặt ra một nữ nhân cùng một tòa hải cảng làm chiến lợi phẩm cho trận chiến, kết cục cũng là Izumin chiến bại lui binh, giao phong chờ đợi mười chín năm như vậy, kết cục lại như hàm chứa ý vị si nhục, làm cho vị vương tử về ngoài vô cùng bình thản, nhưng trong nội tâm vô cùng kiêu ngạo này cơ hồ trong lòng muốn xuất huyết.

Sarigale bại trận đã là kết cục đã định, nhưng là hai người trời sinh luôn là đối thủ lại vẫn chưa phân thắng bại.

Izumin cầm kiếm trên tay, trong tiếng binh khí vang chạm kêu leng keng, ma sát tóe lửa, nhuộm cả máu tươi, mà hai người ai cũng không nguyện lui lại một bước, ai cũng đều tự khấn cầu cho những vị thần luôn thủ hộ quốc gia, chúc phúc cho bản thân thắng được trận chiến này.

Đại bộ phận Hittite cùng Ai Cập song phương đối địch, lại đứng nhìn xem hai vị lãnh đạo trẻ tuổi nhà mình ở trong tình huống khẩn cấp Sarigale cung điện đang sụp đổ mà một mình chiến đấu khí thế ngất trời.

Ynanna tránh ở sau lưng Hazas tướng quân xem nào nhiệt, đây là lần đầu tiên nàng thấy rõ diện mạo Pharaoh Ai Cập Menfuisu, ở trong ánh lửa tận trời chiếu rọi, giữa một đàn binh lính Ai Cập đầu tóc sáng long lanh, chỉ có hắn là một đầu tóc đen thùi vô cùng bất mắt. Nếu như nói diện mạo Izumin vương tử là tuần láng quý khí, thì Pharaoh Ai Cập lại xinh đẹp giống như nữ tử. Nhưng là nhìn đến đôi mắt đen láy cùng họa đồ bóng mắt nồng đậm thạch thanh sắc kia, tràn đầy hơi thở cuồng ngạo phô trương, cử chỉ thô kệch nhưng vẫn có thể xem là một thiếu niên nóng bỏng khiến cho người ta lóa mắt, nghiêm nhiên chính là người đại diện tốt nhất cho thần Thái Dương trên thế gian.

Điều này làm cho Ynanna không khỏi bội phục định lực của Carol, quốc vương Ai Cập nỡ mạo vô địch như thế này, tính tình lại táo bạo như lửa mà nàng lại thấy chóng mặt, đó còn chưa tính. Mà vương tử Izumin, nàng cũng chóng mặt.

Ynanna nếu như dùng khách quan để đánh giá hắn, cũng sẽ nhận không được toát ra một chuỗi từ ngữ tốt đến, mảy kiếm mắt sáng, tác phong nhanh nhẹn, ngọc thụ lâm phong, thiên nhân đạo cốt. Cũng thật nghĩ ra một chút từ như vậy, lại cảm thấy những từ đó nếu áp dụng lên trên người vị thiên chi kiêu tử này, cũng đều không xứng.

Izumin, chính là trăng tròn trên trời cao, còn mang theo ánh mắt biết cười câu hồn người. Ynanna rốt cuộc hiểu được bản thân đại khái là đã đụng phải nữ nhân vật chính xuyên không trong truyền thuyết.

Lúc này Sarigale cung điện đã chịu đủ tàn phá, rốt cục giống như một lão nhân bình thường sắp gần đất xa trời, phát ra những tiếng gào thét cuối cùng trước khi ra đi. Sâu trong đại điện một cây cột đá trắng kiên bí mật mang theo tiếng gào thét hung hăng rơi mạnh xuống đất, thổi bay đá bụi nảy lửa tán loạn, rõ ràng đã thành công tách ra hai người đang trong lúc đánh nhau kịch liệt.

Quốc vương Hittite lâu không thấy nhi tử lui lại, liền vận hắc thiết giáp mang theo thân binh tiến đến tiếp ứng, thấy nhi tử ham chiến, không khỏi rống giận “Izumin, con đang làm cái gì vậy?! Mau theo ta lui lại, thù của Mitamune, chúng ta có một ngày sẽ bắt Ai Cập nợ máu phải trả bằng máu.”

Nhìn thấy phụ vương đã không đề ý an nguy tiến đến tiếp ứng, Izumin chỉ đành lòng phải hướng Menfuisu đâm tới một kiếm cuối cùng dồn hết sức mạnh, cả hai cách nhau bởi một màn đá lửa không ngừng rơi xuống, hắn xanh mặt hạ chiến thư “Pharaoh Ai Cập Menfuisu, hôm nay ta đã bại. Nhưng ta cũng tại đây hướng nữ thần Aline tuyên thệ, ta sẽ vì vương muội Mitamune chết ở Ai Cập mà báo thù! Vì chiến bại sỉ nhục hôm nay mà báo thù! Con gái sông Nile, nàng đã dám lừa gạt ta, dẫn sói vào nhà, hại phần lớn nam nhi Hittite ta vào chỗ chết, ta nhất định phải đem nàng đoạt tới trong tay, bù lại sỉ nhục ngày hôm nay!”

Izumin này lời tuyên ngôn có thể nói là kiêu ngạo đến cực điểm, nếu không phải Minue cùng Unasu dùng hết sức lực giữ chặt Menfuisu, chỉ sợ hai vị vương giả này lại muốn bỏ nhau vào cùng nhau liều mạng tiếp đi.

Hazas tướng quân cùng Cathy cũng là hộ giá vương tử theo mặt đạo dưới cung điện bỏ chạy, Ynanna lo sợ trong lúc chạy trốn bản thân bị ném đi mặc kệ không ai quản, dưới sự bảo vệ của binh lính, sớm đã chen vào trên một xe ngựa của các nữ quan hạ đẳng hầu hạ vương hậu.

Bởi vì quân đội Ai Cập trải dài khắp toàn bộ rìa Đại Lục Hải để tác chiến, cho nên xâm nhập vào phía sau địch không phải là hành động sáng suốt, quân tiếp ứng không thể theo kịp, bởi vậy sau khi truy đuổi quân Hittite bỏ chạy hơn một đêm, liền bỏ ra một đại bộ phận truy binh, lại qua thêm một ngày sau, mới tiến đến gần thành Narick.

Thành Narick là rất gần với thủ đô Hattusa, cùng thành Aline là ba thành thị quan trọng của Hittite, nơi đây cung phụng là quốc vương Telipinu mình quân một thời trong lịch sử cải cách vì là hóa thân của thần nông nghiệp. Bởi vì địa hình không cao lắm, đặc biệt thích hợp gieo trồng lúa mạch cùng hoa quả, nơi này cũng là nơi chủ yếu cung phụng thành phẩm cho các vương triều.

Mặc dù người Hittite trong lịch sử đã đem bánh xe ngựa bằng gỗ bốn đầu cải tiến thành bánh xe sơ hình tám đầu, nhưng là bọn họ còn chưa có lợi hại đến mức phát minh ra phốt nhún lò xo đi, sau khi ở trên đường một ngày một đêm, Ynanna vẫn là cả người gần như muốn nhũn ra, tựa vào vách xe ngựa cam chịu cả người không ngừng run lắc.

Thế nên sau khi xe ngựa vấp và dừng lại, nàng đã không thể tin được vào chính mình lại có thể hạnh phúc chỉ vì điều tầm thường này.

Thành Narick cư dân còn chưa biết tin tức đế quốc chiến bại, mà vị thành chủ Alie, cũng là một vị huynh đệ họ hàng duy nhất may mắn còn tồn tại của quốc vương Hittite, lúc ông ta vội vàng mặc y phục xiêu xiêu vẹo vẹo tiến ra nghênh đón, cũng cực kỳ lấy làm lạ khi không có nhận được sự chỉ trích.

Những người có tâm thoảng cái đều có thể nhìn ra, đội ngũ mặt đầy phong sương này xác định chắc chắn là không có gặp được chuyện gì tốt lành, mà Alie là họ hàng duy nhất còn sống của quốc vương, còn sống đến tận bây giờ liền hiểu rõ không nên hỏi nhiều.

Ông già vờ như cái gì cũng không biết, tiếp đón gia đình đệ nhất đế quốc tiến vào trong hành cung, vì để tránh cho dân chúng thất lạc nghi ngờ, đại bộ phận quân đội đều lưu ở ngoài thành chờ lệnh, sau đó được Alie phái người dẫn đường đến một thôn trang gần đó đặt chân nghỉ ngơi.

Cửa thành mở vang động ầm ầm, Ynanna ảo não tránh ánh mắt điều hầu của Hazas tướng quân, rõ ràng là muốn đi hầu hạ vương tử lại còn để tâm quan sát chặt chẽ nàng, trong lòng lại một trận lo sợ.

Mà trong đội ngũ này, cũng không thể thiếu việc vui, ngoại trừ Tyra một mặt ai oán, không được lọt vào mắt xanh của tình lang, còn có một vị mỹ nhân được Lydia quốc dâng tặng, mỹ nhân này một đường oanh thanh yến ngữ, nhưng là làm cho tâm tình của quốc vương Hittite vừa mới nếm mùi chiến bại được trấn an không ít, thực tại là một người có tài nghệ tinh diệu nha.

Bởi vì đường đến hành cung đang được sửa chữa, cho nên ngoại trừ vương thất ai cũng chỉ có thể đi bộ, Ynanna mới lần đầu tiên thấy được vị mỹ nữ có công an ủi quân vương kia, mà không, chỉ là bóng lưng của mỹ nữ.

Thói hư tật xấu kia của nam nhân là đã có từ cổ chí kim, vương hậu Hittite tuy rằng đã nuôi dưỡng được một người nhi tử đã thành niên có thể lập nghiệp, nhưng cuộc sống an nhàn sung sướng đã khiến cho nàng nhìn qua vẫn còn đầy đà mạn trớn, cao gầy thon dài, nhìn qua bất quá giống như là một người thiếu phụ chỉ vừa mới thành hôn được vài năm mà thôi, mà khí chất cao quý hồn nhiên thiên thành kia, có thể từ Izumin nhìn ra được di truyền một hai phần.

Nhưng là Ynanna nhìn xem cảnh sắc trước mắt, cái eo nhỏ cùng hông căng tròn không ngừng lắc lư, nghĩ đến quốc vương Hittite ham thích cũng thật sự có lý, nam nhân nếu như không thích thân thể người, thì như thế nào có thể yêu người đến thế?

Mới vừa oán thầm vương hậu, Ynanna liền bị nàng triệu kiến, cho nên mới nói ở sau lưng nói xấu người khác là không tốt.

Lời tác giả muốn nói: Tranh thủ trong vòng năm chương nữa sẽ để cho nữ vương Asisu tỏa sáng, mọi người có muốn đoán thử ai là một cặp với nàng hay không, đoán trúng ắt có thưởng nga~

Lúc trước nhắc đến động bồ câu ở Cappadocia, chính là nơi truyền tin tức của Luka về cho vương tử, là nhóm công cụ truyền tải thông tin thiết yếu của ba ngàn năm trước.

Thở: Chương sau có chút sắc, nhưng chỉ là đại khái qua loa và chỉ là nhân vật phụ diễn mà thôi. Mong mọi người chuẩn bị tâm lý nha, còn về phần YY và Izumin nhà ta đến bao giờ mới nảy sinh tình cảm đó là một chuyện vô cùng nhức đầu, mọi người không cần phải suy đoán, bao giờ đến liền đến a.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Mâu Thuẫn Giữa Đôi Phu Thê Tôn Quý Nhất Hittite

Vương hậu đương nhiệm của Hittite là một nữ nhân có lai lịch vô cùng phi thường, chỉ cần nhìn nội cung quốc vương Hittite bị chinh đồn không còn một bóng dáng nữ nhân và có con nối dòng duy nhất liền không cần phải bàn cãi.

Bà đối với nhi tử duy nhất của mình quản giáo thật nghiêm khắc, lại đem cô nương từ nhỏ mang theo từ mẫu tộc Hatti nuôi dưỡng bên người, để cho nhi tử sau này khi thành niên liền chuẩn bị tốt cho hắn một thế tử mỹ mạo hiền lành. Nhưng mà sau khi Tyra khóc thảm kể việc vương tử bị yêu nữ mê hoặc nhân tâm của Ai Cập kia mê hoặc tâm trí, vương hậu nhìn Tyra hai mắt đầm lệ, trong lòng lại hận nàng quá vô dụng, lại đối với nhi tử đi ra ngoài một chuyến liền quên mất những thứ bản thân đã dạy dỗ ngày xưa mà cảm thấy căm tức.

Vương hậu liền hỏi nữ quan đứng bên cạnh “Trong điện vương tử, có chuyện gì đặc biệt hay không?”

Nữ quan kia là tâm phúc của vương hậu, tên là Saniette, nàng mặc dù không có được nể trọng giống như Tyra được lưu lại trong vương đô Hattusa, nhưng cũng là người có chút thông minh.

Tựa hồ sớm biết vương hậu sẽ hỏi tới, Saniette đã chuẩn bị sẵn sàng báo cáo “Vương tử đã nhiều ngày không có dùng bữa đàn hoàng, những lúc rảnh rỗi đều ra khỏi thành thao luyện binh lính, vương thượng có cho người gọi ngài ấy qua vài lần, vương tử đều biểu hiện thái độ thành khẩn thuận theo, chính là do lần này chiến bại, mới luôn có chút buồn bực không vui.”

Trong mắt vương hậu thoáng lóe lên một tia lợi hại “Cũng không chắc có liên quan đến chuyện chiến bại đi, hắn đối với nữ tử sông Nile kỳ quái kia tựa hồ có hứng thú bất thường, yêu nữ kia quả nhiên không giống người bình thường.”

Saniette lập tức quỳ xuống, nhích đến bên người vương hậu “Vương tử chỉ sợ là vẫn không nuốt trôi con tức kia, nàng kia là nữ nhân của quốc vương Ai Cập, ngoại trừ quốc vương Ai Cập, vương tử chưa bao giờ thua ai.”

Vương hậu chỉ hy vọng Izumin sẽ không mua dây tự buộc mình, một lần nữa lấy lại hưng phấn, Hittite quốc sớm muộn gì cũng là của hắn, báo thù bất quá chỉ là vấn đề thời gian.

Saniette kia tựa hồ vẫn còn chuyện muốn nói, Tyra ném cho nàng ta một cái liếc mắt, Saniette liền ngậm miệng nói “Vương hậu, vương tử lần này sau khi từ Ai Cập trở về, bên người còn mang theo một cái nữ nô, hình như bị cầm điệu.”

Vương hậu vừa nghe liền vô cùng tức giận, vỗ ghế dựa đứng lên, sau lại bỗng nhiên lại nỡ ý cười nói “Saniette, người đi nói với vương tử, mẫu hậu lần này vội vàng ra ngoài, người mang theo không nhiều lắm, bảo hắn đem nữ nô kia cho ta mượn dùng đi.”

Sau khi bóng dáng Saniette đi xa, vương hậu liền nói đầu đầu muốn trở về nội thất nghỉ ngơi, Tyra liền đắc ý cười lộ lên: Ngoại trừ bản thân nàng, nữ nhân bên người vương tử nàng đều phải loại bỏ.

Không nghĩ tới Saniette đi một chuyến này vô cùng thuận lợi, nữ nô tại đây trong mắt những người có địa vị cao bất quá chỉ là một đồ vật, đã là mẫu hậu muốn, Izumin liền vui vẻ đồng ý, huống chi Suqammumu là hán tử đầu đã định bắt về cho Mitamune, hiện tại Mitamune đã mất, cho hoàng muội hay cho mẫu hậu cũng không có gì khác nhau.

Ynanna cúi đầu, không dám thờ mặt, nàng ở trong điện vương tử địa vị liền giống như những nô lệ đẳng cấp thấp nhất, nhưng mà bọn Cathy đối với bản thân khá khách khí, cho nên sống qua ngày mới không quá khổ sở. Nhưng đối với một người mẫu thân mà nói, nữ nhân bên người nhi tử, cho chẳng sợ nữ nhân kia có thể gây ra họa gì, cũng là muốn đặt làm mục tiêu cảnh giác.

Bất quá lúc vương hậu vừa nhìn thấy Ynanna liền lấp bắp kinh hãi “Izumin làm sao có thể mang một người như vậy mang về? Bộ dạng vô cùng kỳ quái, nhìn thế nào cũng không giống nữ nhân a! Saniette, người nhìn xem.”

Saniette cũng không khách khí, nắm lấy cằm Ynanna, tinh tế đánh giá gò má cùng hai mắt nàng, lại bóp bóp trên thắt lưng nàng vài cái, rồi mới hỏi bẩm vương hậu “Mặt mày trong sáng, thắt lưng ngay thẳng, là nữ không thể nghi ngờ.”

Việc này làm cho ba nữ nhân khác trong đại điện đều không thể hiểu rốt cuộc vương tử muốn làm gì, đã không có sủng hạnh nàng, thì tại sao lại muốn giữ lại một người lai lịch không rõ, bộ dạng chỉ có thể xem là một tiểu cô nương thanh tú ở trong điện hầu hạ.

Saniette lại hỏi thêm một câu “Nguyệt sự có tới chưa?”

Ynanna lắc đầu, có thể này mới giật mình trong lòng cảm thấy có điểm không hiểu rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nàng từ khi xuyên không qua đến nay đã hơn hai tháng, nguyệt sự lại chưa ghé thăm lấy một lần. Nàng không khỏi cảm thấy may mắn trong lúc cuộc sống đang vô cùng gian nan này không cần gặp phải vấn đề đáng xấu hổ kia, bất quá bộ ngực nàng đã có chút nảy nở, gây cảm giác đau đớn, tuy rằng hiện tại còn chưa có tới, nhưng là rất nhanh thôi cũng sẽ tới.

Nàng mơ hồ nhớ lại, bởi vì bản thân cha mẹ đều mất lúc còn nhỏ, ăn uống không tốt cho nên chậm phát triển, mãi cho đến năm mười lăm tuổi kia mới có kinh lần đầu, hiện tại tuy là bị trừ đi mười năm thời gian, nhưng lại là một chuyện cực tốt đây.

“Ta vẫn hiểu rất rõ Izumin, nữ nô này chỉ sợ cũng có chỗ hơn người.” vương hậu vẫn là tin tưởng nhi tử của chính mình, mắt hứng thú vẫy vẫy tay “Lui xuống đi.”

Tyra nhất định sẽ không muốn để cho Ynanna ở trong điện vương hậu hưởng phúc, nhưng là ghen tuông đối với một nữ hài một chút nữ tính cũng không có, Tyra nàng cũng không có gốc như vậy, Ynanna lại tiếp tục nổi lên nhằm chán với cuộc sống quý trên sàn đất lau nhà thanh nhân, mỗi ngày sớm tối hai lần đem mọi thứ trong điện vương hậu lau dọn lại, còn có thể chiêm ngưỡng vòng Thái Dương của Tawananna được điêu khắc huy hiệu vương thất Hittite tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Ynanna mỗi lần quý ở một góc phòng, trong khi nàng lấy vải bông lau sạch bụi trên sàn bạc, đều luôn suy nghĩ một chút nếu như bản thân lấy xuống cái vòng kia thì có khi nào nàng có thể trở về nơi nàng vốn thuộc về hay không.

Bất quá vào một hôm lúc tối muộn, liền thấy quốc vương Hittite một thân cẩm bào, cả người tán mát mùi vị vương giả đi nhanh cước bộ, đến trong điện vương hậu. Ông đến đương nhiên không phải vì vấn đề tình cảm phu thê, nếu như không phải vương hậu cho người mời hắn, hắn sẽ không đến.

Khi lướt qua bên người Ynanna đang quý, bào phục của quốc vương Hittite mang theo một cỗ hương vị trải qua sau khi hoan ái, làm cho Ynanna cảm thấy ghê tởm buồn nôn thật lâu. Lại cứ giả vờ vội và đến trong điện vương hậu, xem ra chuyện hôn nhân của đôi phu thê tôn quý này thật sự có vấn đề.

Ynanna đoán không sai, vương hậu là bởi vì quan tâm đến nhi tử, mới phái nữ quan Saniette tâm phúc của bản thân đi mời vương thượng đến trong điện của chính mình mà thương nghị.

Vương hậu đợi chờ từ lúc giữa trưa cho đến tận lúc mặt trời ngã về tây, mà Saniette chính là đứng ở dưới ánh nắng mặt trời, nhìn vương thượng đang ở trong đình viện dưới giàn nho cùng mỹ nhân đang đưa mảnh liệt.

Bởi vì gia đình tôn quý nhất Hittite đang ở tạm trong hành cung, cho nên chỉ có thể lấy giàn nho làm nguy trang, quốc vương Hittite cùng tân sủng đến từ Lydia của hắn đang ở bên trong ra sức sát phạt, chỉ mơ hồ có thể nhìn thấy bóng người loang lổ chuyển động, cùng với tràn ngập tiếng ngâm nga thờ đố đầy hơi thờ tình dục.

Thật lâu sau, quốc vương Hittite mới đứng dậy, sửa sang lại áo tunic bên hông, nhắc lên màn dây mây bước ra.

Ông một mặt thích ý sờ sờ cái bụng căng tròn của bản thân, nhận lấy khăn mặt người hầu đưa tới qua loa lau thân thể tràn đầy mồ hôi, rồi mới mặt không đổi sắc hướng Saniette nói “Đi thôi.”

Nói thì nói vậy, tuy là biểu cảm của quốc vương Hittite đều ẩn giấu phía sau gương mặt lão hán tử kia, nhưng trong lòng lại luôn thầm mắng: Người đi ra từ chỗ của thê tử ông, tất cả đều giống nhau một dạng bộ mặt người chết.

Saniette theo sát ở phía sau vương thượng, cũng không quên nhìn lướt qua chỗ sâu trong giàn nho, một đồng thịt tuyết trắng như hoa đang ngồi nghỉ ngơi trên bãi đá dưới sự hầu hạ của các cung nhân, tựa như một con heo nái.

Nàng mắt cũng không nâng, nhưng phía sau lại có thị nữ hiểu ý, đi phân phó y sư chuẩn bị được trừ hậu hoạn, vương hậu căn bản không cần quan tâm đến vị tân sủng nhỏ nhoi này, không tới một tháng, sau khi trở về Hattusa, nữ nhân thân phận đề tiện này tự nhiên sẽ bị vương bỏ quên đi mất.

Quốc vương Hittite một đường đi thẳng vào nội thất vương hậu, bà ta rõ ràng đã không còn kiên nhẫn, nhưng trên mặt lại vẫn nở tươi cười mềm mại. Nhưng nhìn đến trượng phu của bản thân quan phục không chỉnh tề, cả người mang theo dư vị hoan ái xuất hiện, cặp mắt lạnh lùng nhàn nhạt chợt lóe lên vài tia chán ghét.

Lão nhân kia tất nhiên đều thấy, nhưng lại giả vờ như lơ đãng, năm đó lúc hân hoan vị công chúa cao quý duy nhất tộc Hatti này, nữ nhân này hơn hai mươi năm đều luôn mang một bộ mặt biểu cảm như vậy.

Quốc vương Hittite tùy ý tìm một ghế dựa gần đó ngồi xuống, tay liền vói vào trong áo choàng mỏng manh nắm lấy đôi phong ngũ xoa nắn, miệng vô tình hỏi “Chuyện gì?”

Vương hậu vì nghĩ đến nhi tử, vẫn là nhìn xuống nói “Là chuyện của Izumin.”

“Nha?” vương thượng tà mắt liếc nhìn thê tử của bản thân một cái “Izumin không phải luôn luôn là do nàng quản giáo sao? Hiện tại nàng cũng phải hỏi ý kiến của ta?”

Vương hậu sắc mặt vô cùng khó coi, nàng ở trước mặt vương thượng luôn luôn thích nói đạo lý, thích tranh cường hão thắng “Izumin ở trận chiến đầu tiên liền thất bại, thân thiếp thật lo lắng sau khi trở lại Hattusa, không nói đến chuyện nhi tử không vượt qua được, chỉ sợ ngay cả hội nghị ‘Pankus’ cũng sẽ nhắc tới và buộc tội nhi tử.”

Người Hittie là một dân tộc du mục ngoại lai trên chiếm một góc cao nguyên Anatolia, dựa vào việc dũng mãnh thiện chiến trên lưng ngựa chinh phục các bộ lạc khác mới có thể lập thành một quốc. Đế quốc này gọi là một quốc gia, không bằng gọi là một nhóm liên minh giữa các bộ lạc.

Thành viên của hội nghị ‘Pankus’ chỉ giới hạn là các người có quyền cao trong quân doanh, đội trưởng đội cận vệ của quốc vương, các tướng lĩnh cao cấp cùng những người quý tộc thừa kế, đồng thời có thể cùng bọn họ nắm quyền đưa ra quyết sách, còn có quốc vương cùng vương hậu là Tawananna đại diện cho tất cả các bộ lạc, trước kia là công chúa của bộ tộc Hatti.

“Buộc tội? Buộc tội như thế nào?” quốc vương Hittite cười nhạo nói “Ta chỉ có một nhi tử là Izumin, chính là nghĩ muốn sinh thêm, nhưng cũng muốn người hiểu không nên vô cớ sinh sự, tùy thời cho người quấy rầy ta mới tốt.”

Vương hậu tay nắm chặt lấy tay ghế dựa, không chế bản thân không nên nhảy đến trước mặt nam nhân này mà la to “Huvalli, chàng không được quên thiếp là vì cái gì mà gả cho chàng? Bằng không chàng dựa vào cái gì mà nhận được sự quy thuận của tộc Hatti, còn có được bí mật bất truyền tuyệt thế của tộc là hắc thiết. Người thừa kế duy nhất của chàng chỉ có thể là Izumin, chàng tốt nhất nên tiếp tục duy trì cho tốt giao ước của chúng ta.”

Vương thượng Huvalli nhìn thê tử nổi bão, lại “hắc hắc” cười rộ lên “Hadette, cho nên nàng mới muốn Izumin đi theo khuôn mẫu của ta, cũng sẽ nhét một cái nữ nhân tộc Hatti cho hắn, bảo nữ nhân này rót thuốc cho hậu cung của hắn, làm cho những hài tử đều chết non. Ta nhưng thật muốn nhìn xem, này là hài tử từ trong bụng nàng chui ra, có hay không sẽ đồng ý cho nàng cùng tâm phúc của nàng làm như vậy?”

Vương hậu Hadette sắc mặt trắng bệch, lại vẫn không chịu thua kém ngẩng cao đầu nói “Chàng nếu muốn đề thiếp nhìn xem nữ nhân đề tiện kia sinh ra một cái huyết thống đề tiện uy hiếp đến địa vị của Izumin, thiếp đây liền lấy danh nghĩa Tawananna thề, vĩnh viễn cũng không có khả năng!”

Thật sự là một cái nữ nhân ngu xuẩn, nàng cho rằng nếu không có bản thân ngầm cho phép, nàng thật sự có thể ở trong vương cung của Hittite muốn làm gì thì làm sao, bất quá quốc vương Hittite cũng lười cùng nữ nhân ngu xuẩn thảo luận cái vấn đề này.

Huvalli luận sự “Luật pháp tiên vương Telipinu khắc vào trên tường thần điện nữ thần Aline, nàng còn cảm thấy không có sức thuyết phục sao? Vương vị của Hittie phải là từ trường tử đến kế thừa, những người khác trong lúc đó không được phép tàn sát nhau, bằng không sẽ bị hội nghị ‘Pankus’ buộc tội treo cổ. Izumin là con nối dõi duy nhất của ta, nàng còn lo lắng điều gì?”

Hadette cười lạnh nói “Getandas thế nhưng lại bị phản lưu đây, hiện tại còn đang ở trong rừng rậm Lebanon kéo dài hơi tàn đấy!”

Thò: Chương sau không có gì hấp dẫn, mọi người thư thả đợi chờ Izumin trở về Hattusa liền sẽ có cảnh gần gũi thân mật của hai bạn ngay ấy mà, kkk.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đêm Trước Ngày Trở Về Thủ Đô

Đây chính là chuyện cũ mà cả quốc vương và vương hậu đều không muốn nhớ lại, mỗi khi Huvalli nghĩ đến hoàng tử cùng tôn tử Getandas cơ hồ muốn đem Izumin tuổi còn nhỏ hại chết, cũng phụ lòng tin yêu của ông, ông liền hận không thể ra tay bóp chết hai cái con người vô liêm sỉ kia.

Nhưng là hội nghị ‘Pankus’ cùng vương quyền trong lúc đó đang hình thành xung đột đối lập, luôn lấy lý do là: Quốc vương có con nối dõi thật sự quá ít, cho nên thân tộc có thể giữ lại.

Hiện tại vương hậu nhắc lại chuyện xưa, Huvalli liền lạnh mặt nói “Hadette, nếu không phải nàng lòng dạ hẹp hòi, không thể quản lý hậu cung, thì ta làm sao lại có thể bởi vì vấn đề con nối dõi mà phải thụ động trước mặt hội nghị. Nàng nếu như có một chút tâm cơ, tùy tiện để nuôi lớn vài hài tử, để Izumin sau khi lên làm quốc vương giết chết hết là được. Luật pháp của tiên vương Telipinu chỉ có thể ngăn cản những người thừa kế tàn sát lẫn nhau, nhưng lại không quản quốc vương sẽ làm cái gì, rõ ràng là do sự ghen tị của nàng làm mất tiền đồ của Izumin.”

Hadette nghe nam nhân kia thế nhưng lại không phân tốt xấu mà đem sự tình toàn bộ đổ xuống trên đầu bà, liền mở miệng phản bác “Nếu như chàng ít ngoạn nữ nhân một chút...”

“Im miệng!” nói đến nữ nhân, Huvalli càng tức giận “Đều là nàng dạy nhi tử thật tốt, cho nên giờ đã mười chín tuổi, chẳng những chưa lấy thê tử, mà ngay cả nữ nhân cũng còn chưa chạm qua. Người khác ngoài miệng đều nói rằng hắn giữ thân trong sạch, nhưng ai biết sau lưng bọn họ đã cười thành cái dạng gì. Nếu như Izumin đối với nữ nhân tiến triển thuận lợi, thì làm sao lần này lại có thể dễ dàng bị yêu nữ sông Nile lừa, còn không phải là chuyện tốt do nàng làm! Là vương tử một quốc gia, phải cướp nữ nhân về bên cạnh, đó mới là tàn nhẫn cùng khí phách nên có của một quốc vương tương lai! Hắn tương lai là muốn trên chiến trường thì về vang ngạo thế, ở trên giường thì dễ dàng chinh phục nữ nhân, với cái dạng của hắn hiện tại, khi trở về Hattusa, ngay cả hội nghị ‘Pankus’ hắn cũng không thể ứng phó xong.”

Vương hậu nghe được liền cứng họng, trong khoảng thời gian ngắn nhưng lại không có cách nào phản bác, điều này làm cho Huvalli trở nên tự đắc.

“Bảo Tyra bên cạnh nàng đừng phá rối nữa, đừng nói ta chướng mắt nàng, mà ngay cả bản thân Izumin cũng thấy chướng mắt.” Huvalli “hừ” một tiếng nói tiếp “Dám tư thông với gian tế địch quốc, trộm chia khóa nhà tù, kém chút nữa thả cho yêu nữ sông Nile kia chạy thoát, nữ nhân to gan lớn mật như vậy, nàng nếu như dám đặt ở bên người Izumin, không phải là đang muốn làm hại hắn?!”

Vương hậu cũng không biết việc này, hiện tại chợt nghe nói đến, liền “A” một tiếng, hai mắt tròn to kém tí nữa ngất đi. Bất quá nếu bà thực sự hôn mê, thì Huvalli cũng sẽ không một chút chùn tay tặng cho bà một bạt tai đánh tỉnh.

Nam nhân kia vẫn tức khí nói “Izumin là ‘Tuhukanti’ của Hittite ta, người thừa kế tương lai của quốc gia ta chỉ có hắn. Là Hittite hùng bá một phương trên cao nguyên Anatolia, bất quá chỉ là một cái Sarigale hải cảng, cũng không động đến phần cốt yếu của quốc gia, ta còn không để vào mắt. Ông đây cấp cho nhi tử đùa nghịch, một cái hải cảng vẫn là có thể.”

Lời này tuy rằng thô tục, nhưng cũng coi như là giải tỏa uất ức, vương hậu vốn sắp nước mắt tràn mi, lại cố gắng đè nén trở lại.

Bà kịp thời tỏ thái độ nói “Trong lòng chàng không có khúc mắc là tốt rồi, Izumin dù sao tuổi còn trẻ, nhất thời bị một nữ nhân mê hoặc, sớm hay muộn cũng có thể thanh tỉnh. Tyra thiếp sẽ đuổi về trong tộc, bảo thân tộc thiếp hảo hảo quản giáo lại, về sau bảo đảm sẽ không để cho các người ở trong vương cung nhìn thấy nàng. Sau khi trở về Hattusa, vô luận hội nghị ‘Pankus’ có nói như thế nào, thiếp làm Tawananna sẽ luôn nghiêng về phía chàng.”

“Điều kiện tiên quyết là ta phải hướng về Izumin.” quốc vương Hittite đối với việc này tỏ ra vô cùng mất hứng “Được rồi, nàng cũng biết đây là giao dịch, liền hảo hảo làm cho tốt giao dịch này, không nên quản nhiều việc nữa.”

Không khí thoáng trở nên mềm mại trong thoáng chốc bị Huvalli đánh tan, từ sau khi nàng sinh ra Mitamune, hai người chưa từng đồng giường, mà tâm vương hậu cũng vì vậy mà trở nên lạnh nhạt trầm lặng.

Huvalli lại chợt nhớ đến khối bơ béo ngậy ở trong giàn nho kia, cũng không nguyện ý lưu lại nơi này lãng phí thời gian, bất quá cho dù hắn có nhớ nhưng đến nữ nhân, cũng sẽ vì Izumin mà suy nghĩ cho đại cuộc.

“Mặc kệ hắn có thông suốt hay không, vì người nối dõi cũng tốt, nên cho hắn ngoạn một cái nữ nhân.” nam nhân kia đứng lên tùy ý phui phui y phục “Ta nhưng là lần đầu tiên nhìn thấy bên người hắn thu giữ nữ nhân, bất quá chỉ là một nữ nô, không cần phải phí tâm suy nghĩ, dùng xong rồi xử lý sau cũng tiện, nếu là Izumin thích, liền nhét vào trong vương cung của hắn đi. Đồ ranh con này, như thế nào đều thích những loại trước không ngực sau không mông?”

Vương hậu tuy rằng không tình nguyện, nhưng là lời Huvalli nói xác thực có đạo lý, đợi đến khi quốc vương rời đi, nàng liền sai người đi tìm Tyra.

Ynanna nhìn quốc vương Hittite cuốn áo choàng nhanh chân rời khỏi, khi đi ngang qua còn thoáng liếc nhìn bản thân nàng, trong lòng bỗng nhiên như có một trận gió lạnh thổi qua, không bao lâu sau trong điện vương hậu lại truyền đến tiếng khóc tê tâm liệt phế.

Tyra bị vài nữ quan mạnh mẽ có vũ tha ra ngoài, móng tay cố gắng níu kéo thảm lông dê được bày ra trong điện, đem vật phẩm sang quý kia xé rách nát, nhưng cũng không thể làm vương hậu nổi lên lòng trắc ẩn, nàng lớn tiếng khóc hô nói bản thân là thật tâm thích vương tử, không hy vọng vương tử bị yêu nữ mê hoặc, cho nên mới làm ra chuyện sai trái như vậy.

Còn chưa kịp nói hết, Tyra đã bị bịt miệng, nhét vào trong một chiếc xe ngựa nhỏ, đem nàng tổng trở về gia tộc.

Ynanna quý trên mặt đất không dám nhúng nhích, nhưng mà trước mắt nàng lại xuất hiện một đôi hải đầu nhọn cong cong, chính là thần tín Saniette của vương hậu đang đứng ở trước người nàng.

Bởi vì Sarigale hải cảng ở biên giới phía nam bị Ai Cập chiếm lấy, Huvalli sau khi mệnh lệnh cho đội ngũ chinh tề, liền để lại một nửa quân đội ở lại Cory đóng giữ thuận tiện giám sát người họ hàng kia, còn ông mang theo đội còn lại trở về thủ đô Hattusa.

Đêm hôm trước khi tiến vào vương thành, đội ngũ đóng quân trong rừng cây ở ngoại ô, trên trăm cái lều trại bao quanh một lều trưởng xa hoa mỹ lệ ở giữa, trong doanh đèn đuốc cơ hồ sáng chiếu rọi cả bầu trời.

Quốc vương Hittite triệu tập tất cả tâm phúc của bản thân để thương thảo đối sách vào thành ngày mai, còn gọi cả vương tử đến, nhìn xem hắn có phản ứng gì.

Izumin vương tử từ sau trận chiến Sarigale, liền so với quá khứ càng thêm trầm mặc bình tĩnh, Huvalli từ trước chưa bao giờ tự mình thân cận với nhi tử, hiện tại nhìn thấy bộ dạng này của hắn, càng không biết nên nói từ đâu, chỉ đành phải phụng phịu nói “Izumin, con nghĩ giải thích với nhóm hội nghị như thế nào cho tốt?”

Vương tử đối với lời này không có mấy hứng thú, chỉ theo nề nếp trả lời cho phụ thân của mình “Sarigale hải cảng tổn thất 57 chiếc thuyền, thương vong hơn 200 binh sĩ, cung điện bị đốt cháy hầu như không còn gì, lãnh thổ đã bị Ai Cập chiếm lấy. Tồn thất ở hải cảng cùng vàng trợ cấp cho binh lính đều xuất ra từ trong tư khố của con, về phần lãnh thổ bị mất đi, tự ta có thể đối với các cấp hội nghị giải thích.”

“Giải thích? Con giải thích cái rắm!” Huvalli nhìn đến nhi tử này có bộ dáng như vậy không khỏi giận dữ “Tư khố của con? Còn không phải là ông đây cấp!?”

Bởi vì trong nội trưởng đều là người thân cận, vương thượng Huvalli thật không nể mặt mắng lớn, không nghĩ đến vương tử lại có một chút sùng sốt, từ khi có trí nhớ đến nay, hắn từ khi được mẫu hậu nắm tay dắt đi xuyên qua hành lang dài của cung điện Hattusa, học tập ngôn ngữ các nước, đọc qua vô số loại dụ họa thơ ca, luyện tập võ nghệ, nghiên cứu đạo làm quân vương, mặc dù là cùng Labaru đại sư đi du ngoạn nhiều năm, cũng không có đạt được nhiều sự chú ý của phụ vương.

Này chính là theo trong ấn tượng của hắn, lần đầu tiên bị phụ vương lớn tiếng mắng như vậy, Izumin ngây ngốc, Hazas tướng quân lại quay đầu cười rộ lên.

Huvalli nhìn nhi tử bần nhảo không thể trét tường, sờ sờ gương mặt đại hồ tử đã già của mình, cảm lên mật rượu nhuận nhuận yết hầu, mới tiếp tục rất có uy nghiêm giáo huấn “Lần này con đi Ai Cập, chẳng những không có tìm về được Mitamune, mà ngay cả tin tức xác thực việc Mitamune bị ngộ hại cũng không có, đây là cái sai thứ nhất của con. Con bắt con gái sông Nile làm tù binh, lại nhân từ nương tay, vừa không định giết chết cũng không đem nàng áp đến trên giường chiếm lấy, ngược lại còn để cho Menfuisu nhất được tiện nghi, không quả quyết, đây là cái sai thứ hai. Hiện tại ta hỏi con tính làm sao bây giờ, con lại không hề có ý chí chiến đấu thăm nghĩ trước ra chất vấn, chịu đòn nhận tội, lại không nghĩ đến làm thế nào lấy lại mặt mũi, đây là cái sai thứ ba của con. Con nói thử cho ta xem, con định tính toán trả thù Ai Cập như thế nào?”

Trong lều vương thượng nhất thời tĩnh lặng chỉ còn lại tiếng hít thở, ngoại trừ đôi phụ tử tôn quý kia thì những người còn lại đều hồi hộp chờ đợi đến không dám thở mạnh.

Izumin suốt dọc đường đi luôn sa sút tinh thần tựa hồ bị phụ vương của bản thân hất một chậu nước lạnh làm cho thanh tỉnh, vương muội Mitamune ở Ai Cập bị biến thành cát bụi, con gái sông Nile giờ phút này chỉ sợ đang nằm ở trong ngực Menfuisu hưởng thụ khoái lạc, mà chính hắn lại đang chờ đợi sự chất vấn của thần dân đối với hắn, mà vô cùng thương tâm lo lắng lại chính là những trung thần cùng với cha mẹ của hắn.

Huvalli cũng biết bản thân nhi tử luôn luôn là người trời sinh thông minh, nhưng cái vị vương hậu kia giáo quá mức nghiêm minh, mà lão già Labaru kia cũng chỉ có thể hiểu và giảng một chút ý nghĩ kì lạ cùng những lời nói vô căn cứ, ngược lại đem Izumin tư chất cực tốt giáo thành cái dạng người trẻ tuổi đã nhìn trước ngó sau, ôn hòa khiêm tốn. Cô tình ở cái thời đại này, các nước trong lúc tranh đoạt bá quyền, là chỉ dựa vào sắt cùng máu huyết của con người mà thôi.

Hắn chỉ lên bản đồ trên bàn nói “Nếu như ta đoán không sai, Ai Cập sau khi khai hoàn trở về, Menfuisu nhất định sẽ chuẩn bị hôn sự cùng yêu nữ sông Nile kia. Izumin, ta sẽ lại phái con lên vào Ai Cập, con chỉ cần nhớ rõ, thừa cơ hội hoàng cung Ai Cập đang chuẩn bị hôn sự, nghĩ biện pháp giết chết Menfuisu, nếu không được việc, cũng phải đem cái yêu nữ kia giết đi. Đợi đến khi Ai Cập đại loạn, chính là thời cơ cho Hittite ta ra tay.”

Chúng thuộc hạ liên thanh nói đại vương anh minh, Izumin nghĩ nếu muốn lập công chuộc tội, là vương tử một quốc gia lên vào Ai Cập ám sát, cũng không phải là chuyện về vang gì.

Huvalli tựa hồ biết suy nghĩ trong lòng nhi tử, giờ ly rượu nói “Izumin, con tuy là nhi tử duy nhất của ta, nhưng ta cũng không nghĩ sẽ bắt người ở lại trong cung điện này. Con nếu như không làm thất vọng danh hào ‘Tuhukanti’, liền làm một phen sự nghiệp về vang quay về, nếu như có lỗi với danh hào này, liền mang theo thân này cùng danh hào này tìm kẻ thù làm một trận tử chiến, đây mới đúng là nam nhi của Hittite ta.”

Quốc vương này một phen lời nói hữu lực vang vọng khiến cho toàn bộ lều trại nóng nháo cả lên, một đám nam nhân tụ tập cùng nhau, đàm luận chiến tranh, máu tươi, vũ khí, đất đai, còn có những thứ khác đều bị hùng tâm tráng chí thiêu đốt không còn một mảnh.

Huvalli thấy con đã khôi phục thái độ bình thường không khỏi mừng rỡ, bệnh cũ liền nổi lên, nhưng ông cũng có ý huấn luyện vương tử tiến vào thế giới rộng lớn, miễn cho hắn tiếp tục bị những nữ nhân trước không ngực sau không hông làm cho ăn khổ đau.

Chỉ thấy ông vỗ vỗ tay, vài thị nữ mỹ mạo liền nâng bình rượu cùng sừng trâu làm ly uống rượu nổi đuôi nhau tiến vào trong, dâng lên cho vị vương thống

trị cả đế quốc cùng các vị quan lớn những vò rượu ngon.

Izumin chậm rãi uống cạn ly rượu lưu trong tay, môi giống như nhiễm màu máu đỏ tươi, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm bản đồ trên bàn, cả nửa ngày không di chuyển tầm mắt, ngoại trừ uống rượu, hẳn hoàn toàn không để ý chút nào đến mỹ nữ tư thái ra vẻ xinh đẹp đang ở bên người.

Đây là lần đầu tiên quốc vương giữ chân vương tử lại trong yến hội có các mỹ nữ hầu hạ, Hazas tướng quân cùng Cataly đều ôm nữ nhân trong tay, nhưng cũng vụng trộm nhìn xem phản ứng của vương tử, cuối cùng mọi người đều thất vọng.

Huvalli cũng cảm thấy vô cùng phiền chán, ông vừa uống rượu vừa đưa tay sờ soạng lên mông căng tròn của tân sủng kia, nhưng là nhi tử của ông, đang ở độ tuổi thanh xuân xao động, lại đối với một cặp thị nữ đầy đặn kia không hề có phản ứng, đồ ranh con này đến tốt cùng có phải là con hắn hay không a?

Vương hậu nghe thấy trong lều quốc vương có âm thanh nháo động, nghe Saniette báo tin ức về, liếc mắt liền hỏi “Nữ nô kia đâu?”

Saniette bỗng chốc liền đoán được tính toán của vương hậu, đưa sát lỗ tai bà trả lời “Đã dạy dỗ tốt lắm.”

“Vậy mang vào thôi.” tặng cho nhi tử của mình nữ nhân tự mình an bày, vương hậu cũng cảm thấy kỳ quái, nhưng ngay cả quốc vương cũng đã đồng ý, bà chỉ có thể tận tâm tận lực.

Saniette cúi đầu nói vâng dạ, liền đi vào trong lều trại của nữ quan gọi Ynanna ra ngoài, thấy nàng đã mặc trang phục thỏa đáng, chỉ cho nàng chải sơ đầu tóc, trang điểm sẵn sàng liền đưa cho nàng một bầu rượu, đẩy vào trong lều của vương thượng, bảo nàng đi qua phụng dưỡng vương tử.

Lời tác giả muốn nói: Có đôi khi ngừng lại, vương tử chính là đứa nhỏ sinh ra trong một gia đình có vấn đề. Lão cha thì vô cùng háo sắc, lão mẹ thì lại tranh giành cung đấu, hẳn khi tuổi còn nhỏ đã bị người ám sát, mới tám tuổi lại lưu lạc ở bên ngoài.

Hắn có khả năng học tập cực cao, võ nghệ cũng cao cường, nhưng vẫn là một người chưa thành thực, là đứa nhỏ trong lòng có tổn thương.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Thủ Đô Hattusa

Ynanna bị Saniette một phát đẩy tiến vào trong lều, nghiêng ngả chao đảo kém chút nữa lỡ tay làm rơi bình rượu xuống đất.

Vương hậu ra tay với nàng thật hào phóng, không để cho nàng tiếp tục mặc váy á ma bó cũ nát đã ngả màu vàng thô, mà để cho nàng ăn mặc giống như một nữ quan.

Nàng bị ép ấn vào trong nước ảm tầy sạch, lại mặc lên áo tunic tay dài, còn có một kiện áo choàng lông dê bạc, dưới chân cũng đổi thành giày vải đầu ngọc của nữ quan, bên trên còn thêm hai đóa hoa.

Có người giúp nàng buộc tóc dài thành hai bím, đen lóng lánh rất là đẹp mắt, vương hậu thậm chí còn thiện tâm thương cho nàng một cái vòng cổ ruby gắn vào trên bím tóc, làm cho một đầu tóc kia càng tôn lên vẻ đẹp của nàng, làm nổi bật lên dung mạo thanh tú nhỏ nhắn và tăng thêm vẻ quyền rũ.

Ynanna vừa mới tiến vào trong lều, ánh mắt lướt qua một vòng, liền phát hiện vương tử đang ngồi ngay bên dưới vương thượng, trong lều tất cả đều đang nhìn nàng, liền ngay cả Izumin đang quỳ gối ngồi kia, đang tính toán né tránh ánh mắt khỏi mỹ nữ đang ngồi trên đùi, cũng hung tợn trừng mắt nhìn nàng.

Loại uy hiếp trình độ này Ynanna cũng không sợ, so với Saniette đại diện vương hậu giám sát nàng còn đáng sợ hơn, nàng rất nhanh liền hướng vương thượng hành lễ, sau khi có được sự đồng ý liền tiến đến bên người vương tử.

Hazas tướng quân vỗ vỗ tay, nhìn vương tử cười “hắc hắc” hai tiếng, liền đem thị nữ đang không được sủng hạnh bên cạnh vương tử kia ném vào trong lòng Cathy, Cathy liền trở thành tư thái trái ôm phải ấp, mọi người cực kỳ hâm mộ không thôi.

Loại này là lễ hội của các nam tử trưởng thành tụ hội uống rượu chơi gái thả cửa trước khi vào thành, Hazas tướng quan bị mỹ nhân trên chộc đến hai gò má đỏ bừng, Cathy trước ngực ôm một vị nữ nhân, lại đem một nữ nhân khác áp xuống dưới thân. Có mấy người cũng đã không chịu nổi sớm đã ôm nữ nhân trong lòng trốn ra phía sau màn trướng, bản thân quốc vương cũng đang ôm tân sủng Lydia, bởi vì còn cô kị nhi tử ở một bên, cho nên chỉ đưa tay vuốt ve cặp nhũ phong căng đầy kia, lại lén lút liếc nhìn nhi tử không tốt nhà mình.

Tiểu nữ nô kia quỳ trên đất rất nhanh lại lui đến trong góc xó lều trại trốn đi, vừa không a dua, cũng cố gắng không lấy lòng, này cũng khó trách, nàng không thể nói thôi. Phải biết rằng, nữ nhân kêu càng lớn, nam nhân càng hung hăng hơn.

Nhìn bộ dáng hai người hoàn toàn không quan tâm đến việc trong lều trướng, quốc vương Hittite hung hăng nhéo phong nhũ của nữ nhân trong lòng, yêu

nghiệt này nửa làm như đau đớn nửa lại uyển chuyển ngậm dài một tiếng, Ynanna đang châm rượu cho Izumin tay run lên, đổ một chút ra ngoài, vương tử cũng không nói gì, chỉ lạnh lùng nhìn nàng một cái.

Bên trong là một mảnh ẩm áp triền miên, tiếng thờ đốc cùng nững nịu thay nhau nổi lên, Izumin cùng Ynanna lại như là hai người ngoài cuộc, Izumin ở dưới tình huống như vậy ánh mắt càng trở nên băng lãnh, ngay cả Huvalli đang hứng trí cũng vờ đi phân nửa.

“Ông liền vậy vậy tay nói “Izumin, con trở về trước đi.”

Hazas thấy vương tử đi rồi, cũng không có quấy rối Cathy đang trầm mê trong ôn hương nhuyễn ngọc, mà bản thân liền đi theo, một đường trở về trong trường lều của vương tử.

Vương hậu xem ra là đã hạ quyết tâm đem nữ nô đã được điều giáo tốt tặng cho nhi tử, trong lều vương tử có người hầu đã đặt một cái bao nhỏ, nói là của Saniette nữ quan đưa đến hành lý của Suqammumu.

Đền được bằng nhựa thông trong lều so với ở trong trường vương thượng có vẻ sáng sủa hơn, Izumin đánh giá Ynanna đang đứng trước mặt từ trên xuống dưới, bởi vì tâm tình dường như có vẻ rất tốt, liền chế nhạo hai câu “Người nhưng lại có thể dễ sai bảo, làm cho mẫu hậu đem người đưa trở lại.”

Về phần đưa trở lại để làm gì, mọi người đều hiểu rõ trong lòng mà không nói, nhưng nếu là người thông minh liền biết rõ, vương tử sẽ không đụng đến người của bản thân ở bên cạnh.

Hazas tướng quân đang kiểm tra hành lý của Ynanna, hẩn lấy tất cả bày ra, có dây cột tóc thêu hoa, hai đai lưng gắn trân châu, khuyên tai đính ngọc, còn có hai vòng tay bằng bạc khá là nặng cùng vài chai lọ linh tinh, có thể là để phòng ngừa tay chân khô nứt, còn có đồ chuyên dùng để hấp dẫn nam nhân là cam tùng hương.

“Ai ai..” Hazas tướng quân không biết nói gì nhìn Ynanna “Những thứ này thật ra rất tốt, vương hậu nương nương thế nhưng lại nể trọng người như vậy.”

Kỳ thực Ynanna cũng không biết những người ở phía trên phát điên cái gì, nhưng là vài ngày nay, mỗi ngày họ đều đem nàng đi tắm tẩy, còn có lấy nhũ sương bảo dưỡng làn da, còn có quần áo sạch sẽ để mặc, bản thân nàng tại sao lại có thể cự tuyệt? Hơn nữa liền tính mọi người đều biết rõ mục đích của vương hậu, vương tử cũng sẽ không chạm vào nàng. Vị diện hạ này vốn là người không gần nữ sắc, hướng chi trong lòng hẩn hiện tại đang có đóa hoa sen sông Nile hiện hữu.

Izumin vương tử cũng không có tâm tư gì, mặc cho động thái của mẫu hậu, liền cho Ynanna lưu lại đêm nay, nhưng về phần ngủ ở trên thảm hay ở nơi nào khác, mới là vấn đề cần lưu ý.

Đêm dần khuya, sau khi Hazas tướng quân cáo lui, Izumin lại cầm lấy ly rượu, ý bảo Ynanna đi theo bản thân rồi đi ra ngoài.

Hắn cũng không có đi xa, chỉ là tự vào cột dựng lều trại, nhìn màn đêm xa xa trên bầu trời, cả một mảnh đất dài tựa như đang ngưng kết muôn ngàn bông tuyết, trong suốt, xinh đẹp, cũng ngưng trọng, dày.

Hắn có thể nhìn thấy vương đô Hattusa rõ ràng dưới bầu trời đầy sao, tòa thành thị kia chiếm gần hai ngàn Ymir (1 Ymir = 17200 m²), tuy rằng không có phồn vinh vĩ đại như Thebes của Ai Cập, nhưng cũng là một trong những tòa thành vĩ đại, sánh vai cùng Thebes, Ashur và Babylon.

Mặc dù không có xa hoa như Ai Cập, lại có muôn ngàn núi non trùng điệp, càng có vẻ cao thượng và vững chãi.

Nhưng Izumin hẩn thề, Hattusa hẩn rồi sẽ vượt qua cả Bách môn chi đô Thebes, trở thành nơi mọi người đều hướng tới tòa kiến trúc vĩ đại trên đỉnh núi, tuyết thế chi đô.

Nghĩ đến mục tiêu cao xa nhiệt huyết kia, Izumin kim lòng khôngặng nở nụ cười, vươn ra cái cốc trong tay, ý bảo Ynanna rót rượu, miệng lại thờ dài “Thật tốt, Suqammumu, vì người không thể nói.”

Bình rượu mau chóng đã muốn cạn, mà trong bóng đêm không thể nhìn thấy cảm giác say trên mặt vương tử, nhưng là Ynanna hiểu được người này tự chủ so với bình thường đã kém đi rồi, bởi vì người say luôn có một đặc thù chính là nói nhiều “Người biết không, Suqammumu? Mitamune đã chết, nhưng ta thực lòng không có thương tâm. Người có biết, theo luật lệ thì quyền kế thừa Hittite chính là ưu tiên cho trưởng tử, sau đó là thứ tử cùng đích tiểu tử (con rể). Muội ấy chết ở tuổi mười bảy, thì muội ấy vĩnh viễn sẽ là hoàng muội của ta, cũng sẽ không có cơ hội mang về một người trưởng phu cùng ta cạnh tranh vương vị.”

Ynanna bỗng run lên, cúi đầu.

“Hắc hắc, người sợ cái gì, người cho là trong lòng phụ vương của ta không rõ ràng sao?” vương tử cười khẽ nói tiếp “Con gái sông Nile, ta nhất định phải đoạt tới tay. Bất luận vì Hittite ta xuất ra trợ lực, liền tính là không thể thành, cũng không thể để nàng ta ở lại Ai Cập, trở mặt nhìn Ai Cập trở nên phồn vinh, trở thành cường địch của nước ta. Menfuisu, Menfuisu, giết hoàng muội của ta, lại cùng ta tranh một nữ nhân, về sau ta nhất định phải bắt hẩn cầu xin tha thứ.”

Ynanna nghe vương tử sau khi uống rượu liền bức tức, đúng vậy, chính xác là bức tức, nhớ đến mới vừa rồi ở trong lều của vương thượng nhìn thấy ánh mắt của hẩn trong nháy mắt cũng là bức tức như vậy.

Gặp lại sau khi cách biệt nhiều ngày, vị vương tử cứng cỏi mà kiêu ngạo này tựa hồ đột nhiên trở nên trưởng thành là một nam tử vững vàng, sáng sủa. Dáng vẻ tiêu tụy, chỗ dưới cằm còn có chòm râu mỏng màu xanh, môi mỏng chậm rãi mãn rượu, dáng vẻ tao nhã lại có vài phần cương nghị.

Đây là một nam nhân vừa mới trải qua đả kích song song trong sự nghiệp và tình yêu, nhưng Ynanna nghĩ đến hắn mới có mười chín tuổi, lại nhớ đến ở thời đại của bản thân trước kia bọn nhóc nam từ mười chín tuổi đều đang làm cái gì, liền cảm thấy buồn cười.

Thử tưởng tượng một chút, vương tử là sinh viên đại học A, ban đầu cứ nghĩ sẽ giành cả chức quán quân bóng rổ cùng hoa hậu giảng đường Carol trong tay, thẳng cho đến khi kết thúc cuộc chơi, mới phát giác ra bản thân vô cùng chật vật bị bại trận trong tay tên sinh viên đại học B Menfuisu, trở mắt nhìn hoa hậu giảng đường lao vào trong ngực sinh viên đại học B ở sát vách.

Thứ Izumin vương tử mười chín tuổi muốn làm nhất chắc hẳn là nhất lên trái banh kia, hung hăng ném vào trong rổ cho thống khoái đi.

Izumin đối với vương thành Hattusa ở xa xa trên đỉnh núi chớp động ánh lửa cùng với hơn một ngàn thần linh của Hittite thề, lần này chính là bị thương cùng hối hận của cả đời hắn, mà hắn từ nay về sau tuyệt nhiên sẽ không lại giẫm lên vết xe đổ này.

Mitamune ở Ai Cập hóa thành tro bụi, nàng sẽ vĩnh viễn là vương muội đáng yêu xinh đẹp trong lòng Izumin, loại tình cảm này của bọn họ sẽ là mãi mãi trường tồn, sẽ không vì phong vân biến dị trong tương lai mà thay đổi điều gì.

Hắn sẽ là quân vương Hittite tương lai, hắn sẽ đem uy danh chấn động cả toàn bộ ven bờ Đại Lục Hải, hắn là đứa con cưng của nữ thần Thái Dương Aline, là đứa con cưng của thần tình yêu Ishtar, là đứa con cưng của nông thần Telipinu.

Hắn có được hắc thiết cùng cổ vương quyền, sẽ làm cho lãnh thổ trong tương lai kéo dài đến núi đen Châu, lưu vực lưỡng hà, sa mạc Syria cực nóng, Phoenici giàu có và đông đúc ven bờ cùng với Ai Cập đầy tài phú và lương thực.

Nhưng mặc dù có thêm vô số vinh quang trên thân, hắn cũng sẽ không quên vô luận vương quyền Hittite trong tương lai sẽ khuếch trương đến độ nào, cũng như vị muội muội vô cùng hoạt bát, có một đầu tóc màu bạc mái tóc giống hắn, đôi mắt màu hồ phách cùng hắn không sai biệt, lại bị nhốt, bị tra tấn, bị nghiền xương thành to, ngay cả mộ phần cũng đều không có, giống như một nô lệ hèn hạ bình thường bị xóa sạch dấu vết như chưa từng tồn tại.

Làm cho Mitamune không còn có thể phản bội hắn, mà hắn cũng có thể vì vương muội thân ái của bản thân mà toàn tâm toàn ý báo thù.

Ngày thứ hai, đại đội ngũ chậm rãi tiến vào Hattusa.

Ynanna từ khi đi đến thế giới này, đi theo bên người vương tử, lần đầu tiên có thể trông thấy đô thành đạt được sự văn minh tiên tiến nhất thời đại này. Hiện tại nàng đứng ở đang đứng ở trong một khe sâu trên vách núi, nhìn thấy cả một tòa thành như nhập làm một hoàn toàn hợp nhất với khe sâu tạo thành dãy núi cao, nhìn xem cánh cửa bằng đồng to lớn chậm chạp mở ra, trên cửa được khảm những kim loại nặng đến từ Lydia cùng hoa văn điêu khắc chữ thập thánh thụ bằng ngân bạch kim của Hittite, cửa thành hai bên cao nhất cùng tòa nhà hình tháp phía trên, hai bên là hai tảng đá to lớn điêu khắc giống như sư tử đầu người.

Cả tòa thành thị đều được bao vây bởi tòa tường thành cao, trên tường dùng vô số gỗ tuyết tùng chống đỡ, những lỗ nhỏ bên trên đều là cửa sổ của cung binh thủ thành và đài quan sát, ít có người nào có thể may mắn từ bên ngoài xâm nhập vào trong tuyệt thế chi đô này.

Trên những con đường nhỏ dọc bờ tường đều là các nhóm binh lính gươm cao tẩm chấn làm bằng da trâu, lấy chuỗi kiếm đánh vào, phát ra một bản nhạc ca ngợi chiến tranh nặng nề mà hùng hậu, các thiếu nữ trẻ tuổi đứng giữa gió thu rét lạnh, mặc váy á mã mòng manh, đang nhảy vũ đạo ca ngợi thần Thái Dương Aline.

Tuy rằng là người đại diện của thần linh ở trần gian, nhưng người đại diện cho nữ thần Thái Dương ở trần gian lại là một vị nam nhân làm quốc vương thật là một chuyện vô cùng kì quái.

Nhưng điều này cũng không có ảnh hưởng đến nhóm dân chúng, khi họ nhìn thấy quốc vương cùng vương tử đứng trên chiến xa thì đều vô cùng hưng phấn, các nam nhân đều sùng bái và cực kì hâm mộ hai vị dũng sĩ tôn quý nhất nước, các nữ nhân cầm những thứ trang sức, phục trang như khuyên tai, nhẫn, hoa tươi đều muốn ném tới bên người những vị anh hùng này.

Huvali vận trên người hoàng kim thiết giáp xứng với thân phận quân vương, đặc ý dào dạt nhìn nhi tử đứng ở một bên dắt ngựa “Con tuy là có khuôn mặt tuấn mỹ làm mỹ nhân ưa thích, nhưng nếu như luận về sức quyến rũ của thân là nam nhân, nữ nhân vẫn là thích dạng người như ta hơn, a ha ha ha!”

Vương tử nhìn núi “lẽ vật” bên chân phụ vương, lẳng lặng đem mặt hướng sang một bên.

Huvali lại giống như vô cùng thâm mật ôm lấy bà vai nhi tử “Hôm nay vào thành là ngày tổ chức nghỉ thức chúc mừng các chiến sĩ Bhilwara, con thân là vương tử, hãy làm cho phụ vương được một trận về vang, cũng làm cho đám lão bất tử ở hội nghị cảm miệng.”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Nghi Thức Tế Lễ Ca Ngợi Người Chiến Sĩ Trẻ Tuổi

Bhilwara

Nghi thức tế lễ chiến sĩ, là ngày hội của những thanh niên chiến sĩ Bhilwara, cũng là ngày chúc mừng người đã bảo hộ vương thất trường tồn, là một trong những sự kiện trọng đại trong một năm của Hattusa.

Mặt trời chiếu sáng soi rọi lên quảng trường trước cửa cung điện Nisandeber, hơn trăm người võ sĩ để lưng trần, cầm rìu búa, đao kiếm, trường mâu, ở trên bãi đất trống vây quanh một chiếc chiến xa hoàng kim, nhảy điệu nhảy có vũ đạo như mô phỏng một trận đấu.

Nếu như giờ lên búa, cơ ngực liền căng cứng, nếu là giờ lên đao kiếm, cánh tay sẽ ép sát vào cổ, nếu là bộ dạng ném trường mâu, thì cơ bắp ở phần đùi và phần eo sẽ căng cứng, trên da thịt là mồ hôi nhễ nhại, làm cho các nữ nhân cong thắt lưng hét chói tay, các nam nhân không ngừng hô hào tên “Bhilwara”.

Theo nhịp trống dần dần gấp gáp, vũ đạo của nghi thức tế lễ cũng dần kết thúc.

Trên đài hơn trăm người miệng hô khẩu hiệu, càng không ngừng tách ra, xoay tròn, cơ bắp cả người không ngừng phập phồng, tất cả mọi người đều ở trong nhiệt huyết sôi trào chờ người chiến sĩ của nghi thức tế lễ hôm nay xuất hiện.

Ynanna theo hầu bên vương tử, cũng chính là nhân vật chính làm chiến sĩ sẽ lên đài hôm nay.

Chỉ thấy hần mặt không đổi sắc ngồi ở trên chỗ đài cao dành cho vương thất, chậm rãi uống ly rượu ngon trong tay, ngẫu nhiên sẽ nhấp một ít quả mảnh sung can ở trên mâm trái cây trước mặt bỏ vào miệng, Ynanna nhìn thành quả của những người nông dân đang trưng bày trước mắt hoa quả nào quả táo, hạnh, nho, lê, chỉ có thể âm thầm nuốt nước miếng.

Nhưng là rất nhanh, nàng liền hồn nhiên quên mất cảm giác khát ở cổ.

Đợi đến khi quần chúng nhân dân bên dưới kích động hô hào mời vị chiến sĩ tôn quý xuất hiện, Izumin vương tử mới từ ở trên đài cao vurun ra hai tay, ý bảo mọi người ở dưới đài yên tĩnh.

Hắn đứng dậy, chậm rãi đi xuống bậc thang, vừa đi vừa cời xuống từng kiện y phục theo hình thuyền thái dương cùng cây thánh giá chữ thập từ bào Tyre tượng trưng cho vương thất, để lộ ra bên trong là áo giáp khảm từng phiến vàng. Ở dưới ánh mặt trời chiếu rọi, lại là một mảnh chói mắt tinh quang, nghiêm nhiên trông giống như thần Thái Dương trong tưởng tượng của dân chúng.

Cathy tiến lên dâng cho vương tử ở tay trái là một tấm chắn bằng ngân thiết, khắc họa hình dạng mà người Hittite quen thuộc nhất, phù điêu sư tử đang gương nanh múa vuốt thể hiện khí thế oai hùng.

Tay phải Izumin lại nhận lấy một cái trường mâu được khảm hắc thiết ở đầu, kia hắc thiết được làm thành mũi nhọn được tráng lên một lớp dầu ô liu, để bảo dưỡng được độ sắc nhọn lâu dài, phảng phất đang chờ đợi được đâm xuyên qua cổ họng của kẻ thù. Chiến sĩ trẻ tuổi mặc giáp trụ hạng nặng, hai chân mở rộng, lưng thẳng tắp đứng vững vàng ở giữa trung tâm. Mà ở bên dưới đài là các nhóm thánh nữ bắt đầu xướng lên ca khúc ca ngợi anh hùng, nghi thức tế lễ rốt cục bắt đầu.

Nhóm tư tế trẻ tuổi của thần điện Bhilwara mang ra một con trâu đực cường tráng đến, con trâu đực kia bốn chân bị trói, còn đang ra sức kiệt lực giãy dụa, niêng gỗ nhỏ ở trên thân nó cũng bị chèn ép đến mức phát ra tiếng kêu kệt. Sau khi một gã tư tế chấp hành nghĩa vụ lấy kiếm cắt dây thừng, ở phía sau con trâu đực đâm nó vài cái rồi đứng lên chạy lao ra khỏi sân.

Trâu đực bị chọc giận lấy chân mở dây trói, trong lỗ mũi hỗn hển thổi khí, làm cho trong không khí lạnh lạnh lại nổi lên hùng hục nộ khí.

Do chỉ được con người bắt nuôi trong một thời gian ngắn, cho nên con trâu kia vẫn giống như ở trong rừng bị bắt ra còn chưa mất hết dã tính, hiện tại càng làm cho tiết mục giải trí chật đầu trâu càng thêm khó gì có thể sánh bằng. Con trâu này thân hình thật lớn, râu dài đến bụng, hai cái sừng dài bằng hai chi trước, là hai vũ khí trời sinh của nó. Mắt trâu trừng to như chuông đồng chứa đầy sát khí, hận không thể ngay lập tức đem Izumin đâm xuyên ở trên đỉnh sừng mà khoe khoang điệu võ dương oai.B.U.N.N.Y

Nó đứng tại chỗ bào móng trước, thờ phỉ phò, bởi vì luôn bị trói trong lồng xao động không an, cho nên ánh mắt sớm đã đỏ lên. Ở chung quanh sân đều được bao vây ở hàng rào ngăn chặn, nó “ùm bô” rống lớn hai tiếng, đột nhiên hướng về phía mục tiêu là Izumin mà lao đến.

Lúc cả hai đánh giáp lá cà, Ynanna chưa từng xem qua quyết đấu cổ đại đao thực thương thực, thậm chí máu huyết liền không nhìn được đứng thẳng người dõi theo.

Ngay tại lúc sừng trâu sắp đâm vào lồng ngực Izumin, chỉ thấy vị vương tử này cực kỳ linh hoạt xoay người đi, lấy tấm chắn ở tay trái mượn lực kéo dài khoảng cách một chút, khiến cho một chiêu trâu húc mạnh mẽ kia nhất thời đâm vào khoảng không.

Mặc dù là đang ở trong lễ hội tụ tập rất đông dân chúng, nhưng cũng không thể lấy cách đùa giỡn vui chơi qua loa mà làm việc này, Izumin hẳn không phải là tư tế của thần điện, hẳn không có tâm trạng mà vờn nhau với con trâu này, thứ hắn muốn bày ra là khí khái đại diện cho vương thất, là hóa thân của thanh niên chiến sĩ Bhilwara trong truyền thuyết, hẳn chỉ cần cấp tốc, quyết đoán, tàn nhẫn tung một kích là đủ.

Trong nháy mắt trâu rừng cùng Izumin kề sát nhau, Izumin liền vurun cánh tay, đem tấm chắn trên tay hung hăng nện vào đầu trâu rừng. Một tiếng đánh nặng nề vang lên “Bang” thanh âm vọng lại trên bãi đất trống, chấn động màng nhĩ mọi người.

Con trâu kia thỉnh thoảng bị đau đầu choáng váng, thanh âm đó làm nó vô cùng khó chịu, nghiêng đầu, móng trước trượt đi một tí. Chỉ thấy Izumin không để bỏ qua dù chỉ một chút cơ hội, vẫn gắt gao đánh mạnh vào đầu trâu, mắt của Ynanna rất tốt, rõ ràng nhìn thấy Izumin cần cổ nổi đầy gân xanh, cổ sử dụng khí lực cả người để chế phục trâu rừng. Trâu rừng cũng từng mất chống lại, khí lực không hề thua kém, mà lực cánh tay của Izumin, cũng cường đại đến nỗi làm cho người ta phải sợ hãi.

Bất quá chỉ là giằng co trong một cái chớp mắt, Izumin đã gợn lên tay phải cầm trường mâu, hướng tới mắt trâu hung hăng đâm vào. Một thương đâm xuống hoàn toàn chọc thủng hốc mắt trâu, màu hồng huyết sắc bắn ra tung tóe, làm miếng gỗ dính trên lưng trâu cũng nhuộm đỏ cả lên.

Con trâu kia lưng lay hai cái, vẫn chưa té ngã, Izumin hét lớn lên một tiếng, ý vào có cánh tay trái chống đỡ, tay phải hấn nắm chặt trường mâu đâm mạnh xuống, “phốc” một tiếng, đem đầu trâu hoàn toàn đâm thủng. Máu tươi cùng tủy não văng lên tung tóe, toàn trường bỗng ngưng cực kỳ yên tĩnh, liền ngay cả tiếng đầu trâu rơi xuống cũng trở nên mãnh liệt vang vọng phảng phất như toàn trường đều có thể nghe thấy, tám vãi được dính ở trên đầu trâu giờ phút này thấm đẫm máu huyết, nhò xuống đất từng giọt từng giọt lan ra, bốc lên một cỗ mùi huyết tinh nồng nặc.

Vào lúc thân trâu khổng lồ ầm ầm ngã xuống đất, toàn trường liền bộc phát ra tiếng hoan hô như sấm. Nếu không phải là xung quanh đài đều được lắp hàng rào, chỉ sợ đệ nhất dũng sĩ oai hùng của Hittite sớm đã bị các thiếu nữ vây lấy, thoát ý phục, dâng lên cả thân thể.

Cathy nhanh chân tiến đến, đưa cho vương tử một thanh đao, chờ đợi hấn chặt xuống đầu trâu, đem dâng lên thần điện, hoàn thành nghi thức hôm nay một cách viên mãn.

Nhi tử như vậy thật sự là rất có mặt mũi, quốc vương Hittite đã quên mất rằng tối hôm trước bản thân vừa mới nể nhử tử là đồ ranh con không biết tốt xấu, hiện tại nhìn thấy hấn ở trước mặt thần dân làm cho mình vẻ vang, liền đem khuyết điểm nhỏ nhỏ kia ném ra sau đầu quên đi.

Ông vuốt râu đứng lên, cười ha ha, vương hậu ở bên người ông cũng lộ ra tươi cười vui mừng, mà ngồi vây quanh bên dưới, là nhóm thần tử luôn tìm cách gây khó dễ, cũng nhất thời không thể nói nên lời.

Ngoại trừ chuyện quốc gia đại sự là có thể nhất trí đối ngoại, hội nghị ‘Pankus’ tồn tại là vì chế ước cho quyền lợi của quốc vương, hoặc là nói vì để làm khó cho quốc vương mà tồn tại, quốc vương Hittite cũng ước gì bọn họ ghen ghét, làm cho đám lão bất tử đó tức giận đêm ngủ không yên.C.A.T

Nghĩ như vậy, ông liền cảm thấy hăng hái, hài tử ưu tú như vậy, là người kế thừa duy nhất của bản thân, ông cũng muốn quang minh chính đại mà che chở. Chỉ là thua trận một lần thì có tính là cái gì, biết đâu ngày mai Izumin liền có thể đem thủ cấp của Menfuisu mang trở về.

Quốc vương Hittite càng nghĩ càng đắc ý, bắt đầu kéo kéo đai lưng, vương hậu nhìn thấy liền cho rằng bệnh cũ thêm muốn nữ nhân của ông lại tái phát, không nghĩ tới ông lại lấy hắc thiết loan đao chưa từng rời thân, đối với Izumin đang đứng ở trong sân nói “Izumin, nhi tử của ta, là hóa thân chỉ chiến sĩ trẻ tuổi Bhilwara, đệ nhất dũng sĩ Hittite, tất nhiên sẽ xứng sử dụng chuỗi đao tốt này.”

Nói xong, ông đem bả đao ném vào trong lòng Ynanna, không cho phép cự tuyệt nói “Người, mang bả đao đưa đến chỗ vương tử.”

Bả đao một đường bay đi, vỏ đao đen tuyền phản chiếu ánh sáng lấp lánh, không có một chút họa sắc, hướng đến trên đầu gối Ynanna đang quỳ trên đất bay tới.

Ynanna không dám để bả đao rơi xuống đất, cũng bắt chấp đau đớn, vội vàng lao thân ra đón lấy. Đao kia ngay cả vỏ đao đều là do hắc thiết chế thành, nặng đến mấy chục cân, đập vào móng tay Ynanna liền đau đến tụt cả huyết. Nàng khẽ cắn môi nhìn xuống, hướng quốc vương Hittite hành lễ, rồi nâng cao bả đao hướng bậc thềm bước xuống.

Nàng chỉ là một thiếu nữ nhỏ tuổi đệ quốc, dưới ánh mắt ghen tị của nữ nhân ở toàn trường, tay run run đem thứ đối với nàng mà nói là một đao thất lưng hắc thiết khổng lồ và nặng nề nâng ở trước ngực, từng bước một đi xuống, hướng đến nơi nhân vật chính của nghi thức tế lễ đang đứng đi đến.

Từ chỗ của vương thất trên đài cao đi đến trong sân đang trải thảm lông rục rờ sắc màu, dùng kim tuyến họa thêu mặt trời, dùng ngân tuyến họa thêu mặt trăng, dùng thái tuyến họa thêu vài tòa sơn mạch nổi tiếng ở Hittite, trong thiên địa còn vẽ rất nhiều đóa hoa đủ màu. Nữ hài kia phụng mệnh của quốc vương, thẳng thất lưng đi lên trên, từng bước một chân đều phải có mà trụ vững, giống như bị sức nặng của binh khí quý báu trong tay làm cho mệt mỏi, nhưng lại giữ thần thái bình thản, phảng phất trong tay nâng chỉ là giỏ hoa tươi vừa mới hái xuống.

Cathy đang trong lúc nhiệt huyết sôi trào, cũng đã quên mất tôn ti cao thấp, vội trộm đứng ở bên người vương tử nói “Vốn thần còn chuẩn bị ba thanh kiếm, dùng để cắt đầu trâu, nhưng cũng không tốt lắm. Mà vương thượng lại hỗ trợ như vậy, thật sự là không thể tốt hơn, chỉ mong vương tử có thể để cho ta sờ qua thử bả đao kia một chút.”

Đao kia là vật tượng trưng cho quốc vương Hittite, từ xưa đến nay đều là binh khí quan trọng nhất được cất trong kho, không thể dễ dàng nhìn thấy được, là thần binh lợi khí đại biểu cho bí mật cao nhất của vương cung Hittite.

Vương tử buông ra trường mâu vốn đang nắm chặt, hướng con trâu sắp chết bên cạnh đá một đá, không hề để ý lời Cathy nói.

Bất quá Cathy đi theo vương tử đã mấy năm nay, chuyện này vốn không cần người khác nhắc nhở, là vương tử của một quốc gia liền hiểu rõ ngay tại lúc này chính là lúc tuyên dương uy quyền tốt nhất, cũng có thể hóa thân thành ảnh đế của giải Oscar.

Nữ nô này mặc dù là hấn vẫn chưa đề cập đến với nhiều người, nhưng ngày thường lúc ở chung, Izumin cũng rất vừa ý thần thái và động tác của Ynanna vừa không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh. Cho nên quốc vương Hittite cũng không phải là kẻ ngu dốt, ở tại nơi đây đang trong tiếng reo hò náo nhiệt vang dội này, nếu như là đối một nữ nhân khác đến đưa kiếm, chỉ sợ là đã muốn sơ xuất ngã sấp mặt.H.O.U.S.E

Izumin trong lòng thầm khen ngợi, nâng tay lên đến chỗ Ynanna đang giờ cao cánh tay dang kiếm “tranh” một tiếng rút đao ngoài, đao kia cả thân tối đen, cùng thanh đao bằng đồng ngày thường nhìn thấy được khám hoa lệ các loại đá quý hoàn toàn bất đồng, lưỡi đao đen trầm phảng phất như phản chiếu ánh sáng thấm đẫm máu huyết, cơ hồ làm cho những người nhìn thấy đều run sợ.

Izumin cũng có ý định thử sự can đảm của Ynanna, nên không có kêu nàng tránh đi, liền giờ tay hung hăng chém xuống đâm sâu vào cổ trâu, chỉ còn cái chuỗi đao lộ ra ở bên ngoài. Một cổ ẩm áp mùi vị tang thương và màu đỏ huyết tươi liền phun ra như suối, bắn tung tóe đầy lên nửa áo giáp bên dưới của vương tử.

Trên đất lập tức liền động thành một vũng máu nhỏ, chậm rãi lan ra làm ướt sũng cả giày vải của Ynanna, nàng cũng không có sợ hãi, chỉ là cảm thấy không thoải mái xê dịch chân, bị mùi máu tươi huân cho buồn nôn, cũng không biết tại sao, trong lòng Ynanna bỗng dưng dâng lên một cổ dự cảm bất hảo.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Dì Cả Rốt Cuộc Đã Trở Lại Rồi!

Vương tử cầm đao lưu loát lượn một vòng, đầu trâu vĩ đại hung dữ liền lăn dài trên đất. Hắn vươn thẳng tay ra, túm chặt lấy một chỗ lông trâu dày đặc, cầm lên đặt ở trong vòng tay.

Ở thời đại con người còn chưa có thoát khỏi sự lý tưởng của thần thoại, lúc dân tộc Anatolia vừa mới đến chiếm cứ cao nguyên vào ngàn năm trước, trong thâm sơn Trung Nguyên cũng có một con quái trâu. Nó thích dùng sừng để húc tất cả mọi người và phòng ốc, lại cướp đoạt những miếng thịt tươi ngon đầm máu ở chỗ nấu ăn của nữ nhân, dần dần trở thành thứ đáng sợ nhất trong lòng của mỗi người dân.

Thẳng cho đến sau khi nữ nhi của quốc vương bị đoạt mạng đi, dưới sự treo thưởng của hoàng gia, mới có một vị chiến sĩ gọi là Bhilwara bước ra, dùng thương cưỡi ngựa chiến đấu cắt đứt đầu quái trâu, cứu lấy nàng công chúa đưa trở về.

Cũng giống như bao câu chuyện thần thoại lãng mạn từ xa xưa, chiến sĩ được quốc vương hết lời khen ngợi và chiếm được sự ưu ái của công chúa, trở thành hình tượng của người bảo hộ vương thất từ đó về sau lưu truyền rộng rãi đến con cháu.

Nữ nhân ở nơi này, từ sáu tuổi đến sáu mươi tuổi, nhìn thấy vị chiến sĩ dũng mãnh giết trâu này, không những anh tuấn trẻ tuổi, mà còn hữu lực giỏi võ, đều hận không thể gào thét chói tai xông lên phía trước muốn làm vị công chúa được cứu kia.

Izumin vương tử rất hưởng thụ loại phong thái như thần thánh này, cả thể xác và tinh thần đều trở nên thoải mái hướng phía trên đài cao mà đi, cũng không để tâm ở phía sau áo choàng của hắn kéo theo một vệt máu thật dài, chẳng những trên quần áo, vạt áo mà ngay cả mái tóc dài cũng bị nhiễm màu đỏ. Khi đi ngang qua trước mặt Ynanna, Izumin đột nhiên dùng tay còn lại kéo lấy vạt áo của Ynanna, dùng một tay tóm lấy nàng vung đến trên vai.

Ynanna bị bất ngờ không kịp phòng bị, thiếu chút nữa bị hắn quăng đi muốn tắt thở, vò đao trên tay cũng theo đó bay ra, hoàn hảo Cathy ở phía sau phóng tới tiếp được, mới không có rơi trên mặt đất.

Người chiến sĩ vừa giết được trâu này, khí lực cũng thật lớn không để cho người ta có thể kháng cự, Ynanna vừa mới hơi quần quai, một cái bàn tay to giống như gọng kìm bằng kim loại liền đặt ở trên lưng nàng, khiến cho cả người nàng đều nằm ở trong kiên giáp, những mảnh thiết cứng rắn đâm vào bụng khiến nàng đau đớn, nhưng sức mạnh uy hiếp có ý tứ hàm súc này không cần nói nàng cũng biết, Ynanna đành chịu đựng cảm giác ghê tởm muốn phun ra ở cổ họng, ngoan ngoãn nằm sấp bất động.

Hittite vương nhìn nhi tử một thân đầy máu, dẫm đạp trên thảm màu tím của vương thất mà bước tới, tuấn lãng bất phàm, cao quý thiên thành, mang theo mùi vị huyết tinh sát khí, làm cho một số sứ thần của các tiểu quốc bị dọa sợ hãi liên tục nói lời tán thưởng. Dân chúng cuồng nhiệt dưới đài người người đều muốn ngóng dài cổ ra nhìn với ý nghĩ được thấy rõ ràng tư thế oai hùng kia, nhốn nháo xôn xao muốn tràn lên như thời tiết tuyết đầu mùa rơi, thể nhưng lại có người sợ hãi quá mà hôn mê bất tỉnh, nếu như không phải có binh lính luôn duy trì trật tự, thì có lẽ sẽ không thể khống chế được.

Cảnh tượng này, cũng giống như khi may mắn gặp được thần tượng ở hiện đại, tiếng reo hò của dân chúng như muốn thổi tung nóc cung điện Nisandeber ở sau lưng quốc vương. Chỉ có Ynanna, bị dốc ngược đầu xuống đất nằm ở trên vai vương tử, mái tóc màu đen dài che khuất gương mặt đang đỏ lên vì sung huyết của nàng, tiếng reo hò vào đến tai nàng tựa như tiếng sấm, trước mắt chỉ nhìn thấy từng vệt hoa văn của thảm lướt nhanh qua, khiến nàng hoa cả mắt.

Trong hội nghị có một vị trưởng lão đức cao vọng trọng, trước là tướng quân của bộ binh nay được đảm nhận chức quân nhu trưởng gọi là Borgisi, lúc đầu ông nghĩ sẽ tiến lên mời vương tử dừng bước chân, nhưng khi nhìn thấy thế trận như vậy, lời chất vấn muốn nói lại không thể mở miệng.

Phải biết rằng, tuy là Hittite chỉ tồn tại khoảng năm trăm năm trong dòng chảy lịch sử liền biến mất, nhưng mà ở một ngàn năm sau, tổng số dân của Ai Cập cùng lắm cũng chỉ hơn ba trăm vạn người mà thôi, mà ngay lúc này đây quân đội thường trực của Hittite đã chiếm đến ba mươi vạn người, nhìn trong nhóm ba đến năm người liền sẽ có một người là binh lính, sức chiến đấu không cần nghĩ cũng rõ. Hôm nay vương tử lại làm ra chuyện nổi bật lớn như vậy, khiến cho tinh thần của dân chúng vô cùng hưng phấn, cũng làm cho mọi người quên đi việc chất vấn sự chiến bại ở Sarigale hải cảng, và từ nay về sau hẳn chính là người mà cả quốc gia dõi theo.

Hittite vương là người đa mưu túc trí, ngay lúc này đang đem mọi biểu hiện của nhóm người quý tộc Lewi đã đối chọi gây găt trong hai mươi năm qua toàn bộ thu vào trong mắt. Từ khi người Hittite bắt đầu đến vùng đất này sinh sống, đã cùng với ba bộ lạc lớn là tộc Hatti, tộc Lewi, tộc Parlec không ngừng xung đột qua lại, thậm chí ở ngay trước khi tiên vương Telipinu ban bố luật lệ dành cho những người kế thừa vương vị cũng đã từng xảy ra một hồi náo động. Nhưng là sau khi trải qua mấy lần binh biến, điều tra kỹ càng phát hiện ra sơ hở, hiện nay tộc Hatti sớm đã nằm trong tay Hittite vương, tộc Parlec lại bị suy thoái, thu lại bản thân.

Còn về tộc Lewi, cũng chỉ còn lại lão Borgisi còn trụ vững. Hittite vương sớm đã trở thành thói quen, có một đối thủ không đáng cân nhắc như vậy để giết thời gian cũng tốt, cũng không đến mức phải đem toàn bộ tinh lực đều để ở trên người những nữ nhân thân thể như hoa như ngọc kia, ông còn nghĩ muốn sống lâu một chút a!

Ông giống như người bạn già tiến đến ôm lấy bả vai Borgisi, cười vô lại nói: “Thế nào hả? Borgisi?! Ông xem ông sinh nhiều hài tử như vậy, ta đây chỉ có một đứa, còn có gì để tranh đây. Cho nên ông đừng có lấy chuyện của Izumin ra nói nữa, sớm trở về nghỉ ngơi đi thôi.”

Mặt Borgisi vừa trắng vừa xanh, ở giữa ánh mắt của mọi người đang nhìn lão hướng về phía quốc vương cúi đầu rồi rời đi, trong một khoảng thời gian ngắn, toàn trường cũng không dám gây ra một tiếng động đến kháng nghị.

Nhân vật chính trên vũ đài liền chỉ còn lại mình Hittite vương, ông vốn định dùng sách lược thu phục lòng dân tiến hành đến cùng: “Từ ngày mai bắt đầu, thần điện Bhilwara sẽ cử hành nghi thức chúc mừng suốt ba ngày. Chỉ cần là người đến trước thần điện thành kính cầu nguyện, đều phải nhận được sự chúc phúc của thần điện.”

Đứng ở bên người ông, Izumin tiếp nhận được tín hiệu của phụ vương, giọng lên cao đầu ngưu đang chảy tí tách máu trong tay, thanh âm vang dội lòng người: “Bắt đầu từ ngày mai, thần điện Bhilwara sẽ nở lễ dâng hương suốt ba ngày, nếu như ai nguyện ý nghe theo lời chỉ dạy của thần dụ, mỗi nam nhân sẽ có thể nhận một ngàn ngàn lượng, mỗi nữ nhân có thể nhận một kiện áo Tunic, tất cả vốn đều do ta chi!”

Không cần nghĩ nữ nhân thua thiệt, hiện tại y phục là vô cùng đáng giá. Nếu không phải như cao nguyên Anatolia khí hậu quá mức ác liệt, thì người dân Hittite cũng sẽ không có khả năng vận y phục chỉnh tề văn minh hơn Ai Cập bao nhiêu.

Y phục là một thứ vật phẩm dùng để tiêu tiền, người bình thường từ ba đến năm vẫn sẽ chỉ dùng duy nhất một bộ mà thôi, những khi mặc lúc nào cũng phải dè chừng cẩn trọng, lo sợ làm bị dơ bị hư, nếu không sẽ vô cùng đau lòng.

Vương tử hào phóng như vậy, làm cho tất cả mọi người vì nhận được tin tốt bất ngờ mà suýt mừng đến muốn ngất đi. Chỉ riêng Ynanna, nàng cũng đang thực sự choáng váng, nhưng là cùng với việc phát ngân lượng và y phục không hề có chút liên quan nào, bụng nàng bị chèn càng ngày càng đau, cũng không biết vô tuồng của nhóm vương thất này định diễn đến khi nào đây.

May mắn Hittite đối với thành quả ngày hôm nay vô cùng hài lòng, liếc nhìn nữ nhân ở trên vai vương tử, cười hắc hắc nói “Izumin, người nên mang theo chiến lợi phẩm của mình cùng về cung đi thôi. Đầu ngưu để Cathy đưa đến thần điện đi, còn về phần vị ‘Công chúa’ này...”

Thanh âm của ông không nặng không nhẹ, nhưng vừa đúng để cho nhóm người ở cách đó không xa, là nhóm thần tử thân cận nhất nghe được rõ ràng, mọi người đều hiểu rõ bản tính của vương thượng, cho nên đồng loạt cười rộ lên.

Vương tử Izumin thế nhưng cũng không có lộ ra vẻ không vui, chỉ hướng phụ vương, mầu hậu hành lễ, sau đó liền cùng Cathy sai bước ra ngoài một cái cửa lớn bằng đồng của cung điện Nisandeber.

Sư tử điện của Tuhukanti nằm ở phía đông Nisandeber, ở gần tâm điện của Hittite vương và cách phòng nghị sự cũng không xa. Bước qua hơn trăm bậc thang, dần dần lên cao, là nơi có thể nhìn thấy toàn cảnh của thủ đô Hattusa.

Suốt dọc đường đi, những đại thần nhìn thấy hân cả người đầm máu, tựa như vừa mới từ trong bức tranh “Người chiến sĩ thanh niên Bhilwara” trên tường thần điện bước ra, đều cao giọng hô “Điện hạ uy vũ”, kích động đến mức quý gối rạp đầu bên chân hân.

Mà vị nữ tổng quản của sư tử điện, tâm phúc của vương hậu cùng vương tử gọi là Mura, đã sớm ở cửa đại điện chờ đợi khá lâu.

Mura tuy rằng vẫn chưa lập gia thất, nhưng hiện tại lại đang có cuộc sống tựa như vương tử phi, vương tử là do một tay nàng chăm sóc, có thể nói rõ yêu thích thói quen của vương tử, mà ngay cả người làm mẩu thân thân sinh là vương hậu cũng không am hiểu như nàng. Mà nữ nhân này cơ hồ xem vương tử như là con ruột của mình, đối mệnh lệnh vương hậu yêu cầu không để cho bên người vương tử xuất hiện bất kỳ một nữ nhân không đứng đắn nào, nàng vẫn luôn hoàn thành đến bây giờ.

Cho nên sau khi nhìn thấy vương tử một thân đầm máu xuất hiện, lúc đầu sắc mặt của nàng vẫn trấn định, nhưng lúc nhìn thấy trên vai vương tử có một nữ nhân, nàng liền không còn có thể giữ vẻ mặt lạnh nhạt được nữa.

“Vương tử điện hạ!” Mura vẻ mặt tràn đầy sốt ruột “Ngài đây là... làm thế nào lại mang theo nữ nhân trở về?”

Bởi vì Hittite vương còn đang bận đầu sức với nhóm lão hội nghị, cho nên vợ chồng ông ngay cả cửa cung điện cũng còn chưa bước ra, còn bận lợi dụng lễ mừng kia để đánh cho đám lão nhân một cái bất ngờ ra oai phủ đầu, cho nên Mura vẫn chưa được biết thân phận xấu hổ vô cùng của Ynanna.

Ở trong mắt Mura, thì đây chẳng qua là một ả yêu tinh, mê hoặc vương tử chưa từng nếm trải chuyện nam nữ, đồng thời khiêu chiến địa vị và quyền lực của nàng ở trong sư tử điện.

Vương tử thấy rõ sắc mặt của Mura, xoay người đem đầu ngu ru đặt vào trong mâm Cathy bung tói, lại lổ mắng đem Ynanna đang run lấy bầy trên vai xuống, hoàn hảo ném đến trên đệm lông ngỗng.

Hắn vừa cởi áo giáp vừa nói “Đây là người mẫu hậu đặt ở bên cạnh ta.”

Mura không nói gì, chỉ có tiếng kim loại rơi trên mặt đất, Ynanna quỳ ngồi dưới đất, nhìn từ kiện áo giáp nạm vàng, bao cổ tay bằng vàng ròng, khảm đá ngọc lam cùng với những dải lụa trắng và cung tiễn được đặc chế từ lông ưng, toàn bộ đều bị ném xuống đất.

Dường như những thanh âm “bang bang” vang vọng đã kéo tinh thần Mura quay trở lại, nếu như vương hậu cảm thấy vương tử nên thân cận nữ nhân này, vậy thì Mura tin tưởng sự an bày của bà.

Nàng từ trên xuống dưới đánh giá Ynanna, vóc người bé bỏng, tựa hồ còn chưa có bộ dáng trưởng thành, rõ ràng là đối với chuyện sinh nở có bất lợi. Mặt mày tuy rằng có chút phong tình dị quốc, nhưng nếu như lấy tiêu chuẩn của người cao nguyên đa ngăm mũi cao ra để xem xét, thì ngũ quan thực có hơn bình dị quá.

Mura trong lòng cân nhắc nghĩ vương hậu vốn định dẫn đường cho vương tử học làm quen với chuyện nam nữ, về sau sẽ đem người đi xử lý sạch sẽ, hay vẫn là muốn đem người an trí luôn ở bên cạnh vương tử làm một quân cờ, nghĩ vậy nhưng tay nàng cũng không nhàn rỗi, ra lệnh cho hai thị nữ tiến đến đỡ Ynanna dậy.

“Nếu đã vậy liền theo ý của vương hậu, ở hậu điện an bày cho nàng ta một chỗ ở.” Mura thần sắc đã trở lại bình thường, vô cùng thuần thực bắt đầu an bày cho người mới đến này.

Ynanna trong lòng căng thẳng, nàng hiểu rõ hậu điện ý nghĩa là hậu cung của sư tử điện, từ trước đến nay hậu cung đều là nơi được canh giữ nghiêm ngặt nhất của vương cung, nếu bản thân nàng đi vào chẳng phải là càng thêm khó có thể đào thoát sao?

Không nghĩ đến vương tử lại thay nàng giải vây “Không cần thiết, tùy tiện tìm một chỗ là được, ở cùng với nhóm nữ quan cũng không sao, nàng ta vẫn còn chưa lớn, cũng sẽ không nói chuyện.”

Mura vừa nghe ý tứ của hắn liền hiểu rõ, cảm thông cho vị cô nương này vẫn còn chưa phải là một nữ nhân, lại còn là người bị cầm điệu, nhưng nàng lại càng không rõ tại sao vương hậu lại muốn đem một tiểu cô nương như vậy đặt ở bên người vương tử.

Bất quá nàng lại có một suy nghĩ, một nữ hài tử không thể làm nổi lên dục niệm của một nam nhân, so với đám yêu tinh ngực bự mông to khiến cho đám nam nhân lưu luyến không quên kia vẫn là tốt hơn, nàng từ nhỏ đã hầu hạ bên người vương hậu, bởi vậy khi nhìn thấy Hittite vương càng ngày càng phong lưu, thì nàng càng thông hận, càng thương tiếc cho vương hậu số khổ, đối với nhóm yêu tinh trong hậu cung hận đến thấu xương.

Có vương tử lên tiếng, làm tâm Ynanna yên ổn trở lại, chỗ bụng bị chèn dẫm đang đau đớn cũng đột nhiên trở nên dễ chịu.

Vào lúc này một nữ quan bên cạnh nhỏ giọng kinh ngạc hỏi một câu “Người bị thương sao?”

Ynanna nghi hoặc đưa tay sờ phía sau bản thân, thấy trên ngón tay dính vài vết máu, có thể lúc này mới cảm thấy hạ phúc của thân thể đau nhức vô lực, dĩ cả làm bạn với bản thân suốt mấy năm vừa biến mất mấy tháng rốt cuộc đã trở lại rồi.

Mura biến sắc, vội vã nói “Vương tử, bề tẩm trong tắm điện đã chuẩn bị tốt, mời ngài đi trước tắm rửa một lúc, người này hiện tại ở bờ bản, ngài không tiện ở lâu.”

Vương tử chăm chú nhìn sau váy nhiễm vài vết máu của Ynanna, lúc đó rõ ràng nàng mới chỉ bị thấm máu tươi vào chân, cho nên trên váy hẳn là sẽ không có máu ngu ru. Hắn cũng không phải là kẻ không biết gì cả, liền có chút ngưng ngẫm, cảm thấy thời cơ không khỏi quá khéo, thật sự đã quét sạch hưng trí muốn gạt hái một chút của hắn, liền khoát tay, mau chóng rời khỏi.

Bể tắm ở trong điện có nước màu vàng, có khi nóng bốc hơi nghi ngút, là do địa thế của Hattusa rất tốt, mà người Hittite ở ba ngàn năm trước lại có thể tạo ra một đại đạo để đưa nước tiến vào trong thành thị, trong vương cung tắm rửa toàn bộ đều là ôn tuyền được dẫn từ trên đỉnh ngọn núi về, không cần phải đi xa vất vả.

Izumin ngưỡng người tựa vào thành vách đá, thoáng nghĩ đến khi Borgisi rời đi có vẻ không cam lòng, liền cảm thấy bản thân nghĩ ngợi đã đủ, cho gọi thị nữ vào thay trường bào định đi đến phòng nghị sự tìm phụ vương.

Nhưng ngoài dự kiến của hắn là, hắn không biết được sư tử điện trầm tĩnh cao quý bình thường của bản thân lúc này đây sắp diễn ra náo nhiệt mà hơn mười năm qua chưa từng có, còn chưa đi đến hành lang chính điện, ở xa xa đã nghe thấy tiếng các loại đồ vật rơi vỡ cùng thanh âm của Mura thò hồn hên kêu to.

Vương tử như miết mắt, ý bảo Cathy không được lên tiếng, đoàn người lặng lẽ tiếp cận nơi vừa phát ra tiếng động vừa rồi, chỉ thấy bên trong lồng chim bay tán loạn, đều là lông ngỗng đẹp đẽ quý giá, gối đầu lông vịt, lông ưng đều bị Ynanna cho là vũ khí ném tới nhóm nữ quan muốn bắt nàng.

Mà bản thân nàng, đem làn váy xé ra, xiêu xiêu vẹo vẹo bọc lấy hạ thân, để lộ ra đôi chân dài trắng nõn, nhóm nữ quan không có tay chân linh hoạt như nàng, không thể bắt được nàng.

Ngay cả Mura cũng bị tức khí rối loạn đến nghiêng lệch cả mũ, tóc dài tán loạn, la to chỉ huy mọi người nhanh tay bắt lấy phần tử quý rồi, nàng vốn là người luôn luôn bình tĩnh hiếm khi có chuyện khiến nàng tức khí oa oa kêu to như vậy.

Chương 22: Kỳ Thực Nữ Nhân Các Nàng Rất Phiền Toái!

Ánh mắt sắc bén của Izumin lướt một vòng xung quanh và dừng lại trên người Hazas đứng cách đó không xa đang tập trung tư tưởng, đánh giá sự náo nhiệt chưa từng có trong sự từ điện này.

Gân xanh trên trán hắn khẽ co giật, Hazas trước kia là lão thần dưới trướng phụ vương hắn, hiện tại đã đi theo ở bên người hắn được mấy năm, Izumin vẫn có chút kính trọng ông là trưởng bối. Bị trưởng bối nhìn thấy hậu viện nhà mình loạn thành một đoàn như vậy, Izumin bỗng nhiên có chút ngượng ngùng.

Hazas lại tràn đầy tươi cười tiến đến chế nhạo nói “Ai ai, người trẻ tuổi thật là có sức sống a!”

Lão tướng quân vừa mở miệng, liền khiến cho nhóm người đang làm loạn trong đại sảnh phát hiện ra chủ nhân của sự từ điện đã đứng ở ngoài cửa nhìn hồi lâu, Mura và thị nữ bị Ynanna tra tấn tóc tai rối bời vội quỳ xuống. Chỉ có nàng, đang cố gắng gượng đứng trên hai chân bần rùn mệt mỏi, cánh tay mảnh khảnh đang cầm một cái ghế nệm, duy trì một loại trạng thái phòng bị có tư thế vô cùng buồn cười.

Lúc Cathy tiến lên bắt nàng, không biết Ynanna đã sức cùng lực kiệt hay biết thức thời, mà nàng không có phản kháng. Nhưng là trước đó nàng đã làm ra quá nhiều động tác lớn, cho dù đã xé rách làn váy để bao bọc chặt chẽ lấy hạ thân, thì vẫn có một dòng máu đỏ tươi theo chân chảy xuống, cùng với làn da trắng nõn nhìn có vẻ ghê người, khiến cho mấy tên nam nhân đang ở đó cũng cảm thấy xấu hổ.

Mura thấy nàng lại làm dơ bẩn, tức giận đến mức không nói nên lời “Người... người thật ngu xuẩn!”

Bất quá Ynanna tính tình rất tốt, Izumin không tin nàng sẽ vô duyên vô cớ quấy rối, Hazas tướng quân cũng nghĩ như vậy, lại nói tạm thời còn có vương hậu làm chỗ dựa, Ynanna chỉ cần an phận thủ thường qua ngày là tốt lắm rồi, vì thế ông làm như tốt bụng hỏi “Người làm sao thế? Một tiểu cô nương vừa trưởng thành, nếu như không có kinh nghiệm, nên nghe lời Mura chỉ dạy mới phải.”

Vừa thấy có người đứng về phía mình, Mura liền tràn đầy ủy khuất nói “Hazas tướng quân nói phải, mỗi người phụ nữ khi gặp chuyện này đều sẽ an phận, nhưng nàng lại chạy khắp nơi.”

Dứt lời, nàng liền bắt lấy cái bao trên tay thị nữ, trừng mắt với Ynanna và nghiêm khắc quát “Người mau tới đây! Ta dạy cho người dùng như thế nào!”

Mấy nam nhân ở đó cũng nhìn thấy rõ ràng, trong bao là mấy bó vỏ cây được cắt nhỏ bằng ngón tay cùng một ít vải á ma thô ráp, Mura không để ý vẫn tiếp tục nói “Lấy vải bao bọc lấy nhánh cây rồi nhét vào là được, nữ nhân nào gặp chuyện này mà không làm như vậy?!”

Nàng vừa dứt lời tay đã đưa đến bắt Ynanna “Người mau lại đây cho ta, đừng gây thêm phiền toái cho vương tử! Nếu không phải nể tình người còn nhỏ không hiểu chuyện, làm dơ cả thảm, thì đã phạt mấy roi rồi!”

Nếu như có nữ nhân hiện đại nào, nguyện ý dùng thứ vải bố không rõ lai lịch cùng nhánh cây kia, nhét vào nơi tư mật của bản thân, đó mới là kỳ lạ. Nếu phải dùng mấy thứ này, không cần đợi đến khi tìm được biện pháp về nhà, nói không chừng nàng đã sớm bị nhiễm bệnh phụ khoa mà chết tại nơi lạc hậu quỳ quai này.

Ynanna vung cánh tay, ngăn cản Mura đến gần, cả người như muốn lùi đến phía dưới nách Cathy. Lúc Mura mắng nàng, nàng còn nhe răng trợn mắt, muốn cắn vào cái tay của Mura đang muốn bắt nàng.

Mura thật sự oan a, nàng cũng không nghĩ sẽ để loại sự tình dơ bẩn này diễn ra ở trước mắt vương tử, nhưng mà cái tiểu nữ hài giống như sói con không biết nhét ở đâu về này, thế nhưng lại làm cho nàng từ một thân nữ quan tổng quản trở thành bộ dáng chật vật đến như thế này.

Lại nhìn xem con sói con bên kia, hiện thời lại khá là nhu thuận, đã buông ra Cathy, đi đến bên chân vương tử, làm một bộ dạng vô cùng tội nghiệp nín chặt lấy vạt áo choàng của vương tử mà cầu tình.

Vương tử khinh ho một tiếng, quay đầu liếc mắt ngầm hỏi Hazas tướng quân đây đặng kinh nghiệm, lão gia hỏa này trong nhà chẳng những có một thê tử, mà còn có thêm ba tiểu thiếp.

Hazas tướng quân ngượng ngùng sờ sờ râu, tiến lên đem Mura kéo sang một bên nói “Ta nói này nữ quan Mura, tốt xấu gì dựa trên danh phận nàng ta cũng là người của vương tử, người phải biết nên làm thế nào cho tốt.”

“Ta cũng đã cố gắng lắm rồi...” Mura thở dài chỉnh lại mũ trên tóc, thanh âm không lớn, nhưng vừa vặn để cho tất cả nghe được “Nếu như là người bình thường, ngay cả vài dột cũng không được dùng đâu, như những nữ nhân Ai Cập đó, còn không phải đều ra bờ sông lấy cỏ lau buột lại nhét vào bên trong là xong việc?!”

Lời này vừa nói ra liền làm mọi người nghe quần bách, vương tử Izumin còn chưa biết đến loại chuyện này, nhưng Hazas và Cathy đều là những nam nhân từng trải, nhưng họ chỉ quan tâm nữ nhân khi ở trên giường quyến rũ đa tình như thế nào, chứ chưa từng để tâm nữ nhân khi không ở trên giường thì sẽ sống như thế nào.

Hazas tướng quân cười “hắc hắc” hai tiếng, hạ thấp giọng, giọng điệu thương lượng nói “Khó trách ta cứ cảm thấy chỗ đó của nữ nhân nhà ta như thế nào lại trở nên kì quái như vậy! Người xem vương tử vẫn còn trẻ, lại vừa mới trải qua việc này, tự nhiên muốn hảo hảo hưởng thụ, người cũng nên giúp Suqammumu dưỡng thân thể thật tốt mới đúng.”

Ngay tại lúc Mura nói đến chuyện dùng cỏ lau, thực sự đem Ynanna hù chết, nữ nhân ở cổ đại này thực sự khổ quá mức tưởng tượng đi, như thế nào có thể muốn nhét cái gì thì nhét vào nơi tư mật thể kia.

Tuy rằng ở cổ đại vài dệt là vô cùng cao quý nên mới khiến cho đồ dùng vệ sinh thiếu thốn, nhưng mà cũng không thể sơ sài như vậy, cũng khó trách vì sao cổ nhân lại có đời sống ngăn ngùi như vậy, việc chết khi sinh nở hoặc ân ái xảy ra vô cùng cao. Nàng lo lắng Mura lại đem ra cái gì khác còn khó tưởng tượng hơn nữa ra đe dọa bản thân, liền liều mạng lôi kéo áo choàng vương tử, làm hại Izumin không thể không đưa hai tay ra tóm lại thắt lưng y phục để tránh bị kéo rớt.

Thấy sắc mặt Mura đã dần bình ổn, cho thấy lời nói của Hazas tướng quân có chút tác dụng. Izumin lại nghĩ đến y phục Ynanna đã mặc khi bị hãm bắt, cân nhắc một chút, liền cho gọi tùy tùng vào ra lệnh “Bảo Cathy dẫn người đi đến tư thất của ta, lấy hai món y phục màu đỏ của Suqammumu đến. Còn nữa...”

Hắn liếc mắt nhìn đồng vãi lê thô ráp trên đất, tựa như muốn giải thích cùng Mura “Suqammumu là người ngoại quốc, có lẽ không quen dùng những thứ này, Cathy, người đi tìm vài bông của Harappa quốc, lấy một ít đến.”

Sau đó hắn giật giật chân, nhếch mũi giày đá đá tay Ynanna nói “Buông ra!”

Ynanna vẫn còn nhớ vài bông Harappa quốc là cống phẩm vương tử đã mua ở Phoenici, mặc dù nàng không có khái niệm xem trọng loại vải sang quý này, nhưng là khi nhìn thấy gương mặt vận vẹo của Mura, trong lòng Ynanna nhất thời khoái chí, rất sáng khoái buông ngay áo choàng của vương tử.

Vương tử vừa được giải thoát, liền cất lời hỏi Hazas đang đứng bên cạnh xem kịch vui “Phụ vương bảo ông đến?”

Hazas nhớ tới chính sự, vội nói “Đúng vậy, vương tử! Vương thượng truyền lời bảo ngài sau khi tắm rửa đến phòng nghị sự tìm người, người có chuyện quan trọng cần phân phó.”

Izumin vốn đang tính toán muốn đi tìm phụ vương nói chuyện, Hazas đến để đưa tin, cố tình lại xảy ra chuyện trong điện làm trễ nãi, khó trách trước kia mẫu hậu không cho phép trong điện của hắn có nữ nhân, quả là một hành động sáng suốt.

Hắn đang chuẩn bị nhắc chân rồi đi, lại nghe Mura phụng phịu cau giận nói “Suqammumu, vương tử đối đãi với người ưu ái như thế, người nên khắc sâu trong lòng. Chờ sau khi thân thể người sạch sẽ, nhớ phải hảo hảo chăm sóc vương tử trên giường.”

Izumin lại cảm thấy thật đau đầu, hắn lạnh lùng quét mắt nhìn Ynanna gương mặt tái nhợt vì mất máu và y phục bị xé rách nát, thờ dãi nói “Mura, trước tiên đem nàng ta đi tẩy rửa sạch sẽ đi.”

Xảy ra sự việc như vậy, khi Izumin đến phòng nghị sự thì Hittite vương đợi đã lâu, bất quá thời gian cũng vừa đủ để hắn nghe xong mật thám đề cập đến chuyện vừa xảy ra ở tư thất điện.

Cho nên Huvalli cũng không có tức giận, ngược lại có chút đắc ý, có chút hứng thú mà hỏi nhi tử khoan thai đến chậm “Thế nào? Nữ nhân cũng không đơn giản đi. Con cho là mọi chuyện dễ giải quyết như vậy? Kỳ thực các nàng rất phiền toái!”

Izumin theo thường lệ không đáp loại đề tài này, tuy rằng đây là lần đầu hắn cảm thấy lời của phụ vương trầm mê tư sắc không giả, nhưng sắc mặt hắn vẫn trầm tĩnh, cung kính hỏi “Phụ vương, người gọi nhi tử đến là có chuyện gì quan trọng?”

Bị nhi tử không mặn không nhạt đẩy trở về, Huvalli hơi chỉnh thân mình, cũng trở nên nghiêm túc nói “Mật thám hồi báo nói tiểu tử Menfuisu kia đã giống trống khua chiêng khắp nơi mua đồ dùng cho hôn lễ, còn muốn cưới yêu nữ kia làm chính phi. Hừm, hắn thật sự là đồ óc heo, lại có thể cưới một nữ nhân không rõ lai lịch làm vương phi của một quốc. Izumin, hôn lễ này dự là sẽ diễn ra khá lâu, con nên cân nhắc một chút, nếu như ở trong hôn lễ của Ai Cập vương cướp đi tân nương, Menfuisu nhất định sẽ mất hết mặt mũi, ha ha ha!”

Izumin lại nghĩ đến Carol đã chạy thoát từ trong tay hắn, là kẻ đã dẫn sói vào nhà khiến cho Hittite mất đi lãnh thổ bờ biển, liền siết chặt tay. Thiếu nữ tóc vàng mắt xanh, hồn nhiên quật cường kia, làm sao lại có thể cho rằng hôn lễ được dựng lên bởi máu huyết của những người dân Hittite kia, sẽ thực sự hạnh phúc chứ?!

Huvalli nhìn biểu cảm của nhi tử, biết ngay tiểu tử này lại nổi lòng hiếu thắng, người trẻ tuổi có dã tâm là chuyện tốt, nhưng ngàn vạn lần không thể vì vậy mà đánh mất sự bình tĩnh.

Ông nói tiếp “Nếu như con thành công, đó là chuyện vô cùng tốt. Nhưng Menfuisu từng vì yêu nữ kia mà tấn công nước ta, hiện tại nếu con lại đoạt tân nương của hắn, hắn tất nhiên cũng sẽ không từ bỏ dễ dàng. Nước ta đã thua một trận, tuy rằng phụ vương đã bảo đảm con không phải chịu sự buộc tội của hội nghị, nhưng là chỉ duy nhất một lần mà thôi. Tương lai, chúng ta nhất định phải thắng!”

Đối với mục đích thắng trận lần này, Izumin ngày đêm suy nghĩ, nhất định phải nghĩ ra cách. Vô luận là nữ nhân hay lãnh thổ, hắn đều muốn đoạt lấy từ

trên tay Menfuisu.

Hắn nói ra suy nghĩ của bản thân “Hải quân nước ta còn yếu kém, lại đang bị tổn thương nghiêm trọng, lần này tiến đến Ai Cập, nhi tử nghĩ nên đi theo đường bộ xuyên qua sa mạc Syria, đến phía tây bờ sông Fordan thì lên vào, lại thêm một nhóm bộ binh cùng chiến xa đi sau tiếp ứng, nếu như có gặp truy binh, liền cho bọn họ đón đầu thống kích.”

Huvali nở nụ cười, ý nghĩ của nhi tử không sai, nhưng lại có chút non nớt “Izunin, con đã quên mất Ashur quốc láng giềng của nước ta. Ta đã phái sứ giả đi Ashur từ trước, ước hẹn cùng Algol vương ở sa mạc Syria biên cảnh hai quốc đề thương thảo việc kết đồng minh. Con hãy ngay trang, lấy thân phận sứ giả mà đi, cũng tiện cho con tiến vào Ai Cập hành động. Nếu như gặp truy binh, cũng có thể liên hợp Ashur, liền có nhiều hơn một phần thắng!”

Izunin nghe xong, cảm thấy chủ ý rất tốt, nhưng mà nếu Algol là đồng minh thì thật sự là rất không ổn. Tuy rằng chưa có gặp qua Ashur vương hảo sắc hoang dâm vô đạo, nhưng là từ việc sau khi hắn thượng vị đã đem huynh đệ tỷ muội tất cả tàn sát, liền biết không phải loại người tốt lành gì.

Huvali nhìn thấy trên mặt nhi tử lộ vẻ do dự, liền biết hắn đang nghĩ gì “Ha ha ha, Izunin, con đang nghĩ xen Algol có thực là loại người hoang dâm tàn bạo? Con sai lầm rồi, một người cho dù yêu thích nữ nhân cũng sẽ không đặt tâm ở trên người nữ nhân mới đủ tư cách làm vương giả, có thể chơi đùa với nữ nhân nhưng lại không để bị bại lộ mới đúng là anh hùng. Con cứ nhìn tiên vương Nefenmert của Ai Cập bị độc chết ở trên giường kia, liền biết lời của phụ vương không phải giả!”

Đây vốn chỉ là chuyện gièm pha ở bên ngoài, nhưng lại không thể lừa được tai mắt của những người có lòng để tâm đến. Sau khi mẫu hậu của hai tỷ đệ Asisu và Menfuisu qua đời vài năm, Nefenmert vương đã tái hôn với công chúa Nubia Hitari. Nhưng sau đó nàng ta lại thay đổi suy nghĩ, đối với vương tử trẻ tuổi tình nồng ý mật, tất nhiên cũng trở nên bất mãn đối với lão trượng phu của bản thân, liền ra tay hạ độc hại chết Ai Cập tiên vương, bằng không Menfuisu cũng sẽ không thể còn trẻ tuổi như vậy đã trở thành vương của một quốc.

Thấy phụ vương có vẻ tôn sùng vị quân vương trẻ tuổi chưa từng gặp mặt bao giờ kia như vậy, nội tâm Izunin cũng bắt đầu nóng lòng muốn gặp thử, hy vọng được gặp người trạc tuổi mình, Ashur vương tâm địa ngoan độc hoang dâm hảo sắc nổi tiếng bên bờ Lưỡng Hà.

Mà ngay lúc này Algol đang ở trong tòa thành Ashur xa hoa tột đỉnh của hắn, đang nghe mật thám ở Ai Cập hồi báo tin tức.

Hắn đang ở phía sau màn che được làm bằng tơ vàng, cùng yêu sủng Jamari đang ngẩng đầu cùng hai bầu ngực cao ngất, một bên miệng còn đang bao lấy điểm đỏ hồng anh đào nhỏ mơ hồ hỏi “Cái gì? Tóc vàng mắt xanh, xinh đẹp giống như bức tượng thiếu nữ hoa sen bên bờ sông Nile?”

Jamari cúi thẳng lưng, thật kỹ xảo làm cho hạ thân hắn vẫn tiếp tục ra vào vào thật sáng khoái, Algol “hừ” một tiếng nói “Ồ nơi nào còn có thể tìm được nữ nhân sẽ hầu hạ nam nhân tốt được như Jamari của ta đây!”

Jamari không biết là bị kỹ xảo của Algol hay do lời nói tăng bốc của hắn làm vui lòng, lại làm ra dáng vẻ thiên kiều bá mị “khanh khách” cười rộ lên.

Lời tác giả muốn nói:

Băng vệ sinh được chế tác ra ở thời cận đại. Đối với thời cổ đại Tây Á mà nói băng vệ sinh đều là dùng những thứ như điều kia, phốc ha ha ha... ta thực sự không biết chỗ kia của phụ nữ là như thế nào có thể nhét vào được...

Danh tiếng của “nữ nhi sông Nile đã làm cho Algol vương người được xếp hạng 1 trong những nhân vật đáng khinh nhất xuất trường, hắn tuy âm hiểm ti tiện giả dối hảo sắc, nhưng lại giống như Hittite vương là một người có năng lực làm thống trị giả.

Và hắn chính là ta dùng để xúc tiến kích tình của các nhân vật chính a!

Thỏ: Theo các nàng thì nữ nhân có phiền toái không hả =)))

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Cùng Algol Vương Kết Minh

Jamari còn chưa dứt cười, thanh âm bỗng tựa như bị siết cổ đột nhiên gián đoạn ở giữa không trung, Algol sau khi trút hết tinh lực liền thờ phào nhẹ nhõm, đem nàng đá xuống giường.

Đùa sao? Đây là sạp vàng tứ trụ của vương giả, là do gỗ đàn hương vô cùng chân quý tạo thành, bên trên trải một mảnh da vô cùng hoàn chỉnh, là lúc hắn mười lăm tuổi tự tay đi săn và lột ra. Lại nói đến nữ nhân mỹ miều kia, một khi đã xài hết công dụng, làm sao còn xứng nằm bên trên?

Jamari biết rõ bản tính của Algol, eo nhỏ khề động, nên không bị đá trúng. Nhưng lại rên một tiếng có lẽ, một thân không mảnh vải lẫn vòng lao ra khỏi màn trướng, làm tên thám tử kia sợ tới mức vội đem tấm mắt nhìn đi nơi khác, không dám nhìn vào thân thể xích lửa lộ rõ từng tấc da thịt khêu gợi màu nâu đậm kia.

Algol tùy tiện với tay bắt lấy một tấm khăn nhung lau hạ thân, sau đó kéo màn che tơ vàng phủ xuống, hoàn toàn trở thành vị vương giả tài đức sáng suốt đang chăm chú ngồi nghe ngóng tin tức tình báo vào giữa trưa, nào còn thấy vẻ gì là vừa trải qua hoan lạc trước đó.

Màn che làm bằng tơ vàng rất mảnh, gần như trong suốt, mơ hồ có thể nhìn thấy gương mặt trẻ tuổi của Algol, dung mạo kia tuy không được xem là tuấn mỹ, lại có vẻ như thiếu niên chỉ hơn mười tuổi, nhưng là nếu như không có khoe miệng đáng khinh cùng cái lưỡi linh hoạt đang chuyển động kia, thì thật ra cũng có thể được xem là đoan chính.

“Nữ nhi của thần Haby sông Nile sao?” Algol sờ sờ cảm hỏi “Nàng ta đã gây ra chuyện tốt gì?”

Thám tử miệng lưỡi lanh lợi liền nói từ chuyện thần tích đến trận thảm bại vừa mới đây của nước láng giềng Hittite, nhưng Algol lại thất thần, trong cung điện vờn quanh một cỗ hương mật được nồng đậm, cùng dung nhan mỹ nhân tươi đẹp, làm cho tinh thần bay bổng, khó lòng dứt ra. Hòa với cung điện xa hoa lộng lẫy kim quang, làm cho người ta hận không thể cúi đầu, gục ngã trong chốn ôn hương nhuyễn ngọc không muốn rời đi.

Trên bàn thảm chén ngỗng ngang, là bữa ăn mà Algol đã dùng để bổ sung thể lực trước khi sủng hạnh nữ nhân. Nước rượu quả màu đỏ thắm đỏ đầy trên đất và thảm, cái chén đầu ngựa làm bằng vàng cũng đã lăn đi thật xa. Trong không khí còn thoang thoang mùi hương hoa hồng, là từ trong chiếc bình trên mâm đựng trái cây lăn đổ ra khắp nơi. Chỉ có một chùm nho óng ánh trong suốt là được lọt vào mắt xanh của vị vương giả này, lúc Jamari ngồi ở bên cạnh hầu hạ hần, đã lấy đến bồi bổ cho vị sủng phi mà hần không mấy để tâm này.

Khi thám tử kia miệng đắng lưỡi khô nói xong một đồng chuyện của Ai Cập, Algol còn chưa có phản ứng, Jamari đã nở nụ cười trước. Vị này cũng là một người mưu trí, với Algol vương có tính khí thay đổi thất thường, đã từng có rất nhiều tuyệt thế mỹ nhân ở trên tay hần, nhưng chỉ cần làm chuyện gì đó mà hần không như ý, mỹ nhân liền sẽ mất đi đầu của bản thân.

Chỉ có vị mỹ nhân da nâu này, mạnh mẽ lớn mật, làm việc phóng túng, nên vương cũng rất ưa thích nàng.

Jamari dùng ngón tay gọi cảm về lên môi dày, khinh miệt nói: “Thần tích? Vương thượng a, trên đời này thực sự có thần tích sao? Nếu như là thực, theo Jamari nghĩ mà nói, thì chính là nữ nhân thi triển ma pháp ở trên giường a!!”

Algol liếc mắt ra ngoài màn trướng, hàn quang chợt lóe, hần cười ‘hắc hắc’ nói: “Ái phi, ta đúng là thiếu ma pháp này của ngươi thì không ổn. Bất quá cuối cùng Ai Cập đang có âm mưu gì, ta vẫn là phải điều tra một chút.”

Cùng là vương giả, Algol thừa hiểu màn kịch này. Ngươi có thể dạy thần dân thờ phụng thần linh, nhưng chính ngươi cũng không được tín nhiệm, mà họ sẽ đem ngươi biến thành đũa ngọc làm nhảm những thứ thần bí bí, thần điện bất quá chỉ là một thứ công cụ trong tay vương giả dùng để thống trị mà thôi.

Mỗi lần hần dẫn theo quần thần đến thần điện dâng hương cho thần Ashur, trên mặt hần luôn mang vẻ thành kính, tôn nghiêm làm cho mọi người cảm động vô cùng, nhưng kỳ thực trong lòng Algol không ngừng mắng to “Chó má!”

Nếu như trên đời này thực sự có thần linh, nhất định sẽ không để cho người tự cho bản thân là vương giả siêu phàm này sống thoải mái. Từ khi Algol được sinh ra, áp phía trên hần luôn luôn là vị vương thái tử ca ca đang ở độ tuổi trưởng thành. Nếu như hần cứ để mặc cho số phận của mình, thì lúc phụ vương hần chết đi và vương thái tử đăng cơ, thì thể của hần đã sớm theo dòng chảy xiết của sông Tigris mất dạng.

Cho nên khi hần mưu phản soái vị thành công, lúc một đao cắt lấy đầu vương thái tử, trong lòng hần hô hào gào to chính là “Algol vạn tuế!” mà không phải là “Tạ thần Ashur ở trên cao thánh linh!”

Algol làm việc vô cùng sạch sẽ, dứt khoát, ngoại trừ vị ấu đệ Sall nhất gan sợ phiền phức cùng hần nương tựa lẫn nhau từ khi còn nhỏ đến lớn, những người thuộc dòng dõi vương thất, từ già đến trẻ, đều bị hần một đao chém sạch.

Thần linh chết tiệt ở trên cao kia, chính là vị thiên chi nữ vương được dân chúng hai bên bờ lưu vực Lưỡng Hà vô cùng tôn sùng, nữ thần của tình yêu và chiến tranh Ishtar, mọi thứ trên đời đều bác đại tinh thông, bất quá chỉ là một nữ nhân dâm phụ nơi nơi loạn đảng.

Cho nên, dù hần tàn ác trăm thảo trừ căn tất cả cũng tốt hơn trông chờ vào một nữ nhân!

Lúc này Sall chậm rãi từ ngoài điện đi vào, sau khi nhìn thấy vương huynh cùng Jamari đã tách ra, mới nhẹ nhàng thở một hơi bầm báo: “Vương huynh, sứ giả Hittite quốc đến.”

“Ha ha ha...” Algol tựa lưng vào thành giường, cười đắc ý nói “Quả nhiên không ngoài dự đoán của ta, hành động này của Hittite, nhất định là muốn cùng kết minh với quốc ta để ngăn chặn khu vực yếu đạo sa mạc Syria. Bằng không nếu như Ai Cập đồng thời tấn công mạnh mẽ cả đường bộ cùng đường thủy, thì Huvalli nhất định sẽ thật thảm.”

Sall bạo gan hỏi “Vậy có muốn hay không thỉnh vị kia đến chính điện?”

Algol vẫy vẫy tay “Thỉnh, đương nhiên là thỉnh! Ta không cùng Hittite kết minh chẳng lẽ lại đối với Ai Cập cách nhau một sa mạc rộng lớn kết minh? Bất quá nếu như Ai Cập thực sự đánh đến đây, chúng ta nhưng là chỉ ra chút ít binh lực cho bọn họ nhìn, không cần phải xuất ra binh lực mạnh mẽ như thế mới thú vị!”

Algol nghĩ cũng thật tốt, nhưng là nhà nhà đều có tính toán, hẳn sáng khoái đồng ý hai quốc kết minh, cũng chính là cấp cho Izumin vương tử một nơi để ẩn núp trong sa mạc Syria, đợi chờ cơ hội thời cơ mà hành động.

Nhưng hiện tại đối với bọn họ mà nói, kết minh chỉ là thứ yếu, việc quan trọng là hiện tại hai vị này đều đang tính toán làm thế nào dưới tình trạng không được mời phải tham gia vào hôn lễ của Pharaoh Ai Cập.

Ai Cập là quốc gia cực giàu mạnh ven bờ Đại Lục Hải, lương thực đầy hai kho, cũng đủ đánh trận một năm. Cho dù không thể thu siêu cường quốc này vào tay, cũng có thể đánh đổi một phần lương thực phong phú trở về, cho nên khó trách các quốc gia xung quanh đều ở tình trạng hồ rình mò.

Lại càng không thể hiểu được Menfuisu Pharaoh Ai Cập đang có tâm tư gì, mà để cho danh vọng của vương phi nhà mình truyền đến tai các láng giềng xung quanh. Không nói đến dung mạo thoát tục hiếm có và tài trí hơn người của Carol, ở tại thời đại đã man gió tanh mưa máu này, cho dù là Asisu nữ vương xuất thân cao quý, nếu như bị bọn nam nhân chết tiệt chiếm đoạt, nhưng cũng chỉ có thể tự trách mình số khổ, phải cam chịu bị người cường đoạt chiếm lấy quyền thống trị một nửa Ai Cập từ trong tay chính mình.

Bởi vậy cho nên, nếu như Pharaoh Ai Cập thuận lợi thành hôn, Carol liền trở thành một quả bóng, mọi người đều sẽ tìm cách tiến nhập Ai Cập, nghiên cứu quả bóng đó, tự nhiên sau đó đều sẽ muốn nhanh chóng thu nó vào trong tay. Chẳng những có thể là người đầu tiên thưởng thức nó, mà còn có thể đánh đổi được một khoảng tiền thưởng to lớn và một vùng lãnh thổ.

Vào thời khắc này, Carol đã trở thành một miếng thịt dẽ béo bỏ bị một đám nam nhân như sói như hồ rình mò để mắt đến, trong số đó tất nhiên sẽ có Izumin vương tử đối với nàng vừa yêu vừa hận, còn có Algol vương luôn thầm nghĩ muốn đem nàng ra ăn sống nuốt tươi hưởng thụ tự vị khi đem nàng áp dưới thân, cùng với vô số ánh mắt tham lam khác.

Mà hai nhân vật chính đang bận rộn chuẩn bị hôn lễ, tựa hồ còn chưa có ý thức được vấn đề này.

Trong Sư tử điện, Hazas tướng quân đem bản đồ trải ra trên bàn nhỏ làm bằng ngà voi nói “Vương tử, mật thám của quốc ta đang mai phục ở các quốc gia đều có hồi báo, theo thời gian hôn kỳ của Pharaoh Ai Cập ngày càng gần, những quốc gia đó đều đã rục rịch chuẩn bị. Sự tình có vẻ phức tạp, lão thần đề nghị chúng ta vẫn là sớm ngày xuất phát, sớm bố trí an bài sẵn sàng để thuận lợi ra tay.”

“Người nói cũng có lý, ngoài trừ hải quân Ai Cập đang chiếm đóng ở Sarigale, những con thuyền khác đều rút về bản địa luôn neo đậu ở cảng không rời đi, chúng ta nếu như muốn giả trang giống bọn họ lên vào quả thực cũng không dễ dàng...” vương tử cầm bút cò lau ở trên bản đồ Đại Lục hải chấm một điểm “Cho nên lần này chúng ta sẽ trực tiếp từ sa mạc hạ Ai Cập lên vào, Asisu nữ vương mặc dù hiện tại không có biểu hiện gì, nhưng trong lòng nhất định đang căm hận nghiêng răng nghiêng lợi, phòng ngự của hạ Ai Cập nhất định có chỗ lơ lửng, nhưng thật sự là tiện nghi cho Hittite chúng ta.”

Izumin đột nhiên nghĩ đến Luka đang phụng mệnh ẩn núp “Chúng ta tiến vào Ai Cập chính là bước đầu tiên của kế hoạch, nhưng nếu như trong vương cung không có nội ứng đáng tin cậy, như vậy mọi sự đều không xong.”

Nhắc đến việc này, Hazas tướng quân vui sướng cười nói “Luka thế nhưng thật sự là một người tài trí, hẳn gặt dây vải tên lưu dân Ai Cập vào trộm lảng tẩm của Nefenmert tiên vương Ai Cập, cũng vào lúc nữ nhi sông Nile cùng Menfuisu tranh cãi, thành công tranh thủ chiếm được cảm tình của nàng, hiện thời đã là tùy tùng bên người của vương phi tương lai!”

Này thật đúng là một tin tốt, Izumin một mặt lộ vẻ mỉm cười, trong lòng lại nổi lên lo lắng, nữ nhi sông Nile hồn nhiên thân thiện, lại dễ tin người như thế, nếu như làm một quốc gia chi mẫu, thật đúng là không phải phúc khí cho quốc gia đó. Tâm tư hẳn xoay chuyển thật nhanh, đã nghĩ tốt tương lai sau khi đoạt được nàng vào tay, sẽ cho nàng cái vị trí gì.

Hắn đột nhiên hiểu rõ tâm tình dao động lúc này của bản thân, đồng thời cũng sáng tỏ vận mệnh của một quốc gia tuyệt đối không thể giao cho người không hề có lòng trung thành đối với Hittite, trong tay một nữ nhân vừa thiện lương quật cường vừa nhiều mưu ma chước quỷ kia. Hittite nếu như có một Tawananna như vậy, liền vĩnh viễn không được thái bình.

Trong lòng hắn lo toan, liền kéo áo choàng đứng lên, những ngón tay mạnh mẽ thon dài cuốn lại tấm bản đồ đang mở ra, thả lại vào cùng đồng giấy trên giá. Chậm rãi đi đến trước cửa sổ, xuyên qua khung cửa sổ đầy những thanh đồng nhìn đến ở phía xa xa vô số tượng nhân sư cùng kim tự tháp, cùng với tiếng ca ngâm tụng thần dụ của thần điện từ xa xói vọng lại.

Hattusa hùng tráng xinh đẹp hơn thế, đáng giá cho Izumin hẳn dốc tâm huyết cả đời thủ hộ đến sức cùng lực kiệt.

Hắn ngưng thần tĩnh tế cân nhắc một chút, nói “Hazas, ta suy nghĩ kỹ, vẫn là quyết định mang theo Suqammumu. Chúng ta sẽ nhân cơ hội lúc diễn ra lễ hội săn sư tử trong hôn lễ, đó chính là nghi thức hôn lễ duy nhất cử hành ở bên ngoài. Suqammumu thân thủ tương đối tốt, bảo nàng giả trang thành thị nữ tiếp cận nữ nhi sông Nile, cùng với sự hỗ trợ của Luka, tiện hành động hơn so với đám nam nhân. Việc này tiếc đối không thể thất bại, bằng không khó có thể rửa sạch nỗi nhục của Hittite.”

Hazas tướng quân liên tục nói phải, lại cười nói “Vương tử muốn dẫn Suqammumu đi, nàng nhất định là cao hứng đến hỏng rồi.”

Ông nói cũng không sai! Ynanna hiện tại đang ở trong sườn điện của Sư tử điện, có phòng của riêng mình. Thời đại này vật tư thiếu thốn, cho nên là việc giải trí chỉ có hạn, Ynanna dường như là nhàm chán muốn chết. Bất quá chỉ là dường như, bởi vì mỗi ngày Mura đều sẽ tìm đến nàng “ngọa”.

Ynanna đang trong tình trạng mông vô cùng đau đớn, cố gắng cầm một cây bút cò lau ở trên mặt phiến đất sét mỏng viết chữ như gà bới.

“Sai rồi!” Mura hét lớn một tiếng, một nhánh cây dài liền “ba” một tiếng quất vào trên mông Ynanna.

Ynanna ăn đau, đem phiến đất sét trong tay xoa nắn thành một quả cầu cao su bằng đất, Mura càng thêm giận dữ, ném nhánh cây muốn phạt Ynanna đi quỳ ở bên ngoài điện.

Hazas tướng quân chậm rãi thông thả đi đến trước cửa phòng Ynanna, thấy tình cảnh như vậy vội vàng ngăn cản “Ai ui, ta nói này Mura, người cho dù nóng lòng cầu thành cũng không nên như vậy! Nàng mới đến vài ngày, người lại cho nàng viết chính tả lịch đại vương phổ, cho dù là lão nhân ta cũng không thể viết đầy đủ a!”

Mura thấy sự tình bị cắt ngang, ở trên cánh tay Ynanna hung hăng nhéo một chút rồi buông tay nói “Bảo nàng học hết, là vì muốn bảo nàng đem cả nhà Hittite vương cùng vương tử để trong lòng, người nhìn ánh mắt nàng cả ngày loạn chuyển nhanh nhạy, vô cùng cơ trí, nếu như nàng có ý định xấu nào đó, vương tử phải làm sao bây giờ?!”

Hazas tướng quân vỗ vỗ bội kiếm treo ở thắt lưng, nói “Ta mang Suqammumu đi luyện tập một chút, lần hành động ở Ai Cập này nàng cũng có phần, cũng không thể để nàng ngay cả vài tên đầu trọc Ai Cập cũng đánh không lại.”

Nói xong, hắn lại lấy ra một thanh tiểu chủy thủ ném cho Ynanna “Mura, người cứ yên tâm. Nếu nàng có tồn tại ý xấu, ta là người đầu tiên giết chết nàng.”

Lời tác giả: Mộ ông cha của Menfuisu bị đào ra, là những người luôn tin tưởng cuộc sống vĩnh hằng sau cái chết như Ai Cập thì không thể nào có chuyện tha thứ, khi Carol ngăn cản Menfuisu giết bọn trộm mộ, Luka cũng đứng ra thể hiện che chở... hoàn hảo tiện đường chiêm được hảo cảm đứng ở bên người nàng.

Thỏ: Chương sau đến Ai Cập rồi, các nàng có hưng phấn không nào?!!!

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Lẻ Vào Hạ Ai Cập, Izumin Bị Tóm Gáy.

Thế giới cổ đại 3000 năm trước, có rất nhiều nơi vẫn chưa được khai hóa, nhưng là tuyệt đối sẽ không bao gồm người Hittite. Bởi vì bọn họ đã kiến tạo nên vương thành Hattusa, là một tòa kiến trúc vĩ đại đi trước thời đại, là tòa thành thị tiên tiến nhất, lớn nhất thời đại này.

Ynanna đến nơi này đã lâu, tính toán đơn giản một chút chính là, cả tòa thành thị có chu vi ước chừng 7km, tường vây xung quanh cao tới năm thước, ngoại trừ nhiều điểm lăm lăm của khu bình dân phân tán, trong thành ngoài hoàng cung ở trung tâm thành phố thì xung quanh ước chừng có hơn ba mươi tòa thần miếu.

Trên tuyến đường chính của thành thị toàn bộ đều khám đá, bên dưới là những kho lương thực to lớn, còn có những vị Sphinx vĩ đại thủ hộ con đường trọng yếu ---- cánh cổng bằng đồng kiên cố bất hủ chi môn, lấy dây móc xích tiên tiến nhất đương thời dùng để đóng mở, mọi người muốn đem đồ vào trong kinh thành đều phải đưa ra văn kiện chứng minh của quan cai quản trị an. Trên cao nguyên thỉnh thoảng vang vọng tiếng kêu của đàn trâu dê được chăn thả, ở những chỗ cao trên cây đặt vô số thùng mật dùng để nuôi ong.

Trong《Thánh kinh》có ghi lại tòa thành thị này đã từng rất huy hoàng cuối cùng sa sút biến mất không còn ai biết đến, cũng xưng tụng đó là quê hương của sữa và mật.

Hazas tướng quân lấy danh nghĩa rèn luyện mang Ynanna đến sân thượng ở phía trên cung điện, nói là huấn luyện, thực tế là bảo nàng làm việc cho bản thân.

Ông đem một cái bình chứa đầy sữa đưa cho Ynanna, bảo nàng cầm cây gậy khuấy, cho đến khi toàn bộ sữa biến thành bơ, mới có thể xem như đại công cáo thành.

“Suqammumu...” vị lão tướng quân lấy việc công làm việc tư vội nói “Đây là rèn luyện sức lực của người, lúc ta lần đầu tiên nhìn thấy người, liền cảm thấy tuy rằng thân thủ người kỳ quái, nhưng lại rất khéo. Ta muốn thuận tiện chỉnh lại cho người một chút, để tránh sơ hở tạo cơ hội cho người khác gây ra thương tổn ngoài ý muốn. Người ấy, chính là do khí lực quá nhỏ, hiện tại cũng chỉ có thể dùng để trêu chọc Luka, về sau buổi chiều mỗi ngày liền đi chỗ ta làm bơ đi.”

Ynanna thừa dịp ông không chú ý đem bơ vàng đã hình thành kia, đào một miếng bỏ vào miệng, lại cúi đầu tiếp tục động tác.

“Người không nên chán ghét, kì thực Hittite đối với nữ nhân là một nơi rất tốt.” Hazas tướng quân nhìn tịch dương chiếu rọi trên đỉnh các tòa thần điện, ẩn ẩn hiện hiện có thể nhìn thấy đến thần linh được khắc trên thạch bích, thần gió đứng ở trên hai ngọn núi cao, mà nữ thần thái dương lại đứng trên một

con báo tử, trâu đực cùng hươu cái vây quanh trái phải bên bọn họ, con trai con gái của họ cười trên hai con ung, phảng phất như đang ngắm nhìn mặt trời chiều ngã về tây.

Ynanna theo ánh mắt ông nhìn qua, liền nhìn thấy cảnh tượng này, liền tưởng với lời ông nói, hơi hơi cau mày nhìn lão tướng quân, tựa hồ muốn ông nói mau lên.

Hazas tướng quân không nhanh không chậm nói “Thần linh tối cao của chúng ta thế nhưng là một vị nữ thần, nữ nhân ở Hittite thật sự sống rất tốt, nếu như người không tin hãy chờ đến giữa đông mà xem.” trong đôi mắt đục ngầu của ông bỗng lóe lên tinh quang “Ta biết vương tử cũng không có thu nạp người, người cũng không cần kích động, vương tử không phải là không gần nữ sắc, chính là còn chưa gặp được người thích hợp, hẳn chắc hẳn chưa để ý đến người. Nhiệm vụ lần này chính là một cơ hội cho người, người nhân tài như vậy vào hậu cung thật sự đáng tiếc, người cứ dốc sức làm việc cho vương tử, về sau có thể cầu một cái ân điển. Nữ nhân ở Hittite cái gì cũng đều có thể làm, nữ y sư, nữ quan đại thần, nữ quân sự tùy ý người. Ha ha, ta thế nhưng đã quên người còn chưa có học biết viết chữ.”

Ynanna ném cho ông một cái liếc mắt, nhưng cũng hơi bị đã động. Nếu có thể về nhà thì tốt nhất, nếu không thể về nhà, theo như lời lão nhân này nói cũng chưa hẳn không phải là đường tốt.

“Người ngắm xem.” Hazas tướng quân đột nhiên nhớ đến lời của Mura mà nói “Hiện tại, quốc gia có thể cùng quốc ta đối nghịch đã vô cùng ít. Từ khi ta biết người cho tới hôm nay, cũng nhìn ra được người không thích bọn người Ai Cập mặc y phục như không mặc. Mà Ashur vương là một tên háo sắc, người mặc dù không đẹp, nhưng lại rất mới mẻ. Babylon, người lại càng không thể đi, nơi đó nữ nhân cả đời nhất định phải vì nữ thần Ishtar mà hiến thân, cùng với nam nhân xa lạ qua đêm, ta nhìn người chắc hẳn cũng không thể chịu được đi.”

Nói cứ như bản thân nàng thực sự giống như không có nơi để đi, Ynanna bĩu môi, ánh mắt nhìn về phía xa.

Nếu từ Sư tử điện nhảy xuống bờ tường cao của hoàng cung, sẽ bị các phiến đá trên đường mài ra thành thịt nát.

Nếu muốn từ cửa chính vụng trộm chạy đi, phải vượt qua điện vương tử, điện quốc vương, ba trạm gác quanh nghị sự phòng, nếu bị bắt về sau khẳng định sẽ ăn vài roi, nếu cố gắng chống lại thì chính là buộc phải động đến đao thương.

Nghĩ thoáng một chút, nếu nàng có được cái gì gọi là sự che chở của thần linh mà chạy đi, không nói đến nàng có lạc đường hay không, mà ba đạo đại môn của Hattusa -- Sphinx chi môn, bắt hủ chi môn, đại địa chi môn đều có thủ vệ sâm nghiêm, bản thân không có văn thư thông hành nhất định sẽ bị bắt, nàng ngay cả văn thư thông hành trông thế nào cũng không biết đâu!

Lại nói sau khi rời khỏi, nếu nàng muốn đi tìm Carol, làm thế nào có thể một mình vượt qua hai tháng đi đường ở sa mạc hoặc tìm một chiếc thuyền vượt qua Địa Trung Hải?

Ynanna đem mọi khả năng có thể ở trong đầu nghĩ qua một lần, toàn là bất khả thi, quyết định vẫn là lên tàu vương tử đi đường công khai có vẻ tốt lắm.

Hazas tướng quân thấy trong đôi mắt đen trong veo của nàng có ý cười, giống như khối hắc diệu thạch được khám trên vương kỳ, trong lòng vô cùng cao hứng, cảm thấy như nữ nhân này cũng có thể dùng dụ dỗ đe dọa mà thu phục “Hiện thời, trên đời còn có một quốc gia có thể so được với Hittite ta, nhưng quốc ta lại hơn các quốc gia khác ở chỗ có được hắc thiết, nếu như trải qua một khoảng thời gian nữa, bá quyền chắc chắn ở trong tay quốc ta.”

Vấn đề này đúng là đã quấy nhiễu Ynanna rất lâu, Hittite tuy rằng đã phát minh ra sắt thiết, nhưng thủy chung số lượng cũng không nhiều lắm, cũng không đủ cho tất cả binh lính đều có thể trang bị. Thiết khí tuy rằng so với kiếm đồng lợi hơn rất nhiều, nhưng là tài năng có hạn, khi chế tác rất dễ bị hỏng. Nếu như không có những vấn đề rối rắm đó cản đường, chỉ sợ Hittite sớm đã là bá chủ một phương.

Ánh mắt nghi vấn của nàng liền khơi mào thần kinh nấn cảm của Hazas tướng quân, ông vội nói “Người có thể không tin, nước ta từ 1000 năm trước đã có được chúc phúc của thần linh. Hittite cũng không phải chỉ có hắc thiết mà thôi, 1000 năm trước thần linh đã để lại cho chúng ta một vật bằng kim loại màu bạc sáng bóng so với hắc thiết còn cứng rắn hơn, chúng ta nếu có thể giảng giải được hết những chữ được khắc trên đó, sẽ không còn quốc gia nào là đối thủ của chúng ta!”

Ynanna kinh ngạc khi biết người Hatti từ 4000 năm trước đã có thể luyện ra thứ cứng rắn đến thế, còn nói món đồ vật kia có khắc chữ bên trên, mà muốn ở trên thứ kim loại so với hắc thiết còn cứng hơn kia lưu lại dấu vết, nhất định cũng là một thứ công cụ chế tác vô cùng cứng rắn.

Nàng giật giật thân thể, cảm nhận chuôi mã tấu Thụy Sĩ nhỏ nhỏ luôn luôn giấu ở trong đai lưng ma sát trên bụng, tâm tình kích động mới từ từ bình phục.

Trên thế giới này tuyệt đối có tồn tại một thông đạo liên kết hiện đại cùng lịch sử, nàng là một ví dụ, Carol cũng vậy, mà cái vị được gọi là thần linh một ngàn năm trước kia có khả năng rất lớn cũng là như vậy.

Nhưng là từ trong miệng Hazas tướng quân có thể nghe ra món đồ vật kia chỉ sợ đã bị vương thất cất giữ cẩn thận, muốn tìm hiểu rõ ràng thực tại không dễ, hiện tại hy vọng lớn nhất của nàng chính là vị Carol sắp trở thành vương phi Ai Cập kia. Nữ nhân kia lúc trước còn chán ghét Pharaoh Ai Cập, cuối cùng cũng bị anh hùng dùng toàn lực của quốc gia cứu mỹ nhân làm cho tâm động. Ynanna không biết có phải nàng đang tưởng nhớ người nhà ở hiện đại hay không, nhưng là nàng nhất định phải trở về, mặc dù nàng sớm đã không còn người thân.

Hazas tướng quân không bỏ qua trong mắt Ynanna có chút hưng phấn, đặc ý nói “Thứ so với hắc thiết còn cứng rắn hơn, người chắc là chưa có nghe nói qua đi.” Ông nghĩ tuy có khả năng là cổ quốc của một nô lệ như nàng rất phi nhiêu giàu có, có tài dệt vải cao siêu, nhưng khẳng định không thể có vũ khí lợi hại như bọn họ “Người nếu như muốn nhìn thử, hãy hầu hạ vương tử cho tốt, sau này làm nữ tỳ đi theo phía sau vương tử. Ngày sau lúc hẳn cưới chính phi hoặc lúc đăng cơ, người có thể nhìn thấy thứ bảo vật được sở chế thành vòng tròn hoàng kim tương trưng cho thái dương của vương thất Hittite.”

Một con đường tiến vào quan trường đang rộng mở dưới chân Ynanna, nhưng mà hiện tại nàng lại cự tuyệt nghĩ đến, nếu như nàng biểu hiện quá mức, ngược lại sẽ khiến cho người ta hoài nghi. Huống chi thời gian ngắn có hạn, nàng chỉ có khả năng làm một cái nữ quan cấp thấp hoặc nữ cận thần, đó là nếu nàng mau chóng đem tất cả chữ viết học tốt, hiện tại nghĩ muốn đi tham gia cái loại nghi thức cao cấp của vương thất kia sợ là chỉ có nằm mộng.

Nhưng nàng vốn đang chậm rãi dùng tay quấy sữa lại đột nhiên đứng lên, tựa hồ tràn ngập nhiệt tình.

“Ha ha, thế này được rồi.” Hazas ngửi hương vị bơ nồng đậm cười nói “Đi theo vương tử sẽ không để người chịu thiệt.”

Trên thực tế, đi theo vương tử quả thực vô cùng thiệt thòi, dù sao nữ vương chính là nữ vương, cho dù nàng mất đi tình yêu nhưng vẫn là một vị thống trị giả.

Bởi vì khi bọn họ vừa mới đi vòng qua sa mạc Arabian chuẩn bị lên vào Ai Cập, lúc đi ngang qua một hẻm núi tình cờ gặp phải quân Ai Cập mai phục trên đỉnh núi tập kích. Bởi vì địa thế bất lợi khó có thể phản kháng, không thể xuất ra toàn lực, dưới tình huống đó mọi người chống cự cũng không có hiệu quả, kết quả Izumin vương tử cả người bị đá đè bị thương đã bị tóm gậy.

Mà làm một người Trung Quốc từ nhỏ lớn lên bị 《 Tam Quốc Diễn Nghĩa 》 bồi dưỡng ra, Ynanna biết rõ đội ngũ vương tử đi vào tử lộ, ngay từ đầu nàng liền buông tay đầu hàng triệt để, kết quả trở thành người duy nhất hoàn toàn không hề bị thương.

Hazas tướng quân không thích chỉ trích nữ nhân, nhưng là ánh mắt ông vô cùng bất mãn, nếu không phải đang bị xiềng xích, tám phần là ông sẽ đến giáo huấn Ynanna một phen.

Mà vương tử sau khi nhìn một đám người chết lại nghiêng ánh mắt liếc nhìn Ynanna một cái, sau đó mới tùy tiện lau vết máu nơi khóe miệng “Hiện tại trách ai cũng không có ý nghĩa, việc cấp bách là nghĩ biện pháp thoát ra.”

Hiện tại bọn họ đang ở trong địa lao của điện thờ thần Amun, ngoại trừ ánh lửa chính là một mảnh tối đen, ngoài miệng Izumin vương tử nói muốn nghĩ biện pháp thoát ra, nhưng trong lòng hẳn hiểu rõ điều đó chỉ là người say nằm mộng. Hiện tại đều hẳn có thể nghĩ là, nếu đã không thể sống, thì phải chết thật tôn nghiêm.

Hắn không thể trở thành con tin để Ai Cập uy hiếp Hittite, hoặc là tìm đường sống thoát ra, hoặc là tự sát tạ tội, phụ vương và mẫu hậu chắc sẽ nghĩ cách cứu hắn. Nhưng vương tử của một quốc gia lại bị nhốt trong địa lao như vậy là một sự sỉ nhục vô cùng, nếu vận lực dồn hết nhân lực vĩ đại của cả quốc gia để cứu hắn tuyệt đối sẽ bị hội nghị phủ quyết. Hắn hiểu rõ phụ vương nhất định sẽ do dự, mà thực sự thương tâm vì hắn sợ là chỉ có một người là mẫu hậu.

Izumin căm hận kế hoạch lớn của chính mình, nhưng ngoại trừ ngồi thuyền băng qua Đại Lục hải mà đi, lên vào sa mạc là biện pháp duy nhất.

Nếu như đã bị Asisu nữ vương bắt được, chỉ có thể nói hắn đã xem nhẹ nữ nhân này, lúc nữ nhân đang rơi vào sự rối rắm của tình yêu, vẫn có khả năng duy trì một mặt bình tĩnh tàn khốc.

Hắn chậm rãi thở dài.

Lúc này cửa lao chậm chậm mở ra, vài tên binh lính hạ Ai Cập cầm đuốc tiến vào địa lao. Asisu nữ vương có phân phó, tuy Izumin vương tử vụng trộm lên vào Ai Cập nhất định là có mưu đồ gây rối, nhưng Asisu nữ vương còn muốn lưu lại mạng của vương tử để cùng Hittite giao dịch, không tiện để hắn chịu trọng hình. Cho nên muốn bọn họ một thuộc hạ nhìn có vẻ không có lập trường kiên định, làm người này mở miệng, sau đó với nhược điểm mà Asisu nữ vương có trong tay, uy hiếp vương tử viết thư gửi về Hittite mượn một vạn binh, cùng với quân hạ Ai Cập một đường tấn công thượng Ai Cập, ngăn cản hôn lễ của Carol cùng Menfuisu.

Nakuto tướng quân ánh mắt lướt qua một đám thương binh tàn tướng, cuối cùng dừng ở trên người Ynanna, Nakuto đối với nàng rất có ấn tượng, tiểu tử nhìn không ra nam nữ này từ lúc vừa giao tranh liền ngoan ngoãn tước vũ khí đầu hàng, muốn ép nàng mở miệng có khả năng là không khó. Hơn nữa nàng nhìn có vẻ yếu đuối, khẳng định không thể chịu được gia hình bao lâu.

Ông liền chỉ vào Ynanna đối với người bên cạnh nói “Đem nàng mang ra ngoài!”

Lúc Ynanna vị hai gã binh lính Ai Cập kiềm kẹp đi ra ngoài, theo bản năng liếc nhìn vương tử. Trong bóng đêm, nàng không thể nhìn rõ biểu cảm của nam nhân kia, nhưng là cặp mắt màu hổ phách ánh lửa kia chắc chứa một ánh mắt mang theo vẻ quyết tuyệt.

Hắn cũng không sợ hãi, bởi vì Ynanna là một người câm, làm cách gì cũng không thể nói, nhưng mà cuối cùng cũng không có biện pháp nào để thay đổi vận mệnh của cả đội ngũ này.

Ynanna bị mang đi rất phối hợp cùng họ ở trong thần điện rẽ trái rẽ phải mấy vòng, mỗi một trọng lại có một cây cột lớn phải cỡ mấy người ôm mới xuê, trên đó được khắc các loại nhân vật diêm lệ đầy đủ sắc thái giống như mọi ánh mắt đều đang nhìn nàng, ở dưới ánh lửa lập lòe phi thường quý dị khủng bố.

Nàng bị đưa đến chỗ sâu nhất trong đại điện, bị án quỳ trên mặt đất, gương mặt chỉ có thể nhìn thấy một đôi chân thướt tha mang đôi giày thêu tơ vàng, chân kia màu da nâu sẫm, lại bóng loáng nhẵn nhụi, để lộ ra cổ chân đầy vẻ gợi cảm khác thường, có thể thấy được là ngày thường vô cùng tỉ mỉ bảo dưỡng, liền một chút khuyết điểm cũng không có, tại nơi có nhiều sa mạc khô ráo nóng bức này, chỉ có một người có thể có được đôi chân như thế.

“Ngẩng đầu lên.” nữ nhân ngồi ở trên vương tọa kia lên tiếng, nàng đang nhẹ lay quạt lông khổng tước, gió tạo ra từ cây quạt kia làm lời nàng nói như hòa vào trong không gian vô cùng mông lung, tựa hồ hòa cùng với hương cung phụng thần linh đang bao phủ khắp phòng, nhưng Ynanna lại nghe

thấy giọng nàng tựa như có chút không vui.

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt chậm rãi chuyển hướng lên trên.

Ynanna đã nhìn thấy gì?

Nàng thấy được một cặp phong nhũ nở nang no đủ, nhẹ nhàng rung động, làn da trơn mềm, rõ ràng là miêu tả sinh động của ngực cup D.

Lời tác giả: Theo thông tin mới nhất của các nhà khảo cổ, cao nguyên Anatolia từ 2000 năm TCN đã có thể luyện kim, nhưng ta cho rằng chỉ có thể đến trình độ thô sơ mà thôi. Nhưng là ở 4000 năm trước, quả thật là không còn gì để nói, mãi cho đến sau khi Hittite diệt vong, các thợ thủ công lưu lạc khắp nơi, phương pháp chế tạo đã thiết mới từ trong kinh Ấn Độ truyền đến Trung Quốc, Trung Quốc cho đến thời kì xuân thu vẫn chưa thể sử dụng vũ khí bằng thiết trong phạm vi quy mô lớn.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Asisu Nữ Vương. Cùng Ta Làm Một Cuộc Giao Dịch Đi.

Tay nữ vương dừng múa quạt, tư thái tuyệt đẹp đưa tay vòng trước ngực, kia cảnh dãy núi phập phồng đẹp dễ liền bị quạt lông che chắn vô cùng đáng tiếc, thất lung xinh đẹp tựa vào trên vương tọa làm bằng vàng ròng.

Động tác của nàng làm Ynanna rung mình, sợ run không dám lại nhìn vào cặp phong nhũ kia, mau chóng ngửa đầu lên.

Sau khi cùng nữ vương đối mặt lần đầu tiên, Ynanna lập tức hiểu rõ vì sao Menfuisu Pharaoh Ai Cập có thể không để ý đến cái mặt hàng tuyệt phẩm miễn phí trước mắt này, lại theo đuổi một cái nữ nhân như nụ hoa chưa nở kia.

Mặc kệ sau này Carol trưởng thành có thể khuynh diễm thiên hạ thế nào, nhưng hiện tại nàng đích xác chỉ là một nụ hoa ngây ngô chưa nở thiếu thiện cảm mà thôi.

Ở trong trận chiến Sarigale hải cảng kia, Ynanna đối với hai vị anh tài đương thời đối kiếm trong ánh lửa hừng hực có ấn tượng vô cùng sâu sắc. Menfuisu vương trẻ tuổi, hăng hái, cuồng nhiệt tự tin, ở trong ánh lửa cháy ngập trời kia, trong như một thiên thần.

Nhưng mà mặc dù hấn giống như thiên thần, nhưng rốt cuộc cũng là người phàm, trải qua hai mươi năm sớm chiều chung đụng không nói, ai lại nguyện ý cả đời sống chung với một người mang dung mạo tính mỹ giống như chính mình trong gương cơ chứ.

Thật vậy, Asisu nữ vương ngoại trừ phần thân thể từ cổ xuống dưới tràn đầy nữ tính, thì cơ hồ chính là một phiên bản của Menfuisu. Mái tóc dài màu đen tuyền chảy dài như dòng Minh hà, dung nhan tinh mỹ có thể sánh như thần linh ở trên cao cùng với khí chất vương giả cao quý vốn có từ khi sinh ra, tỷ lệ hai người quả thực chính là từ trong một khuôn mẫu xuất ra.

Nếu không phải thời gian trôi qua mang đến sự thay đổi khác biệt bề ngoài của nam nữ, tựa hồ có thể làm giả đánh tráo.

Ynanna nhìn thoáng qua sau đó thu hồi tầm mắt, miễn cho bị xem là quá lớn mật cuồng vọng. Asisu nữ vương dáng vẻ cao cao tại thượng, nhưng về mặt đã có chút mệt mỏi, chỉ có duy nhất cây quạt lông chim trong tay, đang lay động tần xuất có chút lớn, thể hiện nội tâm nàng đang nôn nóng vội vàng.

Nếu như Ynanna nhớ không lầm, lúc này thượng Ai Cập đã liên tục dâng hương bảy ngày, ba ngày sau chính là đại điển nghi hôn của Pharaoh Ai Cập. Tỷ tỷ yêu say đắm đệ đệ mặt dù trong mắt người hiện đại chính là quái dị, nhưng Ynanna lại nuôi ý nghĩ nhập gia tùy tục, bắt đầu đánh giá xem có thể từ điểm này đột phá, từ trên người nữ vương này kiếm được đường thoát nạn.

“Mang nàng đến gần chút.” cả tòa đại điện âm trầm quý dị, là nơi Asisu thường khẩn cầu để giải tỏa trái tim đau khổ, ánh sáng chỉ đủ để có thể nhìn thấy khoảng cách tầm năm bước, thứ duy nhất chiếu sáng là hai ngọn đèn được cắm trên thanh đồng ở hai bên vương tọa, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một bóng người nhỏ gầy quỳ trên mặt đất “Ta muốn đích thân tra hỏi nàng!”

Hai gã binh lính nghe lệnh, nhắc Ynanna đi tới, cơ hồ là xách nàng đẩy đến dưới chân nữ vương, Nakuto tướng quân cùng nữ quan Huzay tỷ tỷ của Ari đứng ở hai bên vương tọa, tùy thời bảo hộ chủ nhân an toàn.

“Izumin vương tử vùng trộm lên vào Ai Cập là có mục đích gì?” Asisu ngữ điệu mềm nhẹ đặt câu hỏi, bên cạnh người Ynanna truyền đến một tiếng vang thanh thúy của kim loại, một gã binh lính mang đến một thứ nho nhỏ, là một tiểu đao bằng đồng sáng bóng ánh màu ám lục nằm trên đất, đao kia tuy nhìn không có gì lợi hại, nhưng lại rất tinh xảo.

Đây là thứ dùng để triệt căn ở hạ thể của nam phạm nhân, một nhát hạ xuống chính là một viên thịt máu chảy đầm đìa, không chỉ một mà còn có hai.

Thấy Ynanna không biết có phải bị dọa cho choáng váng hay không, Huzay không kiên nhẫn gầm lên “Mau trả lời nữ vương!”

Kiến hình cụ thứ hai cũng rơi trên mặt đất, là một thứ giống như chày gỗ, trên đầu có gắn cơ quan, nhét vào hậu môn của tù nhân, nếu như đối phương không chịu đi vào khuôn khổ, sẽ ấn động cơ quan, đầu kia của chày gỗ ở bên trong thân thể sẽ như đóa hoa nở rộ ra, đâm vào bụng vào tá tràng gây đau đớn.

Khỏe miệng Ynanna khề co rút, Nakuto tướng quan không kiên nhẫn, “keng” một tiếng rút ra bội kiếm “Nếu lại không trả lời vấn đề của nữ vương, ta liền đối với ngươi không khách khí!”

Kiến hình cụ thứ ba cũng “đình linh loáng xoảng” rơi xuống đất, là một cái móc dài màu đen, có thể từ xoang mũi người vói vào trong óc, người thợ có tay nghề thuần thực có thể thực nhẹ nhàng đem tủy não người hoàn chỉnh câu ra ngoài, sau đó bỏ vào trong một cái bình có tạc hình từ thần Anubis, rất vinh hạnh đem Ynanna biến thành một khối xác ướp.

Này đối với Ynanna mới thực sự là uy hiếp sinh mệnh, nàng vội vã ngừng đầu, dùng ánh mắt vô cùng chân thành mưu cầu đường sống nhìn về phía nữ vương trên ghế “Ta nói, ta sẽ nói tất cả!”

Nếu như ban đầu Ynanna còn ôm tín niệm kiên trì bất khuất để đạt được tín nhiệm của vương tử, thì dưới sự uy hiếp của khổ hình cùng cái chết, vương tử tất nhiên sẽ bị nàng quyết đoán bỏ qua.

Từ sau khi đến nơi này, dây thanh quản của nàng đã lâu chưa có được sử dụng qua, yết hầu bị ma sát mang theo chút khàn khàn, nhưng vẫn nghe rõ được giọng nói thanh thúy đặc hữu của nữ tử độ tuổi nàng, Nakuto tướng quân sững sốt, ông vốn nghĩ rằng đây chỉ là một tên tiểu tử yếu đuối, thế nhưng không thể nào đoán được nàng lại là một tiểu hải tử, Izumin vương tử ra ngoài làm việc, thế nhưng lại còn có lạc thú này, trong lòng ông không khỏi liên nghĩ đến tia hèn mọn khinh thường.

Ánh mắt xinh đẹp nhỏ dài của Asisu hơi hơi nheo lại, hàng mi màu lam khê cong tạo ra dáng vẻ kinh tâm động phách, nàng dùng giấy thấm tơ vàng nâng cằm Ynanna lên, hai mắt tinh tế đánh giá, sau đó đột nhiên thẳng chân một cước thật mạnh, đá vào cằm Ynanna, làm cả người nàng theo cú đá quay cuồng lăn xuống bậc thềm.

Miệng Ynanna tràn đầy máu tươi, cảm đau giống như mún nát ra, không đợi nàng từ trên đất đứng lên, sờ xem răng của bản thân có bị đá rụng không, trước mắt chợt lóe lên tia sáng, nơi cổ chợt có cảm giác lạnh, một thanh kiếm đã để ngay tại cổ họng nàng.

Asisu từ nhỏ đã sống trong vương cung Ai Cập đầy rẫy âm mưu lớn lên, cuộc đời nàng đã gặp qua vô số thích khách đến ám sát, cho nên thân thủ cũng vô cùng tốt. Ngay trong nháy mắt Ynanna bị đá văng ra, nàng đã rút ra bội kiếm bên hông Nakuto, hai bước tiến đến trước mặt Ynanna bày ra tư thế chuẩn bị chém xuống.

Ynanna khăn trương nuốt nước miếng một cái, lại chạm tới một miệng đầy máu tươi, thân thể nữ vương đưa lưng về phía hai ngọn đèn, cho nên không thể nhìn ra biểu cảm. Nhưng nàng không thể tỏ ra sợ hãi, nếu không sẽ bị uy hiếp.

Tựa hồ rất lâu sau, mọi người mới nghe được thanh âm âm lãnh của Asisu quanh quẩn ở trong đại điện, nội dung lại làm cho người ta kinh ngạc không thôi “Huzay lưu lại, Nakuto, mang theo người của ngươi ra ngoài.”

Nakuto tướng quân kinh hãi, ông thế nào cũng không đoán được sự tình sẽ chuyển biến đột ngột như vậy, vội há mồm nghĩ muốn khuyên nữ vương thay đổi chủ ý. Nữ vương điện hạ kim tôn ngọc quý, làm sao có thể chỉ chừa lại một người thị nữ, một mình ở cùng với gian tế quốc gia khác?

Nữ vương hiểu Nakuto, cũng biết ông là thần tử trung thành nhất của bản thân, trước khi ông kịp há mồm liền quát lên cắt ngang “Nakuto, câm miệng, đi ra ngoài!”

Phục tùng là một đức tính cần phải có của một thuộc hạ, sau khi Nakuto tướng quân dẫn theo bọn lính rời đi, tia sinh khí duy nhất trong đại điện tối om bỗng dưng cũng muốn biến mất, không biết gió lạnh âm u từ nơi nào thổi qua thân thể Ynanna, làm nàng run rẩy dựng thẳng tóc gáy.

Ngay tại lúc nàng đang lo lắng chuỗi kiếm cách nàng trong gang tấc khi nào sẽ xin tí máu, Asisu lại chậm rãi di chuyển, đứng sau lưng nàng, thân kiếm sắc bén thủy chung cũng chưa từng rời khỏi cổ Ynanna.

Asisu loan hạ thất lưng tôn quý, dùng âm thanh tựa như đang bí mật cầu nguyện cùng thần linh nói nhỏ hỏi Ynanna “Ngươi từ đâu tới đây? Khách tha hương?”

Ynanna nghe được liền thấy kinh hãi, nàng không để ý trên cổ còn có chuỗi kiếm, mạnh mẽ quay đầu, chỉ nhìn thấy mặt Asisu tựa như u linh trong bóng đêm.

Sau đó u linh kia lại hỏi tiếp một câu làm nàng trở nên khiếp sợ không thôi “Để ta đoán, có lẽ là... thế kỷ 20?”

Biểu cảm khiếp sợ của Ynanna đã khiến cho Asisu không cần nghe trả lời, nàng cũng không có hứng thú giết người, bởi vì dưới kiếm nàng cũng không phải gián điệp chân chính.

Nàng loạn chuyển thân kiếm, dùng cán kiếm vỗ vỗ mặt Ynanna, lưu lại mấy vệt màu hồng “Trên đời này quả nhiên có tồn tại một lực lượng ta không biết, thế nhưng có thể tồn tại một vị khách tha hương khác của 3000 năm sau. Khó trách mỗi lần ta muốn giết chết Carol, nàng đều có thể mở ra thông đạo

thời không trở lại bên người Menfuisu, mà ta rút cuộc cũng không thể đi đến cái thế kỷ 20 chết tiệt kia.”

Asisu đột nhiên cảm thấy vô vọng, đứng vào lúc này, Nakuto tướng quân vốn đã rời đi lại quay trở về, cầm trong tay một sấp giấy cỏ gấu giấy nho nhỏ.

Ánh mắt nữ vương sáng lên, đoạt lấy giấy trên tay ông, liếc vài cái đã xem xong, tờ giấy kia bị nàng hung hăng nắm chặt trong lòng bàn tay. Nakuto tướng quân vừa thấy thần sắc kia, liền biết thích khách bọn họ phải đi ám sát nữ nhi sông Nile đã thất bại, mà hôn lễ ba ngày sau sẽ cử hành, muốn sau khi đã thảo kinh và một lần nữa lại an bài ám sát có hiệu quả, dưới sự bảo vệ canh giữ chặt chẽ có phòng bị của quân thượng Ai Cập, chỉ sợ là không có khả năng. Ông không dám hỏi, nữ vương cũng không gọi ông lưu lại, vị tướng quân trung thành này đành phải lại lui ra ngoài, mà Huzay đã bị vẻ mặt hung ác nham hiểm của nữ vương làm cho sợ tới mức động cũng không dám động.

“Chẳng lẽ thần linh thật sự không chịu đứng về phe ta hay sao?! Ta ngày đêm luôn hướng thần Amun khẩn cầu, hướng nữ thần Isis khẩn cầu, tại sao? Tại sao? Tại sao Menfuisu không bao giờ yêu ta nữa?” Thanh âm của Asisu nữ vương vô cùng thê lương bi phẫn, nàng hiện tại chỉ có thể được ăn cả ngã về không, nhìn Ynanna nói “Nói cho ta biết, tại sao người lại ở bên người Izumin vương tử? Phải làm thế nào để hắn viết ra thư hàm ơn binh? Người nếu không chịu nói, ta sẽ cho người chịu một vạn nhát đao, cho người ở nơi chịu khổ hình từng chút một, cho người bị thảm vạn phần dần dần chết đi!”

Ynanna nhìn nữ nhân trước mặt này đã lâm vào bi thương điên cuồng, yêu mà không thể có được, nàng đột nhiên trở nên trấn định, tựa trên đất “phì” một tiếng phun ra búng máu loãng, dùng hai ngón tay kẹp lấy thân kiếm đang nằm trên gò má đẩy ra xa nói “Asisu nữ vương, ngài là muốn loại bỏ Carol?”

Asisu nhìn chăm chăm tù nhân đột nhiên trở nên trấn định này, sự bình tĩnh kia bỗng giống như cũng truyền đến trên người bản thân, nàng nói “Thì thế nào? Người cũng biết Carol?”

“Ta đương nhiên biết nàng, ở cung điện Sarigale, ta chính là tận mắt nhìn nàng được Menfuisu vương anh dùng cái thế, tuần mỹ vô cùng cứu đi đấy! Asisu nữ vương, thứ cho ta nói thẳng, ngài tuy rằng là nữ vương của một quốc, nhưng Carol cũng xem như là họa thủy khuynh thành nha!”

Ynanna cố chịu đựng miệng vết thương đau đớn đặc ý cười rộ lên, mặt lúc hồng lúc trắng nhìn qua thật sự buồn cười, lại không có người nào để tâm chê cười nàng “Ngài chỉ sợ cũng không phải là lần đầu tiên ra tay đi? Thế nào, cho tới bây giờ còn chưa đắc thủ sao? Ba ngày sau, nàng ta sẽ chính là vương phi Ai Cập, mà ngài, chủ nhân hạ Ai Cập, tư tế tối cao nhất của một quốc, là tỷ tỷ ruột thịt của Pharaoh, nhưng là sẽ không có nơi nào để sống yên ổn nha!”

Asisu bị vây trong nỗi khổ tâm, tay cầm kiếm run lên, ở trước mặt bất kể khó khăn, suy sụp nào, nàng luôn là người tối cao nhất, là nữ vương không gì không làm được. Chỉ duy nhất khi đối mặt với đệ đệ của bản thân, từ khi bản thân bắt đầu có nhận thức liền bắt đầu mê luyến ái mộ, là thiếu niên nàng luôn đặt trong lòng bàn tay nâng niu, nàng liền chính là một nữ nhân sẽ vì yêu mà ai thán, thương tâm, phẫn nộ, ghen ghét.

Nàng đem tình yêu của bản thân đặt ở trước mắt Menfuisu, lại vô tình bị chôn vùi trong cơn cát dần dần khô cạn mà chết đi.

Nàng giận dữ vung tay đánh Ynanna một bạt tai, đuôi của vòng tay kim xà xoẹt qua lưu lại một đoạn vết máu trên mặt Ynanna “Người nghĩ chọc giận ta, sẽ được chết thống khoái? Nghĩ thật tốt! Không nói ra bí mật của Izumin vương tử, ta sẽ khiến cho người phải chịu những đau khổ chỉ có ở địa ngục.”

Ynanna không để ý vết thương đau rát ở trên mặt, lại cười ra tiếng nói “Asisu nữ vương, đánh hay lắm! Người nếu như không cho ta lưu chút vết thương, Izumin vương tử làm sao sẽ tin tưởng ta không có ở nơi này nói với ngài nhiều lời chân thành cởi mở như vậy đây?”

Nàng quỳ thẳng lên, không nhìn mũi kiếm trước mặt, dùng giọng điệu chân thành dễ dụ hoặc nhất, nhẹ nhàng nói “Nữ vương, cùng ta làm một cuộc giao dịch đi.”

Không đợi Asisu phản ứng, nàng liền tung ra một miếng mồi ngon “Xin ngài tin tưởng thành ý của ta, ta sẽ đem nhược điểm của bản thân giao cho ngài trước, tên của ta là Suqammumu.”

Thân là người vương thất, Asisu không cần nghĩ cũng biết nghĩa của từ này, nó là ngôn ngữ của người Sumer đến từ lưu vực Lưỡng hà, lân cận với Ai Cập, nghĩa là cảm xúc, điều này làm cho nàng cảm thấy có chút ý vị “Ta nhưng là cảm thấy lá gan của người thực sự lớn, đầu lưỡi cũng vô cùng linh hoạt, làm sao có thể có tên này? Chỉ sợ đây không phải là tên thật của người đi!”

“Đúng, đó là tên vương tử ban cho ta!” Ynanna đột nhiên “khanh khách” cười rộ lên “Nữ vương bề hạ tôn kính, vương tử cho đến bây giờ còn nghĩ rằng ta là một người cảm thấy, ngài nói có buồn cười hay không?”

Asisu nghĩ đến vị vương tử Hittite quốc tự xưng cơ trí, anh minh quả quyết hiện tại đang bị cầm tù trong địa lao của bản thân, lại bị tiểu nữ hài này lừa suốt bao lâu, đột nhiên cảm thấy vô cùng thoải mái, làm con ghen ghét và phẫn uất của nàng cũng tiêu tán đi không ít. Việc Ynanna bộc trực so với các nghệ nhân hàng năm ca múa trong cung đình càng làm nàng thấy vui vẻ hơn. Có trời mới biết, nàng vì ghen ghét tình địch, đã mất ừ mây châu rất lâu!

“Người là muốn ta buông tha cho người?” Asisu thu kiếm, nhưng không cho vào vỏ mà nói tiếp “Mà sự tình người không phải là người cảm, nếu như bị Izumin vương tử biết, hắn sẽ không bỏ qua cho người lừa gạt chính mình. Ha ha, có chút ý tứ, nói cho ta nghe một chút, người muốn làm giao dịch gì?”

Ynanna lại hỏi vấn đề đã làm bản thân vô cùng kinh ngạc, làm nàng bán đứng cả bản thân nguyên nhân chi tiết là do đâu “Ta chỉ muốn biết, ngài vì sao biết lai lịch của ta?”

“Bởi vì ta biết Carol, những người như các người, tướng mạo so với người của thời đại này bất đồng, trong mắt luôn có vẻ quật cường không muốn cúi đầu ti tiện cũng không lừa được ai. Hừ, thế kỷ 20!” Asisu nghĩ đến chuyện bản thân tự mua dây buộc mình, bị vận mệnh vô tình treo cột liền hận nghiêng răng nghiêng lợi “Người Ai Cập luôn tin có sự sống vĩnh hằng, khi ta chết trước Menfuisu, đã hoàn táng vào trong mộ thất ẩn nấp ở phía bên phải lăng

tâm, đó là nơi yên vị của các đời vương phi, ta trời sinh chính là thể tử của hân, khi chết cũng muốn cùng hân gắn bó kề cận bên nhau.”

Ynanna lúc này trên trán đỏ đầy mồ hôi lạnh, tuy nàng biết người Ai Cập suốt đời luôn tin phụng giấc ngủ vĩnh hằng và thể giới sau khi chết, nhưng là nơi nào có thể nghe qua một người đang đứng ở trước mặt nói lên bản thân sau khi chết sẽ như thế nào thể nào, nếu như nữ vương này không phải tinh thần bán loạn, thì nàng còn sống nhăn như vậy chỉ có thể xác ướp phục sinh sau khi chết.

Asisu hồn nhiên không biết bản thân đã biến thành nhân vật chính của phim kinh dị, thao thao bất tuyệt giống như tìm được một người để nói hết nỗi lòng “Nhưng mà ở 3000 năm sau, giấc ngủ say yên tĩnh của chúng ta bị một đám người đề tiện phá vỡ. Carol Rido cùng cha anh của nàng, ý vào một chút tiền tài, dám quật phá vương lăng, mở ra mộ thất đáng lẽ nên vĩnh viễn chôn vùi trong cát bụi, xúc phạm nơi chúng ta đang ngủ say, làm cho xác ướp của Menfuisu bị trộm đi!”

“Á!” Ynanna sợ đến mức che miệng lại, để vương cốt của Ai Cập chính là thánh địa du lịch của thế giới trong tương lai, mà vương mộ nổi danh nhất trong đó chính là lăng mộ của một vị vương Ai Cập trẻ tuổi được đào bới ra vào thế kỷ trước, lăng mộ kia vô cùng hoàn chỉnh, vật chôn cùng cũng khá phong phú, khiến cho Ai Cập bắt đầu chân chính tiến vào trong tầm mắt nhân dân toàn thế giới.

Mà những người tài phú kinh thiên hiển nhiên lưu lại không ít chuyện xưa trầm bổng, trong “nhóm những nhà khảo cổ học” lúc ban đầu đào bới lăng mộ, một người lại một người chết đi vô cùng lu kỳ, nghe đồn gây nên một tiếng vang cực kì lớn, khiến cho Ai Cập xưa là một quốc gia sắp bị lự tàn lại thần hóa thành một điểm du lịch vô cùng hấp dẫn.

Ynanna nếu đã từng cho rằng Carol cũng giống như nàng, bị vận mệnh bất hạnh trên cột, là nữ hài vô tội bị cuốn vào lốc xoáy thời không, mười phần là nàng nghĩ sai.

Mà lúc này đây nàng mới để ý đến, thông qua chân tướng trong miệng Asisu nữ vương, tại Ai Cập cổ đại 3000 năm trước đang trình diễn một vở kịch vô cùng ly kỳ. Vị Ai Cập vương trẻ tuổi oai hùng, thật sự đã sớm chết lúc còn tráng niên, lại đang cùng với truyền nhân của đám ác tâm quỷ rầy giấc ngủ vĩnh hằng của bản thân làm nên một đoạn tình ái vô cùng oanh liệt.

Asisu vừa lòng nhìn biểu cảm kinh ngạc trên mặt Ynanna, nàng hận nữ nhân Carol kia là truyền nhân của bọn trộm mộ hạ lưu lại có được sự chiếu cố của thần linh, được dân chúng Ai Cập ban cho thần danh, hận nàng khoe khoang học thức đến từ 3000 năm sau, chiếm được Menfuisu vào tay thậm chí là lấy được lòng Imhotep, vị đại thần được tất cả quần thần coi trọng.

Mà bên người nàng, chỉ có vị đại thần quan Kapta bị uy hiếp đến địa vị trong thần miếu kia mới có thể lợi dụng, mà Kapta căn bản chính là một kẻ tùy thời có thể phủ bỏ quân hệ.

Trưởng nữ của Nefenmert, chủ nhân của hạ Ai Cập, thế nhưng cũng sẽ gặp phải tình cảnh bị những người thân cận xa lánh, cần phải nhờ đến việc áp bức một nữ nô không nơi nương tựa đến từ thông đạo thời không giống Carol, để đạt được một chút cân bằng tâm lý.

Nàng cứng rắn nói tiếp chuyện xưa “Có thần Amun ở trên cao minh giám, sau khi ta chết có một gã tư tế bất lương đặt một bản đất sét chú thuật ở trong phần mộ của ta, với mục đích khiến cho ta vĩnh viễn không thể phục sinh, nhưng mà khối đất sét kia lại bị bọn tặc trộm mộ làm vỡ. Cho nên ta ở 3000 năm sau liền thức tỉnh, đi tìm kiếm ác đồ quỷ rầy giấc ngủ vĩnh hằng của tỷ đệ chúng ta báo thù. Ta bảo rắn hổ mang cắn chết người khởi xướng, là cha của Carol, cũng đem Carol mang về thời đại của ta, muốn làm cho nàng trần trọc sống trong thời loạn thế, bị người ức hiếp, chịu đựng cuộc sống nô dịch bị thảm!”

Ynanna cong miệng chêm lời nói mát “Kết quả hiện tại nàng sắp làm vương phi Ai Cập!”

Ánh mắt sắc bén của Asisu nữ vương quét đến, Ynanna lập tức im miệng, nhưng sau đó lại hỏi “Người đã có thể ra vào thông đạo thời không, vậy mang nàng đưa trở về, chẳng phải là xong chuyện?”

“Người cho là ta không nghĩ đến sao?” Asisu oán hận cắn môi bản thân “Ta đã từng nghĩ đem nàng đẩy xuống sông Nile chết đuối, lại không nghĩ được sông Nile thể nhưng lại đem nàng trở về thế kỷ 20. Ta dùng hết pháp lực còn lại đuổi theo đến thời đại kia, thậm chí mang theo chó săn Anubis, lại vô ý làm nàng trượt chân rơi vào sông Nile, kết quả nàng lại tới nơi này!”

Sông Nile này quả thật thần kỳ! Ynanna trầm nghĩ, ngoài miệng lại hỏi “Vậy ngài không có biện pháp nào khác sao?!”

Asisu cả giận nói “Không biết Carol kia làm sao chiếm được sự che chở của thần linh! Khối đất sét chú thuật kia ở thế kỷ 20 bị người hợp lực ráp lại thành công, một lần nữa trở về nguyên trạng hoàn chỉnh, ta rốt cuộc không thể sử dụng pháp lực được nữa. Ta chỉ có thể hết một lần lại một lần phái binh lính hạ Ai Cập đi ám sát nàng, thậm chí vô cùng hy vọng nàng chết ở Sarigale hải cảng, thế nhưng nàng lại còn sống mang theo một thân trọng thương, kéo dài hơi tàn trở lại.”

Nói tới đây, trong đầu Asisu chợt lóe linh quang, lên tiếng hỏi Ynanna “Có phải Izumin vương tử lần này lấy thân mạo hiểm vì Carol?”

Lời này cuối cùng cũng nói ra điểm mấu chốt, mà Ynanna cũng đã biết được những thứ bản thân cần biết, liền sáng khoái gật đầu.

“Hừ, vương tử tài đức sáng suốt của Hittite quốc, cũng bị mê muội đầu óc sao?” Asisu nữ vương thật sự chỉ bình phẩm mà thôi, nàng lúc nhỏ cũng được xem là nữ đệ nhất các chư quốc ven bờ Đại Lục hải, người làm cho tất cả nam nhân yêu quý quyền uy không ai khác ngoài nàng, nhưng bắt đầu từ khi nào, cái nữ nhân Carol tướng mạo bình thường có màu tóc đặc biệt khác người kia, lại có được vô số người dõi theo, vô số vương tôn quý tộc có địa vị cao quý theo đuổi. Việc này đã không chỉ nói riêng chuyện của Menfuisu, mà là muốn làm cho rất nhiều nữ vương, công chúa các quốc gia không có đường sống.

“Vương tử có bao nhiêu phần chân tình ta không biết, nhưng Carol dù quan trọng cỡ nào chỉ sợ cũng không bằng vị trí của Hittite quốc ở trong lòng hân.” Ynanna có ý hòa hoãn, thấy Asisu nữ vương vẫn chưa phản ứng lại nói “Thứ ta nói thẳng, ngài đã hiểu rõ mục đích của chúng ta, không bằng liền thống khoái thả ra. Để Izumin vương tử đi quấy phá hôn lễ Menfuisu vương, ngài vẫn ở tại hạ Ai Cập ngày đêm cầu nguyện, nếu như vương tử đắc thủ, thượng Ai Cập có truy cứu, ngài cũng không có một chút liên quan nào?”

Asisu cười lạnh nói “Chỉ bằng vào việc người nói mềm như vậy, ta làm sao có thể tin tưởng các người sẽ không gây bất lợi cho Menfuisu? Nếu như Menfuisu vì chuyện này có bất cứ tổn hại nào, cho dù loại bỏ được Carol thì đối với ta có ý nghĩa sao?!”

Ynanna ánh mắt thương hại nhìn Asisu “Asisu nữ vương, ngài đã từng nghe qua trên một vùng lãnh thổ có thể sống hai con sư tử sao?”

“Người không cần chăm ngời ly gián quan hệ của ta cùng Menfuisu.” Asisu không dễ dàng mắc mưu, mà tin lời nữ nhân trước mặt này chăm ngời ly gián, nàng ở thế kỷ 20 ngàn ngàn vài ngày, đã tinh tường hiểu rõ người tương lai vừa giả dối lại tham lam “Nếu hai con sư tử này cùng cha cùng mẹ, lại là thân tỷ đệ, tất nhiên có thể đồng tâm hiệp lực thống trị lãnh thổ.”

“Thứ cho ta nói thẳng, ngài lại sai rồi.” Ynanna không sợ hãi kiêng kỵ phản bác “Ngài có nghe nói qua con sư tử đực nào chỉ có một sư tử cái sao? Nếu ngài muốn tự nhận mình là sư tử cái, tất phải có giác ngộ cùng những con sư tử cái khác chia sẻ sư tử đực, nhưng ngài lúc này giận tím mặt như thế, không phải vì bị một con sư tử cái khác xâm nhập lãnh địa, chiếm lấy sư tử đực của ngài sao?”

Tay cầm kiếm của Asisu run lên, Ynanna thừa thắng truy kích “Nữ vương, sư tử đực là không thể bị độc chiếm. Hoặc là ngài nguyện ý tiêu tốn cả đời cùng sư tử cái không biết liêm sỉ kia phân cao thấp. Hoặc là.. ha ha.. liền làm con sư tử duy nhất trên lãnh thổ này!”

Lần này Asisu còn chưa nói gì, Huzay đứng ở một bên nghe gần nửa ngày, nửa sợ hãi nửa nghe không hiểu kêu lên “Nữ vương điện hạ, ngài không thể nghe tiện nô này nói bậy, ngài cùng Menfuisu vương là tỷ đệ ruột thịt, di ngôn của Nefenmert vương lưu lại là muốn tỷ đệ cùng chung huyết thống cùng nhau thống trị Ai Cập, người tiện nô này, sao có thể dụ hoặc nữ vương đi làm chuyện đại nghịch bất đạo này?!”

Ynanna nhìn thấy Asisu không nói gì, bạo gan trả lời lại một cách mỉa mai “Asisu có thể có tình, nhưng Menfuisu vương chưa hẳn sẽ có nghĩa, hẳn nhưng là lập tức muốn kết hôn đấy! Nếu như hân đã vi phạm tổ huấn, vậy cũng chỉ là một nam nhân vô tình vô nghĩa!”

Hazay vội chạy tới bên chân Asisu, gục khóc nói “Nữ vương điện hạ, ngài ngàn vạn lần không thể tin lời gièm pha. Cho dù Menfuisu vương cưới yêu nữ kia, nô tỳ cũng sẽ nghĩ biện pháp làm nàng ta không thể sinh hài tử. Một khi không có con nối dòng, Menfuisu vương nhất định sẽ muốn cưới ngài, nữ nhân ở trong vương cung mà không có hài tử, còn có thể làm gì uy hiếp đến ai? Ngài hãy nhẫn nại thêm chút, nô tỳ phải người đi tìm phương thuốc tốt nhất, phân của cá sấu cùng voi khổng tượng, nhất định làm cho Carol không thể sinh hài tử!”

Ynanna cơ hồ cười ngắt, trước không đề cập tới phương thuốc tránh thai kia ghê tởm chết người thế nào, rốt cuộc nàng ta nghĩ Carol ngu ngốc đến cỡ nào, mới có thể không hay biết gì đem phân ăn vào bụng...

Asisu giận dữ, nhưng Ari đã bị nàng bí mật phái đến thượng Ai Cập đối phó Carol, cho nên bên người bản thân chỉ còn lại nữ nhân ngu xuẩn này có thể dùng, mà nữ nhân ngu xuẩn này lại ở trước mặt người mà Asisu dùng hết sức lực để áp chế, vô tri vô giác gây trò cười lớn.

Hiện tại việc Ynanna phải làm, chính là đem lời nói ra thật tuyệt hảo, bức cho nữ nhân ngu xuẩn này tiến vào tử lộ.

“Asisu nữ vương, tiên vương Ai Cập tất nhiên là hi vọng tỷ đệ các ngài đồng tâm hiệp lực thống trị Ai Cập, nhưng mà đồng thời, các ngài cũng là chịu sự dạy dỗ làm đế vương mà lớn lên. Hôm nay, Menfuisu vương có thể phụ nguyện vọng của cố vương Nefenmert, cưới người khác làm chính phi, sau này tất nhiên hẳn sẽ cùng đám trung thần tùy tiện đem ngài gả cho quyền quý các quốc gia khác đến cầu thân, mang ngài trục xuất đến một nơi cách xa vương vị Ai Cập. Cùng thống trị là cái gì? Trong thiên hạ này, một quốc gia chỉ có thể có một vị thống trị giả, với tình cảnh của ngài hiện tại hoàn toàn xác minh đạo lý này.” Ynanna loạn chuyển ánh mắt, đem trí tuệ của tổ tiên tổng kết lại hạ bút thành văn nói “Asisu nữ vương, ta sẽ chỉ ngài một câu đạo lý mà người tương lai đều biết, thân là vương giả, ai có thể an ổn ở trên giường ngủ say? Liên tính ngày sau ngài cùng Menfuisu kết làm phu thê, đến lúc đó chỉ sợ hai người các người ai cũng không thể ngủ an ổn, biết đâu một ngày nào đó sẽ vì vương quyền mà vạch mặt nhau, sẽ nghĩ ở trên giường tặng cho đối phương một đao. So sánh tiếp, Carol so với ngài dễ khống chế hơn nhiều, thậm chí ngay cả khi vương quyền sắp rơi vào tay của bản thân vẫn ngày thơ không biết, Menfuisu vương tất nhiên an tâm ngủ ái nàng ta. Mà Asisu nữ vương, ngài ngoại trừ dựa vào chính mình để trở thành vương duy nhất của Ai Cập, đã không còn đường nào để đi, đệ đệ thân ái của ngài đã sớm dựa vào tình yêu để trói buộc ngài, chiếm tiên cơ, chỉ để lại cho ngài một con đường là tử lộ!”

Asisu cũng không phải không hiểu, nhưng là nàng bị tình yêu làm mờ mắt, thủy chung cự tuyệt suy nghĩ là Menfuisu đối với bản thân tuyệt tình nhẫn tâm. Rốt cuộc bắt đầu từ khi nào, Menfuisu lại đối với nàng có tâm phòng bị đây?

Là từ khi có Carol xuất hiện ở sông Nile bầu bạn? Hay là trước đó, khi hân cùng tội nhân Hitari diễn trò, đối với bản thân nàng lạnh nhạt có lẽ? Hay là sớm hơn nữa, khi hân còn là vương tử được dạy dỗ cách làm đế vương, hân đã không nghĩ sẽ dặt tay tỷ tỷ ruột thịt của bản thân tiến về phía trước sao?

Nữ nhân trời sinh cũng không thể là một động vật hoàn toàn làm theo lý trí, Asisu trong lòng vô cùng hiểu rõ mọi chuyện, nhưng nàng không có khả năng làm được cái sự tình tuyệt tình kia, cho dù nàng là nữ nhân có địa vị cao thượng, pháp lực cường đại, cũng không tránh được thuở niên thiếu nhất thời động tâm, sau khi bị ruồng bỏ chỉ còn lại sự đau khổ, ngay cả đến đường lui cũng không có, cuối cùng mới có thể trở thành một độc phụ còn ác độc hơn cả nam nhân.

Khóe mắt Asisu động ra một giọt lệ trong suốt, lại bởi vì khóe mắt nữ vương trang điểm điểm lệ, cho nên không có ai nhìn thấy, thanh âm run run kích động sau đó lại dần bình tĩnh nói “Nói ta nghe, người có thể vì ta làm cái gì?”

Ynanna biết nữ vương này đã đồng ý cùng bản thân giao dịch, liền đem kế hoạch của Izumin vương tử nói hết ra “Hittite quốc đã sớm bố trí mật thám

trong vương cung Ai Cập, ý định trong lúc diễn ra lễ săn sư tử sẽ đem Carol bắt lấy, làm Ai Cập mất thể diện, báo thù bị luân hãm ở Sarigale hải cảng. Nhưng nếu là nói đến kế hoạch riêng của bản thân vương tử, chỉ sợ là trong lòng hẳn coi trọng nữ nhân Carol này, có lẽ là do dung mạo nàng ta khác người, cũng có lẽ do một chút thông minh của nàng ta. Asisu nữ vương, chỉ cần nàng ta rơi vào trong tay vương tử rồi, chính là trở thành nữ nhân của kẻ địch, ta nhất định sẽ thúc đẩy quan hệ của nàng ta cùng vương tử, dù sao đối với nam nhân mà nói, nào có đạo lý đáng lên đến cửa còn không ăn. Nếu như ngài vẫn không an tâm, muốn ta động thủ giết cái người làm lòng ngài bị phẫn, cũng không có gì khó.”

“Mà người, thầm nghĩ từ trong miệng nàng biết được bí mật trở về tương lai như thế nào!” Asisu hừ lạnh “Đến lúc đó người thống khoái rồi đi, ai cũng không thể đụng đến người, mà ta, còn phải thay người thu thập tàn cục.”

Ynanna cười “Nữ vương điện hạ, tàn cục ngài phải thu thập chỉ sợ sẽ là thu về thượng Ai Cập cùng hạ Ai Cập trở thành một quốc gia hoàn chỉnh, ta đưa đến tay ngài thế nhưng là một thiên đại ưu việt. Ta biết ngài ghen tị, nhưng ta cũng sẽ không công nhận Carol là đầu sỏ gây nên. Nam nhân có thể đối với nữ nhân hư tình giả ý, nhưng tuyệt đối sẽ không đối với đã tâm cùng dục vọng của chính mình làm loại chuyện như vậy, hôm nay tuy Menfuisu lập lời thề son sắt với Carol, nhưng một khi nàng trở thành nữ nhân của kẻ địch, cầm một nửa vương quyền trong tay bị người khác lợi dụng, ngài có thể nhìn xem, Menfuisu vương sẽ có phản ứng gì? Bất quá, chắc chắn, có lẽ ngài cũng sẽ không để Menfuisu vương sống đến lúc đó đâu!”

Huzay ở một bên đầu không ngừng run rẩy, nữ vương nếu như ngầm cho phép nàng ở bên cạnh nghe lời đại nghịch bất đạo, thì nàng cũng đã dự liệu được vận mệnh bất hạnh của bản thân.

Quả nhiên “Người và ta nếu như đã định như vậy rồi, hi vọng người sẽ tận tâm tận lực! Về phần người trở về tương lai thế nào, cần phải tự thân cày miêng Carol mà biết được, ta bất lực!” nữ vương nói xong, lưu loát xoay người, một kiếm vung xuống làm Huzay đang quỳ trên mặt đất lập tức châu trời “Nữ nhân ngu xuẩn, còn nghĩ cùng Ari phân cao thấp!”

Ynanna nghe thanh âm máu tươi văng trên sàn đá hoa cương trong điện thần u tĩnh, miễn cưỡng nở nụ cười nói “Nữ vương điện hạ anh minh, sự việc này chỉ có ngài biết ta biết, chỉ sợ nữ vương còn phải cùng ta diễn trò trước mặt Izumin vương tử một phen.”

“Việc này không khó.” Asisu nữ vương hướng đài cao đi đến “Hồi thần Amun trên cao, nữ thần Isis trên cao, xin thực hiện nguyện vọng của ta, làm cho Carol đáng giận kia trở về cát bụi, lưu lạc phương xa không thể trở về, chuộc lại tội ác đã quấy rầy giấc ngủ vĩnh hằng của vương giả.”

Ynanna nghe Asisu cầu nguyện, trong lòng lại nghĩ đến việc nàng so với Carol càng là đến từ nơi tiên tiến hơn, xa xôi hơn - thế kỷ 21, trong phim phóng sự đều nói những người tham gia quật mộ năm đó đã sớm bị giết không còn một mảnh. Chỉ sợ Carol hiện tại tuy rằng tương lai trước mắt rộng mở, nhưng là đã bị thần thù họ vương lăng Amuro Watt nguyên rửa, vô cùng tận tình đùa bỡn vận mệnh của những kẻ trộm mộ, không cho phép người khác nhúng tay vào. Carol còn không biết vận mệnh của nàng đã bị nguyên rửa, bất quá vẫn là quân cờ bị người bày bố.

“Suqammumu, hi vọng người có thể giống như tên của người, chuyện không nên nói thì không cần nói.” Nữ vương ở trước mặt các vị thần Ai Cập đảo một vòng rồi quay lại nhìn chằm chằm Ynanna nói “Cho dù ta muốn lấy mạng Menfuisu, ta cũng không nghĩ sẽ cho hắn biết hắn sau khi chết không có được giấc ngủ vĩnh hằng, đã kích như vậy, sẽ làm hắn phát điên, dù sao ta cũng là tỷ tỷ của hắn.”

Ynanna yên lặng đối mắt với Asisu hồi lâu, sau đó mới thờ dãi trả lời “Đó là bởi vì ngài thủy chung vẫn thương hắn.”

“Không sai.” Ánh mắt Asisu trở nên kiên định “Nhưng ta lại càng là một vị nữ vương, một ngày nào đó, ta sẽ là thống trị giả duy nhất của thượng và hạ Ai Cập.”

Cho nên Suqammumu, ta đồng ý giao dịch cùng người, nhưng ta cũng sẽ không thể hoàn toàn tin nhiệm người. Ari đang ở thượng Ai Cập chấp hành kế hoạch của ta, vô luận thế nào, dám khiêu chiến tôn nghiêm của người là nữ nhân và cũng là nữ vương như ta, Carol nhất định phải trả giá đại giới!

Ynanna trên mặt đầy vết xanh tím và miệng đầy máu bị vài gã binh lính thô bạo ném trở về địa lao, Nakuto tướng quân dè dặt cẩn trọng mang nữ vương chậm rãi tiến vào nơi dơ bẩn này, bảo binh lính dùng đuốc chiếu sáng Izumin vương tử ngồi ở trong góc tường, nàng liền giống như một nữ nhân nông cạn đắc ý bừa bãi cười rộ lên “Ha ha ha, Izumin vương tử, ngọn gió nào mang người thổi đến Ai Cập đây? Nhìn xem bộ dạng của người, cũng có hôm nay, cũng xứng là vương tử của một quốc gia sao?”

Izumin nghe được sự vũ nhục như vậy cũng không lên tiếng, mà gân xanh trên trán lại nhảy lên, Asisu thấy vậy càng hăng hái, tùy tay lấy một thanh kiếm liền ở trên người vị vương tử số khổ tùy ý tạo vài miệng vết thương, ở trên cánh tay ở bên ngoài áo choàng tạo nhiều đoạn vết máu trên da thịt, làm người Hittite cũng cúi đầu không đành lòng nhìn.

Aaisu đùa đủ, liền giả vờ cả giận nói “Viết thư gửi cho phụ vương người, bảo hắn cho ta mượn một vạn binh mã, bằng không ta sẽ cho người mỗi ngày lưu lại trên người người vài vết đao. Người nếu chịu được là cũng tốt, nếu chống đỡ không được ta liền đem thi thể của người cột vào dương cái lôi kéo vòng quanh thành ba ngày, nhìn xem Hittite mất mặt như thế nào! Muốn sống hay chết, Izumin vương tử, chính người lựa chọn đi!”

Lúc này, nàng tựa hồ rốt cục chịu không nổi địa lao tanh tưởi, ghét bỏ ôm mũi miệng nhanh chóng rời khỏi địa phương dơ bẩn này.

Hazas tướng quân lập tức bỏ nhào vào bên người vương tử, nước mắt ngưng tròng, tìm kiếm thuốc mỡ trị thương ở trong ngực mau chóng bôi cho Izumin vương tử “Vương tử, ngài chính là tay tiền xạ đệ nhất Hittite, nếu như không thể kéo cung nữa, lão thần thật sự là chết cũng không thể nhắm mắt.”

Izumin vương tử ngược lại cười ra tiếng “Không sao, Hazas, cũng không có động đến xương cốt, nữ nhân thì có thể được bao nhiêu sức lực chứ? Nữ nhân Asisu này, chắc là đang cùng Menfuisu nội chiến đây! Đây chính là trời ban cho ta cơ hội, thượng và hạ Ai Cập bất hòa, chúng ta nếu như lại đem nữ nhi sông Nile đoạt lấy, Ai Cập tất sẽ đại loạn!”

Ynanna quỳ rạp trên mặt đất gần đó, ở một góc độ không ai thấy bấu môi, vương tử này tuy bị giam cầm ở nơi đây như tà tâm vẫn chưa chết, thật không

hồ là người kế vị để vương. Ở thế giới này, quốc vương, nữ vương, vương tử đều thuộc một loại người, vì cái gọi là “bá quyền” mà không ngừng tạo ra âm mưu đường mưu, còn đều là bộ dạng bí trắng dù chết cũng không hối hận.

Các người nên đến quan tâm ta nha?! Tuy rằng chỉ là diễn trò, nhưng là ta bị đánh thật, rất đau nha!

Hazas tướng quân cùng vương tử lại nhai liên miên nói xong, có thể mới nhớ tới Ynanna giống như một bao cát bị ném trên đất, trên mặt nàng đầy chỗ bầm tím sưng to, răng cũng không biết có bị đánh gãy hay không, nhưng chỗ miệng dính đầy máu khô. Lão nhân nghĩ đến tốt xấu gì cũng có giao tình thầy trò vài ngày quấy “bơ”, có thể mới thật keo kiệt vừa than thở vừa bồi cho Ynanna một chút thuốc mỡ.

“Người cái nữ nhân này... hầy...” Hazas tướng quân phát ra tiếng cảm thán của người già “Làm đại sự là như vậy, chịu đựng đi. Nhìn bộ dạng Asisu nữ vương thẹn quá hóa giận kia, người đại khái là chưa nói cái gì đi, xem như là một hài tử tốt, chính là phải chịu khổ.”

Ynanna thật phối hợp với tình hình nhẹ ngậm hai tiếng, làm Hazas tướng quân cảm thấy nàng vô cùng đáng thương.

Izumin vương tử nhìn động tĩnh trong góc xó, có chút không cho là đúng, nếu đổi lại là một tên tử sĩ nào đó bên người bản thân, Asisu nữ vương cũng không thể cậy được miệng của họ. Bất quá Ynanna lại là một nữ tử, cũng có thể cắn chặt răng, là không hề răng hay không thể hé răng, coi như cũng tai bay vạ gió. Đội hãn thành công đoạt được nữ nhi sông Nile, lúc khai hoàn trở lại Hattusa lập nàng ta là phi, có thể thừa dịp lễ mừng ban ân cho mọi người, ban cho nữ nhân cầm này một tòa nhà bằng đá cùng mấy con dê núi là được.

Ynanna nếu biết tính toán của vương tử khẳng định muốn ở trong lòng nắng to, ai hiếm lạ căn nhà nát cùng dê núi của người, bất quá nàng lập tức bị động tác tiếp theo của vương tử làm cho đứng hình.

Chỉ thấy hãn cỡi xuống mũ áo choàng, lộ ra mái tóc dài màu bạc mà Ynanna chưa bao giờ có cơ hội nhìn thấy, đuôi tóc được dây thừng làm bằng gân bò buộc chặt, kết thành một cái bím tóc rất có khí khái nam tử. Vương tử đem gân bò dẻo dai tháo xuống, để lộ ra một thanh hắc thiết chủy thủ nhỏ, lấy tay không bị thương cầm lên khoa tay múa chân trên xiềng xích bằng đồng làm chúng rời ra, lại nhìn xem những rào chắn bằng đồng trên cửa thông gió, hơi đắc ý nói “Đội vào đêm phòng vệ loi lỏn, mượn chủy thủ này ra tay, sớm ngày bỏ chạy hướng đến thượng Ai Cập, bằng không chỉ sợ sẽ bỏ lỡ hôn lễ của Ai Cập vương.”

Ynanna yên lặng ở trong góc tối trốn tránh mắt. Một bản thân nàng còn nhọc lòng thương lượng với Asisu đối sách, thì ra Izumin vương tử sớm đã có kế hoạch bỏ chạy, xem ra mật thám của Hittite giả trang binh lính Ai Cập đã tiếp ứng. Như vậy cũng tốt, đỡ cho nàng làm nhiều sai lầm, ngược lại chọn người hoài nghi.

Nàng nắm bắt thời gian nhắm mắt dưỡng thần, sau khi được hiệu phát huy, đau đớn trên mặt cũng giảm đi nhiều. Trong mê mang nàng bị Hazas tướng quân lay tỉnh, cùng đội ngũ leo ra ngoài cửa thông gió, cùng với binh lính Hittite đã đi trước quét sạch thủ vệ hội họp, tìm đến chuồng ngựa, cưỡi lên đám lạc đà bị bọn họ tìm được, ở dưới bầu trời đầy sao, cuốn theo một cổ cát bụi, hướng về phía thượng Ai Cập ngày đêm chạy nhanh đi.

Đội cho người trong địa lao chạy hết, sau khi Nakuto tướng quân tỉnh tề tường tận kiểm tra vài lần, mới đi hỏi thăm cho nữ vương suốt đêm chưa ngủ, chờ động tĩnh của vương tử.

Không nghĩ đến nữ vương không giận mà lại cười “Ta thật sự là xem thường nam nhân này, hãn đã có bản lĩnh như vậy, thì hy vọng thần linh ở trên cao phù hộ, làm cho hãn thành công bắt đi Carol. Hơn nữa ta còn có Ari nuôi dưỡng một đám sư tử điên, để ta xem lần này Carol làm sao trốn?!”

Ynanna quả thật không ngờ sau khi trải qua thiên tân vạn khổ chạy tới thượng Ai Cập, lại nhìn đến một cảnh tượng hôn lễ giống như đang biểu diễn xiếc thú. Ở bên trong một đám cỏ lau sông Nile, Menfuisu vương cùng các dũng sĩ đại diện đang cùng với đám sư tử điên cuồng đại chiến ba trăm hiệp, trong đó có cả Luka số khổ. Mà Carol, trên người mặc lễ phục vương phi, đang cùng vài thị nữ cẩn thận hộ vệ ngồi ở phía sau, trong khoảng thời gian ngắn, bên người không có một binh sĩ nào.

Vương tử đang chờ ở trên một sườn núi cách đó không xa, Ynanna kéo kéo y phục thị nữ Ai Cập kì quái trên người, sờ sờ gương mặt bị bùn bôi đen của bản thân, lặng lẽ nắm chặt bội kiếm, chờ cơ hội tốt tiến lên bắt con tin.

Nàng dùng chân suy nghĩ cũng biết người khởi xướng đám sư tử nổi điên là ai, không nghĩ tới Asisu lại có hai kế hoạch, thật không hồ là nữ nhân làm đại sự.

Nhưng nàng thật không ngờ, Ai Cập cổ bảo vệ động vật vô cùng tốt, có nhiều sử tử như thế, nàng vừa mới thiên tân vạn khổ từ trong khóm cỏ lau tiến đến phủ phục bên người Carol, chạm đến vạt áo vương phi khảm vàng hoa lệ của nàng ta, đã chạm trán với một con sư tử cũng im hơi lặng tiếng tiến đến gần Carol như nàng, làm nàng sợ tới mức kém chút liền ngất đi.

Sư tử kia khoe miệng chảy nước miếng hôi thối, ánh mắt đỏ hoe, vẻ mặt điên cuồng, nhưng là đối với Ynanna không có hứng thú, chỉ thần thờ tìm kiếm mùi của Carol. Hai thị nữ hộ vệ sợ tới mức không thể kêu ra tiếng, một cổ mùi thối truyền đến, hiển nhiên đã sợ tới mức tiêu ra quần.

Đúng lúc này, sư tử gầm lớn một tiếng, gặm lấy Carol không có sức phản kháng, liền kiễng chân bỏ chạy.

Ynanna không kịp nghĩ nhiều, nếu như Carol chết, hi vọng về nhà của bản thân nhất thời sẽ tan biến, vương tử đáng chết kia tuyệt đối sẽ không để cho bản thân nàng chạm vào thánh vật của vương thất Hittite, mà Carol vị khách tha hương xuyên không giống nàng là hi vọng duy nhất.

Dừng khí của nàng đột nhiên tăng lên, từ trên đất nhảy lên cầm bội kiếm sắc nhọn rút ra đâm vào trong cổ sư tử, một búng mùi máu phun ra. Nhưng là con sư tử kia có gì đó sai sai, vô cùng sai quá sai, giống như vì ăn được Carol mà nghe cả chết cũng không sợ, kiên quyết không buông miệng nhả ra Carol. Ynanna nắm chặt chuôi kiếm, sư tử phát lực chạy xa, nàng cũng bị kéo theo, dưới sự vội vàng đánh phải túm lấy lông sư tử, xoay người cưỡi trên

lưng sư tử, mà sư tử kia như bị mù mắt hướng thẳng vách núi đen mà chạy.

Đây là một cảnh tượng hết sức ly kỳ, một con sư tử điên ngậm lấy vương phi Ai Cập, mà cười trên lưng sư tử là một nữ nhân không biết ở nơi nào chạy ra, trên tay nắm chặt kiếm, không ngừng hướng về phía sư tử đâm tới.

Người Ai Cập đuổi không kịp tốc độ của sư tử, toàn cố gắng chạy đuổi theo ở phía sau, thật bất đắc dĩ nhưng họ chiến đấu cùng đàn sư tử đã lâu, đều sức cùng lực kiệt.

Mà Izumin vương tử cùng Hazas tướng quân đứng ở trên cao thấy thế cũng khẩn trương, theo tình hình hiện tại, cho dù Ynanna dũng mãnh phi thường giết được sư tử, Carol cũng sẽ rơi xuống vách núi đen.

Không có ai sẽ để tâm lo lắng cho an nguy của một nữ nô, khi Izumin vương tử muốn bắn tên, Hazas tướng quân lo lắng bất quá là sợ ở khoảng cách như vậy, cho dù tài bắn cung của Izumin vương tử cao siêu cũng sợ sẽ làm bị thương nữ nhi sông Nile. Sinh tử của Ynanna hoàn toàn không có ở trong mắt những người này.

Izumin cùng Menfuisu đồng thời ra tay, tên của Izumin bắn trúng mắt sư tử, trường thương của Menfuisu quăng trúng bụng sư tử.

Ynanna còn không kịp mừng bọn họ không có nhân tính, mém chút bắn chết nòng, chân trước của sư tử đã bước ra khỏi vách núi đen. Nàng hít sâu một hơi, từ trên lưng sư tử nhảy lên, làm tốt động tác phòng hộ trước khi rơi vào nước, sau đó kéo theo Carol đang vờn tay đến cầu cứu.

Lời tác giả: nữ chủ chỉ muốn cùng nữ vương làm một cái giao dịch, để bảo vệ tính mạng của bản thân, lại không ngờ Asisu còn có hậu chiêu, làm nàng cùng Carol rơi vào trong nước sẽ như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tận Mắt Chứng Kiến Hiện Tượng Siêu Nhiên Kỳ Di Chỉ Thấy Qua Phim Ảnh.

Sở dĩ Carol được đội trên đầu vương miện nữ thần thái dương, là do đạt được sự tán thành của những quần thần chủ chốt của Ai Cập, cùng với việc lần đầu tiên nàng xuất hiện ở Ai Cập, đúng lúc Thiên Lang tinh* xuất hiện không hẳn là không liên quan. Hằng năm vào tháng 6 khi Thiên Lang tinh xuất hiện trên bầu trời Ai Cập, là lúc quốc gia này nghênh đón trận lũ định kỳ của mẹ hiền sông Nile. Đợi đến tháng 10 hồng thủy rút đi, sẽ lưu lại cho những cô nhân nơi đây đất phù sa màu mỡ, để gieo trồng lúa mạch, hoa quả chờ đợi mùa thu hoạch.

*Thiên Lang tinh: sao kim, thường thấy trong các bộ phim truyền cổ trang, ngụ ý mang theo điềm lành.

Vào khoảng nửa năm sau khi Carol xuất hiện, Pharaoh Ai Cập lựa chọn thời điểm bắt đầu trồng trọt để tiến hành đại hôn của bản thân, cũng là vừa mới bắt đầu toan tính, hi vọng có thể có được một mùa thu hoạch tốt.

Bởi vậy, lúc này mực nước sông Nile đã thấp hơn so với lần trước Ynanna trông thấy để lộ ra một vùng hoang vu, nàng kéo tay Carol, hai người rơi vào trong sông. Trên vai Carol vết thương bị sư tử cắn không ngừng chảy máu, đau đớn khiến nàng mơ hồ không nhìn rõ người đang cứu mình là ai. Lúc rơi vào trong sông, bởi vì miệng vết thương bị ngấm nước, đau đớn tột cùng khiến nàng lập tức hôn mê bất tỉnh.

Ynanna túm một tay của nàng, dựa theo tốc độ chảy không giảm của sông Nile một đường hướng chỗ cạn mà bơi đi. Nhưng Ynanna lập tức phát hiện có chút không thích hợp, thân thể Carol từ từ chìm xuống, không giống như một người mà là một tảng đá, ở trong con sông nhìn không thể thấy đáy này, tựa hồ là không thể phản kháng năng lực kéo xuống.

Nếu cứ tiếp tục chìm xuống thật sự là muốn lấy mạng người, Ynanna khẽ cắn môi, trong đầu tính toán một phen. Nếu như Asisu nữ vương không có ác độc đi lừa gạt nàng, Carol mấy lần rơi vào trong sông vẫn may mắn sống sót, còn có thể lui tới hai thời không, với tiền lệ như vậy thì đáng giá cho nàng liều mạng thử một lần. Chỉ cần đem bản thân buộc chặt bên cạnh nữ tử thần kỳ này, nói không chừng có thể cùng nhau xuyên qua cái cửa thời không không biết ở nơi nào kia, cũng sẽ từ vận mệnh thân bất do kỷ hiện tại tìm được đường sống.

Nhưng nàng thật sự không thể trông cậy vào bản thân cũng có vận khí tốt như Carol, Ynanna lay tay quạt nước cổ ngựa đầu lên, từ trong đai lưng lấy ra một gói bạc, lấy miệng cắn xé miệng gói, hít một hơi rồi ngậm lấy miệng bao cao su dùng biện pháp hô hấp nhân tạo hà hơi thổi khí vào trong.

Cho đến khi chế phẩm nhựa plastic xanh da trời biến thành một quả bóng tràn đầy không khí, Ynanna dùng miệng cùng tay làm một nút thắt giản dị trên quả bóng, thần sắc phức tạp nhìn thoáng qua Carol đang bị bản thân dùng sức giữ chặt, sắc mặt an bình, ở trong nước nhưng lại không thấy biểu hiện hô hấp khó khăn, nàng mạnh mẽ hít một hơi, rồi đứng sức lao người chìm xuống, tùy ý cho nữ tử một thân y phục tân nương được chế tác bằng trang sức

hoàng kim đáng chết kia kéo sâu vào dòng sông Nile chảy siết.

Trong lòng sông một mảnh u ám, ánh mặt trời mảnh liệt bên ngoài xuyên qua mặt nước bị tách thành từng tia kim quang nho nhỏ, không thể nào giúp Ynanna soi sáng con đường phía trước.

Từ sau khi bắt đầu tiến vào lòng sông, sự tình liên tục ngập chìm không thích hợp.

Bởi vì Carol sắc mặt không còn thống khổ, ngực cũng không thấy phập phồng, giống như một hoạt tử nhân*, nhưng mà Ynanna nắm tay nàng ta, vẫn cảm nhận được âm áp và nhịp đập rõ ràng vô cùng bình thường. Mà bản thân nàng bị mạch nước ngầm của sông chèn ép ngã trái ngã phải, tứ chi dần có cảm giác lạnh như băng, hết thấy những việc này khoa học cũng không thể giải thích được.

*Hoạt tử nhân: gần giống như người thực vật.

Ynanna đột nhiên nhớ tới lúc nhỏ ở Thiên triều đã học hết tất cả tiểu thuyết võ hiệp, lúc trước khi nàng nhìn thấy Cổ Long Sở Lưu Hương, trong sách nói ở Thiên Nhất Thần Thủy, Sở Hương Soái đã tập thành kỹ năng kỳ lạ không cần dùng mũi miệng, mà sử dụng làn da ở dưới đáy nước hô hấp, cũng dựa vào tuyệt kỹ này mà giết chết đại boss dưới nước sâu.

Chẳng lẽ người bạn quốc tế tóc vàng mắt xanh chỉ mới hơn mười tuổi ở trước mặt này, đã luyện thành tuyệt đỉnh thần công chỉ có trong sách này? Ynanna trong lòng một trận sợ hãi, bản thân cái gì cũng không có, lại lỗ mãng theo nữ nhân vật chính có bàn tay vàng* này cùng vượt ải, không biết chờ đợi bản thân sẽ là vận mệnh gì?

*bàn tay vàng: nói trắng ra là được bàn tay tác giả nâng niu chiều cõ không có gì không làm được đại loại vậy ==))

Bọn họ tiến vào lòng sông thời gian cũng không nhiều, thậm chí Ynanna còn chưa tới nỗi không thể thở được, cho nên vẫn chưa quá hai phút, nhưng đối với người ở trong nước mà nói quả thực chính là sống một ngày lại tựa như một năm. Ngay tại dưới lòng bàn chân bọn họ, hà sa bắt đầu chậm rãi lướt qua. Trải dài một đoạn rồi cuốn vào một chỗ rất nhiều đá nhám thạch gần đó, áp suất và sức nước đột nhiên tăng lên, từ từ hình thành một lốc xoáy nhỏ.

Nếu không phải đang ở trong nước, trán Ynanna nhất định sẽ đổ mồ hôi lạnh. Nàng kéo ra nút thắt, nhắm ngay quả bóng khí hút một hơi, hai chân dùng sức quạt nước, hai tay dùng sức níu chặt Carol yên lặng xem xét.

Lốc xoáy kia càng ngày càng lớn, đã sắp chạm đến chân tay Ynanna cùng Carol, Carol có vẻ là mục tiêu thu hút của trung tâm lốc xoáy, bắt đầu hướng đáy sông trôi đi. Lúc đầu Ynanna còn có thể cùng cố lực hút kia đối kháng, nhưng dần dần nàng phải dựa vào những tảng đá ở đáy sông để mượn lực giữ chặt Carol.

Mà điều quý giá chính là, lốc xoáy kia một bên đem Carol hút vào, một bên lại đẩy hết tất cả mọi thứ ngoại trừ Carol ra ngoài. Những thứ như bùn nhão, hà sa cùng cành khô lá vàng bị đẩy ra làm cho một vùng nước vốn vô cùng trong trở nên đục ngầu không chịu nổi, cái này khiến Ynanna vô cùng sợ hãi, nếu như vô ý bị hút vào dòng rác này, bị sặc nước mắc kẹt ở dưới đáy sông, thì cho dù có túi khí trong tay cũng không cứu được mạng của nàng.

Thật rõ ràng, có một lực lượng thần bí đang thúc giục nàng buông tay, Ynanna tiến vào đáy sông đã hơn năm phút đồng hồ, thể lực đã vô cùng cạn kiệt, lực hút Carol của lốc xoáy lại không ngừng tăng lên. Cuộc độ sức nghiêng về một phía như vậy, cuối cùng khiến cho Ynanna không thể không buông tay, Carol giống như một nhúm rong biển mỏng manh, “vù” một tiếng bị cái máy hút bụi lỗ đen thời không hút vào.

Ynanna không phải là chưa xem qua phim điện ảnh khoa học viễn tưởng, nhưng là chỉ thấy qua kĩ xảo máy tính, chứ không phải chân thật bằng mắt người như này. Tận mắt chứng kiến thực rõ ràng cảnh tượng siêu nhiên này phát sinh ở trước mặt, Ynanna vẫn là không kim được cả người mềm nhũn, lại nghĩ có phải lúc trước chính nàng có thể là cũng bị một lỗ đen giống vậy ở hiện đại hút vào, rồi bị đẩy ra ở hạ lưu sông hồng Cappadocia hay không.

Lúc mảnh góc áo cuối cùng của Carol biến mất ở trong lỗ đen giữa trung tâm lốc xoáy, Ynanna vì thiếu đường khí nên tê tâm liệt phế đau nhức nóng bừng. Nàng là người đã chết qua một lần, tuy rằng càng chân quý mạng, nhưng sống ở tại nơi tùy thời có thể chết này, nàng vẫn tình nguyện đánh cược một lần, ít nhất không phải là sau khi cố gắng nhiều như vậy lại bỏ dở nửa chừng. Ynanna đem khí còn lại trong túi khí hút hết, tùy tay ném xuống, huy động tứ chi, dấn vào trên tảng đá hướng tới lỗ đen đang dần dần lao tới.

Lỗ đen sắp đóng lại kia phản ứng cực nhanh, tựa như một thủ vệ linh hoạt, cuốn lấy một luồng nước mạnh mẽ, hung hăng đẩy về phía Ynanna, đem nhân loại nho nhỏ có ý đồ vượt ải quăng ra ngoài.

Trước khi Ynanna bất tỉnh, mơ hồ nhìn thấy được diện mạo thật của lốc xoáy kia. Đó là một đôi cánh màu đen cực lớn, giống như được điêu khắc trên đá, muốn ở dưới đáy sông tạo ra một bức điêu khắc trên đá khổng lồ như vậy, hiện tại không ai có thể làm được đi. Mà trước đó khi Ynanna đi dọc dưới đáy sông, vốn không có nhìn thấy thứ này.

Nàng không có khả năng không để ý thấy được, bởi vì đôi cánh màu đen này thật sự rất nổi tiếng. Chỉ cần có xem qua phim phóng sự hoặc sách của những người du lịch khẳng định đều sẽ biết, đôi cánh màu đen được khắc trên đại môn lăng mộ để thủ hộ vị Pharaoh trẻ tuổi kia, là hình ảnh tượng trưng cho thần nguyên rùa “Amuro Watt”.

Trên phiến đá điêu khắc một người nữ nhân với đôi cánh màu đen to lớn, còn có hai cánh phụ nhỏ phía sau, trên đầu đội mũ mặt trời, nghiêng người quỳ một gối trước đóa hoa sen trên dòng sông Nile.

Một nữ thần xinh đẹp như vậy, lại đối với những kẻ quấy rối giấc ngủ vĩnh hằng của đế vương, di động hai cánh, mang đến hơi thở từ vong cùng sự nguyên rùa. Ynanna tuy có thể cùng người đối đầu, nhưng không cách nào chống lại thần lực, tâm nàng bỗng dưng buông lỏng, bị dòng nước dần dần

cuốn ra xa khỏi lốc xoáy.

Nữ nhi sông Nile bị sự tụ tập kích, bản thân bị trọng thương, tin tức này khiến cho toàn bộ Ai Cập chấn động. Ở trong thời điểm trồng trọt vụ mùa mới, Menfuisu vương vẫn điều động toàn bộ nhân lực, dọc theo hai bờ con sông dài nhất Châu Phi này tìm kiếm tung tích nữ nhi sông Nile.

Asisu nữ vương ở hạ Ai Cập cũng tiếp nhận yêu cầu trợ giúp, khác hoàn toàn với thái độ cự tuyệt không tham gia không hợp tác trước kia, lần này nàng cho Nakuto cử người đến trợ giúp đã để cho sử giả thượng Ai Cập một mặt mũi rất lớn.

Việc này đương nhiên không phải là nữ vương đã nghĩ thông suốt, muốn chúc phúc cho hôn lễ của vương đệ cùng nữ nhân vô tri vô giác trở thành muội tử kia.

Thứ nhất, Carol bị trọng thương rơi xuống sông, Asisu cơ hồ xác định nàng ta đã trở thành một đồng thịt thối rửa dưới đáy sông; thứ hai, hiện tại Menfuisu huy động nhiều nhân lực như vậy, lực lượng lao động trồng trọt sẽ không đủ, mùa thu hoạch cũng sẽ bị lùi đến sang năm. Nếu như quan hệ của Asisu cùng Menfuisu tệ đến mức không còn cách cứu vãn, đến lúc đó Asisu còn có thể đối với việc vị vương đệ này lo đầu không lo đuôi lấy cớ làm khó dễ.

Cùng lúc với hành động của người Ai Cập, nhóm các sứ đoàn đến tham gia hôn lễ Ai Cập vương tụ tập ở thành Thebes chậm chạp không muốn rời đi. Tất cả mọi người đều ôm trong lòng hi vọng sẽ đạt được một món hời lớn, ở ven bờ sông Nile bồi hồi lưu lại.

Ngoại trừ các sứ đoàn, còn có vô số gián điệp cùng mật thám, đã khẩn cầu thần ở trên trời chúc phúc cho quốc gia bọn họ tìm được bảo vật.

Izumin vương tử có vẻ như nghe được cầu nguyện của người Hittite đối với nữ thần Aline, để cho bọn họ ở trên bãi sông nơi giao nhau giữa thượng và hạ Ai Cập tìm kiếm. Lúc này so với lúc bọn họ bắt đầu tìm kiếm đã qua một ngày, bọn họ tìm cũng không phải là nữ nhi sông Nile người người tâm niệm, mà là nữ nô bị cầm tù trung với nhiệm vụ, đừng khí làm cho người ta tán thưởng Ynanna.

Tuy rằng từ vương tử đến các binh lính cấp thấp cũng không khỏi có chút thất vọng, nhưng mà nếu tìm được Ynanna trở về thì tỉ lệ nữ nhi sông Nile còn sống cũng sẽ tăng lên.

Ynanna may mắn không chết, thần linh đem nàng đưa về chỗ nước cạn trong rừng cỏ lau, nàng vô lực nằm ở trong bùn, trong lòng vô cùng tuyệt vọng thừa nhận nguyện vọng muốn mượn tay Carol trở về xã hội văn minh kia lúc này đã triệt để tan biến.

Sông Nile đã để cho lực lượng thần bí không biết tên kia cảnh cáo nàng, sông này là thông đạo thời không vip dành cho nữ nhân vật chính, mà đám người không liên quan chỉ xứng bị ném tới trên bãi sông ăn bùn nhão.

Ynanna mệt đến tay cũng không thể nhấc, nửa bên mặt chôn ở trong bùn, vào lúc hoàng hôn trước khi màn đêm buông xuống, trong rừng cỏ lau nổi lên tiếng kêu của dã thú cao thấp nối tiếp nhau. Một con linh cầu phát hiện ra Ynanna đầu tiên, nó rất nhẩn nại ở bên người con mồi đợi một lát, phát hiện không có động vật ăn thịt nào khác đến tranh giành với bản thân, mới đem móng vuốt của bản thân đặt lên trên bờ vai Ynanna.

Cái miệng thối kia chảy đầy nước miếng tanh tươi, mà Ynanna hiện tại ngay cả một thứ động vật đi săn cấp thấp như này cũng đánh không lại.

Cũng may lúc này, một đội binh lính Hittite cầm đuốc tiến về phía này, bọn họ đi chuyển nhanh hướng về phía hạ Ai Cập với ý đồ thừa dịp đại loạn trở về nước, vừa tình tế tường tận tìm tòi bờ sông hi vọng có thu hoạch.

Mà dẫn đầu đúng là Izumin vương tử cùng Hazas tướng quân.

Hazas tướng quân cầm đuốc dọa lui dã thú, linh cầu kêu một tiếng dài vùng đuôi bị phồng tròn vào rừng cỏ lau, lão nhân xoay người hỏi vương tử “Điện hạ, Suqammumu còn sống không?”

Vương tử thế nhưng không có đáp lời, hắn đang nhớ tới tình cảnh năm bản thân tám tuổi kia, bị người thân đẩy ngã vào sông Hồng, lại trong lúc tuyệt vọng nhất được Labaru đại sư cứu. Hắn có xuất thân cao quý, chưa từng trải qua thời khắc sinh tử như vậy, bởi vậy khi đột nhiên được cứu lên, hắn mới đối với Labaru vô cùng cảm kích, sùng bái như thầy là chuyện thiên kinh địa nghĩa, là cha mẹ tái sinh, khiến cho hắn luôn tôn kính gọi ông là lão sư.

Mà Ynanna hiện tại đang dùng ánh mắt kích động và khát vọng nhìn hắn, tựa như Izumin nhỏ tuổi năm đó, xem hắn là người duy nhất tồn tại trên đời này, là chân lý duy nhất, là lý do duy nhất để Ynanna tồn tại.

Izumin cố gắng giữ bình tĩnh, nhưng chỉ có hắn biết, sau khi nhìn thấy ánh mắt như vậy của Ynanna, đáy lòng hắn rung động.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Hội Ngộ Cùng Algol Vương

Algol rung chân ngồi ở dưới tàng cây cọ, cầm một chuỗi nho, nằm trên chiếu mà thuộc hạ hắn trải cho nhàn nhã hóng mát.

Nơi người Ashur hạ trại cách biên giới hạ Ai Cập gần một ngày đi đường, dựa theo ước định với Hittite quốc, số lượng nhân mã bọn họ mang theo chỉ đủ để bảo vệ chính mình, cung kính chờ đợi đối phương đại giá quang lâm thương lượng việc kết minh.

Sa mạc Syria toàn là đất cằn sỏi đá, bình thường ngay cả người Ai Cập cũng sẽ không muốn đến gần, chỉ cần không có người hưng sư động chúng mang theo mấy ngàn người đóng quân ở biên cảnh, thời đại này không có ai nghĩ đến có người lại ở trong chỗ sâu của sa mạc thương lượng cái gì độc kẻ chứ.

Nhưng trong lòng Algol vẫn không buông xuống tâm tình, có thể do trước kia hắn đem thần linh trên cao mắng là “chó má”, cho nên khi hắn giả trang sứ giả từ đại loạn Ai Cập thoát ra, cũng không có cái vận khí tốt có thể từ trong sông túm lấy cái nữ nhi ngực bằng của thần có thể làm cho tất cả mọi người đổi theo.

Ngay cả Asisu nữ vương mỹ nữ đệ nhất Đại Lục Hải, tương truyền có một bộ ngực lớn, eo thon, bờ mông gợi cảm cũng không có nhìn thấy, bởi vậy hắn ở tại căn cứ địa, sau khi cùng sủng thiếp Jamari phát tiết một phen, cũng không còn hứng thú nữa.

Tuy Vương thượng sủng hạnh nữ nhân trong thâm cung chỉ để tìm con nối dòng, nhưng mà bên người Algol vương rõ ràng không có nữ nhân khác, lại có thể không động tình với nàng, ngay cả tiểu Algol ngày xưa không hề biết tiết tháo hiện tại cũng rụt đầu yên lặng, điều này làm cho Jamari quả thực hận nghiêng răng nghiêng lợi.

Nữ nhi của thần kia thật sự có sức quyến rũ lớn như vậy sao, có thể làm cho cảm thú biết mặc y phục Algol trở nên ngoan ngoãn? Jamari cắn móng tay, buộc bản thân nghĩ cách làm cho vương thượng đối với bản thân nổi lên “dục hỏa”.

Bất quá những ngày gần đây Algol thật sự bận rộn, mà lúc nhàm chán hắn liền mắng to “Cái tên Izumin đáng chết kia, nói sẽ đến cùng ta ký hiệp ước, thế nào lại dám đến trễ?!” Lúc này vương tử Hittite quốc rốt cục khoan thai đến chậm, theo âm thanh của đám lạc đà di chuyển chấn động mặt đất, vị đại biểu ký ước tôn quý liền đứng hẹn xuất hiện.

Đang nằm dưới tàng cây Algol vội bật dậy, ném đi nho trong tay, bày ra biểu cảm như vừa tìm được thân huynh đệ đã thất lạc nhiều năm, mừng rỡ như điên chạy đến trước lạc đà đi đầu nói “Ai ai, Izumin vương tử, người để bản vương chờ thật vất vả, nhưng hôm nay vừa thấy, thì thấy tất cả thời gian chờ đợi đều đáng giá! Đồng minh tương lai của Ashur vương ta sinh ra đã có bộ dáng oai hùng vĩ ngạn, rất có đáng vạn phu, đây chính là phúc của hai quốc ta!”

Các tùy tùng của Algol nhìn vương của mình đem người ghé thăm kia khen ngợi như múa bút thành văn, đành phải trái lương tâm theo ở phía sau cúi đầu khom lưng. B.U.N.N.Y.C.A.T.H.O.U.S.E

Izumin vương tử cười xuống khăn che mặt bảo hộ chắn bụi cát, sau khi trải qua những ngày đi nhanh qua sa mạc lãnh khốc kia, hắn cảm giác tóc gáy trên người vẫn còn dựng đứng. Đầu lưỡi Algol không ngừng ra ra vào vào nơi khóe miệng, làm cho người ta nhìn vào cảm giác một cổ đáng khinh ghé thăm. Nhưng nghĩ đến mục đích xuất môn lần này của bản thân, Izumin quyết định xem người trước mặt này là thử thách mà nữ thần Aline đưa đến, nhất định phải nghĩ biện pháp ứng phó cho xong.

Hắn dùng tư thái tuyệt đẹp xoay người xuống lạc đà, tuy rằng đến muộn, lại bày ra tư thế chủ nhân nói “Để Algol ngồi đợi lâu thật sự là không phải, tới nay ta sẽ mở tiệc yến bôi tội tại lầu của mình, ngài phải nhớ đại giá quang lâm!”

Algol cong khóe miệng cười, nhưng trong lòng thầm mắng to, ngoại trừ đám lầu trại này, bên ngoài chính là sa mạc hoang tàn vắng vẻ. Ta không đi lầu trại người uống rượu ngắm nữ nhân, chẳng lẽ lại đi ra ngoài ăn cát sao?

Nói đến nữ nhân, Algol luôn nấn cảm đối với người khác giới hơn bất kỳ thứ gì, đã sớm phát hiện ra trong đội ngũ đang cười lạc đà của vương tử, giữa một loạt người bọc thiên sắc áo choàng thân hình trắng kiện, lại tồn tại một thân hình bé bỏng mảnh khảnh nổi bật.

Hắn liếm liếm khóe miệng, chân thì đi theo vương tử vào lầu trại, trong lòng lại nghĩ đến một vấn đề khác.

Từ hồi báo hằng năm của mật thám trong vương cung Hittite, vị vương tử này vốn không gần nữ sắc, càng không thể nghĩ đến chuyện hắn xuất môn còn mang theo nữ nhân. Hiện tại chẳng lẽ đã thay đổi tâm tính, rốt cục cũng biết hưởng thụ thú vui hoan ái? Algol vừa nghĩ đến, liền bảo tùy tùng đi báo cho Jamari biết, bảo nàng buổi tối cần phải thay trang phục đến tham dự.

Thân hình bé bỏng kia dĩ nhiên chính là Ynanna, ngày đó sau khi nàng bò lên từ trong sông Nile, không biết có phải là nghiệt duyên hay không, giữa vùng nước lớn như vậy, người tìm kiếm nhiều không đến xuê, thế mà cuối cùng vẫn là nàng bị vương tử cứu! Ngay lúc đó, nàng liền quyết định một chủ ý, nếu thần linh đã muốn trêu đùa nàng, như vậy trước khi tìm được phương pháp để trở về nhà, nàng sẽ phải chết sống bám chặt lấy vương tử đã làm nàng sắp đổi chết này.

Khi ở trong bùn mớ hồ nhìn thấy bóng dáng của vương tử, Ynanna liền nghĩ đến vòng tròn hoàng kim thái dương của Hittite vương thất, nghĩ đến sông Hồng trải dài khắp kinh đô Hattusa mà bản thân nên đi thử một lần, hồn nhiên không hay biết ánh mắt khát vọng của nàng nhìn vương tử tựa như người xuyên không thấy được chìa khóa mở cửa thông đạo thời không, như người sắp chết đói thấy được một con vịt nướng Bắc Kinh.

Mà vị “vịt nướng Bắc Kinh” này thế nhưng không có vứt bỏ nàng đang phát sốt vì cả người ướt sũng, thể lực cạn kiệt, mà còn mời y sư xem bệnh cho nàng.

Không nên coi thường hàng động mời y sư này của hắn, ba ngàn năm trước y sư của Ai Cập cổ cùng Babylon là đại biểu cho nền y học kỹ thuật tiên tiến nhất, không giống với đám đại thần thích dùng vu thuật kia. Lúc bấy giờ y sư Ai Cập đã có thể làm những thao tác ngoại khoa giải phẫu cơ bản, sử dụng hơn bốn trăm loại dược liệu điều phối thành hơn một ngàn loại phương thuốc.

Có nhiều lúc, y sư cũng là một loại thủ đoạn ngoại giao, khi các nước láng giềng hưởng Pharaoh Ai Cập đưa ra yêu cầu, từ nhân tài của quốc gia lại được phái đi ra ngoài làm việc vì đất nước, là một nghề vô cùng cao thượng.

Ynanna thật vinh hạnh cảm nhận được y sư Ai Cập cổ giống như người tiên tiến của Thiên triều, bởi vì vị y sư kia đề nghị Hazas tướng quân tiến hành giúp nàng trị liệu bằng cách “làm đồ mỡ hôi”, kỳ thực ở khu vực Ai Cập này, không cần ôm cả người cũng đầy mỡ hôi.

Sau khi nàng uống canh vỏ cây lá cỏ hai ngày, tuy rằng nàng làm chậm bước tiến của đội ngũ, nhưng bệnh lại khỏi rất nhanh. Vì vậy nàng mới đối với Izumin vương tử có chút cảm kích nho nhỏ, nhưng đối với việc kéo chân bọn họ nàng không hề áy náy, có trời mới biết trong lúc chậm rãi di chuyển, vương tử cùng đội ngũ của hắn đã lật tung bao nhiêu km vuông rừng cỏ lau để tìm kiếm Carol đấy!

Lúc Ynanna xuống lạc đà Hazas tướng quân cũng đến giúp một chút, sau đó chỉ vào một cái lều trại màu lá cỏ nho nhỏ vừa mới dựng xong bên cạnh chủ trưởng của vương tử nói “Đó là của người.”

So với lều trại của vị chủ nhân xa hoa lãng phí hoa lệ như cung điện di động, của Ynanna như một căn nhà cỏ, nhưng mà có không gian riêng tư là chuyện tốt, nhưng không nghĩ tới Hazas tướng quân lại chỉ về bên phía trại Algol vương nói tiếp “Nhìn thấy lều trại nhỏ bên cạnh trưởng Algol vương không? Đó là nơi ở của sủng phi hân, Suqammumu, người không nên làm vương tử mất mặt.”

Ynanna cơ hồ muốn cười ngất, các người muốn cùng Ashur vương hòa hợp, cũng không cần mang ta đẩy vào nha, người ta một nam một nữ, các người cũng muốn một nam một nữ, có trời mới biết nàng cùng vương tử không hề có bất cứ quan hệ nào à!

May mà lúc vương tử bắt đầu thiết yến, cũng không có gọi Ynanna đi vào.

Ban đêm ở trong chủ trưởng của vương tử Hittite quốc, hai vị chủ sự cùng nhóm trọng thần ở chung một lều, nhưng những người lãnh đạo cũng không có nóng lòng nói chuyện quốc sự, trước khi chân chính giao dịch, ngầm ngầm quan sát chi tiết đối phương, là điều tất yếu khi mua bán.

So với ấn tượng đối trá bất lương giả dối của Algol đối với Izumin, bản thân Izumin cũng không biết Algol cũng đồng thời coi khinh hân, nhìn người nghe đồn vô cùng cơ trí oai hùng hoàn toàn không giống với thư sinh tay trái gà không chặt trước mặt.

Hắn trông giống như một kẻ du ngoạn khắp các quốc gia bắt tay cùng các mật thám thu thập tin tức, nhưng nhìn rõ ràng cũng chỉ là một học giả suốt ngày cầm phiến đất sét cùng bút cỏ lau mà thôi, nhất là cái bộ dáng yên tĩnh, thông dong, phong độ này mười phần là của người trí thức, tướng mạo so với nữ nhân không hề thua kém, làm trong lòng Algol không khỏi nổi lên chút khinh thị.

Vị Ashur vương liền nổi lên tâm tư trêu chọc, lúc rượu hâm nóng xong, cũng là lúc hắn gọi vào ái phi Jamari đã sớm thay đổi xong tư trang chuẩn bị long trọng chờ người thưởng thức.

Jamari xuất thân từ chỗ sông Euphrates nơi người Akkad tụ tập, bởi phong tục không gò bó, cho nên hiện tại nàng có kỹ năng mị hoặc rất cao. Nàng một thân khoác lụa hồng sa, mỗi bước đi đều phát ra tiếng “đỉnh linh” rung động, vòng tay, lắc tay và vòng đeo chân đều là trang sức bằng đồng mạ vàng cùng những chiếc chiếc nhỏ, theo từng bước chân mà lóng lánh kêu vang, là một loại mị hoặc khôn cùng.

Người còn chưa đến đã nghe thấy âm thanh, tại nơi ở giữa sa mạc này, liền hấp dẫn sự chú ý của các nam nhân ngay cả heo mẹ cũng có thể xem như mỹ nữ.

Chờ nàng vén màn đi vào, liền liên tiếp vang lên thanh âm của những cái cốc rơi rớt “lách ca lách cách”. Nữ nhân Babylon luôn là món hàng phải có trong yến hội các quốc gia, bởi vì các nàng là những tín đồ cùng đệ tử thành tín nhất xuất sắc nhất của nữ thần Ishtar. Jamari một thân hồng sa xuyên thấu, làm nổi lên làn da màu nâu đậm gợi cảm, khuôn mặt phong lệ kiều diễm, trên cặp ngực nặng trĩu chỉ treo hờ hai mảnh vỏ sò màu phấn hồng, khéo léo che giấu đỉnh ngọc hồng bảo, bên hông là chiếc váy được làm từ một chuỗi những hạt trân châu. Khe hở giữa những hạt châu nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, vừa vạt trong lúc di chuyển dưới ánh mắt của những gã háo sắc kia, có thể nhìn rõ ràng thứ ở bên trong. Nơi đó vô cùng trơn tru, có một bức họa bằng thuốc nhuộm màu đỏ tạo thành hình dạng một đóa hoa mỹ sắc mê người.

Ánh mắt Jamari lướt qua lều trưởng, khi nhìn thấy Algol vương mới lộ ra bộ dáng như gặp tình lang, thiên kiều bá mị lắc mông đi tới. Vòng eo mảnh mai, để lộ ra một đường cong da thịt duyên dáng gợi cảm, làm không ít nam nhân bắt đầu mơ tưởng hão huyền rằng loại hàng này khi ở trên giường sẽ phong tình như thế nào.

Bất quá, những nam nhân bình thường không thể lọt vào mắt Jamari. Nàng ngồi gọn trong lòng Algol, tay cũng không an phận ở bên hông hân sờ tới sờ lui. Nhưng là Algol hiện đang diễn trò, cũng không có tâm tư chơi đùa với nữ nhân. Hắn là loại người lúc không nghĩ đến nữ nhân thì dù cho dùng thủ đoạn nào hắn cũng không nổi lên hứng thú, lúc muốn nữ nhân thì cho dù không cần khiêu khích, hắn cũng sẽ khiến người kêu rên đến phá yết hầu cho đến khi hân thỏa mãn.

Jamari vừa dùng tay vuốt ve nam nhân nhà mình, vừa bắt đầu đánh giá người đã khiến cho nàng tò mò từ rất lâu, vị vương tử có bộ dáng anh tuấn nổi danh khắp ven bờ Đại Lục hải.

Vị này vừa nhìn có thể nói là làm cho người ta tinh thần điên đảo, cho dù Jamari là nữ tử trọng sắc dục hơn tướng mạo, lúc này cũng hi vọng khi Algol rong đuổi trên người nàng, làm cho nàng dục tiền dục tử, khuôn mặt kia nếu có thể đổi thành vương tử chẳng phải liền hoàn mỹ hơn!

Mà Izumin lúc Jamari tiến vào, cũng chỉ liếc mắt xẹt qua một cái, liền tiếp tục tự uống rượu một mình.

Nhưng là Algol am hiểu sâu thuật đọc tâm người cùng kinh nghiệm thực tiễn cực kỳ phong phú vẫn nhìn ra vị nam tử ngây ngô này có điểm không được

tự nhiên, ngón tay hần trêu đùa đỉnh hồng bảo của Jamari ở trước mắt, miệng lại cười nói “Yến hội ngoại trừ rượu ngon, thì mỹ nhân cũng là không thể thiếu, đây mới gọi là lạc thú nhân gian. Không đối gặt vương tử, tiểu vương còn có một tiếc nuối a!”

Izumin cho rằng hần muốn nói điều kiện, liền buông cốc chăm chú lắng nghe, không nghĩ tới từ trong miệng chó không mọc được ngà voi của Algol thốt ra “Tiểu vương chính là muốn gặp cái vị Asisu nữ vương mỹ điểm danh chấn thiên hạ, mới không uổng phí cuộc đời này. Không chỉ là được gặp một lần, nếu là có thể thường thức qua thì.. hắc hắc hắc...”

Lời này nói ra làm những người ở đây nghe được đều âm thầm phỉ nhổ trong lòng, Ai Cập dù sao cũng là một đại cường quốc, nữ vương cao quý của nó sao có thể đặt vào trong tay tên sắc lang này?

Algol lại giống như hồn nhiên không để ý nói tiếp “Ta nói này vương tử, người đã từng nhìn thấy Asisu nữ vương chưa? Nói một chút cho tiểu vương mơ mộng đi. Mỹ nhân như vậy lại bị Menfuisu gặt bỏ thật sự quá mức đáng tiếc, tiểu vương nghĩ muốn an ủi một chút lúc nàng đang thương tâm. Bị người mình yêu thương vứt bỏ một thân một mình tránh ở hạ Ai Cập thương tâm tính toán chuyện gì, người nói xem, Jamari?”

Jamari cũng là bậc nữ trung hào kiệt, nghĩ gì nói đó “Vương của ta a, một người trốn tránh thương tâm có thể làm được việc gì sao. Nếu như đổi lại là ta, ta sẽ tóm chặt lấy nam nhân kia, cười ở trên người hần một lần lại một lần, cười đến khi hần nghe lời mới thôi.”

Nữ nhân quả thật là thứ thiết yếu trong chốn hoan lạc, mọi người đồng loạt nghĩ đến cảnh vị Pharaoh Ai Cập oai hùng bất phàm luôn cho rằng mình là nhi tử của thần Thái Dương kia bị một nữ nhân cười lên trên như vậy, toàn bộ cười vang, trong lúc nhất thời, không khí yến hội đột nhiên sôi động hẳn lên, ngay cả Izumin vương tử cũng nở một chút nụ cười hiếm thấy.

Nhưng tiếp đó Algol lại nói ra một câu làm hần thu hồi tươi cười “Ta nói này vương tử, Jamari nhà ta thật sự là một bảo bối, vậy người của người đâu?”

Lời tác giả: Ta rất thích Jamari, nàng là một nữ nhân lớn mật, hợp cùng Algol quả là tuyệt phối.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: “Nữ Bồi Giá” * Truyền Lời

*nữ bồi giá: có thể hiểu như nữ hầu rượu bên cạnh chủ tử khi tiếp khách.

Mà Ynanna người bị Algol nhìn nhận là bảo vật trong lòng vương tử, lúc này đang cùng Hazas tướng quân thu dọn một tàn cuộc rối rắm.

Ynanna đột nhiên sâu sắc phát hiện ra những cổ nhân này đều có tiềm lực làm vua chúa, vì vị Luka ẩn núp lâu ngày ở bên người Carol kia, lại chính là điều kiện mấu chốt để vương tử thắng trận này. Sau khi hần ở hạ Ai Cập phát hiện ra nữ nhi của thần từ trong sông nổi lên, một mặt giả vờ cùng bọn Unasu hộ tống vị vương phi tương lai vừa thất lạc lại tìm được này trở về thành Thebes, một mặt lại thừa dịp khi Asisu nữ vương xuất binh tập kích, một thân một mình mang theo Carol chạy trốn vào sa mạc Syria, cố tình xâm nhập vào doanh địa đàm phán của vương tử Izumin, để binh lính đánh bản thân bất tỉnh, như vậy liền có thể đem Carol giao cho vương tử, lại không để bại lộ thân phận gián điệp của bản thân.

Ynanna im lặng nhìn Carol đang tạm thời bị cuộn trói lại bằng một tấm thảm bản, miệng bị nhét đầy vải không thể kêu to, chỉ cảm thấy tại sao bản thân cùng nàng lại có duyên như vậy đây?

Hazas tướng quân một mặt ra lệnh cho những người chứng kiến sự việc không được tiết lộ tin tức có thể gây chấn động khắp các chư quốc này, một mặt tóm lấy Carol đang không ngừng kêu “ô ô” ném vào trong lều trại bản thân, tự mình trông coi, sau đó sờ sờ râu, cười cảo già nói “Suqammumu, đây là lúc để khảo nghiệm người, hãy nghĩ biện pháp đem tin tức này tiết lộ cho vương tử, để người sớm suy tính bước tiếp theo. Người Ashur tàn nhẫn giáo hoạt, nếu như bị họ phát hiện nữ nhi sông Nile ở trong tay quốc ta, đừng nói hiệp ước kết minh không thể ký, mà ngay lập tức trở mặt cũng có khả năng.”

Lời lo lắng này không phải là không có lý, Ynanna mặc dù không quan tâm đến chính trị của hai quốc, nhưng là một nữ nhân bình thường, nhất định sẽ có vài phần chán ghét Algol vương, hoặc nói cho dù là một động vật giống cái nếu muốn giữ mình trong sạch liền không thể ở nơi mà tay hần có thể với tới.

Lúc này trong lều trại phát ra một trận cười vang, là thanh âm của các nam nhân phóng túng ngoạn nhạc ăn uống linh đình, nàng nhủ nhủ mảy, sau đó lại thấy người hầu bên người vương tử vén rèm đi ra nói “Suqammumu, vương tử gọi người vào!”

Hazas tướng quân hất cằm dương dương tự đắc nhìn nàng, ý nói cơ hội đến rồi.

Yanna không còn cách nào, liền tiến vào trong lều trại của ông, mượn chùy thủ bên hông Hazas tướng quân, không để tâm đến Carol đang hoảng sợ mở to mắt, dùng dao cắt một nhúm nhỏ tóc vàng siết trong lòng bàn tay. Sau đó kéo sợi dây buộc tóc bằng gân bò, đem mớ tóc đen rồi tung xỏa xuống, chấm một chút cam tùng hương ở sau tai và trên cổ tay, chuẩn bị thỏa đáng mọi thứ để đi làm “nữ bồi giá” truyền lời.

Trong lều trại, Jamari đang hiển vũ rất hăng say, nàng xoay tròn rất nhanh, dây kết trần châu bên hông cơ hồ bị vung thành một đĩa vòng tròn màu ngân bạch, để lộ ra nơi nữ tính thần bí lại bởi vì động tác nhanh chóng mà không nhìn được rõ ràng. Nàng một chân đứng thẳng, một chân khác dùng sức mượn lực xoay thật nhanh, trên tay là một trống bằng da trâu và chày vàng không ngừng vỗ “đồm độp”, hòa cùng tiết tấu khiến người ta hoa mắt của nàng, lại thành công thu hút mạnh mẽ ánh mắt mọi người.

Tầm mắt mọi người đều tập trung trên người nữ nhân như con quay kia, ngoại trừ vài người y thức vẫn thanh tỉnh, cũng chưa có ai chú ý đến một góc mảnh bị xóc lên.

Đến Jamari có vũ kỹ cao siêu cũng chú ý tới, hiện tại đối với nàng, khiêu vũ là một loại bản năng của thân thể, cũng không chiếm lấy của nàng bao nhiêu dụng tâm chuyên chú. Nàng là nữ nhân duy nhất trong trường, mà người đứng ở bên ngoài kia, chắc hẳn là nữ nhân của vương tử anh tuấn Izumin, nàng khi ở bên người Algol đều có thể tùy ý nói chuyện, cả gan làm loạn, hiện tại lại càng không sợ muốn làm khó dễ đối với một nữ nhân mà bản thân ghen ghét đố kỵ.

Vì thế nàng dùng sức vỗ vài cái, nhịp trống tăng nhanh, cơ hồ làm cho người xem chẳng biết nàng biến thành một đóa hoa diễm màu đỏ như thế nào, bởi vì kiều thân ở bên trong đã không còn nhìn rõ được nữa. Ngay sau một trận trống dồn dập, nàng sợ hãi kêu lên một tiếng, cái chùy vàng kia đã bay thẳng ra cửa trường.

Lúc đầu Ynanna cũng bị vũ đạo cao siêu của cô đại này hấp dẫn một chút, nhưng rốt cuộc nữ nhân này lại không có ý tốt ném ám khí đến trước mặt nàng, nàng không chút hoang mang lập tức nghiêng đầu, nhanh tay tóm được cái chùy kia.

Ánh mắt mọi người đều nhìn nàng, bởi vì là yến hội của đám nam nhân, không ít người đã uống đến ngã trái ngã phải, trong lều trại quá mức ảm áp, nên y phục cũng đều bị cởi ra gần hết. Ynanna thật sự có chút không quen, hoặc là nói do nữ tử Thiên triều da mặt quá mỏng, trên mặt nàng thật sự lộ ra chút khăn trương và đỏ ửng của một thiếu nữ mới hơn mười tuổi. Jamari âm toán không thành, ngược lại không có chút áy náy, đúng lý hợp tình đứng tại chỗ vờn tay tới, ý bảo nàng đem chùy trả cho bản thân.

Không ít thủ hạ đã nhìn ra đây là nữ nhân đang phân cao thấp, liền vụng trộm liếc nhìn nam nhân của hai nữ nhân này, Algol vương giống như đang chuyên chú nhìn dáng người xinh đẹp của Jamari nhưng tâm lại không biết đã bay tới nơi nào, mà Izumin vương tử vẫn giữ vững một tốc độ đều đều uống từng ngụm rượu, hàng lông mi dài cong vuốt tựa hồ đã không thảng nổi men say của rượu, hơi hơi run lên.

Lúc này Ynanna chợt cười, cúi đầu, theo động tác nghiêng người đi vào, người Tây Á không thể nào có mái tóc đen nhánh thẳng tắp nhẹ nhàng khéo léo, lại nề nếp quy củ thiếp phục ở sau đầu, làm cho người ta nhìn lướt qua có một loại xinh đẹp mà không chân thực. Nhưng lại nhìn nữ tử đứng dưới ngọn đèn kia, bất quá cũng chỉ là một nữ hài tử, chỉ có làn da cùng độ cong kia dưới ánh sáng vàng óng của ngọn đèn ngà voi nhìn hơi có chút thuận mắt, giống như mang theo một cô ý vị mỏng lung.

Nàng một câu cũng chưa nói, lập tức đi đến trước mặt Jamari, mặt đầy thiện ý đem chùy trong tay đưa tới.

Ở trong mắt Jamari, nàng vô cùng khinh thường tiểu cô nương Ynanna mặt mày thanh tú, lại mang theo loại phong tình ngoại quốc, so với chính mình lại có tư cách đứng ở bên người vị anh hùng đương thời kia, nàng “hừ” một tiếng khinh thường, tay nhanh chóng tóm lấy chùy của mình. Tóm lấy nhưng lại không giật được, nàng tròn mắt lên, trừng nữ hài đang nhìn bản thân còn mỉm cười, nhất thời nổi trận lôi đình, vội dùng sức.

Ynanna đối phó với nàng thật sự dễ dàng, không nói đến việc nàng vốn có căn cơ vững chắc, mà lúc trước ở Hattusa cùng Hazas tướng quân quấy sừa vài ngày, lực cánh tay cũng không phải nữ nhân bình thường có thể chống lại.

Các nam nhân ở một bên lớn tiếng kêu tốt tốt, loại tình cảnh này có thể xem như mỹ nữ đại chiến ở tương lai, càng không nói đến những người xem náo nhiệt kia đang chờ xem thái độ của những nam nhân phía sau các nàng.

Nhưng Ynanna không định làm người diễn kịch cho người ta xem, từ dư quang nơi khoe mắt nàng nhìn thấy Izumin cùng Algol cũng không có ngồi nghiêm túc, lại thấy Jamari nhe răng trợn mắt đấu tranh đến cùng, nàng liền buông tay, khiến Jamari ngã chổng vó trên thảm mềm. Ở bên dưới nàng vốn không nhuộm gì, thời đại này cũng không có người sẽ mặc, cứ mở to hai chân ngồi trên đất như vậy, các nam nhân đều nhìn vào đóa hoa màu đỏ bằng thuốc nhuộm kia của nàng, mà Jamari ngược lại vô cùng thoải mái? Uốn eo thắt lưng, chỉ vào Ynanna đang đi về phía vương tử, cáo trạng với Algol “Vương thượng, người ta bị khi dễ a!”

Izumin hoàn toàn không có kinh nghiệm, chính phụ vương hẳn cũng chưa bao giờ ép hẳn tham gia những trò đùa quá mức này, nhưng cũng biết Algol vương để sủng thiếp của mình ở trong yến hội hiển vũ, chính hẳn cũng không thể cứ giấu diếm không đưa ra, như vậy sẽ có vẻ keo kiệt, cũng càng dễ làm cho người ta đối với Ynanna sinh ra những hảo ý không cần thiết.

Vì thế hẳn liền bảo người gọi Ynanna đi vào, không nghĩ tới khi chạm mặt nữ nhân lão luyện khó đối phó Jamari, Ynanna chẳng những không bị thiệt thòi, còn không làm mất mặt hẳn, ngay cả Algol cũng không nói được gì, nữ nhân đấu đá với nhau không đáng cho nam nhân ra tay, nhưng lại liên quan đến danh dự của nam nhân.

Hắn nâng tay ý bảo Ynanna đến ngồi ở phía sau mình, giống như lúc trước cứ phụ trách rót rượu là được, Jamari tựa như bị vô cùng ủy khuất, giống như con rắn nước ở trong lòng Algol cựa tới cựa lui, chỉ tiếc Algol không có hứng để ý nàng, mà lại phóng ánh mắt đến bên Izumin.

Izumin đang cảm thấy khó xử, không nghĩ tới Ynanna vốn nên ngồi yên ở phía sau đột nhiên lấy một bàn tay áp vào trên lưng hắn, chậm rãi di chuyển đến trên cổ, hẳn cả người rung mình, nhưng cũng không tiện bày ra bộ dáng răn dạy, lại nắm lấy tay Ynanna, nhẹ nhàng đưa đến trước ngực, nhìn Algol đang đánh giá mình cười nói “Suqammumu, có đôi khi thích cùng ta nháo loạn.”

Algol lấp bắp kinh hãi, hẳn không nghĩ tới nữ hài bên người vương tử này lại là một người câm, thực sự đáng tiếc. Nếu nói Jamari là một khối hồng bảo

chói mắt, thì nữ hải này tựa như vàng bạc trắng, người không thể nhìn rõ nàng là vàng hay là bạc, hận không thể tìm một bả đao đem nàng xé ra để nhìn cho rõ mới cam tâm.

Izumin mặc dù cảm thấy không được tự nhiên, nhưng cũng không có phản cảm giống như những nữ nhân đã từng tận lực quyến rũ hắn trước kia, Ynanna dù sao cũng không phải chỉ mới ở bên người hắn một hai ngày, cho dù hắn không hiểu nàng định làm gì, nhưng lại hiểu rõ nàng sẽ không dụ hoặc bản thân, tựa như lúc trước hắn thông qua nàng nhìn thấy bản thân hắn lúc nhỏ, hắn hiểu rõ sự kiên trì của bản thân, tựa như hiểu rõ Ynanna cũng kiên trì giữ nguyên tắc giống như hắn.

Bả đầu Ynanna tựa vào trước ngực vương tử, tận lực che chắn hết mọi ánh mắt đang soi mói ở bên ngoài, nhìn qua giống như hai người đang nhỏ giọng nói chuyện thân mật.

Nàng ngửi thấy một cỗ hương vị trầm thấp nhàn nhạt, mà chỉ có Izumin vương tử luôn sống ở trong cung mới có thể sử dụng hương liệu trân quý như vậy, mà lúc trước trên nội y hắn ném cho nàng cũng có mùi như vậy, là do những người hầu trong cung khi làm sạch y phục đã huân lên, làm Ynanna một phen rối rắm.

Nàng không dám nghĩ nhiều, thầm nghĩ cách mạng vị chủ nô này đi ra, liền kéo qua tay của hắn, đem nhúm tóc vàng nhét vào.

Izumin mượn ly rượu che chắn, ánh mắt liếc xuống liền nhìn thấy những sợi tóc vàng óng ánh trong lòng bàn tay kia, đáy mắt tức thì trở nên kích động, nhưng hắn lập tức đè nén xuống, đã không còn hứng thú ở trên yến hội này tiếp tục người tới ta đi hư tình giả ý, lực hạ ly rượu xuống liền hơi lớn một chút.

Algol xuy cười ra tiếng “Ai ai, xem ra là những người chúng ta không biết điều, làm Izumin vương tử gặp đến độ... hắc hắc, người nói có đúng không, Jamari?”

Ánh mắt Jamari ghen ghét chợt lóe rồi vụt tắt, nín chặt vạt áo Algol hờn dỗi “Vương thượng, vương tử cũng đã nhịn không được, ngài cũng mau sủng hạnh ta đi thôi!” tay chân cũng tiến tới khóa chặt lấy thân thể Algol.

Izumin chờ chính là những lời này, hắn cũng không khách khí, quang minh chính đại mà dắt “nữ nhân” của mình rời đi, sau đó dưới sự dẫn dắt của Hazas tướng quân, một mình tiến vào trong lều trại của thuộc hạ.

Hai người bọn họ vừa đi, Algol liền tức giận đẩy ra Jamari, một mình uống rượu giải sầu.

Hắn từ lúc mười hai tuổi phá thân, thượng nữ nhân nhiều vô số kể. Đối với hắn, loại sự tình cùng nữ nhân ở trên giường quay cuồng phát tiết đã sớm nhàm chán, mà hắn muốn tìm kiếm những thứ tốt hơn hoàn mỹ hơn nữa.

Mà nữ nhân diệu như vậy, ắt cần có một ánh mắt đã trải qua thiên chuy bách luyện như hắn phát hiện ra, hôm nay hắn đã thấy được vị kia cái miệng tuy nhỏ nhưng lại căng tròn hữu lực, độ cong mê người, chỉ cần trải qua một thời gian nữa, nhất định có thể chứng minh cho chữ “diệu” mà hắn nói. Đáng tiếc, đáng tiếc, hắn buông tay thờ dài, nữ nhân kia lại không thuộc về hắn. Bất quá nữ nhân kia cũng không thuộc về Izumin, nữ nhân đã được dùng qua hay chưa làm sao có thể lừa được Algol hắn đây?

Nếu Algol biết Izumin chính là kẻ “diệu nhân” này cùng một lão nhân đứng ở trong gió đêm sa mạc làm thủ vệ, hắn nhất định sẽ hô to Izumin là một tên ngốc lãng phí a.

Trong đầu Ynanna không ngừng vang vọng âm thanh khô sở thét chói tai của Carol “Không!”, “Vương tử, buông tay!”, “Menfuisu cứu ta!”, nàng thờ ơ ngáp một thật to, buồn cười nghĩ: Izumin vương tử, thực sự không ngờ đến, tướng ăn của người lại khó coi như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Trợ Giúp Vương Tử “Ăn” Carol.

Hazas tướng quân nghe bên trong phát ra tiếng kêu “hư hư ha ha”, vô cùng lạnh nhạt từ trong túi tiền lấy ra một mảnh lá cây thuốc phiện nhỏ, đặt ở miệng cắn hai cái. Lá cây thuốc phiện nhỏ này là có được từ các thương nhân trên biển, hương vị mãnh liệt lại kích thích, những lúc gác đêm ăn một ít, tuyệt đối sẽ làm tỉnh táo tinh thần.

Đại khái ở thời đại Tutankhamun, người Ai Cập hay người Phoenici, đã đặt chân lên châu Nam Mỹ sớm hơn Columbo mấy ngàn năm, mang về đặc sản của nơi đó -- lá cây thuốc phiện. Cô nhân ở nơi đó đã từng đi đến những nơi rất xa như Trung Quốc ở phương đông, trong những mảnh giấy tờ lượ được khai quật cùng xác ướp đều có thể chứng minh.

Hazas tướng quân chặc chặc vài tiếng, cảm khái nói “Thật sự là tuổi đã cao, buổi tối dễ bị ngủ gật. Bất quá lần này ra ngoài làm việc, có thể sẽ được nhìn thấy vương tử làm tân lang, vương thất Hittite đã hơn mười năm không có hỷ sự diễn ra, lần trước chính là lúc công chúa Mitamune sinh ra!”

Ynanna ở một bên yên lặng đứng lố tai lên nghe, lấy một cùi ném vào trong đồng lửa.

Cảm tình của Hazas tướng quân đối với vương tử vừa là thầy vừa là cha, từ trước khi Izumin vương tử sinh ra, ông cũng đã dốc sức đi theo bên người Huvalli làm đến chức vị tướng quân của đế quốc, trong cuộc chiến giữa Huvalli với Mitanni, đã dẫn dắt đội chiến xa chống lại người Khurrites, ở trong chiến dịch công chiếm đô thành Washukanni cũng đã lập nên chiến công trung thành bất khuất.b.u.n.n.y.

Nếu nói thứ Labaru dạy Izumin, là thư văn trí thức của học giả, thì thứ Hazas dạy Izumin là oai hùng thiện chiến của những dũng sĩ đánh nhau trên chiến trường đầm máu.

“Suqammumu...” Hazas tướng quân cười đắc ý nói “Ngoại trừ lễ hiến tế ở Hattusa kia, người còn chưa thấy qua cảnh tượng lễ mừng của vương thất đâu! Chuyện trọng đại như vương tử thứ phi này, các quốc gia đều sẽ phái sứ giả đến chúc mừng. Hattusa sẽ hội tụ tất cả thương nhân vô cùng giàu có với những vật phẩm vô cùng trân quý. Nghi thức hôn lễ sẽ được cử hành ở đại thần điện của thần gió tối cao nhất Hittite, cầu khẩn vô vàn thần linh chúc phúc, nguyện ước cho vương tử cùng tân vương tử thứ phi sớm ngày vì quốc ta sinh ra người kế thừa mới. Toàn quốc sẽ được miễn giảm một nửa thuế má, những phạm nhân có tội nhẹ đều được đặc xá, những thần dân ở vương đô đều có thể đến lĩnh bạc và y phục, hiện tại quốc gia có thể làm đến như vậy thật sự không có mấy cái!”

Ynanna nghe như gió thoảng bên tai, trong lòng nàng chỉ có một suy nghĩ, nếu vương tử cưới vợ, vậy chẳng phải việc nàng nhìn xem bảo vật liền có hy vọng rồi?

Lúc hai người này đều đang tự nuôi ý xấu trong đầu, không biết từ khi nào, trong lều trại đã không còn tiếng động.

Hazas tướng quân kinh hãi, là một người nam nhân, ông cũng không phải loại tốt lành gì. Lúc mới đi theo bên người Huvalli, Hittite vương cùng thường hay ngoạn như vậy, Hazas ngẫu nhiên xem như việc vui, cũng có chút buông lỏng bản thân. Cho nên ông chỉ vừa nói vài câu, vương tử đã xong việc, như vậy không khỏi quá nhanh đi.

Ông cuối cùng vẫn dùng tư cách lão nhân, đem mình xốc lên một góc, dựa vào ánh sáng bên trong, chỉ nhìn thấy nữ nhi sông Nile giống như một miếng tàu hũ trơn bóng trắng bệch đang tựa vào trên giường, vương tử ngồi ở mép giường, không ngừng sờ lưng nàng, mà cô nương đáng thương kia đã sớm ngất đi rồi.

Hazas nhíu mày: Ta nói này vương tử, người cứ sờ như vậy cũng không sờ ra được tâm của nữ nhân và có được đứa nhỏ đâu, hay là vương tử bị ta và Labaru dạy đến choáng váng rồi?

Izumin nhận ra bên ngoài có người đang nhìn, liền kéo chăn đắp lên người Carol, cũng không nghĩ là mình bị mạo phạm, mà ngược lại còn mời Hazas đi vào.

Hazas để Ynanna ở lại bên ngoài, bản thân đi đến bên người vương tử, lúc này ông mới biết được vương tử đang nhìn cái gì. Ngày đó ở trong hôn lễ Ai Cập vương, nữ nhi sông Nile bị sư tử điên tập kích, trên vai bị cắn đến huyết nhục mơ hồ, cho dù ngay tại sau đó đã dùng đến y sư hoàng gia có tài nghệ cao siêu nhất làm một giải phẫu ngoại khoa đơn giản.

Nhưng hiện tại vén lên tóc vàng, để lộ ra sau gáy cùng bả vai sau lưng, làn da tuyết trắng của nàng chỉ nhiễm chút màu đỏ ửng nhạt như hoa hồng, mà không hề có vết sẹo dù tợn nào như mọi người đã lường trước.

Vương tử lặng im không nói, mà Hazas tướng quân đã thấy vô cùng kỳ quái nói “Này... này thật sự là thần tích!”

Lúc này, Carol thân thể suy yếu, lại bị kinh hách ngất đi đang ở trong mộng nói lời vô nghĩa “Buông... buông ta ra, vương tử! Menfuisu, mau tới cứu ta!” Tình nồng ý trọng, vòn có những giọt nước mắt như trên châu lặn xuống từ khóe mắt.c.a.t.

Điều này làm cho Hazas tướng quân cảm thấy xấu hổ, mà vương tử lại chỉ phụng phịu, gọi Ynanna đi vào, chỉ vào Carol mà hỏi nàng “Đây có phải thần tích không?”

Ynanna vô cùng quần bách, nàng tuy biết rõ lai lịch của Carol, nhưng muốn nàng nói với hai vị cổ nhân ở cách xa mấy ngàn năm, nói những khái niệm linh tinh như “chinh dung”, “cây đa”, “laser xóa sẹo”.

Nàng quyết định buông tha cho việc thông não hai vị cổ nhân này, bả đầu lay động, tỏ vẻ bản thân không biết.

Vương tử đối với câu trả lời này có chút thất vọng, nhưng thực tại Ynanna thất vọng cũng không thua hẳn, Hazas tướng quân bỗng nhiên nói ra tiếng lòng của Ynanna “Vương tử, đây chính là một cơ hội tốt, để tránh đem dài lâu mộng, ngài vẫn nên cùng nữ nhi sông Nile có quan hệ vợ chồng trước, về Hattusa lại báo cho vương thượng cùng vương hậu cử hành nghi thức bù vào là phương án tốt nhất. Cho dù giữa hành trình trở về có chuyện gì lộ ra, nữ nhi sông Nile cũng đã là nữ nhân của ngài, nữ tử một khi bị nam nhân đánh dấu chủ quyền như vậy, liền bị hạ thấp giá trị, các quốc gia khác sẽ không còn như hồ rình mồi.”

Izumin tựa như đã có kế hoạch, khoát tay áo ý bảo Hazas không cần nói thêm gì nữa “Nàng dù sao cũng có trí thông minh mà thời đại này không có, cá tính lại cực kỳ quật cường, nếu như ta ép buộc e rằng sẽ phản tác dụng. Không bằng cứ về Hattusa trước rồi nói, nếu như đã ở trên thần điện lập lời thề, cho dù là nữ nhi của thần cũng không thể đổi ý, Izumin ta nếu như muốn một nữ nhân, nhất định phải quang minh chính đại, chiêu cáo các chư quốc, ta còn muốn để Menfuisu nhìn nữ nhân của hần lập gia thất, cùng ta trải qua đêm tân hôn mà lực bất đồng tâm.”

Trong tâm tư Ynanna lại hi vọng hai người này mau chóng làm xong mọi chuyện càng tốt, nàng không cảm thấy giữa Carol và Menfuisu lúc này có tình cảm gì đáng quý mà nói. Nếu như muốn lý luận rõ ràng mà nói, thì lúc đó Carol vì muốn rời khỏi Menfuisu, mới có thể rơi vào bẫy của vương tử, cuối cùng dẫn đến đại chiến ở Sarigale hải cảng, từ thương vong số.

Kết quả nàng vừa quay về lại gả cho Menfuisu, binh lính hai quốc gia thật là đã chết oan uổng. Carol này lại là cái loại đã thích còn cự tuyệt, Menfuisu vương thành công biểu hiện kinh nghiệm, mà vương tử nho nhã lễ độ là không thể chiếm được lạc thú của nữ nhân.

Ynanna quyết định trợ giúp vương tử một tay, cũng hoàn thành giấc mộng của Hazas tướng quân, cũng là thành toàn cho mục đích nhìn trộm thánh vật của bản thân, thật sự là người tốt ta tốt mọi người đều tốt!

Ngày thứ hai thừa dịp Izumin vương tử cùng Algol vương chính thức đàm phán, Ynanna quyết định trang điểm cho Carol một phen, làm cho thánh nhân cũng muốn điên cuồng.

Algol vương đối với Hittite quả thật có chút cảm giác phức tạp, năm xưa khi Mitanni đang thời kì cường thịnh, Ashur cũng chỉ có thể cúi đầu khom lưng xưng thần. Sau đó quốc lực Ashur dần dần cường thịnh, thấu tóm cao nguyên Anatolia, cao nguyên Armenia và sa mạc Syria ba nơi trọng yếu của Mitanni vào tay, mở rộng lãnh thổ Ashur ở lưu vực Lưỡng hà, chiếm cứ cửa khẩu trọng yếu giao nhau của Hittite, Babylon và Ai Cập, là giấc mộng hơn trăm năm của các đời quốc vương.

Kết quả... kết quả không ngờ người Hittite lại ra tay nhanh như vậy. Khi đô thành Washukanni của Mitanni bị Hittite công chiếm từ hai mươi năm trước, vương quốc của người Khurrites lúc đó cũng như mặt trời sắp lặn, dần dần bị cưỡng ép đến không còn đường sống.

Đây là thủ đoạn làm giàu của người Hittite, Algol khinh thường nghĩ, bọn họ đang không ngừng thôn tính đất đai, khi xưa bọn họ vừa đến Anotolia, đã đem tất cả châu thổ. Hiện tại thôn tính Mitanni, cũng là có ý đồ đem Mitanni châu thổ.

Trong quốc họ phần đông dân cư đều là các dân tộc khác nhau, ngôn ngữ giao tiếp cũng rối loạn rất nhiều loại, mà trong thần điện cũng thờ phụng hàng ngàn hàng vạn thần linh. Algol bĩu môi, một cho Hittite quốc vương có thể quản tất cả, này khẩu vị cũng thật lớn.

Hắn tuy rằng trong lòng nghĩ vậy, nhưng ngoài miệng còn đang cò kè mặc cả cùng Izumin “Ta nói này vương tử, nếu như biên cảnh Hittite có biến, người muốn Ashur xuất ra năm trăm chiến xa cấp tốc tiếp viện, mà người lại không chịu giao ra vùng phía nam Mitanni quốc cho nước ta, này thực sự là thiệt cho Ashur ta.”

Hai vị đại biểu cho quốc gia trong lòng đều nghĩ sâu xa, Mitanni một khi bị diệt trừ triệt để, không còn phản kháng, hai quốc ở biên cảnh tất nhiên sẽ tranh nhau lợi ích.

P phía nam Mitanni vùng sông Euphrates là nơi hội tụ của người Habu, Ashur nếu như tóm được vào tay nơi đó, liền có thể nối liền một vùng lãnh thổ đại lục hải, không chế con đường giao thương từ Harappa quốc tới đại lục hải.

Hittite gần như chiếm gần hết lãnh thổ của Mitanni, ở trong mắt các quốc khác, đó là một ngum nuốt trọn tất cả, lại không chịu bỏ ra chỗ tốt nào, thật đúng là dã tâm quá lớn mà lại vô cùng keo kiệt.

Izumin cười nói “Algol vương, quốc ta đã bỏ ra một ngàn chiến xa. Mỗi chiến xa có 10 danh kỵ binh và 200 bộ binh, một khi có chiến sự lớn bùng nổ, quốc ta có thể xuất 21 vạn binh, có thể nói là hơn một nửa quân chuyên dụng. Vốn quyền giao dịch ở Mitanni cũng không chỉ có riêng thương nhân Ashur sở hữu, mà các người buôn bán không biết hằng năm kiếm lợi từ các quốc gia nhiều bao nhiêu, chỉ sợ nhiều đến nỗi quốc khổ cũng không chứa nổi.”

Khóe miệng Algol giật giật, dưới sự khuyên bảo của các vị đại thần, tâm không cam lòng không nguyện đóng dấu ấn “Izumin vương tử, việc liên minh đã xong, ta cũng không tiện ở lâu, ngày mai liền nhổ trại rời đi, nếu như có chỗ không chu toàn, người cũng không nên để ý.”

Izumin cũng không còn kiên nhẫn nhìn sắc mặt của Algol, liền vô cùng khách khí nói “Algol vương dù sao cũng là chủ một quốc, sự vụ bận rộn, ta cũng không nên quấy rầy bệ hạ nữa.”

Nói xong liền đứng dậy bước đi ra ngoài, Hazas vừa thấy bộ dáng của vương tử, liền biết không có thiệt thòi gì lớn. Vương tử tâm tình rất tốt hỏi “Nữ nhi sông Nile thế nào?”

Hazas tỏ vẻ Ynanna vẫn luôn ở cùng nàng trong trường, sẽ không có gì cần lo lắng.

Khi vương tử tiến vào lều của Carol, là Ynanna đang mong chờ hắn trở về, hai vị chủ sự vừa dùng cơm chiều vừa thương nghị liên minh, hiện tại trăng đã lên cao, chính là thích hợp với câu “Âm no tư dục”.

Ynanna thật thông minh lui ra ngoài, Izumin đem ly rượu mật giúp yên giấc uống cạn, sau đó liền xóc chân trên giường lên nhìn tình hình của Carol, nhưng là vừa thấy hắn liền làm rơi cả cốc trên đất.h.o.u.s.e.

Hai tay Carol bị trói ở đầu giường, cặp mắt màu xanh lam bởi vì hoảng sợ mà long lánh ánh nước, khóe mắt ngẫu nhiên lộ ra vài giọt nước mắt đáng thương mà quyền rũ phong tình, mái tóc vàng ẩm ướt mồ hôi tán loạn dính ở trước ngực, bởi vì miệng bị một mảnh vải trói chặt, phát ra những tiếng rên nhẹ như cầu xin được buông tha, lại giống như một khúc ca khơi dậy tình thú.

Y phục của nàng vô cùng khó coi, bởi vì gãy dựa, vùng đất bình thường vốn bằng phẳng ở ngực giống như thủy triều nhấp nhô phập phồng, phần váy trên eo mặc dù được buộc bằng đai lưng hoa sen vàng, nhưng mà phần vải lại bị kéo lên cao đến cực hạn, chỉ mơ hồ che giấu đi hoa huyệt hồng nhuận, mà trên thực tế y phục kia cũng chẳng có tác dụng che được cái gì, tất cả đều lộ rõ. Làn váy bị kéo cao đến lưng, Carol có cợ như thế nào cũng không rơi xuống được, để lộ ra một mảnh kim mao đập vào mắt vương tử.

Gân xanh trên trán Izumin co giật mạnh, hấn siết tay kiềm nén tức giận, động tác nhanh gọn tóm lấy chần phủ lên người Carol.

Sau đó hấn hướng ra cửa, đè nén thanh âm nhưng vẫn hàm chứa tức giận quát “Suqammumu, ngươi lăn vào đây cho ta!”

Lời tác giả: Na Na nếu như không làm bà mỗi, sẽ không thấy được vương tử thuần khiết như thế, thân là mẹ ta cảm thấy rất vui vẻ ~ vừa khoa trương vừa giả tạo cũng là một loại kịch tính, tiếp theo đây ta sẽ tiếp tục khoa trương giả tạo, dần dần tạo nên một màn siêu cầu huyết a~~!!

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Nàng Chỉ Là Trắc Phi Của Ta, Không Phải Chủ Nhân Của Ngươi.

Ynanna đứng ngoài lều gác nhưng trong lòng đang tràn đầy hi vọng vương tử có thể thành sự, kết quả không có nghe được những tiếng rên rỉ yêu kiều dễ khiến người ta liên tưởng đến chuyện đỏ mặt, mà lại nghe được tiếng gọi như sấm, vương tử bảo nàng lăn* vào.

* ở Trung thì từ lăn / cút là đồng nghĩa.

Nàng cắn răng kêu khổ, cảm giác bản thân đang bị triệu gọi đi vào trong một hiện trường tràn đầy ái muội, kết quả nàng đi vào liền thấy cảnh tượng như trong tưởng tượng vốn không hề phát sinh, chần trên người Carol phủ từ đầu đến chân, vương tử đứng ở một bên cách đó không xa về mặt âm trầm, bên chân là một cốc đang nằm nghiêng ngả, làm ướt cả thảm.

Đầu óc Ynanna loạn chuyển, tình huống gì đây? Vương tử vừa nãy rốt cuộc có từng xúc chần lên không? Hay là do không có rượu, nên hấn mới kêu nàng tiến vào, là vì muốn nàng lấy cho hấn chút rượu trợ hứng?

Không nghĩ tới Izumin ngẩng đầu hỏi nàng “Suqammumu, ta bảo ngươi chiếu cố tốt nữ nhi sông Nile, đây là kết quả ngươi chiếu cố sao?”

Lòng hấn đầy căm phẫn nhìn người bị trói trên giường, Ynanna cảm thấy khinh thường, nàng quỳ ngồi ở bên giường, dưới cái nhìn chăm chăm của vương tử mà xúc lên chần, mặt Carol bị ghen đỏ bừng, giống như sắp hít thở không thông, Izumin cả giận nói “Mau cởi ra!”

Ynanna nghĩ bản thân ngươi làm gì không tự làm, nói không chừng có thể cởi một cách tự nhiên đi, nhưng nàng không thể phản kháng mệnh lệnh của vương tử, liền tóm lấy miếng vải nhét trong miệng Carol ra.

Bị trói chặt đến yếu đuối vô lực chỉ là giả vờ, miệng vừa được tự do, Carol liền liếc mắt mắng to về phía nam nhân đang ở trước giường nàng “Izumin vương tử, ngươi là tên ti bị, ngươi là tên hạ lưu hỗn đản, tại sao... tại sao lại có thể đối với ta như vậy! Ô ô ô, Menfuisu, mau tới cứu ta!”

Lần nào cũng dùng mấy câu thoại như vậy, nhưng lại làm gân xanh trên trán Izumin không ngừng co giật. Hấn khoát tay, ý bảo Ynanna mau làm cho nàng im miệng, nhưng là Ynanna nhìn thấy bộ dáng trước đó của hấn đau lòng như vậy, nàng không thể đem vải nhét trở lại, lại không thể sử dụng thủ đoạn bạo lực.B.u.n.n.y.

Đầu óc nàng xoay chuyển thật nhanh, bỗng nổi lên ác ý, tay lưu loát kéo hai cái, liền đem y phục trên người Carol cởi bỏ, y phục cổ nhân rất dễ cởi, để nàng chịu tiếng ti bị thì phải làm một phen mới đúng.

Thân thể trên giường kia da trắng nhu tuyết, tựa như một đóa hoa sen trần quý, động tác của Ynanna như gió lốc càn quét, nhanh lẹ ngoài dự đoán của Izumin, làm hấn không có cách nào né tránh mà nhìn đến no mắt.

Bởi vì Carol đang vô cùng căng thẳng, nên tuy rằng núi nhỏ trước ngực không có gì để pháp phòng, nhưng là nụ hoa trên đỉnh núi lại đang trở nên cứng rắn nhô ra, bụng nàng tuy bằng phẳng, nhưng bởi vì khiếp sợ và ngượng ngùng mà hơi run run eo nhỏ, hai cái chân liễu mạng đan vào nhau, nghĩ muốn che đi nơi tư mật của bản thân. Nàng cũng coi như là thức thời, biết cứ tiếp tục làm loạn sẽ chọc giận vương tử, không biết lúc nào sẽ lại lao vào nàng, đành phải kiềm nén nước mắt, nín thở không dám phát ra tiếng.

Lúc Izumin chợt nhìn thấy, trong lòng hấn thầm gọi nữ thần Aline ở trên cao, hấn thực sự bị dọa muốn mù hai mắt, mà chính hấn cũng không biết, đây chính là nơi mà ngay cả Menfuisu cho đến giờ vẫn chưa có điểm phúc được thấy, kết quả lại bị hấn thu hết vào sâu trong đáy mắt. Nhưng nam nhân chính là một sinh vật vô cùng kì quái, lúc trước khi Carol vẫn còn y phục che khuất chỗ tư mật kia, hấn tuy rằng ngoài mặt bình thản, nhưng dù là một nam tử ngây ngô thì trong tâm vẫn không tránh khỏi có chút mơ màng.

Nhưng hiện tại khi bày hết tất cả cho hấn xem, sau khi kinh diễm qua đi thì lại ần ần có chút thất vọng, giống như không còn chờ mong tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, dù thân thể kia thật sự vô cùng tuyệt vời. Ynanna nếu biết suy nghĩ trong lòng hấn, nhất định sẽ cảm thán quả nhiên chỉ có nam nhân hiểu rõ nam nhân, bởi vì ở 3000 năm sau, Churchill từng nói một câu thế này: Ý nghĩ tệ liệt hoàn toàn.

Izumin cảm thấy bản thân không thể nào tiếp tục được nữa, hắn kéo chăn phủ lên mình Carol, túm lấy cánh tay Ynanna kéo theo nàng đi ra ngoài.

Hazas tướng quân đang chờ chuyện đại sự tiếp theo, kết quả chuyện lại một lần nữa ngoài dự đoán của ông, ông cũng hấp tấp đi theo phía sau. Ba người đi đến một nơi âm u mà ánh lửa không chiếu tới, chỉ có hồ hấp bắt an đề nén của Izumin tiết lộ bọn họ đang tồn tại.

“Hazas, ta biết ông quan tâm tương lai của vương quốc, bản thân lại không tiện động thủ, để cho Suqammumu làm việc này.” Vương tử có vẻ bất đắc dĩ nói “Nhưng ta không thể đối đãi với nữ nhi sông Nile như vậy!”

Ynanna trong lòng căng thẳng, này hoàn toàn là do nàng tự chủ trương, khó trách vương tử không có nghiêm khắc răn dạy nàng, lại nhận định Hazas tướng quân sai sử người khác mà trách tội. Hiện tại vương tử không có trách phạt gì, nếu như biết chuyện này là do bản thân Ynanna làm, còn không biết sẽ trừng phạt nàng như thế nào.

Trong bóng đêm, chẳng thể nhìn rõ biểu cảm của Hazas tướng quân, nhưng không ngờ ông lại không phủ nhận “Vương tử, ta từ năm mười ba tuổi đã đi theo bên người vương thượng. Năm đó khi vương thượng đi đến tộc Hatti cầu được thủ công chúa duy nhất của bọn họ, đối địch với chúng ta còn có tộc Lewi, tộc Parlec, tộc Georgia và các vương tử của các tiểu quốc khác gần đó. Nếu như vương thượng chịu nhận nài chờ công chúa yết kiến, kết cục hoa sẽ rơi vào tay ai còn chưa biết được. Nhưng là đêm đó, vương thượng bỏ ra một trăm xá vòng tay nữ giới, mua chuộc được thị nữ của công chúa, lên vào tẩm cung chiếm được công chúa điện hạ.”

Ynanna chợt nghe được chuyện xưa của đôi vợ chồng Hittite vương, thực muốn nhìn một chút Izumin có biểu cảm gì, Hazas lại tiếp tục nói “Vương tử, đây là thể đạo. Nữ nhân tựa như mây bay trên trời, khi đối mặt với nam nhân thường hay dễ thay đổi chủ ý, chỉ có khi người làm nam nhân của nàng, nàng mới có thể đối với người toàn tâm toàn ý.”

Ngưng một lúc, Hazas tướng quân lại nói ra câu làm cho người ta vô cùng cảm động “Việc hôm nay Suqammumu gây nên, làm rất tốt, nàng chính là suy nghĩ vì Hittite quốc ta. Nếu vương tử người đối với nàng vô tình, thì ta nguyện ý hào hào bồi dưỡng nàng, ngài biết, ta không có nữ nhi.”

Vương tử cũng không phản đối, dù lời Hazas tướng quân hắn hiểu rất rõ, nhưng lại không thể nghe theo “Tướng quân, lời ông nói ta làm sao không rõ, ta dù sao cũng là con của phụ vương. Nhưng là năm đó ta cùng Labaru đại sư đi lịch lãm các chư quốc, từng ở trong thần miếu Ishtar tại một nơi sâu trong rừng Babylon... tóm lại, đối với nữ nhi sông Nile, ta phải cẩn trọng đối đãi.”

Sau đó hắn quay đầu nói với Ynanna “Chuyện hôm nay, ta không phạt người, nhưng lần sau không được vi phạm này nữa. Nữ nhi sông Nile là phi tử tương lai của ta, cần phải cam đoan khi nàng đứng trước điện thần là một thiếu nữ trinh trắng, có như vậy hôn lễ của ta mới nhận được chúc phúc của thần linh. Nhưng nếu như nàng muốn chạy trốn, người cũng không cần nương tay, dù sao nàng chỉ là trắc phi của ta, không được xem như chủ nhân của người.”

Cuối cùng hắn lại ném cho Hazas một câu “Tướng quân, ta nhận hảo ý của ông. Nhưng nữ nhân của ta thì ta sẽ nghĩ biện pháp lộng tới tay, bị người khác dâng đến trước mặt thực sự là mất mặt nam nhân. Các người chỉ cần an toàn đem nàng mang về Hittite, đưa nàng vào hậu cung của ta, thì cả đời nàng cũng không thoát được.”

Izumin tuy là văn bối của Hazas, nhưng bọn họ đến cùng cũng là quân hệ quân thần, hắn lạnh giọng nói, Hazas vẫn chăm chú lắng nghe, chờ vương tử rời đi rồi, ông mới ca thán kẻ khổ của Ynanna.

“Người thật sự là lãng phí cơ hội tốt, trước khi làm việc nên báo với ta, nếu như ở trong phòng đốt chút thoi tình hương, nói không chừng đã sớm xong việc.” Ông thờ dài tiếc hận rên rỉ không thành thép “Còn cái lão nhân Labaru kia đến cùng là đã mang vương tử đi trải qua chuyện gì? Lần tới đi rừng rậm Lebanon, ta nhất định phải tóm chặt râu của lão hỡi cho rõ ràng!”

Một đêm vô sự, ngày thứ hai khi sắc trời lơ mờ sáng, nhân mã hai bên đều bắt đầu nhón nháo, nhổ trại chuẩn bị rời đi.

Đã rất nhiều ngày, chỉ cần là lúc Izumin cùng Algol hội họp, đều sẽ tháo xuống đao ở thắt lưng giao cho Ynanna bảo quản, hai bên gặp nhau không mang theo binh khí, cũng là đạo đãi khách.

Lều trại của binh lính đều đã được thu dọn, chỉ còn hai vị lãnh đạo ở trong đại trường cáo biệt lần cuối, Hazas tướng quân chà sát hai tay đi đến bên người Ynanna đang ngồi xổm trước cửa lều trại “Phía sau doanh trại vừa săn được một con linh dương sa mạc, ta để lại cho người một chân dê nướng mau đi ăn! Chậm sẽ không còn!”

Ynanna mừng rỡ, làm động tác tay tỏ ý bản thân sẽ lập tức quay lại, lau nước miếng chạy đi. Đao vất thắt lưng của mọi người ngoài trừ phòng thân, còn vốn là để dùng cắt thịt ăn. Đao của vương tử là do chính hắn bảo dưỡng, so với những cái khác còn thanh khiết sạch sẽ hơn, Ynanna nghĩ không cần uống phí, liền lấy ra cái chuỗi mang bên hông nhìn có vẻ mộc mạc, nhưng lưỡi đao khi rút ra lại cực kỳ sắc bén ẹ tay cắt thịt ăn.

Nàng thật sự đã rất lâu không được ăn ngon như vậy, Hittite mặc dù cũng có chăn nuôi, nhưng là để lấy sữa, thịt dùng để ăn chỉ có thịt bò. Sau này ra ngoài ngẫu nhiên có thể ăn chim ngói, chim trĩ, đà điểu, thiên nga, nhưng là nàng một miếng cũng không được. Về hoa quả, mệnh của nàng cũng chỉ có thể ăn vỏ.H.o.u.s.e.

Tuy rằng thịt bò giàu chất sắt, đối với nữ nhân rất có lợi, giúp thân thể nàng phát dục mau hơn, nhưng là cứ ăn mãi như vậy, nhất định sẽ ngán. Cho nên Hazas tướng quân quả là vĩ đại, quả thực là đưa gỏi cho người đang buồn ngủ.

Nhưng cứ như vậy, bọn họ cũng sẽ đưa cho Carol gỏi đầu a. Trong lúc Ynanna gặm chân dê, Hazas tướng quân cũng vội vàng chỉ huy đội ngũ chuẩn bị khởi hành, tuy rằng ông không đi xa lều trại quá mười bước, quanh người còn có vài tên lính gác, nhưng vẫn không ngăn được tai họa của nữ nhi của thần, để nàng ta chui khỏi lều trại từ phía sau, lại chạy vào lều trại nhỏ của Ynanna, trộm hai bộ y phục duy nhất dùng để tắm rửa thay đổi của nàng cùng

cái áo choàng

Sau đó, nàng ta còn lấy hết tài sản của Ynanna, ngay cả rương nhỏ đựng trang sức vương hậu ban cho cũng bị nàng ta cầm đi, Carol tay ôm bọc đồ, áo choàng che chắn cẩn thận, giống như một tiểu thị nữ cho nên dễ dàng đi thẳng ra khỏi ốc đảo trong sa mạc mà không bị hoài nghi.

Nhưng cho dù không bị hoài nghi, lại bị người có hứng thú để ý. Algol đang chuẩn bị lên ngựa, chợt nhìn thấy một nữ nhân lén lút đi ra, trên người che chắn dày, bộ dáng nhìn không đáng hoàng. Hắn suy nghĩ thật nhanh trong đầu, toàn doanh địa chỉ có hai nữ nhân, một là Jamari, nhưng nàng ta chưa từng khoác nhiều y phục như vậy; một người khác, chính là tiểu yêu tinh nô lệ của Izumin vương tử.

A nha nha, Algol nghĩ thầm trong lòng, này thật sự là mỡ đáng đến miệng mèo, không ăn sẽ có lỗi với bản thân, hắn cũng không tin Izumin vương tử sẽ vì một nữ nhân mà trở mặt với hắn. Huống hồ nữ nhân này Izumin cũng chưa có chạm qua, bản thân hắn ăn no bụng rồi sẽ không tin Izumin còn có thể muốn bắt trở về.

Hắn xoay người nhảy lên ngựa, hướng về phía bóng dáng kia chạy theo, Carol chưa kịp kêu lên tiếng, đã bị người tóm lấy đặt trên lưng ngựa. Sau đó lại nhận đến một trận xóc nảy, mém chút nàng đã nôn ra trên đùi Algol. Algol sợ nàng gọi người, giờ tay đập vào sau gáy nàng, khiến cho Carol ngất đi.

Hắn mang theo đội ngũ chạy vội gần nửa ngày, mãi cho đến khi vào đến bên trong thành Ashur, hắn mới thả chậm tốc độ, để nhóm binh lính chạy theo phía sau một rả rồi cũng được nghỉ ngơi.

Algol vô cùng đắc chí ngồi trên lưng ngựa, tay không chịu nổi không chế sờ lên cặp mông hắn đã mơ tưởng thật lâu. Hắn còn nhớ rõ khi Ynanna đùa giỡn cùng Jamari, trong cặp mắt đen tuyền kia chứa đầy vẻ giáo hoạt. Còn có khi nàng đến bên người Izumin vương tử, không có tận lực quyến rũ nam nhân, nhưng cặp mông căng tròn kia lại làm cho người ta thêm nhỏ dãi. Những chi tiết được ẩn giấu sau lớp y phục như vậy, cũng chỉ có người đã từng trải qua vô số nữ nhân như Algol hắn mới có thể nhìn ra.

Hắn cũng không khách khí, tham lam đưa tay vào trong váy, hung hăng bóp nhẹ cái mông kia hai cái.

Ai ai, tại sao lại phẳng như vậy? Algol nghĩ có phải bản thân đã nhìn nhầm hay không, rõ ràng mắt hắn rất tinh, tại sao hiện tại dùng sức một chút liền chạm đến xương cốt, rất là đau tay a!

Hắn thờ hồn hèn, ngay tại trên ngựa kéo lên làn váy, trong tay là cánh mông trắng nõn, thế nhưng lại phẳng như mặt nước, không hề có chỗ nào gọi cảm. Còn có một thứ cho thấy Algol hắn đã bắt nhầm người, trong áo choàng của nàng kia lộ ra một mảng tóc vàng là như thế nào?

Tóm lại, Algol hắn có được có mất, mà trong doanh địa Hittite đã sớm loạn thành một đồng.

Izumin sau khi trở về đã phát hiện không thấy Carol, lý giải duy nhất chính là nàng ta đã trốn đi sau đó bị Algol tóm được, bằng không Algol cũng sẽ không như lửa đốt cháy mông mang theo người Ashur trong nháy mắt chạy mất dạng. Trong lòng hắn âm thầm ghi hận, nhưng sự tình đã đến mức này, còn quản ai sai ai đúng, hắn vội mặc vào hắc thiết áo giáp của chính mình, triệu tập những binh lính tinh nhuệ nhất, mau chóng đuổi theo.

Hazas tướng quân tỏ vẻ hắn sẽ lập tức tập hợp tất cả đội ngũ còn lại, nửa ngày sau sẽ hội hợp cùng vương tử, cùng đoạt lại nữ nhi sông Nile.

Lần này vương tử không cười lạc đà, bởi vì sợ sẽ không đuổi kịp người Ashur, mà Ynanna cuối cùng cũng hiểu rõ tại sao trước kia người Hittite lại không thích cười ngựa.

Bởi vì hiện thời căn bản còn chưa có yên ngựa và bàn đạp, cho nên những kỵ binh chỉ có thể dùng hai chân kẹp chặt lấy ngựa để giữ vững tư thế. Nhóm người tinh anh kia đều có thân hình cao lớn, chân nhỏ dài mạnh mẽ, nhất là vương tử, sau khi lấy tư thế tuyệt đẹp ngồi lên ngựa, áo choàng cũng vén đến trên đùi, thấp thoáng Ynanna có thể nhìn thấy nửa cặp mông khít khao bóng loáng của hắn.

Izumin vương tử đương nhiên không biết Ynanna đang nghĩ gì, hắn bảo Hazas tướng quân không cần lo lắng “Ishtar nữ thần sẽ phù hộ quốc ta, Suqammumu, đạo.”

Ynanna bị gọi liền phục hồi tinh thần, mau chóng dùng hai tay dính đầy dầu mỡ lau trên y phục, cầm bả đao đưa tới, vương tử tóm lấy liền thúc giục ngựa, mang theo đoàn người chạy như bay đi mất.

Hazas tướng quân cất giọng mạnh mẽ vang dội nói “Suqammumu, đem mọi thứ thu dọn xong, chúng ta cũng lập tức khởi hành, đến giúp vương tử một tay.”

Thu dọn mọi thứ là chuyện nhỏ, nhưng mà khi Ynanna nhìn thấy thanh đao cắm trên nửa cái đùi dê kia, nàng mới giật mình nhớ ra nàng đưa cho vương tử là vô đao. Trong lòng Ynanna như có hàng ngàn con ngựa chạy qua, vô cùng hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Mẹ Nó, Còn Muốn Lão Tử Hầu Hạ! (16+)

Lúc này trên tay Algol là một cái phiên toái không thể tránh khỏi, sau nửa ngày vội vàng bốn ba chạy đi mới nhận ra bắt sai người, cho dù hiện tại hắn đem người trả về cho Izumin, người ta cũng không còn tín nhiệm.

Hắn làm lưu manh cũng là lưu manh hơn người, hơn nữa lưu manh này lại là vua một nước, rất có văn hóa, hắn quyết định rất nhanh thừa dịp trời còn chưa tối lệnh cho toàn quân chinh đồn nghỉ ngơi, kiểm kê nhân số.

Algol cũng đã chuẩn bị sẵn sàng chờ Izumin tìm đến tính sổ, nếu hắn thực sự cướp đi Ynanna, Izumin có lẽ chỉ buồn một chút, nhiều lắm về sau thời điểm có chuyện cầu Hittite sẽ bị gây khó dễ một chút, nhưng không ảnh hưởng đến đại cục. Nhưng cổ tình trên lưng ngựa của hắn là thần nữ ngực phẳng đã làm cho vài cái cường quốc gà bay chó sủa, như vậy hắn phải chuẩn bị thật tốt để tiếp đón địch quốc.

Algol thật đúng là một người kiêu hùng, cứ như vậy trong nháy mắt đã hạ quyết tâm đánh một trận ác liệt. Phải biết rằng những thứ lợi hại như ngựa này là độc quyền của Tây Á, mặc dù ở Cappadocia nơi Ynanna xuyên qua một ngàn năm sau tại Ba Tư đế quốc cũng bắt đầu nuôi ngựa, nhưng ngựa dưới thân Algol bất luận thế nào cũng không chạy nhanh hơn của Izumin, Hittite quân đội đuổi tới chỉ là vấn đề thời gian.

Thay vì ăn nói khép nép xin lỗi, không bằng tự tìm cách cứu mình, thuận tiện tìm chút lợi ích. Hắn chọn một khe núi nhỏ hẹp mà dài để hạ trại, để 500 binh lính trong đội ngũ đóng quân ở đầu sườn núi, dàn trận cầm cung tiễn trong tay sẵn sàng đón địch, những người còn lại thì hỗ trợ nhau hạ trại và nhân nhả nướng thịt thỏ hoang ăn.

Carol bị Algol ném lên trên một bãi cỏ ở bên cạnh, quần áo rách nát, nhất là làn váy đã bị Algol xé rách, chỉ có thể che khuất nửa mông. Cũng may sắc trời đã dần tối, binh lính bên ngoài không nhìn thấy, nàng mới không phải rơi vào tình trạng đáng xấu hổ một miếng thịt trăm người để mắt.

Algol đem hai tay nâng trời lại, một đầu khác của dây thừng cột trên tay mình, thành thoi cắt thịt thỏ hoang ăn. Jamari là sủng phi của Algol vương, may mắn được chia cho một phần chân thỏ, nhưng nàng cảm thấy đây không phải là sự sủng ái mà người ta thêm muốn, mà có lẽ là Ashur vương thưởng cho nàng bữa tối cuối cùng.

Lúc này đại thần luôn hầu hạ bên người lên tiếng khuyên Algol “Vương thượng, chúng ta nếu tiếp tục đi tới, Izumin vương tử cũng không hẳn là đuổi kịp chúng ta.”

Algol “phốc” phun ra một khúc xương, nghiêng răng thuận miệng nói “Nếu đã đắc tội, vậy thì dứt khoát đắc tội đến cùng, nữ nhi sông Nile thế nhưng là một con tin rất tốt, cho dù lúc này Pharaoh Ai Cập Menfuisu có đứng trước mặt ta, cũng phải ngoan ngoãn thủ chịu trời, ha ha ha..”

Một câu nói trong lúc vô ý này lại cho hắn một ý tưởng thật lớn, nếu mình ước cùng Hittite đã không thể cứu vãn, vậy Izumin vương tử chính là một kẻ địch đáng gờm. Mà với nữ nhi sông Nile trong tay, còn sợ không đối phó được Ai Cập sao. Bản thân hắn một mình phải đối phó hai quốc, một hòn đá ném hai con chim, quả thực chính là người tài năng duy nhất từ lúc khai thiên lập địa tới nay!

Hắn đảo mắt vài vòng, vờn lưới liềm liềm khoe miệng dính đầy dầu mỡ, nhìn Jamari đang cảm thấy vô cùng mỹ mãn cắn khối thịt trên tay, cười hi hi hỏi “Ái phi, ta có một nhiệm vụ giao cho ngươi, không biết ngươi có thể có tự tin vì Ashur ta mà cống hiến sức lực?”

Jamari giật mình sững sốt, lập tức khôi phục vẻ mặt tận tâm phục vụ bật cười nói “Vương thượng, ngài cứ việc phân phó, bản thân Jamari không có sở trường gì, chỉ có tấm thân này tạo niềm vui thú cho ngài là có thể dùng.”

Algol cười ha ha, ánh mắt hắn rất tốt, nữ nhân này cũng rất biết điều, nếu không phải nàng thân phận thấp kém, không thể giúp hắn thu về lãnh thổ hay tài phú này nọ thực sự có ích, thì để nàng làm chính phi cũng không phải là không có khả năng.

Hắn không hề nén cười phá lên, âm thanh như đã thú vang vọng trong sơn cốc, làm Carol ở bên cạnh sợ tới mức rụt người lùi ra xa, nhưng là Algol chỉ việc kéo kéo cổ tay, liền dễ dàng tha nàng trở lại.

Sau một lúc lâu, Algol cười đủ, mới cười đáng khinh nói “Ta chỉ là để ái phi thực hiện lời hứa của mình mà thôi, đợi lát nữa ta cấp cho người bảy con ngựa cái cùng hai người cải trang người hầu, người lấy danh nghĩa nghệ nhân lữ hành tiến đến Ai Cập. Chỉ cần người nói biết tung tích của nữ nhi sông Nile, Ai Cập chắc chắn sẽ tôn người làm thượng khách, việc của người là phải mang Pharaoh Ai Cập Menfuisu dẫn đến Ashur, về phần thân thể này của người, nếu có thể làm Menfuisu thích, đó là bản lĩnh của người, người liền đem hắn cười hết lần này đến lần khác đi!”

Lời Algol vừa dứt, những người xung quanh đều nở nụ cười, Carol trong lòng vô cùng khâm phục, Ashur là quốc gia sẽ xưng bá Tây Á trong tương lai, nhưng bọn họ sở dĩ có danh tiếng trong lịch sử không phải vì bọn họ sáng tạo ra nền văn minh huy hoàng hay để lại văn hóa sáng lạn gì, mà là sự tàn bạo khát máu của người Ashur khiến người ta vốn biết rõ nhưng vẫn không thể tưởng tượng nổi, nhưng nàng lại không có cách nào thông báo cho Menfuisu phải cẩn thận, mà nàng hiện tại bị vây hãm trong tay Algol vương, Menfuisu nếu không đến cứu nàng thì nàng còn biết trong cây vào ai?

Jamari vẻ mặt cứng đờ, nhưng lập tức lại đem lợi hại trong đó suy tính rõ ràng, Algol nói không sai, vương thất Ai Cập nhất định sẽ không bạc đãi nàng, nhưng nàng cũng không có được lợi ích gì, nữ nhân một thân một mình mạo hiểm đi đến quốc gia khác, nào có thể làm một vụ mua bán lỗ vốn như vậy?

Nàng ở giữa đám nam nhân bỗng tà mị cười rộ lên, nâng mông đứng lên kéo kéo hồng sa trên người “Vương thượng đã yêu cầu, Jamari tất nhiên là muốn lần chết cũng không chối từ. Nhưng mà...”

Algol biết Jamari là một nữ nhân thông minh lại thiết thực, nàng bầu bạn bên cạnh mấy năm, cũng có một chút cảm tình, ở trên giường cũng vô cùng hòa hợp. Dùng lời của 3000 năm sau mà nói, chính là một đôi trời sinh, làm nam nhân khẳng định muốn ra về hào phóng, vì thế hắn ung dung hỏi “Nói đi, ngươi muốn gì?”

“Người ta vì vương thượng cái gì cũng nguyện làm.” Jamari làm nũng tựa vào trước ngực Algol “Nhưng mà, sau khi ta thành sự trở về, còn phiền ngài

lập ta làm vương phi của ngài.”

Algol sùng sốt, rồi chợt cười ha hả, ngay tại lúc Jamari cho rằng hắn muốn cười nhạo bản thân không biết tự lượng sức mình, không nghĩ tới Algol lại nâng cằm nàng lên, một bộ dạng không hề bị mạo phạm nhe răng cười “Được, ta đáp ứng người Jamari, sau khi xong chuyện người chính là vương phi của Ashur ta.”

Jamari nhận được hứa hẹn, người cổ đại rất trọng lời hứa, ít nhất còn có hơn trăm tên binh lính đang vây quanh bên ngoài làm chứng cho nàng, nàng yên lòng, cũng tốt bụng nhắc nhở, chỉ chi thần nữ ngực phẳng đã từng làm nàng vô cùng hâm mộ cuối cùng lại thất vọng kia cười nói “Vương thượng, tuy rằng hiện tại nói chuyện phiếm, nhưng mà Jamari sắp sửa khởi hành, tiếp đây dọc đường đi không có nữ nhân bồi người, người vẫn là mau động thủ đi.”

Này thật đúng là vị vương phi tương lai thiện lương thấu hiểu lòng người, Algol vô mong nàng vài cái, vừa mạnh vừa nắn bóp, rồi nói “Mau đi, nếu để Izumin tới, người có lẽ sẽ không đi được.”

Jamari lắc lắc móng rồi đi dần khuất trong màn đêm, Algol thở dài, nghĩ đến đề nghị của Jamari, đương nhiên cũng hợp với ý định của hắn, chính là xử lý Carol, hiện tại không phải là thời điểm so xem quốc gia ai giàu có, binh lực lớn mạnh hơn, mà là vị huynh đệ dưới khổ ai nhanh hơn mạnh mẽ hơn.

Algol thật sự không hiểu được Menfuisu, chẳng những công khai xa lánh tỷ tỷ ruột Asisu, dành hết sủng ái cho ả chim trĩ ngực phẳng này, còn để cho ả chim trĩ này nơi nơi gây họa, hắn ta nếu như sớm đem cái mặt hàng không ngực không móng này ăn vào miệng, sẽ không có những chuyện như hôm nay.

Nhưng so với Menfuisu, Algol lại càng nhìn không thấu Izumin. Hắn còn đang tơ tưởng đến yêu nữ hoạt chúng tương lai bên người Izumin đây, hắn nhìn thôi cũng biết sau khi trưởng thành nàng sẽ trở thành mỹ nhân tuyệt sắc cả trong lẫn ngoài, mà Izumin lại cố tình không hề động đến. Hiện tại hắn lại biết tiểu tử Izumin này đã đem ả chim trĩ vụng trộm giấu trong lầu trại từ lâu, thế nhưng cũng không nắm chắc cơ hội làm người thương thức đầu tiên, Algol thật sự không biết vị vương tử “anh minh cơ trí” này đang nghĩ gì.

Sẽ không phải là Izumin thích nam nhân chứ? Algol nghĩ mà rùng mình, dù rằng hắn ta nữ mạo như nữ tử, thì Ashur vương vĩ đại của chúng ta cũng không có hứng thú.

Nếu như thứ dưới khổ Hittite vương tử và Ai Cập vương đều vô lực, vậy cũng không cần Algol hắn sớm xuất ra pháp bảo của bản thân.

Hắn lệnh cho nhóm binh lính thủ vệ lui ra ngoài, chỉ chừa một gã người hầu lưu lại hầu hạ, rồi nín chặt đoạn dây thừng trong tay, chậm rãi kéo Carol đến bên người. Carol theo bản năng thấy nguy hiểm tới gần, liền mở miệng cự tuyệt “Algol vương, ta là vương phi của Menfuisu, người không thể đối với ta như vậy, người thả ta ra, người mau... mau thả ta ra!”

Algol làm sao có thể chiều theo ý nàng, mắt thấy bản thân không có sức phản kháng, Carol sợ tới mức nước mắt chảy ròng ròng, hai chân phát run, cả người ngã trên đất, nhưng vẫn không ngừng bị Algol kéo đến bên người.

Carol rút cuộc không thể tiếp tục làm một người văn minh chỉ có thể dùng đạo lý để xin tha, bắt đầu gào lên “Algol, người ti bỉ, người vô sỉ, Menfuisu, mau cứu ta!!!”

Tiếng kêu cứu thê lương của nàng quanh quẩn trong sơn cốc, đáng tiếc không có ai giúp nàng ngăn cản tên lưu manh đang hành hung. Algol hắn không phải Izumin, nghe nàng kêu gào sẽ phiền đến trán nổi gân xanh, gân xanh hỏ thẹn của Algol hắn đã sớm vút vào sông Tigris.

Hắn đem Carol kéo đến bên người, lấy chân đá một cái, liền đập nàng ngưỡng mặt lên trời, xoay người đè lên.

Algol nhìn nhìn mái tóc hoàng kim cùng đôi mắt xanh lam của nàng, tỏ vẻ mấy thứ này không khơi dậy được tình thú của hắn. Sau đó hắn kéo mở đai lưng Carol, đem toàn bộ y phục của nàng lột ra, hai đôi gò bồng nhỏ nhỏ vì sợ hãi mà run run, Algol nhéo hai cái, thô lỗ lưu lại dấu tay tím xanh, vẫn không có hứng thú.

Hắn đành phải đem tầm mắt tiếp tục dời xuống, chuyển đến nơi hắn đã từng thử nghiệm qua, bờ mông so với ngực không có mấy lượng thịt kia, ngay cả sờ cũng không muốn, đã đem hai chân Carol tách ra, sức lực của hắn hơi lớn, cơ hồ đem chân nàng kéo thành một đường thẳng.

Dây chằng của Carol cũng giống như người thường, bị kéo thành hình chữ nhất khiến nàng đau gào to một tiếng. Gió đêm trong sơn cốc thổi qua, thổi lay bộ lông mao màu vàng mềm mại, khiến khe hở hẹp phần nộn dần dần hiện ra, chỉ có nơi mềm mại bị bại lộ cuối cùng này mới khiến cho Algol có chút hứng thú nhỏ nhỏ.

Carol vừa gấp vừa thẹn, liền mạng muốn khép lại hai chân, nhưng lại chỉ có thể kẹp chặt thắt lưng Algol, hai tay đang bị buộc, hoàn toàn không thể giãy dụa, dù nàng kêu gào thảm thiết cũng không có ai phản ứng, chỉ còn chờ bị một cây gậy đi vào.

Kỳ thực Algol rất muốn mắng chửi người, bởi vì cái dạng này vô cùng nhạt nhẽo thật sự không khơi dậy được dục vọng của hắn, bên dưới thân còn nửa cứng nửa mềm không thể tưởng tượng. Hắn thấp giọng rủa vài câu, nhắc lên vạt áo của bản thân hoạt động một chút, đợi đến khi vạt dưới khổ đã có thể đấu tranh anh dũng, liền di chuyển mông hướng tới phía trước.

Nhưng Carol lại quá mức khản trương, vóc người lại nhỏ bé, mặc dù Algol có dùng trường thương của bản thân đâm vào chính xác, cũng không thể vào được, bởi vì khe hẹp của Carol vô cùng khô ráp không hề mềm mại làm hắn phát đau.

“Mẹ nó, còn muốn lão tử hầu hạ!” hắn tức mắng một câu, có chút khó chịu đưa một ngón tay đi vào cọ xát một chút, trong hậu cung hắn đều là các yêu tinh thuần thực, có khi nào cần chính hắn ra tay, từ năm mười hai tuổi hắn khai trai, những nữ nhân hắn từng thương qua có ai mà không có công phu rất cao? Bất quá tuy rằng Algol chưa từng hầu hạ nữ nhân, nhưng lại vạn phần am hiểu thân thể nữ nhân.

Ngón tay hần cũng không đi sâu vào, chỉ dùng sức đè vào đệm thịt ở vị trí khoảng hai đốt ngón tay một chút, ngón cái ở ngoài vẽ loạn, lập tức giống như nhà địa chất học kinh nghiệm phong phú, đem thiếu nữ thánh khiết đã thông thành công.

Algol cười ác ý, rút ra ngón tay dính chút dịch ẩm ướt, đưa đến trước mặt Carol đùa cợt nói “Thần nữ thì đã sao? Gặp phải vật dưới khổ nam nhân, không phải liền trở thành kỹ nữ sao? Ta không hiểu người Ai Cập nghĩ sao, nhưng những nữ tư tế hầu hạ nam nhân trong thần miếu Ishtar đều được gọi là thần nữ!”

Tiếng khóc của Carol không lớn, tựa như một con mèo suy yếu đang rên rỉ, nhưng ở trong màn đêm yên tĩnh lại giống như tiếng sấm. Hơn nữa âm thanh đó đã sớm không phải là những câu kêu cứu thê lương, mà giống như nữ nhân trong lúc hoan ái kêu lên những tiếng rên rỉ nho nhỏ, mà nhóm binh lính nghiêm chỉnh đã hơn nửa tháng chưa được thưởng thức nữ nhân nghe được, cũng không ai dám đi quấy rầy thịnh yên của vương thượng.

Izumin mang theo một trăm tên quân tiên phong sớm đã ẩn nấp trong những bụi cỏ gần sơn cốc, nghe được tiếng khóc rên rỉ của Carol mặt hần liền trở nên xanh mét, cho dù là thiếu niên ngây ngô, cũng nghe ra được trong thanh âm kia có điều không bình thường, không biết là nữ nhân này đang cầu người cứu hay là cầu nam nhân tới lấp đầy chỗ trống của nàng.

Ngay tại lúc chỉ minh treo chuông, người Hittite phát ra một trận cười to, bao vây doanh địa của người Ashur, Algol bĩu môi, liền cứ vậy đứng thẳng người lên, đem vật dưới khổ tím đen to lớn đang ngẩng cao đầu điều võ dương oai lệ ra, mà Carol cả người lửa thể nằm dưới ánh lửa, giống như một con bạch xà triển lộ làn da bóng mượt, nhưng lại mị hoặc làm cho người ta buồn nôn.

Izumin tiến lên, nhú mày không nhìn tới nữ hài “thông minh đáng yêu” kia, mà cảm hắc thiết bảo kiếm chia thẳng trước mặt Algol “Lưu lại nữ nhi sông Nile toàn vẹn, chuyện tối nay liền coi như chưa từng xảy ra, hiệp ước đồng minh của hai quốc cũng sẽ không bị phá vỡ.”

Algol lại không hề sợ hần, hần ta nhặt lên bội kiếm của mình liền hướng trên móng Carol đang nằm sắp tạo một lần tơ máu “Izumin vương tử, người mau buông kiếm, bằng không ta sẽ khiến cho nữ nhân không ngực không mông này vĩnh viễn không ngực không mông!”

Tên này thật sự ti bi đến cực điểm, nhưng Izumin lại không có cách nào, hai hàng lông mày của hần nhú chặt lại, do dự một chút, liền thông dong ném xuống hắc thiết bảo kiếm, lại ngay trong nháy mắt lúc Algol dời tầm mắt, lấy tốc độ không ngờ tiến đến, ý định tóm lấy đao ở thắt lưng một chiêu chế ngự Ashur vương.

Đây là thời khắc hai vương giả so tâm trí và vũ lực, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn Izumin và Algol trước mặt, Ashur không người nào là không khẩn trương lo lắng cho vương thượng của mình, Algol mặc dù thân thủ không kém, nhưng tuyệt đối không phải cao thủ đứng đầu, lại tập kích nên phần thắng không lớn, thời gian ở giờ khắc này phảng phất như bị ngưng trệ.

Kết quả, lại nghe Algol phát ra một trận cười to “Izumin à Izumin, người thể mà tay không ra trận, khó trách ở bên dưới khổ cũng không có kiếm, không thể thượng nữ nhân. Thật sự là cười chết bốn vương, cười đến lão tử muốn rụng rời tay chân!”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Izumin Trọng Thương. Bị Bắt Đến Ashur.

Lúc này Luka đang ẩn nấp ở một nơi bí mật gần đó, hần đi theo vương tử tìm cách cứu nữ nhi sông Nile, nhưng cũng làm một người truyền tin, để liên lạc với đám Hazas tướng quân sẽ đến sau.

Ở phía ngoài cùng đội ngũ, miễn cưỡng lắm Luka mới có thể thấy rõ tình hình chiến đấu ở bên trong trung tâm, nghe thấy tiếng cười càn rỡ của Algol, hần cơ hồ muốn lao vào liều mạng với quân địch. Nhưng mà hần thân mang trọng trách, một là vì có được tín nhiệm của nữ nhi sông Nile, có thể tùy thời cứu nàng; hai là một khi thế cục nổi lên biến hóa gì, hần chính là người duy nhất có thể liên lạc với viện quân. Cho dù giờ phút này gấp gáp tới độ, hần vẫn cứ nhớ kỹ lời vương tử dặn, không được tiến lên dù chỉ một bước.

Carol chính là người chứng kiến sự việc quanh thân nàng rõ ràng nhất, nàng tận mắt thấy vương tử lao đến trước mặt Algol, chỉ còn việc rút ra đao bên hông là có thể một chiêu chiến thắng, thành công kiểm kẹ Algol.

Nhưng mà tình cảnh hiện tại nàng nhìn thấy giống như tình tiết một bộ phim mỹ cao bồi viễn tây mà nàng đã từng xem qua, hai gã cao bồi đưa lưng vào nhau rồi cùng tiến về phía trước, hô 1 2 3 rồi đồng thời bắn súng, nhưng mà trên người vị cao bồi Izumin này lại không có đao, nếu không phải hần phản ứng mau lẹ, dưới sự sững sốt còn biết đưa tay ra cản phía trước một khoảng, thì hiện tại nơi bị thương sẽ không phải là cánh tay mà là ngực.

Kỳ thực khi Carol nhìn thấy Izumin xuất hiện không phải là không kích động, tuy rằng đều là những người muốn cướp nàng đi khỏi tình yêu của nàng, nhưng là Izumin lại chưa từng giống như Algol trắng trợn để lộ ra hung khí giống đực như vậy. Nam nhân này tuy không che giấu dã tâm của bản thân, nhưng lại không dùng thủ đoạn để đạt được dã tâm. Tuy rằng hần vẫn lãnh khốc như vậy, nhưng làm Carol đang ở tình thế hiện tại thờ phào một hơi.

Mà thực ra Carol sớm dĩ có thể yêu người nam nhân cũng không thành thực giống như hần là Menfuisu mà không phải yêu hần, không thể không nói đến việc Izumin đã từng lừa gạt nàng. Khi hần là vị thượng nhân tên Ymir, Carol đã quá tin tưởng hần. Nhưng nếu như Menfuisu là tự mình phô trương xưng

là con trai thần Thái Dương, thì Izumin lại là vị vương giả có thể tùy thời ứng biến thay đổi, hẳn có thể là thương nhân thông minh đi du ngoạn khắp các chư quốc, cũng có thể là vị vương tử cao quý lãnh khốc, còn có thể là một người si tình dễ dàng triển miên nói lời yêu.

Carol không thể tin hẳn, lại càng không có khả năng thích hẳn, đây chẳng qua chỉ là trực giác của nữ nhân.

Nhưng nói Carol không thích hẳn, không bằng nói nàng không có niềm tin bất được tâm nam nhân này. Menfuisu là Pharaoh, là hân lý duy nhất của Ai Cập, hẳn tất nhiên sẽ nghĩ biện pháp cứu nàng khỏi nguy nan, không ai có thể ngăn cản hẳn, Asisu cũng không thể. Nhưng Izumin lại chỉ là vương tử, ý nguyện của hẳn không thể tiếp cận các vị thần, hẳn có rất nhiều cố kỵ, tâm của hẳn tựa như biển sâu, mà hẳn cũng có thói quen không thể ở trước mặt vị phụ vương vẫn còn đang khỏe mạnh để lộ ra đã tâm vùng mưu kế. Hẳn nhìn thì có vẻ ôn hòa khiêm nhã, nhưng lại như đang bước đi trên một vùng băng mỏng, không tin tưởng bất kì người nào.

Nhưng lúc này để Carol nàng lựa chọn, ở dưới tình huống không thể do dự, nàng khẳng định chọn Izumin. Hẳn nhất định sẽ đem nàng ném vào trong lều trại đợi mang về Hittite, mà không phải ở nơi hoang dã bị binh lính nhìn thấu tất cả này trình diễn tiết mục vô nhân đạo. Nhưng với tình trạng hiện tại, Izumin đứng trước mặt người vô si không biết xấu hổ Algol, phần thắng có chút không nắm chắc b.u.n.n.y

Izumin tất nhiên sẽ không biết lúc này Carol đang nghĩ gì, cánh tay hẳn bị chém một đường, trong bóng đêm không thể thấy rõ tình trạng, nhưng âm thanh máu loãng rơi “tí tách” lại rõ ràng vô cùng. Hẳn giận dữ đem vỏ đao khiến hẳn thất bại trong gang tấc này hung hăng ném trên đất, hiện tại cũng không phải lúc tìm người tính sổ, mà thừa dịp Algol lui về sau, Izumin vung tay kéo xả tóc, lực đạo mạnh đến nỗi có vài sợi tóc bạc bị kéo rụng theo.

Khi hai lại một lần nữa giao chiến, Izumin đã nắm trong tay chủy thủ hắc thiết trước kia hay giấu trong tóc, tiếng kim loại giao nhau leng keng, ánh sáng chớp lóe, chủy thủ tuy ngắn hơn kiếm không chỉ một hai tấc, nhưng Izumin lại trụ vững vàng không ở thế hạ phong, khí lực so với Algol còn có phần lớn hơn.

Algol kinh hãi, Izumin này thoát nhìn có vẻ là một thư sinh văn nhược, không nghĩ tới lại có sức lực tựa như dã thú, thân thể bên dưới lớp áo choàng chỉ sợ cũng giống như tảng đá, mặc dù gầy gò những từng tấc thịt đều đã trải qua toi luyện.

Bên người Izumin không có ai, nhưng mà cận vệ của Algol đã nhìn thấy sắc mặt vương thượng nhà mình không tốt, Algol lại không chịu kiềm chế, cứ tiếp tục tỏa thế ở gần bên lửa trại cùng người đao qua kiểm lại. Carol nằm ở chính giữa, nhưng nàng lại cảm thấy không có mặt mũi gặp người, cho nên cũng không có nhìn đến tình cảnh đang diễn ra trên đỉnh đầu nàng, bằng không phỏng chừng nàng muốn ngất đi.

Izumin cầm chủy thủ trong tay mặc dù khi đối kháng chính diện tổn rất nhiều sức, nhưng lại thắng ở liên hoạt, miệng vết thương khi tựa hồ giống như không tồn tại, chỉ có sắc mặt càng lúc càng tái nhợt biểu hiện hẳn không thể trụ bao lâu nữa. Lúc này có một trận gió lạnh cuốn qua dưới khó Algol, nếu không phải sau khi hẳn ta làm vương, gặp phải vô số ám sát, cũng không ít lần lên chiến trường, thì hiện tại rơi trên cỏ sẽ không phải là một đám lông mà là cục thịt.

Việc này làm Algol vô cùng tức giận, mà họa vô đơn chí chính là, mặc dù trong tay hẳn ta là binh khí tốt nhất Ashur được thợ rèn làm ra thanh trọng kiếm bằng đồng, nhưng đã quá hai mươi chiêu lại không thể đem thanh chủy thủ nho nhỏ kia hạ bệ, rốt cục “tách” một tiếng bị cắt thành hai đoạn.

Algol sắc mặt dữ tợn, thù mới hận cũ dồn lại, liền hướng đến sườn núi làm một động tác tay ra hiệu. Nhóm binh lính Ashur sớm đã quan sát và thấy kinh hồn táng đảm, nghĩ rằng vương thượng nhà mình võ nghệ bình thường lại dám khiêu chiến với tuyệt đỉnh cao thủ, cũng may hẳn hiểu rõ không thể kéo dài. Mà trước đó Algol cố ý đẩy lên lửa trại, trong nháy mắt liền nghịch chuyển tình thế, làm người Hittite trở thành ta sáng địch tối bị vây trong vùng trũng của sơn cốc, trong chớp mắt mất đi phần thắng c.a.t

Mà theo động tác tay Algol vừa dùng để ra lệnh cứu mạng, tay thần tiễn của Ashur liền bắn tên, Izumin kinh ngạc né tránh, nhưng vẫn bị tên bắn xuyên thủng giáp vai. Izumin lao đảo hai cái, nhưng cũng không có ngã xuống thúc thủ chịu trời.

Luka vô cùng sốt ruột, biết rõ vương tử cùng binh lính Hittite đã thất bại không thể phản kháng, nhưng hẳn lại không thể tiến lên ứng cứu, vị trí của hẳn không thể nhìn thấy thương thế của vương tử thế nào, nhưng hẳn lại nghe thấy tiếng khóc “oa oa” của nữ nhi sông Nile có vẻ vô cùng sợ hãi.

Hẳn đối với vương tử hết mực trung thành, là chàng thiếu niên lớn lên nơi sơn dã hẳn muốn dùng thân thể linh hoạt nhanh nhẹn giống như một con thú nhỏ tiếp cận tới nơi có ba người quan trọng nhất kia, hoặc là bắt lấy Algol, hoặc là... hoặc là cứu nữ nhi sông Nile thoát ra, hẳn liền có thể dùng nàng ra điều kiện. Nhưng mà Hazas tướng quân không có ở đây, Luka có chút sợ hãi, hẳn biết rõ nếu muốn đàm phán thì hẳn không phải là đối thủ của đám người tinh ma này.

Lúc này Luka đã sắp thành công, chỉ còn khoảng hai mươi bước là hẳn có thể cùng với đám lá cỏ huyết từng nhảy ra, tạo trên thân thể xích lỏa của Algol một cái lỗ.

Không nghĩ tới ngọn lửa trên tay binh lính đột nhiên lay động lóe lên, soi rọi trên mặt Luka một chút, làm cho Carol đang mất hết hi vọng được cứu thoát hưng phấn cả người run run: A a, Luka đến rồi! Hẳn nhất định là bị người Hittite bắt cùng lúc với nàng, thừa dịp đại loạn nàng mất tích, một đường theo chân Izumin vương tử đến cứu nàng. Nếu nàng sớm biết, trước đó đã tìm Luka cùng nhau chạy trốn, như vậy sẽ không bị Algol bắt được, nàng làm sao lại quên mất Luka chứ?

Carol run run môi, kích động không thể khác chế kêu ra tiếng. Nhưng lúc này, các vị vương giả đều là ảnh đế đoạt giải Oscar, nhưng nàng tuyệt đối không đủ tư cách làm một diễn viên đoạt giải Oscar.

Algol sau khi thở dài nhẹ nhõm một hơi, cho người trói chặt vương tử, hẳn liếc mắt một cái liền nhìn ra nàng có điểm không đúng, hẳn vừa nhảy đến một cước đem tiểu bạch thỏ này đá sang một bên, vừa hô to có thích khách, Luka ẩn nấp thất bại, đành phải nuốt xuống cục tức trong lòng mau chóng đảo tẩu, chỉ hy vọng giữa đường gặp Hazas tướng quân, bằng không để vương tử bị mang về thành Ashur, muốn lên vào cứu người sẽ càng khó khăn!

Algol thấy Luka đã chạy thoát, cũng không cho người truy đuổi, nhóm người Hittite còn lại có biết Izumin ở trong tay hắn hay không không quan trọng, tình thế hai quốc đã sớm như nước với lửa. Hắn chỉ hy vọng Jamari có thể thành công, dẫn dụ Menfuisu đến, hắn có thể hướng tới Asisu đòi chút lợi ích trao đổi, cũng không sợ Ai Cập liên thủ cùng Hittite đối phó hắn.

Nói không chừng... hắc hắc, Algol liếc mắt nhìn ả chim trĩ bị hắn một cước đá ngã đi, nói không chừng còn có thể để Asisu nữ vương xinh đẹp đến cực điểm kia làm vương phi của hắn! Cái gì đồng bào cái gì tình yêu, nào có quan trọng hơn vương vị?

Người Ashur tranh thủ nửa đêm xuất phát, tiếng động rất lớn hướng về phía trước, bởi vì phải mau chóng chạy về vương thành, Algol không động đến Carol, mà khi Izumin vương tử mơ hồ choáng váng vì mất máu quá nhiều tỉnh lại, đã nhìn thấy cánh cửa bằng đồng đầy đinh của thành Ashur.

Trời rạng sáng Luka mới có thể cùng Hazas tướng quân hội ngộ, lão tướng quân nghĩ đến vương tử do chính ông dốc lòng dạy dỗ từ nhỏ thế nhưng lại thất thủ bị bắt thì vô cùng sợ hãi, thần sắc nghiêm nghị gấp gấp hỏi Luka “Vương tử làm sao có thể bị tên Algol ngu ngốc kia bắt? Điều này tuyệt không có khả năng, không có khả năng!”

Luka cũng rầu rĩ, tình huống lúc đó quá mức quý dị, nhưng là khoảng cách của hắn quá xa không thể thấy rõ “Vương tử rõ ràng đã đánh lên thành công, nhưng không biết vì sao Algol không bị tổn hao tí lông tóc nào, còn cười nhạo vương tử... cười nhạo vương tử...”

Thấy hắn cả lâm Hazas tướng quân quát to, hắn mới ập a ập ứng nói “Algol nói vương tử là ra trận không mang kiếm,... Nực cười, còn nói vương tử không chạm vào nữ nhi sông Nile, là vì dưới khổ cũng không có kiếm...”

Ynanna ở một bên nghỉ ngơi sau khi lên đường cả đêm, đang uống một ngụm nước lớn bỗng “phốc” một tiếng phun ra thật xa, nằng lạnh nhạt lau miệng, kéo kéo bà đao được bọc bằng vải ngay ngắn, sự việc này trời biết đất biết nàng biết, nếu có người khác biết, nàng sẽ vạn kiếp bất phục, bất quá cái người khác kia hiện tại đã bị nàng hại cho chết khiếp.h.o.u.s.e

Hazas tướng quân căn bản không rảnh để ý Ynanna, ông tức giận vỗ ngực liên tục “Ai.. ai..., phải làm thế nào đây, hiện tại trong tay Ashur giữ hai người quan trọng, một khi họ vượt qua cổng thành lớn của Ashur, chúng ta liền bắt lặc, cho dù là vương thượng cũng không có khả năng thuyết phục nhóm hội đồng nguyên lão nghĩ cách cứu vương tử, cũng không thể trông cậy vào Menfuisu Pharaoh Ai Cập đến công thành.”

Ông đột nhiên có ý tưởng vội nói “Luka, người là thị vệ của nữ nhi sông Nile, người mau chóng đi Ai Cập, bẩm báo với Menfuisu là nữ nhi sông Nile đã bị Algol vương bắt, nếu Ashur cùng Ai Cập đánh nhau lưỡng bại câu thương, vương tử có thể bớt ăn chút khổ.”

Ynanna trong lòng không rõ là tư vị gì, nghe Luka báo cáo, Izumin bị Algol biến thành trò hề, còn bị lãnh một tên suýt nữa đâm xuyên ngực, tuy rằng không phải vết thương trí mệnh, nhưng là thân ở trong doanh địa địch kháng định sẽ không tốt đẹp gì. Nàng chỉ có thể bội phục trình độ của y sư người Sumer và người Ai Cập, khi đó nàng sốt cao đã được điều trị rất tốt, còn vương tử hắn... vương tử hắn là sẽ không dễ dàng chết đâu, nàng còn phải trông cậy vào người này để tìm đường về nhà a!

Luka phụ trách việc chăm sóc ly gián Ashur và Ai Cập đã rời đi, Hazas lo lắng lúc tiến vào Ashur quốc, đi cả đại đội sẽ không tiện hành động, dễ dàng bị phát hiện, liền chia đội ngũ ra thành nhiều nhóm, từ những hướng khác nhau tiến vào thành Ashur.

Hôm nay Ynanna đi theo Hazas núp dưới tàng cây ngoài thành, mật thám ẩn núp ở thành Ashur đã sớm chuẩn bị tốt giấy thông hành cho bọn họ, hiện tại chỉ chờ mọi người hội họp ở trong thành, sẽ nghĩ cách tiến vào hoàng cung cứu người.

Ynanna đang tò mò nhìn đông nhìn tây, thì ở phía sau có người đánh xe ngựa vội vàng chạy về phía cổng thành, vừa chạy vừa xua đuổi những người qua đường “Tránh đường, tất cả mau tránh đường!”

Binh lính thủ vệ tiến ra đón đường, nhìn thấy văn thư có con dấu hoàng gia, lập tức nịnh nọt nói “Vị quý nhân này, người là muốn đi đâu?”

Hazas tướng quân là người từng trải, nhìn thấy xe ngựa được chế tác xa xỉ, khác xa những xe ngựa thông thường, có thể nói là vô cùng xa hoa. Trong chớp mắt vải rèm che bị thổi lên, ông thấy một đôi chân thiếu nữ, hai chân nhỏ nhỏ đều mang lặc chân bằng vàng, ở giữa nói với nhau bằng dây xích vàng.

Đây quả là cơ hội trời ban, Hazas không nói hai lời, đem Ynanna không hề phòng bị một tay nhấc lên, ném vào trong xe ngựa. Ynanna lăn hai vòng, ngã ngửa mặt lên trời nằm trên đùi một người, người nọ kinh hãi một lát, khi nhìn rõ bộ dạng Ynanna, cặp mắt long lanh màu lá cọ hơi híp lại tà ý cười nói “Ai nha! Đã lâu không gặp!”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Không Nghĩ Tới Người Chẳng Những Buôn Vải, Mà

Còn Buôn Người?!

Ánh nắng mặt trời xuyên qua rèm cửa mỏng manh chiếu rọi vào bên trong, Ynanna vừa nghe thấy lời này, lập tức bò dậy khỏi đùi nam nhân kia, tràn đầy phòng bị nhìn gương mặt đang mỉm cười của hắn.

Tên binh lính ở bên ngoài đang cùng xa phu nói chuyện, kiểm tra giấy thông hành thì nghe thấy tiếng động và tiếng kinh hô nho nhỏ của các nữ nhân trong xe ngựa, lập tức nghiêm mặt, dùng lực đẩy xa phu ra, xốc mạnh với đầu vào xem xét.

Nhưng đây là bọn binh lính thấp kém nhất vương thành, cả đời chưa từng thấy qua các mỹ nữ.

Ở cổ đại, ca kỹ là một nghề kiếm sống hợp pháp, mỗi nam nhân đến tuổi trưởng thành đều muốn cưới vợ, nhưng những nam nhân ở trong vương thành so với nơi xa xôi này của bọn họ, hiển nhiên đã gặp qua nhiều loại nữ nhân. Hiện tại đứng trước mặt xe ngựa chứa đầy nữ nhân, bọn họ tựa như không còn là những mảnh phu đáng sợ nơi sơn dã, kinh diễm đến quên cả hít thở.

Ngồi sát bên ngoài là hai nữ nhân đang vẫy tay mời gọi binh lính đến hưởng thụ, tựa như không hề sợ hãi binh khí trong tay bọn họ, các nàng tùy ý triển lộ phong tao quyến rũ như một bản năng vốn có từ khi sinh ra.

Các nàng dung mạo diễm lệ, ngũ quan giống nhau, hẳn là một đôi song sinh hiếm có, mặc y phục Babylon có đính những sợi dây từ đầu vai trái chéo xuống dưới, giống như cái bánh ngọt hình xoắn ốc, nhìn sơ qua trông giống hình tượng nữ thần Ishtar.

Rõ ràng y phục thêu hoa văn nhìn trông rất mập mạp, nhưng mặc trên người các nàng lại có vẻ vô cùng vừa vặn, có thể thấy được dáng người vô cùng xinh đẹp, đường cong vô cùng mê người. Là nữ nhân xuất thân từ thần điện vậy thì công phu trên giường cũng rất là cao, dù hoặc một binh sĩ ở đó nuốt nước miếng thành tiếng.

Ngoài hai vị thần nữ kia ra còn có các nàng mang theo loại phong tình khác, có hai thiếu nữ vận toàn thân là một mảnh y phục tóc sắc sa lệ Già Nam đang sợ hãi ngồi ở một góc, gương mặt nhìn người xa lạ vừa không mời mà tự tiện xông vào kia, tuy là không đủ mỹ hoặc, nhưng là đôi mi thon dài trên đôi mắt to nhẹ nhàng run run, vẻ mặt vừa khiếp sợ vừa xấu hổ kia cũng đủ làm cho người ta động tâm.

Trong đó có một thiếu nữ vô cùng sợ hãi kinh hô một tiếng, nép vào bên vai đồng hương, giống như một chú nai con bị chấn kinh khiến người ta thương mến.

Đúng lúc này, trong xe lại vang lên tiếng cười khúc khích, ra là hai thiếu nữ da nâu đang nở nụ cười. Khác với phục trang của thần nữ cùng Già Nam thiếu nữ, trên người các nàng là vải tự mình may, vừa nhìn liền biết đây là các nữ tử hương dã vừa mới bị thương nhân mua từ trên núi về.

Các nàng tuổi không lớn, nhưng cũng là những mỹ nhân ngực nở mông to từng lẫn lộn cùng nam nhân trong các bụi cỏ, lại không hề biết quy củ gì, cũng nhìn không hiểu biểu cảm trên mặt các binh lính, chỉ cảm thấy mọi thứ rất mới lạ, ngoạn rất vui. Mặc dù nhan sắc không được mỹ miều, nhưng lại có cổ hương vị tươi mát chất phác, rất thích hợp dùng để thay đổi khẩu vị.

Cuối cùng là hai nàng có sức thu hút ánh mắt người khác, một là thiếu nữ Ba Tư nhỏ tuổi (Iran ngày nay) yên tĩnh ngồi ở đuôi xe, mái tóc quấn màu lá cọ nhạ thật dài lộ ra khỏi khăn trùm đầu, cứ cúi đầu nhìn thứ trên mắt cá chân. Trên mắt cá chân nàng là một bộ vòng tay thô thiên bằng vàng, nối liền đến cái vòng trên cổ.

Cái này thật sự là làm binh lính vô cùng kích động, nữ tử này nhất định vẫn còn là nữ nhi trong trắng, theo phong tục Ba Tư, chỉ có người nam nhân mua được đêm đầu tiên của các nàng mới có thể mở ra khóa đồng liên tâm, giải thoát hai chân của các nàng. Nhưng trí tưởng tượng của nam nhân rất cao, nếu không có tiền để cởi bỏ khóa vàng, thì đổi tư thế từ phía sau cũng vậy thôi.

Nhưng thiếu nữ cuối cùng có chút kì quái, mái tóc đen tuyền không xen lẫn tạp chất nào khác, ở Tây Á không có màu tóc đen tuyền thuần túy như thế. Mà biểu cảm của nàng bị mái tóc che khuất không nhìn rõ, nhưng bộ dạng có vẻ không được cao hứng gì cho lắm. Chỉ là đặt mông ngồi trên sàn, không biết đã gây chuyện nào loạn gì.

Thứ thu hút ánh mắt chính là chỗ da thịt non mềm trắng nõn lộ ra ở cánh tay và cẳng chân, tựa như da cừu non tốt nhất Nineveh, nếu như áp ở dưới thân ôn nhu vuốt ve, không biết sẽ mê hồn đến mức độ nào đây?

Tên tiểu đội trưởng thủ cửa thành kia nước miếng sớm đã rơi đầy đất, nhưng tốt xấu gì cũng là một tên đầu lĩnh, sau khi ngậy người một lúc hắn vội lau nước miếng bên miệng, giọng đầy ác khí hỏi “Sao lại thế này!”

Ynanna thấy vị nam tử nàng và phải chuẩn bị mở miệng, sợ hắn tố cáo nàng, liền không để ý gã lính kia, lao đến trên người nam tử, tựa đầu vào trên vai hắn, điềm đạm đáng yêu nũng nịu nói “A~ người này thật hung dữ! Ta sợ quá~!”

Nam tử kia cả người run rẩy, Ynanna nương theo tư thế này, đã sớm lặng lẽ lấy ra tiểu đao ở thắt lưng kề vào thắt lưng nam tử kia, tiểu đao lạnh như băng dù đã lâu không được sử dụng nhưng lại mang theo mùi vị chết chóc, làm cho người nọ thất kinh một chút, Ynanna cảm nhận được, liền quyết định thừa dịp thoáng xông lên, tựa như đang thân mật cắn cắn lỗ tai hắn thì thầm “Nói cho hắn ta, không có việc gì.”

Đây là cảm giác sợ hãi được tạo ra bởi một thứ vũ khí kì lạ, Sarru không biết thứ đang đâm bản thân là cái gì, nhưng nếu hắn tố cáo, tình cảnh Ynanna hiện tại tuyệt đối sẽ vô cùng thảm. Nhưng trong ánh mắt màu lá cọ của hắn bỗng nổi lên sự nghi ngờ ngấm và hưng phấn, hắn thay đổi sắc mặt, nửa cười nửa nịnh nọt nửa giả ý oán trách nói “A nha nha, các người làm dọa đến các mỹ nhân của ta.”

Rồi hắn dùng ánh mắt lợi hại quét qua các nữ nhân trong xe, hai nữ nhân Babylob đối với chuyện xảy ra không hề để tâm, các thiếu nữ còn lại nhận được ánh mắt của hắn liền cảm như kiến.

Sau đó Sarru mới cười tủm tỉm nói “Những nữ nhân này đều là mua đến từ ngoại quốc và nông thôn, gặp xe ngựa xóc nảy một chút đều kêu lên. Hắc hắc, về sau ở trong vương cung, nằm dưới thân Algol vương vĩ đại oai hùng, còn không biết sẽ biến thành cái dạng gì, đại khái là chết đi sống lại đi!”

Đám binh lính kia nghe hắn mở miệng nói đùa, tất cả đều nở nụ cười đáng khinh, không khí bỗng chốc dịu đi.

Sarru nhìn xa phũ phàng, ý bảo hắn lấy một bao vải ở dưới ghế dựa ra, bên trong là vài bức tượng người nhỏ bằng vàng ròng, mặc dù không lớn, nhưng lại vô cùng tinh xảo, chi tiết gương mặt và thân thể đều rất rõ ràng sống động, hắn đem tất cả đặt vào trong tay tiểu đội trưởng “Một ít quà mọn, mong người nhận cho.”

Bọn lính mỗi người cầm một cái, sờ soạng vài cái rồi đem bỏ vào túi. Trong lòng vô cùng hâm mộ Algol vương thật sự điểm phúc, những nữ nhân này tùy tiện chọn một người cũng đủ để nam nhân bình thường hưởng thụ vài năm, ai bảo hắn là vua một nước cơ chứ?! Nhưng mà giấy thông hành của chiếc xe ngựa này quả thực không có vấn đề, bọn họ liền vẫy vẫy tay cho phép đi qua.

Hazas tướng quân hồi hộp quan sát tình hình từ này giờ lúc này mới buông lỏng nắm tay, thở dài một hơi. Rốt cuộc Ynanna cũng không làm ông thất vọng, lúc này ông vừa nhìn thấy chiếc xe ngựa này liền nổi lên điểm nghi ngờ. Cặp chân đặc hữu của thiếu nữ Ba Tư kia đã giúp ông hiểu rõ đây nhất định là xe của thương nhân buôn mỹ nhân đi xuyên các quốc gia, mà những nữ nhân Ba Tư sở hữu khóa xích vàng hi hữu cao quý này thường là dành cho vương thất các quốc độc hưởng, lúc này mà còn không để Ynanna trà trộn vào, chẳng lẽ để Hazas ông xả thân vì nghĩa sao?

Ông nhìn xe ngựa dần khuất sau cánh cửa thành, mới tùy tiện nhặt lên một nhánh cây ven đường, giả làm một lão nhân bước đi khắp khiêng, chậm rãi đi theo đội ngũ đang vào thành.

Không ngoài dự đoán, Ynanna sẽ bị mang vào trong thành Ashur, đợi Algol khi nào có hứng thú sẽ mở yến hội tuyển nữ nhân. Mà trong khoảng thời gian này, chính là cơ hội tốt để Ynanna ở trong vương cung tìm kiếm vương tử. Hazas âm thầm căn mỗi thật vất vả ở trong tình thế tuyệt cảnh còn có một người có cơ hội nội ứng ngoại hợp với ông, ông hạ quyết tâm mặc kệ phải trả giá hy sinh như thế nào, nhất định phải cứu được vương tử ra ngoài.

Xe ngựa chạy trên đường đá nhỏ trong thành Ashur, ngẫu nhiên phát ra âm thanh bánh xe va chạm mặt đất, bên trong xe yên tĩnh ai cũng không dám hít thở, rốt cuộc Sarru không nhịn được lên tiếng “Người còn định đâm ta bao lâu nữa? Còn không mau leo xuống, đuôi ta đã tê rần rồi!”

Ynanna “chặc” một tiếng, nhanh tay thu lại tiểu đao, sau đó nhảy xuống khỏi đuôi Sarru, còn không quên nhẹ nhàng đá cho một cước. Chân Sarru vốn đang bị đè đến tê rần, bỗng nhiên bị đá, làm hắn bỗng “hừ” một tiếng ngẩng người lên vạch xe.

“Này, chúng ta tốt xấu gì cũng từng gặp qua một lần!” Sarru nhe răng trợn mắt xoa chân “Làm gì xuống tay ngoan độc như vậy, vừa này nếu không nhờ ta, người có mơ mà được tiến vào!”

Ynanna không để ý hắn, liếc nhìn quanh xe ngựa, mới phát hiện trong xe đều là những nữ tử xinh đẹp, nàng tà ý khinh thường nói “Hừ, ta còn tưởng người là một đại thương nhân như vậy nhất định sẽ có chút phẩm cách, không nghĩ tới người chẳng những buôn vải, mà còn buôn người?!”

Sarru khó hiểu nhìn nàng “Buôn người gì? Nếu không phải thấy các nàng ấy khá xinh đẹp, ta cũng sẽ không nhận các nàng ấy, nữ tử không có dung mạo chỉ có thể ở nơi sơn dã chết đói. Hiện tại các nàng ấy có thể tiến vào vương cung phụng dưỡng Algol vương, nếu có thể nịnh nọt tốt, có khi còn có thể được làm tiểu thiếp a. Cầm ngọc thực, cả đời không lo nghĩ, nếu vận khí tốt có thể sinh hạ một nam một nữ, càng là thứ có thể dựa vào cả đời! Ta thế nhưng chính là đại ân nhân của các nàng ấy đấy!...”

Ynanna không có tâm tư nghe Sarru dông dài, nàng chỉ nghe thấy câu “tiến vào vương cung” kia!

Nàng tiến đến bắt lấy cổ áo Sarru kéo lên, vội vàng hỏi “Người sẽ vào vương cung Ashur?!”

Sarru thật vất vả mở tay nàng ra thở dốc, trong lòng thầm rủa bản thân thế nào lại gặp phải á sát tinh này, mới nuốt nước miếng trả lời “Bằng không người cho là ai có phúc hưởng thụ nhiều tiểu mỹ nhân tuyệt sắc như vậy?”

Tiếp đó hắn có chút ý tứ trả thù, một vẻ mặt vui sướng khi nhìn người gặp họa nói “Ta tuy rằng đã đem người vào trong thành, nhưng không cam đoan sẽ đưa người vào vương cung, nhìn bộ dạng cùng đức hạnh của người, có quý mới coi trọng người! Hắc hắc hắc, người nhất định là bị tên thương nhân Ymir kia vứt bỏ đi, hắn hiện tại chắc là đang ở trong vương cung làm giao dịch buôn bán, cho nên người mới nghĩ cách trà trộn vào trong vương cung để tìm hắn, cầu xin hắn hồi tâm chuyển ý. Hắc hắc, người nằm mơ đi, nam nhân mà thay lòng sẽ không thể vẫn hồi...”

Ynanna mới không rảnh nghe hắn lái nhãi, nhanh chân cho hắn một cước ngã nghiêng trên sàn, sau đó vọt đến phía cuối xe ngựa bắt đầu tìm kiếm hành lý, moi ra một bộ quần áo lụa vô cùng trân quý của Sarru được dệt hoa văn bốn cánh bằng kim lữ ngân tuyến, có màu tím đậm, vừa đoan trang lại ẩn lộ vẻ quyền rũ, chờ Ynanna thay xong xoay người lại, cả người liền trở nên sinh động hẳn lên, giống như những thứ này chính vì nàng mà tạo ra.

Ngay cả Sarru cũng ngây người ngẩn ngơ một lúc, cho dù hắn là một thương nhân lớn kiến thức rộng rãi hay là người thuộc vương thất Phoenici, cũng chỉ từng thấy qua tơ lụa Trung Quốc mà chưa từng thấy qua người Trung Quốc, người trước mặt hắn hiện tại chính là minh chứng tốt nhất đây chẳng phải sao?

Hắn thở dài một hơi, mới chậm chạp cò kè mặc cả “Tơ lụa kia ta có thể cho người, vương cung ta cũng có thể dẫn người vào, nhưng ta muốn thứ người giấu ở đai lưng!”

Sarru hẳn đã nhìn thấy vừa rồi kẻ ở bên hông hẳn chính là một vật chột lóe lên ngấn quang, thứ này vô cùng cứng rắn, nhưng lại không giống với thanh đồng hay hắc thiết, hẳn có trực giác đó là đồ tốt, không phải chỉ là mang một nữ nhân tiến cung đi tìm tình lang sao, chuyện này thật quá đơn giản.

Ynanna nhú mày, tỏ vẻ lo lắng suy nghĩ thật lâu, sau đó tựa như có chút không cam lòng đáp “Tốt, nếu như có thể thành công, để ta tìm thấy Ymir, thứ ở đai lưng sẽ cho ngươi!”

Sarru mừng rỡ, trên đường đi vô cùng dụng tâm, nhưng hẳn cũng chỉ là người trung gian, Ynanna muốn tiến cung còn phải dựa vào chính nàng.

Vào trong vương cung, sau khi các nữ quan bảo tất cả nữ tử trong xe ngựa toàn bộ xuống xe kiểm tra cẩn thận từng người một, cuối cùng vô cùng hài lòng đem một túi vàng lớn giao cho Sarru, tỏ vẻ các nàng lần này rất tốt. An bài cho bọn họ tạm thời lưu lại ở một góc hẻo lánh trong vương cung, nếu như có nữ tử nào trong yến hội bị nhìn trúng, liền có thể chính thức tiến vào hậu cung.

Ynanna thừa dịp nữ quan kia không chú ý, ném cho Sarru ánh mắt đầy đắc ý.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Nhào Vào Lòng Vương Tử

Nếu như không phải là người có hứng thú vô cùng sâu sắc với lịch sử Tây Á, thì đa số người Trung Quốc chỉ biết đến bình nguyên Mesopotamia qua bài hát《愛在西元前》(tình yêu trước công nguyên) của Châu Kiệt Luân, hoặc các nữ sinh đã đọc qua nhiều truyện tranh, cũng có thể đại khái biết được kinh đô vàng son đầy dục vọng của nhóm người Babylon 3000 năm trước.

Hiện tại Ynanna đang ở tại vương cung trong thành Ashur, trải qua hơn mười ngày lăn lộn qua lại, nàng đã tương đối quen thuộc nơi này.

Ở nơi này mọi người có thói quen đem sông Tigris và Euphrates gộp lại gọi chung là “Lưỡng Hà”, Lưỡng Hà bắt nguồn từ sơn mạch của thác Luss ở cao nguyên Aemenia thuộc cánh nội Hittite, sông Tigris là con sông lớn nhất Tây Á, còn Euphrates bắt nguồn từ một nơi rất xa, và có dòng chảy rất dài, Lưỡng Hà đều chảy từ tây bắc đến đông nam, hợp nhau tại “sông Á Rập”, cuối cùng đổ vào vịnh Ba Tư.

Vùng lưu vực trung và hạ của Lưỡng Hà ở cổ đại này, đại khái chính là Iraq trong bản đồ hiện đại. “Mesopotamia” là tiếng Hy Lạp, nôm na là vùng đất Lưỡng Hà, vùng phía bắc lưu vực Lưỡng Hà, chính là Ashur, cũng chính là nơi dựng nên thành Ashur; mà vùng phía nam chính là Babylonia, nơi dựng lên thành Babylon, nghĩa là “vùng đất của thần”. Babylonia lại lấy Nippur làm trung tâm, chia thành hai vùng nam bắc, phía bắc là Akkad, phía nam chính là nền văn minh Sumer huy hoàng nhất trong lịch sử nhân loại.

Có thể vì là nơi có khí hậu ôn hòa, người Ashur không có nguồn cung cấp vật liệu như củi và đá để sử dụng. Bởi vậy, Ynanna thấy ngoại trừ về bên ngoài vương cung và thần miếu là có kiến trúc bình thường, thì toàn bộ đều được tạo thành từ bùn đất màu lá cọ. Người Ashur lấy bùn đất từ thiên nhiên, trộn lẫn với cỏ lau và bụi cây, tạo thành một thứ đất sét tương đối chắc chắn không bị lửa phá hủy, dựng lên một thành thị vô cùng rộng lớn nhưng không hề có chút đẹp đẽ nào.

Những vật liệu linh tinh như đá vôi và đá cẩm thạch đương nhiên cũng có, nhưng phần lớn đều phải nhập khẩu, cũng chỉ dùng cho chỗ ở của vương thượng và thần miếu, Ynanna đi tới gần cửa vương cung, các nàng hiện tại chưa được Algol triệu kiến nên không có danh phận chỉ có thể đi vòng vo tại chỗ ở, cũng không có nhìn thấy tầng đá nào, có thể thấy được kiến trúc Ashur quốc bản cùng đến cực điểm.

Ynanna làm bộ tựa vào trên cạnh tường phơi nắng, lấy ra một cọng tử thảo cầm trước ngực vờ vờ chơi đùa, thỉnh thoảng ném cho hai tên vệ binh trông coi một cái mị nhãn. Tay kia của nàng cầm mã tấu Thụy Sĩ, ở trên tường loay hoay khua khua một chút, thực chất việc nàng làm chỉ là đang nghịch bừa mà thôi, giữa những khe hở được đồ một lớp hỗn hợp bê tông tương đối chắc chắn lấp đầy. Nhưng là đối với thứ kim loại được công nghệ cao đúc thành vô cùng dẻo dai của 3000 năm sau, cách làm của người cổ đại vẫn là quá kém cỏi. Ynanna cảm thấy rất tốt liền đem đao thu lại, nghe trong phòng truyền ra âm thanh của lục huyền cầm linh sam mộc Hittite cùng giọng hát thúy nộn của thiếu nữ, điều này làm cho Ynanna vốn không có kỹ nghệ gì đột nhiên chú ý tới.

Nguyên nhân chính là vì, lục huyền cầm sam mộc của người Hittite gần giống mới guitar hiện đại, chỉ cần hiểu biết một chút, cho dù là người như Ynanna vốn không có thiên phú nhạc khí, đầu ngón tay cứng ngắc của người trưởng thành cũng có thể thuần thục sử dụng.

Ca khúc kia cũng không biết là ngôn ngữ ở nơi nào, Ynanna chỉ im lặng ngồi ở một bên, nghe tiếng ca chất phát thanh thúy, ngẫu nhiên khảy lên mộc cầm bên cạnh vài cái, cũng vô cùng sáng khoái.

Algol lúc này đang nằm trong tấm cung, ở trên cao có thể nghe tiếng đàn ca nhỏ nhỏ ở phía xa. Hẳn không yên lòng vuốt ve mỹ nhân trong lòng, trong đầu lại nhớ đến cặp phong nhũ to lớn hiếm có của Jamari kia, lại cảm thấy hứng thú rồi.

Hắn nghiêng đầu hỏi người hầu bên cạnh “Có tin tức của Jamari sao?”

Người nọ vội vàng gật đầu “Bẩm Algol vương, Jamari tiểu thư hiện thời đang ở trong vương cung Ai Cập, nghe nói đối xử với nàng cực kì lễ ngộ, ngẫu nhiên cũng để nàng hiển vũ múa vui. Ai Cập nghe nói nữ nhi sông Nile ở trong thành Ashur ta, được Algol vương ngài đi ngang qua cứu, hiện tại đang vội

vàng thu thập hành trang cùng lễ vật, là Ai Cập vương tự mình làm sứ giả đến cảm tạ.”

“Chặc!” Algol khinh miệt nở nụ cười “Đám người này thật ngu ngốc, một lũ đầu tự chui vào lưới, đã vậy đến khi đó đừng oán trách ta. Thật không nghĩ tới ả chim trĩ kia thật là người có tố chất, khiến ta tổn không ít khí lực, nàng vẫn an phận sao?”

Người hầu kia cười rộ lên vô cùng đáng khinh “Nàng khá an phận, vẫn là vương thượng suy nghĩ chu đáo, không cho nàng mặc y phục, nàng toàn thân lỏa thể như vậy còn có thể chạy đi đâu? Khó trách từ biên cảnh vào trong thành, nàng không hề gây nhiều loạn. Nữ nhi sông Nile bị nhốt trong cung điện, đừng nói y phục, ngay cả chăn và thảm cũng không có, chỉ có buổi tối bảo thị nữ vào tắm sự hàn thuyên ngủ cùng, nàng có điên mới chạy đi!”

Theo thường lệ, khi Algol biết Varol thể thảm và không có tôn nghiêm như thế sẽ thật cao hứng, nhưng là hắn lại mặt ủ mày chau hỏi “Izumin thì sao?”

Nói đến Izumin, mặt của người hầu cũng thoáng sa sầm “Izumin vương tử từ sau khi tỉnh lại rất ít nói, thương thế mặc dù khôi phục, nhưng dù sao đó cũng là một tên xuyên ngực, không quá một trăm ngày chỉ sợ không thể khôi phục. Nhưng mà thái độ của hắn rất tốt, giống như nhận rõ hiện thực, không nhận ra có mưu đồ bất lương gì, chỉ là những nữ tử ngài phái đi, hắn không hề để tâm.”

Algol không phải hoàng đế Trung Quốc, cũng không phải Sudan Thổ Nhĩ Kỳ, cho nên hậu cung hắn không có những quy củ nghiêm khắc, nhưng mà nếu như có nữ tử nào lớn mật muốn đi tương thông, thì nhất định sẽ bị lột da, rút gân, phanh thây, xẻ thịt như chơi, bởi vậy trên thực tế không thể có cái gì phát sinh.

Algol tuy rằng sức chiến đấu cường đại, nhưng gương mặt không mấy thiện cảm. Từ khi bắt được Izumin, Algol liền đem hắn an trí ở một cung điện có ba tầng canh gác cách tâm cung hắn ta không xa, ở đối diện ban công tâm cung của hắn ta, để thuận tiện cho Algol tùy thời quan sát xem hắn có an phận thủ thường hay không.

Thế nhưng như vậy lại tiện nghi cho đám nữ nhân ở hậu cung, mỹ nam tử nổi tiếng của Đại lục hải ai mà không muốn thấy nha? Vì thế tâm cung Algol bỗng chốc đông như trẩy hội, nhóm hậu cung của hắn ta vừa ra sức nịnh nọt hắn ta, vừa liếc mắt trộm nhìn một nam tử khác.

Algol có chút ác ý nghĩ: Izumin, người không phải là không thích nữ nhân sao? Không chịu chạm vào nữ nhân sao? Ta khiến cho các nàng phiền chết người!

Vì thế hắn ta liền mở rộng cửa ban công, để các nàng không ngừng soi mói Izumin. Hiện tại Izumin đã có thể xuống giường, Algol ân chuẩn cho hắn có thể mang xiềng xích đi lại trong hoa viên tản bộ, còn các nữ nhân của hắn ta tùy thời tìm cách cùng mỹ nam tử tương ngộ, dùng các loại mị nhãn, phong nhu phi mông ra quyến rũ mỹ nam tử có chút kỳ quái kia.

Cho nên mỗi ngày ở vương cung Ashur đều rất náo nhiệt, nhưng mà kế hoạch đùa bỡn Izumin của Algol cũng không có đạt được, người ta luôn nhơ nhẫm độ hết mực khi đối đãi với nữ nhân, dù bị các nữ nhân không ngừng khoe ngực khoe mông trước mặt nhưng vẫn giữ được nét thanh phong lãng nguyệt.

Algol thực không cam lòng, bản thân hắn ta vô cùng mạnh mẽ lại không người để ý, lại đi để ý gã chưa từng ném qua phong tình kia.

Bất quá hiện tại hắn ta phải di dời lực chú ý từ trên người Izumin đi, bởi vì mục tiêu thứ hai của hắn ta đang cùng tiếng vó ngựa oanh oanh ầm ầm đến thành Ashur. A a, hỡi thần Ashur ở trên cao, thiếu niên xinh đẹp như vậy, nếu như là nữ nhân thì thật tốt!

Menfuisu Pharaoh Ai Cập điều khiển xe ngựa, tiến vào tòa thành có lịch sử lâu đời, phi nhiều giàu có nằm ở vùng trung du phía tây sông Tigris, thần Thái Dương tựa như cùng hắn một đường bôn ba từ Ai Cập đến Ashur, vương miện hình hoàng kim xà ở trên tóc đen của hắn tỏa sáng lấp lánh, dưới ánh mặt trời soi rọi chói lóa làm cho người ta không tài nào mở mắt ra nhìn.

Giữa vàng sáng chói mắt kia, lộ ra đôi mắt đen láy sáng ngời, sóng mũi cao thẳng duyên dáng, bờ môi xinh đẹp có thể phát ra thanh âm vang vọng, quả thực làm Algol muốn mềm nhũn hai chân ngã xuống thành lâu, hắn ta thầm mắng: Mẹ kiếp, từ sau khi Jamari rời đi, hắn ta không tìm được nữ nhân nào hợp ý, cho nên hiện tại hắn ta nhìn thấy một người nam nhân cũng muốn nổi hứng sao?

Hắn ta đen sự luống cuống của bản thân đổ tội cho Ai Cập vương, người có bộ dạng xinh đẹp như nữ nhân lại có tình không phải là nữ nhân kia, sau đó phân phó người hầu phía sau, muốn trong rượu được hạ nhiều thuốc hơn, tranh thủ để Menfuisu cùng ả chim trĩ kia làm đôi vợ chồng cùng hoạn nạn đúng nghĩa.

Trong đầu đang nghĩ đến chuyện xấu, nhưng Algol lại trưng ra bộ mặt tươi cười ngênh đón “Hoan nghênh, hoan nghênh, Menfuisu vương, đã nghe đại danh từ lâu, ta vô cùng muốn nhìn thấy người!”

“Algol vương, thật sự là hân hạnh!” Menfuisu ngoài miệng thì khách khí nói, nhưng trong giọng nói không che giấu được sự vội vàng “Nghe nói vương phi của ta được ngài cứu, nàng hiện tại đang ở đâu? Trước hãy để cho ta nhìn nàng một chút!”

Algol cười lạnh trong lòng: nàng đang toàn thân lỏa thể thế kia, làm sao có thể cho người nhìn chứ?

Miệng lại nói cho có lệ “Nữ nhi sông Nile gặp đại nạn, thân thể suy yếu, đang dưỡng bệnh ở trên giường. Không bằng các vị cùng ta vào thành trước, từ từ hắn đi thăm bệnh.”

Menfuisu vừa nghe liền nóng lòng như lửa đốt, liền mang theo mấy trăm binh lính tùy thân tiến vào thành Ashur, nhưng hắn không nghĩ được thành Ashur này vào thì dễ như trở ra sẽ không dễ dàng, Algol đang sẵn sàng chờ hắn bước vào đâu!

Toàn bộ thủ vệ cùng binh lính trong vương cung đều được Algol an bày đến đại sảnh điển lễ, nên phòng bị những nơi khác lơ lửng không ít. Ynanna biết được chỗ ở cụ thể của Izumin, mới bảo Sarru tìm cho bản thân một bộ y phục, giả trang thị nữ lên vào trong. Những nơi có nữ nhân tất nhiên sẽ có không ít người bàn chuyện bát quái, càng không nói đến một đại minh tinh như vương tử, Ynanna muốn thám thính tin tức của hắn quả thực dễ dàng.

Izumin thấy binh lính canh giữ bản thân đột nhiên thiếu đi mấy người, trong lòng bỗng hoài nghi trong thành Ashur đã xảy ra chuyện lớn gì, hắn liền lấy cớ ra ngoài đi dạo để thay đổi không khí. Nhưng mà những người này vô cùng kín miệng, hắn giả vờ dò xét nhưng không tra được tin tức gì.

Còn có một điểm bất thường là, ngày thường chỉ cần hắn xuất hiện thì các nữ nhân trong vương cung này sẽ giống như ruồi bọ chạy đến bám dính lấy hắn, hiện tại giống như tất cả đều đã mất tích. Ở đời chính là vậy, vị mỹ nam tử mới mẻ Ai Cập vương vừa xuất hiện, Izumin liền bị bỏ lơ như hoa cúc dại.

Izumin chậm rãi đi một vòng, khi chuẩn bị quay về điện, đột nhiên bị một thân thể bé bóng nhào tới. Mấy ngày qua, hắn đã quen bị những nữ nhân này lao đến như tên bắn, bọn lính cũng nhìn thấy nhưng không hề trách, Algol vương đã phân phó, chỉ cần không phát sinh loại quan hệ kia, nếu thấy vương tử bị nữ nhân đùa giỡn, cứ tạo cơ hội cho bọn họ.

Vương tử đang lao tâm khổ trí, bỗng bị một nữ nhân lao đến, hắn cau mày đỡ hai vai của nữ nhân kia đem nàng từ trên người mình đẩy ra, kết quả ngoài ý muốn lại thấy được một gương mặt quen thuộc. Ánh mắt hai người giao nhau, ngưng trệ một lúc lâu, lúc này nhóm binh lính trông thấy bỗng nhiên bắt đầu cảm khái với nữ thần Ishtar ở trên cao, bởi vì vị vương tử lạnh nhạt giống như một lão nhân vô năng này rốt cuộc đã thông suốt.

Bọn họ nếu như nhìn thấy sắc mặt của vương tử lúc này nhất định sẽ không nghĩ như vậy, bởi vì Ynanna tình tường thấy được sắc mặt trông có vẻ bình tĩnh của vương tử thoáng hiện lên vẻ phẫn nộ, bất đắc dĩ, uể oải, kinh ngạc đủ loại biểu cảm, biến hóa cực nhanh làm cho người ta không thể nhìn rõ.

Ynanna nghĩ lấy tình thế nàng bán mạng lên vào thành Ashur tìm cách cứu viện, vương tử hẳn là tạm thời sẽ không muốn bóp chết nàng đi, vì thế nàng liền chảy xuống vài giọt nước mắt cá sấu, giống như vì nhìn thấy tình lang mà kích động, lại chôn đầu vào bả vai trước ngực vương tử, hai tay choàng lên vai hắn, bộ dáng đáng thương của nàng làm cho các binh lính xung quanh cũng cảm động.

Ngay tại thời khắc cả không gian chìm hết hoa thơm, tràn đầy sắc thái lãng mạn kia, Izumin vương tử đột nhiên nói ra một câu lạnh buốt “Người dè lên vết thương của ta!”

Ynanna sợ tới mức nhảy dựng lên, lúc này mới nhớ tới Luka từng nói bà vai vương tử bị tên bắn xuyên qua, tay nàng giống như bị điện giật rút lại, không nghĩ tới Izumin nhấc nàng vào trước ngực, tay nhẹ nhàng vuốt mái tóc đen của nàng, tựa như một đôi tình lữ thắm thiết, các binh lính trông thấy tự động đứng ra xa, chỉ duy trì khoảng cách trong tầm mắt, rất hiểu ý không đến gần quấy rầy.

Izumin cúi xuống cắn lỗ tai Ynanna hỏi “Người trong thành Ashur hôm nay đi đâu cả rồi?”

Ynanna gục đầu xuống, ngón tay ở trên ngực hắn vẽ mấy chữ Pharaoh Ai Cập, Izumin thông minh dị thường, bỗng chốc liền hiểu rõ Algol đã dựa vào danh tiếng của nữ nhi sông Nile, chơi một ván nhất tiễn hạ song điêu, ánh mắt hắn lập tức trở nên sắc lạnh, cắn răng nói “Mưu kế của hắn thật sự rất hay!”

Dĩ nhiên, nếu không tại sao cả người cũng bị bắt đây? Ynanna lặng lẽ oán thầm, sau đó lại nghe Izumin thì thầm với nàng “Menfuisu chỉ sợ đã rơi vào bẫy, Algol đạt được mục đích, nhất định sẽ ra tay với nữ nhi sông Nile, cử hành nghi thức cưới nàng làm phi.” Trong lòng hắn cũng đoán được Ynanna nhất định là giả làm vũ nữ lên vào, điều này thật đúng là khiến cho thủ hạ vô cùng què mừa của hắn có chỗ hữu dụng “Nếu hắn muốn vũ nhục chúng ta, hắn nhất định sẽ để ta cùng Menfuisu tham gia, đến lúc đó, người hãy nghĩ cách đến bên người ta.”

Sau đó hắn hơi tỏ vẻ ghét bỏ nhìn nhìn Ynanna “Nhớ sửa soạn cho bản thân một chút, bằng không, ngay cả cửa lớn yến hội cũng không vào được!”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Menfuisu Bị Hạ Được

Jamari đi theo phía sau Menfuisu và Minue tiến vào đại sảnh của vương cung Ashur, nơi này đối với nàng không xa lạ gì, nhưng nhóm vệ binh và những thị nữ đều đã được tuyển chọn tỉ mỉ, nhận được lệnh của bề trên, toàn bộ đều vô như không quen biết nàng.

Người Ai Cập không hề nghĩ đến, tòa cung điện này nằm ở trung tâm vương cung, sau khi tất cả bọn họ đi vào, tất cả binh lính tinh nhuệ trong thành Ashur đều tập hợp. Bao vây vương cung tạo thành ba tầng phòng ngự.

Nàng đột nhiên có chút vô cùng đau lòng, người thiếu niên có dung mạo mỹ miều như nữ tử, tỏa sáng như ánh mặt trời lại lọt vào cạm bẫy của Algol ác độc, nhưng Jamari nghĩ đến việc đầu tiên sau khi Menfuisu tiến vào thành Ashur, là nét mặt vội vàng và lo lắng hỏi đến nữ nhi sông Nile, sự ghen tị trong lòng làm nàng cảm thấy đau đớn, Jamari nhấp máy môi, nhưng cuối cùng lại nuốt xuống lời nhắc nhở định nói ra.

Từ xa xưa con người đã biết sử dụng thuốc ngủ, cho nên khi Algol cho người đi thu thập quả hải tảo non, có mùi vị giống như táo mại thành bột phấn, cho vào rượu dùng để nghênh đón khách phương xa, không ai có nghi vấn gì. Menfuisu tuy rằng gấp gáp, nhưng lại không biết Carol ở nơi nào trong thành, với lại hắn tự tin rằng Algol không dám trắng trợn gây sự với Ai Cập, nên không để tâm gì cạnh bên cùng Algol.

Nhưng mà Algol lại chính là người to gan lớn mật, Izumin vương tử trước đó là đồng minh của Ashur hiện tại đang ở nơi nào đó trong vương cung trải nghiệm sâu sắc đây, hiện tại Menfuisu cũng nổi bước Izumin, triệt để trải nghiệm bản sự trở mặt của Algol.

Jamari nhìn Minue đâm một cây chủy thủ lên đùi, một bộ dạng có chết cũng không thể ngắt xi đang che chở bảo vệ Menfuisu, nàng rũ mi mắt, lén lút chạy theo Algol đã rời đi, cửa đồng to lớn gần đầy xiềng xích sau lưng nàng “Ầm” một tiếng đóng lại, chặt đứt hy vọng chạy thoát cuối cùng của nhóm người Ai Cập đang bị nhốt.

Nàng đi theo Algol đến một chỗ yên lặng, trên gương mặt khó coi mới lộ ra nụ cười, miễn cưỡng bày ra vẻ mặt kích động như chia ly lâu ngày gặp lại “Vương thượng, Jamari đã trở về!”

Algol nhìn nụ cười cứng ngắc trên mặt nàng, không giống như trước kia lúc nào ở trước mặt hắn ta cũng vui vẻ, chợt hắn ta cảm thấy vô vị ngu ngốc, nghĩ tới cặp phong nhũ kia trở về bên người hắn ta, hắn ta liền cảm thấy không có gì. Algol không tức giận, nhưng lại ác ý châm chọc “Thế nào? Đau lòng Menfuisu sao? Ta thấy hắn một lòng lo lắng nữ nhi sông Nile, không giống như đã động lòng với ngươi. Jamari à Jamari, ngươi nói thì hay lắm, kết quả vẫn làm cuộc buôn bán lỗ vốn, há há há, nhưng cũng không quan trọng, bọn vương không ghét bỏ ngươi!”

Lời này làm Jamari sững sờ nửa ngày, sau đó nàng lại quyết đoán ném Menfuisu ra sau đầu “Vương thượng, Jamari đã dẫn Menfuisu đến cho ngài, cũng coi như hoàn thành hứa hẹn với ngài, không biết...”

Algol thất vọng, hắn ta từng cảm thấy Jamari là người thông minh, nhưng sự thật chứng minh những nữ nhân hắn ta chiếm được đều ngu xuẩn. Nếu như lúc này Jamari cầu tình cho Menfuisu, hắn ta có lẽ còn xem trọng nàng một chút, nhưng nàng lại chỉ để ý đến lợi ích của bản thân, phải biết rằng nàng căn bản không có tư cách này, nếu không phải thế cục Ai Cập đang rối ren khốn cùng, nàng có lẽ đã sớm thân vong dị quốc.

Algol lạnh nhạt đáp “Jamari, ngươi lại còn dám hỏi. Nếu không phải Asisu nữ vương ngăn chặn người hầu của nữ nhi sông Nile có ý đồ lên vào vương cung báo tin, ngươi đã sớm bị ném vào sông Nile cho cá ăn. Vị trí vương phi ngươi đừng mơ nữa, nếu ngươi nguyện ý lưu lại, trong hậu cung Ashur luôn có chỗ cho ngươi.”

Jamari cả người mềm nhũn, gương mặt kiều mị ngày thường lúc này trắng bệch như vừa mất đi phụ mẫu, dáng người linh lung xinh đẹp giống cỏ lau bị gió lớn thổi qua, mông lung yếu đuối tùy thời có thể bị quật ngã.

Cho nên khi nàng tranh thủ cơ hội tốt nhất có thể thay đổi vận mệnh, lại lướt qua một tia do dự trong phút chốc, thần linh khẳng định sẽ không đứng về phía nàng, họ chỉ chiếu cố những tín đồ thành kính của họ.

Ngay trước khi mặt trời xuống núi, Hazas tướng quân đang ẩn thân chỗ đám dân cư trong thành Ashur nhận được báo của Luka, hai ngày trước hắn vừa vượt ngục thành công thoát khỏi nhà tù ở hạ Ai Cập. Bởi vì hắn là thị vệ bên người nữ nhi sông Nile, là người ở bên cạnh cái đình trong mắt Asisu nữ vương nắm quyền lực tối cao của hạ Ai Cập, hắn vừa mò đến con đò nhỏ trên sông Nile, vừa vụng về bị tóm được.

Đội hắn vất vả trốn ra chạy tới, Menfuisu vương đã sớm mang theo một đội quân tinh nhuệ tiến đến thành Ashur, tính thể hiện tại đã không còn cách nào cứu vãn. Luka chỉ có thể mang theo thương tích đầy người, mau chóng truyền tin cho tướng quân, để ông sớm nghĩ cách khác, việc trông cậy vào người Ai Cập gây náo loạn để mưu lợi bất chính đã không thể nghĩ nữa.

Hazas giận dữ, hai tay nắm chặt thành quyền đập lên đùi “Lần này nguy rồi, Luka bị Asisu nữ vương chặn lại, Menfuisu hôm nay vào thành, gian kế của Algol liền đạt được, lại còn bán cho Asisu một ân tình vô cùng lớn. Hiện tại chẳng những không thể trông cậy vào Menfuisu có thể bắt lấy Algol, mà còn phải đề phòng vị nữ vương kia của Ai Cập nhân cơ hội toán vị liên thủ cùng Ashur, nếu vậy Hittite sẽ tràn ngập nguy cơ khôn cùng!”

Người xung quanh đều im lặng không dám lên tiếng, Hazas thở dài một tiếng, hiện tại mọi hy vọng đều đặt ở trên người Ynanna đang ở vương cung.

Thực tế trong lòng Ynanna không hề có gánh nặng, kiến trúc của người cổ đại được cho là vô cùng hoàn mỹ, nhưng ở trong mắt người hiện đại thì khắp nơi đều là sơ hở. Lại nói đến tư tưởng canh phòng của bọn họ, ở thời đại này được cho là vô cùng chặt chẽ, nhưng ở trong mắt người hiện đại lại không là gì cả, nếu không, tại sao Carol có thể mấy lần từ trong vương cung Hittite thủ vệ sâm nghiêm trốn đi.

Thành Ashur canh phòng cũng không bằng Hittite, như điều làm Ynanna kinh ngạc là không hề nghe thấy động tĩnh của Carol nháo loạn. Cho nên có thể nói vẫn là Algol đã từng ném trái qua rất nhiều nữ nhân mới có biện pháp đối phó với nữ nhân, làm cho Carol nhiều mưu ma chước quỷ cũng phải ngoan ngoãn chịu trói, tựa như viên đá chìm dưới đáy biển không thể làm gì.

Menfuisu đã vào thành được hai ngày, vẫn chưa có tin tức gì. Quả thực không ngoài dự đoán của vương tử, Algol vương tuyên bố muốn cử hành một yến hội ăn mừng long trọng ở vương cung tối nay. Những vật trang trí bằng đồng và những trụ đá hoa cương quý hiếm chỉ có ở trung tâm cung điện đều được lau rửa đến mức sáng lấp lánh, trong sảnh yến hội bày vô số bàn bằng vàng bên trên đặt hai chén bạc chế tạo giống như đầu trâu, dành cho các vị khách uống rượu mua vui.

Trên đài cao chính giữa cung điện đã dựng lên một lều trại vải màu tím, bên trong đặt một vương tọa vĩ đại bằng mộc đàn hương mạ vàng, bốn góc vương tọa đều gắn ngà voi, nối với nhau bằng xích bạc, bên dưới chân có một cái ghế thấp nhỏ bằng vàng ròng.

Bên trái vương tọa dựng một cái giá gỗ, treo lủng lẳng những xiềng xích bằng đồng thô to. Bên phải vương tọa là một cái sập ngủ, trải nhiều lớp vải giurong Syria mềm mại màu bạc, những ông trụ bằng thiết trong lều trại đều được những sợi bông khảm trần châu che khuất.

Ynanna đang ngồi tựa vào cửa của căn phòng nhỏ dành cho các vũ nữ ở trong góc vương cung, nàng và nhóm vũ nữ ở cùng đều đang chuẩn bị cho buổi yến hội long trọng.

Hai nữ hài nông thôn đang kiểm tra lục huyền cảm được làm từ gỗ linh sam của các nàng, những thiếu nữ Già Nam thì đang đùa nghịch ổng sáo và ốc biển của họ, nữ tử Ba Tư đang im lặng ngồi ở một bên, hai chân bắt an cọ cọ vào nhau, bởi vì giá trị duy nhất của các nàng chính là khóa vàng trên chân, thứ khơi dậy các loại dục vọng mơ tưởng hảo huyền của nam nhân. Chỉ có hai nữ nhân Babylon phong tình vạn chủng to gan lớn mật kia là làm Ynanna không ngừng hô to thế giới này thật quá điên cuồng.

Hai nữ nhân kia cả người đều được che kín vô cùng nghiêm nghị, khác với dáng vẻ phóng khoáng hở hang ngày thường, đại khái chắc là các nàng đã chuẩn bị vũ khí bí mật gì đó, suy tính muốn trở nên nổi bật.

Nhưng điều làm Ynanna cảm thấy xanh mặt là, các nàng kéo cao làn váy, nâng mông lên cao, hoàn toàn không để ý mọi người xung quanh mà thoa dầu vùng lên chỗ kín cho nhau. Cho đến khi thiếu nữ nông thôn tò mò hỏi vài câu, một vị thần nữ mới rút ra ngón tay dính đầy chất nước béo ngậy, cười thần bí nói “Algol vương lúc nào cũng có thể chơi đùa, nói không chừng giữa yến hội đột nhiên hứng trí, chúng ta phải chuẩn bị trước cho tốt!”

Ynanna vừa nghe lời này, trên mặt toát đầy mồ hôi lạnh: Cả thành Ashur lẫn chủ nhân của nó, đều thật sự nguy hiểm a!

Cho đến lúc trong màn đêm dần thấp lên từng đóm lửa nhỏ, không khí trong vương cung Ashur khác xa với không khí gương cung bạt kiếm đón đại địch, tiếng người ồn ào, tiếng đàn ca xa hoa lãng phí rầm rĩ khắp nơi, chỉ có hình ảnh những binh lính mặc khôi giáp ma sát vang lên tiếng “leng keng” cùng những ánh lửa sáng rực, mỗi vài bước chân liền có một cặp canh gác làm cho người ta hiểu rõ tòa thành này vẫn giữ vững phòng ngự như cũ không chút lơ lửng.

Tại yến hội ở đại sảnh, các nhóm quan to quyền quý trong thành Ashur đều tụ tập lại với nhau, trong lòng bọn họ đều hiểu rõ mọi chuyện nhưng không nói ra, chỉ tự giác giọng cao ly rượu chúc mừng thần Ashur đã đem tới thắng lợi vĩ đại cho quốc gia. Vương thượng của họ ngồi ở vương tọa trên đài cao, dưới chân là vương phi tương lai, là vị nữ nhi sông Nile đại biểu cho một nửa Ai Cập, lại chỉ xứng đáng ngồi dưới khố vương thượng. Bên trái vương thượng họ là một mỹ thiếu niên có mái tóc dài đen tuyền bị xích khóa vào cái giá gỗ, tóc tai hỗn độn, chỉ có chiếc vương miện màu hoàng kim ẩn hiện dưới mái tóc là minh chứng cho thân phận vương giả của hắn. Phía bên phải là một lầu trại có màn che che khuất tình cảnh bên trong, là nơi dành cho vị vương tử Izumin bị trọng thương không phân rõ địch ta, là một trong ba người nổi danh nhất hiện tại, cũng bị rơi vào trong tay Algol.

Các nô lệ bắt đầu tiến vào đi đến các góc trong điện, đốt lên chút được tạo hương thơm thoang thoang lan tỏa trong cung điện. Đây chẳng phải là được hương thông thường ở chợ, mà là nước chứa hương liệu Thiên tiên tử đã được tinh luyện, hôm nay Algol tất muốn ôm ấp tận hưởng từ, hẳn không cần hương liệu giúp hắn cứng rắn như thiết, mà chỉ là cần một chút trợ hứng nho nhỏ.

Ở một yến hội dành riêng cho các nam nhân như vậy, thì một chút tình thú cũng không ảnh hưởng đến toàn cục, người lãnh đạo như hắn ôm ấp nữ nhân, cũng sẽ chuẩn bị đủ nữ nhân cho nhóm hạ thần của hắn. Mà quan trọng hơn tất cả là, hai vị lão hồ đã bị rút răng nanh ở hai bên trái phải của hắn, tại trong yến hội đêm khuya này chắc chắn sẽ bị mất mặt.

Trong yến hội chúc mừng diễn ra suốt đêm này cũng không chỉ có mình Sarru làm thương nhân buồn người, các vũ nữ từng nhóm từng nhóm tiến vào, lại lần lượt rời đi. Cũng chỉ có hai vị thần nữ của nữ thần Ishtar là sự tồn tại chói mắt nhất trong đại điện, làm cho người ta cảm thấy các nàng vô cùng nổi trội xuất sắc về chuyện tình thú. Ngay cả Ynanna người đã từng thấy qua rất nhiều các vũ nữ hiện đại biểu diễn múa cột, cũng không ngừng vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Cặp tỷ muội song sinh này, một người xích lửa nửa thân trên, vòng eo tận tình vạn vẹo, trên bầu ngực tuyết trắng rắc đầy bột vàng lấp lánh làm người ta miệng đắng lưỡi khô. Phía bên dưới dường như cũng không mặc y phục, chỉ đeo một cái đai lưng ở hông, rũ rũ xuống những đoạn dây kết màu hoàng kim, che đi nơi tư mật nhưng lại cũng không thể che được gì. Trong lúc xoay tròn, có thể nhìn thấy ở phía sau đai lưng nàng có một cái ngà voi bằng vàng tựa như vật nam tính của nam nhân, xâm nhập thật sâu vào chỗ giữa hai đùi của nàng.

Vị tỷ muội còn lại của nàng lại ra về nam nhân, mặc áo giáp của chiến sĩ thời thượng cổ, chỉ là phần áo giáp ở trước ngực lại bị khiếm khuyết, để lộ ra cặp phong nhũ nở nang, căng tròn đầy đặn giống như bảo kiếm trong tay các chiến sĩ.

Nàng đang ôm một cái riệu bạc nhỏ, áp vào giữa hai phong nhũ ma sát, bên hông cũng mang một đoạn đai lưng, đoạn phía trước đai lưng cũng có một cái ngà voi như vật nam tính, kiểu ngao hướng phía trước đưa đẩy.

Hai nữ nhân này vừa biểu diễn lại vừa giống như đang nô đùa, những bước nhảy hòa cùng nhau như một đôi tình lữ, khi thì mặt đối mặt ôm nhau xoa nắn bộ ngực, trêu chọc, hôn môi, khi thì cùng nhau lấp lư đôi chân, các nàng là những nữ nhân được dạy dỗ ra từ trong điện thần nổi tiếng về tình yêu và dục vọng ba ngàn năm trước, là kết tinh tất cả tinh hoa của các nữ nhân trong việc hầu hạ dưới khố nam nhân mấy ngàn năm.

Cho dù là Algol đã thường thức qua vô số mỹ nhân, cũng dần dần bị kỹ năng cao siêu chuyên nghiệp của các nàng chinh phục, thậm chí khi các nàng hợp lại cả tách ra, hẳn rõ ràng nhìn thấy nơi đang cắm vật nam tính kia ở giữa hai chân của các nàng, đã phiếm ra một lượng chất lỏng.

Ở dưới sự ngầm cho phép của Algol, hai nữ nhân này theo nhịp trống nhảy múa, từng bước tiến đến gần đại trướng. Các nàng không dám tiến đến chỗ màn che trước mặt vương tử, mà chỉ hứng thú với vị Ai Cập vương đang bị xích khóa có mĩ mạo chọc người triu mến kia.

Menfuisu bị hạ được rất nhiều, người vốn không có sức, lại bị thức tình hương làm cho mơ màng, chỉ biết có hai luồng da thịt trắng mịn sờ soạng từng tất da thịt mẫn cảm từ trên xuống dưới trên người hắn, thứ ở bên dưới thất lưng cũng hơi hơi lộ ra, minh chứng thân thể hắn đã có chút phản ứng.

Carol bị Algol kiểm kẹp giữa hai chân, không thể động đậy, nhìn một màn như vậy nhin không được kêu ra tiếng. Algol nhanh tay lẹ mắt, đem cái chân gà mới cắn một nửa mạnh tay nhét vào miệng nàng khi vừa mới mở ra.

Sau đó hắn ta cười ha hả nói “Không hổ là thần nữ phụng dưỡng nữ thần Ishtar, thật sự rất là phấn khích. Algol ta hôm nay tổ chức yến hội này, một là

hướng tới các vị thần ở trên cao kính báo muốn lập nữ nhi sông Nile làm vương phi của ta, hai là chiều đãi hai vị khách quý. Nếu hai vị thần nữ này đã là nữ nhân xuất sắc nhất trên yến hội, mà đáng tiếc tiểu vương không thể độc hưởng, như vậy thì chỉ có thể mời Menfuisu vương và Izumin vương từ vui lòng nhận cho thôi!”

Lời này nghe như vô cùng quan tâm lại rất khách khí, nhưng trên thực tế là cổ vũ hai nữ nhân kia “bá vương ngành thượng cung”, đối với nam nhân lại còn là vương giả mà nói là một sự sỉ nhục rất lớn, người Ashur cười vô cùng khinh bỉ, Carol miệng bị tắc đui gà chỉ có thể rơi lệ, Menfuisu đang mơ màng hôn mê bất tỉnh, tay phải của Izumin không thể dùng lực. Mùi hương kia cũng chưa gây ảnh hưởng nhiều đến hắn, cũng may hắn có màn che che khuất, không đến nỗi gây ra trò hề như Menfuisu.

Nhưng mà ngồi chờ chết cũng không phải là biện pháp, hắn không rảnh bận tâm đến Carol đang sầu phát khóc, ánh mắt không ngừng tìm kiếm bóng dáng Ynanna trong đám người không ngừng ồn ào ngoài kia.

Ynanna cũng âm thầm kêu khổ trong lòng, nếu như vương tử bị nữ nhân khác chiếm tiện nghi, đến lúc đó cho dù nàng cứu hắn ra ngoài, cũng sẽ bị trách cứ vì làm việc bất lợi, nàng chỉ có thể biểu hiện xuất sắc hơn hoặc là... đảm đang hơn so với hai nữ nhân kia, mới có khả năng qua mặt tên Algol tâm tư xảo trá kia, được phái đi “hủy hoại” vương tử.

Nàng khẽ cắn môi, lên tiếng gọi Sarru, rồi nhanh chân vọt vào một canh phòng, đưa tay cởi xuống váy liền thân dài từ trên đỉnh đầu tới chân, để lộ ra nội y màu đỏ bên trong. Tuy rằng bộ ngực nàng cũng không có khôi phục phong thái đẹp đẽ lúc trước, nhưng mà nàng nhét vào bên trong một số thứ, cũng xem như tạm ổn!

Đây đã là cực hạn những thứ Ynanna có thể để lộ ra, nàng liếc mắt trừng Sarru đang nhìn không chớp mắt bên cạnh một cái, trong lòng không ngừng than thở, vì muốn cứu vương tử nàng phải hy sinh rất lớn a.

Nàng giờ chân đá Sarru đang ngây ngốc một cái “Mau, đi lấy cho ta bảy cái mạng che mặt màu không trùng nhau!”

Ynanna khoác từng lớp khăn lụa mỏng, bên ngoài mơ hồ truyền vào tiếng người cười nói, bên trong chỉ có thể nghe được tiếng hít thở khẩn trương của chính nàng, nàng đột nhiên nhớ đến Cổ Bắc Khôn.

Khi đó bọn họ ở trong biệt thự ở Tây Sơn của hắn, TV trên tường đang chiếu vũ kịch vô cùng hấp dẫn, Cổ Bắc Khôn ôm nàng ngồi ở trên đùi, tựa vào ghế sofa làm bằng da thật.

Hắn tỉ mỉ vuốt ve mái tóc đen của Ynanna, buồn cười nhìn mặt Ynanna đang nhìn hắn không rời mắt “Salomay nhảy một vũ đạo tuyệt thế, liền nhận được một nụ hôn của người yêu, Nana, cho tôi một cái hôn đi.”

Ynanna bị hắn đè trên sofa, Cổ Bắc Khôn lại giống như chó đến kỳ động dục ở trên mặt nàng vừa hôn vừa liếm khắp nơi, một lúc lâu sau nàng mới lạnh lùng nói “Salomay hôn là người yêu đầu tiên của cô ấy, hiện tại nếu anh chịu chết trước mặt tôi, tôi nhất định sẽ hôn cho đến khi anh cảm thấy mỹ mãn.”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Nữ Nhân Xuất Sắc Nhất, Yêu Diễm Nhất Không Ai Sánh Bằng.

Algol thấy hai vị thần nữ còn đang do dự, không biết nên do ai đi xốc lên màn sa mỏng manh kia, nhưng là nhìn xuyên thấu qua màn che khảm trân châu tuyết trắng kia, có thể ẩn ẩn nhìn thấy một bóng dáng cao to đang nằm trên giường. Hắn một mực không lên tiếng, thậm chí giống như chưa từng nhúng nhích, nhưng là càng như vậy, càng khiến cho người ta cảm thấy hắn nghiêm nghị không dám đến gần, tuyệt đối không giống như Menfuisu bị hạ được bị treo trên giá kia dễ đối phó như vậy.

Điều này làm cho Algol hơi cảm tức đứng lên, hắn ta vung tay lên, hưng phấn tuyên bố “Ta muốn thấy một nữ nhân xuất sắc nhất, yêu diễm nhất không ai sánh bằng, chỉ có nữ nhân như vậy mới xứng đáng được lọt vào mắt xanh của Izumin vương tử!”

Hắn ta vừa dứt lời, một chuỗi tiếng chuông vàng nhẹ nhàng vang lên tựa như gió thổi qua lan truyền vào toàn bộ đại sảnh, Algol giương mắt nhìn qua, chỉ nhìn thấy một bóng người đen tuyền, nàng như một áng mây nhẹ nhàng bay tới. Khăn lụa mỏng dài thật dài che phủ từ đầu đến chân nàng, chỉ mơ hồ có thể nhìn thấy ẩn ẩn bên trong thoáng lộ ra là một làn da màu mặt ong.

Vải tơ lưới màu đen kéo dài quanh co trên mặt đất, vòng eo nàng tùy theo nhịp trống nhẹ nhàng lay động, ẩn hiện lộ ra đường cong so với những chiếc bình đựng rượu còn hoàn mỹ hơn, xinh đẹp hơn. Algol quan sát đến nhập thần, vung tay đẩy ra thị nữ đang rót rượu che khuất tầm nhìn, tạo nên tiếng đổ vỡ thanh thúy, nhưng mà không ai để tâm bởi vì ánh mắt bọn họ lúc này đều tập trung về phía bóng dáng đen tuyền ở giữa kia.

Ishtar, là nữ thần của tình yêu và chiến tranh, là nữ vương của bầu trời, của những đất đai nguồn nước màu mỡ phì nhiêu, là nữ nhi của nam thần mặt trăng. Về đẹp của nàng có thể làm mê đảo Thần - Ma, nhưng lại không thể cứu được Tammuz người nàng yêu tránh khỏi tử vong. Nàng vì người trong lòng, không tiếc thân mình xông vào lãnh địa Ereshkigal thuộc về tỷ tỷ nàng, nữ vương của Minh giới. Đường từ Thiên giới đến Minh giới bắt buộc phải đi

qua bảy cửa ải quan trọng, mỗi khi Ishtar bước qua một cửa, nàng phải bỏ lại một thứ trên người. Cuối cùng khi nàng đến được Minh phủ, nàng mất đi toàn bộ bảy thứ quan trọng: mơ ước (ảo mộng), lý trí, dục vọng, ái tình, hoan hỉ, trí tuệ, lương thiện, giống như một người chết bình thường, không một mảnh vải che thân.

Sau khi thế giới mất đi thần tình yêu, vạn vật đều điêu tàn, một mảnh hiu quạnh. Vua của các vị thần phải ra tay gây áp lực, Minh phủ mới tuân lệnh hồi sinh nữ thần tình yêu, cũng dựa theo phân phó của vua của các vị thần tặng cho Ishtar “Nước sinh mệnh”. Ishtar đem Nước sinh mệnh thoa đều trên thân thể người nàng yêu, mới kết thúc đoạn thiên tình sử tuyệt thế động lòng người này.

Mà ở tại Babylon nơi thời phụng nữ thần Ishtar, cũng từng có một vị công chúa gọi là Salomay, nàng có dung mạo tuyệt thế, đáng người ôn nhu, nàng không sợ uy nghiêm của phụ mẫu, tùy tiện yêu cầu được dâng hiến một phần cho người nàng yêu, nàng nương theo Ishtar hiến một điệu vũ đạo vĩ đại mà đạt thành ước nguyện.

Nàng nhảy một khúc ca ca ngợi tình yêu mê đảo chúng sinh của Ishtar bằng vũ điệu với mạng che mặt bảy màu, nhưng nguyện vọng của nàng không phải là hồi sinh người nàng yêu, mà chỉ là xin giữ lại mạng cho một người nam nhân không yêu nàng, kết cuộc cuối cùng nàng chỉ nhận được một nụ hôn mà nàng đã mong mỏi rất lâu.

Ynanna hiện tại cũng là đang muốn cứu người, nhưng người nàng cứu không phải nam nhân của nàng, mà là vận mệnh của nàng.

Vòng eo của nàng không ngừng lay động dưới ngọn lửa soi rọi, hai bàn tay lắc lư chậm chậm nhẹ nhàng như suối nguồn Lưỡng Hà chảy dài xuống dưới, trên mắt cá chân nàng đeo chuông vàng tùy theo động tác nhảy múa mà vang lên thanh âm thanh thúy, bay bổng. Ynanna vờn tay phải, tạo hình một đóa hoa sen, tay còn lại nâng lên, vải tơ lưới đen tuyền từ trên ngón tay chậm chậm chảy xuôi xuống để lộ ra một mảnh da thịt màu mật ong.

Đột nhiên nhịp trống tăng lên, tay kia của nàng mạnh mẽ kéo xuống mảnh vải đen kia, những nam nhân ngồi vây quanh nàng mạnh dạn vờn tay, tựa như muốn bắt lấy cá vài lần tiêu mỹ nhân có vũ điệu mê người kia vào lòng.

Algol cố gắng áp chế xúc động muốn lao lên, bởi vì hắn ta nhìn thấy, phía bên dưới lớp vải tơ màu đen kia lại lộ ra một lớp vải tơ khác màu tím hồng mảnh. Bàn tay tạo hình đóa hoa sen kia, chậm rãi mở ra, những đốt ngón tay dần dần co lại thành từng lớp gấp khúc, sau đó năm ngón tay lại đồng loạt giãn ra, tựa như khoảnh khắc hoa nở rộ. Đóa hoa bằng tay lẫn thân thể nàng đều toát lên một loại thần thái vui sướng “nở rộ”.

Ngay cả Sarru đang ngồi ở một bên tấu nhạc cũng bị nàng làm cho điều đứng hoảng loạn, rồi sau đó lớp vải màu tím kia cũng chậm chậm trượt xuống, các nam nhân đều không dời tầm mắt dè dặt cẩn trọng quan sát lớp tiếp theo bên trong, hóa ra lại là một lớp vải tơ lụa mỏng màu chàm.

Mọi người đều kinh ngạc thắc mắc trong lòng, khăn lụa mỏng này rốt cuộc có mấy lớp? Mà loại người như thế nào lại có thể ở nơi này vừa cởi bỏ từng lớp vải, vừa tùy ý vờn vẹo vòng eo, tựa như người không có xương cốt, mềm dẻo vô cùng. Người tựa hồ có thể nhìn thấy bên dưới lớp vải từng động tác của nàng, nâng tay, nhắc chân, thậm chí là đầu vai khẽ xoay chuyển đều kích thích ánh mắt tò mò dõi theo của người xem, lớp vải màu chàm kia lay động theo bước nhảy của nàng tựa như sóng biển cuộn trào.

Tiếp theo đó lại một lớp vải trượt xuống khỏi người Ynanna, để lộ ra lớp vải màu lục làm nàng trong như đang hóa thân thành một phiến lá xanh, mà ẩn bên dưới là lớp vải màu da cam khắc họa thân thể nàng tựa như mật ngọt, khăn lụa mỏng trên người nàng càng lúc càng ít, dần dần giống như rắn uốn lượn xoay tròn treo ở trên thân thể nàng. Mà trên thân thể nàng vẫn còn hai lớp vải, lớp khăn lụa màu đỏ như lửa ẩn bên trong vô cùng nổi bật, lại mơ hồ có thể nhìn thấy kim cương Hittite đính trên rốn nàng, trên cổ tay trắng nõn mang một chuỗi trân châu trắng như tuyết, nàng ở giữa vương cung dục vọng Ashur hiến một điệu vũ này, tuyệt đẹp giống như hoa hồng Damascus, lại linh động tựa như linh dương trên núi A Lạc.

Sau đó nàng đột nhiên xoay vòng tại chỗ, khăn lụa màu đỏ bị nàng nắm trong tay, các nam nhân trong lòng đầy khát vọng đều vờn tay muốn bắt lấy, nhưng lại chỉ tóm được một góc vải đỏ lướt qua rất nhanh.

Cuối cùng ở giữa sân chỉ còn lại một thân người trắng nõn cao gầy, tựa như một bông hoa bách hợp sinh ra tại nơi tràn ngập vàng son này, và Algol đã có thể nhìn thấy khuôn mặt nàng. Tất cả mọi vật sống ở nơi đây đều bị nàng làm cho mê muội, nhưng mà trên mặt nàng lại không hề có chút biểu cảm nào. Đáng người nàng nổi bật dưới ánh trăng, thân hình linh lung tựa như ẩn sùng trời ban, xuyên thấu qua lớp khăn lụa mỏng màu trắng cuối cùng, người có thể nhìn thấy bóng mặt nàng vẽ bằng màu xanh của đá, môi son đỏ mộng tựa như máu tươi vẫn còn ấm nóng, những trang sức bằng vàng đính trên mắt tóc đen tuyền của nàng, nhưng mà người lại không thể nhìn rõ ánh mắt của nàng, cũng không thể thấy được tâm của nàng.

Chỉ có khi cởi bỏ lớp vải cuối cùng kia, người mới có khả năng chiêm ngưỡng rõ dung nhan của nàng. Algol càng thờ dốt dồn dập, dạng nữ nhân vừa thánh khiết vừa quyến rũ mê người như vậy, mới thực sự khiến tâm nam nhân bị trêu chọc không biết phải làm thế nào cho phải.

Hắn chợt muốn kéo nữ nhân dưới chân đứng lên để phát tiết, nhưng ả chìm trĩu vô dụng kia vì miệng bị nhét chân gà khó thở, sớm đã ngất đi.

Algol không nhớ rõ đã bao lâu rồi hắn ta không có cảm xúc nôn nóng gấp gáp như vậy, nên hắn ta liền kéo qua thiếu nữ Ba Tư ngồi bên cạnh đang chờ sủng hạnh, nghĩ rằng hiện tại tháo khóa xích sẽ không kịp, hắn liền ép nàng mở miệng, giữ chặt cằm nàng, đem phân thân to lớn dùng nắm đấm sâu vào. Mà ánh mắt hắn vẫn chặt chẽ đặt ở trên người Ynanna, hắn đang nuôi mộng tưởng đặt nàng dưới thân mà thống khoái phát tiết giữa yên hội, không khí xung quanh vô cùng quỷ dị.

Ynanna hít sâu một hơi, ánh mắt nàng vẫn không có gì thay đổi, cho dù ánh mắt của tên Algol biểu hiện rất rõ ràng, nữ hài đáng thương kia bất quá chỉ là vật thay thế nàng, nhưng nàng cũng không thể nào phân tâm lùi bước. Nàng nhất định phải là người thắng cuộc hôm nay, sau đó đem tên vương tử đáng chết cứu ra ngoài.

Tình huống này khẳng định là do ảo giác, thúc tình hương trong cung điện dường như càng ngày càng nồng, tất cả mọi người đều như bị trầm mê, hồ hấp dồn dập, theo cánh tay Ynanna chậm rãi nâng lên, mọi người đều mong chờ mảnh vải cuối cùng trên người nàng rơi xuống. Nhưng là ánh mắt dưới lớp

vải kia, lại lạnh nhạt và ẩn chứa ma lực mị hoặc vô cùng, tựa hồ biến ly rượu lạnh lẽo trở nên nóng rực như lửa cháy, cho dù cố uống bao nhiêu cũng không thể dập tắt cảm giác bị lửa thiêu đốt kia.

Cách duy nhất có thể dập lửa chính là đem nữ nhân này hòa tan vào bản thân, các nam nhân có mặt tại nơi này đều nghĩ như vậy. Ynanna xoay vòng càng ngày càng gọi cảm, rồi nàng chậm rãi làm một động tác đá chân, vô cùng chậm rãi, lấy chân trái của nàng làm điểm tựa, chân phải duỗi thẳng đến cả cẳng chân, lúc nàng chậm rãi nâng lên tạo thành một đường cong tuyệt vời, mà lúc này lớp vải như tuyết trắng mỏng manh cuối cùng trên người Ynanna cũng không còn tác dụng, mọi người đều nhìn thấy một thứ kỳ quái đang buộc chặt bộ ngực của nàng, còn có một thứ kỳ quái giống vậy lại giống như một bàn tay nho nhỏ che lấp nơi tư mật.

Sau khi nàng tạm dừng một lát, chân lại chậm rãi lay động, chiếc chuông trên mắt cá chân nàng bắt đầu vang lên, một lần, hai lần, ba lần,... cuối cùng càng ngày càng vang dội nhưng vô cùng dễ nghe, dần dần hợp thành một màn vũ đạo kết thúc hoàn chỉnh. Mọi người đều vỗ tay hoan hô, lại không hề che giấu dục vọng, nhưng tự đáy lòng cũng đối với vũ đạo cao siêu kia vô cùng tán thưởng.

Hai thần nữ Babylon kia cũng vô cùng kích động, thậm chí các nàng còn quỳ trên mặt đất, thành kính hát lên bài thơ ca truyền lưu từ thời viễn cổ (chú thích: trích từ sử thi Sumer « Ishtar đến âm phủ »):

“Bước đến lãnh địa Ereshkigal của ma giới,

Ishtar, nữ nhi của ánh trăng, nàng quyết tâm đến nơi nào.

Người thủ vệ tiến lên, vì nàng mở rộng cửa:

“Cung điện ma giới sẽ hân hoan chào đón người tiến vào.”

Lúc hán mở ra cửa đầu tiên để nàng bước vào,

Hắn lấy đi vương miện vĩ đại trên đầu nàng.

Tiếp đó hắn lại lấy đi khuyên tai, vòng cổ, phục sức, đai lưng, vòng tay và nội y của nàng.

Ishtar vừa tiến vào đến ma giới,

Trâu đực không còn cưỡi lên trên thân trâu cái, lừa đực cũng không còn muốn lừa cái mang thai,

Các nam nhân trên phố cũng không còn muốn ân ái cùng nữ nhân.

Namtar bước đến,

Ban cho Ishtar Nước Sinh Mệnh, cũng mang theo mệnh của nàng đi.

Còn Tammuz, người thiếu niên mà nàng yêu,

Sau khi được tắm qua nước sinh mệnh,

Mặc cho hán y phục màu đỏ thẫm, đặt hán bên cạnh sáo ngọc của hán,

Để hán thổi lên khúc ca tiến nàng rời đi.”

(Thơ: Lời dịch có thể có sai sót, mong mọi người thông cảm)

Ynanna đã tự mình chinh phục được tất cả, không có nam nhân nào có thể kháng cự lại đáng người yêu kiều còn mê người hơn cả lửa thể toàn thân kia, ngay cả Algol cũng không thể phủ nhận người trước mặt này chính là nữ nhân xuất sắc nhất yêu điểm nhất không ai sánh bằng của đêm nay, nhưng hán ta vẫn không cam lòng nói “Nữ nhân kia, mau tháo xuống mạng che mặt cuối cùng của ngươi!”

Ynanna biết Algol có thể sẽ không nguyện ý tuân thủ hứa hẹn, nhưng bình thường người có địa vị càng cao lại càng bị hứa hẹn trói buộc, nàng thần nhiên giơ lên cánh tay, đem lụa trắng từ đầu đến mắt cá chân vén lên, tay lại khéo léo chuyển động, vòng quanh trên người, sau đó cố ý hơi xoay người đi, thực tế chính là muốn né tránh ánh mắt quá mức nóng bỏng của Algol.

Algol liếc mắt đến Izumin ở bên trong lều đã đổi tư thế từ nằm thành ngồi, trong lòng âm thầm trào phúng thật là đến thánh nhân cũng phải động tâm, mà như vậy hán ta lại càng không cam lòng bỏ qua.

Vì thế Algol đẩy thiếu nữ Ba Tư ở dưới thân ra, đem nữ nhân bé nhỏ nước mắt giàn giụa ném đến trong lòng vị đệ đệ Sall, hán chỉnh lại y phục của bản thân, rồi từ trên bậc thềm bước xuống, không có hảo ý nói “Múa rất đẹp, mọi người đều không có ý kiến. Nhưng mà ca đâu? Nếu như mà xướng ca không tốt, ta cũng không thể đem người như vậy giao cho vị khách quan trọng của ta là Izumin được.”

Algol “ha ha” cười rộ lên “Nữ nhân xướng ca tốt, công phu trên miệng mới tốt, chẳng những có thể dỗ người vui vẻ, ở phương diện khác còn có thể làm cho người vui sướng mới lạ.”

Sau đó hán âm hiềm nhìn Ynanna “Nếu như người ca không tốt, không thể làm mọi người vừa lòng, ta liền đem lưỡi của người rút đi, dù miệng của người không được việc, nhưng thân thể này vẫn có thể vừa mắt.”

Ynanna liếc nhìn màn trường nhẹ nhàng lay động, không biết là do gió đêm hay do tâm tình của người bên trong bất ổn, nhưng khe hở kia quá nhỏ nàng không thể nhìn thấy vương tử, khiến nàng không biết tiếp theo phải làm thế nào.

Ca, như vậy sẽ bại lộ sự lừa dối của nàng bấy lâu, vương tử chắc chắn sẽ tìm nàng tính sổ; không ca, Algol sẽ lập tức cắt lưỡi nàng, thật sự là mất mát hơn nhiều. Đã như vậy, không có gì phải do dự, nhưng nàng làm sao có thể ca được ca khúc Tây Á thời đại này đây?

Nàng quay đầu đưa mắt cầu cứu Sarru đang đảm nhận vai người tấu nhạc.

Không nghĩ tới Sarru đã đoạt lấy lục huyền cầm trên tay hai thiếu nữ nông thôn Hittite, gây lên khúc dân ca miền núi Ynanna đã nghe đến quen thuộc những ngày gần đây.

Ynanna không hiểu những ca từ kia là gì, chỉ biết tiết tấu thanh thoát, phát âm đơn giản, nàng đã sớm ghi nhớ. Hiện tại đành đem ngựa chết chữa thành ngựa sống, Sarru đã mở đường, nàng đành phải ca theo, giọng nói quê hương kia tại nơi yến hội hào hoa xa xỉ dâm dục, phảng phất như rót vào một cổ thanh thuần, do Ynanna đã lâu không nói chuyện, thanh âm thiếu nữ khàn khàn thanh thoát bỗng vang lên, nhưng lại tạo ra một loại hiệu quả không thể tưởng tượng.

Đúng là không thể tưởng tượng được, Ynanna để lộ ra tứ chi, cả người nàng trước đó đã bị Sarru dùng nước thảo tiên được thoa lên tạo thành màu da mật ong vô cùng mê người, lụa trắng như một cái khăn tắm vây quanh trên thân thể, vừa thanh thuần lại vô cùng diễm dứa.

Lắng nghe tiếng ca của nàng, hô hấp Algol bỗng nhiên trở nên dồn dập, mà Ynanna hồn nhiên không biết khi nàng đang cao hứng dùng thanh âm nhẹ nhàng ca lên khúc ca có những ca từ vô cùng mật hôn kia, dưới hạ khố Algol cứng rắn trương lên phát đau, nhưng mà bị dụ hoặc đến nỗi trương đến phát đau cũng không chỉ một mình hán ta, vũ đạo của Ynanna mị hoặc tất cả mọi người, đồng thời tiếng ca của nàng cũng xuyên thấu đến thứ mẫn cảm dưới thất lưng của nam nhân, mà người ở phía sau màn trường kia, trên mặt đang chứa đầy lửa giận, nhưng là lửa giận kia không phải chỉ là đối với Ynanna, mà còn là đối với chính hán.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Người Ta Hay Nói Sắc Đẹp Có Thể Mê Hoặc Con Người.

Nếu như hỏi Algol có cái gì đặc biệt tự hào ở một quốc gia to lớn như Ashur này, thì đó chính là thư viện vĩ đại Ashurbanipal không ngừng được tu kiến, khắc đại, hoàn thiện từ thời quốc vương đầu tiên của Ashur đến nay, khi các vị Ashur vương xây dựng cung điện xa hoa của mình, đồng thời cũng không quên hoàn thiện tòa thư viện đầu tiên trên thế giới này, so với thư viện Alexandre vô cùng nổi danh của Ai Cập thì nó được xây dựng sớm hơn tận 400 năm.

Thư viện Ashurbanipal tập trung các loại bản gốc của vùng đất Lưỡng Hà, bao gồm hơn ba vạn khối đất sét nói về triết học, toán học, ngôn ngữ học, y học, văn học và thuật chiêm tinh, ngay cả bộ sử thi nổi tiếng nhất thế giới, bao quát cả toàn bộ tri thức Tây Á thời đó 《Gilgamesh》cũng được tìm thấy ở nơi này.

Nhưng mà thứ Algol thích nhất cũng không phải là 《Gilgamesh》, các thiếu niên thường thích những loại sử thi nói về các anh hùng thuở xa xưa. Mà Gilgamesh này vừa cuồng bạo khó gần lại không hiểu phong tình, dám to gan cự tuyệt Ishtar đối với mình cầu hoan, Algol hoàn toàn không có hứng thú.

Trong đồng sách khắc của nam tử trường thành mà phụ vương hán cho hán, rất lâu trước thời Gilgamesh, có rất nhiều chuyện xưa về các nhóm phiêu lưu anh hùng thời viễn cổ như Ram Sin, Guer, Chuck càng làm người say thần mê hơn. Đạo trước Ragushu vương của Babylon muốn cho người đến sao chép lại, Algol hán đều không đồng ý, kết quả hán vạn lần không thể đoán được, sau khi trời sáng, hơn ba vạn khối đất sét trân quý tốt đỉnh này, đều bị ả chim trĩ kia dùng nước nhấn chìm, hơn phân nửa đều biến thành bùn nhão.

Lúc đó trong yến hội có một vị tiểu thư đồng, bởi vì không chịu nổi men rượu nên đã rời đi sớm, sau khi về nhà hán lại nhớ đến tuyệt thế vũ đạo kia, liền đem dáng vẻ phong tư của vũ cơ mà hán không biết tên kia miêu tả tường tận lưu lại trên mặt đất.

May mà ngôi nhà nhỏ bằng đất của hán được xây dựng ở một chỗ cao trên núi, cho nên không gặp vận rủi bị nước nhấn chìm, mà ở ba ngàn năm sau khi các nhà khảo cổ học tìm đến “nhà” của hán, may mắn tìm thấy được trên sàn nhà khắc ghi lại toàn cảnh sự kiện làm cho Ashur vinh quang lại vừa làm cho nó suy bại trong phút chốc.

Các nhà khảo cổ học sau khi phiên dịch những văn tự hình chiêm trên sàn, lại phát hiện ra lúc đó ca khúc được xướng trên yến hội tràn ngập hơi hương vừa chất phác vừa hoang dã:

“Trên sườn núi có con dê dục tà mị kêu,

Cười ở trên người con dê cái phác phác nhấp nhô;

Ánh mặt trời xuyên qua đỉnh núi chiếu rọi,

Trước kia nơi tư mật của nữ nhân không có người bảo vệ;

Hôm nay nàng đã trở thành nữ nhân nơi khuê phòng ngượng ngùng e ấp,

Có vị thiên hạ anh hùng kia đến trông trọt trên ruộng nước của nàng;

Hỡi người tình bé nhỏ của ta,

Hãy tiến đến bắt đầu cày cấy,

Hết một lần lại thêm một lần,

Cày không xong không thể nghỉ ngơi.

Con dê đực kia người có thể không,

Người có được hay không nha~...”

Mà lúc một tiểu mỹ nhân mê người như vậy mỉm cười mở to đôi mắt trắng đen rõ rệt, mang theo biểu cảm hồn nhiên không chút giả dối nhìn nam nhân trước mặt “Người có được hay không”, Algol thực hận không thể lập tức bỏ nhào vào trong ruộng nước làm nông phu.

Hắn thề với thần Ashur, cho dù là một nô lệ thấp hèn, khi nghe hỏi như thế, cũng muốn phải hét lớn một tiếng “Ta có thể, ta rất được!”

Algol và đám nam nhân có mặt ở nơi này đều “hồng hộc” thờ phỉ phò, không có ai có thể nói Ynanna ca tốt hay không tốt, bởi vì bọn họ đều bận thờ gáp.

Ynanna kinh ngạc nhìn hiệu quả của khúc ca này, nhưng hiển nhiên là Algol sẽ không thể lấy lý do nàng ca không tốt để cắt lưỡi nàng, nàng đặc ý liếc mắt nhìn Algol, lại liếc nhanh xuống khó Algol, sau đó vội vàng kẹp chặt hai chân.

“Như vậy...” Ynanna vừa nói, vừa nhìn thoáng qua phía màn trường bên cạnh “Algol vương, ta nghĩ ta đã đủ tư cách hầu hạ khách nhân tôn quý của ngài!”

Algol quả thực tức giận đến mức muốn nôn ra máu, con hàng như vậy làm sao lại có thể bị che giấu trong đám người, trước kia tại sao hắn chưa từng nhìn thấy! Nhưng mà lời cũng đã nói ra, các hạ thần trung thành ở phía dưới đều đang giương mắt nhìn hắn, nếu hiện tại hắn thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, sau này làm sao có thể khiến cấp dưới nghe lệnh làm việc. Ánh mắt hắn vòng vo xoay chuyển, đang định nói ra chủ ý khác, thì lúc này có một tiếng rống to vang lên đánh gãy ý nghĩ của hắn.

“Algol!!” Menfuisu không biết tình lúc nào, đại khái là bị câu “người có được hay không” đánh thức, trong ánh mắt hắn tràn đầy phần nộ pha lẫn yêu dị, giống như hai ngọn lửa đang rực cháy, hung tợn trùng mắt với Algol “Người là tên ti bỉ! Người đã làm gì với Carol? Algol, người dù gì cũng là một thân vương giả, nếu như người còn có chút hổ thẹn, thì hãy cùng ta quyết đấu đường đường chính chính!”

Thân là một người nam nhân, khi vừa mới tỉnh táo, lại phát hiện bản thân giống như một tiểu nương tử mặc bikini để lộ cả thân thể, tuy rằng một câu cũng chưa nhắc đến, nhưng mà sự việc này thực sự là đủ sỉ nhục. Càng không nói đến Carol đang nước mắt đầm đìa, miệng bị tắc một cái chân gà lớn, không biết đã bị choáng váng ngất ở trên sân bao lâu rồi nhưng không ai để tâm.

Algol cũng rất kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Menfuisu có thể tỉnh lại nhanh như vậy, phải biết rằng lượng mê dược hắn bỏ vào trong rượu không hề ít.

Nhưng rồi hắn lại nghĩ tới một chuyện, khi tiên vương Ai Cập chết trong tay tội nhân Hitari, nghe đồn là vì Hitari ái mộ vương tử trẻ tuổi nên ra tay, thậm chí sau khi sự việc hạ độc sát hại tiên vương bị bại lộ, nàng còn nghĩ muốn dụ dỗ Menfuisu cùng chết với nàng. Đáng tiếc Menfuisu đã sớm có đề phòng, mỗi ngày đều ăn một chút thảo dược gia tăng khả năng kháng được tóxic, bởi vậy mới không bị nữ nhân ác độc kia khống chế, hiện tại Menfuisu sớm tỉnh lại như vậy, có thể thấy rõ lời đồn là thật, cũng hợp tình hợp lý.

Nhưng mà tỉnh lại cũng có ích lợi gì đâu, các xiềng xích bằng đồng vẫn đang trói chặt hắn đầy thối.

Algol lập tức đem tiểu mỹ nhân ném ra sau đầu quên mất, hắn đặc ý đi về phía Menfuisu, giữa đường cũng không quên đá Carol đang nằm chán trên đường đi sang một bên. Hắn đang chuyên chú để ý biểu cảm cuồng nộ và quả trách trên mặt Menfuisu, cảm thấy thực đáng tiếc vì sao hắn ta không phải là nữ nhân, nhưng nghĩ đến Ai Cập còn có Asisu nữ vương, trong lòng mới lấy lại thăng bằng. Cũng bởi vậy hắn mới không có phát hiện, Carol bị hắn đạp một cước tuy rằng lăn sang một bên, đau đến cau mày, rõ ràng là đã tỉnh lại đang giả vờ ngất xỉu.

Tuy Algol không phát hiện, nhưng là người luôn chú ý đến Carol như Menfuisu lại nhìn thấy, hắn với trí thông minh của mình hắn lập tức hiểu rõ Carol là đang âm thầm chờ cơ hội.

“Algol!” hắn vẫn tức giận như cũ gào lên “Nếu như người còn nhớ mình là nam nhân, thì hãy cùng ta quyết đấu một trận! Nếu ta thua, ta không còn lời

nào để nói! Còn nếu ta thắng, ngươi cũng đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!”

“Chắc chắc!” Algol cảm thấy mỹ nhân vẫn là mỹ nhân, tuy rằng bên dưới có nhiều thêm một cục thịt, nhưng dáng vẻ tức khí này cũng rất là mê người, vì thế hắn cười hi hi đáng vẻ chuẩn bị vũ nhục người khác tiền tới, tóm lấy một lọn tóc đen dài của Menfuisu, đưa lên mũi hít một hơi thật sâu, thuận tiện phả hơi rượu nồng nặc lên trên mặt Menfuisu “Ta nói này Menfuisu, tại sao lại phải động đao động thương, sẽ làm tổn thương tình hữu nghị của hai quốc chúng ta. Ta cho ngươi một đề nghị hay này, ngươi chỉ cần dựa vào khuôn mặt này, cũng có thể mê hoặc mọi người nha!”

Menfuisu căn bản không để tâm hắn ta nói cái gì, chỉ muốn làm Algol lơ là cảnh giác, kéo hắn đến gần bên người.

Algol còn chưa kịp bật cười, Menfuisu đã ngấm cán lỗ tai hắn, nhất thời trong đại điện vang lên tiếng Algol kêu thảm thiết muốn nổ tung cả óc nhà. Người Ai Cập tuy rằng quanh năm thường ăn chay, nhưng lại rất khát máu, rằng Menfuisu nhón không thua gì những động vật ăn thịt ở sông Nile, Algol cảm thấy lỗ tai của hắn đã muốn đứt lìa.

Nhóm thần tử của Algol ngồi bên dưới đều bị biến cố này làm cho choáng váng hoang mang, cho đến khi Algol vung tay lên kêu to “mau tới hỗ trợ” thì mới đồng loạt lao lên, nhưng mà bọn họ không dám đánh Menfuisu, cũng không dám tách hai người ra, sợ lỗ tai Algol sẽ bị cắn đứt, trong phút chốc cả đại điện vô cùng hỗn loạn.

Hỗn loạn như vậy chính là cơ hội trời ban cho một số người, không có ai phát hiện ra Carol vốn nằm dưới chân Algol đã không thấy đâu.

Cũng không có ai phát hiện, tiểu mỹ nhân vừa mới hấp dẫn sự chú ý của mọi người kia, đã hé môi cười, linh hoạt nhảy vào bên trong màn trướng.

Izumin vương tử đang ngồi ngay ngắn trên giường, dưới lưng hắn rõ ràng có đệm êm, nhưng hắn lại cố tình ngồi thẳng lưng, trên mặt vẫn mang vẻ vân đạm phong khinh, tựa hồ mọi chuyện phát sinh bên ngoài không hề liên quan đến hắn.

Ynanna bỗng thấy trong lòng bồn chồn vì việc bản thân mở miệng nói chuyện, không biết vương tử sẽ có phản ứng gì, liền vội vàng nhìn lướt qua rồi mau chóng cúi đầu, trong lòng vô cùng hoài nghi: Nhìn qua thì cũng không có gì đáng ngại, nhưng cẩn thận nhìn thì sắc mặt có chút tái nhợt, chớp mũi toát ra ít mồ hôi, bên má có chút đỏ ửng không bình thường, nhưng cũng không rõ ràng.

Nhưng mà Ynanna cũng không dám dễ dàng đưa ra quyết đoán gì, mặc dù nàng đi theo vương tử không lâu, nhưng mà nàng lại hiểu rõ phía sau gương mặt trắng nõn mê người kia, là các dạng thủ đoạn độc ác vô cùng.

Izumin tuy tuổi còn trẻ nhưng lại ẩn giấu quá sâu, hắn càng mất hứng thì biểu hiện lại càng là vẻ vân đạm phong khinh, mà lúc cao hứng lại cố tình càng thêm thâm sâu khó lường.

Izumin không động đậy, chỉ nhẹ nhàng đặt ly rượu trong tay xuống, nhưng vẫn có một ít rượu bị hắt ra, trong lòng Ynanna cả kinh, lại nghe hắn dùng ngữ điệu thoải mái nói “Ngươi làm tốt lắm, Suqammumu, ngươi thể nhưng làm rất tốt!”

Ynanna đột nhiên có suy nghĩ hiện tại nàng chạy ra ngoài có kịp hay không, nhưng mà trước có sói sau có hổ, nàng thà bị vương tử phạt roi cũng không muốn bị Algol tha tới trên giường mà phạt roi, vì thế khi nàng nghe thấy vương tử gọi nàng đến gần, tuy rằng có chút do dự, nàng vẫn chậm rãi đi tới.

Không nghĩ tới vương tử lại cầm ly rượu bên cạnh hất lên mặt nàng, Ynanna thở phào muốn lấy tay lau đi chất lỏng trên mặt và tóc, nước rượu này trong suốt đậm đà, còn mang theo hương vị thanh mát vùng núi. Nàng đột nhiên nghĩ đến bản thân thật vất vả và thiên tân vạn khổ mới đi đến bước này, trong lòng vừa ủy khuất vừa phẫn nộ, hận không thể đem vị vương tử không biết nói lời cảm ơn này ra hung hăng bặt tai một trận.

Nhưng tay Ynanna còn chưa giơ lên, đã bị vương tử tóm lấy cánh tay kéo qua, hắn tóm lấy một góc khăn lụa mỏng trên người nàng, nhìn có vẻ vô cùng thành thật lau mặt của nàng, cho đến khi màu da mặt ông được bôi bằng được và màu son cùng bóng mắt nàng đều được lau sạch sẽ để lộ ra dáng vẻ vốn có mới buông tay.

Mặt Ynanna bị hắn mạnh tay chà xát trở nên nóng bừng, hai tay lại bị kiềm kẹp không thể giãy ra, sau khi Izumin nhìn chăm chăm nàng một hồi lâu, đột nhiên mỉm cười một chút, sâu trong đôi mắt màu hổ phách ẩn hiện ý cười hiếm có như ánh mặt trời rạng rỡ, hắn lại nhẹ nhàng nói “Lại còn xinh đẹp như vậy!”

Tình cảnh này làm tim Ynanna “thình thịch” nhảy dựng lên, người ta hay nói sắc đẹp có thể mê hoặc con người, nàng cũng không phải hòa thượng, làm sao có thể chịu được sự tra tấn này. Vì thế nàng ép buộc bản thân phải cúi đầu, đẩy vương tử ra, lạnh giọng nói “Vương tử, ta đã nghĩ được biện pháp đi đến bên người ngài, ngài vẫn là nên nghĩ xem chúng ta làm cách nào để thoát ra đi!”

Izumin bị nàng đẩy vào chỗ bị thương trên vai, người liền bị đẩy nghiêng ngã một chút, hắn đang tức giận ngập trời, nhưng lại nhẫn nhịn không bộc phát, mà chỗ dưới thân kia hóa diễm đã sớm cháy hừng hực vô cùng khí thế, trên vai đau đớn làm hắn bỗng mất đi lý trí, một tay của Izumin tóm lấy Ynanna đang cố rời đi hắn kéo trở về, vòng ở trước người, cầm giữ hai tay nàng, đôi tay kẹp lấy hai chân nàng, khiến cho hai chân nàng vòng qua thắt lưng hắn, cả người ngồi gọn trong lòng hắn, không thể động đậy.

Nàng dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Izumin, vừa nhìn gương mặt tuấn tú của hắn dần nhiễm lên sắc thái tràn đầy dục vọng, vừa cảm nhận phân thân của hắn không ngừng đập lên lồng ngực, Ynanna âm thầm kêu khổ, hóa ra nam nhân suy cho cùng đều giống nhau, nửa người trên trông ngây thơ vô hại, nửa người dưới lại như dã thú luôn sẵn sàng ăn thịt người.

Izumin liếc nhìn nơi ở giữa đôi chân bé nhỏ của nàng một lúc, nhưng sau đó hắn lại đè ép cảm giác muốn làm chuyện ấy ở ngay tại nơi này, vì thế hắn nắm lấy tay Ynanna, không cho phép cự tuyệt từ từ lần mò xuống dưới, miệng cứng nhắc ra lệnh “Giúp ta!”

Giúp hay không giúp, đối với Ynanna mà nói, đây đúng là một câu hỏi khó đến từ 3000 năm trước.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Đãi Ngộ Đặc Biệt

Lúc này Ynanna đã được thể nghiệm triệt để thế nào là thuyết tương đối, chẳng hạn như khi người ngồi trong lò lửa ở giữa ngày hè, thời gian trôi qua một phút lại giống như đã một giờ; nhưng nếu bên cạnh có một soái ca mặc quần bơi tam giác, thì một giờ liền trở thành một phút ngắn ngủi.

Nhưng mà tại sao, hiện tại nàng rõ ràng đang ngồi ở trong lòng một tên mỹ nam, lại có cảm giác sống một ngày mà tựa như một năm đây?

Từ khi Ynanna bị bắt gia nhập vào cái tựa như một xí nghiệp quốc gia là Hittite này, lúc trước ký kết hợp đồng lao động đã vô cùng thâm thiết, thù lao lại không cao, chỉ là được ăn no mặc ấm không bị người khác khi dễ mà thôi, nhưng những thứ đó đã có thể giúp nàng sống bình yên qua ngày.

Mà nàng phải tăng ca giả trang vũ nữ mê hoặc khách mời như thế này, lại không thể đi tìm ông chủ xin trợ cấp, cho nên hiện tại chẳng những không có tiền, ông chủ còn muốn dùng quy tắc ngầm với người, mặc dù ông chủ rất tuân thủ, nhưng hần từ da đến cốt đều là một tên ở giai cấp bóc lột.

Có một số việc có thể nhịn, có một số việc lại không thể nhịn.

Vào lúc sinh mệnh bị uy hiếp, đại đa số con người khi chưa bị chạm đến vảy ngược sẽ chọn tạm thời nhân nhượng vì lợi ích chung, vì sinh tồn mà kìm chế cơn giận. Nhưng là một người lớn lên trong sự giáo dục bình đẳng, mang trong mình lòng tự tôn tự ái của phụ nữ Trung Quốc, sống hơn nửa đời người lại gặp gỡ một nam nhân chỉ mới quen biết vài ngày, hần đột nhiên lôi kéo tay người cầu sự an ủi, cứ coi như nề tình hần có dụng mạo xuất chúng, đáng người hoàn mỹ làm cho người ta nhìn mà thêm nhỏ dãi, người cũng nên có cốt khí, có tiết tháo ném hần đến hội quay tay đi.

Bất quá hội quay tay không thể xuyên qua lỗ đen thời không đến cứu người, Ynanna chỉ có thể nhẫn nhịn không hô to lên có sắc lang, cái tay đang bị Izumin lôi kéo đột nhiên nắm thành quyền, miễn cưỡng dừng lại động tác đang kéo xuống, mà lại dừng ngay tại trước bụng của hần, các khối thịt cứng rắn nóng rực kia luôn là thứ khiến cho các nữ nhân khi nhìn thấy phải thét chói tai, Ynanna vừa nghĩ xem hần có bao nhiêu cơ bụng, vừa giả vờ chính trực nói “Vương tử điện hạ, ta không thể giúp ngài!”

Tay Izumin không tiếp tục dùng sức nhưng cũng không buông ra, hai người giằng co ngay chỗ cơ bụng của hần, mà hần lại bày ra biểu cảm đương nhiên làm cho người ta hận nghiêng răng nghiêng lợi nói “Tại sao?”

Ynanna khắc chế xúc động muốn cho hần một bạt tai để tỉnh lại, trong cặp mắt màu hổ phách kia sóng sánh ánh nước tựa như thủy tinh, càng chứng minh đầu óc nam nhân này đã bị dục hóa thiêu cháy mất rồi “Vương tử, ngài mau buông tay! Hiện tại điều ngài nên nghĩ chính là làm sao để trốn thoát!”

Lời nàng vừa nói dường như đã lôi về chút lý trí của người nào đó, hần hơi cúi đầu giống như đang bắt đầu nghiêm túc lo lắng chuyện này, sau đó rất nhanh đưa ra một kết luận “Ta không có khả năng ngang nhiên rời khỏi đây, nữ nhi sông Nile tuy rằng đang ở đây, nhưng tám phần là nàng ta lại giờ trở cũ, giả trang thị nữ, rồi người xem, nàng sẽ sớm bị tóm về thôi.”

Ngay tại lúc Ynanna cảm thấy may mắn vì hần đã phục hồi lý trí, hần lại ném thêm một câu “Nếu như người đã đến được bên người ta, thì đêm nay chúng ta có rất nhiều thời gian để từ từ suy nghĩ đối sách. Hiện tại vẫn nên...”

Ynanna không đề phòng, tay lại bị hần kéo xuống một tắc, một tắc nói nghe thì rất ngắn, nhưng áp dụng trên cơ thể người thì chính là đã vượt rào. Xúc cảm da thịt nóng bỏng và bộ lông mềm mại kia, không cần nghĩ cũng biết, một tắc này đã trượt đến nơi nào. Thừa dịp người trong lòng chưa kịp phản ứng, hần nắm lấy tay nàng chà xát chuyển động vài cái, kỳ thực thời tình hương của Algol cũng không nhiều, đơn giản chỉ là làm cho lạc thú của yên hội tăng cao một chút. Nhưng mà Izumin là người chưa từng trải qua chuyện nam nữ, bà kiếm cứng rắn kia như đang hùng hực khí thế muốn lao ra chiến trường, là thời điểm vô cùng sung sức, sắc bén dị thường.

Lúc Izumin nhìn tới đôi tay của Ynanna, hần đã nghĩ ngay rằng nếu được đôi tay tựa như cánh hoa sen mềm mại nhỏ bé kia an ủi, nhất định bản thân hần sẽ không bị khó chịu như vậy nữa. Đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa, tuy rằng trước kia hần chưa từng quan tâm đến, nhưng nữ nhân này là người của hần, lại chiếm được sự cho phép của mẫu hậu hần, hiện tại hần cần dùng để giải tỏa sự khó chịu dưới khổ, cũng không có gì gọi là quá đáng, hần là vương tử của một quốc gia, chẳng lẽ phải dùng áo choàng che giấu sự luống cuống mà rời đi hoặc chui rút trong màn trướng này trốn tránh mãi hay sao?

Bên ngoài không ngừng truyền tới tiếng bước chân hỗn loạn, bất chợt có người kinh hoàng quát to, Algol đã được cứu thoát, đang ôm một mảnh khăn cầm máu, Menfuisu thì tóc tai hỗn độn, trên người có vài vết thương, đôi mắt hẹp dài vốn dĩ yếu dị lúc này cũng trở nên u ám, nhưng điều này cũng không che giấu được vẻ thống khoái đắc ý trên mặt hần.

Lúc này Algol mới cảm thấy tình hình có chút không đúng với bất dấy, nhìn quanh bốn phía, đột nhiên hét lớn một tiếng “Nữ nhi sông Nile chạy thoát rồi!! Lập tức phát lệnh cảnh giới, tuyệt đối không thể để nàng rời đi, nếu không thể tìm được, ta sẽ lột da tất cả các người!”

Nhóm thần tử vừa thờ phào nhẹ nhõm và đám vệ binh vừa nghe tựa như bị sét đánh, thành Ashur mặc dù bị tường bao vây như một cái thùng sắt, nhưng muốn tìm được một con chuột nhất bé tí trong đó phải tốn không ít công sức. Ynanna bị tiếng hét như sấm của Algol làm cho bừng tỉnh, lúc cảm nhận ra

trong tay nàng đang nắm cái gì, mặt nàng bỗng đỏ bừng, chân vốn đang vòng bên người vương tử đột nhiên trở nên mềm dẻo linh hoạt co lại, đá một phát vào trước ngực hắn.

Izumin ăn đau, tay hơi buông lỏng, nhưng lại không để Ynanna thoát khỏi kiềm chế của bản thân, nữ nhân trong lòng lại quýnh lên, tay vừa lấy lại tự do liền mạnh mẽ ném một cái tát lên mặt Izumin. Ynanna thở hổn hển, tuy nàng vùng mạnh nhưng lại không có sức, một tiếng “ba” vang lên nghe mặc dù rất thanh thúy, nhưng sự chịu đựng của Izumin rất tốt nên không nhìn ra biến hóa gì, mà đi cùng bạt tay đó nhất định còn kèm theo vạn từ ngàn tôn nòi giống của vương thất Hittite. Mặt Izumin hết đỏ lại xanh, màu sắc thay đổi rất rực rỡ, một lúc lâu sau hắn mới rít ra một câu từ trong kẽ răng “Suqammumu, người, người thật sự rất khá!”

Ynanna bị dọa sợ không nhẹ, lại quật cường đối diện với ánh mắt của hắn, Izumin cười lạnh một tiếng châm chọc nói “Người có gan xướng ca, lại không có gan ứng phó hậu quả sao?”

Tại một yến hội to như vậy, vốn không có bắt buộc những loại chuyện này, nhưng nếu như có nam nhân nhìn trúng nữ nhân như người, vậy thì người đừng mơ có đường phản kháng. Ynanna vốn còn muốn giả ngu, bởi vì bài hát đó tạo được hiệu quả rất tốt, nàng cũng vui vẻ thuận nước đẩy thuyền, không muốn nhớ xem Saru đã bày cho nàng cái chủ ý xấu xa gì.

Nhưng hiện tại nàng ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, không chịu giúp vương tử giải quyết việc xấu hổ, không biết liệu nàng có thể nhìn thấy mặt trời ngày mai hay không. Izumin nhìn biểu cảm của nàng liền có chút khó hiểu, Ynanna khẳng định không biết tiếng địa phương vùng Armenia, nhưng đối với bọn hắn mà nói, cũng giống như người Thượng Hải ngày nay nghe người Quảng Đông nói, dù không thể hiểu hoàn toàn, nhưng cũng biết ý nghĩa đại khái là gì.

Hắn khẽ sát vào bên tai nàng, dịch cho nàng nghe từng câu từng chữ “Đề cái nhỏ, người tà mị kêu, hỏi con đề đực của người, hắn có được không? Hiện tại hắn nói cho người, hắn được!”

Sự tình sau đó, Ynanna có chút mơ màng. Nàng vẫn ngồi ở trong lòng Izumin, Izumin thờ dốc há hơi ở bên gáy nàng, hắn cũng không có lại mượn tay nàng làm việc, toàn bộ quá trình đều tự cấp tự túc. Ngẫu nhiên khi hắn hưng phấn, sẽ hưng hăng dùng môi đè mạnh lên môi nàng, nhưng rốt cuộc vì này vẫn là tân thủ, ngay cả việc cạy mở khóa miệng ra để hôn cũng không biết. Tay kia của hắn cũng từng đi chuyển đi thám hiểm cơ thể nàng, nhưng lại bị áo ngực co giãn của Ynanna bao che chặt chẽ cản hắn ở bên ngoài, Izumin cũng không có ý định xông vào, hắn ở trên ngực Ynanna xoa nắn vài cái, rốt cuộc vẫn thành thật cẩn thận quay trở về bên hông.

Đợi đến khi hắn rốt cuộc muốn xong việc, cổ Ynanna liền bị hắn cắn một ngụm, để tránh cho âm thanh bất nhã bị người khác nghe được.

Vào lúc kích tình phát ra, tay kia của Izumin không có chỗ bám víu, liền hung hăng niết móng Ynanna. Chỗ kia căng tròn, lại săn chắc, tuy rằng không lớn, một tay hắn có thể bao lại một vùng, nhưng căng tròn mềm mại lại đúng là thứ nam nhân yêu nhất, cái loại xúc cảm đang nắm trong lòng bàn tay làm hắn thỏa mãn không thôi.

Izumin hít thở sâu thỏa mãn, nghĩ rằng hiện tại hai người như vậy, hắn cũng nên để tâm một chút đề nghị của Hazas tướng quân, nếu lão nhân nguyện ý cho Suqammumu chỗ dựa, vậy thì những ngày sau này nàng sống trong hậu cung cũng sẽ không quá khổ sở, ánh mắt Izumin dần trở nên trầm lắng, hắn cũng muốn có hậu cung.

Bởi vì có chút nước dính dính, Ynanna liền đẩy hắn ra, thuận tay còn kéo vạt áo choàng của hắn xuống, miễn cho nàng nhìn thấy thứ khiến người ta đỏ mặt. Izumin mất lạnh nhìn nàng đem khăn lụa mỏng che chắn trên đùi xé ra, lau và chà sát tấm vải bông trên giường.

Nữ nhân này thật sự muốn khiêu chiến tôn nghiêm của nam nhân, tuy hiện tại không phải là thời điểm thích hợp, nhưng Izumin quyết tâm nhất định phải làm cho nàng ngoan ngoãn sống trong cung của bản thân.

Lỗi tại Algol cuối cùng cũng ngừng chảy máu, ở bên ngoài sau một lúc lộn xộn, cuối cùng cũng có người báo lại đã bắt được nữ nhi sông Nile, đã áp giải đến phòng ngủ của Algol, cũng đã phái thị nữ chải đầu rửa mặt cho nàng, chỉ chờ Algol đến lâm hạnh.

Tuy rằng đối với Algol mà nói thì chuyện này là sự khổ sai, nhưng bất quá bản thân hắn có thể hy sinh chút thanh danh, áp chế ả chim trĩ cứng nhắc kia một chút, mau chóng xong việc, lại có thể khiến cho Menfuisu cảm thấy ngọt ngào. Còn có mỹ nữ đang chờ hắn, cùng hắn trải qua một giấc hoàn mỹ từ nửa đêm đến sáng nha!

Khoan? Mỹ nữ đâu?

Algol từ trên vương tọa nhảy xuống, hung tợn nhìn cái lều trưởng bên cạnh mà hắn sớm đã quên mất kia, màn trướng bay bay, đã bị hắn mạnh mẽ xóc lên.

Bởi vì mặt của Ynanna đã bị vương tử rửa sạch, hiện tại lấy cô làm ranh giới cả người trên dưới một trắng một đen, nàng vừa thấy có người đến gần, liền nhanh chóng lùi vào trong lòng Izumin, Izumin cũng phối hợp, dù sao cũng không phải là thật, đem cả người nàng ôm vào trong lòng.

Algol quả thực muốn nổi điên, thực sự đang ôm ấp ở trước mặt còn chưa tính, nhưng cổ mùi thoang thoảng trong không khí kia là không thể gạt người, này rõ ràng là đã ăn luôn rồi a!

Hắn mà lại bị tên xu tiểu tử Izumin luôn tỏ ra bộ dạng trình tiết liệt nam hót tay trên, như thế nào có thể vào lúc mấu chốt xuống tay nhanh như vậy a! Thôi thôi, nữ nhân tốt cũng đã bị hắn ta chiếm, bản thân hắn tốt xấu gì cũng có một nửa Ai Cập, tuy rằng cỗ thân thể kia thật sự không hợp khẩu vị. Hắn lạnh mắt nhìn Izumin ôm tiêu mỹ nhân áo rách quần manh kia ngang nhiên đi khỏi đại điện, tự an ủi bản thân ngày mai cũng có thể mang theo một nửa Ai Cập kia đi diễu võ dương oai.

Ynanna không ngờ Izumin lại được đãi ngộ đặc biệt bằng một bộ xiềng chân bằng đồng, xiềng xích cũng đủ dài, cam đoan hẳn có thể tự do hoạt động bên trong, trước cửa phòng hẳn có một hàng mười mấy tên vệ binh, ánh lửa không ngừng lúc sáng lúc tối chiếu qua khe bên dưới cửa.

Ynanna chậm rãi di chuyển đến một góc phòng ngồi xuống, bảo đảm cho dù xiềng xích bị kéo căng Izumin cũng không bắt được nàng, mới bạo gan mở miệng nói “Vương tử, tóc của người...”

“Hắc thiết chùy thủ trong tóc đã bị Algol mang đi...” Izumin liếc nhìn thoáng qua nàng rồi nhanh chóng thu hồi tầm mắt, tựa như một khác kiểu diễm ướt át trước đó chưa từng xảy ra “Bởi vì lúc đó trên tay ta không có vũ khí nào khác.”

Ynanna đành phải cười gượng hai tiếng, thấy sắc mặt Izumin vẫn không hòa hoãn, suy nghĩ một chút mới cái khó ló cái khôn nói “Có hắc thiết chùy thủ cũng vô dụng, âm thanh của kim loại va chạm sẽ kéo vệ binh đến. Vương tử, chúng ta thương lượng một chút, ta giúp người mở xiềng xích ra, người đại nhân đại lượng quên chuyện này được không?”

Izumin dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn qua, trên người của Ynanna không có bao nhiêu thịt, trên người cũng chỉ có vài mảnh vải, có thể lấy ra cái gì giúp hẳn?

Ynanna lại cong môi cười, trên mặt có chút ngưng ngưng bảo hẳn nhắm mắt lại, lúc Izumin mở mắt ra lần nữa, trên thân nàng vẫn chỉ có một tầng vải sa mỏng manh kia, tuy rằng nàng đã tận lực che khuất, nhưng là chỗ kia da hồng như lụa xinh đẹp như vậy hẳn vẫn nhìn thấy được.

Thấy Izumin nhìn chằm chằm trước ngực bản thân, Ynanna liền thẹn quá hóa giận, vung áo ngực màu đỏ trong tay lên “Đừng nhìn nữa! Ta giúp người mở khóa!”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Chuyện Tốt Người Làm, Tự Người Đến Thu Dọn Hậu Quả.

Trong lúc vương tử và Ynanna trốn ở trong màn trướng high muốn lật trời, cũng không có ai đi để ý Carol đã chuồn êm ra ngoài, mà nàng ta lại trong khoảng thời gian ngắn ngủi như vậy, đã bày ra vài chuyện có sức ảnh hưởng rất lớn.

Ví như chạy đến dưới địa lao nơi các binh lính Ai Cập đang bị giam giữ, lén lút đưa cho bọn họ một cây gậy sắt, tạo cơ hội cho họ vượt ngục; lại ví như trong tòa thành Ashur khổng lồ như vậy, nàng lại có thể tình cờ gặp được Unasu đang thăm dò tình hình quân địch, lệnh cho hẳn ta mau chóng báo tin cho tướng quân ở dưới hạ lưu ngoại thành, nhanh tay cho người chặn lại dòng chảy của sông Tigris về phía hạ lưu, khiến cho nước sông chảy ngược về phía thành Ashur. Đợi cho đến khi trời sáng, binh lính Ai Cập có thể trong úng ngoài hợp cùng nhau công thành, giải cứu Menfuisu và nàng khỏi vây khốn của Algol.

Ngoài trừ người Ai Cập, những người khác đều không hề hay biết gì. Lúc này Ynanna đang vừa cố nín giữ tấm sa mỏng che ngực không để cho roi xuống, vừa vật lộn với cái khóa xích cổ của ba ngàn năm trước. Từ hơn một ngàn năm trước, người Ai Cập đã có thể sử dụng các loại gỗ lớn nhỏ làm thành khóa, mà loại khóa phổ biến hiện thời là loại khóa cổ xưa nhất của Ai Cập, phải dùng vật nhỏ như đinh ghim ở bên ngoài tra vào khớp với khe rãnh bên trong, mới có thể mở ra, mà nhìn chung nó cũng giống như ổ khóa thời hiện đại loại cơ bản nhất.

Ynanna lấy từ trong áo ngực ra một đoạn dây thép hình vòng cung, từng chút từng chút hút khảy các mắt khóa, cổ lắng nghe bên trong phát ra những âm thanh va chạm rất nhỏ, bởi vì thời này còn chưa có phát minh ra súng bắn đạn, Ynanna tuy giống như một người mới vào nghề không có tí kinh nghiệm thực tế nào, chỉ dựa vào những kỹ xảo đã học lóm được, nhưng nàng vẫn nỗ lực không ngừng cố gắng mở được khóa xích.

Izumin vẫn giống như lúc mới vào, ngồi nghiêm chỉnh trên giường, nhìn Ynanna đang nằm bên chân hẳn, tay cầm một thứ màu trắng dài gấp khúc kỳ quái như một cây gậy nhỏ không ngừng cọ xát với xiềng xích trên chân hẳn. Ánh mắt hẳn lại đảo đến cái áo ngực màu đỏ bị ném một bên trên đất, hẳn nhớ thứ này hẳn đã từng cầm qua, mà khi đó hẳn và Hazas tướng quân đã kiểm tra rất kỹ nhưng không hề nhìn ra có gì kỳ quái. Xem ra nữ nhân Suqammumu này thực sự còn có rất nhiều bí mật, nghĩ vậy ánh mắt hẳn không nhìn được lại trở về trên người Ynanna.

Hẳn là hẳn nên sửa lại lời vừa nghĩ khi nãy một chút, bởi vì nữ nhân này hiện tại kỳ thực rất thẳng thắn thành khẩn, khăn lụa mỏng của nàng lại bị tụt xuống, Izumin như nhìn thấy cặp phong nhũ nhỏ trắng nõn của son dương, chưa kể còn có mơ hồ lộ ra hạt lựu nhỏ, rất giống với những thứ trôi nổi trong nước lựu ưa thích của hẳn, hẳn như có thể tưởng tượng ra đó là những miếng thịt vú dê nhỏ nhỏ vừa được lửa nướng qua, cho vào miệng liền tan ra, mùi vị ngọt ngào tựa như bơ sữa. Ynanna cảm nhận được ánh mắt của hẳn, lau mồ hôi nổi giận đùng đùng trừng mắt liếc hẳn một cái, nhẵn nhụi kéo lại khăn lụa mỏng che chắn.

Mà lúc này vương cung Ashur cũng đã loạn cả lên vì Carol, sau khi trời sáng Algol liền nhìn thấy tòa đô thành sừng sững như núi nhà mình đã biến thành bùn nhão, hẳn không ngừng đâm ngực xả giận, hẳn không thể tóm được à chìm trĩu kia sau đó bốp chét nàng.

Lẽ ra vào cái đêm ở son cốc kia, hẳn nên mặc kệ cảm giác và tư vị của ả, một nước tiến thẳng xông vào bên trong ăn sạch ả, mà không phải là chơi trò

đuôi bắt đầu giỡn với tên Izumin kia.

Còn không phải là do sau khi hắn phát hiện đã bắt nhầm nữ nhi sông Nile, lại chỉ lột hết y phục không cho nàng chạy thoát, còn bản thân lại suốt ngày mơ tưởng đến nữ nhân với cặp mông xinh đẹp của Izumin sao.

Hắn càng không cần phải tổ chức yến hội làm gì, lại còn vì bị cắn lỗ tai mà tức giận đáp ứng yêu cầu quyết đấu của Menfuisu, mà chuyện này cũng không thể trách hắn, lúc đó Algol cũng không biết Carol có thể trong khoảng thời gian trốn đi ngăn ngừa đó làm nên những chuyện như vậy, bằng không với đầu óc vô si của hắn, Menfuisu lại không có vũ khí làm sao có thể đánh thắng hắn?!

Mà thứ không muốn nhắc đến nhất chính là, không biết tên vô liêm sỉ nào lại dám trưng hoa Mao địa hoàng (Digitalis) ở trong tâm điện của hắn, hoa kia tuy nhỏ nhưng có màu sắc diễm lệ như một chuỗi chuông gió, nhưng mà nó lại rất độc nha!

Ngay tại lúc Algol chuẩn bị cho binh lính tiến vào vây khốn người Ai Cập, nữ nhi sông Nile đột nhiên nhồi một đồng hoa vào miệng rồi nằm lăn lộn trên giường, Algol có cảm giác như thịt đã dâng đến miệng nhưng lại còn bị phá hỏng mất.

Đền được ở vương cung Ashur cả đêm không tắt, Ynanna đã mở được khóa xích bên chân trái của vương tử, ném dây thép sang một bên, ngồi bên cạnh một mối xoa hai mắt nghỉ ngơi một lát. Chỉ cần có thể mở một cái, nhớ kỹ quy luật, thì cái khác cũng dễ dàng thôi.

Nhưng mà bọn thị vệ ngoài cửa nửa đêm sẽ đến thay ca, hiện tại không phải là thời điểm thích hợp để bọn họ chạy trốn. Ynanna lướt mắt nhìn vương tử một cái, thấy vương tử cũng đang nhìn mình, liền vội thông cổ họng nói “Chờ sau khi thị vệ thay ca vào kiểm tra xong, chúng ta sẽ tranh thủ chạy trốn, bây giờ còn cần ngài chịu ủy khuất một chút.” Nàng dừng một chút lại nói “Vương tử, ngài cũng đã thấy khả năng của ta, ta nghĩ ngài nên suy nghĩ một chút lời đề nghị của ta đi.”

Izumin không trả lời nàng, mà lấy tay kéo xuống y phục trên vai trái, tóm lấy một cái lọ thuốc mỡ ở đầu giường ném cho Ynanna “Chuyện tốt người làm, tự người đến thu dọn hậu quả.”

Ynanna nhìn lướt qua đầu vai bị thương kia, liền biết là do chính nàng gây ra, bà vai Izumin bị vài bó băng chặt, sau khi cởi ra liền để lộ một vết thương lớn nhìn thấy ghê người, tạo thành một cái lỗ xuyên từ trước ra sau. Tuy rằng miệng vết thương đã khép lại, nhưng những nơi kết vảy đều có màu hồng yếu ớt, tựa như lúc nào cũng có thể vỡ ra. Nàng lấy ngón tay dính một chút thuốc mỡ, nhẹ nhàng thoa lên vết thương cho Izumin. Áo choàng hắn rơi đến bên hông, theo góc độ của Ynanna nhìn mà nói, có thể nhìn thấy trên lưng hắn bị che kín bởi những vết sẹo nhỏ vụn đã lâu, khi nàng thoa thuốc lên miệng vết thương trên lưng còn nhân cơ hội liếc nhanh một thoáng, có thể nhìn được một đường cong vòng eo hết sức quyến rũ.

Hai người duy trì trầm mặc chờ thời gian chậm rãi trôi qua, ngoài cửa bỗng truyền đến âm thanh nói chuyện rõ ràng, sau một lúc liền nghe thấy âm thanh mở xiềng xích khóa cửa phòng, một gã quan binh to con mang theo ba tên vệ binh tiến vào.

Ngay lúc ngoài cửa truyền đến động tĩnh, Izumin đã nhanh tay kéo xuống khăn lụa mỏng của Ynanna, lại đem nàng ôm vào lòng, chỉ để lộ ra tám lưng trần trong tầm mắt của mọi người, nàng sợ bị người ta nhìn thấy, cho nên không dám cử động, nhóm vệ binh tiến vào chỉ nhìn thấy Hittite vương tử đang cùng vũ cơ kiều diễm nhất yến hội tối nay phóng túng tìm vui, một chân hắn vẫn bị khóa, một chân khác hiện đang áp dưới thân cho nên không nhìn thấy, mọi người đều là nam nhân, tự nhiên hiểu rõ lạc thú trong đó, nhưng xét đến tình cảnh của Izumin, lại làm cho người ta có chút khinh thường, bởi vì hắn đang gặp nạn mà vẫn không quên tìm hoan.

Bọn họ còn nghĩ sẽ đến gần một chút, nhưng Izumin lại thông thả chuyển động thất lưng hai cái, cách một cái quần lót mỏng manh, Ynanna không hề phòng, bị đẩy kêu lên hai tiếng nho nhỏ, thanh âm kia ẩn chứa chút đè nén, lại càng nghe ra có vẻ uyển chuyển quyến rũ, mặc dù Izumin là muốn diễn kịch, nhưng cũng không ngại nếu như trở thành sự thật, vũ khí hạng nặng đã đặt ngay trước cửa nhà chuẩn bị nổ súng, Ynanna nhú mày dè dặt lên miệng vết thương của hắn, hắn mới kiểm chế một chút, không tiếp tục châm ngòi lửa.

Nhóm binh lính trợn mắt há mồm, nhìn nam tử tóc bạc tuyệt mỹ ôm một tiểu cô nương bé bỏng mị hoặc ở trước mắt họ tìm hoan, thật sự là vô cùng dụ hoặc. Nếu không phải còn phải canh gác, chắc hẳn bọn họ đã sớm đi tìm người thân mật rồi. Izumin thấy đã đạt được mục đích, nhất thời giả vờ giận tái mặt, phần nộ quát “Cút!”

Những binh lính này dù sao cũng là tầng lớp thấp kém nhất, làm sao có thể chịu được sự uy nghiêm khiếp người của vương giả, bọn họ liên tục vâng dạ, cuống quýt chạy ra ngoài.

Khi cửa vừa đóng lại, Ynanna liền đẩy vương tử ra chạy đến một nơi cách xa, chỉnh lại y phục trên người, đáng tiếc khăn lụa mỏng vốn không thể che được gì, lại rất dễ nhìn xuyên thấu, Izumin cũng sẽ không có lòng tốt cho nàng mượn y phục của hắn. Nàng không ngừng tự nhủ với bản thân hiện tại chỉ là do tình thế cấp bách, giả vờ thôi, diễn viên trong TV không phải khi quay phim cũng như vậy hay sao? Hiện tại bọn họ đang trong quá trình chạy trốn, không thể không có sự hy sinh.

Nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng Ynanna vẫn quyết định tạm thời tránh xa vương tử một chút, sau khi trải qua cục diện bế tắc đêm nay, nàng bỗng có trực giác người nào đó đã có hơi hướng trưởng thành trên người. Đối với những cô nhân như Izumin thì chuyện này rất bình thường, nhưng đối với Ynanna mà nói thì nàng chỉ mong sao Izumin cút đi thật xa.

Nàng bước xuống giường, tiến tới lần mò trong áo ngực, tìm được tiểu đao và hai gói bạc của nàng. Nàng tuyệt đối không thể đem những thứ bảo toàn tính mạng giao cho người không tín nhiệm, chẳng hạn như Sarru, thà rằng nàng học nữ tử phương Tây giấu trong áo ngực, cũng không thể giao cho người khác.

Nàng ổn định tâm tình, rồi liếc mắt nhìn vương tử nói “Vương tử, hiện tại chúng ta không thể đi từ cửa lớn ra ngoài, ta sẽ đào một cái lỗ trên tường để thoát ra. Còn về cái khóa, một hút nữa ta sẽ mở giúp ngài, hi vọng ngài tạm thời duy trì khoảng cách với ta.”

Izumin nhìn nàng hồi lâu, cũng không lên tiếng, xem như ngằm đồng ý, dù sao nếu không có Ynanna trợ giúp, hiện tại hẳn ngay cả cử động cũng không thể, nhưng cũng không có nghĩa hẳn chỉ có thể ngồi ở trên giường, hẳn ở trước mắt Nana nhặt lên cái áo ngực kia, cầm trong tay chậm rãi nghiền cứu.

Ynanna vô cùng quần bách, không nghĩ tới vương tử còn hỏi nàng “Theo ta thấy vật này rõ ràng là y phục của nữ nhân, tại sao trong đó lại còn có thứ có thể mở khóa?”

“Ngài nói cái này à?” Ynanna quyết định sẽ thay những nữ nhân bị ăn đậu hũ rửa sạch sỉ nhục “Thứ này còn ưu việt hơn, đây là thần vật của nữ thần Ishtar do ta ngẫu nhiên có được, ngoại trừ việc giúp nữ nhân bảo dưỡng vòng ngực, còn có thể mở khóa, nếu như ngài đem nó đặt ở trên đầu, là có thể nhận được lời chúc phúc của nữ thần. Vương tử, ngài có tò mò muốn thử nữa hay không?”

Izumin đương nhiên sẽ không tin nàng, Ynanna cũng cảm thấy không có gì thú vị, lại cầm lên đoạn dây thép kia và lấy ra mã tấu Thụy Sĩ ở đai lưng, mở dụng cụ vặn đầu chai rượu ra, bắt đầu đâm sâu vào tường, cho đến khi dụng cụ mở chai hình xoắn ốc cùng dây thép toàn bộ chui vào trong tường, nàng mới dùng nước tưới lên, sau đó rất dễ dàng kéo ra một khối gạch.

Cho đến khi nàng vật vã tháo ra hơn mười khối gạch kèm theo một đồng đất, sau lưng nàng đột nhiên có thanh âm vang lên, làm Ynanna sợ hãi suýt chút nữa là lộn đầu vào trong cái lỗ kia rớt ra ngoài, hóa ra không biết từ khi nào, Izumin đã đứng ở sau lưng nàng.

Không biết hẳn đã đứng đó nhìn bao lâu, đối với những thứ nàng cầm trên tay vô cùng hứng thú, cũng rất hứng thú với tấm lưng trần đầy mồ hôi của nàng, từng vết trắng đen đan xen nhau trông giống như lớp lông ngựa vằn.

Thấy Ynanna rút cuộc cũng dừng lại nghỉ ngơi, hẳn mới mở miệng nói “Đưa thứ trong tay ngươi cho ta xem.”

Ynanna kinh hãi, nhưng khi nhìn thấy một đoạn dây thép khác trên tay hẳn nàng liền hiểu rõ, trong lòng không khỏi cảm thấy người như vương tử thật đáng sợ, hẳn đi du ngoạn khắp các chư quốc, kiến thức rộng rãi, sẽ không nghĩ những lời của người tương lai như nàng là nói xằng nói bậy. Hẳn chỉ yên lặng quan sát, đối với những đồ vật mới lạ kỳ quái không hề cảm thấy khó khăn hay gặp chướng ngại nào, mà có thể lập tức tìm học cách sử dụng, hành động nho nhỏ này của nàng trong mắt hẳn e chỉ là trò hề vô cùng khôi hài.

Nàng gượng cười, không hề khách khí nói “Đây là đồ cưới của ta.”

Ít ra Ynanna vẫn biết được nữ nhân thời đại này không hề có địa vị xã hội gì, khi độc thân phải để dành một ít của cải, nếu không sau khi gả đi, có lẽ sẽ phải khom lưng quỳ gối với phu quân, thậm chí cả đời không thể ngóc đầu lên được nữa.

Quả nhiên Izumin nghe thấy liền buông tha ý nghĩ, nhưng khi Ynanna hỏi hẳn áo ngực của nàng đâu, hẳn chỉ vào bếp lò đang hừng hực lửa cháy, nói ra lời khiến Ynanna tức muốn học máu “Ngươi nói đó là thần vật do nữ thần ban cho, ta liền đem thiêu hủy lên trả cho nữ thần.”

Ynanna còn chưa kịp kháng nghị, hẳn đã lại nói “Động này của ngươi nhỏ quá.”

“Cái này chỉ có thể ủy khuất vương tử điện hạ..” Ynanna trong lòng lo lắng nghĩ không biết có nên gửi cho Asisu nữ vương một bức thư, hỏi nàng cách bảo dưỡng bộ ngực như thế nào, nếu không chỉ sợ không có áo ngực nâng đỡ sẽ sớm chảy xệ mất “Sức chịu đựng của nó có hạn, nếu còn lấy thêm chắc chắn sẽ sụp..”

Ynanna còn chưa dứt lời, đã bị Izumin tóm lấy ném ra ngoài, hẳn cũng nhảy theo phía sau, đất trong hoa viên mặt dù tối xộp, nhưng bởi vì Ynanna không hề phòng bị, cho nên bị ném ngã sấp xuống tư thế vô cùng khó coi, cả người và móng tứ ngẩng bát xiềng nằm giữa lùm cây hoa thược dược.

Sarru mặc y phục binh lính Ashur đã chờ ở bên dưới từ lâu, hẳn ném cho Ynanna một bộ y phục, nhìn bộ y phục trên người nàng, nhìn nàng ngồi dậy nhét thứ nắm chặt trong tay vào trong đai lưng.

Khi Sarru nâng tầm mắt lên, liền đối diện với ánh mắt của Izumin, trong lòng hẳn liền hiểu người nam nhân này cũng đang âm thầm quan sát đánh giá mình, lập tức lớn tiếng nói “Ta nói thật sự là trùng hợp nha Ymir, à không, là Izumin vương tử mới đúng, thế nhưng lại có thể gặp lại ngươi trong vương cung Ashur!”

Izumin không tiếp lời hẳn mà hỏi “Vì sao trong hoa viên lại không có người?”

Sarru khoe khoang sở thích bắt quái nói “Tất cả đều chạy ra phía trước rồi, Algol đang muốn cùng Menfuisu quyết đấu, hai ngàn người chơi một người, tên Algol kia da mặt cũng đủ dày a! Nhưng mà cũng khó trách, nữ nhi sông Nile đêm qua đã ăn hoa độc, nếu như hẳn mà không thắng, chi e Ai Cập vương sẽ không dễ dàng buông tha cho hẳn!”

Ynanna lén lút quan sát Izumin, lại thấy trên mặt hẳn không hề có chút biểu cảm đau lòng nào, Carol tốt xấu gì cũng là người trong lòng hẳn, hẳn vậy mà lại có thể nói buông là buông. Quả nhiên trong lòng nam nhân, nữ nhân nếu như không thể đem về quyền lợi gì, thì một chút giá trị cũng không có, huống chi hiện tại Izumin bản thân còn khó bảo toàn.

Cho nên nói nam nhân là người sao hỏa, mà nữ nhân là người sao kim, tư tưởng vĩnh viễn không thể cùng quan điểm, Izumin hiện tại chỉ quan tâm bọn họ phải làm cách nào để thoát ra ngoài.

Sarru cười xấu xa đưa một bộ y phục mỏng manh quần lụa mỏng tới trước mặt Izumin “Izumin vương tử, ta không có khả năng mang theo ngươi nghênh ngang đi ra tầng tầng lớp lớp cửa cung, đành phải phiền ngươi mau chóng thay bộ y phục này!”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Thành Ashur Sụp Đổ

Nếu như có một người nam nhân bộ dạng đẹp hơn người, dáng người hấp dẫn hơn người, khí chất xuất chúng hơn người, thì việc mà người phải làm chính là, vào lúc hân đang bắt đầu đi phải mặc nữ trang, tận sức làm cho hân biến thành một tiểu mỹ nhân xinh đẹp hơn hoa.

Để vương tử tự mình làm lấy là không có khả năng, cho nên Ynanna liền kiễng mũi chân, kéo kéo tóc bạc phủ hai bên má hân, che khuất góc mặt cương ngạnh của hân; lại giúp hân kéo lại khăn vải sa trên đầu, tận lực che khuất bờ vai rộng lớn như đồi núi của hân; sau đó Ynanna lại giúp hân buộc chặt vạt áo ở hông, dáng người Izumin rất đẹp, trên rộng dưới hẹp, vòng eo cũng đặc biệt tinh tế, làm cho người ta vô ý bỏ qua chuyện ngực hân phẳng lì, chỉ cần cho vải sa trên đầu hơi che lại là được.

May mà hiện tại sắc trời vẫn còn sớm, ánh sáng chỉ mới lóe lên nơi chân trời, đèn đuốc trong thành còn chưa tắt, trong không khí ả ả hơi ả ả của sương sớm, làm cho tầm mắt con người có chút mơ hồ.

Ynanna nhìn lại một lần nữa, xác định vệ binh sẽ không bị cặp chân thon dài ả ả bên trong quần lụa mỏng của vương tử hấp dẫn, mới yên tâm đi theo sau lưng Sarru, hướng về phía cửa cung mà đi.

Suốt dọc đường Izumin không hề mở miệng, cũng không có bất cứ một cử động nào khi đi đứng sẽ lắc lắc cái mông, nhưng cũng không giống như dáng đi tùy tiện của nam nhân bình thường, ngược lại đi đứng rất ổn định chậm rãi, rất giống một nữ nhân có khí chất hơn người.

Thấy vậy, Ynanna mới thở dài một hơi nhẹ nhõm, nếu như Izumin không nhìn được, trên mặt hiện ra thần sắc bất mãn hoặc vô thần, nhất định sẽ gây ra họa. Vừa nghĩ vậy, nàng đối với vị vương tử cô được gần được này liền có thêm chút hảo cảm, không cổ hủ si diện là chuyện tốt, nhưng cũng không biết sau khi chuyện này qua đi liệu hân có giết người diệt khẩu hay không a.

Sarru cũng đã sớm bỏ đi y phục binh lính, cuộn thành một đồng nhét vào góc tường, lại trở về dáng vẻ thương nhân vĩnh viễn vào tự đắc, ra tay khoác lác, đắc ý dạt dào dạt theo hai vũ cơ, tựa như rất quen thuộc đi lại trong vương cung Ashur.

Từ nội cung đến ngoại đình, từ ngoại đình đến tiền đình là qua hai cửa cung lớn, bọn họ chẳng những không gặp trắc trở, thậm chí những binh lính này dường như rất thân quen cùng hân nói chuyện vui đùa, hỏi hân lần này đã dâng cho Algol vương loại nữ nhân nào, có còn dư ra chút nữ nhân bình thường nào để bọn họ hưởng dụng hay không? Sarru tất nhiên ứng phó rất chu đáo, cho dù hân không dùng nữ nhân làm phí thông hành, thì với miệng lưỡi của hân cũng sẽ dễ dàng vượt qua.

Khi bọn họ nhìn thấy cánh cửa cung to lớn nặng nề cuối cùng kia trong tầm mắt, thì có vẻ như ông trời cảm thấy bọn họ trốn thoát như vậy thật quá may mắn, cho nên cố tình gây ra chút phiền toái.

Tên tiểu đội trưởng thủ vệ kia có lẽ lúc chiều đã uống chút rượu, lại cùng Sarru có quen biết, cho nên không tránh được việc hân say men động tay động chân với hai “nữ nhân” đi theo phía sau. Nếu như hân có ý với Ynanna, thì chỉ sờ sờ gương mặt hay cánh tay bé nhỏ, thì nàng có thể nhìn một chút cho qua, còn nếu hân lại tính được một tác lại muốn tiến một bước, thì nàng sẽ không thể nhìn được nữa.

Nhưng mà hân ta lại cố tình không rửa mắt cho kĩ lại đi coi trọng người cao lớn như Izumin, chuyện này tính ra, cũng không thể trách hân. Bởi vì một thân hóa trang này của Izumin, tuy có chút cao lớn cường tráng, nhưng dáng người lại rất tốt. Hân dáng người cân xứng, cao gầy, trên dưới giao nhau bởi một đoạn vòng eo nhỏ nhỏ, thoát nhìn liền biết bộ dáng trên giường khả định rất mê người. Vài sợi tóc bạc lộ ra ngoài mạn che mặt, rất hợp với đôi mắt màu hổ phách trên gương mặt mỹ mạo kia, thật sự là không thể không động tâm.

Ynanna vừa thấy liền biết hỏng bét rồi, nàng cũng không thể trông cậy vương tử có thể nhẫn nhịn, nhưng mà nàng không nghĩ tới bàn tay to đầy lông của tên tiểu đội trưởng kia còn chưa vươn đến trên mặt vương tử, chớp mắt một cái, tay kia đã không thấy đâu nữa, chỉ còn lại một vùng máu chảy đầm đìa.

Một nhát đao này thật oan độc, trong phút chốc Ynanna tưởng như mình đang xem một bộ phim kinh dị, nàng ngơ ngác đứng yên một chỗ, không nhìn thấy vệ binh đang xông đến, cũng không nghe được thanh âm phần mộ đang chửi mắng xung quanh, cho đến khi có ba đao sắp chém đến trước mặt nàng, nàng mới hồi phục tinh thần nhặt lấy ba đao dưới đất lên đỡ trái đỡ phải, nhưng vô luận thế nào nàng cũng không thể ra đòn chí mạng, làm thế nào cũng không thể giống như Izumin bên người đang mặt không biểu cảm thoải mái chém những người lao tới.

Trong mắt đám binh lính Ashur, Izumin một tay nhanh nhẹn đoạt đao chém tới, liền biết không phải loại người lương thiện, mà Sarru hàng năm du ngoạn bên ngoài, thân thủ cũng không kém, luôn xông lên phía trước Ynanna mà loạn chém. Như vậy rất rõ ràng nữ nhân đang đứng giữa trong ba người, ra tay có chút do dự kia chính là người yếu nhất, bọn hân cũng không phải đồ ngốc, bắt đầu đem sự tập trung lên người Ynanna, nếu như bắt được một người, lấy làm uy hiếp, liền sẽ dễ đối phó hai người còn lại.

Izumin tất nhiên nhìn ra tính toán của bọn họ, hân vung đao đâm thật sâu vào hông của một tên binh lính, còn chưa kịp rút ra, liền thấy có người vung đao đến bên tay Ynanna, mà nàng rõ ràng chỉ cần dùng toàn lực ngăn cản là được, thế nhưng lại cố tình nương tay, làm cho bọn binh lính tựa như đang chơi

đưa một con thỏ, chậm rãi khóa chặt vòng vây, nàng đã sắp mất đi năng lực phản kháng

Izumin cũng không cố rút bả đao kia ra, vút xuống sa mặt hai bước chạy nhanh đến bên người Ynanna, đem tên binh lính có ý định đánh lên ở phía sau nàng giết chết.

Một cổ máu tươi ẩm áp như vôi sen, phun đầy lên người Ynanna, đao trong tay nàng “loảng xoảng” một tiếng rơi xuống đất.

Nàng lớn như vậy rồi, trên TV, điện ảnh đã thấy vô số, lúc học ở trường cảnh sát cũng đã xem qua rất nhiều sách vở và tư liệu các vụ án, đốt trụ, phân thây, cắt cổ, nghiền nát.

Nhưng mà nàng chưa bao giờ thù giết người, ngay cả nổ súng đã thương người cũng chưa từng. Có Bắc Khôn cũng chưa bao giờ để lộ mặt tàn nhẫn của hân ở trước mặt nàng. Hiện tại Izumin lại dùng đoạn dây thép đã lấy trong áo lót của Ynanna lúc trước, đâm một nhát trên cổ tên binh lính Ashur kia, xuyên từ bên này sang bên kia, khi rút ra, máu tươi phun ra còn cao hơn cánh cửa đồng to lớn kia.

Trong một khoảng thời gian ngắn, đám binh lính thấy đồng đội của mình trên cổ bị đâm thành một cái lỗ, máu tươi phun trào lên tường, nhất thời tất cả đều sợ hãi không dám đến gần.

Ba người chậm rãi tụ lại thành một vòng chống đỡ kẻ thù bên ngoài, Izumin chớp lấy Ynanna kéo đến bên người, Ynanna nhìn hân một thân sa y toàn là máu, liền cảm thấy vô cùng buồn nôn. Đang định giãy dụa thì Izumin bất ngờ đánh nàng một bạt tai không nặng cũng không nhẹ “Người muốn chết ở nơi này sao?”

Ynanna bùm mặt không hề rặng, cái loại bất an bởi vì nhìn thấy quá nhiều máu bỗng nhiên bị áp chế xuống, nàng ngược mắt nhìn Izumin đứng trước mặt nàng, lại yên lặng lấy tay lau sạch vết máu trên mặt, sau đó ngồi xồm xuống nhặt lên bả đao nàng vừa làm rơi trên đất.

Izumin không quay đầu nhìn, nhưng lại biết nàng đang làm cái gì, thấy Ynanna đã phản chấn trở lại, hân mới nghiêng người dán sát vào nàng, tay tóm lấy cánh tay của nàng, dùng thanh âm chỉ đủ hai người nghe được dặn dò “Lát nữa không được quay đầu lại, phải chạy thẳng ra ngoài cửa lớn.”

Giọng nói vừa dứt, hân đã đẩy Ynanna một cái từ phía sau, thấy Ynanna muốn chạy trốn, đám binh lính vội vàng muốn chạy đến chặn đường nàng, nhưng mà không thể bởi vì Izumin và Saru đã mạnh mẽ ngăn lại. Nhất là Izumin, bởi vì không có Ynanna kéo chân, liền giống như khi ở trên chiến trường, có thể lấy một địch một trăm dừng sĩ.

Hướng chi bọn họ đã chạy đến bên ngoài vương cung Ashur, muốn bắt hân chỉ với đám binh lính này, quả thực là khó như lên trời.

Nhưng mà Izumin còn chưa kịp triển khai kỹ năng kinh người của mình, ở phía chân trời đã truyền đến tiếng nổ ầm ầm, tựa như thần phạt đang phẫn nộ, mạnh mẽ tiến đến Ashur.

Một tiếng vang long trời lở đất kia, ngay tại lúc ánh nắng vừa chiều tối, cho dù là Izumin cả đêm chưa ngủ cũng phải ngáy người, càng đừng nói đến những người dân thường giờ này vẫn còn đang say giấc. Đợi đến khi bọn họ phản ứng lại, thì nước sông ven tường thành đã dâng lên đến chỗ trạm gác cao nhất, với khí thế thiên quân vạn mã làm cho đám người vừa nãy còn đầu vọt nhau, lúc này đều trở thành những người vô tội nhỏ bé bị đánh úp lại.

Ynanna nhớ Izumin dặn nàng không được quay đầu, còn nghĩ là Saru đã làm ra trò quỷ gì, hoặc là thành Ashur đột nhiên có động đất.

Kết quả nàng lại nghe thấy tiếng Izumin ở ngay sau lưng nàng, nàng thè trước giờ chưa từng nghe thấy thanh âm thờ hồn hên hiếm có như vậy của vương tử đâu, hân đang gào to bảo nàng trèo lên cây, Ynanna chỉ cảm thấy mặt đất dưới chân không ngừng chấn động, ngoài trừ tiếng nổ kinh thiên kia, còn có xen lẫn tiếng nước cuộn cuộn dâng lên, giống như tiếng rít của nước lúc nàng rơi vào sông Giân lúc trước.

Hai chân nàng muốn nhũn ra, nhưng vì muốn tìm đường sống mà sinh ra dũng khí phi phạm, dùng khí lực vô cùng lớn bám lên chạc cây thấp nhất của cây sồi trước mặt, lắc lư hai cái rồi bám lên thân cây, mượn lực cổ gắng bò lên trên.

Ynanna từ đầu đến cuối cũng không dám quay đầu lại, nàng sợ vừa quay đầu sẽ trượt tay ngã xuống, nàng vẫn còn nhớ cảnh tượng sóng thần bao phủ New York trong 《Tomorrow》，nhưng là một người bình thường, đừng nói là sóng thần, chỉ một đợt lũ bình thường cũng đã không thể tìm được đường sống.

Hướng chi lưu vực Lưỡng Hà đa số là bình nguyên, nước lớn tràn lên, không có nơi nào đủ cao để chặn lại dòng chảy, nước lớn thế như chẻ tre, cuốn hết tất cả mọi thứ trên đường đi của nó, cho dù là gạch đá tường thành hay phòng ốc và đá cuội bình thường, đều bị nghiền áp, san bằng thành bình địa.

Dưới chân Ynanna, Izumin đang không ngừng giục nàng động tác mau chóng, cây sồi này được trồng ở bên ngoài vương cung, cành cây thô to có lẽ đã mọc từ rất lâu, những tán cây cao lớn hơn cả tường thành, mặc dù vậy, khi bị nước mạnh mẽ đánh vào vẫn không ngừng run lên, phát ra tiếng “lạp lap”, có dấu hiệu muốn nghiêng theo hướng dòng chảy.

Xương sống và thắt lưng Ynanna đã mệt mỏi nhũn ra, trong lúc nguy cấp, Izumin đột nhiên vươn tay, hướng đến ngực nàng dùng sức nhéo một cái, khiến cho nàng đau đớn thanh tỉnh mới không bị ngã xuống, cố sức huy động chân tay leo lên chỗ cao nhất.

Nàng cũng không phải người vong ân phụ nghĩa, bản thân vừa mới nằm sắp ổn định trên thân cây, liền ôm thân cây đưa tay xuống, nắm chặt lấy cánh tay Izumin kéo hân lên, hai người còn cùng nhau kéo cả Saru lên. Ngay khi Saru vừa lên tới, một trận lũ quét qua bên dưới bọn họ, cuốn theo vô số binh lính Ashur mặc khôi giáp, va mạnh vào thân cây bên cạnh, lưu lại một đám bọt trắng rồi trôi đi về phía xa.

Lúc này Ynanna mới dám quay đầu, mà sau lưng nàng, thành Ashur mà nàng đã từng tìm mọi cách lên vào, cuối cùng còn dòn hết khí lực thoát ra hiện tại

đã không thấy, chỉ còn lại một mảnh đại dương mênh mông, tựa như việc nàng trải qua hơn mười ngày nay chỉ là một giấc mộng.

Nhưng đây không phải mộng, bởi vì pho tượng vương giả sẵn sục từ xây trên nóc toàn thần điện ở nơi cao nhất vương cung Ashur đang chìm nổi trong nước trôi qua trước mắt bọn họ, tất cả những thứ trang trí trong yến hội đêm qua và các trang sức trân bảo không ngừng trôi qua trước mắt họ, là minh chứng cho việc thành Ashur đã không còn.

Nhưng làm Ynanna sợ hãi không phải những thứ đó, mà là vô số khối giáp, trường mâu, thậm chí là một đôi giày binh dân được bên bằng rom, một cái rổ được bên bằng cỏ lau, thậm chí còn có một bộ sa phục của cung phi, hoặc là một bức tượng con trâu nhỏ mà tiểu hầu tử đòi cha nó điêu khắc cho.

Mà chủ nhân của những thứ này, có lẽ đang ở ngay dưới tàng cây của Ynanna, thống khô kêu gào, vô lực cào túm, trong mũi cổ thở bọt khí, trong trong họng như bị lửa thiêu đốt không thể hít thở, trong phổi toàn là bùn đất từ các kiến trúc sụp đổ, cuối cùng biến thành bùn nhão trong lòng sông, hóa thành chất dinh dưỡng cho bèo.

Mặt Ynanna trắng bệch, Izumin thân là vương tử một quốc, mặc dù Algol làm hấn hận đến không thể nuốt trôi, nhưng nhìn thấy một màn như vậy, cũng không tránh khỏi có chút cảm thán, nhưng lại không giống như Ynanna, việc này đối với người Hittite như hấn không có chút quan hệ nào, hấn chỉ đang tính toán xem Algol sẽ làm cách nào ăn nói khép nép đến nước hấn cầu xin trợ giúp.

Hấn đang nghĩ làm thế nào để báo tư thù, thì Ynanna ở trước mặt hấn đột nhiên biến mất, làm hấn phát hoảng, rồi lại phát hiện ra Ynanna không phải bị rơi xuống sông, mà là đang mạo hiểm dùng đuôi cuốn chặt thân cây, chuỗi ngược người xuống vron tay tới một đôi mẹ con bên dưới. Người mẹ kia thật ra vẫn là một thiếu nữ, đang tựa người lên một miếng ván cửa bằng gỗ, trên ván cửa còn có một đứa trẻ đang oa oa khóc to, hai người đã vô lực trôi theo dòng chảy của sông.

Izumin giận dữ, hấn không hiểu tại sao Ynanna lại phải mạo hiểm như vậy để cứu người, cho dù nàng đã treo ngược trên cây, bị gió thổi lung lay sắp ngã, nhưng là còn cách đôi mẹ con kia đến tận hai cánh tay, nàng chẳng những không thể cứu người, mà ngược lại bản thân còn có thể sẽ rơi xuống.

Hấn tựa vào trên thân cây, vron tay ôm lấy nửa người dưới của Ynanna, bất ngờ nơi tay chạm đến toàn là máu, hai mặt sườn chân mềm mại bên trong của Ynanna đã bị những vụn gỗ chà sát đâm đầy lỗ chỗ, nhưng lời Izumin bảo nàng trở lên lại bị sóng gió thổi bay đi mất, tóc Ynanna bị gió thổi tung xòa ở trên mặt, bởi vì treo ngược người nên nàng cảm thấy máu dồn lên não, đầu vầng mắt hoa, nhưng trong mắt nàng lúc này chỉ quan tâm đến cánh tay đau khổ đang cố gắng vron tới chỗ nàng kia.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Ta Rất Tò Mò, Nàng Là Gì Của Người?

Chắc là rốt cuộc ông trời vẫn không nhẫn tâm xem tiếp thảm kịch nhân gian này, nên đem đôi mẹ con kia chậm rãi đưa đến bên tay Ynanna. Ynanna vừa chạm đến cánh tay bị nước sông thấm lạnh kia, hai chân căng thẳng bám chặt vào cây, dùng sức phần eo, rốt cuộc cũng kéo được người lên trên một nhánh cây bên dưới.

Mà người mẹ trẻ tuổi kia, vẫn giữ nguyên tư thế Ynanna túm trụ nàng, tay còn lại cố gắng với lấy đứa nhỏ còn chưa được hơn trăm ngày tuổi kéo lên. Ynanna lớn tiếng khàn giọng gào thét trong gió, bảo Sarru đang ngồi ở một bên mau chóng thả người ra tóm lấy đứa nhỏ.

Không ngờ ngón tay Sarru vừa mới chạm đến bàn tay nhỏ bé đang vung vẩy của đứa nhỏ, một con sóng lớn đã tràn tới tựa như muốn kéo hết cả đám người đi cùng, mà sau khi Sarru lau hết nước trên mặt nhìn qua, trong tay hấn chỉ còn lại một mảnh vải, đứa nhỏ đã bị cuốn trôi đi xa.

Người mẹ trẻ tuổi kia như muốn phát điên gào thét thê lương, liều mạng thoát khỏi tay Ynanna, nếu như nàng ta đuổi theo đứa nhỏ, vậy chỉ có một con đường là chết, Ynanna siết chặt không buông tay, nàng cũng không biết hiện trên mặt nàng là nước sông hay là nước mắt, mặc cho nữ nhân kia không ngừng cào tay nàng, nhưng nàng vẫn quyết không buông ra.

Sau này tuy Ynanna cũng không còn nhớ rõ gương mặt của nữ nhân kia, nhưng nàng không tài nào quên được ánh mắt màu lá cọ vừa chấp nhát vừa tuyệt vọng đó.

Vào lúc nàng không kịp phản ứng, đã bị nữ nhân kia cắn vào tay, mới đầu nàng ta cắn không mạnh, chỉ là muốn Ynanna buông tay. Nhưng Ynanna không một chút tức giận, hqị người đôi mắt nhau, nàng ta có thể nhìn thấy rõ ràng khâu hình của Ynanna, tuy rằng lời khản câu kia bị tiếng nước bao phủ, nàng ta vẫn hiểu lời Ynanna nói “Xin người, mau leo lên cùng ta!”

Nhưng mà nữ nhân kia không hề bị lay động, nàng ta càng dùng sức cắn, tựa hồ rằng đã muốn cắn đến tận xương. Izumin không thể nhìn được nữa, hấn dùng sức ôm kéo cả người Ynanna lên, bảo Sarru giữ lấy nàng, sau đó cố gắng cạy mở bàn tay Ynanna ra.

Tay Ynanna cả trong lẫn ngoài đều có dấu răng, miệng vết thương thấm máu đỏ tươi kèm theo cả bùn của nước sông, Izumin cũng mặc kệ nàng có đau hay không, dùng tay gỗ khuy tay nàng vài cái, Ynanna vừa cảm thấy từ cánh tay đến cổ tay bỗng tê rần, nữ nhân kia đã rơi xuống nước trôi đi xa.

Nàng giống như một khúc gỗ bị hai nam nhân kéo lên cây, ngây ngốc hồi lâu không nói lời nào.

Izumin bị nàng liên lụy cũng dốc ngược đầu hồi lâu, lúc này sắc mặt đỏ ửng, đầu vàng mắt hoa không nói nên lời; Sarru là vương thất Phoenici, tâm địa so với Izumin cũng không lương thiện hơn bao nhiêu, nhưng mới rồi một đứa nhỏ sơ sinh vừa ở trên tay hắn đã bị nước cuốn đi, trong lòng cũng có chút buồn bã không thoải mái.

Trong một lúc, ba người đều trầm mặc, chỉ còn tiếng hít thở mệt mỏi.

Sau khi phục hồi hô hấp, Izumin liền vươn tay kéo Ynanna đến bên người, để nàng tựa vào thân cây, vén lên tóc ướt trên mặt nàng, liền nhìn thấy một đôi mắt vô hồn âm thầm đến gần người. Hắn cẩn thận kiểm tra thương thế của nàng, trên cánh tay có một vết thương do binh lính Ashur chém phải, bị ngâm nước sông làm cho trắng bệch, bên cạnh miệng vết thương còn dính chút bùn, trên bàn tay là những dấu răng rất sâu, đang tụ ra máu tươi.

Hắn lại xóc vẩy Ynanna lên đến trên lưng, kéo co chân lên để quan sát vết thương, làn da mỏng manh trên đùi của nàng dính đầy mảnh vụn gỗ. Mà trong lúc Izumin làm những hành động như vậy, nàng lại giống như vô tri vô giác, không hề phản kháng. Izumin nghĩ lại đêm qua khi hắn nhìn đến da thịt lộ ra ngoài của nàng, nàng liền có biểu cảm trợn mắt oán trách, hoàn toàn đối lập với sự thờ ơ lúc này, đột nhiên trong lòng hắn có chút tức giận: Nữ nhân này thật ngu ngốc!

Sarru từ phía sau lưng hắn đưa đầu tới dò xét, rồi vô cùng thương tiếc lắc đầu “Một nữ nhân tốt như vậy, sao lại thành ra thế này?”

Nói xong hắn lấy trong lòng ra thuốc trị thương tùy thân, ném cho Izumin “Đây là ta mang theo phòng thân, thoa cho nàng một ít, tuy rằng không bằng những thứ thuốc quý báu trong vương cung, nhưng vào lúc cấp bách này cũng có thể giữ mạng. Chờ nước rút, chúng ta liền ai đi đường này.”

Izumin tóm lấy niết ở trong tay, khoe miệng nở nụ cười lạnh “Ashur cũng không biết làm sao lại đắc tội thần linh, để nhận phải tai ương ngập đầu như vậy, nếu người trở về Phoenici chuẩn bị thỏa đáng, nói không chừng có thể kiếm được chút tiền tài. Trận lũ này không biết đã chết đuối bao nhiêu người, cho dù may mắn thoát được sợ là cũng không sống được lâu. Từ trước đến nay mỗi lần sau khi lũ qua đi thì số người chết vì bệnh dịch còn nhiều hơn bị chết đuối, lượng thực Ashur tích lũy bao nhiêu năm qua nay bị ngâm nước, không nảy mầm thì cũng sẽ nổi mốc, đến mùa thu còn không biết sẽ có bao nhiêu người chết đói.”

Sarru cảm thấy Izumin nói nhiều hơn bình thường, nhưng lại giống như muốn khuyên giải người nào đó, mà lúc này, người đang xiêu vẹo tựa vào thân cây lại có chút động đậy, hình như đã nghe lọt tai một chút, hắn cảm thấy hai người này có chút thú vị, liền tiếp lời nói “Đúng vậy, người thoát nạn sẽ chỉ càng thêm gian nan, bởi nếu như gặp phải gian thương nâng giá ào ào như ta, chỉ sợ chết sớm còn tốt hơn! Về phần Algol, đến lúc đó sẽ khúm núm tìm người và Ragushu vương xin trợ giúp, bất quá da mặt hắn rất dày, hắn là sẽ không khó!”

Tuy rằng lời hai người là thật, nhưng giọng điệu kia lại làm cho người ta vô cùng chán ghét, Ynanna chán ghét vung tay vung chân tứ tung, nhưng lại không có sức gây hại cho ai.

“Hừ, trên đời này làm gì có thần linh, nếu như có thần linh, cũng sẽ không lãnh khốc vô tình tạo ra cục diện như vậy!” từ mắt Ynanna rơi xuống một giọt nước, chỉ có nàng biết đó là nước mắt, nhưng ánh mắt nàng lại lạnh như băng khiếp người “Đây rõ ràng chính là do người tạo nghiệt!”

Sarru không hiểu hỏi “Ai lại có thể có năng lực làm thay đổi hướng dòng chảy của sông, đây rõ ràng là vì Algol bắt nạt nữ nhi sông Nile, làm cho thần sông nổi giận...”

Izumin biết kiến thức trên người Ynanna luôn làm cho hắn không thể nào hiểu hết được, bởi vậy đối những lời trào phúng của nàng, hắn ngược lại rất nghiêm túc tìm hiểu “Suqammumu, cẩn thận lời nói, phải biết tôn kính các vị thần. Nhưng nếu như người thực sự biết có gì kỳ quái, người cũng nên nói ra, nếu như thực có người có thể nghĩ ra loại chiến thuật như này, vậy chẳng phải tất cả những quốc gia ở ven bờ lục hải đều sẽ gặp nguy hiểm?”

Vị này vĩnh viễn chỉ lo lắng cho Hittite, ngoài trừ Hittite ra thì tất cả đều là cát bụi dưới chân hắn, nếu không làm sao hắn lại có thể nhẫn tâm cạy mò tay nàng, tận mắt nhìn một sinh mệnh rõ ràng như vậy mất đi, Ynanna châm chọc nói “Izumin vương tử, đây rõ ràng chính là chuyện tốt do người trong lòng ngài tâm niệm làm ra nha! Carol tuy rằng không thể chạy khỏi Ashur, nhưng khoảng thời gian ngắn nàng biến mất khỏi yến hội kia cũng đủ để nàng tìm đến viện binh của Ai Cập. Ngoài thành có mấy ngàn binh Ai Cập đang đóng quân, mà vì Menfuisu bị nhốt nên vẫn an bình bất động, chỉ cần Carol ra lệnh một tiếng, cho cả đội quân đồn cây ngay trong đêm, chặn lại dòng sông Tigris ở hạ lưu, thì việc đảo nghịch dòng nước phá tan thành Ashur căn bản không có gì khó!”

Nàng liếc mắt nhìn vương tử, mang theo sự khinh thường nói “Ta nhưng là rất khản thiết hy vọng Izumin vương tử ngài có thể cưới nàng làm phi, có ‘thông minh tài trí’ của nàng, Hittite xưng bá chỉ là chuyện sớm muộn.”

Sarru nhìn Ynanna miệng lưỡi sắc bén, lại nhìn Izumin đang nhếch miệng cười, cảm thấy bản thân giống như một người dư thừa, mông không tự chủ nhích cách ra xa một chút.

“Nữ nhi sông Nile tuy có quyền thừa hưởng Ai Cập, nhưng hành quân đánh trận là việc của nam nhân.” giọng điệu của Izumin vẫn bình tĩnh, giống như Ynanna căn bản không có chọc giận hắn “Huống chi loại chiến thuật này tuy rằng hiệu quả nhưng quá kịch liệt, các nước phân tranh chẳng qua là vì lãnh thổ và dân chúng. Hiện tại tòa thành phồn vinh này bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, nhưng lại có mấy vạn người mất mạng, tòa thành như vậy, cho dù chiến thắng, cũng không có ý nghĩa gì.”

Izumin tuy rằng đang bàn chuyện, nhưng lại nghĩ đến thiếu nữ bé nhỏ quật cường kia, trong một khoảng thời gian ngắn lại có thể đoạt lấy người mạng người như vậy, cũng không khỏi có chút khó chịu. Hiện thời quan niệm của con người vẫn còn cổ hủ, các quốc gia đều ủng hộ nam nữ tự do hoan ái, vì muốn gia tăng dân số, quốc gia nào có nhiều người sẽ càng có nhiều lương thực, có người chế tạo vũ khí, có người ra trận giết địch, dân chúng chính là mạch máu của một quốc gia.

Mà vị nữ nhi của thần này, chỉ tùy tiện nói một câu, liền có thể đem bao nhiêu nỗ lực gây dựng của Ashur phá hủy, mấy vạn dân này muốn gầy dựng lại cũng mất hơn mười năm, mà cho dù dùng lửa thiêu hay dùng nước nhấn chìm cũng là một thủ đoạn diệt cỏ tận gốc tàn nhẫn.

Đối với một vị vương giả tài đức sáng suốt như Izumin, Carol đã làm cho hắn phản cảm từ tận đáy lòng.

Kết cục của Ashur bây giờ đối với hai nước láng giềng là Babylon và Hittite chính là chuyện tốt, nhưng thân là một chính khách thanh tỉnh, hắn không khỏi nghĩ đến có một ngày, Hittite phải chăng sẽ đi theo vết xe đổ của Ashur?

Chờ đến khi Menfuisu mang nữ nhi sông Nile trở về Ai Cập, chuyện nàng vấy tay một cái liền diệt vong một quốc gia sẽ truyền đi khắp chư quốc, người Ai Cập sẽ càng tôn sùng nàng, các chư quốc Đại lục hải sẽ càng kính sợ nàng.

Nếu như nàng tạo ra hình tượng nữ nhi của thần vĩ đại không thể phá hủy trong lòng dân chúng, như vậy sau này khi Hittite đối đầu với Ai Cập, sĩ khí chắc chắn sẽ bị áp chế. Izumin tuyệt không cho phép trong các chư quốc vùng Đại lục hải xuất hiện một thần tượng vĩ đại như vậy, làm dao động sự khống chế của vương tộc đối với quốc gia của mình. Nếu nữ nhi sông Nile đã không thể vì Hittite mà hiến tài, vậy chỉ có thể hủy diệt nàng, những chủ ý của nàng luôn gây ra những chuyện đáng sợ, Izumin thậm chí cảm thấy, nàng đối với Ai Cập mà nói cũng là một tai ương.

Sarru bỗng xen mồm nói “Izumin, người thế nhưng lại nhẫn nại như vậy, ta rất tò mò Suqammumu là gì của người, tại sao người lại giải thích loại chuyện này với một nữ nhân? Trận chiến giữa Hittite và Ai Cập ta cũng có nghe qua, thế nào, người vẫn chưa buông tha nữ nhi sông Nile sao? Loại nữ nhân này thật đáng sợ, nếu một ngày nào đó nàng cũng dùng nước nhấn chìm Phoenici ta, nếu không phải Phoenici có rất nhiều thuyền, chắc ta cũng sẽ bị nhấn chìm chết đuối à!”

Izumin không để tâm đến Sarru, người như nữ nhi sông Nile, chỉ cần không cho nàng gây họa khắp nơi, nhốt đến chết vẫn còn dùng tốt. Ở Hittite quốc nữ nhân có địa vị rất cao, thần Thái Dương là nữ nhân, chính phi của quốc vương cũng không phải chỉ là vật trang trí, mà được hưởng một số đặc quyền của người và thần. Nếu như hắn giống như Menfuisu đem quốc sự ném sang bên, thì một Tawananna như vậy cũng có thể phá nát cả một quốc gia. Mấy tháng trước, mỗi khi đêm xuống nhắm mắt lại, hắn luôn mơ thấy trận chiến hỏa tận trời của Sarigale và sinh mạng của vô số thần dân.

Nhưng là lời Sarru nói cũng không sai, Izumin hắn muốn làm gì, một nữ nô thì có quyền gì mà chất vấn?

Hắn cũng không quan tâm Ynanna đang trợn mắt nhìn, ngón tay lấy một ít được, chậm rãi bôi loạn trên cánh tay và bàn tay Ynanna, sau đó lại vói vào trong váy của nàng. Ynanna quả thực không nói nên lời, nàng để lại tay của Izumin, Izumin biết nàng muốn nói gì, có chút ghét bỏ đáp “Nữ tử trong hậu cung nếu như trên người có nhiều sẹo, thì không cần hỏi ý của ta, Mura cũng sẽ đem người đuổi đi!”

“Đề ta tự làm!” Ynanna nói vậy, nhưng tay nàng không nâng lên nổi, cổ nàng vài lần cũng không thể chạm đến lọ thuốc, cuối cùng đành phải để Izumin động tay.

Không biết có phải do nơi bị thương ở chân rất mất cảm hay không, nhưng Ynanna lại tỏ vẻ vô cùng đau đớn, che miệng khóc thút thít, Izumin cũng biết nàng cần phải phát tiết, tuy rằng hắn nghĩ nàng cứu người không liên quan là rất ngu ngốc, nhánh cây chịu sức nặng của ba người đã rất miễn cưỡng, nếu lại thêm một lớn một nhỏ, sẽ không thể chịu được, mặc dù cứu lên được hắn cũng sẽ đá họ xuống nếu cần thiết. Nhưng Ynanna thật sự là một người kỳ quái, Izumin biết nàng rất thương tâm, nên mặc kệ cho nàng khóc, chỉ cảm thấy nữ nhân thật phiền toái.

Nhưng Ynanna nhìn hắn càng lúc càng ngứa mắt, trong đầu không ngừng nhớ đến cảnh nàng buông tay, càng không ngừng khóc to, Izumin không nhịn được liền thét lên ra lệnh cho nàng im miệng, hận không thể lấy bình được nhét luôn vào miệng nàng.

Sarru là một ma cô hành tẩu khắp các chư quốc rất có kinh nghiệm, bán vải rất có tài, bán nữ nhân cũng rất nhiều, hắn thấy Izumin rồi rầm, trong lòng thầm cười nói “Này này, Izumin, nàng là nữ nhân của người, người muốn dỗ nữ nhân, mà cứ hung dữ như vậy, làm sao có thể được! Người phải để nàng tựa vào vai, vỗ vỗ lưng nàng, nói vài câu an ủi là được!”

Lời an ủi là Izumin hắn không thể nói, mà có thể vỗ lưng nàng, nhưng là kém chút nữa hắn đã vỗ chết Ynanna (Thò: k thể nhìn cười với anh =]], Ynanna vốn chỉ mới học qua vài năm ở trường cảnh sát, lại chỉ mới làm một cảnh sát nhỏ hơn hai năm, mặc dù không có tâm khí cao thượng, nhưng cứu người đã là bản năng. Nếu đã không cứu người thì thôi, đằng này đã vươn tay ra cứu sống người rồi lại để người chết trong tay mình, là một việc khiến cho người ta cảm thấy vô cùng hối hận và thương tâm.

Nàng bị Izumin vỗ càng ghen ghét, cảm giác như bị người đánh lén, nàng uất ức đánh vài cái vào lưng hắn, há miệng cắn một phát vào bả vai Izumin cho hả giận. Vết thương của Izumin lúc trước vì dùng sức mà rạn nứt, máu thấm một mảng, lại thêm phát cắn của nàng, nhưng hắn lại chỉ cau mày, hai người lạnh lùng đối mặt, ánh mắt giống như đao kiếm không ngừng giao đấu, Sarru lại cảm thấy không khí giữa hai người thật kỳ quái.

Nếu người nói nữ nô này lớn mặt cuồng vọng, không coi ai ra gì, nhưng nàng lại nghĩ biện pháp cứu Izumin thoát ra, bằng không hiện tại Izumin đã sớm thành xác chết trôi; nếu người nói Izumin đối với nàng rất hung ác, nhưng trong lời nói và hành động lại dễ dàng bỏ qua và tha thứ, nhưng mà Sarru nghĩ chờ đến khi viện binh Hittite đến, nàng chỉ sợ sẽ bị gã này trừng phạt rất thảm.

Nhưng là mặc kệ thế nào, Izumin mặc dù chịu chút nỗi đau da thịt, nhưng Ynanna rốt cuộc cũng nín khóc.

Ngày dài thấm thoát qua mau, vào lúc chạng vạng lù có vẻ hòa hoãn, Izumin ngẫu nhiên nhìn thấy có mấy con bò câu bay xẹt qua trên đầu, hắn âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Lại sờ một chút Ynanna đang nhắm mắt bên người, trên chiến trường khi bị thương không chữa trị kịp thời, miệng vết thương bị bẩn sẽ làm cho người ta dễ bị sốt cao. Ynanna dù sao cũng là nữ nhân, vào đêm nhiệt độ không khí giảm xuống, thân thể nàng sẽ không ổn, lúc này hai gò má nàng nóng bừng cũng là không ngoài dự đoán.

Sarru lại gấp gáp đến khó chịu, lúc trước Ynanna đã cùng hắn làm giao dịch, nếu như nàng phát sốt đến chết, thì thứ vũ khí kỳ quái làm hắn thèm thường

suốt mấy ngày nay phải làm sao.

Hắn lại đem ánh mắt đặt lên người Ynanna, Izumin som đã nhận ra hành động của hắn, không kiên nhẫn hỏi “Ngươi đến cùng là muốn làm gì?”

Sarru cười hắc hắc đáp “Ta và nữ nhân của ngươi đã có giao ước, nếu như ta giúp nàng gặp được ngươi, nàng sẽ vì ta mà cời bỏ đai lưng.”

Lời này lọt vào trong tai người tự nhận là nam nhân chân chính của nữ nhân kia hoàn toàn sẽ hiểu theo loại ý nghĩa khác, Izumin kinh ngạc không ngờ Ynanna sẽ chấp nhận làm loại giao dịch này, nhưng trên mặt hắn vẫn không có gì thay đổi. Hắn ôm lấy Ynanna, thân thể nàng vô cùng nóng, lại giống như đang khao khát tìm kiếm cảm giác mát lạnh, liều mạng chui vào trong lòng Izumin co sát.

Izumin cời đai lưng của nàng xuống, ước lượng nặng nhẹ, đưa tới trước mặt Sarru lắc lắc “Thứ này có thể cho ngươi.”

Sarru vô cùng vui vẻ tiến đến gần Izumin, ngón tay còn chưa chạm đến vật mơ ước bấy lâu, lại nghe Izumin nói “Nhưng ta cũng có điều kiện, lấy y phục trên người ngươi để đổi.”

Cũng khó trách tại sao Izumin lại đưa ra điều kiện như vậy, trên người hắn lúc này còn đang mặc quần lụa mỏng của nữ nhân, vô cùng điểm lệ, đội lạt nữa người Hittite tìm đến, còn không phải vương tử như hắn sẽ mất hết mặt mũi.

Sarru cảm giác giao dịch này cũng không thiệt, dù sao cũng không có ai biết hắn, hắn sẽ không mất mặt. Liền cời hết chỉ chừa lại khó quần, đưa hết tất cả giáp trụ và trường bào đều ném qua cho Izumin, sau đó thoải mái vươn tay đến thứ hắn muốn có.

Izumin thừa lúc hắn lơ là đáp 1 cước, ngay giữa mặt hắn, Sarru ôm mũi đang chảy máu ngã vào trong nước, người bị một con sóng nước đánh tới liền trôi đi xa, nhưng hắn không cam lòng đập tay vào nước tạo thành bọt văng tung tóe, tức giận gào to “Izumin, ngươi hãy đợi đây!”

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Điện Hạ, Ngài Làm Như Vậy Nàng Sẽ Ngộ Chết.

Ở trên cây một đêm, rốt cuộc Izumin cũng cảm nhận được thế nào là sứt đầu mẻ trán. Người sinh bệnh thật không ngoan ngoãn chút nào, dù toàn thân rét run luôn tìm mọi cách chui rúc trong lòng hắn cố gắng tìm kiếm sự ấm áp, miệng lại cứ không ngừng thì thào thứ ngôn ngữ mà Izumin không hiểu được.

Izumin đoán đó là ngôn ngữ ở quê hương của nàng, nhưng mà nàng lắm bả suốt làm hắn không thể chộp mắt chút nào, vai hắn cũng rất đau, nhưng hắn không thể ngắt đi, nếu không hai người chắc chắn sẽ rơi khỏi cây.

Lại một ngày trôi qua, khi ánh mặt trời xuyên qua các tầng lá cây soi rọi khắp nơi như mang theo sự sống mới, từ sau khi trải qua lũ lụt ở Ashur, bầu trời luôn âm trầm cả ngày, hiện tại giống như được giải thoát khiến cho người ta vui mừng khôn siết. Izumin nâng tay che chắn ánh sáng rọi vào mắt, nhìn Ynanna ở một bên môi khô khốc, trong lòng thầm nghĩ: Để nàng tiếp tục bị sốt sẽ chết nhanh hơn hay cho nàng uống một chút nước bên dưới sẽ chết nhanh hơn?

May mà lúc này lại có vài con bồ câu bay qua sau lưng Izumin, sau đó là giọng nói kích động của Luka vọng tới tai hắn.

Hazas tướng quân mang theo Luka và vài mật thám Hittite, không biết tìm được ở đâu một con thuyền nhỏ, từ tối đến sáng tìm kiếm khắp thành Ashur một lần. Ashur hiện tại đã là một tòa thành chết, Algol đã mang theo người đến Nineveh ở thượng du sông Tigris. Trải qua hai ngày một đêm, nước trong thành đã rút chỉ còn cao đến ngang eo người, sau khi nước lũ giảm dần Hazas tướng quân đã dùng sức mạnh cướp được một thuyền nhỏ của người khác, lòng nóng như lửa đốt đi ngược dòng tìm kiếm tung tích vị chủ nhân trẻ tuổi của ông.

Vào lúc mọi người lo đến sốt ruột, thì đám bồ câu của Luka đã báo về tin hữu dụng. Hazas tướng quân đoạt lấy mái chèo tự mình chèo đến thân cây đó, nhìn thấy vương tử thì vừa an tâm vừa kích động. Về mặt vương tử trông rất mệt mỏi, nhưng tinh thần vẫn còn rất tốt, trên vai tuy có vài vết máu nhưng cũng không quá nghiêm trọng. Suqammumu đang nằm ngủ ở trên người vương tử, không thì thấy gương mặt, nhưng không khí giữa hai người có vẻ vô cùng yên ả bình thản. Hazas tướng quân âm thầm bĩu môi, hai người này thực sự cần ông đến cứu sao? Nhìn xem bầu không khí này tốt đẹp biết bao.

Chờ đến khi bọn họ xuống khỏi cây, Hazas tướng quân mới phát hiện khung cảnh ông nhìn thấy chỉ là giả tạo, ngày đó vương tử bị trúng tên còn chưa khỏi, lại dùng sức bỏ trốn nên chỗ vết thương lại nứt ra chảy máu rất nhiều.

Luka nhận lấy Ynanna ôm vào lòng, chỉ cảm thấy người này cả thân nóng ran, nhưng đưa mắt nhìn cảnh thể lương lũ lụt xung quanh, nơi nào tìm được y sư, trong lòng hắn rất biết ơn Ynanna đã cứu vương tử trốn khỏi vương cung Ashur, liền đem chuyện ân oán nhỏ ở Cappadocia quên đi. Lấy ra một túi nước ở bên hông, nhắm nài cho Ynanna nhuận môi từng chút một.

Hazas tướng quân đang lấy nước rửa vết thương cho vương tử, lại bôi chút thuốc trị thương rồi băng lại, nhưng mà ông cũng không phải ngốc tử, trên vai có một vết thương nhỏ như dấu răng, nhìn thế nào cũng là do nữ nhân cắn!

Ông đoán không ra giữa vương tử và Ynanna đã phát sinh chuyện gì, nhưng ông sớm là lão già tinh tường, bôi thuốc vết thương trúng tên, lại liếc mắt nhìn đến đầu răng kia, miệng lo lắng hỏi “Vương tử, đầu răng kia có muốn bôi thuốc hay không?”

Izumin không đáp, đưa mắt nhìn tên đầu sở gây nên đang bất tỉnh nhân sự kia, lắc lắc đầu, kéo lại y phục che vai, ngoắc Hazas đưa tai lại gần hỏi “Algol đâu?”

“Chắc là đã chạy trốn lên thượng du.” Hazas tướng quân ôm ngực cười nói “Algol này lòng tham không đáy, mới đầu muốn có vùng Mitanni cổ, lại mưu tính chiếm lấy vùng giao hội giữa sông Euphrates và sông Habu, đem con đường trọng yếu từ Đại lục hải đến Harappa quốc nắm trong tay, nhưng lại mặc hiệp ước kết minh mà bắt cóc vương tử, còn dùng nữ nhi sông Nile dụ Menfuisu vương rơi vào bẫy, đã tâm thật sự rất lớn, nhưng đáng tiếc vận khí quá tệ. Hiện tại hãn muốn bảo vệ Ashur cũng rất khó, Ashur tổn thất nghiêm trọng, có lẽ nội trong mười năm nữa sẽ tạm yên ổn.”

Izumin cũng gật đầu đồng ý, nhưng bảo thủ nói “Chúng ta nên thừa dịp loạn tức tốc về nước, có lẽ phụ vương và mẫu hậu ta đang lo lắng. Nếu ta đoán không sai, quốc thư của Algol vài ngày nữa sẽ gửi đến nước ta và Babylon.”

Sờ sờ râu, Hazas tướng quân cười nói “Chỉ sợ Algol sẽ mặc cả, không thể tổn thất nhiều hơn trận lũ này, vương tử nếu muốn xả giận, vương cũng sẽ không ngăn cản.”

Izumin sờ đầu vai bị thương, sắc mặt trầm tĩnh nói “Để bị thương bị bắt, cũng là do bản thân ta suy nghĩ không chu toàn. Chẳng lẽ muốn ta sau này giống như Menfuisu, vì đối phương lấy nữ nhi sông Nile ra uy hiếp, mà thúc thủ chịu trời sao? Tướng quân, Ashur mặc dù rất đáng giận, nhưng thanh danh của Ai Cập lần này, chỉ sợ sẽ làm cho các chư quốc xung quanh kinh sợ. Vô luận thế nào, Ashur là thông đạo từ Ai Cập đến Lưỡng hà và bình nguyên Anatolia, dù là chỉ vì chống lại Ai Cập, chúng ta cũng không thể khinh người, mà càng phải trợ giúp Ashur một phen, ít nhất không thể để khi nó đối đầu với Ai Cập mà chúng ta không kịp trở tay.”

“Vương tử nói phải.” Hazas tướng quân cũng thu liễm tâm tình “Nhưng mà trong thời gian nửa năm, chỉ vì một nữ nhân, mà nước ta, Ashur và Ai Cập đã hai lần phát sinh xung đột không nhỏ, có lẽ không tới hai năm nữa sẽ xảy ra đại chiến, như vậy cũng giống với suy tính của vương tử. Chúng ta đích xác nên tức tốc về nước, nhanh chóng thương lượng đối sách, nếu có thể, nên nhân cơ hội Algol dâng quốc thư, cùng Ashur ký kết lại hiệp ước cũng không có gì đáng ngại.”

Izumin dường như nghĩ tới điều gì, nhún mày hỏi “Người của chúng ta đâu?”

Hazas tướng quân thờ dãi “Người và những cứ điểm của quốc ta bao năm qua gầy dựng ở thành Ashur bị tổn thất rất lớn, những người còn sống đều đang ở trên thuyền này, lộ trình trở về tuy rằng không có gì đáng chú ý, nhưng cũng phải cẩn thận gấp bội.”

Bởi vì cả đoàn người bị thương, người sinh bệnh, nên sau khi Izumin thương lượng với Hazas, quyết định xen lẫn vào đoàn thuyền chạy nạn lợi ngược dòng sông Tigris lên thượng du, ghé vào thị trấn Amida ở gần đầu nguồn sông nghỉ ngơi hồi phục, lại tiếp tục đồ bộ băng qua kinh đô ở cao nguyên Armenia, tới đầu nguồn sông Hồng, lại một đường chèo thuyền xuôi theo dòng sông trở về Hattusa.

Đây là cách nhanh nhất, lộ trình đồ bộ cũng rất ít, hiện tại đây cũng là con đường an toàn nhất, trong Ashur đang vô cùng hỗn loạn, bởi vì kho lúa quan trọng nhất ở vùng trung và hạ du đã bị hủy, vì để sống sót qua mùa đông, vô số người đều kéo lên thượng du. Về phần Algol ứng phó như thế nào, Izumin chỉ có thể cười nhìn xem hãn ta sứt đầu mẻ trán.

Sau khi tới Nineveh, Hazas cho người mua một con thuyền lớn hơn thoải mái hơn tiếp tục hành trình, đem đám người đang chen chúc chờ được vào thành ở thượng du ném ở sau đầu.

Amida vốn là thị trấn biên cảnh của Mitanni, diện tích gần bằng thủ đô Washukanni, sau khi bị Hittite chinh phục, người Khurrites tuy rằng không nuôi mộng phục quốc, nhưng mà người Hittite, Urartu và Ugarit du nhập vào, dần dần đồng hóa dân cư. Chính sách của Hittite quốc đối với dân chúng không dùng bạo lực phản kháng tương đối dễ chịu, thậm chí còn đem thần đồng tổ Tasope của người Khurrites mà thiên quốc nữ vương Hepate đặt vào trong thần điện.

Do ảnh hưởng lan rộng ở vùng Lưỡng hà, vì người Khurrites cung phụng nữ thần Ishtar - Shawashka, cho nên tuy Ishtar không phải thần linh của người Hittite, nhưng Hittite vương vẫn luôn quan tâm cấp cho vị nữ thần chiến tranh này một địa vị cao quý.

Bởi vì không có y sư cũng không có thuốc, cho nên thuyền đã đi được hơn mười ngày mà Ynanna vẫn chưa hạ nhiệt, các y sư người Sumer lúc này đều đã bị triệu tập vào trong vương cung Aahur tạm thời, chăm sóc cho các vị vương giả của quốc gia. Ynanna chỉ có thể trông cậy vào chút thảo dược của Luka, mặc dù không còn chuyên biến xấu, nhưng cũng không mấy khả quan.

Chờ đến khi đến Amida tình hình có vẻ ổn một chút, mới tìm được y sư Hittite có trình độ tạm ổn, nhưng mà Luka đã mệt không thể chịu nổi. Izumin mặc dù thấy bệnh tình Ynanna vẫn như cũ, nhưng việc trở về là rất quan trọng, cho nên hãn cũng không vì nàng mà lưu lại quá lâu.

Hồng hà là gọi theo tiếng Hy Lạp, có người còn gọi là “sông Harris”, ý nói dòng sông có màu đỏ.

Nó cách đầu nguồn Lưỡng hà không xa, bắt nguồn từ cao nguyên Anatolia, mới đầu chảy về phía Tây, sau đó rẽ sang phía Bắc, cuối cùng chảy vào Biển Đen, là dòng sông dài nhất trên bản đồ Thổ Nhĩ Kỳ ngày nay.

Tuy rằng đã tiến vào lãnh thổ Hittite, nhưng Izumin vẫn không buông lỏng cảnh giác, khi nghỉ ngơi hồi phục ở Amida, hãn thậm chí không có yêu cầu quan địa phương đến báo kiến, chỉ lặng lẽ đến rồi lặng lẽ đi, ngoại trừ bổ sung thêm mật thám từ các cứ điểm, hết thấy hành động đều lặng yên không một tiếng động.

Hazas tướng quân thấy thuyền nhỏ vốn thoải mái lại bởi vì thêm người mà trở nên chật chội, liền hỏi vương tử nên an trí cho Ynanna thế nào, Izumin tất nhiên sẽ không để cho Ynanna ở cùng phòng với nam nhân khác, nhưng nếu phải làm thêm một cái giường thì rất hao tốn, lại nghĩ đến trong khoảng thời gian này đều hẳn thay y phục cho Ynanna, liền không có gì do dự, chỉ vào phòng của hắn.

“Bảo Luka tiếp tục chăm sóc nàng đi.” Izumin cảm thấy không có vấn đề gì lớn nói “Hắn là người đáng tin nhiệm, cho hắn quyền ra vào phòng ta.”

Hazas tướng quân có chút khó xử nói “Ta định ngày mai trước khi xuất phát sẽ để Luka rời thuyền đi Ugarit, ở đó hẳn có thể ngồi thuyền vượt Đại lục hải trở lại Ai Cập, để quan sát động tĩnh ở Ai Cập, vô luận thế nào, nữ nhi sông Nile vẫn tin nhiệm hắn.”

Izumin vương tử lạnh lùng cười “Tin nhiệm thì tin nhiệm, chỉ sợ lúc nàng chạy trốn sớm đã quên mất Luka, người bảo Luka nên bảo trọng bản thân đi, hẳn dù sao cũng ở bên người ta nhiều năm, bồi dưỡng không dễ, nhiệm vụ lần này đã xong rồi, để cho hắn trở về đi thôi.”

Dứt lời, hắn liền xúc mạnh bước vào phòng của mình trên thuyền.

Izumin đã từng nhìn qua Luka đang chăm sóc Ynanna, hắn tiến tới coi hải ngồi ở mép giường, trong tay cầm một lọ nước, đột nhiên lại không biết làm thế nào cho phải, hắn cũng không có nhẫn nại như Luka mà chậm rãi bôi nước lên môi nàng.

Hắn dùng một ngón tay cạy mở miệng Ynanna, lấy miệng lọ nước nhắm ngay đó, chậm rãi rót nước vào. Ynanna đang sốt mê mang sẽ không nuốt, nước bị trào ra, tay Izumin run lên, miệng lọ chuyển tới trên đầu Ynanna, chảy ra rửa mặt nàng.

Izumin cầm lọ nước còn chưa cạn, nhìn nước chảy xuống ẩm vào trên đệm giường, im lặng một chút, vẫn là theo thói quen gọi với ra ngoài “Luka, mang chăn đệm mới vào đây cho ta.”

Luka nghe lệnh làm việc, khi tiến vào nhìn thấy cảnh tượng trong phòng liền phát hoảng, vừa đối diện vừa dè dặt cẩn trọng nói với vương tử “Điện hạ, nếu như ngài không biết làm, có thể lấy bàn chải lông dê thấm chút nước chậm rãi thoa lên môi Suqammumu, ngài không thể... không thể làm như vậy được.”

Quả nhiên sau khi Ynanna bị tạt nước đã cảm lạnh, lúc hoàng hôn lại bắt đầu phát sốt.

Luka uy cho nàng uống chút thảo dược cuối cùng, lấy chăn đắp cho nàng, nói là để mồ hôi xuất ra nhiều sẽ khỏe nhanh hơn. Lúc Izumin đi ngủ trở về nhìn, thấy nàng giống như đang gãy dựa trong chăn, vừa chảy mồ hôi vừa rên “Lạnh”. Hắn do dự một chút, ôm chăn của bản thân đến, đắp cho Ynanna thêm dày. Lúc Luka tiến vào nhìn thấy, lại phát hoảng nói “Điện hạ, ngài làm như vậy, Suqammumu sẽ ngộp chết...”

Tóm lại, sau khi hùng đông, Luka cũng khởi hành, mà Ynanna dưới sự chăm sóc cẩn thận của hắn đã dễ chịu không ít.

Nhưng mà Luka không biết sau khi hắn đi, Ynanna mém chết trong tay vương tử, tuy rằng vương tử cũng không có ý.

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Mộng

Ở hạ du sông Tigris, tại một nơi cách không xa thành Ashur, Ari đỡ Asisu xuống ngựa, nhanh tay lấy áo choàng khoác cho nữ vương, tránh cho gió sông lạnh lẽo làm đau làn da mềm mại của nữ vương nàng.

“Sức tàn phá của lũ quả nhiên mãnh liệt.” Asisu kéo lê làn váy bước từng bước dẫm lên đám đá cuội bên bờ sông, nghiêng đầu nhìn dòng nước chảy xiết “Nakuto tướng quân vẫn chưa truyền tin về, không biết Menfuisu của ta có làm sao không?”

Lòng Ari cũng nóng như lửa đốt, ngày đó sau khi Carol bị sư tử tập kích, vô cùng đắc ý trở lại hạ Ai Cập báo tin cho Asisu nữ vương, cũng nghe được Nakuto tướng quân nhắc đến việc nữ vương bắt được một nữ nô bên người Izumin vương tử, nữ nô đó nói chuyện với Asisu có chút lớn mật. Nàng tưởng rằng nữ vương đã thấu hiểu, lại không nghĩ tới Menfuisu vương vẫn luôn lo lắng sốt ruột cho Carol không rõ sống chết, chưa từng nhớ đến vị vương tử tỷ này.

Mà nữ vương cũng trăm việc khác thường, từ ngày bị Menfuisu chèn ép, bọn họ vẫn an phận ở hạ Ai Cập, tạm thời vẫn chưa có kế sách gì.

Vốn sau khi Algol bắt được Menfuisu, hắn đã phái sứ giả đến thông tri cho nữ vương, để nàng giả vờ hư hư thực thực khống chế hoàn toàn quốc nội. Nhưng Asisu nữ vương ngoài mặt đã chấp thuận giao kèo với hắn, sau lưng lại lặng lẽ đi đến Ashur, đồng thời ra lệnh cho Nakuto tướng quân đóng quân ở biên cảnh Syria, tùy thời chờ lệnh của nàng.

Ari vội nói “Asisu nữ vương, nơi này thật sự rất nguy hiểm, chúng ta không thể ở lâu, nếu như gặp phải tàn binh và quân đội của Ashur thì hậu quả không thể chịu nổi a!”

Asisu lại nhìn con sông chảy siết nhẹ giọng nói “Ari, người không hiểu. Nói thế nào ta cũng là nữ nhi của phụ vương, ta có thể cùng Menfuisu đấu đến

thắng làm vua thua làm giặc, nhưng lại không thể có ý định xấu đối với quốc gia. Bất quá...”

Có lẽ Carol thật sự được thần hỗ trợ.” trong mắt nàng hiện lên một mảng mơ hồ “Nàng ta thế nhưng lại có thể làm đổi hướng sông Tigris, việc này ngoại trừ lực lượng của thần, không người phàm nào có thể làm được, chẳng lẽ chúng ta nhiều lần giết nàng không thành, đều do thần ngăn cản sao?”

Đối với một Ari đã chăm sóc Asisu từ nhỏ đến lớn, Asisu là chủ nhân duy nhất của nàng, nếu Menfuisu không phải là đệ đệ của Asisu, là phu quân tương lai của Asisu, thì cho dù hẳn là Ai Cập vương thì ở trong mắt Ari cũng không bằng một đầu ngón tay của Asisu.B.U.N.N.Y

Nàng vội nói “Nữ vương điện hạ của ta, đã vậy thì ngài nên thừa dịp Menfuisu không ở trong nước, đoạt lấy quyền thế. Chỉ cần Menfuisu vương... thất thế, Carol tất nhiên sẽ không còn gì cả, vị trí Ai Cập vương phi kia, nàng ta cứ mơ đi!”

Asisu cười khinh khi, lại không hề có phiền não, chỉ chậm rãi nói “Ari, người có thể không biết, phụ vương ta đã làm ra một quyết định từ sớm, đưa đến trước mặt ta hai sự lựa chọn, gả cho Menfuisu hoặc là... mất đi tất cả. Hiện tại mùa thu đã qua, tất cả lương thực thu hoạch được đều sẽ nhập vào kho lúa ở thượng Ai Cập, lĩnh thủ biên cảnh ở hạ Ai Cập không bằng một phần mười thượng Ai Cập, lại có hơn phân nửa là người của Menfuisu, đôi quân duy nhất ta có chính toàn bộ binh lính đang trấn giữ Thebes, thì lấy cái gì mà náo với thượng Ai Cập?”

Vị nữ vương cao cao tại thượng hạ tầm mắt “Người mà phụ vương ta quan tâm cho đến bây giờ chỉ có Menfuisu, nhưng hẳn cũng không thể sống đến lúc chúng ta thành thân, mà một Menfuisu không hề muốn cưới ta như hiện tại, dù cho ta phải gả đi xa quê hương, cũng sẽ không thể gây ảnh hưởng uy hiếp nào đến Ai Cập. Cho dù ta thực sự động tâm, chỉ sợ cũng phải đợi đến vụ mùa năm sau, mà khi kết cục sớm đã định. Người đừng quên, ở thượng Ai Cập còn có Imhotep và Kapta, bọn họ sẽ không trơ mắt nhìn ta leo lên vị trí Pharaoh, bởi vì bọn họ cũng có đủ thực lực để cạnh tranh. Ari, ta sớm đã phạm sai lầm để vụt mất cơ hội, nhưng đó là do ta không làm chủ được tâm của mình.”

Ari nghe kể xong, hiểu được tâm của Asisu nữ vương cũng rất đau khổ, từ trước đến giờ nàng chỉ có thể giữ thủ đoạn ám sát, đó là bởi vì nàng không có lực lượng có thể quang minh chính đại đi uy hiếp người khác, nếu như nàng có thể kiên cường hơn một chút, có thể cũng sẽ không bị chen ép đau khổ như thế. Nefemert vương làm như vậy là vì nghĩ cho Ai Cập, nhưng mà tâm của nam nhân trên đời này luôn thiên biến vạn hóa, mà nữ vương tôn quý như nàng lại ngay cả một chút giấy dựa để tìm đường sống cũng không thể.

Thị nữ trung thành Ari cũng rơi lệ “Vậy sao ngài còn không quân nguy hiểm đi cứu hẳn?”

“Bây giờ có lẽ không cần nữa.” giọng điệu của Asisu rất lạnh nhạt, lại không giấu được sự đau lòng “Hắn đã có vị thiếu nữ xinh đẹp trí tuệ kia bầu bạn, nhưng nói thế nào chúng ta vẫn là tỷ đệ ruột thịt, nếu như hẳn không tuyệt tình, thì chúng ta vẫn phải ưu tiên bảo vệ lợi ích của Ai Cập, Ari, đợi đến khi mặt thám của Nakuto tướng quân xác nhận Menfuisu không có việc gì, chúng ta sẽ trở về hạ Ai Cập. Cho dù chúng ta không thể làm phu thê, cũng không thể chối bỏ dòng máu thân tình đang chảy trong người. Chờ đến sau này khi đến với vương quốc vĩnh hằng, khi chúng ta đứng trước cán cân chân lý, để thần Anubis quyết định, ta sẽ lấy tất cả tình yêu của ta so với một cộng lông chim của thần Ma'at, lúc đó Menfuisu sẽ biết được tình yêu của ta đối với hẳn hoàn toàn chân thành. Nhưng mà hiện tại, hẳn vĩnh viễn không bao giờ hiểu được!”

Trước mặt Asisu bỗng có một bụi cây tùng ngăn giữa đường, nàng đành quay người đi về đường cũ, không nghĩ tới chân vừa bước đến bên cạnh bụi cây lại đâm trúng thứ gì đó mềm nhũn, Asisu tưởng là rắn, trong lòng vô cùng hoảng hốt.C.A.T

Ari vội chạy tới xốc lùm cây lên, phát hiện bên dưới đám lá không phải rắn, mà là một nam nhân đang nằm úp sấp, nhìn sơ qua giống như dân chạy nạn bị lũ ở thượng du cuốn xuống, mặc dù có mặc quần trong, nhưng lại bị ẩm thấu, cả người còn lại của hẳn trần như nhộng.

Vừa nãy Asisu bước tới đã đạp lên mông hẳn, trên mảnh thịt mềm mại nhỏ nhắn bị in một dấu giày, nhìn qua rất là buồn cười.

Có vẻ là bởi vì bị đâm một cước, mông bị đau khiến Sarru chậm rãi tỉnh dậy, ánh nắng chiếu tới khiến hẳn không thể mở nổi mắt, Ari cầm tiểu đao trong tay đứng ở trước người nữ vương bảo hộ, ánh mắt không ngừng phát ra sát ý.

Sarru vẫn còn mơ màng không nhìn rõ, nhưng mà hẳn lại nhìn thấy một chiếc váy đen dài sa mỏng hoa lệ, còn có thất lưng bằng kim xà ôm tròn bên dưới làm nâng cao bộ ngực sữa, tựa như hẳn đang nhìn thấy một giấc mộng rất đẹp “A, ta đang nằm mơ sao? Lại có thể thấy được một mỹ nhân ngực bự a!”

Ari tức giận rút đao xông lên “To gan! Lại dám vô lễ với Asisu nữ vương!”

Asisu đề lại tay nàng, dịch chân đạp lên mặt Sarru, nam nhân này làn da màu nâu đậm, không giống với những người dân tộc sống trên biển của Ai Cập, nhưng toàn thân lại có vẻ như một gã sống an nhàn sung sướng không hề mang theo chút phong sương nào, Asisu suy nghĩ một chút, nhìn người nam nhân có ánh mắt đang nhìn chăm chăm nàng mà hạ thân lại đang ngẩng cao, có chút chán ghét nói với Ari “Người này có lẽ là gian tế của quốc khác lên vào Ashur, cho người mang về nghiêm hình tra khảo, nói không chừng chúng ta sẽ có được tin tức mà không cần chờ mặt thám quay về phục mệnh.”

Sarru một chút khí lực để cử động cũng không có, bị mấy tên lính Ai Cập cao to khiêng về doanh địa của nữ vương Ai Cập, chờ đến khi hẳn hoàn toàn tỉnh táo, mới phát hiện bản thân đã rơi vào trong tay người Ai Cập, mà trong mơ bên tai hẳn đã từng vang lên câu nói “Asisu nữ vương”, cho nên đây khẳng định là sự thật, nếu không phải tay đang bị trói, hẳn thật muốn sờ sờ râu. Thật sự là một đại mỹ nữ tìm giữa vạn người chỉ có một a!

Đợi đến khi tiếng roi vọt tới trong không trung, Sarru lại không có chút chí khí liên tục xin tha, trực tiếp đầu hàng “Ta nói! Ta nói! Ta là gian tế của Phoenici, bởi vì người Ashur làm ăn kiếm được quá nhiều lợi, nước ta đã sớm không nhìn họ vừa mắt!”

Không ngờ tra khảo thuận lợi như vậy, ngay cả Ari cũng không ngờ, nàng là một nữ nhân tâm ngoan thủ lạt, đôi khi sẽ tự mình đi tra khảo, nhưng chưa bao giờ lại thấy có nam nhân chưa bị tra khảo đã chủ động cung khai. Lúc này Ari vừa điều Asisu đến phía sau màn che, không nhìn được đối với nam nhân không có cốt khí này vô cùng khinh bỉ.

Sarru vừa tham lam nhìn ngắm suy luận ra dáng người yếu điệu của mỹ nữ ở phía sau rèm, vừa nói ra hết tất cả mọi thứ mình biết.

Asisu nghe hẳn thuật lại mà mày càng lúc càng nhũn nhặn, cuối cùng không nhịn được hỏi “Người nói là nữ nô bên người Izumin vương tử, đã xen lẫn vào trong đoàn xe của người để vào trong thành Ashur?”

“Đúng vậy.” rốt cuộc Sarru cũng nghe thấy Asisu đặt câu hỏi, quả thực là thanh âm vừa cao quý lại quyến rũ khiến thần hồn điên đảo, nếu như đặt nàng ở trên giường cam tâm tình nguyện vì hắn mà cất tiếng rên rỉ vui vẻ, thì phải hạnh phúc đến nhường nào “Ba người chúng ta thành công thoát khỏi trận lũ, nhưng mà gã Hittite kia lại qua cầu rút ván, đập ta rơi xuống nước!”

Asisu nghe giọng điệu hẳn tựa hồ cũng không có tức giận, nghe rất bình thản như đang dùng bữa “Thật ngờ được, Izumin vương tử chính trực như trời quang trăng sáng lại là một tiểu nhân!”

“Đạo lý làm thương nhân và trị quốc tương đối giống nhau, nhưng mà nếu nói ai hồ ai.” Sarru cười bỏ qua “Ta nghĩ chính là ta đã sai lầm đi.”

Asisu nhìn không được liếc nhìn hắt qua khe hở của bức rèm, tóc tai lộn xộn, râu ria um tùm, chỉ có ánh mắt kia, cho thấy rằng hắn còn trẻ tuổi, vô cùng tươi sáng, nàng ổn định tâm tình nói “Nghe người nói như vậy, cái nữ nô bên người Izumin vương tử kia, tuy rằng to gan lớn mật, nhưng cũng thật sự có bản lĩnh.”

Sarru không biết Asisu và Ynanna đã từng gặp qua, nhưng lại biết Asisu và Carol có thù oán, liền lăm mồm nói vài câu “Còn không đứng sao, nàng thể nhưng một chút cũng không tin vào thần lực, bản về đại hồng thủy ở thành Ashur, nàng chỉ nói là do nữ nhi sông Nile lệnh cho binh lính Ai Cập đóng quân ở ngoài thành chặn lại con sông ở hạ du, làm nước sông đổi chiều chảy ngược về thành, vốn chẳng có quan hệ gì đến thần linh.”

Asisu đứng lên, liếc mắt với Ari rồi ngầm hiểu ý nhau: Carol quả nhiên không hề có thần lực, có lẽ bởi vì nàng đến từ thế kỷ 20, có được một chút tài năng, mà ở thực tại này, không ai có thể nghĩ ra những biện pháp như nàng.

Có được điều mình muốn, Asisu liền thoải mái vén rèm đi ra, bởi vì ánh mắt của Sarru quá rõ ràng, nàng liền đem cây quạt lông đà điều che ở trước ngực, nói với binh lính “Đem nam nhân này ném trở lại trong sông đi.”

“Đừng, đừng!” Sarru thầm nghĩ mỹ nhân thật sự là rắc rối, vội vàng cầu nữ vương tha mạng “Nữ vương tôn quý, ta dùng tiền mua mạng của mình có được không? Một ngàn vạn lượng vàng? Hai ngàn?...”

Đợi đến khi Sarru thêm đến năm ngàn, Asisu mới không tình nguyện mà gật đầu, phái người truyền lời cho thuộc hạ của Sarru, tự thân mang tiền đến sa mạc Syria chuộc người. Lúc thuộc hạ của Sarru dùng một con ngựa kéo xe vàng đến chuộc chủ nhân, Sarru đã vô cùng bản, cả người chỉ có một cái khổ che thân.

Lão tộc Zaragon, trước kia từng làm tổng quản vương cung Phoenici, hai mắt đăm lẹ “Tiểu điện hạ của ta ơi, quốc vương và vương hậu không có hài tử, ngài chính là người thừa kế duy nhất vì cùng chung huyết thống. Lão đã sớm nói ngài không nên nuôi tham vọng đi thu thập tin tức ở các nơi, nhưng ngài cứ không nghe. Ngài nếu như có gì bất trắc, Phoenici ta phải làm sao bây giờ?!”

“Ta mau chóng sinh một tiểu nam hài cho các người không phải là được sao?!” Sarru thay y phục trên người, cũng không nghĩ sẽ trở về, bởi vì Zaragob là đi chuộc hắn, nên đem theo mấy xe châu báu vàng bạc, hắt sò sò mũi, nghĩ tới bộ dáng phong tình vạn chủng của Asisu, lòng liền ngứa ngáy “Đi, chúng ta đi Ai Cập cầu thân!”

Tạm thời bỏ qua chuyện của Asisu, Ynanna lúc này đang bất tỉnh nhân sự, lại bởi vì Izumin một đường ép buộc, để cho Luka nổi lực kiếm củi ba năm thiêu một giờ, càng làm cho cả người nàng nóng như bị lửa thiêu.

Ngay cả người từng trải như Hazas tướng quân cũng không biết làm sao “Điện hạ, Suqammumu cứ tiếp tục như thế này, cho dù có kịp trở về cứu chữa, đầu óc cũng sẽ bị nóng hồng thành ngốc tử...” Ông nhân nhả không có đem lời nói hết, ông mới không cần đem một cái ngốc tử nhận về làm nữ nhi của mình đâu!

Đoàn người của Izumin có kỷ luật rất nghiêm, tuyệt đối không cho phép uống rượu hồng việc, hiện tại sắc trời đã tối muộn, ở trong thị trấn Amida cũng không tìm thấy rượu nóng. Luka vô cùng nóng vội nói “Nếu như lấy rượu nóng lau trên người, có thể trong lúc tình thế cấp bách này làm giảm bớt nhiệt độ cơ thể, nhưng là hiện tại biết tìm ở nơi nào có rượu nóng?”

Hazas tướng quân bất đắc dĩ nhìn thoáng qua khoang phòng của vương tử, cái liếc mắt kia mang theo một chút hàm ý trách cứ, Izumin bắt gặp có chút ngưng ngừng, chợt nghe lão nhân nói “Chẳng lẽ đem Suqammumu ném vào trong sông sao? Như vậy cũng có thể hạ nóng rất nhanh.”

Vấn đề là cũng không thể đem người tùy tiện ném vào trong đấy, trừ phi nghĩ muốn nàng mau chóng xuống Minh phủ đưa tin. Izumin nhìn Ynanna hô hấp gian nan, trên mặt nóng bừng đỏ ửng một mảnh, liền nhân dịp nói “Ta mang nàng xuống dưới, hy vọng sẽ có tác dụng.”

Nói xong liền cởi ngoại bào, chỉ mặc một chiếc áo vải mỏng manh, ôm lấy Ynanna cả người nóng bừng, dọc theo thang dây xuống thuyền nhỏ bên dưới, Izumin chậm rãi thả người xuống nước, Ynanna đang vô tri vô giác hôn mê cũng không có gây cho hắn khó khăn gì. Nếu như không phải có người đang bị bệnh, thì khung cảnh đêm trăng dưới nước này hoàn toàn có thể xem là ngày tốt cảnh đẹp thơ mộng.

Izumin không biết, Ynanna khi bị thả vào trong nước sông Hồng, nàng cũng đã bị mang vào trong một mộng cảnh.

Trong mộng nàng không những không có bệnh, mà thân thể còn nhẹ nhàng bay bổng, tựa hồ như không cần phải bước đi, sương mù bảy màu không ngừng ngưng tụ và xoay quanh dưới lòng bàn chân nàng, đưa nàng đến một chỗ kì quái biến ảo khôn lường. Trước mặt Ynanna bỗng xuất hiện một dãy

rèm châu có hình dạng như những giọt nước mưa, nàng lấy tay nhẹ phất qua, bọt nước nhẹ nhàng di chuyển theo cánh tay nàng, để lộ ra một lối vào.

Bên trong có một thiếu nữ tóc hồng, nhìn qua tường chừng chỉ là một tiểu hài đồng mười tuổi, gương mặt non nớt đáng yêu lại một theo vẻ mặt âm trầm, đang vận trên người một bộ trường bào, nhưng bộ trường bào này toàn thân màu vàng, lại lưu động phảng phất lấp lánh ánh sáng của nước.

Nàng thấy Ynanna đang nhìn rèm châu bọt nước, thanh âm cứng nhắc nói “Đó là mảnh được làm từ bọt nước Merodach, được tạo ra từ năng lực điều khiển nước của ta, Ynanna, đã lâu không gặp.”

Nàng nói xong liền ngồi trở lại trên chiếc ghế ngồi hình vỏ sò của bản thân, hai tay không ngừng thao tác trên một thứ gì đó ở trước mặt, Ynanna tò mò đi qua nhìn xem, đây lại là... là một cái laptop?

Thỏ: Ai nha, cuối cùng thì bạn Y cũng có cơ hội được diện kiến nữ thần, mà lại còn là một cái tiểu nha đầu ham chơi, rõ là số khổ. Carol người ta bị nguyên rủa lại được thần bảo hộ không thể chết trước Menfuisu, YY nàng lại phải vì thần mà làm việc, chỉ vì muốn được trở về tương lai a, thật là bi ai...

Bạn đang đọc truyện *Y Gia Truyền Kỳ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.